

Alberti V. Haller
Historia Stirpium
Indigenarum Helvetiae
Inchoata: Tomus Tertius
: Apetalae Staminibus
Inconspicuis... -
Primary Source Edition

Albrecht von Haller, Societas
Typographica (Berna)

Digitized by the Internet Archive
in 2025

https://archive.org/details/isbn_9781294482529

Alberti V. Haller Historia Stirpium
Indigenarum Helvetiae Inchoata:
Tomus Tertius : Apetalae Staminibus
Inconspicuis... - Primary Source Edition

Albrecht von Haller, Societas Typographica (Berna)

Nabu Public Domain Reprints:

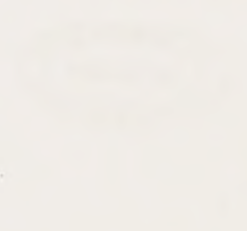
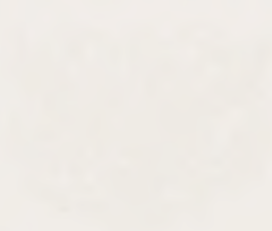
You are holding a reproduction of an original work published before 1923 that is in the public domain in the United States of America, and possibly other countries. You may freely copy and distribute this work as no entity (individual or corporate) has a copyright on the body of the work. This book may contain prior copyright references, and library stamps (as most of these works were scanned from library copies). These have been scanned and retained as part of the historical artifact.

This book may have occasional imperfections such as missing or blurred pages, poor pictures, errant marks, etc. that were either part of the original artifact, or were introduced by the scanning process. We believe this work is culturally important, and despite the imperfections, have elected to bring it back into print as part of our continuing commitment to the preservation of printed works worldwide. We appreciate your understanding of the imperfections in the preservation process, and hope you enjoy this valuable book.

ALBERTUS HALL
STIRPES INDICANDAE

ILLUSTRAT

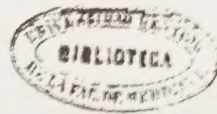
ALBERTUS HALL
STIRPES INDICANDAE
ILLUSTRAT

ALBERTUS HALL
STIRPES INDICANDAE
ILLUSTRAT

1

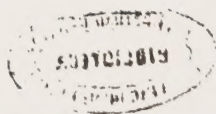
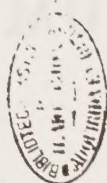
ALBERTI V. HALLER
 HISTORIA H 14 a
 STIRPIUM INDIGENARUM
 HELVETIÆ
 INCHOATA.
 TOMUS TERTIUS.
 APETALÆ STAMINIBUS
 INCONSPICUIS.

B E R N Æ.

Sumptibus SOCIETATIS TYPOGRAPHICÆ

M D C C L X V I I I.

RECEIVED
JUL 10 1914
U. S. DEPT. OF JUSTICE
NATIONAL BUREAU OF INVESTIGATION

II. PLANTÆ PETALIS DESTITUTÆ II ET CONSPICUIS STAMINIBUS.

CRYPTOGAMIA LINN.

XIV. CAULIFOLIÆ

III is in universum non in foliorum dorso semina, sed vel capsulæ pulverisæ antheris adfines, vel certe granula incerti usus, aut seminibus adfinia, aut floribus masculis.

EQUISETUM a) TOURNEFORT. t. 307.

LINN. n. 1169.

In summa planta, in clavam b) congestæ, ad certos annos, antherarum similes, & polline plenæ, capsulæ. Pediculi florigeri c) a scapo ad angulum rectum exstant patuli, & intumescunt in scuta d), sex fere laterum. Ab iisdem scutis contra scapum convergunt capsulæ fere octonæ e) cylindricæ, virente polline plenæ, quem maturæ excutiant. Is pollen in chartam receptus, ex STÄHRLEINI f) nostri experimento, spontaneo motu agitur: microscopio inspectæ particulæ globuli sunt, qui duo, tria, quatuor, ad quinque g) crucifera educunt. Ea incurvata, & bifida, iterato quasi laqueo facto, coeunt, & alternis subsultibus se jactant. Non semel ipse eo spectaculo sum delectatus. Hæc ipsa natura elastica ostendere videtur, masculi h) pollinis particulas esse. Semina i) vera desiderantur. Neque enim grana PARSONII k) aut ipse vidi, aut quisquam nuperorum l). Omnibus præterea Equisetis eadem, & cum Ephedra communis, facies est, habere caules foliis similes, in cylindros divisos, quarum quamque vagina sua multifida excipit.

I. EQUISETA CAULE FLORIGERO A FOLIOSO DISTINCTO.

1675. EQUISETUM caule florigero nudo, sterili verticillato, radiorum quadraginta.

Equisetum I. MATTHIOL. p. 1126. CAMERAR. Epit. p. 770. B.

Hippuris LOBEL. ic. p. 793.

Equisetum palustre, longioribus setis C. B. theatr. p. 241.

Cauda equina BLAKWELL. t. 217.

Equisetum caule striato, frondibus subsimplicibus LINN. n. 1517.

In aquis frigidis, & ad stagna aquarum purarum, in submontanis, & circa Bernam. Omnibus Equisetorum nostratium speciosissimum, caule bicubitali, unciam crasso, foliis triginta, ad quadraginta, profunde sulcatis, tetragonis, internodiis frequentibus, prælongis, etiam ramos producentibus: pallidus cæterum caulis, per ætatem niger, mollis, non sulcatus, fistulosus, cavus, minoribus fistulis circa majorem tubulum dispositis. Vaginæ tot in dentes acutos breviter fissæ, quot sunt folia. Hi caules non fiorent. Verno tempore vero alii prodeunt asparagi, absque foliis, maximi, pedales, cubitales, capsulis floris rosacei similibus, subcæruleo polline. Hoc fuerit Equisetum, quod a plebe Romana in cibum recipitur.

167. EQUI-

NE. Numeros emendavi, cum addenda quidem quatuor plantas novæ contineant, sex in T. I. ob male divina-
tos numeros a n. 1029. ad 1029*****. (Sui numeris privatæ fuerint, dum demum in papaveribus repetitis
male sint numeris. Quare primum Equisetum erit 1675. & specierum staminibus veris prædicarum nu-
merus est 1674.

- a) Equisetum in rigis & scrobibus nascitur. Cauliculi inanes, peniculati, in se furchi, rubescentes, leniter scabri, circa eos folia junci exilia. In sublimia ascendit, vicinis arborum caudicibus obvolvitur, dependet comis nigris, multis: radix lignosa dura DIOSCORID. IV. c. 42. Equisetum, Hippuris, vituperata nobis, exinguit cursorum lienes. Græci ali-
quam folio Pini similem, nigricantem, eo nomine vocant; alii Ephedram PLIN. L. XXVI. n. 83.
- b) TOURNEFORT. E. Du HAMEL *Physique des Arbres* p. 269. 270. GLEDITSCH. apud BORCHARD. p. 300.
- c) TOURNEFORT. ad D. Du HAMEL E. 271.
- d) TOURNEFORT. ad C. D. Quinque vel septem GLEDITSCH. *Comm. Lit. Nor.* ann. 1741. hebdom. 17.
- e) TOURNEFORT. D. Sex, septem DILLER. *Epit. Nat. Cur. Crat. VI. append. c. 11. d. d. quinque* Du HAMEL. E. 271.
- f) B. Helvet. II. n. 61. *Mém. de l'Acad. ann. 1730.* Ha-
bet etiam Du HAMEL. L. c. p. 237.
- g) Du HAMEL. E. 277.
- h) CAMERAR. Epit. p. 74. 75.
- i) LOBEL.
- k) Apud RAJUM *meth. plant.* p. 30.
- l) Germina esse DILLER. *Epit. Nat. Cur. Crat. VI. pp.*
prod. p. 87. 88. t. 10. l. 1. *Sua Mém. de l'Acad. des*
Scienc. ann. 1748. p. 476.

1676. EQUISETUM caule florifero nudo, sterili verticillato; radiorum duodecim.

Hippuris minor cum flore DODON. pempt. p. 73.

Equisetum arvense, longioribus setis C. B. theatr. p. 247.

Scapus caula equina BLAKWELL. t. 217.

Equisetum scapo frutificante nudo, sterili frondoso LINN. p. 1517.

Nihil frequentius, verno tempore, ad folias, inque agris humidis.

Caulis pedalis, exasperatus, foliis in verticillo fere duodecim, etiam ultra, subinde ramum aliquem emittentibus, frequenter vaginatis, vaginis caulinis amplis laxisque, in dentes numerosiores fulcos & aristatos divisus. Asparagus aphyllus minor, & humilior. Huius particulas spermaticas tripudiare vidi.

Hoc Equisetum in pratis maxime noxium est, ob linæ similem caulis asperitatem.

II. FLORIBUS IN STIRPE FOLIOSA PRODEUNTIBUS.

1677. EQUISETUM caule fulcato, ramis multifloris, foliis indivisis Emend. I. n. 4.

a) Planta terrestris, caule angustiori, tetragono, pentagono, fulcato.

Equisetum palustre, brevioribus setis C. B. theatr. p. 241.

II. Varietas ramis multis, quorum quisque spica florifera terminatur.

Equisetum palustre minus polytachyon C. B. Prodr. p. 24. theatr. p. 245. DILLEN. apud RAL.

Syn. III. p. 131. t. 5. f. 3.

Equisetum caule angulato, frondibus simplicibus LINN. p. 1516.

III. Varietas vetula foliis adultis & duris.

Equisetum foliis nudis ramosis C. B. theatr. p. 249. 250.

β. Planta in aquis nascens, caule multo latiori, & numerosis fulcis distincto.

II. Junior florifera absque foliis Equisetum nudum levius nostras RAL. Syn. III. p. 131. t. 5. f. 1.

Equisetum caule subnudo levi LINN. p. 1517.

III. Varietas florifera, apice caulis longe in nudam virgam producto.

Equisetum palustre majus TABERNÆM. p. 252.

Equisetum pratense longissimis setis C. B. theatr. p. 245. ex fide plantæ de hortis siccis C. B. superstitis.

Prior in pratis & areis glareosis subhumidis frequens, posterior in fossis aqua plena.

Terrestris caules habet pedales, fulcis paucis, quatuor & quinque, distinctos, minime in tota gente asperos. Vaginæ caulinae aristatæ, foliosæ, nigerrimæ, ora alba. Rami plurimi, verticilli foliorum octo vel novem, profunde fulcatorum. In singulo ramo spica florida.

Varietas β. sulcorum numerum multo majorem habet, caulem latiore, altiore.

Perinde vero caules florentes in juniori planta foliis nudi: caulis sulci profundi.

Vaginarum dentes arguti & fusi, & multi rami spica florali terminati m).

Hoc Equisetum paulo quidem minus quam 1676. tamen & ipsum pecori nocet n), & dentium facit in bobus & vaccis vacillationem o), tum diarrhoeam. Cum seductus

pulchritudine Trifolii Equiseto 1676. inquinati, famulus, qui boum meorum curam gerebat, semel aut iterum vaccam nuper vitulum enixam hac pestilente herba aluisset, ex diarrhoea immedicabili eadem periit. Quare magnis pecuniis nostri arcanum

redimerent, quo prata insauissimam herbarum liberarent. Mihi neque aratrum p), neque simus, neque alia cura profuit. Equis non nocet, neque ovibus q), & rangiferis r).

Porci nostrates recusant, cum in Suecia non detrectent s). Radicibus tamen glandium simile aliquid sepe adhæret, quod porcos credas requirere t).

Vires medicas vix satis certas autumo. Aquosa planta est, parum acris v): ei adstringentes vires tribuerunt, in diarrhoea, in hæmoptoe x) efficaces. Urinam in-

posito ad ossa pubis Equiseto, & decocto aceto promotam fuisse HEUCHERUS y). Urinam pellere credas, cum sanguinea ab ejus pastu in armentis s) manet. Et tamen

succo & pulvere ejusdem herbæ DIANAM ex Eitenii familia se sanasse BRASSAVOLA a) gloriatur. Nocuit tamen, HOYERO b) teste, ventriculo & vesicæ. Ad scabiem vesicæ nihil decocto Equiseti melius esse AGRICOLA AMMONIUS c). Ex carbone cum oleo

unguentum coquitur, ad ambusta d). Serio vix credo adhiberi.

1678. EQUI-

m) Emend. H. I. n. 4.

n) Pessima herba Equiseti PLIN. c. 29. add. Eph. Nat.

Orr. Vol. I. obf. 230. Brev. Saml. ann. 1721. p. 17. 18.

o) BRAUNER. p. 149. Lac adimere KALM. p. 195.

p) SCHARBER. III. Saml. p. 29.

q) KALM. p. 101.

r) LINN.

s) K. Svenska vetensk. Acad. handl. 1742. trim. II.

t) Flor. quasmod. p. 11.

u) RHASE Musf. III. c. 52.

v) IORN.

w) Oper. p. 211.

x) Verband. der Holl. Maatschapp. VIII. p. 159.

y) Exam. simpl. p. 19.

z) Eph. Nat. Carr. Crest. I. obf. 56.

a) p. 195. d) RAZOUX tabl. mesol. p. 109.

EQUISETUM CHARA.

1578. EQUISETUM caule fulcato, subnudo, vaginis aristatis. †
Hippuris nuda, *Equisetum nudum* TABERNÆMONT. p. 251.
Equisetum minus nudum, variegatum Basleense C. B. Prodr. p. 24. theatr. p. 230. I. B.
 C. B. ad Rhenum in loco die Baar. In dometis & arenosis ad Rhenum prope Cliben, infra Neudorf, & ad Birsam, circa Augst, versus Botmingen juxta sylulam. Ego Bernæ, abunde in arenosis Arolæ ripis reperi, supra das Infeli, in der Hunzikerau, & similibus locis ad lacus Lemani caput aux Grangettes.
 In macilentioribus caules dodrantes, aphylli d), profunde fulcati, asperi, terminati spica exigua, ovali. Vaginarum pars ima fusca, denticuli mucro albißimus, in filum terminatus. Similes sub clava florali vaginæ, sed majores, infundibuliformes, basi non fulcata, neque alba, dentibus fuscis, latissima, alba, membrana cindis. Ab illis habitus variegatus.
1679. EQUISETUM caule subnudo, asperrimo, vaginis caulinis indivisis, ramis ciliatis.
 Varietas foliis nuda Basileæ nascitur circa Michelsfeldam, circa Domum rubram, an Chemin couvert Genevæ, & prope Champ Barraban.
 Huc icon CAMERAR. Epit. p. 770.
Equisetum nudum RAT. Syn. III. p. 131.
- II. Varietas folia aliqua producens.
Hippuris TRAG. p. 392.
Equisetum caule nudo, scabro, basi subramosa LINN. p. 1517.
Equisetum foliis nudum, non ramosum, seu junceum C. B. theatr. p. 232.
 Caules altiores, teretes, sulcis obtusis, sed asperis distincti, glauci, vaginis brevissimis, apicibus nigris notatis, non vere serratis, neque ciliatis. Verum rami, quos subinde ejusmodi exempla emittunt, angustiores, magis angulosi, omnino dentes ciliatos edunt, & luculenti sub spicis floralibus dentes sunt. Sed tamen involu-crum spicæ differt. Basis alba est, sulcata & striata, cilia triangula nigra, alis alba. Priori utique proximum.
 Omnia Equiseta ad polienda vasa metallica adhibentur. Hoc tamen, ut omnium asper-rimum, ita aurifabris & scrinariis suos ad usus aptilimum est.
 Equiseta caule fulcato omnino inter se differunt e).
1680. EQUISETUM foliis repetito ramosis, vaginis laxissimis.
Equisetum sylvaticum TABERNÆMONT. p. 253. tenuissimis setis C. B. theatr. p. 245. SCHREUCH-ZER. II. IV. p. 511.
Equisetum caule spicato, frondibus compositis LINN. p. 1516.
 Frequens in montanis & subalpinis sylvia. A Ste. Catherine in pratis, &c.
 Cubitalis culmus & gracilis. Vaginæ omnium maximæ, laxæ, flavæ, laescentes, potius amplissimis triangulis dentibus fissæ, quam denticulatæ. Folia tenuissima, fere quadrangula, stricta, numerosa, ultra duodecim. Quodque folium iterum octo vel decem verticillos quinque foliorum edit, quæ adeo vaginosa sunt, ut spinosa videantur. Summo in caule spica petiolata, longa, variegata.

CHARA VAILLANT. Mémoir. de l'Acad. des Sciences ann. 1719. p. 17. t. 3.

LINN. II. 1213. SCHMIDEL. t. 3. f. 53. sqq.

HIPPURIS PONTER. antolog. p. 116. DILLON. nov. gen. p. 33. t. 2.

& Eph. Nat. Cur. Cent. V. VI. append. p. 53.

Calycis diphylli & antheræ LINNÆUS meminit, seminis coronati VAILLANT f), SCHMIDELIUS g) grana subaspera flava vel aurantia pro anthera habet, nunquam se aperiente. Semen VAILLANTII b) spirale i), coronatum, quinque obtusis apicibus terminatum, est involu-crum, in quo granum ovale k) est, sphericis intus granulis plenum l). Ne-trarius autem partis utilitas certa est. Habitus verticillatus Equisei, & folia caulis similia.

A 2

1681. CHARA

a) Emend. I. n. 2.

e) SCOPOLI p. 173.

f) FABRIC. I. c.

g) SCHMIDEL. f. 25. 6. 7. 8. 9. 10. 11.

h) VAILLANT. p. 56.

i) SCHMIDEL. f. 25. 4. 5. 6. 7. 9. 10. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20.

21. Habet etiam FABRICIUS hyst. p. 65.

j) SCHMIDEL. f. 22.

k) f. 23.

1681. CHARA caule levi, fragili.

GESNERI icon. 141.

Equisetum fetidum sub aqua repens C. B. Prodr. p. 25. theatr. p. 250. SCHREUCHZER. *Itin.* IV. p. 333.*Equisetum granulosum, sub aqua repens* HELWING. *Flor. quasimod.* p. 31.*Chara vulgaris fetida* VAILLANT. p. 17. t. 3. f. 1.*Chara caule levis, frondibus inferne dentatis* LINN. p. 1624.

Icon OEDERI t. 150.

Nihil vulgatus in fossis & aquis restagnantibus.

Cauliculi modo leves, striati, etiam ad corallinarum modum arenosa quadam crusta subvillosa & lineata tecti, alias etiam tuberculis exasperati, ramosissimi, nunquam spinosi, sæpe toti rubri. Folia octo, novem, teretia, foliis secundis longiusculis subulatis. Verticilli in hac & in plerisque speciebus juniores ad se invicem curvati nidum faciunt, vetusti explicantur. Globuli m) in ala foliorum sæpe duo, & duo corpuscula striata. Manus arenosa est, sub dentibus strepit, & sicca friabilis fit. Fetore Cicutam æquat & superat, ut facile Antonio DE JUSSIEU credam, qui morbos epidemicos, inundationi Sequanæ supervenientes, etiam hujus plantæ venenatæ efficaciz tribuit, cujus virus aquam stagnantium fossarum corruerit, eam vero aquam ab exundante Sequana sinu suo receptam esse Vir ILL. putabat.

*1682. CHARA caule fragili, spinoso.

Equisetum seu Hippuris muscosus, sub aqua repens, in Hibernia PLUKNET. p. 135. t. 193. f. 6.*Hippuris muscosa, setis per maturitatem stellatis* DILLEN. *Eph. Nat. Cur. Cens. VI. append. t. 13. f. 1. p. 58.**Chara major, cauliculis spinosis* VAILLANT. p. 18. t. 3. f. 3.*Chara aculeis caulibus capillaribus confertis* LINN. p. 1624.

In fossis circa Vervai.

A præcedente parum differt. Major utique, pedalis, cubitalis, caulem & folia habet spinulis copiosissimis obducta, illum sæpe spiralliter striatum, ad fæsquilineam latum. Folia ramorum brevia, obtusa.

Cæterum & fætet, & manu arenosa est, & caule subinde levi.

1683. CHARA caule tomentoso, fragili.

Chara major subcinerea, fragilis VAILLANT. p. 18.*Equisetum seu Hippuris lacustris foliis manibus arenosis* PLUKNET. p. 131. t. 21. f. 4. RAJUS enim in *Hystoria lacustrum plantarum* a vulgari separat.*Equisetum fragile majus, subcinereum, aquis immersum* HIST. OXON. III. p. 621. Sect. XV. t. 2. 9.*Chara aculeis caulibus ovatis* LINN. p. 124.

Misit J. GESNERUS & STÆHELINUS, plano caule, qui primæ teres est, sed sponte ab aqua maceratus exhauritur. LINNÆUS aculeos facit obtusiores. In nostris exemplis utique cinerea & tomentosa quasi plantæ superficies est, folia longiuscula, aculei nulli. Quod exemplum CL. HUDSONUS misit, id utique fuit spinosæ Charæ, caule undique aculeato. Arenosæ Charæ ad suppellectilem poliendam loco Equiseti adhibentur.

*1684. CHARA caule levi, pellucido, flexili.

Chara translucens major, flexilis VAILLANT. p. 18. t. 3. f. 8. cum descriptione.& minor EJUSDEM. *ibid.* f. 9.*Hippuris setis bifurcis* DILLEN. L. c. p. 59. t. 13. f. 2.*Chara inermis pellucida* SCHMIEDEL. t. 14.*Chara caulem articulis inermibus, diaphanis, superne latioribus* LINN. *Gottlandska resa* p. 215. *Spec.* p. 1624.

STÆHELINUS misit, hanc vere diversam.

Cauliculi pedales, erecti, plani, tenues, flexiles, nulla crusta arenosa tecti, per siccitatem rugosi. Folia oblonga, plana, recta, absque aculeis, linearia, lanceolata, sine etiam bifurcata. Et folia & caules pellucunt, & copiosis diaphragmatibus dividuntur. Racemi mihi copiosiores visi, & ad octo usque granula aurantia utriusve sexus. Bina tamen, & fere utriusve generis unum SCHMIEDELIUS numerat.

β. Ob granorum copiam huc pertinuerit.

Equisetum sub aqua repens ad genicula polypermum RAI.*Chara minor, caule & foliis tenuissimis* VAILLANT. p. 18.

Hujus iconem HELWINGIUS dedisse videtur in *Flora quasimodo-genita*. Habui ex Suecia missam, pellucidam, utique foliolis verticillatis, latis, brevibus lanceolatis, quæ in meis longa sunt, neque bifurcis.

CLASSIS XF.

m) Globuli immaturi *Encens. I.* p. 197.

CLASSIS XV.

PETALIS ET STAMINIBUS DESTITUTÆ

EPIPHYLLOSPERMÆ a).

DORSIFERÆ b).

FILICES LINN. n. 55.

Classis naturalis, in calidis regionibus frequentissima, saepe arborea, neque nobis rara. Omnes ex terra cauliculis prodeunt in glomerem c) convolutis, & per maturitatem se explicantibus: habitus etiam nostris omnibus firmus est & sicus, ut Filices frequentias, quam alie plantæ, suam figuram in lapidem fissilem imprimant.

Flores, qui quidem noti sunt d), in dorso foliorum sedent, variis locis, & non uno modo in fasciculum e) collecti. Commune est omnibus, numerosissima capsulae ostentia habere, petiolatas f), subrotundas, quas, in non paucis, per medium anulus g) articulatum, elasticus dividit. Ia per maturitatem contractus, & ruptus h), capsulam cogit dissilire i), siveque fundere pollinem, qui elastica vi subiliat k), granulis fetus innumerabilibus l). Seminalem esse, & plantam suam reproducere, experimentis innotuit MORISON m), TOURNEFORT n), nostrique STÄHELII, coramque phyllidii sibi succedentia habeo incrementa, quam in horti sui muris vir optimus serverat. Nihil ergo est, cur Filicibus semen neges o). De atheris non perinde liquet. Globulos minutissimos in Polypodi operculis radice facientes LL SCHNEIDERUS p) eo relict.

OPHIOGLOSSUM TOURNEFORT. t. 325.

LINN. n. 1171.

Unicus scopi Borali, aphyllus, aliquando bident, aut trident. Axis scopi ad pectinis modum apophyses utrinque transversas exigit q), superius excavatas & inferius. Ea capsulas r), feminales recipiunt, quarum adeo duplex ad eum scopum ordo est. Seminales particulae subrotundæ.

1685. OPHIOGLOSSUM folio unico, ovato lanceolato, obtuso.

OphioGLOSSUM CAMERAR. Epit. p. 364. BLANKW. s. 416. RUMPH. L. XL. s. 68.

OphioGLOSSUM vulgatum Hb. Occur. III. p. 55. s. 5. PLUMIER. Fik. Americ. p. XXXVI. tab. B. f. 5.

OphioGLOSSUM fronde crassa LINN. p. 1118.

In pratis humidis passim repert. sub arce Teutenberg: circa Aquilejam, in imo prato Préparri, in mont. Forcettaz, Richard, &c. In montanis Jura GAGNERII, à la Combe d'Amesse, au Pelard, sur la Cibour. In mont. supra Mischelstein, supra Mittenz, & Mischelstein. & circa S. Jacob. In mont. Uriberg pratis humidis. Scaphulæ in pratis Limurgensis.

Folium caulem, glutinum, non nervosum, amplexicaule, lanceolatum, etedum. Scapus in longissimum mucronem extenuatus. Capsulae juniores distiche, compressæ, quasi dimidiæ cylindricæ talcule, mature bident, & quasi serratæ. Radices teretes, numerosæ, in unum caulem collectæ.

Subdulce est & glutinosum. Quare pro vulnerario medicamento habetur s), recentia vulnera glutinans. Internum usum, ad drachmam in diem, adversus hernias PREVOTUS commendavit t).

Varietates

a) Bat. plant. L. p. 112.

b) *Tergiera CAMERARII* spud PARSON in HERMANN. p. 157.

c) *Epit. Hb. Nat. Cur. V. Pl. append. p. 84. n. 110.*

d) In omnibus, etiam Comenda Hb. Nat. Cur. V. Pl. append. p. 84. n. 110.

e) *Epit. Hb. Nat. Cur. V. Pl. append. p. 84. n. 110.*

f) *Epit. Hb. Nat. Cur. V. Pl. append. p. 84. n. 110.*

g) *Epit. Hb. Nat. Cur. V. Pl. append. p. 84. n. 110.*

h) *Epit. Hb. Nat. Cur. V. Pl. append. p. 84. n. 110.*

i) *Epit. Hb. Nat. Cur. V. Pl. append. p. 84. n. 110.*

j) *Epit. Hb. Nat. Cur. V. Pl. append. p. 84. n. 110.*

k) *Epit. Hb. Nat. Cur. V. Pl. append. p. 84. n. 110.*

l) *Epit. Hb. Nat. Cur. V. Pl. append. p. 84. n. 110.*

m) *Epit. Hb. Nat. Cur. V. Pl. append. p. 84. n. 110.*

n) *Epit. Hb. Nat. Cur. V. Pl. append. p. 84. n. 110.*

o) *Epit. Hb. Nat. Cur. V. Pl. append. p. 84. n. 110.*

p) *Epit. Hb. Nat. Cur. V. Pl. append. p. 84. n. 110.*

q) *Hb. Nat. Cur. V. Pl. append. p. 84. n. 110.*

r) *Hb. Nat. Cur. V. Pl. append. p. 84. n. 110.*

s) *Hb. Nat. Cur. V. Pl. append. p. 84. n. 110.*

t) *Hb. Nat. Cur. V. Pl. append. p. 84. n. 110.*

u) *Hb. Nat. Cur. V. Pl. append. p. 84. n. 110.*

v) *Hb. Nat. Cur. V. Pl. append. p. 84. n. 110.*

w) *Hb. Nat. Cur. V. Pl. append. p. 84. n. 110.*

x) *Hb. Nat. Cur. V. Pl. append. p. 84. n. 110.*

y) *Hb. Nat. Cur. V. Pl. append. p. 84. n. 110.*

Varietates plurimas uno verbo tango.

β. *Minus* C. B. *Prodr.* p. 150.

γ. *Anguloso folio* C. B.

δ. *Bilingue folio acuto* MENZEL. *pugill. t. 4. Ab. basia. Vol. I. obs. 64.*

ε. *Idem folio obtuso* MENZEL.

ζ. & *minimum* EJUDEM.

η. *Trilingue* EJUDEM. & CAMERAR. in ic.

OSMUNDA TOURNEFORT. t. 324.

OSMUNDÆ LINN. spec. p. 1172.

Axis ramosus, qui capsulæ globosæ, sessiles v), utrinque adfident. Annulus dimidiatus eas capsulas succingit: intus multa femina x).

1686. OSMUNDA foliis pinnatis, flabelliformibus, lunatis.

Osmunda foliis lunatis I. R. H. GARIDEL. ic. 78. SCHEUCHZER. *IA. I. p. 46.*

Icon an. GESNERI 156.

Lunaria minor MATTHIOLI p. 903. CAMERAR. *Epis. p. 643.*

Lunaria DODON. p. 139. BLAKWELL. t. 420.

Osmunda COLUM. *phytobasian. p. 81.*

Icon ORDERI t. 18.

Multæ varietates.

β. *Lunaria vulgaris* BUXBAUM. *Eph. Nat. Cur. Vol. I. p. 44. t. 2. f. 8. 9. cum spica inter folia accessoria.*

γ. f. 10. 11. spica bifida.

δ. Ramosius tum foliis repetitis, tum pediculis florigeris.

Lunaria rarior species CAMERAR. *Epis. p. 644.* BUXBAUM. f. 2. numerosis scapis florigeris.

ε. Foliis magis divisis *Osmunda racemosa minor.*

ζ. *Adiantum folio* BREYNE *Cent. I. ic. 93.* BUXBAUM. ic. 13.

η. Foliis semipinnatis.

θ. Foliis semipinnatis acute serratis BUXBAUM. f. 7.

ι. Foliis pinnatis, pinnis lobatis, & demum pinnatis BUXBAUM. f. 3. 4. 5. 6. BREYNE ic. 94.

κ. *Osmunda* scapo caulino solitario, fronde pinnata solitaria LINN. p. 1519.

In alpinis brevi gramine vestitis & lapidosis ubique, etiam circa *Echarpigny*. Sic in montanis *Vogelberg*, *Chasseral*, *Dolaz*, *Salva*, *Thuir*.

Radices, ut in *Ophiogloss*. Folium unicum in naturali planta: id pinnatum, pinnis parium octo, novem, ultima impare, omnibus ex petiolo dilatatis, flabelliformibus, fibris radiatis: cæterum crassula sunt folia, & subpulposa. Scapus floralis unicus, ramosus, ramis conjugatis, ad septem paria, & ultra. Rami simplices, aut ramosi. Ad quemlibet ultimum ramum globuli feminales duplici ordine congeruntur. Quando maturi sunt, tegunt ramulum suum, & racemum referunt.

Vires vulnerarias, & adstrictoriam ad dysenterias, ad sanguinem sistendum virtutem credas Auctoribus; magicas fabellas non credas.

Osmunda regalis in Helvetia nondum reperta est.

STRUTHIOPTERIS Enum. plant. Helv. BORHMER. p. 296.

& GLEDITSCH. ibid. SCOPOLI p. 168.

OSMUNDÆ spec. LINN.

POLYPODII spec. TOURNEFORT.

Hinc Filici proxima, inde Acrosticho, cum quo manere posset, nisi peculiare genus mereretur. Folia nempe alia sterilia, latiora, alia angustiora profert, pinnis totis capsulis floralibus, in superficie interna, obstitis, etsi in juniore planta duæ tantum sunt lineæ, parallelæ toti longitudini pinnæ, in quas capsulæ florales coacervantur.

1687. STRUTHIOPTERIS.

Asplenon Sylvestre TRAG. p. 550. bene.

Lonchitis aspera minor CAMERAR. *Epis. p. 665.*

α) TOURNEFORT. D.

α) POWELL. obs. 38.

Polypodioides

Polypodioides vulgaris, foliis angustis, &c. Hort. Florent. append. p. 163.

Osmunda frondibus lanceolatis, pinnatifidis, lacinii confluentibus, integerrimis, parallelis LINN. p. 1522. sed non est *Osmunda*, cujus capsulae maxime conspicuae & distinctae sunt.

Icon OEDERI t. 99.

Filicifolium Polypodii folio brevior & *crassiori* AMMAN. *Comen. Petrop.* X. p. 280.

- Nobis in sylvis abiegnis non rara, ut *Grauholz*, *Lengholz* prope Bernam. Tiguri C. GESNER. In monte *Pouilleret*, aux *Pruats*, à la *Combe de Valanvoron*. Circa *Wäsen*. In M. *Brittenwald*, *Mürtschen* &c.

Folia in orbem disposita, ad terram reclinata, in universum Polypodii officialis similia, nempe pinnata, pinnis oblongis integerrimis, cum nervo confluentibus, sursum curvis, mediis maximis, supernis & infernis brevioribus. Ex medio hoc cespite exiguntur folia floralia, pinnata etiam, sed strictiora & longiora, duriora, fusca, nervo medio distinguente duas strías ferrugineas, nervo & oris parallelas. Addit CL. GLEDITSCH folia floralia annua esse, sterilia petennare, & semen cuique capsulae unicum esse, quae *Osmundae* innumera sunt.

Struthiopteris CORDI *Filix angiosperma* WULF. *Flor. Boruss.* p. 60. *Filicifolium* C. AMMAN. *Comm. Petrop.* X. p. 278. in Helvetia nuncum lecta est, quam prope Jenarum reperi.

FILIX

THELYPTERIS a) RUPP. DILLEN. SCHMIEDELII.

PTERIS LINN. D. 1174.

PTERIDIUM GLEDITSCH. apud BOEHMER. p. 295.

Retinemus antiquissimum, & celeberrimum veterum nomen, cum optima classica nomina habeamus, & Filicem vocamus stirpem ejus classis inter Europaeas speciosissimam. Character est, capsulas feminales in omnibus foliis habere, in lineis ad marginem & nervum parallelis.

1688. FILIX foliis triplicato pinnatis, pinnis nervosis integerrimis, ultimis lanceolatis.

Filix femina MATTHIOLI p. 291. BLAKWELL t. 325.

Filix ramosa minor (nobis omnium maxima) pinnulis obtusis, non dentatis C. B. PLUMIER.

Filic. American. p. XXIII. t. 5, f. 1.

Pteris frondibus supradecompositis, foliis pinnatis, pinnis lanceolatis, infimis pinnatifidis, superioribus minoribus LINN. p. 1533.

In asperis dumosis, sylvisque sterilibus.

Radix flava, reptatrix, multicaulis, incisa crutem refert, quam alii pro aquila habent. Caules bipedales & ultra, ad 5. pedes edunt, quorum & pinnulae ramosae sunt, demum pinnae secundae pinnulas foliaceas producant, basi lata ad vicinas pinnulas propagatas, obtusas, nervosas, duras, integerrimas, quarum extremae in unum majus semipinnatum folium confluant, in lanceolae speciem, quae in superioribus foliis paucas ad basin pinnas adjectas habet, in supremis nullas, & sola est. Petioli fulcati, nervulus subtus hirsutus. Seminales capsulae in lineis margini parallelis: eas per aetatem contractus margo occultat. Involucrum linearum feminalium est epidermis. Capsula globosa, monosperma, petiolata b). Agricolis in-visa late repit, & extirpaturis summa pertinacia resistit.

Radix viscida, subamara, & nauseosa est, uti in tota gente mucilaginosum quid & falsum est. Dulcem Filici & adstringentem radicem THEOPHRASTUS c) tribuit, & ad vermem latum addit valere. Eas laudes TRAGUS repetiit, & nuperrime NICOLAUS ANDRY d), de cortice potissimum radicis locuti. Drachma una radicis teniam expugnata fuisse SPIGELIUS e) testis est, negant alii f). Adstringente vi pollere adparet, cum decocta cum Filice aqua corium maceratum bene ad usus humanos

B 2

præparet,

a) *Θηλυπτερίς* diversa a *Pteride*, quod haec unicam foliis habet, ex radice magna crassa THEOPHRAST. L. IX. c. 20. Filix femina, foliis ut Filicis foreculis, ultionibus, quae non singula, ut illa, pedunculo hincantur, radicibus longis, numerosis, obliquis, quae ex nigro in luteum favefcunt, & aliquae etiam rubrae sunt DIOSCORID. IV. a. 179. PLINII

Thelypteris brevior, mollior, densior, singularis, non fruticosa, foliis ad radicem canaliculatis LXXVII h. 55. alia a *Dioscoride*.

b) *Boschnia*, ibid.

c) L. IX. c. 22. Teretes lumbricos DIOSCORID.

d) *De veri* p. 531.

e) *Lumbric.* lat. p. 52.

f) BAOUZET. *edimas. medic.* II. p. 59.

præparet g), & caprillas pelles ad eam corti speciem aptet, quæ dicitur *Carduus*. Sal ex cineribus non pure lixivus, & ammoniaco similior est, cum admisto phlogisto h). Ad saponem i) tamen faciendum servit, & ex ustis radicibus sphaerulæ parantur k), quæ in aqua mollescent, & pro saponibus sunt. Idem sal cum arena vitra facit egregia & ductilia l), in Gallia m) familiaria, ut etiam ejus gentis Poëtæ Filicis nomine pro scyphis potorum utantur. Id mallem, quam panem n) admiscere, ut in Neustria solent. Porcis o) decet eas radices relinquere, cum aqua coctas. Neque placeret cerevisias Filice corrumpere, ad duas tertias ad maltham admista p). Ad rachitidem pueris subternitur.

In calidis regionibus, ut in Sicilia, vesiculæ mellis plenæ huic Filici adherent q).

1629. FILIX foliis duplicato pinnatis, sterilibus obtuse dentatis, floralibus ovatis integerrimis.

Adiantum album tenuifolium, *Ruta muraria accedens* L. B. III. p. 473.

Ruta muraria alpina latifolia L. R. H. SCHEUCHZER. It. VI. p. 461.

Adiantum album floridum seu *Filicula petraea crispata* PLUKNET. p. 9. t. 3. f. 2.

& *Adiantum foliis minutis in oblongum scissis, pediculo viridi* ibid. f. 3. planta adultior, & Hist. Oxon. T. III. p. 585. t. 5. f. 25.

Filix boeotica minima, seu *Filicula petraea, florida*, *Anglica, foliis plurifariam divisis* Hist. Oxon. III. p. 595. f. 14. t. 4. f. 4.

Omnimoda frondibus supradecompositis, pinnis alternis subrotundis LINN. p. 1522.

In Alpibus minime rara. Incipit in subalpinis, ut in muris circa *Gastanzen*, circa *Morcle*, in valle *Urfaria*, *Lepontia*. Deinde crescit in veris alpinis, *Furcula*, *Gottbardo*, montibus *Fouly*, *Jeman*, *Culand*, *Pilato*, *Pennino*, *Speluga*, &c.

Ruta muraria lobis accedit. Caules ramosi, pinnis primis, & primis pinnulis, nondum foliosis, sed pinnularum pinnis, aut pinnulis secundis. Earum pinnæ primæ petiolatæ, semipinnatæ sunt, extremis pinnis in retusum, & rhomboideum finem confluentibus, obtuse ferratis. Quando vero nunc semina profert, duas habet lineas florales, oram sequentes, & margo folii contrahitur, dentesque suos abscondit, ut folia convexa, subtus cava, ovata adpareant, & denique fere filiformia r). A *Struthiopteride* differt, quod ipsa sterilia folia secunda fiant, & in eodem folio partem frondium sterilem habeas, partem secundam.

ASPLENIUM s) LINN. n. 1178.

LINGUA CERVINA TOURNEFORTII t. 319.

RUTA MURARIA TOURNEFORTII t. 317.

TRICHOMANES TOURNEFORT. t. 315.

ASPLENIUM TOURNEFORTII t. 318.

Lineæ feminales paucae, parallelæ, ad acutum cum nervo folii angulum dispositæ, usque versus eum convergant.

L FOLIIS REPETITO DIVISIS.

*1690. ASPLENIUM caule pinnato, pinnis imis trifoliatis, superioribus simplicibus, dentatis. †

Adiantum novum Germanicum, *Ruta murariae facie* BREYNE Centur. I. ic. 97.

Vera planta, aut *Creux de Jeman*, supra *Morcle* & *Val de Bagnes*, *Plurie* etiam a CL. HUBERO lecta.

Et ab *Acrosticho corniculato* differt, & a *Ruta muraria*. Caules, quam isti, simplices.

g) GLEDITSCH. Abhandl. I. p. 33.

h) Gmelin. Comm. Acad. Petrop. V. p. 298.

i) TRIEWALD. rw. wotensk. Acad. bandl. 1742. trim. II.

k) ROMER. p. 71.

l) BORN: præf. med. Calen. BORRICH. hermet. sapient. p. 354.

m) LUGDUN. p. 1224.

n) Idem ibid.

o) Recueil de la Société d'Agriculture de Tournai ann. 1761 p. 106.

p) Drontheim. Gesell. I. p. 146. Si de hac sermo est.

q) BOCCONE mus. di ffic. p. 144.

r) PLUKNET. f. 3.

s) Asplenon aliqui Scolopendrium vocant (separat TRAILLIANUS L. VIII. p. 162.). Folis est multis, Scolopendrea animalis similibus, ab una radice procedentibus. Nec florem, nec semen habet. Folia Polypodii modo dividuntur, subtus flavescens, hirsuta, superne viridia discoloris. L. III. c. 124. Videtur Ceterach.

clores, basi nigra, uno alterove ramo, brevi, trifolio, lobato & bilobato. Reliqua folia solitaria, prima incisa, quatuor, aut paucioribus fere, denticulis, sic primorum lobi: superiora simplicia, apice breviter inciso, multo longiora & simpliciora, quam ei Rutæ. Lineæ feminales in imo folio duæ vel tres, vix quatuor, ut in exigua planta, longula.

1591. ASPLENIUM foliis laxè ramosis, ramis secundis trifoliis, superioribus semitrilobis, lobis rhomboideis, circumferratis.

Capillus Veneris DORSTEN. p. 61. b.

Ruta muraria TRAG. p. 323. PLUMIER. *Filic. Americ.* p. xxix. tab. A. f. 3. GLEICHEN. t. 24.

Paronychia MATTHIOL. p. 1041. CAMERAR. *Epit.* p. 785.

Adiantum album CORD. DIOSCORID. L. IV. TABERNEMONT. p. 796. BLAKWELL. t. 219.

Icon OEDERI t. 190.

β. Varietas longiore folio, diversa a 1590.

Varietas Rutæ murariæ Wambribiana VERNON. apud RAJ. *Syn.* III. p. 123.

α. β. *Asplenium frondibus alternatim decompositis, foliis alternis, pinnis lanceolatis, inciso serratis*, LINN. p. 1541.

Nihil vulgatus in muris. Varietatem β. Bernæ reperi, in muris coemeterii extra portam inferiorem.

Radices capillatæ. Folia magis divisa, laxa, neque pinnata voces. Rami primi ramosi. Rami secundi trifolii, lobis firmulis, rhomboideis, sed brevioribus, quam in 1590. obtusis, circumferratis. Sulci duo vel tres in quoque folio. Eadem natura foliis ultimis, simplicibus, aut semibilobis, qualia frondem terminant. Capsulæ anulatæ †).

In officinas irrepsit, inter quinque plantas capillares, quæ nescio quomodo pectori amice credantur, cum tamen siccæ, insipidæ, inodoræ, inertes videantur †). Si CHOMELIUS aqua, cui Ruta muraria infusa fuerat, vomicam evacuavit & sanavit, tam fortunatam aut naturæ tribuas, aut aquæ calenti. HIPPOCRATIS imitator BOERHAAVIUS monet cum hydromelle infundere.

*1592. ASPLENIUM foliis triangularibus, pinnis pinnatis, pinnulis semipinnatis, lobulis ovatis, serratis.

GESNERI ic. an. 154.

Onopteris major TABERNEMONT. p. 796.

Adiantum x) foliis longioribus puberulentis, pediculo nigro C. B. *Hist. Oxon.* III. p. 588. t. 4. f. 15.

Adiantum nigrum BLAKWELL. t. 220. *officinatum* I. B. III. p. 743.

Asplenium frondibus subtripinnatis, foliis alternis, pinnis lanceolatis inciso serratis LINN. p. 1541.

Icon OEDERI t. 250.

Varietates habet SIBBALD. *Natural. Hist. of Fife* p. 57. & segmentis rotundioribus PLUKNET. *mantiss.* p. 5.

Lugani & curia in muris. Inter herbas CL. CONSTANT fuit, prope Rivas lecta, haud longe Laufanna.

Huic habitus pinnatus *Filicum marium*, natura dura, firma, plana. Folia semidrонтalia, simpliciter pinnata, ut pinnæ ex ordine minores fiant, & totum folium in trianguli speciem coëat. Pinnæ primæ pinnatæ, pinnulæ semipinnatæ, ultimæ simplices, hæ inter se confluentes. Lobi omnes obtusi, fere ovati, a nervo inæqualiter divisi, in apice serrati, lineis lateralibus simplicibus. Lineæ feminales albæ, ad septem usque.

Inter pectorales præcipuo loco CHOMELIUS ponit, nostris officinis ignotam.

II. FOLIIS PINNATIS.

1593. ASPLENIUM foliis pinnatis, pinnis ovatis, crenatis Conf. LINN. p. 1540.

α. Cauliculis nigris, adustum.

Trichomanes FUCHS. p. 796. MATTHIOL. p. 1202. CAMERAR. *Epit.* p. 925. BLAKWELL. t. 370.

Trichomanes officinis Polytrichon TRAG. p. 580.

Trichomanes

†) POWELL. obs. 39. GLEICHEN.

*) Eas vires LUDOVICUS refutat *Oper.* p. 223.

α) *Adiantum* pusilla gerit folia, similia *Coriandri* &c.

DIOSCORIDES L. IV. c. 121. Videtur *Capillus Veneris*. Ramuli nigri, folia Filicis ex adverso sibi contraria aspera inferius, & fæca, in laxa umbrosa PLIN. L. XXII. a. 10. hoc nostris proprias.

Trichomanes seu *Polytrichon officinarum* PLUMIER. *Nûc. Americ.* p. XXVI. tab. B. f. 1. I. R. H. s. 315. D. D. E. E.

Icon OEDERI 119.

II. Cauliculo bifo.

Trichomanes femina TABERNÆMONT. p. 802.

Trichomanes ramosum L. B. III. p. 755.

β. Varietas junior, cauliculis ex albo virentibus.

Trichomanes minor vna TABERNÆMONT. p. 819.

Trichomanes folio crenato SIBBALD. *Scot. illustr.* t. 7. f. 3.

II. Caule bifurcato.

Trichomanes minor femina TABERNÆMONT. p. 802.

Trichomanes minus, bifurcato pediculo, longioribus foliis densatis *Hist. Oxon.* III. p. 591. f. XII. s. 5. f. 11.

Separat LINNÆUS & HUDSONUS. Icones tamen TABERNÆMONTANI non funt separare.

γ. Foliis triangularibus.

Trichomanes folio pyramidalis SIBBALD. l. c. f. 4.

Trichomanes minus, alis foliorum triangularibus dentatis *Hist. Oxon.* III. p. 591. t. 3. f. 13.

Ubique ad muros, & in petrosis: varietas γ. passim in montanis.

Cauliculi juniores virides, maturi nigri, nitentes, semper cespitosi, semiprojecti, semipedales. Folia unico ordine pinnata, petiolata, in planta vulgarissima ovata, circumcrenata, minime raro etiam triangularia, cum appendice de basi utrinque exeunte. Sulci seminales tres, quatuor & quinque: per maturitatem in acervum conflunt. Squama pro involuacro, capsula anulata. Semina pauca.

δ. Foliis semipinnatis cristatis.

Adiantum vna TABERNÆMONT. p. 797.

Adiantum maritimum, sequentis rotundioribus PLUNKET. t. 73. f. 6.

Trichomanes foliis eleganter incisus TOURNEFORT. t. 315. F. F. Habet CAMPI *Spicileg.* p. 33.

J. GENUS missit, lectam in monte Blattenberg Glaronensium.

Insignis varietas aut diversa planta. Cauliculi, ut pluculis minorum Filicinorum, nigri, nitentes. Folia pinnata, numerosissimorum parium, sæpe tamen alterna, basi triangulari, lata; margine profunde inciso, ut peno semipinnata sint, pinnulis obtuse & eleganter ferratis.

III. FOLII SEMIPINNATIS.

1694. ASPLENIUM foliis pinnatis, pinnis in basi dilatatis, obtusis, subtus muscosis.

Scolopendria vera TRAG. p. 551.

Asplenium MATTHIOL. p. 899. *Epist.* p. 295. CAMERAR. *Epist.* p. 640. sive *Ceterach* L. B. III. p. 749. PLUMIER. *plants. American.* p. XXXIII. tab. B. f. 3. QUER. *Flor.* III. t. 37.

Icones BARRELIER. 1043. 1044. 1051. 1052. 604. & forte 603.

Asplenium Ceterach Scolopendria BLAKWELL. t. 216.

Asplenium frondibus pinnatifidis, lobis alternis confluentibus LINN. p. 1536.

In Helvetia australi, in Gubernio Aquilejensi, in arce S. Tryphon, & abunde circa Esles in rupibus & muris. Seduni in arce Valeria. Supra vineas pagi Douanne Cl. GAGNEBIN. In valle Oscella, circa Chiavennam, &c. Prope Delfberg in rupibus inter *Monfarcon* & *Liergalla*.

Concinna planta cespitem dat foliorum absque caulibus, durorum, late viridium. Ea plus, quam semipinnata sunt, pinnis tamen late cum nervo confluentibus, ut nusquam non foliosus sit. Linæ seminales ad nervum inclinæ; quinæ, septenæ; in maturiori planta folia tota in parte averia muscosa, scobe subrufa obducuntur, ut squamulæ etiam in viridi facie adpareat. Acervi squama bivalvi testis. Semina pauca, perminuta: involucri magna, quæ scobem muscosam efficiant, tota tegentem folia.

Putatum est, Splenem minuere, quod coagula hypochondriorum resolveret. Est inter quinque plantas capillares; rari tamen usus.

IV. FOLII INDIVISIS.

1695. ASPLENIUM petiolis hirsutis, folio longe lineari lanceolato, integerrimo, circa petiolum exscisso.

Phyllitis

9) GLADITSCH.

8) HOOKER *lamp.*

ASPLENIUM POLYPODIUM

17

- Phyllitis* a) MATTHIOL. p. 831. *Epit.* p. 579.
Lingua cervina officinarum C. B. PLUMIER. *Filic. Americ.* p. XXXVI. tab. A. f. 4. TOURNEF.
MUNTING. BLAKSTONE p. 72.
Lingua cervina Phyllitis BLAKWELL t. 138.
b) Varietates habet MUNTING. *phytiogr.* t. 81. 82. TRIUMPHETTI *Obs. ic.* 1.
Polychidem sepe vidi, folio ex apice multifido, minus tamen specioso, quam hortensis;
id vitium CAUSE ætati tribuit.
c) *Asplenium frondibus simplicibus, cordato lingulatis, integerrimis, stipitibus birsutis*, LINN.
p. 1537.
In subalpinis ubique, ut circa *Interlachen, Roche à la Presse, Porte du Sex*. In Jura
perinde frequens, etiam ad pedem montis, circa *antrum* prope *la Motte*, à la
Combe de Valaroron, &c. supra *Muttenz*. Amat rupium scrobes.
Folia simplicissima, circa erectum petiolum exscissa, cæterum longe parallelis b) oris,
leviter lanceolata. oris integerrimis undulatis, coriacea firmitate, prælonga, pe-
dalia. Sulci c) florales multi, inter nostras Filices maximi, ad nervum convergen-
tes. Involucrum bivalve: petiolus, seu æules, in arcum flexus d), articulatus;
capsula monosperma e) subrotunda f).
Subnauseosus sapor est, & salivam cogit, dum manditur, adfluere. Habita est pro
planta resolvente, quæ coagula solvat, lienem diminuat: ad infusiones vulnerarias
cum Helveticis herbis *Faltrank* admiscetur. Mihi videtur adstringere, eaque ra-
tione vulnera siccare & claudere, quæ fere communis huic toti classi proprietas est.
Ad ambusta Itali folia imponunt g). Nobis in officinis vix nota est.

POLYPODIUM LINNÆI n. 1179.

GLEDITSCH. n. 1172.

POLYPODIUM TOURNEFORT. t. 315.

LONCHITIS TOURNEFORT. t. 314.

FILIX TOURNEFORT. t. 312. 313.

FILICULA TOURNEFORT.

Hoc genus in nostratibus amplius, acervos florales habet, per folii aversi superficiem di-
persos, subrotundos, aut reniformes, distantes h), in lineas dispositos.

I. FOLIORUM PINNIS SUBROTUNDIS INTEGRIS, AUT OBITER DENTATIS.

1696. POLYPODIUM foliis pinnatis, lanceolatis, radice squamata.
Polypodium i) MATTHIOL. p. 1292. L. B. III. p. 746. TABERNEMONT. p. 798.
Filicula seu *Polypodium* CAMERAR. *Epis.* p. 993.
Polypodium vulgare C. C. PLUMIER. *Filic. American.* p. XXVII. tab. A. f. 2. TOURNEF. t. 316.
Polypodium quercimon BLAKWELL t. 215.
b) Varietas minor MATTHIOL. TABERNEMONT. p. 799. *alpinum* SCHEUCHZER. *It. V.*
p. 400. Prope *Culturam vallis Prægallensis*.
Polypodium frondibus pinnatifidis, pinnis oblongis, subserratis, obtusis, radice squamata LINN.
p. 1544.
Ad arborum rimas, frequentius ad muros vetustos, saxa & petras.

C 2

Radix

- a) Phyllitidis folia Rumicis similia, longiora, viridiora,
fenu, septena, recta, anteriore parte levia, a tergo
pensiles quasi habent vermiculos tenues; in opacis
DIOSCORID. III. c. 104. Videtur nostra.
b) TOURNEFORT. t. 319.
c) t. 320. A.B.C.C. & 319. D.
d) F. &c.
e) GLEDITSCH. *spnd* BOENNER. p. 290.
f) TOURNEF. F.G. GERW. t. 72.
g) WELSCH. *missiloma*. p. 30. *Epib. Nat. Cur. Dec. 4.*
anex. IV. V. append.
h) Pedunculus communis venosus, involucrum commu-
ne nullum, capsulae polysperme GLEDITSCH. *spnd*
BOENNER. p. 292. & *metb.* p. 288. Negat autem
habere lodm.
i) Polypodium, Filicula, in mucosae petris, arborum
caudicibus, præsertim quercuum, palis altitudine,
Filici simili, subhirsuta, non tenui perinde divi-
sione. Radix pilosa, in qua circi polyporum simi-
les, crassitie digiti minimi, colore intus herba-
ceo, austera aliquantum & subdulcia. Purgandi vim
habet DIOSCORID. L. IV. c. 180. PLINIUS L. XXVI.
p. 37. nominat Polypodium nostris Filiculam. Poly-
podium semper post aquas crescit, nullum æmen
sack THEOPHRASTUS L. IX. c. 82. Radix similia
Polyporum; solum Filicis magnæ lodm L. IX. c. 14.
In arboribus & lapidibus MEXUS p. 54. in NICE-
MAUM p. 167. b. SALADIN p. 259.

Radix crassa, tuberosa, squamis fuscis tecta, nigris pilis capillata. Folia semipedalia & pedalia, pinnata, pinnis latis, cum basi confluentibus, ut scapus alatus videatur, ora integra, aut obiter certe serrata: quæque pinna longe lanceolata, obtusa. Seminales acervuli magni, flavi, rotundi. Capsulæ reniformes *k*).

Radix nauseose dulcis, gummosi extracti multum dat, ad tres octavas, resinosi paulo minus. Gummosum dulce substypticum, gratum; infusum dulce *l*): tinctura spiritu vini facta cum dulcedine acris, extractum ingratum, nauseosum *m*). Gratia in extracto aquoso primo est, quod NEUMANNUS præfert, ut tamen extractum resinofum primum magis alvum ducat *n*).

Veteres inter medicamenta alvum ducentia numerabant, ut totius radicis drachmæ duæ *o*) fumerentur, & bilem *p*) potissimum putarunt educere, rusticum *q*) remedium. Dandum autem segne *r*) esse medicamentum Cl. viri adgoverunt, & status ciere *s*), unde, ut puto, opinio nata est, Polypodia, præter quernum *t*), nocere, cum non videas, quam vim purgantem ex ea arbore speres. Duas uncias infusi requiri ETTMULLERUS. Factuos ergo & maniacos eo medicamento sanari vix expectes *v*). Succum, tamquam saponem, equidem in hypochondriaciis malis ad unam alteramve drachmam sumere, BOERHAAVII consilium fuit. In pituitis pectoralibus ad hepatis mala, in tussi salsa, adversus arthritidem *x*), & quoties longo usu virium debilitatem potest compensare, rectius adhiberi putat. Decocta cum Lino & Polypodio aqua ad gonorrhœas, ad dolores urinæ commendatur.

1697. **POLYPODIUM** pinnis pinnatis, pinnulis ovatis integerrimis *Emend. I. n. 5.*

Filix minor non ramosa I. B. III. p. 149. MAPP. *Alfat. ic. 7.*

Filix saxatilis, foliis non serratis C. B. PLUKNET. 2. 159. f. 3. SCHEUCHZER. *It. V. p. 425.*

Acrostichum frondibus pinnatis, pinnis pinnatifidis, integerrimis LINN. p. 1528. Conf. Cl. MOEHRING. *Comm. Lit. Nor. ann. 1743. p. 118.* & Ill. SCHMIDELIUM in iconibus

In arundinibus & palustribus, circa Roche, Gümliigen, Seedorf, Löhr &c. Ad lacum Felinum I. B. Friedlingæ. *Aux Pruats, Combe de Valanvron, &c.*

Polypodii officialis paulum similis, radice repente, multicauli. Folia simplicia, cubitalia, pinnata. Pinnæ ovate mucronatæ, in universum non serratæ, breves, latiusculæ, nervosæ; superiores in longum mucronatum folium conflunt. Acervuli foliorum primum in cava superficie adparent, in lineis ad oram parallelis dispositi, operculo radiato: deinde extenduntur, & in lineam continuam vere parallelam conflunt, ejusque lineæ partem anteriorem margo contractus tegit. Denique totum folium inferne rubiginosum videtur, ut in Acrosticho; sed a Polypodio avelli nequit.

1698. **POLYPODIUM** foliis pinnatis, reflexis, pinnis ovatis, hirsutis, primis cum nervo confluentibus *Catal. Gotting. p. 3.*

Filix minor Britannica, pediculo pallidior DILLEN. *Syn. III. p. 172. n. 8.*

Filix non ramosa minor G. sylvestris PETIT. *lett. III. à son Médecin p. 50. cum ic.*

Phyllitis minor hirsuta, pinnis variis AMMAN. *Comm. Acad. Petrop. T. X. t. 21. p. 298.*

Polypodium frondibus subbipinnatis, foliis infimis reflexis, paribus pinnula quadrangulari confluentibus LINN. p. 1550.

Pasim reperi, in Germania inque Helvetia. Ad Teufelsbrück, porro per vallem Lepontiam, ad Luganum usque. In valle Chavuisse etiam legi. In Neocomensium & vicinorum Rauracorum montosis, *aux Pruats, aux Combes de Valanvron.*

Caulis pedales & ultra, erecti, glabri. Folia pinnata, pinnis parvis, nervo, & toto sæpe folio, & oris hirsutis; primis pinnis latissime cum scapo confluentibus, ut ibi obtuse quadrangulare quadrivium nascatur. Eorum foliorum prima deorsum reflectuntur, cæterum ad trunculi modum superiora sensim minuantur. Acervuli florales luteoli. Habeo exempla, in quibus ultimæ pinnæ in continuum, fere Barbareæ simile, folium conflunt.

1699. **POLYPODIUM** pinnis pinnatis, conjugatis, pinnulis, ovatis obtusis, orenatis.

Filix

k) HOOK. *Lampas.*

l) NEUMAN. T. II. P. IV. p. 48. Paulo aliter CARTHERIE.

m) NEUMAN. *ibid.* p. 49.

n) L. c. Sal. falsus.

o) RUYER p. 14. OMIBAS *Synops. I. c. 17. MESSE p. 54.*

SALADIN.

p) FLIN. OMIBAS. KRAZE ad MANSOR, III.

q) PLUMIER.

r) MESSE. MANARDUS. CHOMEL. *placets usuelles* p. 487

Ad quatuor infusi uncias requirit SCOPOLI p. 167.

s) In NICOLAUM I. c.

t) FALLOP. *par. simpl. c. 53.*

v) *Mémoires de l'Académie des Sciences* 1751. p. 160.

w) MARCELLUS c. 35.

Filix arborea y) TRAG. p. 438.

Filix petraea IV. TABERNÆM. p. 799.

Filix ramosa minor I. B. III. p. 741. MOEHRING' 1743. p. 119. *pinnulis dentatis* C. B. AM. MAN. l. c. a. 22. f. 2.

II. *Filix pinnula saxatilis* CLUS. Pannon. p. 705.

Filix ramosa saxatilis, *nigris maculis punctata* C. B. Hist. Oxon. III. sect. 14. t. 4. f. 19.

Polypodium frondibus supra decompositis, foliis ternis bipinnatis LINN. p. 1555.

Minime rara, etiam Bernæ in ipsius urbis muris nascebatur. Amplissima aux Sublins, & ubique in Aquilejensi dominio, in rupestribus. In valle Geiteni, sub monte Voegelberg, in valle Grindelwald &c.

Radix teres, transversa, squamosa. Scapi pinnæ iterum pinnatæ, ordine triangulari. Pinnulæ denuo pinnatæ, lobis ovatis obtusis, crenatis, lineatis, duriusculis, extremis confluentibus & gracilescantibus. Acervi magni maturum folium totum occupant. Duriusculus habitus est & glaber. Scapus pedalis, etiam cubitalis.

*1700. POLYPODIUM pinnis & pinnulis pinnatis, subtus hirsutis, obtusis. †

Filix fontalis, *latiore folio* PLUKNET. p. 190. t. 180. f. 6.

Passim inter meas reperi, & fere pro initis habui Filiculæ fumarie pinnulis. Sed differt: & ex Suecia pro fragili missa est, non eadem.

Humilis & femipedalis plantula. Caules squamosi, flavi. Folia minora, duplicato pinnata, pinnis confluentibus ovatis, nervis hirsutis, qua nota se distinguit. Majora vero folia utique habent pinnas primas, & secundas, tertiasque pinnulas novem, undecim, ovatas, ad nervum confluentes, acervis in duas lineas dispositis. Inquiratur.

I. FOLII PINNATIS,

II. PINNIS EVIDENTIVS DENTATIS.

FILICES TOURNEFORT.

1701. POLYPODIUM pinnis pinnatis, obtusis, dentatis.

Filix mas a) FUCHS. p. 494. MATTHIOL. p. 1250. TABERNÆM. p. 591. BLAKWELL. t. 323.

Filix mas non ramosa, dentata C. B. I. R. H. t. 311. 312. Hist. Oxon. III. f. 14. t. 3. f. 6.

Filix mas, pinnulis cristatis VAILLANT. t. 9. f. 2.

Polypodium frondibus bipinnatis, pinnis obtusis, crenulatis, stipite paleaceo, LINN. p. 1531.

GUNNER. t. 1. f. 4.

Fabrykraut CRAMER. t. 51.

Nihil vulgatus in sylvis, etiam ad sepes. Nasctur in cespites circulares. Folium integrum cubitale, imis pinnis brevioribus, inde maximis, reliquis triangulariter decrescentibus. Pinnæ ad nervum inclinatæ, oblongæ, oris parallelis, crenatæ, mucrone obtuso. Acervuli reniformes a), sex, septem, squama tecti b) stellata, rotunda. Capitulæ ovata c), anulo elastico articulo cinctæ d). Totus habitus firmus & glaber. Scapus squamosus.

Sapor radici nauseosus, ex amaro dulcis. Decocto fetus mortuus e) expulsus est. Manipulus unus radicis, infusus in vini pinta una, laudatur ad tumorem, qui hydrophem minatur f). In medicina vix serio adhibetur. Ad arthritidem MAJOW g). Negat ad vermes valere Cl. SCOPOLI h). Asparagos tenues esculentos esse, & laminas unguium similes ramosas, quæ bases stipularum sunt, cum polenta in panem pinfi GUNNERUS i).

Pestis pascuorum vix ullo modo potest extirpari, & latas regiones, perinde ut femina, tenet.

1702. POLY-

9) Dryopteris nascitur in veterum Quercuum musco, Filici simile, multo minore foliorum incisura, radicibus impliv, hirsutis, acutis, in dulcedinem vergentibus DIOSCORID. L. IV. c. 181. PLINIUS L. XXVII. c. 49.

a) Filici folia sine esule, sine fructu, sine flore, ex uno pediculo cubitali longitudine exeunt, multida & lateribus pinnata, subgravi odore, radice per summa cesprium nigra, oblonga, filices multas fundente, gustu subadstringente DIOSCORID. L. IV. c. 178. add. PLIN. L. XXVII. c. 55. qui gravem odorem corrigi.

a) TOURNEFORT. t. 312.

b) IORN P. R.

c) Q. Q. Q.

d) Du HAMEL Physique des Arb. t. 291. fig.

e) Journ. de medec. XII. p. 130.

f) Supplem. aux plantes usuelles p. 145. 489.

g) Oper. p. 406.

h) p. 170.

i) Flor. Norveg.

- *1702. *POLYPODIUM* pinnis paucis, semipinnatis, brevissimis, acute serratis. †
Ficula alpina, foliis rotundioribus & crenatis PORTEDEA. *Compend.* p. 19. SEQUIER. *Suppl.* p. 54. t. 1. f. 2.
 Planta minima, semipedalis, pedalis, simili fabrica, septem pinnarum, aut paulo ultra, quæ in vulgari sunt ad sedecim, brevium, uncialium, acute serratarum. Hæc possit esse *Filix saxatilis pumila* H. CLUS. *Pann.* p. 705. 706. Planta non satis definita
1703. *POLYPODIUM* pinnis pinnatis, pinnulis ovatis, obtusis, dentatis, dentibus imis bifidis. †
Filix mollis, seu *glabra vulgari non ramosa accedens* L. B. III. p. 738. VAILLANT. p. 53. t. 9. f. 4. *Hist. Oxon.* f. 14. t. 3. f. 8.
Polypodium &c. MOHRING. *Comm. Lit. Noric. ann.* 1743. p. 119.
Polypodium &c. MULLER. *Friedrichsdal* t. 2. f. 3.
Filix non ramosa alpina, foliis, quæ ad alas rotundioribus, omnibus autem dentatis PORTEDEA. *Compend.* p. 13. SEQUIER. *Suppl.* p. 53. t. 1. f. 1.
 Minime intrequens in sylvis in der Hardt, in Combanico, &c.
 Similis maris, mollis, oris foliorum contractis, obtusis. Adultæ pinnae duriores, semper breves & ovatae, concinne dentatae, dentibus primis incisus, reliquis integris, acutis, sine obtuso. Breviuscula folia esse solent, pinnarum circa viginti. Acervi in pinnula octo.
1704. *POLYPODIUM* pinnis pinnatis, pinnulis lanceolatis, semipinnatis, lobis acute bifidis, ad RUPP. p. 344.
Filix mas non ramosa, major, pinnulis angustis varioribus, profunde dentatis, PLUKNET. t. 180. f. 4.
Filix mas non ramosa, pinnulis angustis varioribus, profunde dentatis ibid. f. 8. melius.
Filix perrea femina L. TABERNÆM. p. 793.
Filix tenuissime & profundissime divisa. Montbelgardica L. B. III. p. 739. descriptio, cum icona
Filicis fontis admirabilis, ad marem vulgarem accedentis ibid.
Filix mas non ramosa, major, pinnulis majusculis longioribus, in profundos denticulos divisis, *Hist. Oxon.* III. f. 14. t. 3. f. 11.
Polypodium &c. MULLER. l. c. f. 2. qui plantam misit.
Polypodium frondibus bipinnatis, pinnulis lanceolatis, pinnatifidis, acutis LINN. p. 1551.
 In sylvis nostris frequens.
 Habet longiora folia, pinnarum ad quadraginta usque paria, firmas eas, rigidiusculas, acutas, quæ priori obtusæ; pinnulis semipinnatis, parium fere decem, omnibus acute incisus bifidisque.
1705. *POLYPODIUM* pinnulis pinnatis, lobis semipinnatis, dentatis, aristatis Conf. ad RUPP. p. 344. †
Filix tenuissime scissa ex monte Ballon L. B. III. p. 739. cum triplicato pinnata sit. A nostra paulum differt.
Filix mas ramosa, pinnulis dentatis PLUKNET. p. 180. f. 42. RAIJ &c.
Polypodium &c. MULLER. f. 4. qui plantam siccam misit.
Thecpteris minor, pinnulis argute denticulatis, & moliter spinosis AMMAN. p. 301. t. 23.
 Ex synonymo PLUKNETII foret *Polypodium frondibus subbipinnatis, foliis ovato oblongis, pinnis obtusiusculis, apice acuto serratis* LINN. p. 1551. sed multa in hoc nomine nostræ plantæ repugnant, quæ triplicato pinnata sit.
Filix ramosa, digitata, ramulis & pinnulis longius ab invicem distantibus MAFPI p. 104. f. 8.
 In Gottardo monte. In paludosis circa Chaux d'Abelle, Gumligen, Murtshen, Friedlingen, die Hardt. Aux Combes de Valartvion. A la Côte de l'Anvers de Renan GAGNEBIN.
 Habitus maximus, scapus squamis fuscis tectus. Folia perfecte triplicato pinnata. Pinnula prima ad 20. habet pinnulas. Pinnula prima pinnata est, parium fere duodecim, quarum solæ extremæ confluent. Est ubi & inferiores, ut in icona AMMANNI. Ultimæ pinnulae & ipsæ semipinnatae, lobulis excisis, in apice argute denticulatis, aristatis. Acervuli in lobulo quinque, sex, subrotundi. Planta firma & nitida.

III. LOBULIS LAXIORIBUS, NEQUE VERE PINNATIS.

FILICULÆ TOURNEFORTII. SEQUIER. I. p. 69.

1706. *POLYPODIUM duriusculum*, pinnis laxè pinnatis, pinnulis bidentatis & tridentatis, argutia Emend. I. n. 8.

Adiantum album LOBEL. ic. p. 810.

Filicula fontana TABERNEMONT. p. 792. C. B.

Adiantum filicinum durius, crispum, minimum BARRELIER. ic. 432. n. I.

Filix saxatilis non ramosa, minima PLUKNET. t. 89.

& *Filicula saxatilis omnium minima, elegantissima* IDEM ib.

Polypodium frondibus subbipinnatis lanceolatis, foliis subrotundis, argute incis, caule levi, LINN. p. 1550.

Nihil frequentius in Gubernio Aquilejensi, in muris & rupibus. *Ex Chapuise*. Etiam circa *Wallenburg, Solodurum, Bada* C. GESNER.

Elegans plantula. Caulis ex omnium minimis nostratum, trientalis, semipedalis, tenuis, levis, sulcatus, pinnatus, planus, netvo medio percurtus, foliis & pinnis riter dispositis. Pinnæ & ipse laxè pinnatæ, quatuor, quinque pariam, extremas confluentibus. Pinnulæ latæ, breves, ad semilunæ formam acute divise, etiam quadridentatæ, dentibus aristatis. Acervuli albo involucre, rotundi, ad quinos in una pinna, maturi totam plantam regunt, ut in *Acrosticho*.

1707. *POLYPODIUM pinnis pinnatis, laxè divisis, pinnulis semipinnatis, lobulis subrotundis, dentatis*.

Filicula fontana major, seu Adiantum album, Filicis folio C. B. ex fide hort. sic.

Filicula SEQUIER. I. t. I.

Filix saxatilis regia, Funaria pinnatis VAILLANT. t. 9. f. 1.

Filix saxatilis, caudiculo tenui, fragili PLUKNET. t. 180. f. 5. RAI.

Adiantum filicinum, aquaticum, mollius, minimum BARRELIER. ic. 432. n. 2.

Polypodium frondibus bipinnatis, foliis remotis, pinnis subrotundis, incis LINN. p. 1553.

In Helvetia vulgo, in omnibus rupibus, etiam alpinis, & in muris. Bernæ in portæ superioris muris abundabit. nunc rarior. Ad arcem *Falkenstein*, circa *Milden*. Basilæ am *Spießhof*; in sylva *Chapuise*, & alibi. Ex Anglia etiam; & ex Gallia, cum nomine *Polypodii fragilis*, accepi.

Omnino fuscus & levis caudiculus fragilis est, semipedalis, laxius pinnatus, pinnis penè conjugatis. Sic pinnulæ laxæ, neque semper ejusdem naturæ. Habeo pinnulas simplices dentatas, frequentius tamen profundius incisas, fere semipinnatis, lobulis septem, denique longiores, pinnatas; sed facile ex dentibus se contrahentibus agnoscas, ut subrotundi videantur. Acervi feminales ad septem.

1708. *POLYPODIUM pinnis pinnatis, laxè divisis, pinnulis semipinnatis acutis*.

Filix pinnata saxatilis, altera PLUKNET. p. 159. t. 179. f. 1.

Filix saxatilis ramosa, nigris maculis punctata (L. B.) ad RUPP. p. 344. HIST. OXON.

Polypodium frondibus bipinnatis, foliis subobtusis, pinnis laciniatis LINN. p. 1553. ob pinnulas laciniatas.

An potius *Polypodium frondibus bipinnatis, foliis pinnulisque remotis, lanceolatis, serratis acuminatis* LINN. p. 1552?

Minime rara in alpinis & subalpinis, montanisque saxosis, etiam in Germania. Reperi in *Javernaz, Chapuise, Interlaci*; circa *Milden, au Creux du Vent*. Circa *Ruchenette*, in valle *Valmoron, Etc.* Versus *Valorbe*, sub lacu *Juratenfi*.

Plurima prioris similia; diviso laxa, pinnæ tamen pinnatis propiores, dentes in argutas spinulas exeuntes, qui priori subrotundi: anguli omnes ramorum & pinnarum cum caule acutiores, altior etiam habitus & ad cubitum, simillima tamen planta, neque facile separabilia.

- *1709. *POLYPODIUM pinnis pinnarum pinnatis, laxissime divisis, lobulis obtusis, dentatis* Emend. I. n. 10. IV. n. 16. †

Felice crispo saxatile PON. Bald. Ital. p. 224.

Filicula alpina crispæ C. B. SEQUIER. Supplem. t. 1. f. 3. p. 55.

In alpinis editioribus *Javernaz, Boulatre, Ovannaz, Prapion, les Martinets, la Varaz, Fouly*, supra Sas. In alpinis du val de Lie.

Radices longæ, latis petiolorum incisis obtusæ. Cauliculi in basi lati, dodrantes, ra-

ro majores. Divisio foliorum multo laxior, neque conjugatæ pinnatæ, ut fere in prioribus, sed laxæ, & remotæ, alternæ: divisio etiam triplicata, ut pinnule perfecte pinnatæ sint. Pinnularum lobi oblongi, latefcentes, plinæ primæ quadri-dentatæ, sequentes tridentatæ, dentibus obtusis, bifidis, ultimæ bifidæ, trifidæ. Acervuli feminales rotundi, exigui, albi, unicus in quoque dente, cujus basin obsidet.

1710. POLYPODIUM triplicato pinnatum, pinnulis tertiis semipinnatis, lobulis bifidis, Emend. III. n. 11. †

Filix alpina, myrrhida facie Cambrobritannica PLUKNET. t. 89. f. 4. pinnis nimis triangularibus. *Filix Rhatica*, tenuissime divisa L. B. III. p. 740.

Elegans plantula reperitur in alpinis & montanis opacis. Legi in monte *Chapuis* & *Sylva Comanica*, in via ducente ad *Lauterbrunn*, in monte *Rugen*. In *Pallorfine*.

Tenera, pedalis, sed multiplici divisione, petiolo gracili, fragili, longe nudo, tota fronde triangulari, sed late & breviter, cæterum viridissima. Primæ pinnæ triunciales, tertiæ sex linearum, oblongæ. Hæ tertiæ pinnæ semipinnatæ, etiam pinnatæ, earum lobi quini, bidentati. Acervuli florales albi, in una pinnula tres ad quinque. Cæterum pinnæ & pinnule fere conjugatæ, parallelæ.

IV. PINNIS APPENDICULATIS.

LONCHITIDES TOURNEFORT.

1711. POLYPODIUM foliis pinnatis, pinnis ciliatis, dentatis, appendiculatis

Lonchitis a) MATTHIOL. *Epiph.* p. 294. *aspera major* MATTHIOL. p. 922. CAMERAR. *Epit.* p. 664.

Lonchitis aspera C. B. SCHEUCHZER. *It. I.* p. 42. I. R. H. t. 314.

β. *Lonchitis mas* seu *latifolia*, *aspera*, minor BARRELIER. *ic.* 1121.

Polypodium frondibus pinnatis, pinnis lunulatis, ciliato serratis, declinatis, stipitibus strigosis, LINN. p. 1548.

In alpinis Helvetiæ, etiam in montanis abunde, in monte *Münchenstein*, in *Falconario*, in *Suchet*.

Habitus asper, reliquis Filicibus nostris durior. Scapus pedalis, pinnatus, squamis fuscis obductus. Pinnæ longe sibi æquales, paribus numerosis, curvulæ, hinc convexæ, inde cavulæ, per oras dentatæ & ciliatæ. Quæque pinna perpetuam appendicem triangularem sursum emittit, pariter ciliatam & dentatam, aliquando & inferiorem alteram. Acervuli orbiculati, ad duodecim paria, & ultra, & alii in appendice proprii. Involucrum acervorum peltatum: capsulæ petiolatæ, globosæ, monospermæ β).

1712. POLYPODIUM pinnis pinnatis, ciliatis, serratis, appendiculatis.

α. Pinnis plurimis confluentibus in unam magnam lanceolatam pinnam.

Filix aculeata, *Lonchitidi* adfinis PLUKNET. p. 151. t. 180. f. 3. bene; tamen ut integer locus sit, qui superne ex basi pinnæ produciatur.

Filix mas, *pinnulis latis auriculatis, spinosis* PLUKNET. t. 179. f. 6.

β. Folio breviori, qualia passim reperi.

Filix aculeata, *Lonchitidi* adfinis RAI. *Syn.* III. p. 120.

γ. Pinnis fere omnibus distinctis.

Filix aculeata major C. B. *Prodr.* p. 151.

Filix mas, *pinnulis latis, auriculatis, spinosis* Hist. Oxon. III. p. 580. t. 3. f. 15. bene.

Filix mas aculeata nostras, alis expansis, muscosa lanigine tectis PLUKNET. p. 151. t. 180. f. 1.

Polypodium frondibus bipinnatis, pinnis lunulatis, ciliatis, dentatis LINN. p. 1552.

Varietas prior in sylvis circa *Hinterlachen*, in colle *der Rugen*. Reliquæ in mont. *Wasserfall*, *Vogelberg*, versus *Schauenburg*, *die Hardt*, supra *Mittenz*, in *Brittenwald*.

Habitus *Lonchitidis*, foliis duris, ciliatis, sursum appendicem triangularem emittentibus paulum incurvatæ omnibus in β. primis in α. Caulis spadiceis squamis obductus, triangularis c).

ADIANTUM

α) *Lonchitis altera* seu *aspera*, folia habet *Scolopendrii*, asperiora, majora, multo magis divisa DIOSCORID. III. c. 116. PLIN. XXV. n. 88. Ad *Acrostichum*

subum MAFANTA trahit ad MATTHIOL. p. 286. MATTHIOLUS ad *Polypodium* 1685. *Epiph.* p. 294. & c.

β) GLEDITSCH. apud BOHMER. p. 294.

c) Conf. Cl. LA CHENAL. *diff. mang.* p. 8.

ADIANTUM d) LINN. n. 1180.

TOURNEFORT. t. 317.

Acervi females solitarii, ovati, tecti margine reflexo folii. Semina numerosa.

1713. ADIANTUM petiolis ramosis, foliis flabelliformibus, lobatis.

Adiantum CAMERAR. Epit. p. 924.

Adiantum foliis decompositis, foliolis alternis, pinnis cuneiformibus, lobatis, pedicellatis, LINN. p. 1558.

Œdum in sepibus udis pagi *Aventici* provenire CONSTANTIVS scripserat: nemo vero nostrum repererat, cum folicite quæreremus. Demum Cl. FUESSLII in Helvetia transalpina legit. In puteis, & lapidibus, atque muris udis.

Cauliculi tenues, ex purpura nigri. Ramorum petioli prægrandes, trifolii. Folia glabra, tenera, in parte ulteriori dentata, flabelliformia, dilatata, aut breviter in lobos fissa, aut profundius trilobata, quadrilobata, septilobata, lobis obtusis. Acervi females albi, in uno dente unus, duo, involucri albo, membranaceo. Ad eos folii margo adtrahitur. Capsulæ globosæ, anulus articulatus.

In medicinam sibi viam apernit syrupo potissimum, qui ab aqua florum aurantiorum vim suam accipere videtur, si quam habet. Succulentum esse Adianton, ut fere ad pondus plantæ succum edat e). Sapor vero aut odor vires non permittit.

ACROSTICHUM LINN. n. 1173.

FILICULÆ TOURNEFORT. spec.

Tota averfa folii facies polline feminali obducitur.

1714. ACROSTICHUM caule bis bifurcato.

Filix arborea TRAG. p. 537. I. B. III. p. 755.

Holoflexus perarum TABERNEMONT. p. 736.

Acrostichum frondibus nudis, linearibus, laciniatis LINN. p. 1524.

OEDERI ic. 60.

In Helvetia non rarum, etiam Bernæ, an der Teufelsbärde. Circa *EM*, Glarongam.

In alpinis abunde, *Lavazax, Fouly, Gotthard*. Circa *Spiez* in vineis.

Planta perimplex. Caulis sæpe curvus, sursum latefcens, ut rami females latissimi sint, bis bifurcatus. Apex cujusque rami acute incisus, lanceolatus. Tota pars latior acervo globulorum tegitur. Involucrum lineare f) eadem longitudine.

*1715. ACROSTICHUM pinnis subtus pinnatis, squamosis, obtusis, basi utrinque appendiculata.

Loucheitis mollior, foliis Ceterach, Hispanica BARRELIÆ. ic. 857. 858. foliis convolutis.

Loucheitis aspera Maranta CAMERAR. Epit. p. 666.

Loucheitis Maranta MATTHIOL. epit. p. 294.

Acrostichum frondibus subbipinnatis, pinnis opposito coadunatis, subtus hirsutissimis, basi subdentatis LINN. p. 1527.

Circa *Ardenn* vallis Tellinæ Cl. DICK.

Scapus sanguinei coloris g), totus cum nervis hirsutus, dodrantalis, pedalis. Folia *Ceterach*, a quo ægre avello, viridissima, solida, pianata, pinnis cum nervo confluentia, ovatis, extrema semitriloba. Iis obtusis utrinque processus est, quorum inferior major. Linea superior rectior, inferior curva, emarginata. Tota pars averfa folii fursuraceis squamis obducitur, ut etiam in facie sterili circa marginem rubigo adpareat. Acervi females in ea scobe distincti, confertissimi. Mihi de-rasa scobe puncta adparent, & folium reticulatum, & vestigia aliqua involucrorum latorum, punctis circumpositorum. Scobs fit foliolis lanceolatis. Proprium mihi genus mereri videtur, cum plausulis Americanis.

CLASIS XVI.

d) Adiantum in aqua nunquam madefcit, candidum

datur & nigrum THEOPHAST. L. VII. c. 13.

Adianton posilla gerit folia, similia Coriandri, in summo incisuris divisa: cauliculi, quibus exoriuntur, nigro colore nitent, præterea palmum alci, radice supervacua: neque caulem, neque fructum, neque florem profert DIOSCORID. L. IV. c. 131.

Adiantum album a Capillo Veneris Missus caulibus

subrubris separat. Decocti libram sit purgare c. 22.

Contra Cælius Adiantum latinis capillum dici Veneris sardar. L. III. c. 5.

e) SCADIORE. in Arist. hist. plant. p. 88.

f) Nullum GLEDITSCH. p. 291. sed coram video.

g) Emend. VL r. 9.

CLASSIS XVI.

II. PLANTÆ APETALÆ

II. FLORE MANIFESTO DESTITUTÆ

II. FOLIOSÆ CAPSULIFERÆ

II. MUSCI LINN. n. 56. ADANSON. II. p. 482.

Hos a Lichenibus distinguimus, quod vera folia habeant, ex vesiculosa & cellulosa matra facta, ut in plantis, quas hactenus descripsimus, cum Lichenibus crustacea natura sit: quod præterea veras capsulas ferant, in quibus & cortex est, & interior natura, a cortice diversa. Plerique Musci perennant, & caules quotannis immerfi in radices sunt *a*). Immortalitatis pene æmulo privilegio hæc eadem folia gaudent; quæ post centenos, & ducentos forte annos, sola in aqua maceratione, in pristinum vigorem restitui possint, quod experimentum in nonnullis C. BAUHINI Muscis feci. In muscis præterea, præter paucissimos aliquos, aliquid flori est analogum: capsulæ pollinæ plenæ, figura rotunda *b* & natura inflammabili, cum antherarum polline consentiente *c*). Filicinæ æmulæ, aut alterius figuræ, globosæ, vel cylindricæ, sessiles aut petiolatæ, spongia aliqua plenæ: aut longa, bifidaque cornua. Est denique in muscis bene multis seminum quoddam imitamentum, summo in caule non florifero congestum, aut in folio sessile: quod quidem *d*) mihi in plerisque similis *e*) videtur gemmæ, nam sunt, ubi antheris propius est. Harum particularum, florum seminumque *f*) similitum, vera natura tamen, adque sexum *g*) alterutrum representandum aptitudo, nondum evidentibus experimentis stabilita habetur. Seminatum ab optimo STÆHELINO Muscum, qui suam speciem reparavit *h*), utique novi, particulas vero in capsula non novimus distinguere, quæ novæ plantæ germina faciant. MICHELIANÆ microscopicae particulae, articulatae, & tubiformes, quas pro floribus utriusve sexus Auctor optimus habuit *i*), nihil certi habent. In paucissimis vero exemplis semina reperiri non consentiunt, quæ a nullis abesse debeant.

Uti simplicior vero plantarum fabrica, ita difficilius & genera distinguuntur, & species, cum notæ discriminis pauciores sint, figuræque minus compositæ, minus admittant diversitatis. Multum laboris in hac classe posui, manere tamen in plerisque visum est cum optimo olim DILLENIO, qui plenissimo opere Muscos constituerit: tamen ut aliqua mutarem, in quibus proprias leges vir ILL. deferuit. Monendi cæterum sunt stirpium cultores, etiam magis in Muscis, quam aliis in plantis, necessariam esse amplam exemplarium penum, ut ex omni ætate plantæ id colligere possis, quod essentiam characteris constituit. Valde enim teneri Musci a se ipsis adultis variant, congestis foliis, setarum defectu, calyptris, capsulæ figura, operculo, pectine.

Musci cæterum inter omnes plantas in minimo calore vegetant, & media hieme sub nivibus florent, iisque mensibus terram exornant, quibus omnes aliæ plantæ aut emortuæ sunt, aut mortuarum similes languent. Quare etiam in pratis & in terra Grœnlandiæ & Labradoris fere soli Musci nascuntur *k*).

Cæterum capsulæ aliæ unica sunt membrana, quæ pulpa viridem contineat, per siccitatem in granula discessuram. Alii Musci duplex habent involucrium, exterius crassum, interius viride & tenerum: sunt in quibus hæc duo involucria se contingunt, in aliis *l*) intervallo aliquo separantur, & sola cellulositæ aliqua, sive fibrillis *m*) colligatur. In aliis utriusque involucri diverfa figura est *n*). Neque desunt qui-

bus

a) DILLEN. *Eph. Nat. Cur. Gen. VI. p. 56. Phil. Transf. n. 470.*

b) HOOK. *Lampar. p. 45. 46. DILLEN. l. c. p. 53. 54. 57. t. 9. f. 1. ad 17. Hist. musc. p. 14. Phil. Transf. n. 284. LINN. Sem. musc.*

c) OLIVARIUS *ref. p. 460. WEDD. de Lycopod. p. 19.*

d) Ita particulae Lycopodii feminibus analogæ manifesto in folia resolvuntur. DILLEN. *Hist. musc. p. 179. vel ex LINNÆI icon. p. 296. t. 1. Sic gemmæ hypnorum.*

e) Tamen semen esse, est pistillo & stigmati destitutum. LINN. *Sem. musc. p. 18. 19. Sed ostendimus, vera esse folia. Esse folia ADANSON. II. p. 89.*

f) Pro muscorum seminibus NIGRISOLI *generaz. p. 210. Pro femine pollinem habet HILLIUS, qui capsula continetur Phil. Transf. n. 478.*

g) Pro Rominibus cilia sedecim habet HILL. *Phil. Transf. n. 478.*

h) *Spec. anat. bot. 1724. t. 6f. 4.*

i) *Nov. gener. p. 108. t. 19.*

k) *DOUGLAS. colum. p. 173.*

l) Est in Buxbaumia, Bryo meo crasso sessili capitulo, etiam olim HOOK. 132, in Bryo villosa.

m) HOOK.

n) Polytricho 12 DILL.

bus mediam capsulam columna carnea, sive placenta dividit o) circa quam pulpa granulosa adhæret. Ea columna cylindrica est, aut prisma angulis alterne eminentibus sulcisque percursum, ut sectio crucem referat.

Huc capsulæ operculum imponitur, obtusum, aut in acum eductum, aut conicum.

Intra operculum de summa ora capsulæ cilia exeunt, sub eminente quodam toro, operculum sustinente. Ea sibi relicta in spiram contorta, versus summum operculum connivent. Elastica vi ornantur, & quando expansa sunt, in spiralem conicamque figuram alacriter revertuntur, quamprimum adpersum humorem senserunt. Ad calorem ferri leviter calefacti, expandunt se eadem, eodem ordine quo siccantur. Ipsa anima satis habet virium, ut suo odore hæc fila connivere cogat. Videtur acris iste sensus his ciliis datus esse, ut a polline capsula contento omnem humiditatem avertant. Plerisque Muscis cilia data sunt, in variis alia, crassa, longa & intorta, brevia, ut contorqueri nequeant; dentata: unico plerumque in bryis ordine, duplici in hypnis. Eorum ordinum exterior sedecim fere ciliis fit, brevibus, acutis, intus dentatis, ab humore conniventibus, a siccitate expansis. Interiora cilia tenuiora, nunquam non clausa, non tamen satis sibi vicina sunt, quin intervalla supersint: numerus idem est. Ea immota sunt, neque vim humoris aut siccitatis sentiunt g).

Quando capsula nunc maturuit, tunc acu tacta cilia exteriora subito se expandunt, & operculum disjiciunt.

Infra cilia interiora, in conum conniventia, rete albidum est, quod pulpam ovatam granulosa tegit.

Supra capsulam & operculum, in multis Muscorum membrana est, sæpe pilosa, quæ juniorem capsulam continet, & supra operculum in acumen acus simile finitur. Dum capsula maturatur, paulatim calyptra minorem ejus partem contegit, & denique soli operculo insidet, & paulo post oblique adhæret, ultimo delabitur. Longo post tempore & operculum decidit, & paulo post aliud temporis interval- lum cilia, quæ clausa fuerant, ultimo explicantur, & patet capsula, & pollini libertas redditur, ut elabi possit. Cilia in hypnis interiora per sua intervalla ei pollini au- fugium relinquunt. Horum pleraque solertiz debeo *Generos. de SAUSSURE.*

LYCOPODIUM LINN. n. 1185.

LYCOPODIUM DILLEN.

LYCOPODIODES EJUSD.

SELAGO EJUSD.

SELAGINOIDES EJUSD.

Adfinitas cum Osmundis non minima. Capsulas habet pulverulentas, unam pleræve, in foliorum alis sessiles, pollinem fundentes inflammabilem, quem vix Te continetas, quin habeas pro vero antherarum polline. Nihil autem hic feminis simile reperias, quod ab iis capsulis diversum sit, neque calyptras habent capsulæ, neque cista, neque operculum, sed bivalves hiscunt. Addit LINNÆUS pro flore femineo a) perianthium tetraphyllon b), cum plumula calyci connata, in una c) specie vilum, quæ omnia pro gemmula habeo.

1716. LYCOPODIUM spica sessili, foliis linearibus lanceolatis, confertis.

Chamaepeuce TURNER. L. I.

Selago d) tertia THAL. *Sylv. bercyn.* p. 116. *Thalii* BREYNE *Eph. Nat. Cur. Dec. I. ann. 45. obs. 149.* cum iconc.

Muscus terrestris SCHEUCHZER. *It. I. p. 44. t. 6. f. 2. abietiformis* RAJ. *Hist. Oxon. III. p. 624. f. XV. t. 5. f. 9.*

Selago vulgaris Abietis rubra facie DILLEN. *Sylv. Musc. p. 431. t. 56. f. 1.*

Lycomodium foliis sparsis octisariis, caule dichotomo erecto, fastigiato, floribus sparsis LINN. p. 1565. *Icon OEDERI t. 104.*

E 2

In

a) Hoc Cl. virorem flamen, in Boxbaumia visum, in Hypno Phyllididis folio, in nonnullis Polytrichis DILL. in Maso foliis lanceolatis congestis operculo mammillari repletum est.

b) In Bryo 4. Enum.

c) Hec adparet in Hypnis DILL. 1. 2. 3. 14. 20. 25. 28. 29. 45. 49. 64.

a) *Sem. Musc. p. 9. t. 2.*

b) Duo ibi dicit folia majora, anum minus, duo minima, & unum solum majus.

c) In Selagine abietiformi.

d) Selago Sabinae similis est PLIN. L. XXIV. n. 64.

In alpinis vulgo, in montibus *Enzeindas*, *Prapioz*, *Isenau*, *Fouly*, *Chapuisse*, *Audon*, supra *Bagnes*, *Gottardo*, *Speluga*, *Grimfala*, *Albula Rhatica*, *Jugo S. Fratis*. In *Chasseral*.

Caules repentes erigunt numerosos caules, crassos, breves, teretes, totos rectos foliis adscendentibus, inordinatis, firmis, mucrone acuto, brevi, hinc cavis, inde eminente dorso. Per ætatem eadem folia laxantur, reflectuntur, & plantæ faciem mutant. In alis foliorum capsulæ solitariae, polline plenæ, bivalves. In iisdem superioribus alis, multæ cum capsulis quasi geminæ, primum a SCHEUCHZERO ^{e)} detectæ, inde a DILLENIO ^{f)}, & a LINNÆO ^{g)}, denique a Cel. OEDERO ^{h)} repetitæ, in quibusdam exemplis abunde sedent. Foliis sunt rigidis durisque, tum brevi quasi stipula & lata, porro maximo, ovato lanceolato, concavo foliolo, & quatuor foliolis lanceolatis, fere incurvis. Hæc quinque folia caveam interceptiunt. Nihil fructus simile, aut tubæ, neque adeo hæc corpusculum a me pro fructu, floreve habentur femina.

Vomitum movet alvumque ciet, ejusque decocto eo sine in *Ingria* ⁱ⁾ & *Cassubia* utuntur, in *Smolandia* infuso ^{k)}; temulentiam etiam ciet. Nobis, etsi vulgare est, nullus ad alius adhibetur. In dosi suos cives peccare LINNÆUS fatetur.

1717. LYCOPODIUM spicis sessilibus, foliis ovato lanceolatis, ferratis, confertis t. 45. f. 1.

Muscus terrestris erectus minor, polyspermus FLUKNET. *almagest.* p. 247. (lege 257) t. 47. f. 7. *Hist. Oxon.* III. p. 624. n. 10. f. 15. t. 5. f. 10.

& *Muscus terrestris repens humilior, tenuissimis foliis, clavibus foliosis erectis*, *Hist. Oxon.* III. p. 621. n. 11. f. 15. t. 5. f. 11. Hæc figuræ id vitium habent, quod cilia foliorum omissa sint, ut priorem speciem propius referant.

Muscus terrestris repens, clavibus singularibus foliosis, erectis SCHEUCHZER. *It. I.* p. 47. t. 6. f. 1. *It. II.* p. 138. Habitus erectus clavæ, repens ramorum steriliū, hic exprimitur.

Selaginoides foliis spinosis DILLEN. *Sylv. Musc.* p. 460. t. 68.

Polycoeca HILL.

Lycopodium foliis sparsis, ciliatis, lanceolatis, spicis solitariis terminalibus, foliosis LINN. p. 1565. OEDER. t. 70.

Frequens in alpinis & montanis. In montibus *Intrame*, *Scheideck*, *Neunen*, *Pilato*, *Jock*, *Ovanna*, *Martinet*, *Enzeindas*, *Chapuisse*, *Tompey*, *Joux verte*, *d'Anzès*, *Naye*. Etiam in montanis, ut in *Creux du Vent*, *Tête de rang*, *Pouilleret*, *Bec de Poisseau*, *Chasseral*, *aux Planchettes*.

Caules repentes, ramosi: rami foliosi, semifubrecti, unciales, biunciales, ob capsulas crassiores. Folia ovato lanceolata, eleganter crenata ^{l)}, glabra, nitentia, superiora floralia, majora & latiora. In foliorum alis frequentissimæ capsulæ spermaticæ, ternarum & quaternarum in quaque valvarum, quæ hiantes se revolvunt. In iis DILLENIO femina tria & quatuor vidit, rotunda, & dura ^{m)}.

*1718. LYCOPODIUM caule plano, foliis superne quaternis, inferne binis, spicis obfcure petiolatis.

a. *Muscus terrestris Lusitanicus* CLUS. *hisp.* p. 495. 496.

Lycopodium parvum, Herniaria folio BUXBAUM. *Centur. II.* p. 39. t. 69. f. 1.

Lycopodioides imbricatus repens DILLEN. p. 462. t. 66. f. 1. A. nostrarum multo similis.

Lycopodium foliis bifariis, patulis, superficialibus imbricatis, sterilibus repentibus, floribus sparsis LINN. p. 1569.

β. *Muscus repens, foliis alternis, subrotundis, per siccitatem falcatis* *Hist. Oxon.* III. p. 628. t. 6. f. 34.

Lycopodioides denticulation pulchrum repens, spicis pediculis insidentibus, DILLEN. *Sylv. Musc.* p. 465. t. 64. f. 3. quæ icon paucissimis nostrarum convenit.

Lycopodium foliis bifariis patulis, superficialibus distichis, spicis geminis pedunculatis, LINN. p. 1568.

Planta in Helvetia minime rara; alpina est, a *Teufelsbrück*, per montem *S. Gottardi*, continuata in vallem *Lepontiam*, in montem usque *Generosum*. In *Speluga* monte, &c. Inde descendit in planitiem per subalpina circa *Vettis*, inter *Tyfis* & *viam malam*, ad *Airolo*, *Zollbrück*, &c. Denique in calidam usque planitiem pervenit,

e) *It. II.* p. 44. cum ic.

f) Paulo aliter & propius meis p. 437. t. 56. f. 1. h. i. k. l.

g) *Semin. musc.* p. 9. t. 3. f. 4.

h) Habet adolnora.

i) GORTER. *Flor. Ingr.* p. 66. BASTEN L. C. WELSCHE.

mitochondrion p. 36. *Bresl. Saml.* ann. 1788. m. Febr. ann. 1791. m. April.

k) LINN. *poeg. indig.*

l) In fig. nostris leuza vitrea siccis.

m) l. c. f. g. h. i.

venit, & abundat circa arcem *S. Tryphon*, & prope *Roche à la Marbrière*, *as Furet*, à *Fouly*, *Plantour*, *Porte du Sex*.

Cum a duobus clarissimis viris dissentiam, faciendum est, ut mei dissensus rationem reddam.

Plantæ meæ inferne adspicæ, habitum rarum, distichum, Herniariæ habent, petiolo nudo; ramis cæterum planis, reptantibus, radices subinde de cauliculo emittentibus, ramulis ad magnos angulos de trunculis exeuntibus. Sed æque perpetuum est, superne adspicæ plantæ faciem imbricatam adparere, ut foliis majusculis minor ovata imponantur, ordine alterno.

Iterum minime rarum est, ramos floriferos pene nudos, aut foliolis certe brevioribus squamosos, erigere spicas simplices, geminas, etiam ternas, paulo, quam iste quasi pedunculus crassiores, foliis factas latiusculis, in quorum alis capsulæ sedeant, pulverisæræ, reniformes n), aliæque summo Viro trispermæ dictæ. Sed alias, paulo tamen rarius, nullæ ejusmodi spicæ reperiuntur, & cauliculus in longum acumen productus, ad alas laxioris folioli sedentes habet capsulas subrotundas, quas coram video, aliasque trispermas o).

Ita fient duæ species, spicis petiolatis, foliis imbricatis, quæ *Helvetica* LINNÆI, & apud DILLENII *tertia*.

Et foliis imbricatis, nulla vera spica, seminibus in ala folii sessilibus, quæ *denticulata* LINNÆI, & *prima* DILLENII.

Quando tamen communem habitum contemplor, etiam roborem in utraque planta, & in numerosis exemplis, frequentem, & quoties video spicas juniores densas, in adultis exemplis laxari, atque in prælongos rarosque cauliculos dissolvi; tunc quidem dubito, num duæ species distingui possint. Si id peritus placet, habemus in *Helvetia* utramque.

1719. LYCOPODIUM spicis sessilibus, foliis lanceolatis adpressis, utrinque ternatis.

Muscus repens, cupressinus nactus stiriacensis SCHEUCHZER. *la* I. p. 43. non autem synonyma, *Lycopodium Sabine facie* DILLEN. t. 58. f. 2. habitus utique accedit, ut recte monet LINNÆUS. sed floribus differt.

OEDER. ic. 79.

Lycopodium canle repente, ramis tetragonis LINN. *flor. Lapon.* n. 417. t. 11. f. 6.

Lycopodium foliis quadrifariam imbricatis, acutis, surculis erectis, dichotomis, spicis sessilibus, teretibus LINN. *Spec.* p. 1567.

In alpinis non rarum. Prope fontem *Emma* fluv. circa vitrarías officinas *im Harzers-boden* legi. In montibus *Isenau*, *Prapitz*, *Paué Rossaz*, *Fouly*, *Scheidet*, *Joch*, *um den Trublissee*, circa *Morcle*, supra *les Plans*.

Caules longe repentes, ramosi; rami fasciculati, toti recti foliis quadruplici ordine imbricatis, solidis, crassulis, lanceolatis, subflavis. Superne tres ordines sunt, medius in summo dorso, iique caulem reddunt convexum. Inferne cauliculus cavus est, & superiorum duo laterales ordines conspiciuntur, quartusque minor, inferior. Passim sessiles clavæ, nullo nempe petiolo a reliquo ramo distinctæ, simplices, foliis latioribus, ovato lanceolatis, ciliatis, imbricatis, quorum quodque inferius transversim adnatam sibi habet ingentem antheram.

Odor gratus, ut agnoscas de nostro DILLENIO agere.

1720. LYCOPODIUM ramis prolixis, spicis sessilibus, foliis linearibus subserratis.

Muscus terrestris, foliis retro reflexis L. B. III. p. 767.

Muscus clavatus, Juniperinis foliis reflexis, clavis singularibus sine pediculis Hist. Oxon. III. p. 625. f. 15. t. 3. f. 3. DILLEN. *Hist. Musc.* p. 455. t. 63. f. 9.

Muscus terrestris repens, clavis singularibus erectis PLUKNET. *almagest.* p. 248. t. 205. f. 5.

Lycopodium Juniperinis reflexis foliis, clavis singularibus sine pediculis nascentibus DILLEN. *Catal. Gieff.* append. t. 2.

Lycopodium foliis parvis, quinquefariis, subserratis, surculis anmotino articulatis, spicis terminalibus glabris, erectis LINN. p. 1566.

Icon OEDERI t. 127.

In ericetis torfaceis. In sylvis abiegnis v. gr. *im Sedelbach* haud longe *Berna*. In montanis ut in *Combe de Valarvoron*. In alpina ascendit, *en Chapuisè*, inter *Spiligen* & *Schams*, in montes *Fouly*, *Wetterborn*, *Pilatium*.

Caules

n) DILLEN. p. 465. 466.

o) INEM.

Caules longi, aliquando cubitales, repentes, rami erecti. Folia glabra, linearia, acuminata, firma, per oram dentata, in origine longe cauli adnata, quod LINNÆUS vocat decurrere. Ea in nascente ramo imbricata, teretem in figuram congeruntur, deinde patula fiunt & laxantur, & demum reflectuntur. Clavæ sessiles, & absque petiolis, foliis aliquanto latioribus, ut in præcedente, ovato lanceolatis, aristatis, per oram dentatis, imbricatis. Capsula pulverifera, transversim lata.

*1721. LYCOPODIUM spicis sessilibus, foliis linearibus, confertissimis, incurvis *Emend.* III. n. 28.

Lycopodium palustre repens, clava singulari VAILLANT. *botan.* p. 123. t. 16. f. 11. DILLÉN.

Sylv. Musc. p. 452. t. 62. f. 7.

Lycopodium foliis sparsis, integerrimis, spicis terminalibus, foliosis LINN. p. 1565.

Icon. OEDERI t. 376.

A CL. GAGNEBIN accepi, mistam aliis muscis, ut certum locum ignorem. Circa tamen Ferrière nascitur.

Caules teretes, toti foliis tecti, ramosi, ramis incurvis. Folia oblonga, lanceolata, gracilia, pallida, tenera, in caule florifero recta, in sterili ad alterum latum curva, ut vulgari Lycopodio accedat. Clavæ totæ diversæ, singulares, sessiles, paulo reliquo caule crassiores, foliis rectis, lanceolatis, lata basi. Capsulæ rotundæ, perexiguæ, ad basin glumæ clavam componentis.

A *Selagine Abietis folio*, longo, crispo, gracili folio differt, a *Lycopodio officinarum* defectu pili & spica sessili p).

1722. LYCOPODIUM ramis prolixis, spicis petiolatis gemellis, foliis linearibus, pilo aristatis.

GESNERI *ic. piñ.* post Operum T. I.

Lycopodium TABERNÆMONT. p. 814.

Muscus clonatus procumbens Hort. *Aitchett. aff. ord.* 8. t. 12. f. 2.

Muscus terrestris repens, binis clavibus foliosis, se in altum erigentibus PLUKNET. *abnagesi.* p. 248. (lege 258) t. 47. f. 8.

Lycopodium vulgare pilosum anfragosum & repens DILLÉN. *Sylv. Musc.* p. 441. t. 58. f. 1.

Lycopodium foliis sparsis filamentosis, spicis teretibus, pedunculatis, geminis LINN. p. 1564.

Icon. OEDERI t. 126.

β. Morbus & plica quædam Lycopodii *Eph. Nat. Cur. Dec. I. ann. 2. obs.* 52.

In sylvis abiegnis vulgare. In torfaccis ad Löhr, in sylva Burgdorf-Hölzlein prope Bernam, in sylva Bremgarten; etiam in alpinis.

Caulis longe reptans, ramosus, foliis imbricatis tectus. Folia inordinata, sæpe curva, longe linearia, acuminata, in longum pilum educta, ut juniora germina tota villosa videantur. Petiolus florifer robustus, aphyllus, vagis squamulis adpersus, ad aliquot uncias erectus, finditur in duas spicas cylindricas, quæ in juniore planta levissimæ, glumis tunc imbricatis & adpressis, per ætatem hispidæ fiunt, glumis nunc patulis & repandis, suumque pilum explicantibus, quem perinde ut folia caulina educunt, cæterum lata, ovato lanceolata. In ala glumæ capsula reniformis, polline plena.

In ejusmodi capsulis pollen flavescens abundat, cujus particulæ sphæricæ q), glaberrimæ r), in flamma præ omni alio antherico polline s) ardet, & uti cera inflammatur, quæ perinde ex collecto spermatico plantarum polline constat: Lycopodii pollinem ex repositis julis emicantem t) Russi ad artificiales ignes colligunt. Non tamen inflammatur, nisi sparsus v).

Singulare est, altero præter semen Lini exemplo, levitatem illam, quam oculi & digiti detegunt, etiam in intimis elementis locum habere, ut is idem pollen intertrigines puerorum adpersus sanet, & ad vulnera valeat x), ad papillarum fissuras y), ad tabem z), interno demum usu ad nephritidem a), calculum b), ichuriam c), dyfente-

q) DILLÉN. VAILLANT.

r) *Phil. Trans.* n. 284.

s) WIDEL. de *Lycopodio* p. 39. & huc puto HOOKER

Lamp. p. 45. 46.

t) WIDEL. L. C. OLEAR. I. p. 460. *Eph. Nat. Cur. Dec. I.*

ann. I. obs. 51.

v) OLEAR. *Orient. Reliq.* I. p. 431.

w) NEUMAN, edit. ZIMMERMAN. p. 913.

x) OLEAR. p. 431.

y) *Eph. Nat. Cur. Cent. X. obs.* 34.

z) OLEAR. *ibid.*

a) C. GESNER. *Epist. med.* p. 92.

b) WIDEL. *Lycopod.* p. 26.

c) WIDEL. p. 26. *Eph. Nat. Cur. Dec. I. ann. III. obs.*

12. 16. LENTIL. *ibid.* Dec. III. *ann. III. obs.* 15.

dysenteriam d), puerorum tormina e). In metallicis regionibus etiam ad scorbutum f), ad febrem miliarem, in usu est. Spasmos sopire g), perspirationem expedire, decoctum demum plicam resedem h) expellere creditur, & a nonnullis pro specifico ejus mali remedio habetur i).

In chemica analysi vix quidquam dat quod, aut in aqua, aut in vini spiritu, aut in lixivio, aut in nitri demum spiritu solvatur k), quod naturæ ceracæ tribuo, quæ perinde in nullo horum humorum solvitur: maxima enim pars ejus pollinis in oleum empyreumaticum vi ignis vertitur, ad quinque octavas l). Spiritum acidulum, ut Gaajaci lignum edit m). Decodum herbaceum debile, extractum balsamico mellem & subamarum est n).

1723. LYCOPODIUM spicis petiolatis, quaternis, caulibus complanatis, foliis adpressis.

Icon OEDERI t. 78.

Savina Sylvestris TRAO. p. 554.

Chamaecyparissus TABERNEMONT. p. 945.

Lycopodium foliis bifurcis, comatis, superficialibus solitariis, spicis geminis pedunculatis LINN. p. 1567.

ß. Conjuncti IDEM Lycopodium digitatum, foliis arboris vitæ, spicis bigemellis teretibus DILLEN. Sylv. Musc. p. 448. t. 59. f. 3. cujus figura valde adfinis est, spicis quaternis: & eandem esse plantam ex stirpe sicca contat, quam ad me ILL. olim vir misit.

Inter Morbinium vallis Tellinæ & montem Trona reperit CL. DICK, satis adfinē tetragoni o).

Caulis repentes, subinde emittunt ramos florigeros erectos, ramosos, planissimos, foliis testos. Ea hinc in modice convexam superficiem conjunguntur, inde in excavatam alteram. Eadem appressa sunt, linea divisa, absque ordine squamarum inferiori, & a caule non devia. Petioli aliquot unciarum, subnudi, raris acutisque squamis adpersi. Spicæ cylindricæ simplices & geminæ, ternæ, quaternæ. Glumæ spicarum ovato lanceolatæ, latæ, in brevem aristam productæ. Capsulæ reniformes, pulveriferæ.

Ad rem tinctoriam adhibetur. Radices Urticæ majoris cum Anthyllide leguminosa, & Sabina sylvestri coctæ fila flavo colore tingunt: idem etiam Lycopodium cum Betulæ foliis, & alumine p), solum q) demum, postquam in lebeti marmoreo maceratum est, ut acefcit r), vel stratum super stratum s) cum lana codum, quæ cum alumine macerata fuerit.

SPHAGNUM a).

SPHAGNUM DILLEN. Hist. Musc. p. 240. LINN. n. 1187.

& PHASCUM LINN. n. 1189. Sem. Musc. p. 17.

Hinc Musco veræ capsulæ, fere ovatæ, membranacæ, spongia plenæ, superne operculo obtuso testæ, quod discedit, & capsulam ampliter apertam relinquit. Ciliorum corona caret & calyptra, eaque nota ab Hypno & Bryo distat.

1724. SPHAGNUM cauliferum, ramis teretibus pendulis.

Muscus saxatilis & Sylvestris TRAO. p. 936.

Muscus palustris, terrestris similis PLUKNET. almagest. p. 254. t. 101. f. 4. SCHEUCHZER. It. I. p. 43. t. 5. f. 4.

Muscus palustris in Ericetis nascentis VAILLANT. p. 138. t. 23. f. 3.

Sphagnum palustre molle deflexum, squamis cymbiformibus DILLEN. Sylv. Musc. p. 240. t. 32. f. 1.

Sphagnum ramis deflexis LINN. p. 1569.

Frequens in paludosis, rubris aquis scatentibus, & torfaceis, interque signa certa cespitis bituminosi est, quem nuperi torfam dixerunt. Bernæ passim, circa stagnum, ex quo

F 2

a) SEBIZ ad TRAOUM.

e) GARMAN. Eph. Nat. Cur. Dec. I. ann. 3. obl. 12.

f) GARMAN. Eph. Nat. Cur. Dec. I. ann. 3. obl. 12.

g) FRIMMEL. Flor. Polon. I. p. 184.

h) FRIMMEL. Fluc. Polon. Decoctum fermentationi permiscum bibunt CARTHEUSER. Mus. med. Nov. II. p. 461.

i) BRILL. Sam. ann. 1730. m. Octobr. p. 403. Eph. Nat. Cur. Dec. I. ann. 3. obl. 12. EAND. virid. p. 71.

k) CARTHEUSER. mater. medic. II. p. 581.

l) NEUMAN. ad ZIMMERMAN. p. 913.

m) WEDEL. l. c. p. 19.

n) CARTHEUSER. ibid. p. 465.

o) ERMEND. III. n. 89.

p) CHYDENIUS gamle Carleky p. 42.

q) LINN. plant. tinctor. p. 27. KALM. Sagen. fohn p. 24.

r) K. rvenik. Acad. boudl. 1745. p. 249.

s) LINDER. Färgkonst p. 92.

a) Sphagoos seu Sphacos & Bryon PLIN. L. XXIV. n. 17.

Sphagnum vel Bryon sunt cani in arboribus villi maxime quercus IDEM L. XII. c. 23.

quo rivus *Gäbelbach* scaturit, ducens in folitaria prata *die Eymatte*: in ericetis torfaceis inter *Muri* & *Gümligen*.

Densissimis cespitibus late paludis superficiem occupat, radicesque suas incredibili longitudine per mollissimam terram demergit, uti prope *Cellam* vidi. Caulis erecti, toti teretes folii que tecti, ramis numerosissimis, brevibus, conicis, confertis, erectis, quando novi sunt, inde ob mollitiem pendulis & deflexis. Caulem ramosque undique folia tegunt, inque teretem crassitatem augent; ima emarcida: superiora albida, neque raro rufescentia, imbricatim se contegentia, fragilia, ovata, paulum lanceolata, cavula. In summa planta rami, ramorumque initia, maxima copia congeruntur, & aliquam radiati floris speciem imitantur. Ex cotidis ibi, neque alibi, gemmis crassi pediculi adscendunt, fere trium linearum, apice in discum tumente, cui insidet capsula magna, ovata, fusca, erecta, pulvillo plena, quem emittit, quando pulvinatum, & aristatum, operculum delapsum est.

Radices hujus Musci magnam partem fibrillarum efficiunt, circa quas collectus bituminosus viscor inflammabilem naturam cespitis efficit.

In cunis infantibus substernitur b).

3. Foliis angustioribus acutioribus, ramis gracilibus acutioribus, caule longissimo.

Muscus terrestris candidus, ramosus C. B. ex fide horti sici.

Sphagnum patyris, molle deflexum, squamis capillaceis DILLEN. *Sylv. Musc.* p. 243. t. 32. f. 2.

Priori etiam vulgaris, in paludosis sylvæ *Brengarten* inter viam ad *Nesenbrück*, & viam ad rivum *Glasbach*. In paludosis *Löhr*; *Gottardi*, &c.

Florum petioli & capsulae prioris.

Perinde ad torfam efficiendam confert.

*1725. SPHAGNUM sessile, foliis radialibus obtusis, centralibus ciliatis. †

Sphagnum acaulon maximon, foliis in centro ciliatis It. *Helvet.* II. n. 57. cum icon. *Enum.*

Helvet. n. 7. t. 45. f. 3. DILLEN. *Sylv. Musc.* p. 253. t. 32. f. 13.

Muscus Esch. Cl. MULLERI l. c. p. 28. 199.

Buxbaumia bulbo foliis ciliatis SCHMIDEL p. 26.

Icon OEDERI t. 249.

Hæc species, a me primum detecta, abunde in Helvetia provenit, circa Bernam etiam potissimum, in declivibus viarum oris, ut in via ad sylvam *Drakau*, in semita cava montis *Gurten*, ducente a *Wabern* ad villam *der Spiegel*.

Huic natura est Sphagni acauli. Ex radiculis sessilibus foliorum rosula provenit. Eorum exteriora lætissime virent, plana, obtusa c), linguæformia, ad terram reclinata. Interiora, & capsulae propiora, erecta, imbricata d), ovato lanceolata, aristata, etiam tripliciter arista e). Capsula f) magna, ovata, obliqua, operculo conico g) acuto. In confiniis capsulae & operculi pecten ciliatus h). Deinde ex summo operculo i) pariter anthera descendit, inque superiorem partem capsulae penetrat. Calyptra operculo arcte adplicatur k).

Ita Cl. Viri l), Nam ego paulo aliter video. Operculum mihi album & conicum. Capsula ovata, ore contracto angusto, clauso, membranaceo, albo anulo plicato. In capsula pollen viridis; sed in centro capsulae ex ima basi adscendit sacculus interior, flavus, superne conicus, qui in ipsum usque anulum plicatum adscendit, & ibi adhæret. In eo sacculo continetur lamina libera, ex fundo sacci & capsulae adscendens, sursum gracilescens, acuminata, firmata ad circulum album, forte & ultra producta, quod tamen non probabile fit, cum circulum inferius flava sacci interioris membrana subliniat; albus tamen mucro est, ut album operculum.

1726. SPHAGNUM acaulon, foliis ovato lanceolatis, pilo aristatis.

Muscus trichoides acaulos minor latifolius, DOODY apud PETIVER. p. 13. n. 56. VAILLANT. p. 128. t. 27. f. 2.

Sphagnum acaulon bulbiforme majus DILLEN. *Sylv. Musc.* p. 251. t. 32. f. 11.

Phascum acaule, anthera sessile, foliis ovatis, acutis, connatis LINN. p. 1570.

Ad terram, inque cavis semitis.

Folia

δ) SCHNEFFER. *Lappon.* p. 161.

ε) SCHMIDEL. f. II. III. MULLER. f. 7.

ζ) SCHMIDEL. f. II. III. V. MULLER. f. 3. 7.

η) SCHMIDEL. f. XIV.

θ) IDEM. f. II. III. IV. V. MULLER. f. 10.

α) SCHMIDEL. f. II. III. IV. MULLER. f. 7. 8.

β) SCHMIDEL. f. X. XII. MULLER. f. 11.

γ) MULLER. f. 8. & in *Flor. Fridrichsd.* p. 196.

δ) *Enumd.* III. n. 31. SCHMIDEL. f. XL. MULLER. f. 8. a. 2.

ε) SCHMIDEL. f. VI.

Folia ovato lanceolata, in bulbi speciem juniora consentiunt: inde explicantur exteriora, interiora porro connivent. Nostra in brevem pilum terminantur. In media rosula capsula ovata sedet, aurantio colore, operculo superne breviter aristato, non distincto.

B. Sphagnum acaulon bulbiforme minus DILLEN. *Sylv. Musc.* p. 252. t. 32. f. 12.

Minus esse Vir ILL. præcocius, capsulam rotundam, operculo aristato, foliis pariter in unicam rosam congestis, cæterum pilo destitutis. Mea exempla non videntur verum discrimen habere, & LINNÆUS conjungit.

1727. SPHAGNUM acaulon trichoides DILLEN. *Sylv.* p. 251. t. 32. f. 10.

Muscus trichoides minor acaulos, capillaceis foliis DOODY apud PETIVER. *Mus. Cent.* l. p. 87. RAL. VAILLANT. p. 128. t. 29. f. 4.

Phascum acule, anthera sessili, foliis subulato setaceis patulis LINN. p. 1570.

Ad aggeres fossarum, primo vere.

Planta pene omnium minima, gregaria nascitur. Cauliculus unam alteramve lineam longus. Folia linearia, vix duas lineas longa, angustissima, in pilum erectum terminata. In medio foliorum cespite sedet capsula, ex cylindro ovata, flava, operculo papillari *m*), ac ciliis intus circumdato.

BUXBAUMIA *Enum. Stirp. Helvet.* p. 10.

LINNÆI n. 1188. & in propria disputatione de *Buxbaumia*.

SCHMIEDELI in propria disputatione.

Singularis planta. Capsula inter Muscos mihi notos maxima, ovalis, operculo conico, calyptra coronato, ciliis introrsum eductis, hæcenus Bryo similis & Fontinali. Sed ex Cl. virorum sententia de summo operculi apice stilus descendit in capsulam, & per ordinem ciliorum, cui anthera subrotunda, truncata, deorsum aperta, adheret, pollinifera. Eam Cl. vir Otto Fridericus MULLER invenit *a*), & Cl. LINNÆUS in alio Musco descripsit. Mihi sacculus interior intra corticale involucrem poni, & ab eo distare visus est. Is sacculus de stylo suspenditur, intus ex summo operculo nato. Verum nisi habitum aphyllon addideris, nullum habebis verum characterem. Nam pluscula Brya aut Mnia perinde duplicem sacculum & stylum habent, in interiorum sacculum demissum.

*1728. BUXBAUMIA caulescens aphylla.

Muscus capillaceus aphyllus, capsula brevi breviori BUXBAUM. *Centur. II.* p. 8. t. 4. f. 2. DILLEN. p. 477. t. 68. f. 5.

Buxbaumia LINN. p. 1570.

Muscus nanus, tuberosa radice, foliis Juniperi tenuissime ferratis, capsula magno, ovato, ventricoso, calyptra tomentosa MICHEL. *nov. gener.* p. 109. n. 13. ex fide DILLENII; et si planta nostra neque folia habet, neque in calyptra tomentum.

Hippopodium FABRIC. *primis. Busib.* p. 31. descr.

Buxbaumia bulbo villis tecto SCHMIEDEL. p. 25.

Icon OEDERI t. 44.

In via ad villam Drakau ad dextra, rarius legi.

Anomalo Musco radicula cincinnatæ *b*). Petiolus durus, minimis ad basin stipatus setulis *c*), duas, aut tres lineas altus, gerit capsulam *d*) maximam, coriaceæ duritiei, hinc gibbam; inde planiorem, viridem, ad tres lineas longam. Operculum *e*) conicum, acutum, calyptra *f*) simili tectum, cylindrica, aristata, in juniori tantum planta conspicua: intus ciliata corona *g*), quam anulus fulcit; inque capsula corpus utriculosum. Filamentum interius *h*), non perfecte simile est antheræ, & spongia vetusta in pollinem solvitur *i*). Ita Cl. viri.

In Buxbaumia cæterum cortex pene cartilagineus, in parte convexa purpureus, in plana subviridis: intus sacculus etiam ovalis, totus hirsutus, pilis albis, intervallo distinctus a pariete capsulæ. Summa pars adnectitur ad stylum, descendente de summo operculo, inque album circulum dilatatum. Nihil in eo vidi, nisi lineas aliquas, per longum productas.

H Y.

m) Aristato DILLEN.

a) R. *roemk. Acad. bondl.* 1764. *prim.* l. p. 28.

b) SCHMIEDEL. t. 12. 13.

c) *Idem* t. 1. 2. 3. 4. 8. 9. 10.

d) *Idem* t. 11. 12. 13.

e) *Idem* t. 12. OEDER.

f) SCHMIEDEL. t. 4. 1. 6.

g) *Idem* t. 24. OEDER.

h) LINN. *Amos.* V. p. 89.

i) SCHMIEDEL. p. 27.

HYPNUM DILLEN. p. 261.

LINN. n. 1195.

Capsula, Calyptra, operculo, & ciliis prædita. Florigeræ setæ basin vagina foliosa fuscipit, plerumque angusta & conica. Plumulam femininam ignoro; globulos vero novi, qui in nonnullis speciebus alis foliorum insident. Nescio, ut factum sit, ut hoc genus Muscorum in classe tota difficili, reliquis omnibus sit difficilior; tum in recte constituendis speciebus; tum in synonymis.

I. HYPNA RAMOSA, RAMIS INORDINATIS.

1729. HYPNUM foliis hispida, ovato lanceolatis, aristatis.

Muscus terrestris maximus, erectus, ramosus, latioribus foliis & pallidioribus BUXBAUM. Cent. IV. t. 63.

Muscus squamosus major, seu vulgaris VAILLANT. t. 28. f. 9.

& *Muscus squamosus erectus, sterniophorus* EJUDEM p. 137.

Hypnum vulgare maximum triangulum & pallidum DILLEN. Sylv. musc. p. 293. t. 38. f. 28.

Hypnum ramis vagis recurvis, foliis ovatis recurvatis, patulis LINN. Spec. p. 1589.

Pestis pratorum emaciatorum, ad boream spectantium, quam cineribus delemus: in sylvis etiam frequentissimus Muscus.

Ex maximis huius generis est. Cauliculi purpurei, ramosi, semifubrecti. Folia pallida, densa, & multiplici, ordine congesta, patula, ut totus caulis hispidus sit, ex ovatis lanceolata, argute acuminata, in pilum educta. Gemmæ fetiferæ teretes, foliolis sunt acuminatis. Setæ firmæ, sature purpureæ, erectæ. Capsula transversa, deinde nutans, cylindrica, operculo brevi, conico, rubente.

Quæ femina videntur, ut in aliis Muscis, ea gemmæ sunt, quas quidem unquam explanari non dixerō, ex foliis tamen convolutis conglobari video.

1730. HYPNUM foliis ovato lanceolatis patulis, striatis, breviter aristatis, operculis conicis.

Muscus denticulatus minor, sericeus, nostras, capitulis Adiantis, HIST. OXON. III. p. 626. f. XV. t. 6. f. 35.

& *Muscus minor, pallidus, foliis angustissimis acutis, corniculis tenuissimis*, HIST. OXON. III. p. 629. t. 6. f. 18.

Muscus myosuroides, ruatuli fructu VAILLANT. t. 27. f. 8.

& *Muscus erectus major, foliis angustioribus acutis* EJUDEM t. 23. f. 2.

Hypnum dentatum, vulgarissimum, operculis obtusis DILLEN. Sylv. musc. p. 295. f. 29.

Hypnum ramis vagis subrepentibus, foliolis ovatis, mucronatis, imbricatis LINN. p. 1590.

Nonne *Muscus terrestris minor, omnium vulgarissimus* BUXBAUM. Cent. IV. t. 62. f. 1?

Perinde vulgaris.

Caules repentes, rami erectiores, teretes, foliis in truncis minus vagis, magis adpressis, in ramis pene distichis, perinde ovato lanceolatis, striatis a), in pilum terminatis, sed multo minoribus: extremi rami in caudas acutas densantur. Bulbi fetiferi longi, conici, foliolis reflexis, ad ortum ramorum terram propius positi: setæ similes, purpureæ; capsulae inclinatæ, operculo conico, ore ciliato.

Icon DILLENII nimis teres, non bona est, ne ad exempla quidem summi Viri exprimenda.

β. In arboribus Hypnum reperi, 1730. simile, terete habitu, foliis extremi rami patulis, quasi distichis, sed habita minori, capsula curvula, multo tenuiori, qua precipua nota differt a 1730. operculo brevi, conico, obtuso.

1731. HYPNUM foliis ovato lanceolatis, acutissimis, operculis aristatis. †

Hypnum vulgatus dentatum, operculis cuspidatis DILLEN. Sylv. musc. p. 297. t. 38. f. 30.

& *Hypnum foliis rufisformibus, capsulis subrotundis* p. 298. t. 38. f. 31.

Perinde vulgaris Muscus.

Caulis repit, ramosque erigit, tectos foliis brevibus, latis, lanceolatis, patulis, linearis: extremi etiam rami perinde in disticham & planam faciem degenerant. Setæ similes, & capsulae inclinatæ, cylindricæ; sed operculum in longam aristam terminatum, ex qua nota facile agnoscitur, cæterum priori satis simile.

Nentra figura DILLENII satis exprimit faciem ramorum quasi disticham, gracilescentem.

a) In ipso exemplo DILLENII.

*1732. HYPNUM foliis patulis, subulatis, operculis conicis. †

Muscus terrestris minor, foliis crispis BUXBAUM. *Centur. IV.* p. 37. t. 63. f. 3.

Proxime accedit ad *Hypnum repens triangularibus reflexis foliis majus* DILLEN. p. 303. t. 39. f. 38. Differt tamen longo folii pilo.

Aliquanto rarius, repertus aux *Plans*: in sylva supra *Wabern*, versus villam *Bachthalen*. Circa *Ferrières d'Erguel*.

Habitus idem; sed folia angustiora, magis crispa, patula, reflexa, ex basi latiuscula in gracilem mucronem, subulatum, quasi in pilum prælongum exeuntia, colore sæpissime rubiginoso, tamen & viridi. Setæ unciales; capsula curvula, cylindrica, gracilis, coloris cinnam. Operculum longe mucronatum. Bulbus onguis & gracilis.

*1733. HYPNUM foliis cincinnatis, patulis, reflexis.

Muscus erectus, foliis reflexis VAILLANT. p. 139. t. 27. f. 5.

Muscus papyris, foliis reflexis, cauliculos quinquangulos formantibus, BUXBAUM. *Centur. IV.* p. 38. t. 65. f. 1. Huc refertur, nostri non simillimus.

Hypnum repens, triangularibus reflexis foliis, minus RAJ. *Syn.* DILLEN. *Sylv.* p. 304. t. 39. f. 39.

Hypnum ramis vagis, foliis ovatis, apice subulatis, undique, reflexis LINN. p. 1593.

Misit etiam CL. LA CHENAL.

Aliquantum a priori differt. Folia huic, quam nostro 1732. evidentius curva, in gracilitatem pili similem terminata, reflexa, pallida. Rami erecti, & setæ Capsulæ inclinatæ, crassiusculæ, ovatæ, operculo conico & mucronato, ciliis manifestis. Vagina ex terete conica, gracilis.

*1734. HYPNUM caulibus prostratis, foliis lanceolatis reflexis, operculo conico *Emend.*

III. n. 33. †

Alpina planta in mont. *Chapuis*, *Isenau*, & passim circa *les Plans*.

Cauliculi toti humi jacentes, longi, ramosi, in tapetum ex viridi fuscum intricati.

Folia exigua, lanceolata, argute mucronata, absque pilo: ad mediam usque partem recta, altera ad angulum fere rectum reflexa, & cauliculo parallela. Vagina teres, foliis breviter repandis. Seta unciali minor. Capsula cernua, gracilis, curvula, operculo miniato, ex latiori basi conico, non aristato, ciliis albis. Innumerabiles rami rotundis quasi capitulis se efferunt, cespitemque faciunt, globulis quasi distinctum.

*1735. HYPNUM caulibus teretibus, foliis cincinnatis heteromallis. †

Hypnum lutescens crispum, Polypodii facie DILLEN. *Sylv. musc.* p. 289. t. 37.

In sylva *Plantover* legi, & in alpidibus em *Pané Rossax*. Etiam circa *Montbeillard*, *Bruntrut*.

Caulis longus, ramosus, teres, crassiusculus, totus tectus foliis crispis, incurvis, in alterum latus se conjicientibus, latiusculis, longe lanceolatis, in pilum desinentibus. Vagina brevis. Seta uncia longior. Capsula erecta, cylindrica. Operculum conicum, non aristatum. Cilia crassa, alba. Rarius floret.

*1736. HYPNUM caule erecto, foliis falcatis, pilo aristatis, operculis conicis.

Hypnum pabulare repens, summitatibus aduncis DILLEN. *Sylv. musc.* p. 292. t. 37. f. 26.

Hypnum saxatile erectiusculis, subramosis, foliis secundis, recurvatis, subulatis, ramis rectoribus LINN. p. 1592.

Passim in pratis udis.

Rami erecti, non valde ramosi. Folia falcata, crispa, in pilum continuata, & summi rami in cincinnum flexi. Vaginæ parvæ. Setæ prælongæ, biunciales. Capsulæ inclinatæ, ovatæ, operculo conico, brevi.

Non debet confundi cum *Hypno aquatico crispo*, quod ego pro varietate habeo *Hypni sericeol.*

1737. HYPNUM caule compresso, foliis imbricatis, falcatis, pilo aristatis.

Muscus squamosus ramosus, minor, & crispus VAILLANT. t. 27. f. 15.

Hypnum crispum, cupressiforme, foliis aduncis DILLEN. *Sylv. musc.* p. 287. t. 37. f. 23.

Hypnum foliis subpinnatis, foliis secundis, recurvatis, apice subulatis LINN. p. 1592.

Vulgatissimum ad arborum radices.

Nixet flavescente colore. Rami frequentissimi, inordinati. Caules complanati, prostrati

Folia imbricata, multorum ordinum: falcata, in pilum incurvum producta. Sum-

mi rami in cincinnum intorti. Vaginæ inter folia latentes. Setæ ex rubris flavæ uncialis. Capsula erecta, deinde inclinata, cylindrica, curvula, non ceruæ. Operculum breve, conicum, aristatum. Calyptra flavesceus.

β. *Hypnum repens cupressiforme*, minus, cujus duas varietates DILLENII in *Catal. plant. Giesf.* habet p. 217.

Habitus diversus videtur, catenulatus, foliis ita adpressis, ut nusquam caulem deferant, nullo incurvo pilo.

Varietates intermediæ vetant separare.

γ. Varietas plana, foliis nullo modo curvis, neque ramis cincinnatis, frequens est.

*1738. HYPNUM foliis ovato lanceolatis, falcatis, capsulis ovatis *Emend. V. n. 1.*

Hypnum heterophyllum aquaticum, polycephalon, repens DILLEN. *Sylv. musc.* p. 293. f. 37. f. 27.

Hypnum furculis repentibus, ramis confertis erectis, foliis ovatis secundis, atheris erectisculis LINN. p. 1593.

Non rarum in aquis.

Caulis longus & repens, rami erecti, conferti. Folia inferne rara, ut caulis pene nudus sit, foliaque habeat exigua, superius foliosus & teres, confertis foliis, ovato lanceolatis, ad alterum latus conflaxis, nullo pilo. Vaginæ longiusculæ. Setæ uncialis, rubræ. Capsulæ b) ex crassissimis, per maturitatem pene sphaericæ, cis operculum contractæ. Id aristatum, ciliis brevibus.

1739. HYPNUM foliis lanceolatis crispis, capsulis erectis, operculo conico.

Muscus montanus gracilis, ramosus, viticulis longioribus glabris VAILLANT. p. 137. t. 23. f. 1. bene.

Hypnum subirsutum, viticulis gracilibus erectis, capsulis teretibus DILLEN. *Sylv.* p. 307. f. 39. f. 43.

Hypnum furculis repentibus, ramis vagis teretibus, foliis parvis acuminatis LINN. p. 1592.

Ad arbores & ad saxa.

Cauliculi prælongi, ramosi. Folia ex luteo virentia, gracilia, lanceolata, argute mucronata, mucrone recurvo, ut crispia videantur, sæpe ad alterum latus coniecta. Setæ uncialibus breviores, ex vaginis exiguis. Capsulæ parvæ, erectæ, cylindricæ. Operculum conicum, acutum. Præterea amant in foliorum alis granula rotunda solida reperiri, quæ tamen lente vitrea adspæcta foliosa videntur.

*1740. HYPNUM ramis teretibus, foliis ovato lanceolatis, pilo aristatis, capsulis ovatis pendulis, operculis aristatis *Emend. III. n. 37.*

Hypnum dentatum, curtipendulum, ramis tenacibus DILLEN. *Sylv. musc.* p. 333. t. 113. n. 69.

Hypnum furculis vagis teretibus, foliis ovatis acutis, parvis, atheris pendulis LINN. p. 1594. GAONBEIN circa Ferrières. STÆHELINUS im Kallen, ego in montanis sylvis.

Habitus ramosus, prolixus, teres, imbricatus. Folia ovato lanceolata, in pilum continuata. Setæ breves, ex longis vaginis. Capsulæ ovatæ, crassæ, per ætatem pendulæ. Operculum aristatum, acu longa. Gemmas, ut paulo prior, squamosas frequenter edit, in quibus foliorum initia.

1741. HYPNUM foliis ovato lanceolatis, ramis teretibus, supremis conicis, acuminatis.

Muscus squamosus palustris, foliis flagellisque rigidiusculis incurvis VAILLANT. t. 28. f. 11.

Hypnum palustre, extremitatibus cuspideis & pungentibus DILLEN. *Sylv. musc.* p. 300. t. 39. f. 34.

Muscus saxatilis repens, coma sparsa BUXBAUM. *Cens. II. t. 3.*

Hypnum furculis vagis, apice foliis convolutis, acuminatis LINN. p. 1595.

In foliis inque palustribus vulgo.

Caules longi, ramis distantibus, teretes, tecti foliis latis, ovato lanceolatis, modo ad caulem adpressis; modo magis repandis. Summi rami abeunt in acumen, ex foliis dense compactis factum. Setæ prælongæ, biunciales, & ultra, ex vaginis prælonga. Calyptra flavesceus. Capsula ventricosa, curvula, margine sub operculo lato. Operculum breviter conicum & rubens.

1742. HYPNUM ramis teretibus, foliis ovato lanceolatis, setis prælongis, capsula crassa, operculo conico, +

Muscus erectus, foliis angustis, caudibus adpressis VAILLANT. t. 29. f. 10.

Hypnum cupressiforme tenuius & compressius DILLEN. *Sylv. musc.* p. 312. t. 42. f. 47. ||

Vulgo in sylvis, paulo priori affine.

Caules

β) DILLENIANA muscus angustis.

Caulis longi, ad quatuor & quinque uncias, ramosi, ramis distantibus, declinati, aut erecti, purpurei, toti foliis tecti teretesque. Ea ovata, acuminata. Summi rami minus cuspidati, quam paulo priori. Vaginæ prælongæ. Setæ longissimæ, sæpe undulatae, numerosæ. Calyptra pallida. Capsula crassa, cernua. Operculum breve, conicum, acuminatum. Cilia alba.

1743. HYPNUM ramis teretibus, foliis ovato lanceolatis, fetis prælongis, capsulis inclinatis, aristatis.

Muscus squamosus cupressiformis VAILLANT. t. 28. f. 3.

Hypnum cupressiforme, vulgare, foliis obtusis DILLEN. Syto. musc. p. 309. t. 40. f. 45.

Hypnum furculus pinnato sparsis, subulatis, foliis ovatis obtusis, connatis LINN. p. 1594.

Cum priori, cui proximum est.

Caulis teres, subrectus, ramis longioribus & brevioribus, inordinatis. Et caulis, & rami subteretes, imbricati, foliis nitidis, ovato lanceolatis. Mucrones ramorum acuminati. Setæ ex caule prælongæ, biunciales. Capsulæ inclinatae, cylindricæ, operculo aristato, quæ nota a priori 1742. differt.

- *1744. HYPNUM foliis ovato lanceolatis concavis, ramis teretibus.

Muscus terrestris, siccus Kali, aut Illecebræ emulis, foliis fibrosis, squamatis incumben-
tibus RAI. VAILLANT. t. 25. f. 7. foliis nimis curvis.

Hypnum cupressiforme rotundius, vel Illecebræ amikon DILLEN. Syto. musc. p. 311. t. 40. f. 146.

Hypnum furculus ramisque vagis, teretibus, erectiusculis, obtusis LINN. p. 1594.

Passim reperi, sed raro floret, ut ex Pensylvanico demum Musco capsulas DILLENIIUS depinxerit, quas in Europa non repererat. Habet tamen VAILLANTIUS.

Caulis breviores, quam priori, ramosi, toti teretes, undique tecti foliis nitentibus, ovato lanceolatis, convexis, & quasi inflatis. Etiam ipsi vertices ramorum subrotundi sunt. Vaginæ minimæ. Setæ uncia breviores. Capsulæ parvæ, curvulæ, crassiusculæ. Opercula aristata.

1745. HYPNUM foliis ovato lanceolatis, ramis teretibus compressis.

An hic podus *Musci denticulatus* minor, nostras, sericeus, capitulis *Adiantum*, HIST. OXON. III. p. 626. f. XV. t. 6. f. 30. VAILLANT. t. 28. f. 4.

Hypnum myosotoides crassius, capsulis erectis DILLEN. Syto. musc. p. 316. t. 41. f. 50.

Ad arborum cortices.

Caulis teretes, toti ramosi, neque arbusculæ similem stipitem proferentes, ramis confertis. Folia imbricata, ovato lanceolata, nitida. Vaginæ de foliis paulum exstantibus. Setæ unciales, quæ nota a 1742. facile separatur. Capsulæ erectæ, tumidulæ. Calyptra albidissima. Operculum longe aristatum.

DILLENIIUS gemmas squamosas in alis hujus Hypni reperit.

- *1746. HYPNUM ramis teretibus & pinnatis, foliis ovato lanceolatis, pilo terminatis, fetis caulinis brevibus.

Hypnum aquaticum, foliis 8 teretibus 8 pinnatis DILLEN. p. 308. t. 40. f. 44.

Hypnum furculus teretibus ramosis, foliolis acutis, patulis, distantibus LINN. p. 1599.

In aquis reperi.

Caulis longi, ramosi. Rami vetusti teretes, tecti foliis congestis, latis, nitentibus, ovato mucronatis, pilo brevi. Eadem in junioribus laxantur, & lanceolata manent, sed patula & semipatula. Vaginæ in caule, ad ramorum ortum. Setæ uncia breviores. Capitula inclinata, cylindrica, ciliis valde conspicuis. Operculum acutum, breviter aristatum.

1747. HYPNUM caule nudo, inclinato, ramis teretibus confertis, capsulis erectis aristatis.

Muscus Abietis facie C. B. Prodr. p. 151. n. 3. ex fide horti fici.

Muscus dendroides elatior, ramulis crebris, minus furculosis, capitulis brevibus pediculis infidentibus HIST. OXON. III. p. 626. f. XV. t. 5. f. 31. similior tamen est icon 30.

Muscus erectus major, foliis longioribus acutis VAILLANT. t. 23. f. 2.

Hypnum furculo erecto, ramis fasciculatis terminalibus simpliciusculis, antheris erectis, LINN. p. 1593.

Hypnum dendroides sericeum, fetis 8 capsulis longioribus erectis DILLEN. Syto. musc. p. 313. t. 40. f. 48.

Refert hic DILLENIIUS *Muscum squamosum* ramosum, erectum, *alopecuroidem*, VAILLANT. p. 174. t. 26. f. 6.

Passim ad oras sylvarum.

Simile Hypni 1744. Trunculus repens, tamen fusco tomento oblitus, erigit, in nostro, caules aliquot, longiusculos, foliis nudos, erectos, per duas uncias non ramulos, deinde subito confertos emittentes ramulos, totos foliis tectos nitentibus, ovato lanceolatis, paulum patentibus, & in summis ramis distichis, utut habitus minus ramulos sit, quam priori. Setæ longiores, quam in 1744. unciam excedunt. Capsulæ purpureæ, erectæ, ciliis longis, operculo conico, breviter aristato.

*1748. HYPNUM caule nudo, confertim ramofo, ramis & capsulis inclinatis. aristatis.

Muscu dendroides sylvaticum erectum, ramulis Kali amidi, radice repente, Hist. Oxon. III. p. 626. f. XV. t. 5. f. 30. sed similior est icon 31.

Muscu dendroides elatior, radice repente VAILLANT. t. 23. f. 5.

& *Muscu squamosu erectum, alopecuroides* EJUSDEM t. 26. f. 6. sed capsulas habet erectas.

Hypnum dendroides, obscurum, setis & capsulis brevioribus, mutans DILLEN. p. 315. t. 41. f. 49.

Hypnum furculo erecto, ramis fasciculatis terminalibus subdivisis, antheris submutantibus, LINN. p. 1594.

Plurimum legi circa rivum der Glasbach.

Caulis longe nudus, elatior, quam priori. Rami numerosiores, graciliores, teretiores, ramuli. Folia saturate virentia, magis ad caulem adpressa, brevia, ovato lanceolata. Vaginæ parvæ. Setæ unciales. Capsulæ inclinatæ, cylindricæ. Opercula longe aristata.

In hac specie etiam grana in foliorum alis vidi, germinum similia.

1749. HYPNUM caulibus teretibus, ramosis, foliis adpressis, pilo aristatis, operculis conicis.

Muscu terrestris autem, minor, flagellis clavisque brevibus Hist. Oxon. III. p. 624. f. XV. t. 5. f. 8.

& *Muscu repens, sericei modo latens, viticulis longis erectis* ibid. p. 626. f. XV. t. 5. f. 26.

Muscu arboreu splendens, myosuroides VAILLANT. t. 27. f. 12.

Hypnum arboreu sciuroides DILLEN. Syst. musc. p. 319. t. 41. f. 54.

Hypnum furcula erectu ramosis, incurvas LINN. p. 1596.

Ad cortices arborum ubique.

Caules repentes & penduli, breves, parum ramosi, cum ramis suis teretes, & laxè imbricatis foliis tecti, sæpe fusci. Rami recti, per siccitatem incurvi, graciles, teretes, foliis appressis: post pluviam laxi, foliis distantibus. Folia ovato lanceolata, in brevem pilum continuata. Vaginæ longæ, teretes. Setæ uncia breviores. Capsulæ spadiceæ, ovato cylindricæ, operculo conico acuto. Calyptra albet, apice fulvo.

Etiam in isto Hypno granula ex convolutis foliolis ficta reperiuntur.

1750. HYPNUM ramis teretibus, foliis pilo præpilatis, capsulis cylindricis erectis, aristatis.

Muscu terrestris luteo viridus, sericem, repens Rai. Hist. Oxon. III. p. 626. f. XV. t. 5. f. 26.

Muscu arboreu splendens, sericem VAILLANT. p. 138. t. 27. f. 3.

Muscu terrestris vulgaris BUXBAUM. Centur. IV. p. 34. t. 62. f. 1.

& *Muscu terrestris, vulgari similis, caudiculis crassis* ibid. p. 37. t. 64. f. 1.

Hypnum vulgare sericem, recurvan, capsulis erectis, cuspidadis DILLEN. p. 323. t. 42. f. 59.

Hypnum furculo repente, ramis confertis erectis, foliis subulatis, antheris erectis LINN. p. 1595.

Ad arborum radices, & saxa vulgatissimum.

Caules repentes, multis ramis, brevibus, subteretibus, tamen etiam planis, acutis. Folia imbricata, multorum ordinum, basi ovato lanceolata, in pilum terminata, semiexpansa, in summa planta magis, ceterum viridissima, & nitentia. Vaginæ albæ, squamosæ, ex cauliculis prodeunt. Setæ purpureæ, unciales erectæ. Capsulæ basi latiori, sursum cylindricæ, cinnamæ, erectæ. Opercula miniata, acute aristata. Cilia alba. Sicca tempestate folia ad caulem adprimuntur, ut totus Muscus teres sit & duriusculus.

Habetur pro Musco ex cranio c) humano, quo hæmorrhagias d) comprimi legas, etiam si manu Muscum retinneris e), & qui basis est unguentif) amaril, sub initia Seculi XVII. celebrati. Muscus reprimat g).

1751. HY-

c) Herba in capite statue ad hemicraniam MARCELLUS p. 35.
d) Zed. Med. Gall. ann. I. Eph. Nat. Cur. Dec. I. ann. 2. obs. 52. m. Febr.

e) BOYLE Hef. of natur. phil. p. 118.
f) LIBAV. vulgaris. armat. p. 44.
g) CELSIUS L. 2. 33.

- *1751. HYPNUM ramis teretibus, brevibus, foliis pilo terminatis, capsulis erectis aristatis. †

Hypnum trichoides. capitulis oblongis, in setis brevioribus DILLEN. p. 331. n. 85. t. 42.

Circa Ferrières, & alibi, similibus locis, minime rarum.

Multa similia prioris habet, & eundem habitum caespitosum, ramis confertis, brevibus, teretibus, sericeis, saepe curvis. Folia ovato lanceolata, imbricata, in filum educta. Setae ex cauliculis pallidae, uncia breviores. Capsulae erectae, cylindricae, multo minores, operculo longe aristata.

1752. HYPNUM ramis teretibus, foliis pilo terminatis, capsulis ovatis, inclinatiss, mucronatis.

Musci myosuroides squamosi, minor, capitulis incurvis VAILLANT. t. 27. f. 6.

Musci trichoides humilis, ramosi, capitulis oblongis, tumidiusculis donatis, HIST. OXON. p. 628. t. 6. f. 1.

Hypnum myosuroides tenuis, capitulis minutissimis DILLEN.

Hypnum furcula ramosissimum, ramis subulatis, utrinque adenuatis, teretibus LINN. p. 1596. In der Wabern bolen Straffe. Circa les Plans.

Myosuroides, reptans, ramis copiosis, teretibus, foliis ovato lanceolatis, in brevem pilum abundantibus, setis ex ramorum origine uncialibus, capsulis ovatis, inclinatiss, operculis acutis, non aristatis.

1753. HYPNUM caulibus teretibus, foliis pilo terminatis, capsulis obliquis, aristatis. †

Hypnum sericeum, furculis rectioribus & longioribus, capsulis incurvis, DILLEN. Syn. musc. p. 325. t. 52. f. 50.

Similibus locis, simili habitu, utique laxo & longiori, neque terete. Discrimen invenio in capsulis multo minoribus, obliquis, non erectis, ad initia minorum ramorum prodeuntibus; deinde in granulis, seu gemmulis, quas rotundas, squamosas, passim in furculis sterilibus reperi.

1754. HYPNUM ramis teretibus, foliis filo terminatis, capsulis ovatis, inclinatiss, mucronatis.

Musci squamosi ramosi, tenuior, capitulis incurvis VAILLANT. p. 138. t. 26. f. 9.

Hypnum velutinum, capsulis ovatis cernuis DILLEN. Syn. musc. p. 326. t. 42. n. 61.

Hypnum furculo repente, ramis confertis, erectis, foliis subulatis, antheris submutantibus LINN. p. 1595.

Vulgaris, ad radices arborum perinde provenit, ut priores.

Cauliculi longe reptantes numerosissimos, ex ordine, brevesque ramos & simplices edunt. Folia sicca tempestate adpressa, ut rami toti teretes sint, alias laxata, lanceolata, viridissima, pilo terminata brevi. Ex ortu ramorum setae uncia breviores. Capsulae ovatae, transversae. Operculum conicum, breve, argute mucronatum.

β. *Hypnum terrestre minimum* & breve, capitulis tumidioribus & cernuis DILLEN. Syn. III. p. 384. Operculum longe aristatum.

γ. In aquaticis idem Hypnum laxatur, & folia habet viridissima; frequenter etiam crispata, ad alterum latus congesta.

1755. HYPNUM foliis perangustis, filo terminatis, capsulis inclinatiss, breviter aristatis. †

Musci trichoides terrestres, minimi, capitulis recurvis, HIST. OXON. III. p. 629. f. 15. t. 6. f. 16.

Hypnum sericeum ramosum & tenuis, capitulis acuminatis DILLEN. t. 42. f. 52. p. 325. Ob acus, nam nostro caules non sunt teretes.

Similibus locis.

Folia nostro, quam priori, rariora, graciliora, pene capillaria, tamen ovato lanceolata, in pilum terminata. Setae ex trunco Musci albæ, unciales. Capsulae curvulae, subvirides, cernuae, graciles. Sed opercula in brevem acum educuntur, quae sola nota abunde dignoscas.

Varietas ejus est, in qua rami in fili tenuitatem contrahuntur; sed capsula eadem est.

1756. HYPNUM caulibus prostratis, foliis minimis, pilo terminatis, capsulis cylindricis erectis, mucronatis.

Musca terrestris, omnium vicinior, capitula majusculi oblongis, erectis, HIST. OXON. III. p. 625. t. 6. f. 14. VAILLANT. t. 28. f. 2. 6. 7. 8. ubi varietates foliorum tenuiorum & caulicorum exprimiuntur. Sed male capitula pinguntur inclinata, si nosse est.

Hypnum trichodes, *parvum*, *foliis* & *capitulis* longis erectis DILLEN. Sylv. musc. p. 329. t. 42. f. 64. *Hypnum furculis repens*, *ramis* *infirmis*, *foliis* *obtusatis* LINN. p. 1596.

In ligno putrescente, in fontium alveis.

Variabilis planta, cespitosa, minima, latos tamen cespites efficit. In junioribus & siccis folia cauliculos teretem in speciem ambeunt: in ultimis ramis & maturiora folia recedunt a caule, & patent, rariuscula, alterna, flavida, ovato lanceolata, in pilum terminata. Vaginæ ex caule, qui cum ramis prostratus est. Setæ aliores, unciales & humiliores, corallinæ, superne pallentes. Calyptræ albæ. Capitula erecta, ortu gracili; inde cylindrica, uti in *sericeo*, tamen & inclinata. Sed etiam capitula magnitudine multum ludant. Operculum conicum, argute mucronatum, non aristatum.

Adgnoskitur vel sola innumerabilium cauliculorum florigerorum congerie.

*1757. HYPNUM minimum, foliis ovato lanceolatis, capitulis erectis, operculis conicis.† Circa Bex in subalpinis.

Omnium Hypnorum minimum, cauliculis paucarum linearum, subteretibus, tamen ramosis, foliosisque. Folia, quæ capillaria videntur, ovato lanceolata, in mucronem pili similem terminata. Capitula ex longis in caule sessilibus vaginis, fetisque ad summum feminalibus, purpureis: ipsæ cylindricæ, in medio contractæ, erectæ, operculo in longum conum educto. Cilia magna.

Icon *Hypni denticulati*, *exigui*, *penduli*, *atrovirentis*, DILLEN. p. 332. t. 43. f. 67. proxime accedit, & capitula etiam habitum exprimit.

II. FOLIIS PATULIS, INORDINATIS.

*1758. HYPNUM foliis distichis, lanceolatis, pilo terminatis, capitulis ovatis, inclinatis, aristatis.

Musca filicina minor VAILLANT. t. 23. f. 9.

Hypnum furculis subpinatis, *decumbentibus*, *ramulis remotis*, *foliis ovatis*, *antheris cernuis* LINN. p. 1591.

Hypnum repens filicinum, *triangularibus parvis foliis prælongum*, DILLEN. p. 278. t. 35. f. 15.

Misit Cl. GAGNEBIN, etiam ipse reperi, & a DILLENIO habeo.

Similitudo aliqua est cum Hypno 2. Sed nostrum multo tenuius & minus est. Folia fere, ut in præcedentis terrestris minimi minoribus exemplis, rara, distincta, lanceolata, in pilum terminata, subfusca. Setæ ex origine ramorum: petioli unciales. Capitula inclinata, ovata, incurva, operculo longe aristato.

*1759. HYPNUM foliis ovato lanceolatis, pilo terminatis, rarissimis, fetis de medio caule erectis.†

Etiam Cl. GAGNEBIN misit, & passim reperi, estque inter *Buxbaumiana* & *Stæbeliniana* Hypna.

Caules in aquis pedales & longiores, parum ramosi, in siccis breviores & ramosiores, foliis constanter iisdem. Foliola ovato lanceolata, pilo terminata, rarissima, alterna, patula, ut caulis inter ea longe nudus adpareat, & paulum retrorsum curva. Vaginæ ad medium caulem longissimæ, sub apice. Setæ uncia breviores, purpureæ. Calyptræ albæ. Capitula saturate fusca, inclinata, operculis rubellis, conicis, mucronatis, non aristatis, qua nota a priori 1758. differt, tum foliis rarissimis.

*1760. HYPNUM caulibus stantibus prælongis, foliis lanceolatis, capitulis inclinatis.†

Hypnum stans, *foliis tenuissimis*, *capitulis exilibus* DILLEN. p. 346. t. 83. f. 7.

Ex America habeo, & legi in alpina valle *Chapuisæ*.

Multo strictior est habitus. Caulis pariter filiformis, prælongus, nitens. Folia præterea patula, non retroversa, longiora, lanceolata, prælongo mucrone, pallentia. Ego capitula non vidi. DILLENIO habet longas setas, inclinatas, cylindricas.

A priori differt ramis frequentibus, foliis longioribus & minus latis, neque pilo aristatis.

1761. HY-

- *1761. HYPNUM caule fluctante, prælongo, foliis raris lanceolatis, adscendentibus. †
Muscus fluctans foliis & flagellis longis tenuibusque RAI. VAILLANT. t. 33. f. 6.
An & Muscus palustris, foliis & flagellis rigidiusculis, seminibus in foliorum alis VAILLANT.
 t. 28. f. 10?
An Hypnum erectum, aut fluctans, foliis oblongis perangustis, acutis DILLEN. Sylv. p. 299.
 t. 38. f. 33?
 Misit Cl. LA CHENAL. Etiam circa Dachsfelden, Bruntrut.
 Satis affine Hypno STÄHELINI 1759, tamen diversum. Caules etiam prælongi, parum ramosi. Sed folia adscendentia, non reflexa, gracilia, lanceolata, in summa planta convoluta. Nunquam hæcenus capsulæ detectæ fuerunt, ut suspicio DILLENIO nata sit, pertinere ad Fontinales.

III. CAULIBUS PINNATIS, PINNIS IN EODEM PLANO CONSTITUTIS.

FILICINA.

- His longi caules, ramis hinc & inde pene pinnatis, ordinationem decrefcentibus, ut filicum frondes solent.
- *1762. HYPNUM ramis duris, teretibus, foliis appressis, ovato lanceolatis, pilo aristatis.
Hypnum hutescens, ramis subulatis tenacibus DILLEN. Sylv. musc. p. 280. t. 35. f. 17.
Hypnum sarcularis pinnatis teretiusculis, remotis, inequalibus LINN. p. 1591.
 Circa Ferrière, & les Plans. STÄHELINUS auf dem Dürrek. GAGNEBIN in suprema via du droit de Renan, à la Joux perret, à Valavron.
 Caules & rami teretes, foliis adpressis, luteoli, graciles, tenaces. Folia ex ovatis lanceolata, in mucronem extenuata, pili similem; cæterum in summa planta curvula, cauli & ramis ita appressa, ut non alius Muscus teretior sit. Setæ, capsulæ & opercula mihi ignorantur. LINNÆUS solitarias fetas facit, Calyptram rectam, capsulam valde recurvam, cilia patula.
- *1763. HYPNUM caulibus teretibus clavatis & filicentibus. †
 In alpihus Aquilejensibus. Etiam a Cl. BELLARDO habui.
 Peculiaris planta. Principia caulis magna, fere ut in splendente Myofuroideo: folia latiuscula, ovato lanceolata, teretia, disticha. Deinde finis cujusque rami alias in clavæ quasi modum intumescit, alias & frequenter, subito decrefcit, & in fili similitudinem extenuatur, in qua microscopio brevissima foliola distinguas. Finis ultimus sæpe simplex, alias scyphuli aliquam similitudinem habet, ut putes, Mnium Te videre. Capsulas nondum vidi.

1764. HYPNUM ramis teretibus pinnatis, pinnulis pinnatis, foliis adpressis.
Muscus filicinum minor, repens LOESEL. p. 167. ic. 44. ad habitum.
Muscus filicinum minor, floridus HIST. OXON. III. p. 625. t. 6. f. 21.
Muscus filicinum minor VAILLANT. p. 140. t. 23. f. 9. etiam alio relatus & nimis parvus.
Hypnum filicinum, Tamarisci foliis minoribus, non splendens DILLEN. p. 276. t. 35. f. 14. ubi rami perbreves pinguntur.
Hypnum sarcularis plano pinnatis, continuatis, pedunculis aggregatis LINN. p. 1590. non vero synonyma.
 Nihil vulgatius ad arborum radices, paulo tamen rarius floret.
 Caulis longe repit, ramis fere oppositis, ut pinnatus sit, & longe decrefcentibus. Rami demum pinnati, & pinnulæ pinnatæ. Folia ovato lanceolata, mucronata, plerumque subulata, brevia, adeo appressa, ut vix absque vitro convexo distinguas. Vaginæ nitentes, conicæ, inferne de caule exeunt. Setæ purpureæ, uncia & longiores & breviores. Calyptræ nitidæ lutescunt. Capsulæ curvæ, subpurpurascentes. Operculum aristatum.

1765. HYPNUM caule subrecto, flexuoso, ramis teretibus pinnatis, pinnulis pinnatis & operculis aristatis.
Muscus filicinum minor C. B. Prodr. p. 151. ex fide horti sicci.
Muscus filicinum major, sericem VAILLANT. t. 29. f. 1. optima.
 & *Muscus filicinum flavescens major, ramosus* EJUDEM t. 28. f. 1. minus bene.
Muscus filicinum major HIST. OXON. III. p. 625. f. XV. t. 5. f. 20. VAILLANT. t. 25. f. 1. BUXBAUM. Centur. II. p. 2. t. 1. f. 2.

Hypnum filicinum, *Tamarisci foliis majoribus*, *splendentibus* DILLEN. p. 274. f. 35. f. 13.
Hypnum furculis proliferis, *plano pinnatis*, *pedunculis aggregatis* LINN. p. 1590. non autem synonyma.

Ex formosissimis Muscis, sylvarum amans abiagnarum. Bernæ frequens; in alpes ascendit.

Arbustulæ figuram refert. Caulis sæpe nudus, etiam angustis foliis tectus, ita ascendit, ut ad singuli rami originem ductum mutet. Rami in eodem plano alterni, decrepentes, iterum ramosi. Quisque ramus Filicis folium refert, omnibus foliis inter se, & cum rami trunco, in eodem plano positis. Folia minima, ovato lanceolata, mucronata, imbricata, nitentia, late virentia. Ex ramorum trunculo frequentes, conicæ, nitentes vaginæ, unde setæ fere biunciales, purpureæ. Calyptra flava, nitida. Capsula inclinata, ventricosa, ex fusco virens. Operculum aristatum.

1766. HYPNUM caulibus pinnatis, pinnis distantibus, alterne longioribus, ex apice confertis, foliis cinnatis.

Muscus pinnatus minor, *cauliculis ramosis*, *in summitate veluti spicati*, LOESEL. p. 167. ic. 43.

& *Muscus palustris abietinus* VAILLANT. f. 23. f. 12. nisi est tenax 1762.

Hypnum repens filicinum, *crispum* DILLEN. Synt. musc. p. 282. f. 36. f. 13.

Hypnum furculis pinnatis, *ramulis distantibus*, *foliis imbricatis*, *incurvis*, *acutis*, *secundis*, LINN. p. 1590.

In paludosis frequens, etiam in alpes ascendit.

Caulis prostratus, pinnatus, pinnis pinnatis, alterne majoribus. Folia falcata, deorsum curva, crispa, sublutea. Rami subito in summo caule plurimi, conferti. Setæ biunciales, ex vaginis nitidis, maximis, subluteis. Capsula inclinata, gracilis. Operculum conicum, acumine brevi, absque arista.

*1767. HYPNUM ramis pinnatis, pinnis ramosis, foliis cinnatis. †

Hypnum filicinum sericeum, *molle* & *pallidum*, *mucronibus aduncis*, DILLEN. p. 286. f. 36. f. 22.

Muscus terrestris repens, *subflavus*, &c. VAILLANT. f. 27. f. 14. bene.

Satis notarum invenio, ut separetur.

In alpinis passim reperi.

Habitus multo minor est, & tenerior. Cauliculi vix unciales, non congesti ad summum ramis, sed ab ima usque radice innumerabilibus, non simplicibus, ut in Hypno cristam referente, sed ramosis. Folia crispa, falcata, capillaria, in pilum continuata, cinnata, ramique ipsi cinnati. Vaginæ graciles, multo minores, quam priori. Setæ uncia breviores. Capsulæ breves, ovatae, præcassæ, operculo rubro, conico, non aristato.

A spicato 1766. differt spicæ defectu, a cristæ simili 1768. ramis ramosis, setis brevioribus, habitu triangulari & diminuto ramorum.

1768. HYPNUM foliis pinnatis, pinnis simplicibus, æqualibus, foliis cinnatis.

Muscus pennatus major, *cauliculis ramosis*, *in summitate veluti spicati*, LOESEL. p. 167. ic. 42. bene.

Muscus cristam castrensem representans, *flavescens*, *nemorosus*, *ramosus*, *Cassubicus*, BREYNE apud BOBART. Hist. Oxon. III. p. 625. f. XV. f. 6. f. 8. ex DILLENIO; nam icon abluat.

Hypnum filicinum, *cristam castrensem representans* DILLEN. p. 286. f. 36. f. 20.

Hypnum furculis pinnatis, *ramis approximatis*, *apicibus recurvis* LINN. p. 1591.

Bernæ in sylvis frequens; tum alibi in Helvetia.

Formosa planta, utique singulo caule Struthiocameli plumulam refert. Quisque enim numerosissimas pinnas, sibi parallelas, lentissime decrepentes educit, sibi vicinissimas, non ramosas. Folia ramos totos tegunt, falcata, in pilumeducta, deorsum versa, crispa, ut pinnarum plumulæ mollissima, ex luteo viridia. Vaginæ nitentes ex ramo principe. Seta uncialis & ultra. Capsula cylindrica, curvula, inclinata. Operculum conicum, brevissime aristatum.

IV. RAMIS PINNATIS.

II. FOLIIS DISTICHIS.

HYPNA TAXIFORMIA.

1769. HYPNUM caule plano, foliis distichis ovatis, nitidis, transversim undulatis, operculis aristatis t. 45. f. 5. a).

Muscus pennatus major C. B. Prodr. p. 151. ex fide horti sicci.

Muscus terrestris major, ramulis confertis, superficie crispis, HIST. OXON. III. p. 625. f. XV. t. 5. f. 10.

Hypnum pinnatum & undulatum, crispum. setis & capsulis brevibus, DILLEN. Syto. musc. p. 273. t. 36. f. 12.

Hypnum furculis ramosis, frondibus subpinnatis, foliolis undulatis, planis LINN. p. 1589.

In Helvetia montana fere vulgo. Etiam circa Roche, Vervai, aux Sublins, in mont. Dansez; circa Zweyllschbinnen, inter Urselen & Realp. Aux Combes de Palantron &c.

Trunci semisubrecti, rami distantes, inordinati: & rami & caules complanati, tecti foliis majorem, quam in omnibus haftenus dictis, Musci superficiem obtegentibus, nitidis, magnis, ovatis, tribus, & ultra, rugis in transversum insignitis. Setae pallentes, vix unciales. Calyptra longa, apice fulvo. Capsula erecta, ovata, longe aristata.

Exempla habeo, ex alpinis Aquilejensibus, quæ diversissima videntur, foliis planis, absque ulla ruga, nitentibus, reflexis & cincinnatis, deorsum versis. Sed ejusmodi folia etiam in aliquibus ramis vulgioris speciei reperi.

- *1770. HYPNUM caule plano, foliis distichis, obiter rugosis, nitidis, operculo conico. *Muscus Adiantis capitulis, Lycopodii in modum per terram se spargens*, HIST. OXON. III. p. 626. t. 6. f. 33.

Hypnum pennatum & undulatum Lycopodii instar sparsum DILLEN. Syto. p. 271. t. 36. f. 11.

Hypnum furculis ramosis, frondibus subpinnatis, foliis undulatis, complicatis, LINN. p. 1589. non vero synonymum meum.

In subalpinis Aquilejensibus, & olim um die Schluff. En Pondenan.

Proximum certe priori. Folia >cutiora, quæ priori, subrotunda, rugis multo minus conspicuis, minusque elegantibus, nitore minore. Setae longiores. Capsulae inclinatae, operculo conico, non aristato. Punctum in apice calyptrae fuscum DILLEN.

1771. HYPNUM caule disticho, foliis ovatis, planis, capsulis ovatis aristatis.

Muscus terrestris repens, prima speciei similis, sed multo minor HIST. OXON. III. p. 625. t. 5. f. 5.

Muscus trichomanoides, fuscifolius, splendens VAILLANT. t. 23. f. 4.

Hypnum pennatum compressum & splendens, capsulis ovatis DILLEN. Syto. musc. p. 268. t. 34. f. 7.

Hypnum fronde pinnata, ramosa, foliolis imbricatis acutis, complicatis, compressis LINN. p. 1588.

Vulgo ad arborum cortices.

Pulchro Musco caules longi, semipedales, ramosi, tecti foliis distichis, sursum convexis, deorsum concavis, imbricatis, nitidis, ex ellipticis acuminatis. Ex suprema parte cauliculorum setae plurimae rubrae. Capitula erecta, brevia, cylindrica, rubra. Calyptra alba, operculo conico, longe aristato.

β. An *Hypnum pennatum, trichomanoides, splendens, ramosum* DILLEN. Syto. musc. p. 289. t. 34. f. 8?

Non adeo ad arborum corticem, quam ad terram humectam, secundum rivos.

Altius priori, semipedale, foliis acutioribus, cætera similia. Capsulas non vidi. DILLEN. IUS habet tenuiores, cylindricas, inclinatas & cernuas.

Proximum priori, & forte idem.

- *1772. HYPNUM foliis laxis, pinnatis, ovato lanceolatis, aristatis, retroverfis.

Muscus pennatus, capitulis Adianti HIST. OXON. III. p. 626. t. 6. f. 36.

Muscus pinnatus denticulatus minor VAILLANT. t. 29. f. 8.

Hypnum denticulatum pinnatum, pinnullis duplicibus recurvis DILLEN. p. 266. t. 34. f. 5.

Hypnum fronde pinnata simplici, pinnis duplicatis, basi pedunculifera LINN. p. 1588.

In cavis montium semitis. Circa les Plans.

Tener Muscus & pallidus. Caules pinnati, foliis distinctis, distichis, falcatis, sed latis, mucrone piliformi, retrorsum flexo, cæterum ita sibi vicinis, ut quasi gemella videntur. Vaginæ in basi ramorum. Capsulae cylindricæ, cilio denso, inclinatae, maturæ erectæ. Calyptra nitens. Operculum breve, non aristatum.

I 2

*1773. HY-

a) Ubi capsula a pictore fissa pingitur, qualem elisam videri.

- *1773. *HYPNUM denticulatum pinnatum*, pinnulis simplicibus rectioribus DILLEN. p. 267. t. 34. f. 6. †
Au Chemin des Ecots.
 Plurima habet similia, a præcedente tamen Musco differt setis ex ramis prodeuntibus, non ad radicem, tum operculis aristatis.

- *1774. *HYPNUM foliis planis pinnatis*, parium quadraginta.
Muscu taxiformis ramosus VAILLANT. t. 28. f. 5.
Muscu filicifolius, seu *pinnatus minor*, pinnulis plurimis, ad mediam costam adnatis BUXBAUM Cent. II. p. 3. t. 1. f. 4.
Hypnum taxiforme, palustre, ramosum, majus & *erectum* DILLEN. Syt. musc. p. 264. t. 34. f. 3.
Hypnum fronde pinnata, ramosa, erecta, media pedunculifera LINN. p. 1588.
 In valle alpina Chapuis: circa aditum superiorem cuniculorum aux *Fondemens*.
 Inter taxiformes maximus, pinnarum paribus circa quadraginta: eæ planæ, lanceolatae, antrorium inclinatæ. Setæ florales incerto loco, ex vaginis, subtus nervo adnatis, & propius radicem, & pene ad frondis apicem usque; unciales eæ, folio breviores. Capitulæ parvæ, pro ratione foliorum, ovatae, fuscae. Operculum aristatum. Calyptra alba.

1775. *HYPNUM foliis planis pinnatis*, parium duodecim, setis radicalibus.
Muscu pennatus, capitulis Adianti VAILLANT. t. 24. f. 11. optime.
 & *Hypnum taxiforme minus, basi capsuliferum* DILLEN. Syt. musc. p. 263. t. 34. f. 2.
Hypnum fronde simplicissima, pinnata, lanceolata, basi pedunculifera LINN. p. 1589.
 Passim reperti, in sylvis, circa Bernam, prope Roche, aux *Sublins*, in monte *Danfez*.
 Pinnata, ut in 1774. folia, sed pinnarum numero circa 12, cæterum similia, magis imbricata. Vagina ad basin folii brevis. Setæ uncia breviores. Capsulæ cylindricæ inclinatæ, ad operculum latissimæ. Operculum longe aristatum.

1776. *HYPNUM foliis planis pinnatis*, parium septem, setis ex summitate.
Muscu polytrichoides exiguis capitulis, in summis furculis, seu foliis subrotundis erectis HIST. OXON. III. p. 629. f. XV. t. 6. f. 11. VAILLANT. t. 24. f. 13. bene.
Muscu capillaris, capitulis tenuissimis erectis BUXBAUM. Cent. II. p. 6. t. 2. f. 8.
Hypnum taxiforme exiguum, versus summitatem capsuliferum DILLEN. Syt. musc. p. 262. t. 34. f. 1.
Hypnum fronde simplicissima, pinnata, lanceolata, apice pedunculifera LINN. p. 1590.

Ex minimis Muscis. Bernæ ad adclives cavarum semitarum ripas passim, ut in via ad villam der Spiegel.

Cauliculus vix semuncialis; folia disticha, parium pinnarum septem, octo. Earum ultimæ confertæ, suprema reliquis non longior, unde retusa facies. Cis summum cauliculum, inferne ex nervo, sua de vagina perbrevis seta brevis, trium linearum, purpurea, quæ brevem gerit & erectam capsulam, carneam, cujus operculum acu aristatum est, & ruberrimum. DILLENIVS vaginam non vidit, quam vitrum convexius manifestat.

V. HYPNA BRYODEA.

Hic habitus erectus, parum ramosus, qui Bryo; sed setæ ex vaginis prodeunt. Hæc Hypna DILLENIVS omnia inter Brya reliquit, neque LINNÆUS errorem emendavit; si vero quidquam characteres valent, hæc plantæ omnino cum Hypnis relinqui debent, & in nonnullis speciebus Cl. Viri mecum consenserunt b).

1777. *HYPNUM foliis falcatis, heteromallis, vaginis multifloris.*
Muscu coronatus medius, foliis tenuissimis, pallidis, longiusculis, capitulis erectis, acutis HIST. OXON. III. p. 630. f. XV. t. 7. f. 11.
 & *Muscu coronatus humilis, corniculis longissimis, acutissimis* IDEM ibid. f. 13.
Muscu capillaceus major, pedunculo & *capitulo tenuioribus* VAILLANT. t. 28. f. 12. in qua iconæ perichætium DILLENIANUM non negligitur.
Bryum reclinatum, foliis falcatis, scoparum effigie, DILLEN. p. 377. t. 46. f. 16. qui vaginam pingit ad b. c.
Bryum antheris erectiusculis, pedunculis aggregatis, foliis secundis recurvatis, caule declinato, LINN. p. 1582.
 Refert huc *Muscu capillaceum, foliis pallidis, pediculis pluribus ex communi theca egredientibus* BUXBAUM Cent. II. p. 8. t. 4. f. 1.

Volgo

b) In Hypno 1777. WILCH. *disq. inaug.* p. 3. In 1778. LA CRENAL. *disq.* p. 12.

Vulgo in sylvis, ad arbores, & eorum radices.

Caulis subrectus, inclinatus, ramosus. Folia prælonga, ad quatuor lineas, falcata, in longissimum mucronem producta, qui ad alterum latus conijcitur. Ad ortum novorum ramorum manifestissima vagina, ex ovata teres. Seta luteola, uncialis. Capsula cylindrica inclinata, curvula, sulcata. Operculum arista sesquilineari armatum. Aliquando duæ & tres setæ ex eadem vagina prodeunt.

- *1778. HYPNUM foliis subulatis vagis, pilo terminatis, capsulis cylindricis inclinatis, operculis aristatis *Emend. III. n. 36. †*

Accedit ad *Bryum pulchre pellucidum*, capsulis & foliis brevibus recurvis DILLEN. *Sylv. musc.* p. 364. t. 46. f. 23.

Nova, quantum video, planta, ex altissimis alpinis, in mont. *Javernas*, & vallis *Augustæ* alpinis spicam Celticam ferentibus.

Caules erecti, ramosi, parvis foliis tecti, longis, subulatis, in longum fluitantem pilum eductis, non raro ad alterum latus converfis. Setæ unciales, ex vaginis, in trunci parte suprema, sessilibus. Calyptræ longe mucronatæ, flavescentes. Capsulæ inclinatæ, graciles, operculo aristato.

- *1779. HYPNUM foliis lanceolatis, falcatis, setis alaribus, capsula ovata, inclinata, operculo mammillari *Emend. V. n. 3. †*

Nova planta, & a Cl. LA CHENAL reperta secundum villam *die Hardt*, & a nobis supra *les Plans*. Circa *Spiez*. In montibus *Ormondensibus*, la *Paras*. &c.

Polytrichorum faciem refert, nisi quod totus habitus mollior est. Caules erecti, purpurei, crassi, bryoidei, parum ramosi. Folia longe lanceolata, acuta, dorso eminente, crispâ. Seta sesquuncialis, ex vagina de caule infra novos ramos nata, foliosa, laxa, insigni. Calyptra flava, strictissima. Capsula inclinata, grandis, piriformis, ventricosa, operculo crasso, mammillari.

1780. HYPNUM ramis alternatim brevioribus, foliis pilosis, petiolis brevibus flexuosis, t. 45. f. 4.

Muscum terrestris, vulgari simile, lanuginosum HIST. OXON. III. p. 625. t. 5. f. 7.

Muscum alpinum ramosior, erectum, flagellis brevioribus & lanuginosum PLUCK. *abund.* p. 255. t. 47. f. 5.

Bryum hypnoides polyccephalon, lanuginosum, montanum DILLEN. *Sylv. musc.* p. 372. t. 47. f. 32.

Bryum antheris erectis, caule erectiusculo, ramis lateralibus brevibus, sessilibus LINN. p. 1584.

In *Bruckero* monte olim repereram, deinde passim in alpinis *Chapuisæ*, *les Plans*.

Caules longi suberecti, ramis numerosis alternis, brevibus. Folia ramos caulesque totos tegunt, teretesque reddunt. Folia imbricata, longe lanceolata, in pilum album vagumque educta. Vaginæ per ramos solos conicæ. Setæ breves, erectæ, uncia breviores, sæpe contortæ. Capsulæ crassæ, ovatæ, erectæ. Operculum longe aristatum, ut arista capsulæ longitudinem superet.

Bryum hypnoides hirsute canescens vulgare DILLEN. *Sylv.* t. 17. n. 27. differt foliis paucioribus, plerisque nigris, & vix incanis, foliis in apicibus pilum fluitantem producentibus. Sed capsulæ ovatæ, aristatæ, cum nostro consentiunt.

- *1781. HYPNUM caulibus teretibus, foliis lanceolatis imbricatis, capsulis erectis, ovatis aristatis *It. bercyn. n. 30. f. 2. †*

Bryum hypnoides aquaticum, calyptris acutis DILLEN. p. 367. t. 46. f. 26.

Muscum aquaticum, pilis acutis PETIVER. *musf. n. 74.* HIST. OXON. III. p. 626. f. XV. t. 5. f. 29. VAILLANT. t. 27. f. 16.

Olim ad DILLENIIUM misi.

Plurima prioris habet, potissimum etiam capsulas ovatas, longissime aristatas. Differt pili albi defectu, & foliolis simpliciter lanceolatis, nervo conspicuo divisâ.

- *1782. HYPNUM caulibus teretibus, foliis pilo aristatis, setis brevissimis. †

Hypnum 21. Enum. Stirp. Helvet.

Bryum hypnoides alpinum, setis & capsulis exiguis DILLEN. p. 370. t. 47. n. 29. ex fide plantæ hinc DILLENIANÆ.

Ad saxa alpina. Misi ILL. GERNERUS.

Satis prioris simile, cauliculis bryoideis teretibus, parum ramosis, foliis nigricantibus, ovato lanceolatis, arguto & filiformi apice repandis. Ex vaginis albicantibus, de

summis ramis setæ brevissimæ, duarum linearum. Capsulæ erectæ ovatæ. Opercula aristata.

1783. HYPNUM cauliculis teretibus, foliis mucronatis, capsulis ventricosis. †

Musci squamosus ramosus, tenuior, capsulis incurvis VAILLANT. t. 26. f. 9.

Bryum pabulare brevifolium, capsulis nigricantibus DILLEN. *Sylv. musc.* p. 377. t. 47. f. 39.

Lectum in *Chapuisæ*. Etiam alpinum, ubique humillimum, semuncem superans.

Caules teretes, quasi catenulati, foliolis tecti, inferne fuscis, lanceolatis, argutis, mucrone piliformi, superne laxatis, etiam ad latus rejectis, cæterum repunt, & ramos solos erigunt. Vaginæ manifestæ, ad radicem ramorum novellorum, albæ, teretes. Setæ unciales. Capsulæ ventricosæ, inde cylindricæ, atropurpureæ. Operculum breve & acutum.

*1784. HYPNUM ramis compressis, foliis pilo aristatis, nitentibus, capsulis erectis, operculis concis *Emend. III. n. 34.* †

Hypnum pabulare erectum trichoides, ramulis crebris, luteo & resovirentibus, glabris DILLEN.

Sylv. musc. t. 39. f. 37. p. 303.

In udibus lapideis subalpinis, supra *Bex*, in valle *Chapuisæ*, autour de la *Ferrière*, & alibi.

Caules parum ramosi; rami ex teretibus compressi, toti tecti foliis imbricatis, gracilibus, rectis, lanceolatis, in pilum desinentibus, raro liquide virentibus, plerumque subluteis, aut rubris. Germina supremorum ramorum conica, acuta, ruberrima. Ex ipsis cauliculis exque vaginis gracilibus, teretibus, setæ bianciales. Capsula pene cylindrica, gracilis, erecta. Cilia alba. Operculum minutum, conicum, acutum.

1785. HYPNUM caulibus erectis teretibus, foliis imbricatis fragilibus, capsulis inclinatissimis aristatis.

Musci trichoides erectus, montanus, albidus, fragilis, HIST. OXON. III. p. 630. t. 6. f. 12. VAILLANT. t. 26. f. 13.

Bryum albidum & glaucum, fragile, majus, foliis erectis, setis brevibus DILLEN. *Sylv.* p. 362. t. 46. f. 20.

Bryum antheris erectisculis, operculo curvato, foliis erectis imbricatis, surculis ramosis LINN. p. 1582.

In Helvetia non rarum. Supra *Drakau* ad dextra. In ericeta cis *Vervai*.

Facies singularis. Caulis teres, ramosus, imbricatus, totus tectus foliis peculiariter fragilibus, albis subvirentibus, densissime imbricatis, lanceolatis, argutis, carinatis. Ex supremis ramis setæ, manifestissima cylindrica vagina susceptæ, breves, intra unciam. Capsulæ ovatæ, per ætatem inclinatæ, longissimis aristis, ex conico operculo eductis.

Vaginam & DILLENII pinxit & VAILLANT.

*1786. HYPNUM foliis capillaceis congestis, crispescentibus, capsulis ovato cylindricis, brevissime ciliatis *Emend. IV. n. 3.* †

Musci minimus &c. MICHELI n. 60. p. 112.

Bryum cirrhatum & stellatum, tenuioribus foliis DILLEN. p. 379. t. 48. f. 42. ex planta DILLENII.

Passim in alpinis & subalpinis, inque monte *Gurten*, qua a Specula ad *Künis* descenditur, in *Chapuisæ*.

Multa similia Bryi sequentia.

Sed totus habitus humilior, cespites lati, inferne nigricantes, superne ex luteo virentes.

Folia lanceolata, capillaria, sæpe longe quasi crispæ. Cauliculi semunciales ramosi. Setæ pene unciales, sub apice evidentissima a foliis diversa vagina. Capsula erecta, ovata, cylindrica, basi ventricosa. Cilia brevissima, contracontracta. Operculum longe mucronatum & aristatum, labilissimum. Calyptra nitens, apice gracili & fusco.

A Bryo 41. DILLENII differt calyptra longa stricta; a Bryo crinito multis modis, & potissimum pectine brevi. In aqua calida apex patulis fit congestis foliis, æque longis. Stellam parum refert.

1787. HYPNUM foliis subulatis cincinnatis, capsulis cylindricis, longissime ciliatis.

Musci

Muscum alpinum cirrhosum, seu *crinum retortorum ad instar crispatus* SCHEUCHTZER. II. II. p. 138. t. 19. f. 5.

Muscum alpinum ramosum, &c. MICHELLI n. 68.

Bryum cirrhosum, capsulis & setis longioribus DILLEN. Sytu. p. 377. t. 48. f. 40.

Bryum antheris erectis, foliis setaceis, involucri siccitate retortuentibus LINN. p. 1583.

In omnibus alpinis vulgare, etiam in planitiem descendit, & abunde proxime *Roche* nascitur, à l'Eau froide, tum aux Sublins prope le Beviex. Etiam in Jura monte.

Caules cespitosi, biunciales. Folia juniora recta, longa, lanceolata, pene subulata; in planta adultiori falcata, crispa, serpentum glomeres Medusaeque comas imitantur, etiam in eodem cauliculo crispa, & non crispa. Setae ex caule summo, de vagina pallida c), a foliis diversa, purpureae caeterum, & unciales. Capsula multo, quam praecedenti major, pene cylindrica, longa, ciliis praelongis, rubris, intortis. Operculum longe conicum, aristatum.

*1788. HYPNUM cauliculis teretibus, foliis lanceolatis repandis, capsulis erectis, cylindricis aristatis *Ernend. III. n. 52.*

Bryum stellatum nitidum, pallidum, capsulis tenuissimis, DILLEN. p. 381. t. 48. f. 44. ex fide Epistolae Summi Viri.

Mnium antheris erectis, operculis filiformibus, longitudine antherarum LINN. p. 1575. Non tamen credo rosulas scobiferas vere habere.

Ad lapides circa torrentem l'Eau froide, les Plans, &c.

Cespitosum, cauliculis rariter foliosis, terminatis stellulis foliorum nitidorum, lanceolatorum, pilo terminatorum. Totus viridissimus cespes junior videtur stratus exiguis quasi nodulis, distinctis, qui totidem sunt rosulae. In adulta planta cauliculi pene unciales sunt, & Aloes similes, teretes, viridissimi, foliis lanceolatis, paulum apice repandis. Ex cauliculorum parte ima setae flavae, ex croceo purpureae, capsulis cylindricis, longis, pergracilibus, ex evidentissimis vaginis, operculo longe aristato.

1789. HYPNUM canibus erectis, foliis lanceolatis, pilo fluente terminatis, capsulis erectis, longe rostratis.

Muscum capillaris retortorum, densis cespitibus nascentis, capsulis oblongis, foliis in pilum oblongum desinentibus RAI. VAILLANT. t. 25. f. 3.

Muscum erectum hirsutum, capsulis longis acutis, unguibus avicularum similibus, vulgatissimum, HIST. OXON. III. p. 628. t. 6. f. 1.

Muscum capillaceum, foliis linearis, capsulis corniculatis longissimis BUXBAUM. Cent. V. t. 44. f. 1.

Bryum rivale unguiculatum & hirsutum majus & ramosum DILLEN. Sytu. p. 352. t. 45. f. 12.

Bryum antheris erectis, capsulis, foliis piliferis recurvis LINN. skonska resa p. 118. Spec. p. 1582.

β. Varietas calva absque pilo. In *Valesia*.

In Tuguriorum tectis stramineis, muris vetustis, & marginibus viarum.

Caules biunciales, erecti, etiam ramosi, cespitosi. Folia latiuscula, lanceolata, nervo in pilum fluentem ducto, patula caeterum, fere sublutea, aut fusca. Setae ex manifeste vagina conica, ad novorum ramorum originem nascuntur, firmissimae, ex rubris pallidae. Capsulae erectae, cylindricae, spadiceae. Calyptrae fulvae, apice fusco. Operculum praelongum, conicum, non vere aristatum. Cilia praelonga.

1790. HYPNUM foliis ovato lanceolatis, aristatis, patulis, capsulis ovatis, obtusis, pendulis.

Muscum capillaris, capsulo parvo reflexo, pediculi ima rubro parte purpureo, superiori luteo viridi RAI. HIST. OXON. III. p. 629. t. 6. f. 15.

Muscum capillaceum minimum, capsulo mutante, pediculo purpureo VAILLANT. t. 29. f. 7.

Bryum pendulum ovatum cespitosum, pilosum, seta bicolore DILLEN. Sytu. musc. p. 396. t. 50. f. 66.

Bryum antheris pendulis, foliis lanceolatis, acuminato setaceis, pedunculis longissimis LINN. p. 1586.

In glareosis, & ad terram vulgare, elegans & mutabile. Cespites facit densissimos & viridissimos, & caules steriles purpureos, qui omnium maxime stellati nomen merentur. Folia nitida, ovato lanceolata, aristata; in juniori plantula bulbum efficiunt conniventem, in adulta stellulam. Ex bulbis anni prioris, de vagina propria & conspicua seta fere uncialis prodit, inferne purpurea, superne pallida, erecta; tum calyptra longa, fusco mucrone. Capsula pendula, ovato cylindrica, saepe & ipsa bicolor, ima parte obscure viridi, superne sublutea, operculo mammillari.

1791. HYPNUM foliis ovato lanceolatis aristatis, capsulis ovatis pendulis, operculis conicis. *Muscum capillari*, folio rotundiore, capsula oblonga incurva MAGNOL. Hort. reg. Montpel. p. 138 cum iconc.
Muscum capillaceum major, capsulis crassioribus, cylindricis, mutans VAILLANT. t. 24. f. 6.
Muscum capillari, foliis angustis, capsulis reflexis, rufissimis, BUXBAUM. Cent. I. p. 44. t. 63. f. 4- & *Muscum capillari*, capsulis longioribus inflexis L. JUSDEM Cent. II. p. 9. t. 4. f. 3. Utrumque incertum, & capsulae nimis longae, cylindricae.
Bryum foliis latiusculis congestis, capsulis longis mutans DILLEN. p. 398. t. 50. f. 67.
Bryum antheris pendulis, foliis ovatis setiferis, carinatis, pedunculis longissimis LINN. p. 586.
 Similibus locis, perflimilis *Muscus*, ad muros unter der Brunnengasse.
 Caules teretes paulum altiores, unciales. Folia magis ovato lanceolata. Capsulae majores, & potissimum operculum acuminatum, etiam cum aristae imagie, qua nota a priori planta, caetera simillima, separatur.

V. HYPNA CAPSULIS SESSILIBUS.

Huc FONTINALIS DILL. RIVINI.

Nullum huic generi verum ab Hypno discrimen reperi. Petiolus enim brevis, sed aliquis est.

1792. HYPNUM caulibus teretibus ramosis, foliis ovato lanceolatis, pilo aristatis, operculo conico.

Muscum terrestri cupressinum, nanus, striensis BUCCONE musc. di plant. p. 161. t. 108.

Muscum capillari ramosum, capsulis candidantibus SCHREUCHZER. It. II. p. 138. It. VII. p. 516.

β. Junior, totus viridis.

Muscum saxatilis tortuosum & nodosum I. R. H. VAILLANT. t. 27. f. 8.

α. β. Sphagnum nodosum. hirsutum & incanum DILLEN. Sylv. musc. p. 246. t. 32. f. 5.

LINNÆUS cum sequente rubro conjungit, cum nomine *Bryum antheris sessilibus terminalibus*, calyptra minima p. 1579.

Ramosi caules & magnos in cespites congesti. Folia ovato lanceolata, pilo aristata, totos ramos imbricata tegunt, redduntque teretes, mucrone reflexo. Eadem modo tota viridia vidi, ut gemmae solae incanae essent, alias omnia incana, albo pilo lanuginosa: & summis in ramis imprimis tota folia alba rosulam faciunt. In vetustioribus cauliculis, ad ortum rami, quo novi furculi germinabunt, gemmae pilosae ponuntur, in quorum plusculis testa latet, sessilis in brevissimo pedunculo, capsula ovata, sub initia viridis coloris, operculo brevi, fere plano. Calyptra acuta, brevissima, caduca, aurea. Maturae capsulae aurantiae sunt, & ampliter patent.

Vulgo ad saxa & arbores.

1793. HYPNUM caulibus ramosis, foliis lanceolatis, hirsutis, operculo aristato.

Muscum apocarpus, saxa adhaerens, capsulis obscure rubris VAILLANT. p. 129. t. 27. f. 15.

Sphagnum subulatum obscure virens, capsulis rubellis DILLEN. Sylv. musc. p. 245. t. 32. f. 4.

LINNÆUS conjungit cum 1792.

Ubique ad saxa frequens.

Cauliculi ramosi, breviores. Folia lanceolata, arguta, aequae tamen in pilum breviores terminata, & viridi fusca. Capsulae sessiles per superiora cauliculorum, nude, & cylindricae, dilute rubrae, operculo lato, purpureo, convexo, breviter ex medio aristato: intus cilia se ex ambitu communi operculi & capsulae introfium conferunt d). Calyptra brevissima, ex luteo albida, basi lata.

1794. HYPNUM foliis complicatis, ovato lanceolatis, capsulis ex alis petiolatis, ovatis.

Muscum aquaticum, folio expanso C. R. Prodr. p. 152.

Muscum aquaticum denticulatum LORSSEL. Flor. Pruss. p. 173. ic. 53.

Muscum aquaticum. viticulis longis, minus acinosis, lucidis, foliis acutis triangularibus cinctis, HSIT. OXON. III. p. 626. t. 6. f. 32.

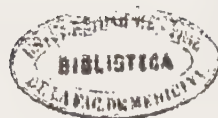
Muscum squamosum acutissimum, in aqua nascenti VAILLANT. p. 140. t. 32. f. 5. MICHEL. t. 59. f. 9.

Muscum apocarpus aquaticum, foliis triangularibus complicatis, &c. RUPP. p. 84.

Muscum aquaticum, terrestri vulgari similis, sed minor BUXBAUM. Centur. III. p. 39. t. 69. f. 2.

Fontinalis triangularis major, complicata, ex foliorum alis capsulifera, DILLEN. Sylv. musc. p. 254. t. 33. f. 1.

Fontinalis foliis complicatis carinatis, trifariis, acutis, antheris lateralibus LINN. p. 1571.

In *Arola* ripis glareosis ad lapides. In *Sila* fl. in lacu *Rivario*, &c.

Caulis dodrantes purpurascens, ramosi, fluitantes. Folia valde lata, duplicata, alterna, imbricata, lanceolata, peracuta, extrorsum cava, introrsum convexa, imbricata. In inferiore & media parte plantæ per foliorum alas gemmæ foliaceæ, sessiles, ovatae, foliolis factæ ovatis, obvolventes capsulam breviter petiolatam, petiolo squamis brevissimis adperso, ovato cylindricam, operculo conico aristato, cilio longo rubro; calyptra conica.

*1795. HYPNUM foliis ovatis lanceolatis, carinatis, apicibus capsuliferis.

Fontinalis minor, foliis triangularibus minus complicatis, capsulis in summis ramis sessilibus RAI. Syn. III. p. 79.

Fontinalis triangularis minor carinata, e cymis capsulifera, DILLEN. Sylo. musc. p. 257. t. 33. f. 2.

Fontinalis foliis ovato lanceolatis, trifariis, acutis, passim geminis, antheris terminalibus LINN. p. 1571.

Cl. MISOIUS inventam mecum communicavit. Multa habet prioris similia, habitu minori: folia pariter lata, cæterum multo obtusiora, ovata, non perinde dense imbricata. Capsulae in summis ramis nascuntur, ut quisque ramus in vaginam terminetur. Vagina brevior, foliis ovato lanceolatis. Capsula breviter petiolata, minor, operculo aristato: sic calyptra, cilio evidenti.

*1796. HYPNUM foliis ovato lanceolatis, pilo terminatis, capsulis per alas sessilibus.

Fontinalis minor lucens l. B. III. p. 1571.

Fontinalis squamosa, ramis, sericea, atro-virens DILLEN. Sylo. p. 259. t. 33. f. 3.

Fontinalis foliis imbricatis, subulato lanceolatis, capsulis lateralibus LINN. p. 1571.

Abunde in alveo torrentis l'Eau froide prope Roche e). Misit etiam D. GAGNEBIN ex Dubi, & ex Suze fl. prope Sombeval Cl. LA CHENAL.

Multo strigosior, caulibus minus distiche foliosis, foliis ovato lanceolatis, brevi pilo terminatis, saturate virentibus, etiam atris, linea divisis. Per caulis alas inferiores, & medias, teretes gemmæ, foliis factæ ovatis, de quibus capsula eminet, breviter petiolata, cylindrica. Operculum aristatum, carnei coloris, calyptra acutissima, corona ciliorum folita rubella.

Non potest dissimulari, plantam DILLENII, quam siccam ab ILL. Viro olim missam coram video, a nostra disgre videri. Nostræ enim folia latiora, vaginæ vero folia peracuta, etiam in pilum terminata, quæ in DILLENIIANIS iconibus, inque plantis a DILLENIO missis, ovata sunt.

*1797. HYPNUM caulibus distichis, ramosis, foliis ovatis, transversim undosis. Tab. 45.

f. 2.

Muscum terrestrum major, ramulis compressis, superficie crispis VAILLANT. p. 129. t. 27. f. 4.

Sphagnum pennatum, undulatum, vagina squamosa DILLEN. Sylo. musc. p. 250. t. 32. f. 9.

Fontinalis foliis bifariis, patentibus, capsulis lateralibus LINN. p. 1571.

Muscum arborescens apocarpus, foliis pinnatis BUXBAUM. Eph. Nat. Cur. Vol. I. obs. 8. Videtur idem, cum præterea ex BUXBAUMIANIS plantis siccis inter meas sit.

In Quercubus, qua primum ab urbe sylva *Bremgarten* aditur, ad vix regis *Arbergam* ducentis dextra. J. GESNER in sylvis montis *Uetliberg*.

Pulchra planta Hypno filicino foliis compressis similis, strigosior, flore differt. Cauliculi ramosi, triunciales, distichi, foliis ovatis, nitidis, per superficiem transversis lineis distinctis, latis, imbricatis, ut anteriorem faciem caulis tegant. Ex cauliculis frequentes teretesque gemmæ prodeunt, foliolis factæ ovato lanceolatis, non undulatis. Ex iis eminent sessiles capsulae, cylindricæ, aurantiæ, operculo conico acuto, in quo calyptram subrubellam manifestam vidi, ut omnino ad Fontinale pertineat. Pecten brevis.

Sphagnum pinnatum undulatum, vagina pilosa DILLEN. p. 249. t. 32. f. 8. ut ex icone adparet, & ex speciminibus olim ab ILL. Viro mecum communicatis, huic nostro proximum est, aut idem; etiam ex Patagonia habuit.

BRYUM a) LINN. n. 1194.

BRYUM DILLEN. p. 338.

& aliquæ MNII atque POLYTRICHI Species.

Omnino utile videtur, CL. LINNÆUM b) hic sequi. Etsi enim in aliis classibus, in quibus characterum est satis, nolim a sexu notas sumere, hic tamen, in tanta similitudine stirpium simplicium, non negligenda videtur nota, quæ genus immensum minuit; & Polytrichi artificiale genus, a villosa calyptra sumtum, expungit, cum præterea is villus non in omnibus speciebus manifestus sit. Bryum ergo erit, cui præter antheras nihil est floris simile: Mnium, cui præter antheras rosulæ foliosæ, scobe plenæ, quæ plerumque, ut continuo dicemus, folia esse videntur. Ab Hypno Bryum differt, quod setas absque vaginis producat. Obliquitatem calyptræ excludo, quæ a plurimis abest: vide vel solum Bryum extinctorii simile. Et, ut dicam, quod res est, vagina, seu perichætium, non bonum characterem genericum præstat. In multis Bryis DILLENII manifestissima adest, in aliis obscurior, ut quis finis sit, difficulter dicatur. Non tamen aliam notam reperi, quæ præter habitum Bryum ab Hypno distinguat, neque duo nimium ampla genera in unum volui unire, uti natura forte exigeret. ADANSONIUS iterum alia genera fecit, quorum species nondum edidit c).

I. BRYUM CALYPTRA VILLOSA.

POLYTRICHI DILLENII Species p. 419. appendice destituta.

1798. BRYUM setis brevissimis alaribus, calyptris cylindricis villosissimis.

Muscum capillaceum minus, calyptra villosa VAILLANT. p. 130. t. 27. f. 9.*Polytrichum capillaceum crispum, calyptris acutis pilosissimis* DILLEN. *Sylv. musc.* p. 433. t. 55. f. 11.*Bryum antheris sessilibus (parvis, calyptris striatis sursum pilosis* LINN. p. 1579. qui sequentem Muscum pro varietate habet.

Ad arborum cortices, magnos in cespites congregatur.

Caulis recti, ramosi, vix unciales. Folia imbricata cauliculos tegunt, ovato lanceolata, glabra, striata, per ætatem crispa. Setæ ex annuis capiculis, sub origine novellorum ramorum, cæterum perbreves, bilineares. Capiculi junior piri forma, sursum crassior, delapso operculo longa, cylindrica. Cilia lata, triangularia, repanda, divergunt in radiorum speciem. Operculum aristatum. Calyptra flava, villis conspicuis, sursum rigentibus, longa & cylindrica.

DILLENII ob sola folia crispa separat, sed ea certe nota non perpetua est, vel DILLENII iconibus consentientibus. Mihi discrimen præbent calyptræ graciles, cylindricæ, multo evidentius villosæ, & capsulæ cylindricæ graciliores. Cilia nostro Bryo apprimè conspicua, sed calyptra continuo ductu ex cylindrica conica, cum in sequente sperne angustam in acum exeat, inferne latecat.

1799. BRYUM setis brevissimis alaribus, calyptris villosis conicis. †

Muscum humilis arborum, subfusum, capitulis brevibus, pilatis, erectis, pediculis curvis HIST. OXON. III. p. 629. t. 6. f. 17.*Muscum capillaceum minus acaulos, capsula striata* VAILLANT. t. 27. f. 10. bene.*Polytrichum Bryi ruralis facie, capsulis sessilibus minus* DILLEN. *Sylv.* p. 431. t. 55. f. 9.

Ad arborum cortices abunde.

Cauliculi vix unciales, ut in priori, & folia lanceolata, non tamen unquam crispa. Setæ similes, brevissimæ, deinde longiores, præpilatæ. Calyptra conica, latiori, quam priori, inferne lacera, pilis aut nullis, aut paucioribus, pariter sulva. Capsula ovata, operculo aristato, ciliis.

β. Aliquanto altior & ramosior, caule ad biuncem ascendente, ramis laxioribus.

Muscum apocarpus, arborum, ramosus, VAILLANT. t. 25. f. 5. absque calyptra, & operculo non bene conico, obtuso.& *Muscum capillaceum ramosum, capitulis pluribus caulibus adherentibus* VAILLANT. t. 25. f. 6.*Polytrichum Bryi ruralis facie, capsulis sessilibus, majus* DILLEN. *Sylv. musc.* p. 430. t. 55. f. 8.

Satis

c) Bryi nomine in nostris arboribus sunt cæni arborum villi, in Quercu maxime PLIN. L. XII. c. 23. &c. Est ergo Usnea. Inter impositiones in podagra res. Exingentes β. *Artemus* Cær. dicit. II. c. 12.

b) *Sem. musc.* p. 17.c) *Il.* p. 491.

Satis adparet, vel ex DILLENII verbis, non verum inter *a.* & *β.* discrimen intercedere.

γ. Non puto recedere *Polytrichum capulis sessilibus, foliis brevibus, rectis, carinatis*, DILLEN. p. 432. t. 55. f. 10.

*1800. *POLYTRICHUM* foliis ferratis, capulis ovatis, basi turbinatis t. 46. f. 6.

Polytrichum alpinum ramosum, capulis e summis ellipticis DILLEN. *Sylt. musc.* p. 427. t. 55. f. 4. OEDER. ic. 296.

Polytrichum caule ramosissimo, pedunculis terminalibus LINN. p. 1573.

In alpium ericetis, *Gottardo*, &c.

Habitus varietatis β. *Polytrichi* n. 1799. caule tamen altiori, unciali, & fescunciali, etiam ramofo, setis ex summo caule prodeuntibus. Appendix, quæ vocatur, nulla, & ejus loco initium capsulæ conicum. Capsula inclinata, ovata. Operculum arilatum. Membranæ loco cilia. Folia primæ speciei, etiam dentata. Rosulæ manifesto nihil, nisi gemmæ. Vaginæ foliosæ virides.

*1801. *POLYTRICHUM* caule ramofo, ex alis florigero, foliis ferratis, capulis cylindricis.

Polytrichum ramosum, setis ex alis ternigeris DILLEN. *Sylt. musc.* p. 427. t. 55. f. 6.

Muscus cretæ, Juniperi folio, ramosus VAILLANT. t. 28. f. 13.

Polytrichum caule ramosissimo, pedunculis axillaribus LINN. p. 1573.

Icon OEDERI t. 296.

Hoc in Helvetia frequentius. Circa *Ellé*.

Habitus plantarum 1798. 1799. foliis acutis, congestis, ferratis, caulibus ramofo; setis ex alis foliorum, ad originem novorum furculorum uncialibus, calyptris cylindricis, sub operculo latoribus, ostio ciliato. Nullum vestigium appendicis.

II. CALYPTRA NON VILLOSA.

BRYA DILLEN.

I. FOLIIS PERANGUSTIS.

*1802. *BRYUM* foliis mollioribus subulatis, setis brevissimis, alaribus, capulis ovatis *Enum.* n. 4. t. 45. f. 8. *It. Helvet. II.* n. 55. t. 1. †

Pomerit esse *Polytrichum aureum acaulon* BOCCONE *mus. di plant.* p. 149. t. 107.

In alpium sylvis frequens, proxime sub balneo *Gurnigel*, & ubique in *Aquilejensibus*, supra *les Plans*. In mont. *Javernaz*, *Splügen*, *Maloja*. Etiam in Jura monte. In *M. Mola*.

Pulchra planta caulibus rectis, rubiginæ rubra obductis, cæterum crassis, albisque & cespitosis. Folia omnino capillaria, viridissima, longa, conferta, imbricata. Ex alis foliorum, de caule, frequenter setæ, linea longiores, ex bulbillo vero, amplectante, exiguo quidem. Calyptra acuta, pallens, in tenera tantum & gracili capsula conspicua. Capsula ex maximis, ovato cylindrica, cinnameli coloris, striata, pectine rubro conspicuo. Operculum parvum, conicum, umbilicatum, rubrum, perbreve. Cilia 12. & sedecim, crassa, ovata, ruberrima, intus denticulata. Sacculus intra capsulam liber, spatio aliquo a suæ capsulæ pariete distinctus, filis sacculum interiorem cum pariete capsulæ unientibus. In medio sacco columna, sive placenta pellucida, cylindrica. Inter placentam & cutem sacci farinacea pulpa, intense fusca.

ILL. DILLENII & CL. SCOPOLI d) ad *Bryum* proximum maliforme retulit p. 340. cum quo nihil commune habet. Ei enim setæ, ex summo caule: Capsulæ globosæ. Opercula pulvinata. Facie ad varietatem γ. ejus *Musci* hactenus accedit, sed toto flore differt.

In epistola post opus suum ad me data DILLENIIUS revocat ad suum *Sphagnum subulatum viridissimum, capulis ovatis* p. 245. t. 32. f. 3. Sed nostrum calyptram habet.

*1803. *BRYUM* foliis subulatis, setis verticalibus, capulis sphaericis.

Muscus trichoides minimus, Jericen, capillaceus, capitulis sphaericis, HIST. OXON. III. p. 628. f. XV. t. 6. f. 6.

Muscus capillaceus medius, capitulis globosis VAILLANT. t. 24. f. 9. & 12.

Muscus capillaceus major, capitulis globosis BUXBAUM. Cent. V. append. n. 4.

L 2

Bryum

Bryum capillaceum, capitulis sphericis DILLEN. *Sylv.* p. 339. t. 44. n. 1.

Bryum antheris erectis sphericis LINN. p. 1580.

Vulgo ad viarum margines, ad rupes, &c.

Caulis uncialis, inferne rubiginoso tomento oblitus. Folia lanceolata, sed angusta, ut capillaria videantur, longa, crispa, conferta. Seta novella ex summa planta, unciali minor, ex bulbillo exiguo piloso nata. Calyptra alba. Capsula junior gracilis, adulta sphaerica fit, sulcata, operculo conico, ruberrimo.

β. Varietas foliis obscurioribus & laxioribus.

γ. Alia viridissimis foliis, rectissimis, capitulis maximis, cauliculo late albo *Enum. I.* t. 45. f. 7.

Insignis varietas, nolim tamen separari.

*1804. BRYUM foliis capillaceis, capsulis cylindricis, operculis aristatis.

Bryum pilosum molle, setis intortis DILLEN. *Sylv. musc.* p. 373. t. 47. f. 33.

Bryum antheris erectis, foliis setaceis, pedunculis flexuosis LINN. p. 1583.

Ad dextra fontis *Glassbach* in ligno putrido, & in terra argillosa. Etiam in alpinis supra *les Plans*, in valle *Lepontia*, &c.

Cauliculi densi, congesti, erecti, femunciales, unciales, biunciales. Folia lato ortu, in progressu angusta, sublutea, subulata. Seta flava, uncialis, ex supremo cauliculo, saepe intorta, etiam serpentina, de vagina conica, & acuta, surgit. Calyptra ex luteo pallens, acutissima. Capsula erecta, cylindrica, ciliata. Operculum longe aristatum.

Non separo longe majus *Bryum*, in subalpinis *Aquilejensibus* repertum, foliis falcatis, ad alterum latus conjectis, sine gracilissimo & fluitante.

*1805. BRYUM caule sessili, foliis capillaribus, capsulis ovato cylindricis, operculo conico. †

Bryum acaulon heteromallum, setis longis pallidis DILLEN. p. 389. t. 49. f. 57.

Valde accedit, etiam *Vir IL.* ex *Virginia* habuit. A *CL. LA CHENAL* habeo.

Priori 1804. valde accedit foliis, & habitu. Habet tamen sua discrimina. Caulis nihil est, nisi sessilis foliorum rosula, quae capillaria, & alias recta sunt, alias ad alterum latus conjecta. Setae aliquanto altiores, fescunciales, flavae, ex vaginis striatis brevifoliis, obscuris. Capsula erecta, ex ovata cylindrica. Operculum longae conicum, qua sola nota ab aristato *Bryo* 1804. facile distinguitur.

*1806. BRYUM cauliculis erectis, foliis capillaribus vagis, capsulis cylindricis, operculo conico *Emend. III.* n. 46. *Enum. Stirp. Helvet. I.* n. 7. t. 46. f. 1. †

Plurimis in *Helvetiae* locis subalpinis & montanis. Circa *les Plans*, *Chamois*; *Ferrière*; in *Chapuisse*, *Javernaz*, *Enzeindaz*, *Audon*; *gypsis* collibus & labyrinthis montis *d'Anferaz*. In monte *Scheidek*. *CL. LA CHENAL* circa *Montbeillard*.

Caulis albidus, crassiusculus, erectus, uncialis & ultra, inferne rubiginoso tomento oblitus. Folia viridissima, adscendentia, vaga, etiam heteromalla. Setae purpureae, ex summo caule natae, ex vagina inferne squamosa, superne foliosa. Calyptra longa, striata. Capsula ovalis, sed non turgida, exigua, erecta, matura cinnamomea. Operculum, ut in 1805. conicum, non aristatum, qua nota ab intorto 1804. & a plumoso 1807. differt. Juniores caules teretes, foliis appressis.

1807. BRYUM foliis capillaribus heteromallis, capsulis ovatis, operculis aristatis.

Muscum capillaceum minutum, plumosum, elegans VAILLANT. t. 27. f. 7.

Bryum heteromallum DILLEN. *Sylv.* t. 47. f. 37. p. 375.

Bryum antheris erectis, foliis setaceis secundis LINN. p. 1583.

In truncis arborum, cavisque semitis *Helvetiae* minime rarum.

Cauliculi erecti, humiles, tamen unciales vidi. Folia in origine latiuscula, longe capillaria, plerumque ad alterum latus conversa, etiam tota falcata. Setae flavae, saepe undulatae, ut in 1804. ex vagina amplectente. Capsulae erectae, ovatae, qua nota ab 1804. differt. Operculum minutum, in longam acum eductum, saepe inclinatum.

*1808. BRYUM cauliculis cernuis, foliis capillaribus heteromallis, capsulis curvulis, cylindricis, operculis conicis.

Muscus

Muscus coronatus minimus, foliis capillaceis, capsulis oblongis HIST. OXON. III. p. 631. f. XV. t. 7. f. 19.

Bryum trichoides, capsulis rubris cernuis DILLEN. Syb. musc. p. 390. t. 50. n. 59.

Bryum antheris oblongis nutantibus, foliis subulatis, furculo simplicissimo, medio pedunculifero, LINN. p. 1587.

Ad semitarum cavarum argillofos margines, v. gr. qua itur ad villam der Spiegel.

Ex minimis Muscis, cujus cauliculus ægre trilinearis sit. Folia subulata, plerumque ad unum latus coniecta, inferne cauliculo adpressa, superius laxa, explicata. Ex summo caule seta erecta, ruberrima, semuncialis. Capsula sub operculo latior, curvula, inclinata, operculo maximo, dimidiæ capsulæ æquali, conico, non aristato. Eo delapso capsula erigitur. Cilia rubra, prælonga.

1809. BRYUM foliis capillaribus, capsulis ovatis aristatis.

Muscus capillaceus, omnium minimus, foliis longioribus & angustioribus VAILLANT. t. 29. f. 5.

Bryum capillaceum breve, pallide & late vivens, capsulis ovatis DILLEN. Syb. musc. t. 48. f. 43. capsulis, quam nostro, crassioribus.

Bryum antheris erectis, ovatis, foliis lanceolatis acuminatis, imbricato patulis LINN. p. 1584.

Ad aggeres fossarum. Au Bouillet, aux Sublins.

Exigua plantula, cauliculo plerumque vix lineam longo, tamen etiam succrescente & longiori. Folia Aloes foliis similia, viridissima, in origine latiuscula, inde longe lanceolata, pene subulata, per siccitatem crispa. Ex media foliorum rosula seta flavida, semunce brevior. Capitulum erectum, ovale. Operculum longa acu aristatum.

*1810. BRYUM foliis capillaribus, cauliculo sessili, capsulis ovatis, aristatis Emend. III. n. 50.

Bryum trichoides aculon, palustre, minimum, fetis & capsulis brevissimis DILLEN. Syb. p. 387. t. 49. f. 53.

Bryum aculon, fidolis setaceis, antheris obrussimis, parulis LINN. p. 1584.

Pariter minimus, aux Sublins, & supra Ostermundigen in petris udis, invisibilis futurus, nisi cespitosus proveniret.

Caules nihil, nisi rosam tessilem producant, foliorum fuscorum. Seta pallida, fere bilinearis. Calyptra aliqua. Capsula ovata, etiam lata, ad cyathi modum patens. Operculum aristatum.

*1811. BRYUM cauliculis subnudis ramosis, foliis subulatis brevibus, capsulis ovatis.

Bryum palustre glitum, Co. serva fice DILLEN. t. 47. f. 36. bene.

Id est *Bryum antheris erectis subrotundis*, axillaribus, foliis subulatis, distantibus LINN. p. 1585.

Etiam *Bryum pilosum verticillatum* valde consentit DILLEN. ibid. f. 35. tantum, quod folia nostro aliquanto magis incurva sint & nudiores cauliculi.

Id est *Bryum antheris erectis*, pedunculis siccitate retortis, foliis piliferis, furculis fastigiatis, LINN. p. 1585.

Bernæ reperi, & super les Plans, in stillicidiis fere aquarum.

Cauliculi in densissimos cespites stipati, fescunciales, exigua parte foliosi, ramosi, foliis rariusculis, brevibus, parum exstantibus. Folia saturate viridia, angusta, lanceolata, subulata. In summa planta conferta, decussata, brevem faciunt penicillum. Setæ flaventes, perexiguæ, vix trium linearum, de summo ramo exeunt. Calyptræ sublutæ, longæ, apice fusco. Capsula ovata, brevis, ciliis brevissimis. Operculum caducum; DILLENIIUS aristatum facit.

Per simile Bryo 42. DILLENII differt tenuitate caulium, & longitudine, setarum parvitate, &c.

*1812. BRYUM foliis capillaceis erectis, fetis longissimis, capsulis sursum latefcentibus, operculo brevissimo Emend. III. n. 49.

Bryum trichoides aereum, capsulis incurvis obtusis, in fetis longis DILLEN. p. 389. t. 49. f. 58.

Bryum antheris erectiusculis, ore ciliato, abique anulo, pedunculo longissimo LINN. p. 1585.

In sylvâ super Drauf, super Ostermundigen, in pyramidibus gypsis montis d'Anfex, in monte Châpuz.

Cauliculi vulgo perbreves, videntur sessili fieri rosa, foliorum viridissimorum, angustorum, non capillarum, recta sursum tendentium. Vere tamen longiores, & ramosi, & fescunciales cauliculi sunt. Seta ex summo cespite brevissima, dum floret, inde biuncialis, pallida, superne purpurea. Capsula, angustiori principio, sursum latior, crassa, sulcata, inclinata. Operculum miniatum, perbreve, obtusum.

*1813. BRYUM foliis capillaceis, capsulis piriformibus pendulis t. 46. f. 7.

Bryum trichoides Less. virens, capsulis cernuis oblongis DILLEN. p. 391. t. 50. f. 60.*Bryum autberis oblongis nasantibus, foliis subulatis, furculo simplicissimo, medio pedunculifera.* LINN. p. 1587.Prope pontem *Teufelsbrücke*. Aux Plans. In Chasseral, Rodæ Thuringiæ.

Folia capillaria, in brevibus cauliculis semuncialibus. Seta vix uncialis, flava. Capsula cucurbitacea, cundo latior, in medio angustior, pendula, operculo in nostris aristato.

II. FOLIIS LATIUSCULIS.

*1814. BRYUM foliis lanceolatis imbricatis, capsulis erectis cylindricis, aristatis. †

Bryum tenue imberbe & *pallidum, foliis crebrioribus* DILLEN. Sytu. musc. p. 382. t. 48. f. 46.*Muscus capillaris, capitulis tenuissimis erectis* BUXBAUM. Centur. II. p. 6. t. 2. f. 8.

Ad muros & locis gramineis vulgo.

Cauliculi gregarii, unciales, ramosi. Folia lanceolata, longe subulata, crebra & congesta, ut caulis teres sit. Sub summo caule prodit seta uncialis, purpurea. Capsula erecta, cylindrica, basi tamen modice ventricosa. Operculum rubrum, longe aristatum. Cilia longa, rubra.

Ab isto *Bryum* 47. DILLENII vix credo differre. Nam etiam in 46. DILLENII setæ juniores, ex summo caule, adultæ ex latere rami interim subnati prodeunt.

*1815. BRYUM foliis subulato lanceolatis, capsula inclinata, operculo conico.

An diversum a priori?

Cauliculus fescuncialis & uncialis. Folia viridia, subulato lanceolata, absque pilo, seta flava, ex ortu junioris rami. Capsula perparva, ciliis magnis, ora suprema latiori, operculo perbrevis, conico, præterea inclinata. Ea nota a præcedente differt.

In M. *Mole* Cl. DE SAUSSURE.

1816. BRYUM foliis lanceolatis subulatis, capsulis erectis, operculis conicis.

Muscus trichoides parvus, foliis Musci vulgaris, capitulis longis acutis HIST. OXON. III. p. 628. t. 6. f. 4.*Bryum tenue stellatum, setis purpureis* DILLEN. Sytu. p. 386. t. 49. f. 51.*Mnium caule dichotomo, axillis pedunculiferis, anthera erecta, foliis carnatis* LINN. p. 1545.

Rosulas scobleras non vidi.

Nihil frequentius in sylvis & ad vias.

Cespites facit viridissimos. Cauliculi erecti, foliis brevioribus, in apice paulum ramosi, foliorumque ibi collectorum rosula terminati lanceolatorum, sine gracili, piliformi. Setæ ad originem novi rami ruberrimæ, unciales, erectæ. Capsulæ cylindricæ, erectæ, paulumve inclinatæ. Operculum miniatum, conicum, non aristatum, qua nota a vicino, cætera non dissimili, separes. Cilia longa, rubra.

1817. BRYUM foliis lanceolatis, laxè imbricatis, capsulis cylindricis, aristatis. †

Bryum tenue & *barbatum, foliis angustioribus* & *varioribus* DILLEN. Sytu. p. 385. t. 48. n. 49.

Frequentissimus ad terram, per sylvas.

Prioribus similis. Folia tamen laxè disposita, rara, pallida, lanceolata habet, inter quæ nudus adparet cauliculus. Ad ortum novi rami seta uncialis, saturate rubra. Capsula erecta, cylindrica, in basi crassior. Operculum aristatum.

*1818. BRYUM foliis lanceolatis, laxè imbricatis, capsulis cylindricis, obliquis, operculis conicis. †

Bryum polytrichoides palustre, setis longioribus rubris sericeis DILLEN. Sytu. p. 387. t. 49. f. 52.

Altior priori & uncialis, foliis lanceolatis, multo longioribus, pariter raris, ut ruber, aut albus, inter folia nudus adpareat. Setæ ex principio ramorum fescunciales, rubræ. Capsulæ cylindricæ, erectæ. Operculum conicum.

*1819. BRYUM foliis lanceolatis aristatis, stellatis, capsulis ovatis aristatis, resectis. †

In rupibus circa *Vauvey*.

Folia conveniunt, sed capsulæ dissentiunt. Cauliculi aliquot linearum subnudi, in apice stellulam habent foliorum radicalium, viridium, lanceolatorum, in capillis exeuntium.

tium. Setæ ex summo caule flavescentes, duarum triumve linearum. Capsulæ multo breviores & crassiores, quam prioribus, ovatæ, longa aristâ præditæ, operculo plano, quasi reflecto. Gemellæ etiâ setæ ex una rosula.

A *Bryo cirrhata* & *stellata*, majoribus foliis DILLEN. p. 379. t. 48. f. 42. differt capsulis setisque perminutis.

*1820. BRYUM foliis imbricatis lanceolatis, setis alaribus, capsulis ovatis, aristatis.

Bryum montanum benibeterephyllum, operculis acutis DILLEN. p. 366. t. 26. f. 25.

Bryum antheris erectis, operculo aciformi, foliis erectis subsecundis LINN. p. 1583.

Ad DILLENIIUM olim missi, montanum.

Caules erecti, perennes, sublignosi, superne foliosi, teretes. Folia imbricata, lanceolata, nervo distincta. Seta sub summo caule, ex alis foliorum, sæpe intorta, uncia brevior. Capsula erecta, ovata, longe aristata. Bulbus oblongus, pallidus.

1821. BRYUM cauliculis teretibus, capsulis ovatis, acuminatis, pendulis.

Musci minimus, e viridi argenteus, capsulis oblongis cernuis HIST. OXON. III. p. 629. t. 6. f. 17.

Musci squamosus argenteus, Erica folio VAILLANT. t. 26. f. 3.

Bryum pendulum julaceum argenteum & *sericeum* DILLEN. Syn. musc. p. 392. t. 50. f. 62.

Bryum antheris pendulis, furculis cylindricis imbricatis, levibus LINN. p. 1586.

In asseribus humidis abunde.

Pulchræ plantulæ cauliculi teretes, ad semuncem & unciam longi. Folia ovato lanceolata, mucronata, ad caulem appressa, ut teretem catenulam referat: juniora virent, adulta argenteo nitore conspicua sunt. Ad basin caulis nascitur seta bicolor, ad semuncem alta. Calyptra spadicea. Capsula brevis, ovata, nigra. Operculum conicum, breve, acuminatum.

β. *Bryum pendulum*, furculis teretibus viridibus DILLEN. p. 394. t. 50. f. 67.

Bryum trichoides, capsulis reflexis, viridissimum, holosericeum DILLEN. Catal. Gieff. append. p. 86. t. 2.

Reperi circa les Plans.

Pro varietate cum LINNÆO habeo, quæ nativum virorem conservat.

III. FOLIIS LATIORIBUS.

1822. BRYUM foliis lanceolatis, pilo terminatis, capsulis pendulis, ovatis, aristatis.

Musci trichoides hirsutæ canescens, capsulis subrotundis reflexis, in perbrevis pediculis HIST. OXON. III. p. 629. t. 6. f. 21.

Musci capillaceus densissimus, lanuginosus VAILLANT. t. 29. f. 2.

Bryum orbiculare puberulum, hirsutæ canescens, capsulis immersis DILLEN. Syn. p. 390. t. 50. f. 65.

Bryum antheris subrotundis, pedunculis reflexis, foliis piliferis LINN. p. 1586.

Ad lapides & muros.

Cespites densi, lati, orbiculati, convexi, ex viridi & atro varii, incani. Folia lanceolata, carinata, in pilum incanum producta, longum, & fluitantem. Setæ luteolæ, ex origine novorum ramorum natæ, perbreves, vix duarum linearum, erectæ, dum calyptram gerunt, basi laxiori, lata, fusco mucrone: inde reflexæ. Capitulum pendulum, ovale. Operculum longam aciem educit.

1823. BRYUM foliis lanceolatis serratis, capsulis cylindricis, inclinatæ, aristatis.

Musci capillaceus minor, capitulo longiori falcato VAILLANT. t. 26. f. 17. cum caractere.

Bryum phyllitidis folio rugoso, acuto, capsulis incurvis DILLEN. Syn. p. 350. t. 46. f. 16.

Bryum antheris erectis, furculis, pedunculis subsistariis. foliis lanceolatis carinatis, undulatis, patentibus, serratis LINN. p. 1582.

Ad vias inque fylvis pervulgatum.

Caules ex speciosioribus, biancials, erecti, foliosi, foliis maximis, linearibus, lanceolatis, serratis, sæpe falcatis, in summitate congestis, carinatis. Seta, ex summo caule, principio crassiori, etiâ duæ ex eadem rosula prodeunt. Capsulæ magnæ, erectæ, deinde curvæ, inclinatæ, spadiceæ, operculo conico, aristam emittente prælongam. Calyptra pallida, conica, longo cornu. Ex ima basi calyptræ columna fusca ascendit, dimidia capsula minor a).

*1824. BRYUM foliis ovato lanceolatis, aristatis, reflexis, capsulis ovatis, obliquis.

M 2

Bryum

a) Habet etiâ Cl. LA CHERNAI dis. p. 13.

Bryum erectis capitulis brevibus, foliis reflexis DILLEN. *Sylv.* p. 365. t. 46. f. 24.
Bryum antheris erectiusculis, foliis recurvis acutis, caule hirsuto LINN. p. 1583.
 Gen. DE SAUSSURE circa Chamouny Sabaudia, quæ vallis solo monte a Valesia dirimitur.
 Caulis erectus purpureus, ramosus, ad aliquot uncias longus. Folia viridia, nitida, lanceolata, curvula, patula & reflexa, pilo aristata. Setæ ex summis ramis unciales, quas nunquam vidi. Capsulæ subinclinatæ, exiguae, ovatae, ciliatae.

1825. BRYUM cauliculis brevissimis, foliis ovato lanceolatis patulis, pilo terminatis, capsulis aristatis.

Muscum murale, omnium vulgatissimum, villosum VAILLANT. p. 133. t. 24. f. 15.

Muscum capillaris minor, capitulis erectis MICHEL. t. 59. f. 7.

Muscum minimum, foliis acutis, in pilum canescentem desinentibus, BUXBAUM. *Censur.* I. p. 45. t. 64. f. 4.

Bryum regulare humile, pilosum & incanum DILLEN. *Sylv.* p. 355. t. 45. f. 14.

Bryum antheris erectis, foliis piliferis rectiusculis, furculis simplicibus capitis LINN. p. 1581. Iconem dat HOOKE obs. 2.

In muris vetustis, tegulis, & semitis glareosis.

Facit cespices convexos. Foliorum rosula ad radicem sessilis, patula, tamen etiam in cauliculum succrescens. Folia lanceolata, pene subulata, cava, nervo in pilum album fluentem producta. Seta uncialis. Capsula longa, fusca, cylindrica, longo cilio rubente, operculo longe aristato.

1826. BRYUM cauliculo brevissimo, foliis ovato lanceolatis patulis, capsulis aristatis. †

Bryum humile, pilis carens, viride & pellucidum DILLEN. p. 356. t. 45. f. 15.

Muscum vulgare, omnium vulgatissimum non villosum VAILLANT. t. 24. f. 14. t. 25. f. 4.

Muscum minimum latifolium, capitulis erectis longioribus BUXBAUM. *Censur.* I. p. 44. t. 64. f. 2.

LINNÆUS pro varietate prioris habet.

Similibus locis cum priori.

Rosulae similes. Folia ovato lanceolata, breviter mucronata. Setæ juniores ex rosula, adultæ ad initia novorum ramulorum natæ. Capsulæ similes, una cum setis minores. Cilia rubra, pariter prælonga.

*1827. BRYUM caule brevissimo, foliis lanceolatis, capsulis longissimis, operculo prælongo.

Muscum capillaris, cauliculis longissimis & acutissimis HIST. OXON. III. p. 631. t. 7. f. 13.

Muscum capillaceum, corniculis longissimis incurvis VAILLANT. t. 25. f. 8.

Bryum capsulis longis subulatis DILLEN. *Sylv.* p. 350. t. 45. f. 10.

Bryum antheris erectis subulatis, furculis acaulis LINN. p. 1581.

In Helvetia ad terram passim; supra Drakau, in semita cava supra Wabern, in monte Plantour, ad torrentem l'Eau froide, ad Gryonne fluv. prope ostium superius des Fondemens.

Similis, ut in prioribus, foliorum in brevi & perenni caule rosula. Sed folia ex maximis, ad tres lineas longa, longe lanceolata, nervo in brevissimum pilum exeunte. Seta firma, flava. Capsula cylindrica, longissima, trium linearum. Calyptra flava, apice acutissimo. Operculum longum, conicum, miniatum, cornu, non arista, terminatum, idemque sæpe apice defringitur, ut cylindricus truncus superfit.

*1828. BRYUM caule folioso, calyptra cylindrica, ciliata, longe aristata. †

Bryum calyptra, exfinclorii figura, majus & ramosum DILLEN. p. 350. t. 45. f. 9.

LINNÆUS pro varietate sequentis habet: facile tamen separantur.

Multis locis reperi, supra Drakau, Ostermündigen, les Plans: circa Panex, in monte Chamofeire. STÄHELINUS in sylva die Hardt.

Caulis teres, foliosus, uncialis, tomento oblitus, raro florens. Folia longe lanceolata, nervo eminente. Seta rubra, pro plantæ magnitudine brevis, semuncialis. Calyptra maxima, pro capsula cylindrica, basi dentata & ciliata, & pro arista longo & angusto cornu terminata. Capsula cylindrica, pro plantæ magnitudine parva, operculo arguto, longo, rubello, ciliis longis.

Idem puto esse *Bryum* 71. DILLEN.

*1829. BRYUM caule brevissimo, calyptra cylindrica, longe aristata.

Muscus capillaris minimus cucullatus NISSOLII apud MAGNOL. Hort. Reg. Mompel. p. 139. cum icon.

Muscus capillaceus minimus, calyptra longa, conoidea, nitida VAILLANT. t. 26. f. 1.

Bryum

Bryum calyptra exstinctorii figura, minus DILLEN. *Sylv. nasc.* p. 349. t. 45. f. 8.

Bryum anthera erecta oblonga minori, calyptra laxius equalibus LINN. p. 1581.

In alpium scopulis, Audon, Enzeidaz, Scheidek, Dolaz, unde passim in planities descendit, circa Spiez, &c.

Caulis brevior, teres, foliosus. Folia ovato lanceolata, nervo divisa. Seta similis. Calyptra etiam similis, cylindrica, minor, acumine firmo, gracili terminata, ora inferiori minus evidenter lacera. Capsula similis & minor. Operculum longe conicum.

*1830. BRYUM foliis ovato lanceolatis, aristatis, capsula piriformi, terminata cylindro. *Musci anthera capillaris, minor, capitula geminata, mutuo incubitu adnata* HIST. OXON. III. p. 629. t. 6. f. 10.

Musci capillares minor, capitula geminata VAILLANT. t. 26. f. 4.

Bryum ampullaceum, foliis Thymi pellucidis, collo strictiori DILLEN. *Sylv.* p. 341. t. 44. f. 3.

Splachnum umbraculo ampullaceo seu obconico LINN. p. 1572.

A la Chaux d'Abelle GAGNEBIN.

Rosulæ foliosæ magnæ. Caulis brevis. Folia ovato lanceolata, arguta. Seta uncialis, aut paulo minor aut major. Calyptra brevis, triangularis, nitida. Capsula singularis naturæ: junior basin habet ventricosam, inde contrahitur: matura habet capsulam basi ventricosa, inde longum collum, cylindricam, ore crasso, ciliato & tumente terminatum. Partem imam tumentem LINNÆUS pro umbraculo habet.

*1831. BRYUM foliis ovato lanceolatis, capsula piriformi, brevissime papillata *Emend. VI.* n. 5. †

Bryum erecta gigartiniæ capitula, foliis Serpylli pellucidis obusis RAT. *Syn. III.* p. 93. t. 3. f. 2.

Bryum ampullaceum, foliis Serpylli pellucidis, collo crassiori DILLEN. *Sylv.* p. 344. t. 44. f. 4.

Icon ORDERI t. 192.

Passim in alpidibus Aquilejensium reperi, Enzeidaz, Fouly, Taveyanmaz, Panex Rosfaz, les Martinets, &c. ad terram putridam.

Foliorum ovato lanceolatorum rosulæ pene similes. Setæ firmæ, flavæ, unciales. Calyptræ nitidæ, minimæ, triangulares, deinde cylindro subtus auctæ. Capsulæ piriformes, erectæ, ut pars crassior superior sit. Cilia magna, patula. Operculum breve, obtusissimum. Columna ex medio operculo minima, aliqua tamen exit.

1832. BRYUM caule brevissimo, foliis ovato lanceolatis, capsulis erectis ovatis, operculo brevi.

Musci coronatus humilis, stellaris, foliis latiusculis, capitula piriformibus, erectis, turgidisculis HIST. OXON. III. p. 631. t. 7. f. 16.

Musci capillares minimi, capitula piriformibus turgidis VAILLANT. t. 29. f. 5.

Musci minimi latifolium, capitula erectis turgidis BUXBAUM. *Cons. I.* t. 64. f. 5.

Bryum Serpyllifolium pellucidum, capitula piriformibus DILLEN. *Sylv.* p. 345. t. 41. f. 6.

Bryum anthera erecta ovatis, calyptra subulata, sterulis acutibus, foliis ovatis, mucicis LINN. p. 1580.

In terra argillosa & in agris circa Bernam abunde.

Rosulæ foliorum scissiles, in caule brevissimo. Folia pallida, ovato lanceolata. Seta brevis, vix femuncialis, pallens. Calyptra satis similis calyptræ Bryi exstinctorii forma, in longum cornu producta, inferne lacera. Capsula ovata, erecta. Operculum breve, obtusum, exiguo foramine patulum.

1833. BRYUM foliis ovato lanceolatis, capsulis erectis, ovatis, aristatis.

Musci coronatus minimi, foliis & capitula oblonga in pediculis brevissimis HIST. OXON. III. p. 631. t. 7. f. 18.

Musci capillares, omnium minimi VAILLANT. t. 26. f. 2.

Musci stellaris minimi, pediculis brevissimis, capitula turgida BUXBAUM. *Cons. II.* p. 4. t. 2. f. 2.

Bryum exiguum, ruberrimis capitulis, rufis DILLEN. *Sylv.* p. 347. t. 45. f. 7.

Bryum anthera erecta, subrotunda, operculo mucronato LINN. p. 1584.

Variabilis planta in argillosis & cavis semitis, abunde, etiam in alpes ascendit.

Rosulæ foliorum pallidorum, ovato lanceolatorum, linea diviiformum, in brevem aristam prodeunte. Cauliculus brevis, in quo supremo rosula sedet. Seta duarum linearum, aut paulo ultra. Calyptra alba, cornu acutissimo, sæpe curvo. Capsula ovata, crassa. Operculum breviter aristatum. Eo delapso capsula lata, quasi truncata, patet.

Interrunt exempla, quorum capsulæ majores vix Bryo 1832. cedunt. Talia in alpinis circa les Plans.

- *1834. BRYUM foliis lanceolatis rarioribus, capsulis ovatis pendulis *Enum. t. 46. f. 6.*
Bryum lanceolatum pelucidum, capsulis rotundis pendulis, carneis DILLEN. p. 400. t. 51. f. 69.
Muscum fistulari humilis, capsulis pendulis BURBAUM. Centur. II. p. 5. t. 2. f. 5. nimis humilis.
Bryum antherii pendulis subglobosis; foliis acutis alternis LINN. p. 1587.
 Reperi olim supra *Drakau*, & in femita um *Wabern zum Spiegel* ducente, in terra argillosa, & ad DILLENIUM mihi; nuper etiam in valle *Chapuisse* legi. Mihi etiam CL. LA CHENAL.
 Præcedenti 1833. satis simile, sed foliis pallidis rarioribus, laxius in cauliculo oblongo dispositis, lanceolatis, mucronatis, pene aristatis. Caulis ruber. Seta brevior, vix uncialis, rubens, ex annotino caule. Capsula pendula, ovata, rotunda, rubra: Operculum conicum, obtusum. Calyptra ex fusco rubens, brevissima.

MNIUM.

MNIUM LINN. n. 1193.

& POLYTRICHI Spec. LINN. n. 1192.

MNIUM DILLEN. p. 229.

POLYTRICHI DILLEN. spec. p. 429.

BRYI DILLEN. Spec. p. 338.

Mnio character est habere duorum generum flores. Nempe in aliis caulibus capsulas habet calyptratas, quales in Bryo sunt & in Hypno. In aliis vel rosulas scoe foliolosa plenas, vel globulos nudos sessiles, aut petiolatos.

I. MNIA ROSULIS FOLIOSIS.

I. CALYPTRIS VILLOSIS.

POLYTRICHA DILLEN.

Hæ plantæ a Mniis vix possunt separari. Habent equidem vaginam, a foliis reliquæ plantæ diversam, quæ setam nascentem excipit: marginem in summa seta eminentem, qui capsulæ subjicitur: calyptram villosam, striatam, laceram, & sub operculo anulum integrum, non ciliatum: quibus notis a Mnio possint separari. Summa tamen adfinitas est inter rosulas Polytrichi, quæ pro femininis habentur, & simillimas foliosas Mnii veri rosulas. Appendicem etiam a charactere oportet ejicere, quæ duarum tantum specierum sit.

Quæ pistilla articulata ex MICHELIO a) LINNEUS vocat, ea mihi videntur folia esse, ipsasque rosulas gemmæ genus, ex quo novi rami germinant b), etiam repetito.

1835. MNIUM calyptris villosis, foliis serratis, capsulis quadrangulis, disco infidentibus.
Polytrichum aureum TABERNÆMONT. p. 797. bene.
Muscum scoparium LOBEL. ic. II. p. 245.

β. Cum rosulis.

Muscum capillaceum major, pediculo & capitulo crassioribus VAILLANT. t. 23. f. 8. absque flore.
 PLUMIER. Filic. American. t. B. f. 6.

- α. β. *Polytrichum quadrangulare vulgare, Tucce foliis serratis DILLEN. Syst. musc. p. 420. t. 54. f. 1.*
Polytrichum caule simplici, anthera parallelepipedæ LINN. p. 1573.

In sylvis abiegnis, & ericetis.

Caulis rectissimi, aliquot unciarum, foliis recti adscendentibus, planis, sed facile se convolventibus, marginibus in aciem extenuatis, serratis, mucrone duro, cæterum modo ad caulem contractis, modo expansis, in siccis margines convolventibus, ut dentes abscondant. Horum caulium alii ex vagina squalente & longa educunt setam valentem, erectam. Capsula margini infidet dilatate setæ, ipsa parallelepipedæ, operculo plano, paulum conico, acum emittente. Ciliorum loco membrana capsulam claudens, in medio villosa operculi basis, ore tumente marginato. Calyptra villosa, lacera, inferne alba, ad mucronem fulva. Capsulam duo sacci componunt, cum aliquo intervallo, exterior quadrangularis, interior quater emarginatus.

a) t. 59. f. 1.

b) DILLEN. t. 54. f. 1.

In aliis, sed ejusdem cespitis, cauliculis summis calyces sunt, latis facti foliis, cavitatem intercipientibus, in quibus folia lanceolata, sensum teneriora, & scobs demum minoribus, cætera similibus, facta foliis c). Novi caules gemmarum, quales in Hypnis descripsi, in principio sumillimi sunt d).

Dantur, qui inter capillares numerent, dicantque Polytrichum e). Aqua stillatitia sudorem dicitur movere f).

a. γ. *Polytrichum quadrangulare*, Juniperi foliis brevioribus & rigidioribus, DILLEN. *Sylv. musc.* p. 424. t. 54. f. 2.

Muscum Juniperi folio, roseum, prolifer VAILLANT. t. 23. f. 7.

Muscum capillaceum, floribus in apice coccineis expansis BUXBAUM. *Centur. I.* t. 57. f. 2.

Muscum coronatum medium pilolo villosio tenuiori H. ST. OXON. III. p. 630. t. 7. f. 6.

& *Muscum coronatum humilis rigidior, capitula longius sessilibus, erectis* ibid. t. 7. f. 8.

Caulces breviores, cætera similia. ut omnino non putem separari posse.

1836. MNIMUM calyptra villosa, foliis ferratis, pilo aristatis, capsula quadrangula, insidente disco. †

Muscum erectum, Juniperi folio rigido, glauco, calyptra longissima VAILLANT. t. 23. f. 6.

Polytrichum aureum montanum, minimum Eph. Nat. Cur. Cens. V. VI. append. t. 10. f. 25.

Muscum capillaceum stellatum, prolifer VAILLANT. t. 23. f. 7.

Polytrichum quadrangulare minus, Juniperi foliis pilosis DILLEN. *Sylv. musc.* p. 426. t. 53. f. 3.

In ericetis & torfaceis. Ad pedem montis Gärten, sub villa der Spiegel in via cava. In ericetis das Löbr. Circa Bellelai CL. LA CHENAL: misit etiam CL. GAGNEBIN.

Caulis humilior, vix femorce altior. Folia congesta, in pilum canescentem & fluitantem producta, quales pili, in modica foliorum rosula, in penicillum colliguntur. Seta vix uncialis, margine circulari. Capsula minor, calyptra & reliqua similia. Folia ferrata esse negat DILLENIIUS. Rosulæ læte coccineæ.

1837. MNIMUM calyptra villosa, acaulon, foliis ferratis, capsulis cylindricis erectis. †

Adiantum aureum medium, in ericetis proveniens VAILLANT. t. 29. f. 11. Nullo tamen dentes habet.

Polytrichum parvum, Aloes folio serrato, capsulis oblongis DILLEN. *Sylv. musc.* p. 429. t. 55. f. 7.

Mnium calyptra tomentosa LINN. p. 1576. sed rosulam scobiferam non vidi.

Palium Bernæ in der bolen Straffe von Wabern nach dem Spiegel; etiam über Ostermundigen.

Rosula brevis, ut in sequente, ad terram sessilis; in adulta tamen planta cauliculus longior. Folia Juniperina, argute ferrata, non pilosa. Seta uncialis: capitulum ellipticum erectum, operculo convexo. Calyptra lata, brevis, alba. Rosulas habet femininas, foliolis latiusculis expansis.

1838. MNIMUM acaulon, calyptra villosa, capsula cylindrica, foliis integerrimis. †

Adiantum aureum minus, capsulis coronatis PETIVER. *mus.* n. 22.

Muscum coronatum rigidum minus & humilior, capitula villosis brevioribus, HIST. OXON. III. p. 630. f. XV. t. 7. f. 7.

Muscum capillaceum minor, calyptra tomentosa VAILLANT. t. 26. f. 15.

Polytrichum Aloes folio serrato, capsulis subrotundis galeritis, oblongis DILLEN. t. 55. f. 7. p. 429.

Um die Drakau; misit etiam CL. LA CHENAL.

Multo molliora folia, in Aloes speciem congesta, lanceolata, non ferrata g), neque perinde arguta, absque ulla caulis longitudine. Seta uncialis & humilior. Capsula ovata, absque appendice, ciliata, operculo conico, aristato. Calyptra villosa, brevis, lacera. Cilia brevia, incurva, rubra, pene ad quadraginta. Sub ciliis membrana horizontalis alba, capsulam claudens. Columna octaedra, diaphana, alba, medium capsulæ a fundo ad apicem occupat, ejus columnæ sectio crucem refert. Capsulæ cortex duplex, exterior crassius, opacus, cylindricus: interior tenerior, semidiaphanus, inflexus, subit crucis columnæ depressiorem, ut etiam hujus corticis sectio crucem refert. Inter utramque capsulam viridissimus pulvis.

Proxima priori omni dote, præter folia.

c) Idem p. 433. 435. t. 54. f. 1. g. h. i. k. l. m.

d) Idem ibid. o. p. q.

e) BOECKLER. ad HARMAN. *Cynosur.* I. p. 566.

f) RONGEARD Chirurgus GUILLIELM. III. civis Vivifensis, ex religiosa donatione celebris, apud TOURNAI. *Plants. exsicc.* de Paris p. 497.

g) Adde SCORRELL p. 134. 135.

I. ROSA FOLIOSA. II. CALYPTRA LEVI.

BRYA DILLEN.

- *1839. MNIMUM foliis ovato lanceolatis congestis, patulis, setis numerosis, capsulis pendulis, ovatis, acuminatis.

Muscu stellaris roseum C. B. I. R. III. p. 765. BUXBAUM. Centur. II. p. 2. t. 1. f. 3.

Bryum stellare roseum majus, capsulis ovatis pendulis DILLEN. Sylv. p. 411. t. 52. f. 77.

Mnium pediculus aggregatus, foliis roseo congestis, lanceolatis, acutis, LINN. p. 1578. Conf. ROSEN. obs. p. 58.

In udibus abunde, ut circa rivum *Glasbach*. In muris pagi Vaudensis supra *Roebe*, secundum viam ducentem ad *pont de Gras*.

Pulcherrimus cauliculus nudus, uncialis erigitur, & rosam foliorum nitentium, in tota classe Muscorum maximorum praefert; nitida ea, firma, subcartilaginea, ovato lanceolata, argutissima, oris non ferratis. Ex iis rosulis setae etiam confertae prodeunt, ex uno cespite plures, firmae, etiam biunciales, purpureae. Capsulae cylindricae, crassae, nutantes, operculo miniato, conico, acuminato *b*). Alii cauliculi rosulas proferunt similes, scobe plenas, ex quibus, ut in *Polytricho*, novi subinde cauliculi prodeunt.

Setas olim DILLENIO, VOLCAMERO & nuper CLAYTONO ignoratas, primus BUXBAUMIUS depinxit: inde DILLENIUS. Abunde eas reperi, circa *vitreum fontem*, & in dumeto super molendinum Rupense.

- *1840. MNIMUM foliis in summo caule congestis, lanceolatis, ferratis, crispis, capsulis pendulis, aristatis *Emend. V. n. 8. Emend. III. n. 55. †*

Circa *Elle*, *Oftermundigen*, *Großholz*, *um die Halle*, &c.

Ad *Mnium Serpyllifolium* 1845. accedit, altius tamen est, foliis longis, leviter ferratis, per zetaem crispatis, in summo tantum caule congestis, multo majoribus, ellipticis; non aristatis, setis longioribus, fuscuncialibus, solitariis, calyptris albis, apice viridis, capsulis pendulis, ovato cylindricis, ciliis longis, operculo longe aristato, qua nota ad *hornum* 1842. accedit, a quo foliorum figura apprimè differt. Setae saepe plures.

Nullum satis certum synonymon reperi.

An fuerit *Mnium cuspidatum* LINN. p. 1577. n. 14. *β*? Non potest, cum operculum vocet acutum.

An *Bryum* 80. DILLENI? obstat operculum.

An varietas *ovata* 1845? Diffat foliis, habitu.

- *1841. MNIMUM foliis ovato lanceolatis, confertis, ferratis, capsulis nutantibus obtusis, *Emend. IV. n. 7. Emend. III. n. 56. Emend. V. n. 6. †*

Bryum n. 32. *Enum. Stirp. Helvet. t. 46. f. 5.*

Bryum pendulum, foliis varii pellucidis, capsulis ovatis DILLEN. t. 53. n. 79. p. 413.

Muscu palustris, foliis subrotundis VAILLANT. t. 26. f. 16.

LINNÆUS pro varietate *Mnii* 1845. habet. Differt foliorum figura, ora ferrata.

Vulgare satis in Aquilejensibus supra *Roche*, in monte *Danfex*: ad aditum superiorem *des Fondemens*, *en Chapuisse*.

Caules alii erecti, purpurei, ima parte nudi, superne foliosi, terminati rosula. Folia ovato lanceolata, per siccitatem crispata, pene Aquifolii, oris ferratis, mucrone aristato, nitida cæterum & viridissima. Setae unciales, solitariae, flavæ, deinde purpureæ, firmæ. Calyptrae albæ, superne rubræ. Capsulae totæ pendulae, ovatae, breves, miniatae, operculo conico, brevi, acuminato.

Alii caules procumbunt, ad aliquot uncias protensi. Alii rosulas gerunt scobiferas. Novi caules non florentes mira facie folia habent, latorum, difformium, profunde ferratorum, pallidorum, fere pellucidorum.

- *1842. MNIMUM foliis pinnatis, lanceolatis, ferratis, capsulis nutantibus aristatis *Emend. III. n. 54. Emend. IV. n. 8. Emend. V. n. 5. Enum. t. 46. f. 4. †*

In montanis minime rarum. Bernæ in semita cava a *Wabern* ad villam *der Spiegel*. In sylva supra *Ujäre*, in cava semita sylvestri ad dextra vize regie. In Aquilejensibus non infrequens, à *la Marbrière*; circa *les Plans*, ad aditum superiorem *des Fondemens*.

b) *Emend. IV. n. 58.*

Cauliculus foliosus, foliis continuis, fere pinnatis. Folia minus firma, quam priori, quasi pinnata, & in universum minora, lanceolata, per oram ferrata, etiam crispata. Seta unica, brevis, robusta, uncialis, ima sedo purpurea, superne pallens. Calyptra conica, alba, atro mucrone. Capsula crassa, recta, cernua, demum pendula, ortu graciliori, fine ovato, cinnaeo colore, prius ætatem tota cylindrica. Operculum longe aristatum.

Alii cauliculi, foliis rarioribus cincti, erecti, gerunt insignes rosulas, pulcherrimas, foliosas, patentes, scobiferas, foliorum ovatorum. Alii caules longe repunt.

*1843. MNIMUM foliis lanceolatis aristatis, in vertice congestis, capsulis inclinatissimis, operculo mammillari *Emend. IV. n. 6.* †

Quærit Cl. GRIMM, & ego quæsi, num sit *Bryum pendulum*, *hornum*, *molle*, foliis *lanceolatis* & *gramineis* DILLEN. *Sylv. p. 401. t. 51. n. 70.* Nostro tamen folia multo longiori sunt aristata.

Nobis alpinum est, lectum in mont. la Varaz, Chapuisse & valle Freniere. Circa Drakau & in mont. Pantigen, Isenau.

Caulis purpureus, inter folia nudus. Folia inferne rariuscule & minora, superne congesta, tenera, virentia, nitida, non ferrata, lanceolata, brevi pilo aristata. Setæ ex summo caule purpureæ, unciales, longæ, graciles, cylindricæ, basi ventricosæ. Capsulæ virentes, maturæ in medio angustiores, inclinatæ, deinde pendulæ. Operculum breve, mammillare, convexum, album, in basi circulo rubro cinctum. Intra capsulam columnæ, graciliori pedunculo intra partem capsulæ strigulatam sustentata, quam totam, excepto pedunculo, pulpa farinosa intente fulva circumdat. Cilia alba. Alii caules rosulas foliosas aristatas proferunt, in quibus rubra scoba.

1844. MNIMUM foliis cordatis, ellipticis, setis aggregatis, capsulis ovatis, obtusis, pendulis. †

Muscum ramosum, erectum, oblongifolium LOESEL. *Flor. Pruss. p. 168. n. 46.* Caulis sterilis.

Musci polytrichoides HIST. OXON. III. p. 630. t. 6.

Muscum Polygoni folio L. R. H. t. 326. ic. E. MICHEL. t. 59. f. 5.

Muscum rosem polycephalum, Linaria foliis & *undulatis* VAILLANT. t. 24. f. 3.

Muscum erectum, folio Linaria major BUXBAUM. *Centur. V. t. 71. f. 1.* & minor f. 1.

Bryum dendroides, polycephalum, Phyllitidis folio undulato, pellucido, capsulis ovatis pendulis, DILLEN. *Sylv. p. 410. t. 52. f. 76.*

LINÆUS habet pro varietate *roseæ*, a quo longissime differt.

Vulgo satis ad sepes, in aquosis, &c. Cum flore circa Drakau, & Glasbach.

Maio foliis ovatis, & a *roseæ*, continuo se distinguit foliis fere flavis, multo mollioribus, undulatis, subferratis. Caulis alii procumbunt longi, Bryorum fere longissimi, foliis patulis, fere distichis, ellipticis, undulatis, ferratis.

Alii caules minores eriguntur, breviores isti, foliis repandis, patulis, rosam florentem efficientibus. Ex ea plures setæ flavæ, valentes, unciales adfurgunt. Calyptræ, ut solent, erectæ, subflavæ, nitentes. Capsulæ ovatæ, operculo oonico, obtuso, miniatum, quæ nota cum priori 1841. convenit, a 1840. valde differt. Cilia alba, longa. Alii caules rosulas scobiferas gerunt. Et ad florigeræ rosæ, & scobiferæ basin ramus novus nascitur.

1845. MNIMUM foliis ovatis, integerrimis, capsulis pendulis, ovatis, aristatis.

Frequens Muscus est variabilis, foliis semper plenissimis, non dentatis, etsi sæpe undulatis sunt.

Muscum polytrichoides palustris, major, Serpylli latiore folio pellucido HIST. OXON. III. p. 627. t. 7. f. 31. & f. 40. absque flore utrinque.

Muscum folio lato subrotundo, capitulo singulari nutante, deinde pedunculo longo subrubenti insidente VAILLANT. t. 26. f. 5.

& *Muscum polytrichoides polycephalum, Chamaelyces folio* EJUDEM t. 26. f. 18.

Bryum pendulum, Serpylli folio longiore, pellucido, capsulis oblongis cuspidatis DILLEN. p. 416. t. 53. f. 80. nisi id fuerit planta paulo prior.

Bryum pendulum, Serpylli folio rotundiore, pellucido, capsulis ovatis DILLEN. p. 416. t. 53. n. 81.

Frequens omnino ad muscosas viarum oras, & in sylvis, atque palustribus.

Caulis imi rubigine obditi; alii, prostrati longe erepunt, Nummulariæ similes, foliis distinctis, ovatis: alii eriguntur breviores, infimis foliis paucis, & exiguis, superioribus magnis, confertis, omnibus pellucidis, viridissimis, nitidis, subcartilagineis, nervo conspicuo, per oras etiam undulatis, non vero ferratis. Setæ ex summo caule

caule plures, erectæ, validæ. Calyptra alba, longa. Capsulæ pendulæ ovatæ. Operculum longa acu aristatum. Hac nota cum 1840. hæcenus convenit, figura foliorum, & ora integra abunde diversum.

LINNEUS conjungit cum *risso*, foliis argutissime mucronatis, & cum Dendroide foliis undulatis obtusis. Præterea roseo opercula obtusa sunt, polytrichoidi aristata.

*1846. MNIMUM foliis lanceolatis, imbricatis, capsulis pendulis cylindricis, obtusis.

Bryum stellare bornum sylvæ, capsula magni mutantis DILLEN. p. 71. t. 51. n. 71. cum capsula nimis brevi.

Muscum capillaceum major stellatum I. R. H. cum vagina MICHELI t. 59. f. 2. VAILLANT. t. 24. f. 5. & f. 4.

Mnium antheris pendula, pedunculo curvato, sterulo simplici. foliis margine serratis LINN. p. 1576.

In sylvis udis & riguis rupibus infrequens.

Non est Mnium 1842. a quo vel solo operculo obtuso satis differt; neque 1841. cuius aristas non habet.

Caulis altus, inferne rubiginosus, trium, quatuorve unciarum, superne foliosus, foliis non rosaceis, sed erectis, lanceolatis, pallidis, mucronatis, non aristatis, neque serratis, pro latitudinis ratione prælongis. Seta florifera uncialis, secunda etiam biuncialis, rubra, superne pallens. Calyptra miniata, gracilis. Capsula maxima, inclinata, deinde pendulis, cylindrica, subvirens. Operculum breve, mammillare. Rosulæ scobiferæ patulæ.

*1847. MNIMUM caulibus rubiginosis, foliis lanceolatis alternis, capsulis pendulis piriformibus, obtusis *Emend. III. n. 60. Emend. V. n. 11.*

Bryum lanceolatum binum, setis & capsulis longis pendulis DILLEN. Sylv. n. 73. t. 51. p. 405. In paludosis alpinis, in *Javernax*, *Ilsenau*.

Caulis purpurei, prælongi, triunciales & ultra, inferne rubigine obducti: pars superior caulis foliosa. Folia inordinata, patula, longe lanceolata, sed mollia, pallida, in summo caule congesta, in rosulæ speciem; eademque aristata, imbricata, multiplici ordine. Setæ triunciales, sub novo germine prodeunt. Calyptra, ut priori, purpurea & spadicea. Capsula cylindrica, longa, ad originem latior, maturæ pendula, dolii forma, collo angusto. Operculum conicum, mucronatum, leniter quasi aristatum, flavum. Maturæ capsulæ breviores sunt & crassiores, quam exspectes. Aliæ sunt rosulæ foliorum steriliū aristatorum, etiam proliferæ.

*1848. MNIMUM foliis ovato lanceolatis, imis patulis, supremis congestis, myosuroides, *Emend. III. n. 11. †*

Non reperiō inter Muscos DILLENII.

In paludosis alpiū abundat, ut in scaturiginibus rivi *Jvoettas*, in mont. *Javernax*, *Chapuisse*, *Ovannax*.

Caulis similes, purpurei, inferne rubiginosi. Folia inferius rara, ovato lanceolata, breviter patula; in suprema parte collecta, in clavam incurvam, teretem, myosuroidem, pilosam, pilis etiam ad alterum latus conflexis. Seta ad basin novi rami uncialis & ultra. Capsula collo angusto, inde latior, cylindrica, pectine longo, brevi. Rosulæ similes patulæ, aristatæ, scobiferæ.

*1849. MNIMUM caulibus prælongis, rubiginosis, foliis ovato lanceolatis, capsulis ovatis pendulis *Emend. IV. n. 12.*

Bryum amotinum patujire, capsulis ventricosis pendulis DILLEN. p. 404. t. 51. 52. f. 72.

Mnium foliis trifariis, patulis, subulato lanceolatis LINN. p. 1578.

In valle *Chapuisse*.

Folia ovato lanceolata, circa summam plantam in teretem clavam collecta. Ex summa aristata rosula seta prodit, rubra, superne pallens, calyptra rubescens; dum floret uncia brevior; in planta adulta & capsula maturescens triuncialis & ultra. Capsula cylindrica, piriformis, progressu tumens. Seta alba. Operculum conicum, acutum, breve. Ad latus rosulæ novum germen nascitur, eamque superat. Alii caules rosula scobifera terminantur foliorum, pilo-terminatorum. Adgnoskitur setis prælongis, capsulis piriformibus.

- *1850. MNIMUM foliis cespitosis, lanceolatis, aristatis, capsula inclinata, cylindrica, aristata. †

Bryum stellare roseum minus, capsulis 83 setis longioribus DILLEN. p. 412. t. 52. f. 78.

An *Muscum Adiantum aureo simile, minor* BURBAUM. *Centur. I.* t. 63. f. 1 P

Ad gramineas viarum oras, circa Bernam, dudum non repertus, sed olim in *Enumerazione* recensus.

Rosei satis similis est, sed multo humilior & minor: foliis pariter rosulam fere sessilem efficientibus, subcartilagineis, viridibus, nitidis, aristatis. Ex iis seta uncialis, flava. Capsula inclinata, cylindrica, operculo aristato. Calyptra perangusta ²⁾; utraque nota a *Bryo stellari* roseo evidenter differt. Aliae rosulae scobe rubiginosa plene sunt.

- *1851. MNIMUM caulibus teretibus, erectis, ex vertice multifidis, *Emend. III.* n. 59. *E. mend. IV.* n. 10.

Muscum trichoides palustris erectum, coronatum, capitulis sphericis amplioribus HIST. OXON. III. p. 628. t. 6. f. 8.

Muscum stellatum alpinum palustre, majus, Sc. MICHELI t. 59. f. 4.

Muscum parvum stellare PLUGNET. p. 255. t. 47. f. 6.

Muscum capillaceum tenuissimum, pediculo longissimo purpurascens, capitulo rotundiori VAILLANT. t. 24. f. 10. absque capitulis, cum rosula sterili.

Bryum palustre, capitulis teretibus stellatis, capsulis magis subrotundis. DILLEN. *Sylv.* p. 340. t. 44. f. 2.

Mnium caule simplici, geniculis inflexo LINN. p. 1574.

Icon OEDERI t. 298.

In terra spongiosa, aqua ebria, scatriginum & paludum. Passim in *der Eymatte* prope Bernam, in mont. *Gottardo*, *Fouly*, *Pilato*; in mont. vallis Augultz, cum spica Celtica, in mont. *Chapuisse*, *Lavce*, &c.

Elegans planta, caules habet teretes, rubiginosos, foliis ovato lanceolatis, aristatis, inter quae inferne rubigo adparet. Superne nulla rubigo, sed clavae myosuroideae, foliis in alterum latus conversis, teretibus, imbricatis, pallidis. Supremi rami amant ex uno puncto in multas ejusmodi clavas findi. Setae ex hac ipsa stella ramorum divergentium, breves, inde unciales. Calyptrae angustae, pallentes. Capsulae inclinatae, curvae, crassissimae, lineatae, hinc convexae, inde rectae aut cavae, virides, rufa tinctae, orificio brevi, operculo parvo, conico, mucronato. Cauliculi alii terminantur rosula foliorum luteorum, undique rigentium, pallidorum, etiam aurantiorum, aurantiam scobem continentium, & ab ejus rosulae origine rami illi discedunt, in quos caulis finditur.

Juniores illi rami, in quos caulis secedit, rigentes haecenus, teretes, & acuti, & divergentes videntur esse *Muscum alpinum*, *viticulis longis bifurcatis*, &c. MICHELI p. 109. t. 59. f. 3. In hisce teretibus ramis Vir ILL. globulos aliquos adpingit T. V. V. qui mihi videntur juniorum foliorum apices.

- *1852. MNIMUM foliis ovato lanceolatis conniventibus, capsulis ovatis reflexis.

Muscum capillaceum, folio rotundiore, capsula oblonga incurva VAILLANT. t. 26. f. 15. parvum exemplum.

Bryum bulbiforme aereum, calyptra quadrangulare, capsulis piriformibus maturis, DILLEN. *Sylv.* p. 407. t. 52. f. 75.

Mnium acule, anthera nutante, calyptra reflexa tetragona LINN. p. 1575.

Frequentissimum ad muros.

Cauliculus primi anni bulbosus est foliorum conniventium: altero anno longius producitur, & folia laxantur. Folia e luteo virent, cum nitore, ovato lanceolata, omnibus prioribus latiora, nervo in filum educto. Setae sescunciales, aurantiae. Calyptra, inferne lata, superne in mucronem educta. Juniores capsulae erectae, ovatae, maturae curvae, sulcatae, pendulae. Operculum exiguum, convexum, ora rubente. In aliis cauliculis folia patula, scobem continent puniceam.

Sunt qui hunc *Muscum* inter quinque plantas capillares recipiant ³⁾.

²⁾ DILLEN. *mammillare*.

³⁾ DALL. *pharm.* p. 113. edit. Brem.

III. MNIA CAULIBUS ALIIS CAPSULIGERIS,
ALIIS NUDOS GERENTIBUS GLOBULOS.

Ita vulgo fumitur. Nam microscopium in eo, quem putant, globulo folia distinguit.

- *1853. MNIMUM caule simplicissimo, foliis ovato lanceolatis, seta fungifera foliosa *It.*

Alp. II. n. 56. & Enum. t. 46. f. 8.

Mnium perangustis & brevibus foliis BUXBAUM, *Comm. Acad. Petrop. T. III. p. 273. t. 14. f. 2.*
SCHMIDEL. t. 3. optime & plenissime.

Mnium Serpylli foliis tenuibus pellucidis DILLEN. p. 232. t. 31. f. 2.

Muscum trichoides parvum, capitulo conglomerato, seu botryoide MICHEL. p. 108. t. 19.

Mnium caule simplici, foliis ovatis LINN. p. 1574. qui vero sequentem *Muscum* adjungit.
OEDER. t. 300.

DILLENIANUM *Mnium* 2. non s. ad nostrum pertinere, duabus ex notis constat; setis rofulas gerentibus foliosis, & operculo quasi fillo.

Nostrum in dejectis arboribus Bernæ & Gottingæ vulgatissimum est: etiam in alpinis, & Jura monte.

Cauliculi cespitosi, pene unciales, non ramosi. Folia viridissima, inde rufescentia, ex ovatis lanceolata, mucronata. Seta ex apice, uncialis, pallida. Calyptra bicolor, superne fulva, inferne pallida. Capsula erecta, cylindrica, fulva, inferne lacera & alba. Cilia longissima. Operculum conicum, minutum, in duas partes fissile, & ipsas divisas, ut bicornis sit, cornubus bifidis. Alii furculi foliosi pariter, superne tamen folia rariora habent & minora, ut demum supremus cauliculus perexigua parte nudus sit. Eum coronat rofula latiuscula foliorum 1) ovato lanceolatorum, compressorum, minutissimorum, quam pro capitulo pulverulento habere possis, si nudis oculis usus fueris. Sed coram habeo circa *Bex* lecta exempla, in quibus hæc folia in conspicuam magnitudinem adoleverunt.

- *1854. MNIMUM caule simplici, cauliculis rosteris, subnudis.

Mnium perangustis brevibus foliis DILLEN. *Cat. Gieff. append. t. 1. f. A. B. C. Sylv. p. 232. t. 31. f. 1.*
Qui *Muscum capillaceum minus, capitulo minimo pulverulento* VAILLANT. t. 29. f. 6.

Muscum trichoides parvum, capitulo conglomerato, seu botryoide, MICHEL. p. 108. t. 59. f. 8.
foliis nimis capillaceis.

Musci parvi elegans species in truncis arborum BUXBAUM. *Comm. Acad. Petrop. T. III. p. 273. t. 14. f. 2.*
OEDER. t. 299.

Huic, quod non memini me in patria legisse, sed a Cl. DE SAUSSURE in *M. Mole* lecto, setæ rariter foliosæ, rosam gerunt, quæ multo minor est, dilatata tamen rannunculo similis adparet. Porro folia & longiora sunt & angustiora. Capsulæ breviores, neque perinde latæ rosulæ, conicæque magis, ut omnino separari mereatur.

Conjungit LINNÆUS, separat DILLENIUS.

- *1855. MNIMUM caulibus rubiginosis bipartitis, foliis lanceolatis mollibus, capsulis cylindricis acuminatis *Emend. III. n. 61.*

Muscum palustre, flagellis erectis luteolis, raro divisis, capitulis oblongis ADAMSKI HIST. OXON. III. p. 629. t. 6. f. 9.

Muscum capillare palustre, flagellis longioribus bifurcatis VAILLANT. t. 24. f. 1.

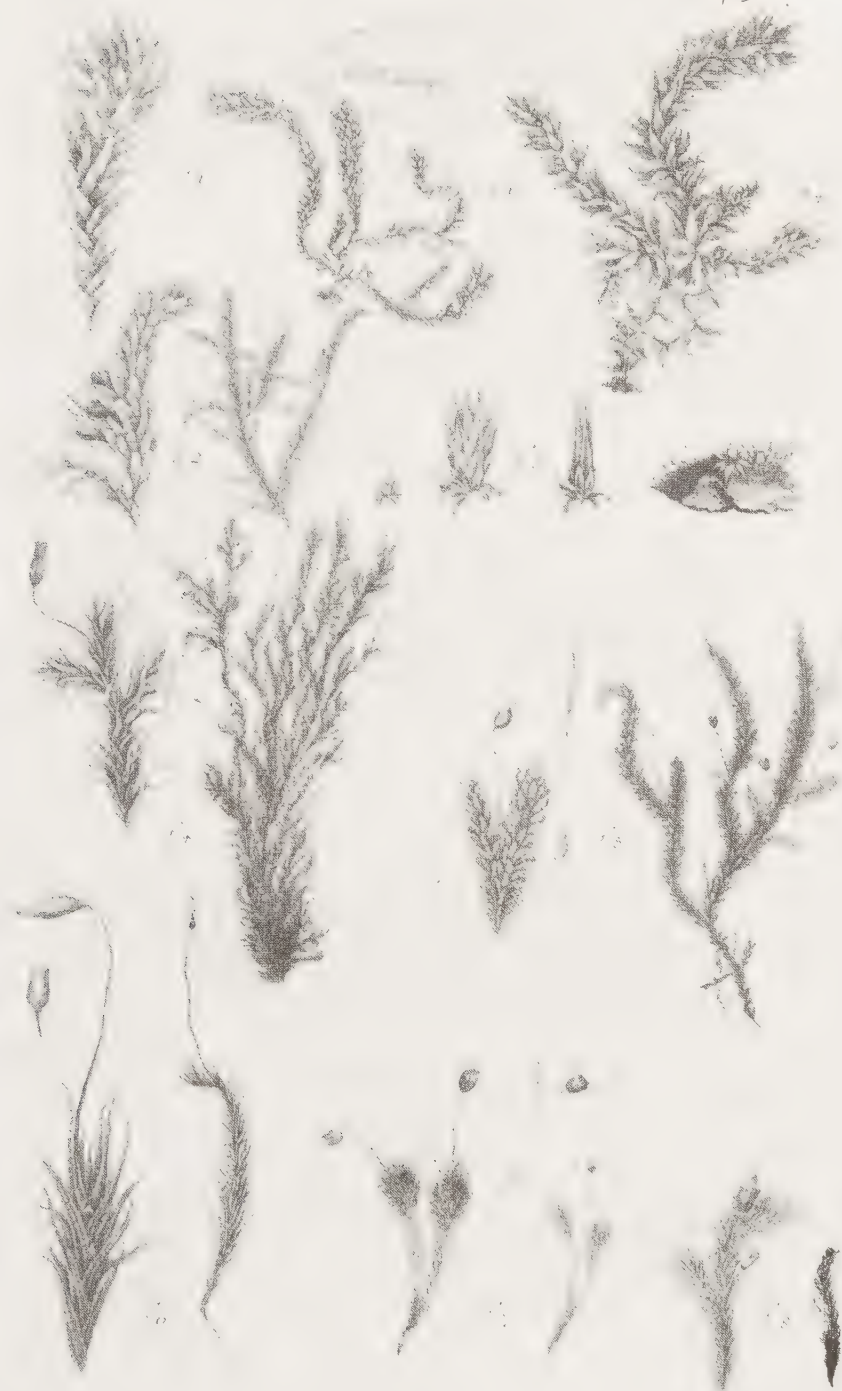
Muscum stellare ramosum palustre, pediculo aures erecto, capitulo magno spherico, BUXBAUM. Centur. I. p. 45. t. 65. f. 1. 2. 3. 4. cum malo nomine.

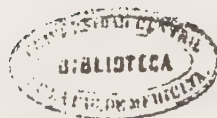
Mnium majus, flagellis longioribus bifurcatis DILLEN. *Sylv. p. 233. t. 31. f. 3.*

Mnium caule dichotomo, foliis subulatis LINN. p. 1574.

In pratis odis non rarum. In solitudine die *Eymatte*, sub *Pimplis*. In palude exigua zwischen dem Burgdorfbohlstein und Siebenbaufe. In prato les Baumes Ruspens, circa *Vervai*.

Mutabilis planta, non dissimilis *Mnii* bimi. Cauliculus pariter rubens, prælongus, rubigine adpersus, summo vertice bifido, rosulis in exemplis sterilibus, parulis, rubigine pariter adpersis. Folia longiora, neque crispa, neque in alterum latum conversa, potius aut patula, & rara, ut caulis inter folia adpareat, aut imbricata, & in conum congesta. Setæ, ex divisione caulis, purpureæ, fescunciales. Calyptra striata, e flavo fusca. Capsulæ pendulæ, longæ, graciles, cylindricæ, sulcatæ. Operculum mammillare, acutum. Denique in aliis exemplis hujus plantæ rosulis scobiferis plures, breves, vix semunciales setas undique edit, basi foliosas, quæ eriguntur, & fungosa pulverulenta clava, absque membrana & calyptra finiuntur. Eam tamen accurate speculatus, reperies foliorum dentatam esse rosulam.

*1856. MNIMUM prolixum, hians, petiolatis alaribus, sphaerulis pulveriferis. †

Mnium majus, minus ramosum, capitulis pulverulentis crebrioribus DILLEN. p. 235. t. 31. f. 4 optime.

Im Gynemoos.

Folia undique multis ordinibus expansa, non disticha, ex lanceolatis subulata. Caules caeterum longi, & ramosi. Ad folia passim globuli hirti, subvirides, ad microscopium undique foliis subalbidis facti. Non videntur ad fructificationem pertinere. Nam perforantur a folio. Extrema folia complicata viridissima, aliquid videntur includere.

Suspicio mihi est aliqua, esse plantæ, quam inter Clavarias dicam, primam faciem glabram: ejusmodi enim sphaerulae in eodem rivo plurimæ fuerunt.

BLASIA MICHELI.

SCHMIEDEL in diff. propr.

LINNÆI p. 1605.

Cum Mnio convenit, seta globulo terminata, nuda. Differt variis modis. Nam capitulis caret Bryorum similibus: & seta ex vagina ovato lanceolata nascitur, cava utraque: inque setam & ampullaceam vaginam globuli, superne de capitulo dissoluti, descendunt. Ea seta, apice aperto & paulum dilatato, terminatur, quando globuli defluerunt.

*1857. BLASIA fronde lobata, lobis subrotundis, nervis setiferis.

Blasia pusilla Lichenis pyxidati facie MICHELI p. 14. t. 7. ORDER. ic. 45.

Mnium Lichenis facie DILLEN. Sylv. p. 257. t. 31. f. 7.

Blasia SCHMIEDEL. diff. Linn. p. 1605.

Versus die Drakau Cl. DICK. In sylva der Sedelbach.

Folia expansio utriculosa, viridissima, non crustacea, ut in Lichene, ramosa, lobis subrotundis, rotunde crenatis. Nervi mediam frondem dividunt, qui in lobis, paulo cis apicem, in ampullam intumescunt; ex qua seta cava surgit, capitulo parvo Mnioe terminata. Id meris globulis constare L.L. SCHMIEDELIUS, eosque globulos etiam in setæ tubulo reperiri, & in ampulla, quando, evanescente capitulo, tubulus nunc ostio, quasi resecto, patet. Præterea globuli per frondem undique sparguntur, per maturitatem nigri, eleganter in globulorum reticulum divisi.

JUNGERMANNIA RUPPII.

MICHELI p. 6.

LINN. n. 1196.

SCHMIEDEL de *Jungermannia*.

LICHENASTRUM DILLEN. p. 479.

Omniibus vagina tubulosa varia, cylindrica, vel ovalis, & comprehensa in ejus basi secunda vagina interior bifida & trifida, quam SCHMIEDELIUS Corollam vocat. Ex duplici hac vagina seta florifera erigitur, gerens globulum, in quatuor lanceolata segmenta fissum, plena villis pulverulentis. Plurimæ Jungermanniæ, forte & omnes, præterea passim farinosos globulos gerunt, vel sessiles, vel pediculatos, quarum istos LINNÆUS Mnii accenset. Cum tamen veram vaginam cavam, verumque florem quadrifidum, non capsulam calyptratam gerant, melius utique cum Jungermannia manent.

Addit nuper Cl. MULLERUS, dum globulus vagina continetur, inesse vaginæ etiam fila 12. ad 24. vera stamina, centrum versus nutantia, ut globulus crinifer fructus esse videatur a).

I. JUNGERMANNIÆ FARINIFERÆ.

Eam farinam SCHMIEDELIUS antheras vocat.

*1858. JUNGERMANNIA foliis integerrimis, planis, ovatis, distichis, extremo caule setifero *Emend. III. n. 62.*

Mnium

a) *Flor. Friedrichsdal. p. 122.*

P

Mnium Trichomanis facie, foliis integris DILLEN. t. 31. f. 5. p. 236.

Mnium foliis distichis integerrimis LINN. p. 1578.

Jungermannia Spec. ILL. SCHMIDELII *disf. de Jungerman. f. 17.*

Non rara in terra argillosa, supra *Drakau*, ad dextrum latus viæ ad villam ducentia. Tenera planta, prostrata, terræ adpressa, cauliculis vix uncialibus, foliis planis, in eodem cum caule plano positis, ovatis, subacutis, neque rotundis, inferne densius compactis, ad initium cauliculi minoribus. Extremi cauliculi eriguntur, teneris foliolis vestiti, ut in *Mnio* 1853. geruntque in apice capitulum, quod ex foliis fit, in rosulam compactis, in adultis exemplis evidentissimis. Vera est *Jungermannia*, quæ vaginas & calyces suo tempore proferat b).

*1859. *JUNGERMANNIA* foliis bipartitis, auriculatis, imbricatis, supremis pundiferis. *Emend. III. n. 67.*

Lichenastrum auriculatum, pinnis minoribus crenatis DILLEN. *Sylv. musc.* p. 490. t. 71. n. 18.

Jungermannia nemorosa, foliis acutioribus crenatis, tenuissime dentatis, flore infidente pediculis breviori MICHELI.

Jungermannia frondibus supra bipinnatis, apice floriferis, foliis ciliatis LINN. p. 1598. t. 5. f. 8.

In *Engewald*, *Sedelbach*, &c.

Cauliculi breves, femisubrecti, firmuli & robusti. Folia imbricata, fuscata, circumserata. Quodque difforme, ex parte minori fit, & majori, minori lanceolata, superne cauli imposita & eminente; majori disticha, ovata. Ita hæc folia caulis mediam fere partem amplectuntur. In summo ramo aliqui grandes, nigri, globuli, sessiles, in apice minoris folii.

Cum vaginis habui, ex summis ramis natis, floribusque quadrifidis, in *sylva Engewald*.

1860. *JUNGERMANNIA* foliis rotundis, alterne imbricatis, caule plano, multifloro, sessilibus brevissimis.

Muscus muralis floridus, foliis subrotundis, creberrime imbricatis dispositis, sive *Muscus muralis platyphyllus* HIST. OXON. III. p. 627. t. 6. f. 44.

Lichenastrum petaloides, squamatum majus DILLEN. *Eph. Nat. Cur. Cent. V. append.* p. 92. t. 10. f. 29. Cat. Giesf. *append.* t. 16.

& *Lichenastrum imbrication majus*, squamis compressis & planis DILLEN. *Sylv.* p. 496. t. 72. f. 26. Hepaticoides foliis & sterculis *Thuya* instar compressis major VAILLANT. t. 19. f. 9. bene.

Jungermannia foliis circinatis, acutis, imbricatis dispositis, ex viridi flavescentibus, MICHELI p. 7. t. 5. f. 21.

Jungermannia sterculis repensibus, foliis inferne auriculatis, duplicato imbricatis, vaginis aquilibus LINN. p. 1599.

Nihil in arborum corticibus vulgatus, & frequentissime etiam in tota gente floret.

Caulis valde ramosus, crustas efficit late corticem tegentes, lacte ex luteo virentes. Folia alterna, duorum ordinum, rotunde serratis sibi commissa, imbricata, subrotunda, cum minima inferne appendice. Passum de caule & de ramis vaginæ veluti truncatæ: seta perbrevis, linea vix longior; globulus niger in quatuor subhirsuta, rufa, latiuscula segmenta dissiliens.

CL. SCHMIDELIUS in foliorum margine farinosos quasi acervos reperit.

*1861. *JUNGERMANNIA* foliis amplexicaulibus subrotundis *Emend. III. n. 66.*

An *Jungermannia alpina palustris purpurea*, *Cambrica*, foliis rotundioribus auritis tenuissime denticulatis MICHELI t. 5. f. 16 P.

Lichenastrum alpinum purpureum, foliis auritis & Cochleariformibus DILLEN. *Sylv.* p. 479. t. 69. f. 1. varietas alia.

Mnium foliis distichis, pinnis subrotundis auriculatis LINN. p. 1579.

En *Chapuisse*, aux *Martinet*, in rupibus circa aditum superiorem des *Fondemens*. Circa *Interlachen*, Im *Osternundigenholz*.

Caulis crassus, distinctus, fuscus. Folia lata basi caulem oblique amplexa, ut appendicem minorem exigere videantur, quæ nulla est, ambitu ovato; eadem pinnata, superne magis conferta, non serrata, viridissima, etiam fusca. In supremo caule vaginas vidi teretes, setas easdem.

LINNÆUS ad *Mnia* refert. MICHELIUS vaginam bilabiata, pulverem fundentem depingit C. D. Ego, qui nunquam farinosos globulos vidi, ne fidem ILL. LINNÆO denegem, hic relinquo.

1862. *JUNGER-*

*1862. JUNGERMANNIA foliis laceris, multidentatis, sessilibus. †

Agla pare d'Ormond

Nullo habet caules reptantes, sed brevissimos cauliculos latos, erectos, ripatos, paucarum linearum, tectos foliis undique laceris & tridentatis, aut multidentatis, lata basi cauli adplicatis. In summo cauliculo vagina cylindrica, sine lacero, & in ea globulus niger, ex quo in seta argentea flaccida flos exit, niger, quadrifidus. An fuerit alpinae 1861. prima facies?

*1863. JUNGERMANNIA foliis imbricatis bicuspidatis, globuliferis *Emend. III. n. 71. †*
Jungermannia bidentata SCHMIEDEL. f. XIV.

β. Globulos farinosos habet MICHELI t. 5. Q. S. T. &c.

In sylva Sedelbach & Drakau.

Vulgo in humo, & arborum corticibus.

Cauliculus prostratus, planus, distichus, ramosus. Folia viridissima & tenera, profunde excisa & bifida, femilunari incisione, utroque cornu aristato, ad caulem oblique adposita, ut imbricata videantur, & ferrata linea medium cauliculum percurrat. In altero minori cornu globulus est farinosus. Rami de medio caule de apice undique erigunt densissimas vaginas laceras, & fetas floriferas. Semina DILLENII non vidit, ego saepe.

*1864. JUNGERMANNIA foliis bidentatis, in apice fragifera.

Minium foliis distichis bifidis LINN. p. 1579.*Minium Trichomanis facie, foliis bifidis* DILLEN. *msc.* p. 237. t. 31. f. 6.*Im Ostermundiger Großholz.*

Diversa planta a priori, foliis acute bidentatis, distichis, caule quasi ferrato, apice caulis in seta brevi roberrimam quasi fragum ferente.

1865. JUNGERMANNIA foliis distichis bicuspidatis, summis ramis globuliferis.

Lichenastrum pinnulis acutissime bifidis, minimis DILLEN. p. 488. t. 70. f. 13.& ut puto, *Lichenastrum* 14. quod

Jungermannia minima repens, foliis bifidis, vagina floris ventricosa MICHELI f. 15. DILLENII enim propriam plantam non habuit, quae esset *Jungermannia* sua 14. MICHELIANAM plantam a sua diversam putavit.

Certius est *Jungermannia bicuspidata* SCHMIEDELI f. 15. adeoque *Jungermannia frondibus simpliciter pinnatis, medio floriferis, falcatis, bidentatis* LINN. p. 1598.

Nostri in ligno putrido adprime vulgaris; *im Großholz* supra *Ostermundigen*, &c.

Teneri, pallidi cauliculi, prostrati, & terrae adfixi, breviores. Folia rara, disticha, distincta, inique fere bifida, latere a caule remoto ad lunc dimidiae modum exciso, cornubus peracutis. Extremi rami folia rara habent, & diffusa, ut recte SCHMIEDELIUS, & rosulam in apice gerunt, quae mihi foliosa videtur, quam tamen globuli farinosi similem vit. ILL. pingit. Sub ea vero rosula aliquoties vidi quasi fragum rubrum, ad microscopium veri fragi simile.

DILLENII fetas florales ex caule medio educit.

Differt a paulo priori foliis multo minoribus, in extremis ramis laxis, argutissime incisis.

*1866. JUNGERMANNIA caulibus convexis, foliis descendentibus, imbricatis, tridentatis. †

An *Lichenastrum multipidum majus, ab extremitate florens*, DILLEN. p. 494. t. 71. f. 23? sed habitum convexo concavum non exprimit.

Jungermannia alpina nigricans, major, pedes gallinaeos squamis suis mentiens RUPP. nam in loco natali legi, & *Eisenac* CL. GRIMMIUS misit.

Non possum plantam non rarissimam apud LINNAEUM, aut MICHELIUM detegere.

Circa Bernam frequens *im Ostermundigerholz*, circa *Drakau*, & in sylva Hercynia.

Caulis procumbens, aut femilubrectus, ramosus, vere gallorum pedes referens, superne longe convexus, deorsum curvus, valliculam comprehendens, in qua longissimae radicle. Folia imbricata, magna, trapezia, & decrefcentia, quae tribus, etiam quatuor, denticulis non profunde inciduntur: & alius oculo foliorum minorum, cauli adnatorum, transversim latorum, inferne accedit. Ab extremis ramis vaginæ floridæ.

Non differt, ut comparatis plantis video

Jungermannia foliis latiusculis, obtusis, undulatis & veluti angulosis MICHELI t. 5. f. 10.

Lichenastrum pinnulis obtuse trifidis, nervo geniculato DILLEN. Syt. p. 493. t. 71. f. 22.

Jungermannia frondibus subtus bipinnatis, folioli quadratis, obsolete trilobis LINN. p. 1599.

In sylvâ Plantour, & Chapuis.

Muscus viridissimus, foliis firmis Trichomani similibus: crassus & subruber. Caulis teres.

Folia inferne oblique ad caulem adnata, ad extremos ramos pinnata, disticha & distincta, fere quadrata, sine distinctio, tridentato & quadridentato.

MICHELII racemos exiguos globulorum pingit, de caule passim prodeuntes, quos nunquam vidisse contigit.

*1867. JUNGERMANNIA foliis planis, lanceolatis, tridentatis Emend. IV. n. 15. †

Suspicio esse *Jungermanniam* MICHELI f. 14. male depictam, ut conniventis folii tertius denticulus omitteretur; similes enim rosulas, sæpe geminas, habet.

Subalpina, ex monte Chapuis, & circa les Plans.

Cauliculus in eodem cum suis ramis plano, Lauri Alexandrinæ perminutæ similis, ramis ad magnos angulos natis, foliis distichis, quæ tenera & viridia sunt, & lanceolata cum videantur, tamen lente vitrea auda, pene quadrangula, longiora, ulteriori ora tridentata adparent. Ex summis ramis evidentissima in petiolo rosula, in qua pollen niger est, eadem sæpe gemina.

Proxime inter omnes ad Mnia accedit.

II. JUNGERMANNIÆ FARINOSIS GLOBULIS DESTITUTÆ.

Id volo, nullos mihi innotuisse, aliæve Cl. Viris.

1868. JUNGERMANNIA foliis pinnatis, subrotundis, ferratis, ex apice florifera.

Muscus bifolius procumbens, foliis subrotundis LOESEL. Flor. p. 167. ic. 45. bona, sed absque flore.

Muscus Trichomani facie, &c. MORIS. p. 627. t. 6. f. 41.

& *Muscus Trichomanoides*, &c. ibid. f. 42.

Lichenastrum Asplenii facie. pinnulis laxioribus DILLEN. Syt. p. 482. t. 69. n. 2.

Jungermannia major, foliis brevioribus, obtusioribus non dentatis, MICHELI t. 5. f. 3. Ita DILLENII. Sed folia dentata sunt.

Jungermannia frondibus simpliciter pinnatis, foliis ovatis subciliatis LINN. p. 1597.

In sylvis ad terram vulgarissima.

Nostrorum maxima, semipedalis, semisubrecto caule, foliis oblique cauli admotis, quasi pediculatis, cæterum subrotundis, per oram tenuiter ciliatis, supremis complicatis. Ex ramorum apice vaginæ longissimæ, cylindricæ, ex quibus unciales argenteæ setæ, quæ globulum & deinde florem quadrifidum atropurpureum, latissimum gerunt.

β. *Lichenastrum Asplenii folio, pinnulis confertioribus* DILLEN. Syt. p. 483. t. 69. n. 6.

Hepaticoides, *Polytrichi facie* VAILLANT. t. 19. f. 7.

Jungermannia major, foliis subrotundis, tenuissime denticulatis MICHELI t. 5. f. 1.

& *Jungermannia major altera*, foliis subrotundis, tenuissime denticulatis EJUSD. p. 7. t. 5. f. 2.

Conjungit LINNÆUS, & satis ex DILLENII verbis agnoscit, non vere distinctam esse. Hæc folia pinnis frequentioribus, magisque complicatis sunt.

1869. JUNGERMANNIA foliis pinnatis subrotundis, ex caule florifera.

Jungermannia terrestris, viticulis longis, foliis perexiguis densissimis, ex rotunditate acuminatis MICHELI t. 5. f. 4.

Lichenastrum Trichomani facie, ex basi & medio florens DILLEN. t. 69. f. 7.

Jungermannia frondibus simpliciter pinnatis, folioli subulatis LINN. p. 1597.

Ad terram.

Multa habet prioris 1868. similia, in exemplis potissimum majoribus. Cauliculi ramosi, pinnati, pinnis planis, aut sursum conniventibus, ovatis, non crenatis, magnitudine varia, densioribus etiam aut rarioribus, minima parte imbricatis, lata diametro ad caulem adnatis. Vaginæ dentatæ, ex caulis nervo passim, in ramorum initio & progressu natæ. Setæ uncia majores. Flos aliquanto, quam paulo priori, minor.

1870. JUNGERMANNIA foliis pinnatis, ovatis, ex caule florifera Emend. III. n. 67.

Jungermannia palustris repens, ex rotunditate acuminata MICHELI t. 5. f. 5.

Lichenastrum

Lichenastrum Trichomanis facie, polyanthemum, breve & repens DILLEN. *Sylv.* p. 486. t. 70. f. 9.
Jungermannia frondibus simpliciter pinnatis, foliis integerrimis imbricatis, convexis, LINN.
 p. 1597.

Passim ad vias & terram.

Planta exigua. Cauliculi breves, vix unciati æquantes, pinnati. Folia ovata, paulum imbricata, disticha. Per totam caulem frequentes brevioresque vaginae, setis femuncialibus, flore ex fusco rufescente.

1871. JUNGERMANNIA foliis pinnatis, ovatis, confertis, ex apice florifera Emend. III.
 n. 65.

Jungermannia palustris minima, repens, foliis subrotundis densissimis, late virentibus MICHELI
 t. 5. f. 6.

& *Jungermannia palustris minima, foliis subrotundis densissimis, late virentibus* ibid. t. 5. f. 7.
Lichenastrum Trichomanis facie minus, ab extremitate florens DILLEN. p. 486. t. 70. f. 10.

Jungermannia frondibus simpliciter pinnatis, lanceolatis, apice floriferis, foliis integerrimis,
 LINN. p. 1597.

Frequenter per terram latos cespites efficit, cauliculis semisubrectis, vix uncialibus. Folia ei, quam dico, confertissima, potissimum in apice congesta, ut caulis rotundo capitulo finiatur, cæterum ovata, dense pinnata, nervo crasso, fusco, ut similitudo alpinæ Jungermannia nasceretur, nisi planta multoties minor foret, etiam obliqua & paulum auriculata, & in apice congesta, paulumque incurva. Etiam purpurea vidi. Summo ex caule subrecto seta erigitur, & flos nigricans, ex gentis more.

Ad Jungermanniam 20. DILLEN. proxime accedit, sed foliis differt rotundioribus.

1872. JUNGERMANNIA foliis imbricatis, lanceolatis, superne planis alternis, inferne concavis quinquefariis.

Lichenastrum petaloides squamosum minus DILLEN. *Eph. Nat. Cur. Cent. V. VI. append.* t. 10. f. 30.
 VAILLANT. t. 21. f. 17.

Muscoides squamosum majus atro virens, foliis subrotundis MICHELI t. 6. f. 3. non vero synonyma: tum M. EJUSDEM ibid. f. 4.

Lichenastrum arboris vite facie, foliis minus rotundis DILLEN. *Sylv.* p. 505. t. 22. n. 32.

Jungermannia furculis procumbentibus subter imbricatis, foliis cordatis acutis LINN. p. 1600.
 n. 17.

Ad arbores & petras persequens.

Caulis longus, valde ramosus, imbricatus, superne duobus alternis foliorum ovato lanceolatorum, ordinibus imbricatis tectus, inferne concavus, triplici ordine minorum foliorum vestitus. Summos ramos terminant compressæ gemmæ, Briæ locustis similes, quas pro fructibus MICHELIUS habet: veros tamen juniores ramos esse, ex foliis serrate commixtis facile agnoscas. Ex foliorum alis vaginæ laxæ, pene rotundæ, bivalves, ex quibus in brevissimis setis globuli primo rufi, deinde flos quatuor latis, hirsutis, segmentis incisus provenit.

β. *Muscoides squamosum saxatile maximum, compressum, ex obscuro virens, foliis subrotundis, humilibus denticulatis* MICHELI t. 6. f. 1.

Lichenastrum arboris vite facie, foliis rotundioribus DILLEN. p. 502. t. 72. f. 33.

Varietas prioris foliis brevioribus, rotundioribus, cordatis; cæterum tota fabrica superiori & inferiori eadem.

1873. JUNGERMANNIA foliis imbricatis rotundis, superne alternis convexis, inferne quadrifariis.

Lichenastrum petaloides squamosum, minus DILLEN. *Eph. Nat. Cur. Cent. V. VI. append.* p. 53.
 92. t. 30.

Muscoides squamosum saxatile, nigro purpureum, furculis angustioribus, foliis circinatis minoribus MICHELI t. 6. f. 5.

Lichenastrum imbricarum, Tamarisci Narbonensis facie DILLEN. p. 499. t. 72. f. 31.

Jungermannia foliis imbricatis, serie duplici, superioribus subrotunde convexis obtusis, quadruplo majoribus LINN. p. 1600.

Similibus locis abunde, in corticibus arborum & petris.

Habitus & fabrica eadem; sed omnia folia exigua, superiora majora, rotunda, de nervo utrinque eminentia, convexa; inferiora minima, duplicis ordinis. Gemmæ, qui fructus MICHELIANI, similes earum quas in n. 1872. diximus. Vaginæ breves, latiusculæ. Setæ brevissimæ, flores de more gentis quadrifidi, hirsuti.

- *1874. JUNGERMANNIA foliis imbricatis, alternis, orbiculatis, fetis brevissimis.
Muscus Nummularia folio, fructu pediculo carente VAILLANT. t. 23. f. 10.
Lichenastrum imbricatum minus, squamis convexo concavis DILLEN. t. 72. f. 27. p. 497.
Muscoides minimum, foliis alternis, superioribus circinatis, inferioribus cucullatis, flore pediculo ferme carente MICHELI t. 6. f. 6.
Jungermannia furcoides repentibus, foliis inferne auriculatis. duplicato imbricatis, vamis apice latioribus LINN. p. 1600.

Similibus locis ad corticem, &c.

Omnes andores separant, & olim DILLENIO miseram. Folia utique aliquanto rariora sunt, magis alterna, inferne obscuriora, etiam si aliqua adsunt: & cauliculi breviores. Sed pleraque omnino similia sunt, subrotundæ gemmæ graminis tremuli locustis similes, quæ novelli sunt rami: & alii rotundi quasi folliculi a MICHELIO depicti a), compressi, linea divisi, teneriores, ut puto, vaginæ. Breves ex, quando adoleverunt, ovata. Seta florifera paulo linea longior. Flos hirsutus, niger, vetustus pallet.

- *1875. JUNGERMANNIA foliis amplexicaulibus aristatis. †
 Ab ea, quam n. 1861. diximus, & cum atropurpurea DILLENII conjungimus, non longissime differt; vulgo nata in *Osternundiger Großholz*, in rupibus des *obern Fundaments*, sylvis *Plantour, Chapuisse*, circa *Interlachben*, &c.
 Vitidissimus & amplior Muscus, quam is, cum quo comparo, cauliculo ex maximis, terete, dum junior est, & albo, adulto fusco, purpureo, superne fusca serrata linea percurso. Folia pinnata videntur, in aqua tamen explicata adparent, oblique lata basi cauli adnasci, ut auriculata videantur, etsi non sunt, sine mucronato, aristâ brevi terminato, præter quam etiam secunda, & tertia aristâ non raro accedat. Summi rami in rosulas intumescunt, in quibus vagina ovato conica, sedet; ex qua seta uncialis, & globuli oblongi nigri. Servata peculiarem habitum crispum induit.

- *1876. JUNGERMANNIA minima durior, foliis auriculatis bicuspidatis *Emend. IV. n. 14.* †
 Nova planta subalpina, supra *les Plans* nascitur, in ligno putrido.
 Cauliculi semisubrecti, unciales, non ramosi. Folia putes lanceolata esse, in aqua tamen resolvuntur, & vitrea lente acrius argente considerata, adparent obliqua appendicæ caulem amplecti, ut quasi spirali funiculo obductus videatur: Ea appendix in alio, quam majus folium, plano posita aristam breviorē educit. Pars folii major lanceolata, paulo longius aristata. In summa stirpe folia congeruntur, inferne rara: duriuscula cæterum, & firmula. Florem non vidi.

- *1877. JUNGERMANNIA foliis bifidis, in ramo florifero majoribus.
An Lichenastrum pinnulis acutioribus & concavis bifidis, majus DILLEN. p. 487. t. 70. f. 11? ob folia rami florentis magna.
 Ob situm floris in summo ramo huc refero *Jungermanniam minorem repentem, foliis subrotundis bifidis, vagina florum cylindracea* MICHELI t. 5. f. 13.
An Jungermannia frondibus simpliciter pinnatis, apice floriferis, foliis bidentatis LINN. p. 1598.
 Vulgaris planta in humo & locis arenosis, arboribus, &c.
 Cauliculi repentēs. Folia bifida, quadrata. Summi rami, ex laxatis foliis & sursum majoribus, emittunt vaginas floriferas. Ex ea nota facile dignoscitur.

- *1878. JUNGERMANNIA foliis bifidis, ex medio caule crebro florifera.
Jungermannia pinnulis acutissime bifidis, minima DILLEN. p. 488. t. 70. f. 13.
An, ob situm floris, Jungermannia minima repens, foliis bifidis, vagina florum ventricosa, MICHELI t. 5. f. 15.
 Effet ex ea *Jungermannia frondibus simpliciter pinnatis, medio floriferis, foliis bidentatis,* LINN. p. 1598.
 Exiguo brevi cauliculo, foliis acute bifidis, innumeris vaginis cylindricis, per caulem sessilibus & floriferis. Ex ea nota facile agnoscitur.

- *1879. JUNGERMANNIA minima ramosa, polyanthos, foliis imbricatis trifidis *Emend. III. n. 74.*
Lichenastrum multifidum exiguum, ad basin florens, per siccitatem imbricatum, DILLEN. *Sylt.* p. 494. t. 71. f. 24.
Jungermannia frondibus subtus bipinnatis, apice reptantibus, foliis quadridentatis, LINN. p. 1599.

a) O. O. P.

Minime

Minime rara in terra inque ligno putrido.

Ex minimis; facilis tamen adgnitu ob innumeras vaginas floriferas, in centro cespitis collectas. Caulis planus, ramofus. Folia quadrata, tridentata, quadridentata, cuspidata, in ramis imbricata, & congesta, ad quamdam catenulam imaginem. Vaginae triquetrae, superne albefcentes. Seta alba, flore atropurpureo.

- *1880. JUNGERMANNIA minima, foliis capillariter multifidis *Emend. III. n. 75. V. n. 11.*
Lichenastrum trichoides minimum, in extremitate florens DILLEN. p. 505. t. 73. n. 37. quae icon plantae pulchritudinem non exprimit.

Jungermannia furculis teretibus, foliis capillaceis, aequalibus LINN. p. 1601.

Ad terram in cavis semitis circa Drakau, in Ostermundigen Großholz, &c.

Minimus muscus & prostratus, capillaris videtur. Sed folia in aqua lente vitrea adhibita evoluta, ad radicem usque in capillares ramulos finduntur. Vaginae cylindricae, longae, bifidae, ex summis ramis. Seta tenera, globulo nigro quadrifido.

- *1881. JUNGERMANNIA caule pinnato, foliis crispis, capillariter multifida.

Muscus amarus, Absinthii folio I. B. III. p. 764.

Muscus palustris, Absinthii folio, infidus VAILLANT. t. 26. f. 11.

Lichenastrum filicinum pulchrum, villosum DILLEN. Sylv. p. 503. t. 75. f. 35.

Jungermannia furculis repentibus, foliis duplicato imbricatis, inferne auriculatis ciliatis LINN. p. 1601.

Bernae non rara. Florentem reperi ad ripam rivuli vitrei (Glasbach), media in sylva Bremgarten.

Cauliculi femipedales nonnunquam, semisubrecti, ramosi, pinnati. Caulis & folia teguntur plumulis elegantissimis, tenuissime lacinatis, in speciem albensis tomenti congestis, crispisque. Ex alis foliorum vaginae cylindricae, villosissimae, maximae. Ex his setae crassae, unciales & binunciales, gerentes globulos, in flosculum atropurpureum filites.

- *1882. JUNGERMANNIA caule filiformi, foliis appressis inconspicuis.

Lichenastrum alpinum Bryi Tulacei argentei facie DILLEN. p. 506. t. 73. f. 38.

Jungermannia furculis teretibus, foliis undique imbricatis, floribus pedunculatis LINN. p. 1601.

In ficiis subalpinis nascitur, circa les Plans.

Cauliculi filo non crassiores, parum ramosi, recti, foliis ita adpressis, ut de teretitudine nihil decedere videatur, nisi in aqua resolveris; tunc enim minimi, & brevissimi, apices foliorum paulum de cauliculis decedunt. Capitula nunquam vidi, DILLENUS vidit, cujus plantam cum mea comparavi. Vaginae sunt ovatae. Setae unguineae. Flosculi quadrifidi.

III. FOLIACEA EXPANSIONE CONTINUA.

MARSILEA MICHELI p. 5.

His nullum caulis a foliis discrimen.

- *1883. JUNGERMANNIA fronde foliacea, obtuse lobata, ex medio florifera *Emend. VI. n. 9.*

Lichen alter minor, caule calceato utroque COLUMN. Ephraf. I. p. 332.

Hepaticoides Cichorii crispi folio VAILLANT. t. 19. f. 4. ob petala brevia.

Marsilea major atrovirens, floribus albicantibus, e foliorum medio egredientibus MICHELI p. 4. f. 1.

Lichenastrum capitulis rotundis, e foliorum medio egredientibus, DILLEN. Sylv. p. 508. t. 74. f. 14.

Jungermannia acaulis, folio frondi immato LINN. p. 1602.

IC. OEDER. t. 359.

Ad terram argillosam & in exiguis fossulis, quibus prata rigantur, in der Lorraine, im Ostermundiger Großholz, über Drakau, circa Roché abunde.

Huic folia ampla, plana, pallida, linea nigra divisa, extremis finibus crispis. Ex medio ramorum folio vaginae cylindricae, quasi lacerae, subhirsutae. Ex his seta cava, praelonga, debilis erigitur, globulum praefertens virentem, qui in quatuor segmenta flava, cinnaea, glabra, praeter villosum glomerem finditur. Medio ex flore villi nigri erumpunt.

- *1884. JUNGERMANNIA fronde foliosa, lacera, ex latere florifera *Emend. VI. n. 10.*

Lichenastrum capitulis oblongis, juxta foliorum deorsum nascentibus, DILLEN. Sylv. p. 509.

t. 74. f. 42.

Marflea media pinguis, pallide virens, floribus majoribus nigricantibus, ad foliorum lobos egredientibus MICHELI t. 4. f. 2.

Lichen parvus erectus, foliis profunde lacinietis PLUMMET. abnag. p. 215. t. 42. f. 2.

Hepatica saxatilis undulata, seminifera VAILLANT. t. 19. f. 6.

Jungermannia acaulis, fronde oblonga sinuata, pingui LINN. p. 1602.

In aquosis, & argillosis humidis, in der Eymatte, am Wabern Steinbruche, um den Glasbach. Circa rivum Fontanai.

A priori specie vere differt, fronde magis angulosa, minus rotunde lobata, absque linea bipertiente, varie divisa, etiam duplicato & triplicato pinnata, vaginis ad basin pilis circumvallatis, ex lateribus frondis foliosæ prodeuntibus: globulo clavato, longo, cylindrico, nigro, petalis longioribus subhirsutis. Quando in aqua nascitur, subrigi solet, & viridissima, pinguis, fragilis provenire.

1885. JUNGERMANNIA foliis linearibus, dichotomis, inferne florifera.

Hepaticoides arborea globuligera VAILLANT. t. 23. f. 11. ♂ t. 19. f. 3.

Marflea minima angustifolia, floribus nigricantibus ex inferiori foliorum parte, a subhirsuta ♂ turbinata vagina erumpentibus MICHELI t. 4. f. 4.

Lichenastrum tenuifolium furcatum, strobis globosis pilosis DILLEN. Syn. p. 512. t. 74. f. 5.

Jungermannia acaulis, fronde lineari ramosa, extremitatibus furcatis obtusiusculis LINN. p. 1602.

Vulgo ad saxa & arbores.

Cauliculi prostrati, prelongi, ramosi, plani, media linea divisi, lineares, ramorum sine ad angulum alias obtusissimum, alias acutiorem, bifido. In parte caulis inferiori, radicata, vagina ovato conicæ, hirsutæ, setas educunt ad superiora reflexas, breves, trilineares, gerentes florem fusco rufum, subhirsutum.

Maximam & sui dissimilem, nisi linearia folia mediamque lineam retinisset, vidi in Ostermanniger Großholz.

*1886. JUNGERMANNIA fronde plana, pinnata, dichotoma, ramulis brevissime bicornibus. †

Lactuca aquatica tenuifolia, segmentis bifidis PETIVER. Mus. n. 243. ♂ MICHELI p. 6. t. 4. f. 6.

Hepatica palustris dichotoma, segmentis angustioribus VAILLANT. t. 19. f. 3.

Lichenastrum aquaticum fluitans tenuifolium furcatum DILLEN. p. 511. t. 74. f. 47.

Basilæ habui & ipse reperi. In stagnis Friedlingensibus.

Valde simile est præcedenti, plantis cauliculis ejusdem undique latitudinis, dichotomis, ramis altioris brevissime & obtuse bicornibus. Sed florem nunquam vidi.

*1887. JUNGERMANNIA foliis palmatis, digitatis, ex basi florifera Emend. III. n. 79.

Lichenastrum exiguum, capitulis nigris lucidis, e corylis parvis nascentibus, DILLEN. p. 513. t. 74. f. 46.

Jungermannia acaulis, fronde subpinnatifida, lobis imbricatis, perichætio plicato, LINN. Flor. Suec. n. 1353. Spec. p. 1602.

Ex Ponderan, etiam circa Bernam.

Cauliculi perbreves, paucarum linearum, palmati, trifidi, quadrifidi, quinquefidi, digitorum similes, simplices & subdivisi, absque dividente linea, neque parallelis oris. Ex prima ramorum origine vagina hirsuta, clavata; & ex ea sede globulus atropurpureus, qui in florem quadrifidum resolvitur.

Icon DILLENIANA folia nimis integra habet.

Non in alia gente pauperior mihi videor: forte quod Jungermannia, quæ mihi defuit, fere exigua, oculos myopes fecellerint: deinde quod ob podagræ metum nuperis annis, dumque Rupe vixi, non potuerim hiemali tempore rupes adire.

MARCHANTIA LINN. n. 1198.

MARCHANTIA MICHELI p. 1.

MARCHANT. Mémoir. de l'Academ. ann. 1713.

& LUNULARIA MICHELI nov. gen. p. 4.

& HEPATICA MICHELI p. 3.

LICHEN DILLENII p. 515.

Duplex fructificatio in his plantis locum habet: sessilis altera, tumores nempe in fronde nascentes,

nascens, qui aperti & patuli folia novella continent, scobi similia. Petiolata alia nascuntur ex vagina de fronde prodeunte, quæ setam gerit, ex apice multifloram: floribus cavis, villo pollinifero plenis. li flores sæpe scuto protegentur; dantur & scuta absque floribus sterilia a). Commune est omnibus, nullam caulis a folio distinctionem habere, frondemque firmam, humi fufam, subtus reticulatam.

*1888. MARCHANTIA scyphis lunatis, capitulis quadrifidis.

Hepatica humi serpens feminifera MALPIGH. anat. plant. P. II. t. 27. M. N. O. P.

Lichen hepaticus, capitulis quadrifidis BUXBAUM. Centur. I. p. 40. t. 61. f. 2.

Lunularia vulgaris MICHELI gener. p. 4. t. 4.

Lichen feminifer lunulatus, florifer pileatus, tandem cruciatus DILLEN. p. 521. t. 75. f. 5.

Marchantia calyce communi quadripartito, lacinus tubulosis LINN. p. 1604.

Bis tantum reperi, florentem semel: in sylva Sedelbach, in via a villa die Lucern adscendente, frustra nuper ibi quæsitam, & in semita cava ducente a Pimplia, ad solitudinem die Eymatte. Cl. GAGNEBIN in truncis putridis.

Frons viridissima rotunde lobata, cute squamosa, ut in Limace, areolis & vesiculis distincta, inferne radicata. Fovæ scobiteræ lunatæ, quarum pars quasi valvula protegitur. Semina, quæ dicuntur, sunt manifesta folia, quæ paulatim in veram frondem increfcunt. Vaginæ in media fronde aliarum plantarum dentatæ, emittunt, ut in Jungermanniis, setam, cui quasi pileolus conicus infidet, qui finditur in quatuor & quinque flores quadrifidos, quales in Jungermannia sunt, lanuginem emittentes villosam, & pulverulentam.

1889. MARCHANTIA verrucis asperis, capitulis conicis.

Lichen pileatus Plinii primus COLUMN. Ephraf. I. p. 331.

Hepatica reticulata & verrucosa VAILLANT. t. 32. f. 8. cum verrucis feminalibus.

Lichen vulgaris major, pileatus & verrucosus DILLEN. Sylv. p. 516. t. 75. f. 1.

Hepatica vulgaris major, seu officinarum Italica MICHELI p. 3. t. 2. f. 1.

Marchantia calyce communi quatuorloculari subovato LINN. p. 1604.

In Helvetia vulgo provenit ad muros & rupes adpergine madentes. Bernæ unter der Brunnengasse und Hornmattgasse: in sylva prope Glasbach. Circa les Plans Aquilejensium.

Frons satis similis priori, lata, plana, obtuse laciniata, cespites efficit, & superficiem habet tuberculis albis variam, quæ per viridem folii carnem reticulatim disponuntur. In exemplis non florentibus, per extrema folia, ovata tubercula strigilis similia sparguntur.

In aliis plantis seta florifera, de vagina brevi, ex nervo efflorescit, coronata fungoso quasi capitulo, conico, in quinque segmenta obscure diviso: intas ex apice coni emittente quinque infundibula cava, deorsum patula, ex quorum quolibet, ex suprema basi, de seta tenerrima, flosculus quinquefidus pendet, & ultra fungosum pileolum eminet. In iis flosculis immaturus villus polline mistus continetur.

Planta acris, peculiari odore & sapore est, penetrabiles promittente vires, resolventes, antiscorbuticas, quales in Bidente sunt. Ad resolvendum sanguinem, ex casu coactum, adhiberi b) lego.

*1890. MARCHANTIA fronde crenata, pileolis conicis hirsutis Emend. IV. n. 16.

Lichen pileatus parvus, folio crenato DILLEN. p. 519. t. 75. f. 2.

Lichen petraeus, capitulis stellatis crassis, pediculis brevibus insidentibus BUXBAUM. Cent. II. p. 9. t. 5. f. 1.

Hepatica media, capitulo hemisphærico MICHELI nov. gener. p. 3. t. 2. f. 2.

Marchantia calyce communi quinquefido, hemisphærico, perichætio nullo LINN. p. 1604.

In subalpinis Aquilejensibus passim: in monte Fouly, &c.

Frons læte viridis, ad lentem vitream squamosa, villosa, non reticulata, multo minor, quam prioris, bilobata, per margines ciliata & crenata. In foliis nullæ hæcenus verrucæ scobiteræ visæ. Florigeræ setæ, ex fronde pene extrema nuda, nisi quod præcedat pilosum glomer, ipse nascens flosculus. Setæ cæterum unciales, nigrae, hirsutæ. Petiolus breviter conicus, hirsutus, obiter quadrifidus & quinquefidus, etiam sexfidus. Continet intas quatuor vel quinque dentatos flosculos, pulverem fundentes; & cana lanugo de pileo imo eminet.

1895. MAR.

a) Subinde L. petalodes polymorphos non habet nisi poros, ex quibus tenuissimi tubuli, absque stellis FAHREIC. Indist. p. 43.

b) BOCCONE L. p. 194.

1891. *MARCHANTIA* linea frondem bipertiente, cyathis scobiferis ferratis, fetis umbellatis & stellatis decemfidis.

Lichen CAMERAR. Epit. p. 782.

Hepatica officinarum VAILLANT. p. 97.

Marchantia major, capitulo stellato, radiis teretibus, capsularum seminalium crenis in longissimum quasi pilum desinentibus MICHEL. t. 1. f. 1. p. 2. & ut puto n. 3.

Lichen fontanus major, stellatus, æque *Æ. umbellatus*, & *cyathoides* DILLEN. p. 523. t. 76. f. 6. stellatus florifer *Æ. umbellatus* seminifer EJUSD. *Eph. Nat. Cur. Cens. VI. append. p. 52.*

LINNÆUS cum sequente conjungit, cui nomen est *Marchantia calyce communi decemfido* p. 1603.

Ad muros humectos molendinorum, & ad rupes toridas frequens, & ad rivos, qui prae-
ta irrigant.

Frons ampla, ut *Hepaticæ*, lobis planis, inferne copiosissimis radiculis præditis, obtuse lobatis, linea nigricante divisis, cute tuberculis subtilibus rhomboideis, & areis inscripta. Cyathi scobiferi per frondem undique sparsi, sunt lacera undique cute, revoluta, in dentes aristatos b) fissa, & viridia juniora folia continent. Ex frondis divisionibus, de facie inferiori, bacilli firmi, ad unciam alti eriguntur. Capitulum junius integrum; adultum in septem ad decem usque fere radios non profundissime finditur: steriles cæterum ex sunt umbellæ. Aliis in plantis similes bacilli altiores gerunt stellata capitula decemfida. Cuique radio, quæ ex bacillo provenit, inferne pili aliqui latiusculi adsident, & aliquot ex ordine oblongæ capsulæ, siccæ, quadridentatæ. In quaque capsula sedet flos multidentatus, pariter infundibuli similis, sed brevior, ex cujus basi seta prodit, de qua anthera hemisphærica exit, margine revoluta & dentato; quæ villos spongiosos, polline plenos, in globulum convolutos c) emittit.

Per ætatem opus foliorum tessellatum obscurius fit, quæ videtur *Marchantia* 3. MICHEL. Vis acris, quæ *Hepaticæ*, tamen debilior. Ad icterum & hepatis morbos, non imperite laudatur, & ad sanguinem adque lac coactum.

1892. *MARCHANTIA* fronde æquabili, cyathis ferratis, bacillis umbellatis & stellatis octifidis.

Lichen domesticus minor stellatus, æque ac *umbellatus*, ac *cyathophorus* DILLEN. p. 527. t. 77. f. 7. *Lichen secundus LOBEL. ic. II. p. 246.*

Marchantia stellata MARCHANT. *Mem. de l'Acad. ann. 1713. t. 234.*

Marchantia capitulo eleganter dissecto, stellato, radiis ad extremitatem complanatis, & infra insitit cochlearis excavatis MICHEL. t. 1. f. 4.

& *Marchantia capitulo stellato radiis teretibus* EJUSD. p. 2. t. 1. f. 2.

β. Umbellis folis *Lichen tertius LOBEL. ic. II. p. 246.*

Marchantia capitulo non dissecto MICHEL. p. 2. t. 1. f. 5.

Marchantia squamis marginalibus, calyce plano SCHMIEDEL. t. 9. p. 38.

& *Lichen fontanus major umbellatus* EJUSD. t. 9.

γ. *Cyathifera.*

Adarces RYFF. p. 924.

Lichen petreus, calyce semisifero KYLLING. p. 84.

Nobis alpina est, quam DILLENIUS domesticam facit. Ex valle *Fremieres*.

Minor est, breviori fronde, minus divisa, linea destituta: petioli breviores: capitula stellata, multo minora, non ita umbellata: folia imbricata, subtilius reticulata, per marginem sinuata. Scyphi folia plantam reparatura continent, similiter dentati. Umbellata capitula, non profunde sexfida, octofida, inferne squamosa. Sub angustiori parte radiorum, nam extrema dilatatur, supra squamas, series est folliculorum ovatorum, qui mihi videntur florum prioris speciei esse initia, longa pariter serie disposita, etiam octona. Sub stellatorum capitulorum decem radiis ex ordine subjacet & interjectæ membranæ dentatæ, & inter eas quadridentæ capsulæ, ex quibus de seta villosa & globosa anthera prodit, quæ effuso polline villosa, dentatum marginem revolvit.

Ad priorem proxime accedit, & vix differt, nisi lineæ nigræ defectu, capitulis minoribus, fronde minus evidenter tessellata, breviori & rotundiori.

Umbellatas plantas separat Cl. SCOPOLI *setis angulosis rubris, capsula octifida, verrucosa, radiis ovatis* p. 119. Et olim separavi.

Marchantia & *Marfilia*, cum foliaceæ naturæ sint, manifesto ad Muscos pertinent, a *Lichenibus* diversæ.

ANTHO-

b) Glabros DILLENIUS.

c) MICHELIUM hic secutus sum, nonnihil a DILLENIO

dissentientem, sed numerum capsularum altius MARCHANTIA SCHMIEDELIANA icones confirmat.

ANTHOCEROS MICHELI p. 10.

LINNÆI n. 1201.

SCHMIEDELI in icon.

Facies Marfleez; sed cyathorum stellatorum loco per frondem stellæ quinque tuberculorum, inter quæ ova subrotunda sedent. Sed aliæ setæ adscendunt, cornuum similes, sabulatæ, rectæ, acutæ, in duas valvas diffilientes, cum septo medio. Et septo & valvis globuli adpenduntur, ex acinis subrotundis compositi.

*1893. ANTHOCEROS frondibus indivisis, lineatis, levibus LINN. p. 1606.

Anthoceros folio tenuissimo, multifido DILLEN. *Rij. Myc.* p. 477. t. 68. f. 4.

Lichen hepaticus pediculis gramineis BUXBAUM. *Cent. I. t. 61. f. 1.* ❧

Anthoceros foliis majoribus minus lanceolatis DILLEN. p. 476. t. 68. f. 2.

Cl. STÆHELIN circa *Hoblehn*.

Folia imbricata, rotunde lobata, & parum divisa. Cornua uncia etiam longiora, ex media fronde, de cylindrica crassiori vagina nascuntur, ab apice incipiunt findi, & denique tota dividuntur.

*1894. ANTHOCEROS fronde lineari, triplicato pinnata *Emend. III. n. 31.*

Anthoceros folio tenuissimo, multifido DILLEN. *Rij. Myc.* p. 477. t. 68. f. 4.

Anthoceros foliis bipinnatifidis linearibus LINN. p. 1606.

Etiam istam STÆHELINUS legit, in sylvâ montis *Münchenstein*, & ad me misit, ego vero cum DILLENIO communicavi: non alibi hætenus inventam.

Frons uncialis, ramosissima, pinnata, ad angulos rectos divisa, pinnis pinnatis, omnibus fere linearibus. Seta flavum pollinem emitit, & ex summorum ramorum divisionibus prodit.

RICCIA MICHELI t. 57. p. 106.

LINNÆI n. 1200.

Habitus Marchantiæ 2. sed ajunt, in mare antheram sessilem apice dehiscentem reperiri; in femina planta fructum globosum unilocularem, polyspermon. Verum obscura æ utriusque partis, & antheræ potissimum natura, DILLENIO movit, ut cum Lichenibus relinqueret, neque ego in tanta totius habitus adfinitate longe removerim. Et ipse MICHELIUS filamentum admisit, antheram rejecit.

1895. RICCIA fronde reticulata, æquabili, lobis bipartitis & tripartitis, lobulis triangularibus.

An *Riccia minima pinguis, adspersine crystallina perfusa* MICHELI p. 107. t. 57. f. 5. Accedit ob pilos.

In aquæ superficie legimus STÆHELINUS, KÖNIGIUS & ego, in fossis, quæ clivo prope *Michelfelden* parallelæ descendunt.

Ex communi centro octo foliola fere in orbem sparguntur, reticulata, arcis hexagoniis, in duos tresve crassos triangulares lobos fissâ, inferne pilis obfita, nervo medio depressiori divisa, quæ nota a DILLENIANA planta dissentit.

*1896. RICCIA fronde reticulata, æquabili, lobis denticulatis obtusis, simplicibus & cordatis.

An *Hepatica palustris, foliis cristatis* VAILLANT. t. 19. f. 2? ob puncta & lineam obscuram.

Riccia minor latifolia pinguis, adspersine crystallina perfusa MICHELI t. 57. f. 3.

Lichen palustris, Rute folio Celsi DILLEN. *Sylv.* p. 534. t. 78. f. 12.

Riccia frondibus superficie papillofis LINN. p. 1605.

Inter Lenticularum conferta agmina.

Frondes viridissimæ, pariter ex communi centro sparitæ, reticulatæ, subrotundæ, & cordatæ, obtuse denticulatæ. Subtus copiosissimæ radiculæ, quas DILLENIUS non habet.

*1897. RICCIA fronde sulco divisa, lobis bifurcatis, lobulis lanceolatis obtusis.

An *Riccia minima, segmentis brevioribus & obtusioribus, profunde sulcatis* MICHELI p. 107.

t. 57. f. 8. DILLEN. f. 14?

R 2

Riccia

a) Florem se non repetisse *Massu Flor. Frisic.* p. 70.

Riccia frondibus glabris, canaliculatis, bilobis, obtusis LINN. p. 160^f.

Hepatica palustris bifurcata, foliis brevioribus carinatis VAILLANT. t. 19. f. 1.

Locum nunc video me non adscripsisse.

Frons crassa, pulposa, inferne terræ nigrae per plurimas radicales infixa; superne fulco profundo & latiusculo inscripta, sine bifurcato, foliis lanceolatis obtusis. Adspersione caret, cæterum MICHELIANÆ n. 6. similis.

In plantis simplicissimis difficile est species recte constituere, difficilior synonyma certo definire.

HYDROPHACE.

LEMNÆ LINN. spec. p. 1038.

LENTICULARIA MICHELI p. 15.

Datur in Italia planta valde adfinis, quæ ex fissura verticis obtusi emittit stamina duo gemellis antheris a), cum fructu abortivo, & fructu fertili rotundo, membranaceo, dispermo & polyspermo b).

Ita credo VALISNERIO c), qui fuscæ florem descripsit, ut tamen plantam ab eo visam accuratissimi botanici non dignoscant. Ita credo MICHELIO.

Sed nostrates Lenticulæ, quæ MICHELIO Lenticulariæ, simplicissimæ sunt naturæ, duplici cute factæ, & interposita cellulositate utriculosa, absque ulla fabrica organica. Ex iis foliis radiculæ dimittuntur, quæ claviculis paulo crassioribus, acute conicis, terminantur. Cæterum folia vivipara sunt, & ex propaginibus suis alia folia educunt. Quare plantas nostras, alioquin Ricciæ simillimas, ab ea non removebimus, quoad de nostris constat, antheras habere & semina.

Nomen vacat, si quidem Hydrophace BUXBAMII *Salvinia* est. Lemna longe distat.

*1828. HYDROPHACE monorhiza, foliis pulvinatis, inferne convexissimis *Emend. III.* n. 83.

Lenticula palustris major, inferne magis convexa, fructu polyspermo MICHELI p. 15. t. II. f. 2.

Lemna foliis sessilibus, subitus hemisphericis, radicibus solitariis LINN. p. 1377.

In aquis stagnantibus Germaniæ frequentius.

Folia exigua, convexa, inferne magis, etiam parabolica, viridia, altero fine paulo acutiori. Inter duas membranas cellulosum corpus, & vesicæ aqua plenæ. Superficies inferior alba, laxa membrana, undulata facta, quasi vesiculis deorsum convexis. Radix unica, prælonga, pellucida. Propagatur partibus de folio abscedentibus, & vidi radicem ex matre prodiisse, per filium exiisse, & huic inferville.

1899. HYDROPHACE polyrrhiza, foliis ovatis planis.

Icon LEEUWENHOECK. *Phil. Transf.* n. 283. t. 6. 7. 8.

Lem palustris superne virens, inferne nigricans L. B. III. p. 784.

Lenticula palustris major DILLEN. apud RAJ. *Syn.* III. p. 129. t. 4. f. 2.

Lenticularia major polyrrhiza, inferne atropurpurea MICHELI p. 16. t. II. f. 1.

Lemna foliis sessilibus, radicibus confertis LINN. p. 1377.

In fossis & circa Noville.

Tota plantula hieme fundum aquæ petit, cum vere ascendit, aere in vesiculis per frigus contracto, per calorem rarefacto d). Folia etiam majuscula, hinc amplo ambitu exteriori, inde angusto vertice interiori, inferne, etiam nonnunquam superne, ex atro rubentia, alias superne viridia, inferne leviter subaspera, pulposa, firmula; cellulosa tela farta. Adgnoscutur radicibus numerosis, falciculatim ex uno folio demissis. Radices hic & in aliis per folium ramosæ dividuntur e).

1900. HYDRO.

a) t. II. ad K.

b) E.F.G.

c) Florem dipetalon petalis albis crassiusculis *Epib. Nat.*

Cur. Cent. III. obs. 34. Oper. T. III. off. var. p. 139.

Gal. di Misero. VI. p. 73. Fructus, semina in duo-

bis loculis habet, duo, striata, ovata *Cent. I.*

append. t. 3. Gal. di Misero. V. p. 251. Id per

assuram folii prodit, & fundum aquæ petit *loem*

Cent. I. append. & vere enatat per superficiem *ibid.*

d) *Epib. Nat. Cur. Cent. I. append. Gal. di Misero. V.*

cum icon LEEUWENHOECK. *Phil. Transf.* n. 286. 288.

e) VALISNER. *ibid.* t. 2. f. 2.

*1900. HYDROPHACE monorrhiza, foliis planis ovatis.

Lenis palustris CAMERAR. *Epit.* p. 852. BLAKWELL. t. 380.

Lenticularia minor monorrhiza, foliis utrinque viridibus MICHELI p. 16. t. 11. f. 3.

Lenzia foliis sessilibus utrinque planiusculis, radicibus foliariis LINN. p. 1376.

Vulgatissima in aquis stagnantibus.

Folia ut in prioribus, agminata, latis vespitiibus aque superficiem occultant, viridia, glabra & plana. Figura ovi, vertice acutiori, & obtusiori; caro pulposa. Radicula unica.

Lenticula putatur refrigerare, fotuque inflammationes tollere, etiam cum lacte cocta f); metus tamen est, ne frigore noceat. Ad podagram MARCELLUS g).

*1901. HYDROPHACE caule filiformi, foliis ellipticis, lanceolatis, viviparis.

Lenticularia ramosa monorrhiza, foliis oblongis, pediculis longioribus MICHELI p. 16. t. 11. f. 5.

Lenticula aquatica trifidula C. B. I. B.

Lenzia foliis petiolatis lanceolatis LINN. p. 1376.

In aquis Tiguri, Basileæ, Fridlingæ. In Aquilejensi domitio, circa *Herzogenbuchsee*.

Cauliculi natantes filiformes, per intervalla ramosi, hoc modo fiunt. Folia ex elliptico lanceolata, acuta, simplicia, & trifidula: eorum quodque edit duo folia lateralia similia b), quæ primo suam notam imprimunt, & paulo post, quasi abiactata secedunt. Ad concarsum tritum foliorum papilla eminet, quæ unicam radiculam, suo præpilatam cono, dimittit. In folio conspicui utriculi.

f) FORBESUS. TOURNEFORT. *Hist. des plantes autour de Paris*. GAILLARD. p. 277.

g) p. 250.

b) Generatio vivipara *Lenticula* existit apud VALISNERIUM *Eph. Nat. Cur. Cent. I. append. t. 3. Gakr. di Minero. V. p. 249. LISUWINSKOSKI. Phil. Transf. n. 283. TREMBLAY pogg. p. 205. in aliis speciebus.*

CLASSIS XVII.

CRUSTACEÆ

ALGÆ LINN. pleraque.

LICHEN a) MICHELI p. 73. LINN. n. 1202.

In universum commune est huic naturali classi, non vera habere folia, utriculis facta & celluloso habitu, sed crustas expansas, magis similes, varias equidem, plerumque ficas, coriaceas, aut fragiles, tamen etiam gelatinosas. Neque licet species istas separare, quæ toto habitu siccorum Lichenum sint simillimæ, cum & isti per pluvias intumescant, mollescant, & ad naturam gelatinosam propius accedant. Porro sunt, in quibus crusta perobscura, aut nulla est, meræque glebæ, aut teretia fila, quas tamen a veris scutelliferis Lichenibus pariter teretibus & fruticosis nequeas separare.

Florum loco seminumve duplex genus adest corpusculorum b). Fungosum c) primum, subcarneum, vel in ovatas planas scutellas depressum, vel in spongiosa tubercula, in universum subrotunda, vel in perfectas demum sphaeras. Verum dantur etiam Lichenes, in quibus ægre scutellas ostendas, cum crusta lichenosa addit. Alterum genus durius est, ficcum, scobiforme d), in acervos collectum. Hæc semina dicit MICHELI, & LINNÆUS, & ille quidem eo constantius, quod germinasse viderit e): idem priores illos fungulos florum receptacula vocat. Ejusmodi semina & cum scutellis reperiuntur, & in aliis speciebus, quæ scutellas non proferunt.

Plura genera DILLENIUS fecit; LINNÆUS unicum. Commodius prior, sed iste, ni fallor, propius ad naturæ nutum. Corniculati enim Lichenes, cavi, polline pleni, indiviso nexu cum coralloideis coherent, cornubus bifidis & subdivisis f): inde cum pyxidatis Lichenibus, quando mucro cornuum intumescit, deprimitur g), inque cavum infundibulum mutatur. Idem pyxidarii de summo margine ramos educunt ramosos, ut cum Coralloideis coeant h). Isti tum Usneis figura ramosa consentiunt, & eadem Usneæ scutellatis Lichenibus proximæ sunt. Isti & pulmonarii reperiuntur foliis planis ramosis, & aliis foliis gelatinosis, & duris, & demum crustæ potius glebosæ, quam foliis scutellæ insident. Ab istis meræ crustæ informium glebarum proximæ absunt, quæ cum Byssis fere continuantur, ut gelatinosi Lichenes cum genere fungino.

ORDO I.

CORNICULATI

Hos cum scyphigeris, & cum fruticosis uno nomine DILLENIUS comprehendit, & Coralloide vocat, recte hætenus, quod cornuti & in scyphigeros degenerent, etiam ex eadem crusta, & in Coralloide. Neque obscura est suspicio, plerasque plantas, quas ad n. 1950. usque enarrabo, ejusdem plantæ esse varietates, quæ prima ætate cornua de crusta efferat, inde in Scyphos, & in Coralloides degenerent, variis demum fungosis tumoribus, colore, situ & magnitudine diversis ludat. Consentit mecum CL. BUXBAUM & omnes Coralloideos i). Lichenes ex unico pyxidato nasci CL. SCOPOLI k). Fungi his adultis convexi, & rotundi, adnascuntur.

1902. LICHEN cornubus simplicissimis, acutis, farinosis.

Lichen ex albo subcinereus, proboscideus ♂ corniculatus, minor, ut plurimum non ramosus, MICHELI ord. VII. p. 81. n. 14.

Coralloides scyphiforme cornutum DILLEN. Syth. Musc. p. 92. t. 15. f. 16. varietas a.

Vulgo in arborum putrescente cortice, inque terra. Crusta foliacea, Marfileis adnatis, plana, ramosa, indeterminata, obtusis terminis, sæpe imbricata, ut crusta crustæ incumbat, superne viridis, inferne alba, crebris radiculis capillata, coriacea, tenax. Ex ea crusta, velamento superiori frondis in sublime ducto, cornicula surgunt,

a) Lichen genus totum petris adheret, uti Muscum PLIN. L. XXVI. n. 10.

b) MICHELI L. c. & t. 52. P.

c) LINN.

d) L.

e) p. 74.

f) vide MICHELI t. 41.

g) ibid.

h) MICHELI t. 41. f. 2. 3.

i) Crust. II. plant. rhor. p. 15.

k) p. 95.

gunt, lente conica, acuminata, fescuncialia, intus cava, extus alba & farinosa. In corniculis puncta aliqua, initia ferrarum scutellæ vidi, tum ramulos perbreves, & fungulos.

β. Elegantem varietatem versus *Zweglüttschinen*, in subalpinis reperi, in qua & crusta, & cornua, pulchre sulfurei coloris erant.

1903. LICHEN cornubus subramosis acutis, farinosis.

Muscus fistularis major GREW. p. 237.

Lichen fistulosus corniculatus BARRELIER. ic. 1286. § 1277. f. 1.

Lichen corniculatus fistulosus candidus BOCCONE p. 149.

Lichen pyxidatus cornu simplicis RUPP. flor. Ienns. edit. 1726. p. 299. qui vir Cl. certe vidit, a pyxidato non differre.

Lichen cinereus proboscideus & *corniculatus*, ut plurimum non ramosus MICHEL. p. 81.

Coralloides vix famosum, *scyphis obscuris* DILLEN. Synt. p. 90. t. 15. f. 14. varietas β.

Lichen scyphifer, *simplicifolius*, *subventricosus*, *calycibus integris* LINN. p. 1610.

Α priori statura differt, quæ multo altior est, & amplior crusta, & cujus cornua sæpe clavæ similitudinem referunt, ut in medio crassiora sint.

β. *Lichen tubulosus*, *nivei fere candoris*, *apicibus recurvis acutis* SCHEUCHZER. Is. II. p. 137.

Lichen tubulosus, &c. MICHEL. p. 81. n. 17.

In *Flinis*, *Speluga*, *Prapioz*, *Enzeindaz*, & aliis alpinis.

Cum priori contentit, uncialis, biuncialis, plerumque simplicibus corniculis, tamen & ramosus & palmatus, cævus, tectus polline niveo.

1904. LICHEN corniculo simplici, maximo, levî.

Lichen corniculatus omnium maximus SHERARD. apud RAJ. Synops. p. 68.

Lichen caule simplici, apice acuto, aut calyce turbato terminato LINN. Flor. Lapon. n. 433. t. 11. f. 5.

Subalpinus, aux *Plans*: circa *Interlachen*.

Variat, alias viridis & levis, polline concolore, alias obscuri coloris & glaber: semper maximus, ad quatuor uncias altus. Degenerat in pyxides, in cornua ramosa, in scyphos prolifera.

1905. LICHEN corniculo simplici, duro, subaspero.

Lichen subulosus, verrucosus, ex obscuro vires flavescens MICHEL p. 81. n. 16. SCHEUCHZER. Is. II. p. 135.

In sylvis alpinis, ut *Javernaz*, *d'Arbignon*, *Enzeindaz*, *Pilato*, *Gamor*.

Hic durus est & asper, corniculis simplicibus, non adeo in scyphos, sed in ramosa potius cornua degenerantibus, etiam etiam scyphos vidi graciles. Color ei olivaceus est.

*1906. LICHEN corniculo simplici, verrucis obdito.

In sylvis circa Bernam v. gr. *Koblhalz*.

Adfinis Licheni 1903. corniculatus & cylindricus, sed totus verrucis duris, fuscis, simplicibus & racemosis tectus.

*1907. LICHEN corniculo simplici, obtuso.

Coralloides scyphiforme, ossis femoris facie DILLEN. p. 91. t. 15. n. 15.

Ex alpinis habeo.

Mea exempla sunt adfinia Licheni 1903. sed crassa, cylindrica, etiam reticulata & foraminibus pertusa. In apice crassior, difformem scyphum parumque depresso mediatum.

*1908. LICHEN corniculo simplici, apice depresso, scutellato.

Coralloides scyphis gracilibus, subiformibus, pedicularis folio DILLEN. p. 85. t. 14. f. 10.

Crusta Lichenis pyxidati. Cornua, ut in 1902. sed intermifcentur alia, in quibus omnino scyphus est, sed perexiguus, & parum depressus.

*1909. LICHEN corniculis acute bifidis, pyxidibus imperfectis & dimidiatis.

1910. LICHEN corniculo subramoso, fungifero.

Lichen albus, proboscideus & *corniculatus*, plerumque non ramosus, *proboscideum oris coccinei* MICHEL p. 87. n. 13.

Varietas Lichenis 19. t. 15. A. B. DILLENII. Montanus, ex *Ferrieres*.

Exiguus, ad 1903. pertinet, absque scyphis, sed corniculo breviter bifido; aut in paucos ramos fisso, cujus apex ruberrimo, fungoso, tumore incrustatur, etiam racemo perpulchro fungorum coccineorum.

1911. LICHEN corniculatus spadiceus; scyphis cylindricis.

Crustra spadicea, pyxides spadiceæ, tamen polline adpersæ, parum sæpe cavæ, & pene cylindricæ, profunde dentatæ. Dantur etiam proliferæ.

1912. LICHEN scypho infundibuliformi simplici.

a. *Lichen pyxidatus minor* VAILLANT. p. 115. t. 21. f. 6. MICHEL. t. II. non vero nomen. *Muscus pyxioidei saxatilis* C. B. Prodr. p. 152.

β. *Lichen pyxidatus* GREW. t. 237. major I. R. H. VAILLANT. l. c. f. 8. MICHELI p. 82. nomen, non vero icon.

α. β. *Coralloides scyphisforme* (tuberculis fuscis) DILLEN. p. 79. t. 14. f. 6. A. B.

Lichen scyphisforme simplex, crenulatus, tuberculis fuscis LINN. p. 1619.

Vulgatissimus in terra humida, arborum truncis & petris, etiam alpinis.

Hic evidentissima crusta est ramosa, inferne nivea. Corniculum intumescit in sursum patens infundibulum, margine simplici, & teneris denticulis serrato: polline cæterum molli & albo obducitur, ut Lichen 1903. β. Varietas β. etiam biuncialis reperitur. Tubercula fusca a nostro absunt.

Ad tussim convulsivam infantum l) laudatur; & adstringit. An Calycaria m) in quercubus, qua ad odores utuntur? Nostris ignoratur.

1913. LICHEN scyphifer, infundibulo verrucoso.

Lichen pyxidatus major, rugosus VAILLANT. t. 21. f. 7. non bene, si noster est.

Muscovungus pyxidatus, muralis major & *rugosus* HIST. OXON. III. p. 632.

An varietates Lichenis 9. DILLENII.

Pallim satis frequens.

Ex majoribus est, scyphis semuncem latis, intus albicantibus verrucis oblitis, quæ ita demum ab ætate crescunt, ut intus & extus Lichenem obducant. Crustra foliosa durior.

1914. LICHEN scyphiger, verrucis racemosis.

Lichen tubulatus albus, ut plurimum non ramosus, receptaculis florum eleganter rufis, crispis & confertis MICHELI p. 83. n. 4.

Inter varietates Lichenis 9. DILLENII.

Ex minoribus exemplis *pyxidati* nascitur.

Circa suprema acetabula nascuntur agmina verrucarum duriuscularum subrubella, ut hætenus Brassicæ caulispæe aliqua imago inde coacervetur. In his verrucis, lentis vitæ auxilio, puncta ex atro rubra frequentia conspiciuntur, rudimenta quasi receptaculorum florum, ut MICHELIUS vocat, qualia in Lichenibus coralloideis conspiciuntur.

1915. LICHEN scyphiger, infundibulis ferratis.

Lichen scyphifer simplex, denticulatus, stipite cylindrico. LINN. p. 1615.

Albissimus sæpe, frequentibus scyphis, per marginem profunde ferratis, dentibus triangularibus, ad antiquæ coronæ similitudinem.

*1916. LICHEN scyphiger, infundibulis ferratis, coronatis.

Lichen non ramosus, acetabulis sobriatis MICHELI p. 85. t. 41. f. 5.

Coralloides scyphisforme gracile, marginibus ferratis DILLEN. p. 84. t. 14. f. 8.

Priori latis adfinis: sed in coronæ dentibus globuli sessiles, aut petiolati, ut totus scyphus coronam Comitæ exprimat.

*1917. LICHEN pyxidatus amplissimus, infundibulo inciso, crenato.

Muscus cornucopioides alpinus, saxatilis BOCCONE *Mus. di Piant. II. p. 21. in Herb. Schenckæ.*

Pyxis omnium maxima, pene fuscuncialis, infundibuliformis, ad unciam lata, per oram profunde incisa, segmentis informibus, varic & inique dentatis, ultimis spinulis exiguis, simplicibus, & bifidis.

1918. LICHEN

l) WILLIS pharmacop. rational. II. p. 49. FORBES de tussis p. 28.

m) IMPERAT. hist. natural. p. 855.

1918 LICHEN *scyphiger*, infundibulorum fungalis coccineis.

Lichen circa Anderbergium THALII.

Muscus terrestris floridus GREW. p. 237.

Muscus pyxidatus major WORM. p. 140.

Lichen pyxidatus rugosus, *prolifer* & non *prolifer*, *acetabulorum oris coccineis* & *tumensibus* MICHELI *ord. VIII.* n. 3. t. 41. f. 3. tum 4.

Coralloides scyphiforme, *tuberculis coccineis* DILLEN. p. 82. s. 14. f. 7.

Lichen scyphifer simplex, *integerrimus*, *stipite cylindrico*, *tuberculis coccineis* LINN. p. 1618.

In ligno putrido, etiam Bernz. *A la Cbaux d'Abelle*, &c.

Accedit ad 1917. fed acetabula paulum difformia, ferrata & incisa, producant magnos fungulos, coccinei latissimi coloris.

In Thuringia ad febres intermittentes adhiberi lego apud BRUKMANNUM n). Rubro colore tingit o).

1919. LICHEN *scyphiger*, infundibulorum fungis fuscis.

Icon VAILLANT. s. 21. f. 11.

Accedit ad 1918. fed tuberculis fungosis fuscis obfusus, uti coccineus ille rubris.

In aliis exemplis similia, fed subcarnea, sunt fungiformia tubercula.

*1920. LICHEN *pyxidatus maximus*, profunde incisus, dentibus dentatis, punctatis. †

Cum nomine Lichenis *pyxidati* proliferi fuit inter *herbas siccas* I. S.

Elegans: infundibili collum longum & perangustum, acetabulum amplum, planiusculum, foliosum, proliferum, similes edens pyxides pariter angusto collo, lato acetabulo, pariter folioso, & secundo prolifero, secundis acetabulis gracilibus & perexiguis.

*1921. LICHEN *scyphiger*, infundibulis spinosis. †

Prioris haecenus adfinis subalpinus.

Acetabula latissima, repanda & ferrata, etiam lacera. Ex eorum cavae undique efflorescunt spicula, acuta, in coronae speciem disposita, in apice suo puncto ruberrimo notata, initio quasi proliferi coccinei. Totus habitus praeterea verrucis obducitur.

*1922. LICHEN *cylindricus*, fungo fusco terminatus. †

Accedit femorali DILLENII tubo cylindrico, absque acetabulo, terminato uno, pluribusve majusculis fungis fusci coloris.

1923. LICHEN infundibulis glabris proliferis.

Lichen pyxidatus prolifer VAILLANT. s. 21. f. 5.

Inter varietates Lichenis 6. DILLENII K. L. M.

Inter varietates *Pyxidati* LINN. p. 1619.

Aliquanto rarior, cum prioribus: plerumque vero infundibula prius prolifera sunt: quam margo ferris incidatur.

Ex infundibulo Lichenis 9. Enum. novum infundibulum prodit, unum, deinde duo: & denique plura, quae coronam novae prolis ex margine primi infundibuli efficiunt. Deinde, ne nimis multas species faciam, secunda ista infundibula tertia generant, & denique quarta, eo minora, quae superiora.

1924. LICHEN infundibulis ferratis proliferis.

Muscus pyxidatus BARRELIER. sc. 1278. n. 11.

Muscosungus pyxidatus, *capite altero alteri imato* HIST. OXON. III. p. 632. f. XV. s. 7. f. 4.

& *Lichen pyxidatus*, *Budria folio* MICHELI *ibid.* n. 10. s. 42. P. P.

Coralloides scyphiforme gracile, *marginibus ferratis* DILLEN. p. 811. s. 14. f. 8.

Lichen scyphifer ramosus, *denticulatus*, *filiformis* LINN. p. 1619.

Haec vulgarissima sp. nascitur ex Lichene ferrato, cujus infundibula nova infundibula, sui similia generant, ptole etiam tertium repetita.

*1925. LICHEN infundibulis proliferis ferratis, foliosis & verrucosis. †

An *Coralloides scyphiforme gracile*, *marginibus ferratis* DILLEN. p. 84. s. 14. f. 9.

Varietas est proliferi, marginibus ferratis, verrucosis & foliosis, caeterum cavis acetabulis.

n) *Eph. 17.*

o) K. Wietack. *acad. bandl.* 1765. p. 244.

*1926. LICHEN pyxidatus extus prolifer. †

Viridibus globulis & intus obductus, rubro margine. Passim vero ex superficie exteriori parva acetabula intus rubentia nascuntur, qualis prima pyxidati lichenis facies est. Alpinus.

1927. LICHEN infundibulis proliferis, fungulis coccineis.

Muscus pyxioides, *labelis saturate croceis* BOCCONE *Mus. di Piana*. p. 142. t. 104.

Muscopogon pyxidatus, *calyce altero alteri innato, apicibus nunquam coccineis* HIST. OXON. l. c.

Muscus multiformiter pyxidatus, *capisulis, seu apicibus, coccineis* PLOT. *natur. hist. of Staffordshire* t. 14. f. 1. p. 199.

Lichen pyxidatus, acetabulorum oris coccineis & *tumentibus* VAILLANT. t. 21. f. 4. bene & ut suspicor f. 2.

Lichen pyxidatus, rugosus, prolifer (& non prolifer), *acetabulorum oris coccineis* & *tumentibus* MICHELI p. 82. n. 3. t. 41. f. 3. & *ibid.* n. 4.

Coralloides scyphiforme, tuberculis coccineis DILLEN. p. 82. t. 14. f. 7.

In alpinis frequentior, etiam in sylvis, in paludosis *Chaux d'Abelle*.

Fabrica Lichenis 1924. sed ora superior infundibulorum pulcherrimis coccineis fungis obrita.

1928. LICHEN infundibulis proliferis, fungulis atrofuscis.

Lichen circa Andersberg, capisulis atris THAL. p. 73.

Inter varietates Lichenis 9. DILLENII.

Lichen squamosus, acetabulis dense congestis VAILLANT. t. 21. f. 10.

Lichen pyxidatus, acetabulorum oris proliferis, receptaculis furum rufescentibus MICHELI t. 41. n. 8. f. 7. etiam 8.

Similis paulo priori. Funguli in juniore Lichene pallide & ineleganter carnei, in adulto fusci; scyphi varie proliferi, laceri & difformes.

*1929. LICHEN infundibulis proliferis, foliosis & fungosis.

Muscus cornucopioides cristatus BOCCONE *Mus. di Piana*. t. 107. t. 8. p. 21.

Coralloides scyphiforme, marginibus radiatis & *foliatis* DILLEN. p. 85. t. 14. f. 9.

Lichen folio brevior, tuberculis coccineis LINN. p. 1619?

Itē de supremis infundibuliformis & folia producit, & fungulos atros in brevibus arctis gerit.

*1930. LICHEN asper, infundibulis gracilibus, corniculis foliosis & verrucosis, fungiferis.

Passim in montanis, ut in *Creux du Vent*, & ipse legi & Cl. GAGNEPIN.

Videtur nasci ex corniculato viridi, duriori. Ejus enim colorem habet & duritatem; ceterum biuncialis, jam coralloidum similior, cylindricus, acetabulis angustis, difformibus, foliosis, verrucosis, fungis coronatis, proliferis, variis modis.

*1931. LICHEN infundibulis tubisugmibus prolifer. †

Circa Roche in rupibus.

Graciles huic longi & fere cylindrici tubuli; infundibula angusta, ut tubas fere referant, earum ora tota fungis fuscis coronata: reperiuntur simplices, proliferi, & ramosi, sed multo altiores, quam 1925. neque verrucosi.

*1932. LICHEN infundibulis foliatis, punctatis. †

Lichen MICHELI t. 42. f. 3.

Circa les Plans.

Foliacea natura cum acetabulis confunditur. Nam crusta ipsa passim petiolum habet, & erigitur, ut speciem aliquam palmati infundibuli, vere foliaceam exprimat. Deinde vera infundibula simplicia & prolifera, in latas foliosas lacinias expanduntur, ut hactenus ad pulmonarios Lichenes hi pyxidati accedant. Intermiscentur parvi in ferris infundibulorum fungi, absque verrucis.

*1933. LICHEN triplicato prolifer, acetabulis angustis foliosis. †

Est ex amplissimis, pyxidibus tamen pergracilibus, petiolo filiformi, acetabulis triplicato proliferis, ultimis acetabulis tubarum similibus, inferioribus etiam foliosis.

Inter plantas siccas SCHEUCHZERORUM.

*1934. LICHEN infundibulis explanatis fungiferis.

Coralloides scyphiforme, foliis alciorniformibus cartilagineis DILLEN. p. 87. t. 14.

Lichen pyxidatus endivie crispæ folio, profler, acetabulorum oris crispis VAILLANT. t. 21. f. 3.

Reperi circa Regenstein, & DILLENIIUS misit.

Foliacea expansio vulgaris pyxidati, potius amplior, eleganter rotunde semipinnata. In aliis exemplis acetabula prolifera ferrata, coronata; in aliis, ut in nostro, innumera scutellæ de ora ramorum efflorescunt, & de medio. Vetusta folia difformia, nigricantia, contracta, semikava, palmata, exasperata, per ambitum lata, dentata, fungulis coronata, ut folia ab acetabulis non distinguas.

*1935. LICHEN fronde undique ex medio scyphigera, semipinnata, rotunde lobata. †

Hæc est varietas 12. A. DILLENII t. 14. & MICHELI t. 42. f. 1. 2. absque nota ordinis.

Etiâ subalpinus.

Cum cumatili comparavi, neque tamen cum eo manere potest.

Folia fere Endiviæ facie virentia, inde obscure lignea, fere Coffeæ colore, eleganter per oras lobata & rotunde circumferrata, firma & dura. Inferior superficies undique albissima, qua nota ab omnibus Lichenibus adfinibus recedit. Scutellæ numerosæ, alte petiolatæ, fere aliqua pyxidati facie semilobatæ, subrubellæ, ora minute ferrata, multo vero, quam pyxidato, duriores, & continuo ut prodeunt, jam cavæ.

Ab alciorni veris pyxidibus de superficie efflorescentibus differt, & ramis minime palmatis.

*1936. LICHEN pyxidatus prolifer multiformis, acetabulis foliolis, cylindricis & spinulosis. †

Lichen densatus major prolifer rugosus & *fuscus* H. SCH.

Totus obscure ex umbrino cinereus. Frondes ut in vulgari, sed acetabula mire deformata, ut vix verbis exprimas. Trunci sunt lati, difformes, foraminibus pertusi & reticulati. Hi ramos edunt etiam repetito divisos, latos etiam, in deformia acetabula exeuntes, alias mere foliosæ, alias difformiter multifida, coronæ muralis similia: alias propiora acetabulis, tamen cylindrica nimis, crenata, brevibus denticulis, multa ex uno acetabulo difformi. Alias adeo gracilia sunt acetabula, ut florum fere similia sint.

*1937. LICHEN infundibulis proliferis palmatis, ferratis & punctatis. †

Coralloides cornucopioides incanum, scyphis cristatis DILLEN. p. 94. t. 15. f. 17.

Crusta vulgati. Tubuli lati, difformes, verrucosi & lacunati, complanati. Eorum finis varius. Alii ramos educunt simplices, breves; alii acetabula angusta, punctis subnigris coronata. Eadem prolifera sunt etiam, varie & difformiter, & ultima acetabula habent palmata ramosa, ramulis sæpe minimis punctis nigris terminata. Passim etiam cauliculi foliosi sunt.

1938. LICHEN pyxidatus, difformis, acetabulis cornigeris.

Coralloides crassus subincanum, calycibus dentatis DILLEN. p. 95. t. 15. f. 18.

Lichen scyphifer simpliciusculus, subventricosus, calycibus dentatis LINN. p. 1520.

Lichen caule simplici, apice acuto, seu calyce surbinato terminato LINN. flor. lapon. t. 11. f. 3.

Tubuli recti pene cylindrici. Acetabula valde difformia, cornuta, cornubus longis conicis; caulis ad varios angulos flexus & brachiatus. Habitus albus & mollis, sæpe in arcum flexus; caulis ex ejus convexitate ramos conicos parum ramosos emittit.

*1939. LICHEN infundibulis palmatis, fungulis coccineis.

Coralloides ramulosum, tuberculis coccineis DILLEN. p. 95. t. 15. f. 19.

Lichen scyphifer ramosissimus, ramis cylindricis, calycibus integris, nodosis LINN. p. 1520.

Scyphi palmati, rudes, eorumve loco rami fissi in ramulos breves, congestos, terminatos fungulis coccineis.

*1940. LICHEN corniculatus bicornis & tricornis, coccineo puncto terminali. †

An *Lichen minimus terrestris*, foliis perexiguis, receptaculis florum viscentibus, MICHELI t. 10. n. 2. f. 1?

Crusta pyxidati vulgaris, cornicula brevissime ramosa, punctis coccineis, omnium minimis terminata.

*1941. LICHEN verrucosus bicornis & tricornis, fungulis fuscis terminalibus. †

- Coralloides parum ramosum, tuberculis fuscis* DILLEN. p. 97. t. 15. f. 20. ut tamen icon 19.
C. fere propior nostrae sit.
- Lichen minimus terrestris, foliis perexiguis, receptaculis foram fuscis* MICHELI t. 42. ad 10. f. 2.
In sylva versus Merklingen. Versus Zweylätschbäsen.
- Tota crusta foliacea, obfita verrucis; sic infundibula, quorum aliqua simplicia, plerumque prolifera & ramosa sunt, ramis duobus, & tribus, quos omnes fusca tubercula fungosa terminant.
- *1942. LICHEN verrucosus minimus, infundibulis bifidis & trifidis, fungis fuscis terminalibus. †
Omnium minimus, crusta tamen pyxidati vulgati, verrucosa. Capitula in tubulis biuncialibus, bifidis, trifidis, etiam palmatis, vix infundibuli naturam retinentibus, fungosis, fuscis fungulis terminatis. Intercurrunt integra, & obscure divisa acetabula.
1943. LICHEN asper, infundibulis gracilibus, corniculis ramosis.
Lichen pyxidatus & *corniculatus prolifer* SCHEUCHZER. It. I. p. 42. t. 5. f. 8.
Lichen pyxidatus & *ramosus prolifer, e viridi obsoleto lutescens* MICHELI p. 80. t. 41. f. 1.
Ex corniculato duriori virecente nascitur, ejusque naturam conservat.
Vix potest esse *Lichen* 16. DILLENII, mollis & maximis caulibus.
1944. LICHEN caulibus scyphigeris & corniculatis, corniculis ramosis.
Lichen pyxidatus & *corniculatus albidus minor* & *gracilior* MICHELI p. 81. n. 7.
Muscus corniculatus TABERNEMONT. p. 809. I. B. III. p. 767. PANCOV. &c. 16.
DILLENIIUS inter varietates Lichenis corniculati habet.
Crusta foliacea, ut in vulgari: cornua similia & admixta acetabula. Sed alia & plurima continua in duos pluresve breves ramos finduntur.
1945. LICHEN corniculis erectis ramosis, infundibulis gracilibus.
Lichen montanus corniculatus HIST. OXON. III. p. 632. t. 7. f. 1. VAILLANT. t. 26. f. 7. abeque scyphis.
Lichen pyxidatus & *corniculatus cinereus, angustior* & *elatiore, corniculis longioribus* MICHELI n. 7. t. 41. f. 3.
& *Leprosus* ibid. f. 4.
DILLENIIUS ad n. 1.
Im Burgdorffbätslein. Etiam in subalpinis.
Durior priori, major, cornubus biuncialibus. Plerique trunci mera cornua producant, ramosa, paucis tamen ramis. Aliqui tamen acetabula habent, eaque simplicia, aut fungis nigris undique obfita.
1946. LICHEN infundibulis proliferis & corniculatis erectis.
Coralloides scyphiforme ferratum elatius, caulibus gracilibus glabris DILLEN.
Lichen pyxidatus, corniculis aduncis MICHELI ord. VII. t. 41. f. 2.
& *Lichen alpinus* EJUSDEM ibid. f. 5.
Passim reperi circa Rheinhausen, Schleisfeisen, & alibi in Germania.
Proliferi genus est, per quod transitur ad Coralloideos Lichenes. Crusta foliacea vulgaris pyxidati. Tubuli longi, graciles, cylindrici; acetabula perangusta, vix cava. Ex eorum ora alias praelonga cornua, alias & tubuli, in nova acetabula proliferi. Longus inde & gracilis, & ramosus habitus fit; denique veri coralloidei Lichenis similia. Albus fere caeterum, & polline dense adpersus.
- *1947. LICHEN cornutus, scyphis cornigeris & fungosis. †
In plantis maximis illius viridis Lichenis adfinibus reperi: folia parva imo cauli adpersa, scutellas frequentes, terminatrices, serratas & laciniatas, etiam cornua edentes, & pyxides, serratas, denique foliosas & coronatas fungis fuscis.
- *1948. LICHEN spadicus caulibus foliosis, scyphigeris & corniculatis. †
Inter SCHEUCHZERORUM plantas.
Ex alpino spadiceo nascitur, caulibus foliosis, foliis adpressis, ramis partim in cornicula abeuntibus, & partim in graciles serratasque pyxides.
- *1949. LICHEN pyxidatus, ferratus, cornubus ramosis subpyxidatis. †

LICHEN. I. CORNICULATUS. II. CORALLOIDEUS. 77

In M. Sylva.

Ex eodem alpino aspero natus, gracili infundibulo, undique coronato, dentibus punctatis, capitatis: Alii rami in brevibus infundibula abeunt, longi alii in ramosa corna, & nova imperfecta infundibula.

*1950. LICHEN pyxidatus & corniculatus spadiceus, tuberculosus.†

Lichen tubulosus verrucosus, ex obscuro virore flavescens H. SCH.

Pertinet ad nostrum spadiceum maximum.

Multiformis in eodem cespite, totus tamen spadiceus, durus, cortice non verrucosus quidem, sed rugoso, tuberculoso, difformi. Alia cornua simplicia, acuta: alia in cylindrum abeunt paulum dilatatum, quod acetabuli principium est. Alii in acetabulum conicum, tamen gracile, oris dentatis, dentibus nigricantibus: alii ramosi, & cornuti, non repetita divisione, sed multis ex curvo trunculo ramis difformibus, finibus breviter spinulosis.

*1951. LICHEN prolifer & corniculatus, corniculis brevissime digitatis, fungiferis.†

Multiformis gracilior, ramosus, calycibus ferratis HIST. OXON. III. p. 632. t. 7. f. 6.

Lichen pyxidatus ramosus, acetabulis fimbriatis MICHELI p. 81, n. 10.

& *Lichen pyxidatus & corniculatus, alpinus, ex fusco cinereus, pyxidatus crenatis* EJUSDEM t. 41. n. 7. f. 5.

Videtur inter Lichenes esse 17. DILLENII.

In subalpinis circa Interlachen, &c.

Ultimus pyxidatorum Coralloideus oritur. Crusta est vulgaris pyxidati: infundibula informia, dentata, denticulis rubro fusco, rotundo, fungulo terminatis. Ex infundibulis, & ex caule præter infundibula, alii rami ramosi, coralloidei, exeunt, quorum ultimus finis ad acutissimos angulos finditur, in furculos brevissimos, fungulis convexis, fuscis, terminatos. Albus est ut 1944. polline niveo conspersus, etiam foliosus & verrucosus. Differt a cornucopioides ramis brevissime ramosis.

II. LICHENES CORALLOIDEI

CORALLOIDEI DILLEN.

His fruticosa, ramosa, facies est, funguli convexi.

*1952. LICHEN fruticosus, vage ramosus, foliosus, extremis ramis palmatis fungiferis.†

Lichen coralloides tubulosus major montanus, e cinereo viridi rufescens, caulibus recurvis, nonnihil foliosis, inordinate dispositis, receptaculis florum crassioribus rufescentibus MICHELI t. 40. f. 5.

Coralloides sparsam, caulibus tortuosus & spinosus DILLEN. Sylv. p. 101. t. 16. f. 25.

Bernæ non rarus, in sylva Bremgarten; circa Drakau; etiam in subalpinis circa les Plans. In area du Creux du Vent.

Ex maximis totius classis. Foliacea crusta pyxidati vulgaris; aliqua foliola toti caulibus longitudini adhærent, quorum loco, in aliis exemplis, breves & angustæ quasi spinulæ sunt, simplices & bifurcatæ. Fruticulus ramosus, vagus, dichotomus, latius ad lineam, cavus, durus, asper, fragilis, multo fusco colore tinctus. Ultimi furculi in plurimos confertos ramos dividuntur, quibus majusculi, ad lineam lati, subcarnei, & aurantii, funguli insident, per ætatem fusci. Sæpe ultimi rami aperiantur, & palmati desinunt. Et caulibus etiam compressis subinde atque rugosis est.

β. *Lichen coralloides tubulosus, medius, e cinereo viridis, ramulis erectis, nonnihil foliosis, extremis palmatis apertis & palmatis, receptaculis florum rufescentibus exiguis* MICHELI c.f. 4. & *Lichen* f. 6. ibid.

Bernæ in sylva Sedelbach, Interlaci, &c.

Juniora videntur exempla, alba cum virore, receptaculis punctorum hæcenus similioribus.

1953. LICHEN coralloides foliosus & palmatus, ramulis confertis foliosis, bifidis, fungiferis.†

Lichen arboreus, coralloides, auratus, ramulorum extremis fuscis & tumensibus H. SCHEUCHZ.

Accedit duro folioso Coralloideo 1952. Sed multo elegantior est.

Caulis durissimus, teres, cavus, subinde ad genicula apertus, crassus, versus ultimos ramorum fines totus planus & palmatus. Frons passim adpersa, rami vero ultimi omnigeni, foliis misti, amplius & foliosis, finibus breviter bifidis, fungis parvis magnisque, nam intercurrentur fungi lineam lati, latiores subrubelli, & obscure flavi. Conferti prodeunt, ut longissimo cespite quisque ramos terminetur.

- *1954. LICHEN caule fruticoso, subfolioso, ramis adscendentibus repetito bifurcatis, punctiferis. *Muscosiungus montanus corniculatus* HIST. OXON. III. p. 632. t. 7. f. 1. VAILLANT. t. 26. f. 7. *Muscus cornus Cervi referens*, corniculis brevissimis BARRELIER. ic. 1307. & *Muscus coralloides* EJSUD. ic. 1277. p. 22. Lichen coralloides subulosus minor & gracilissimus, subviridis, ramulis erectis, nominatim foliosis, receptaculis florum rufescentibus MICHELI. 40. D. non bene. Plures eo refert DILLENIUS. Coralloides corniculis brevioribus & crebrioribus DILLEN. p. 104. t. 16. f. 27.
- Ad priorem 1952. valde accedit, quem in Germania passim cinereum legi; in Gottbarde virentem. Habitus perinde durus & levis, absque molli farina frequentium; & caules recti adscendentes, ramique ad angulos acutissimos divisi. Crusta foliacea ad caulem rarior, aut nulla. Rami utique crebriores & breviores, quam priori, furculis perinde acutissimis, digitatis. Gemini ternive funguli similes, perexigui, rotundi, spadicci.
- *1955. LICHEN caule fruticoso, erecto, ramis adscendentibus dichotomis. Huc refert DILLENIUS *Muscum corniculatum* TABERNÆMONTAN. p. 809. Coralloides corniculis longioribus & rarioribus DILLEN. p. 102. t. 16. n. 26. Lichen fruticosus, subdichotomis, ramis simplicibus subulatis LINN. p. 1621. A Lichene 1944. & 1945. differt. Magna copia reperi in monte Auerberg. Crusta foliacea Lichenis pyxidati; passim etiam ad caulem adhærescens. Cauliculi fruticosi, parum ramosi, & ad parvos angulos, albi, etiam glebis cinereis adparsi, cæterum leves, absque polline illo tenui sequentia. Tubuli cavi, clausi, non palmati. Rami subito bifurcati; trifurcati, ramulis ultimis brevissimis. Funguli perexigui, fusci.
- *1956. LICHEN caule fruticoso, folioso, ramis subnutantibus, minute multifidis, fungiferis. Coralloides fruticuli specie, candicans, corniculis rufescentibus DILLEN. p. 110. t. 16. f. 30. LINNÆUS pro varietate habet, sed nimis a molli differt. Inter mollem 1957. & eum ambigit, qui corniculis est brevioribus 1954. Habet, ut iste, crustam foliaceam, qua mollis caret, habitum vero magis vagum minusque densum, duriorē, humiliores, fuscum, ramulos minimos, minus nutantes, colore rufo.
1957. LICHEN fruticosus, farinosus, furculis innumeris, nutantibus. *Muscus corallinus*, seu *Coralloides montanum* TABERNÆMONT. p. 810. Coralloides montanum, fruticuli specie, ubique candicans DILLEN. p. 107. t. 16. f. 29. Lichen coralloides rubulosus. major, candicans, ramosissimus, receptaculis florum rufescentibus perexiguis MICHELI p. 79. t. 40. f. 1. Icon OEDERI t. 180. Abunde circa Bernam prope Drakau. In montanis, ut in area du Creux du Vent. Cum primis hujus classis convenit habitu fruticoso, ramosissimo, altitudine ad semipedem, tubulosa natura, ad alas aperta. Verum mollis est, & totus farina alba obducitur. Deinde rami multo minores, tenuiores, & magis multiplicati, demum aciculares, teretes, sæpe nutantes. Nulla crusta foliacea, ut ad Usneas nunc propius accedamus. Funguli frequentes, etiam racemosi, pallide rubelli & fusci. Hic Lichen est, quo Rangiferi pascuntur, in sylvis ambustis frequente, nobis in ericetis. Ob solidiorem omni gramine, magisque farinosum, cibum videtur lac eorum animalium pinguiissimum esse, & butyrum sebi simile. Ob eandem cibi bonitatem cornua huic Cervi speciei non delabi BUFFONIUS a). Sed neque capris, neque vaccis delabuntur. Etiam pecora, perinde ut Rangiferos, eo Lichene pasci posse b) lego. Nobis nullo in usu est, posset autem ad cyprium pollinem adhiberi.
- β. *Muscus terrestris coralloides erectus*, corniculis rufescentibus C. B. Prodr. p. 18. n. 1. Coralloides fruticuli specie, candicans, corniculis rufescentibus DILLEN. t. 16. n. 30. Non puto vere differre, quem in paludibus montis Bructeri, circa Interlachen & alibi legi. Minor est, rami innumerabiles, subinde rufescentes, spinulæ nullæ; sed folia nonnunquam adpersa; habitus paulo laxior, color magis fuscus. Ita DILLENIUS, sed mihi ii foliosi Lichenes videntur ad 1952. pertinere.

1958. LICHEN

a) T. XIV. p. 333.

b) K. zw. wietensk. acad. handl. 1743. Tyim. II. ad fin.

- *1958. LICHEN corniculatus verrucosus, cavus, intus anthracinus, fungulis minimis. †
In sylvis & agris.

Accedit ad molliissimum 1957, qualis maximus provenit, nam sesquilineam latus, semipedalis nascitur. Frutex ramosus, ramis supremis subito gracilescens, nantibus, brevissime multifidis, fungulis vix conspicuis notatis. Totus autem obducitur globulis distinctis, cinereis, ipse totus anthracinus & cavus, passim late apertus, & complanatus. Mollis intus albus est.

1959. LICHEN fruticosus, levis, perforatus, spinosus; ramulis punctiferis.

Coralloides cornua cervi referens H. SCHEUCHZ.

Coralloides asper corniculis tenuioribus bifurcatis H. SCHEUCHZ.

Muscus coralloides mollior ♂ *elatio*, albidus, tubulosus HIST. OXON. III. p. 633. f. d. XV. t. 7. f. 7.

Lichen coralloides tubulosus, albidus major ♂ *mollior*, caulis crassioribus, minus ramosus, receptaculis formæ perexiguis rufescentibus MICHELI t. 40. f. 2. ♂ p. 79.

Coralloides perforatum majus molle ♂ *crassum* DILLEN. p. 98. t. 16. f. 21.

In *Creux du Vent* legi, misit etiam DILLENIUS.

Multa habet similia prioris, staturam præaltam, diametrum linearem, tubulum cavum, caulem ramosum, spinulis simplicibus & bifidis sæpe adpersum, ut 1952. β. sub apice & in geniculis apertum. Cæterum funguli minores sunt; color flavus, levissimum, & mollis habitus, minus repetito dichotomus.

- *1960. LICHEN fruticosus, levis, perforatus, cauliculis palmatis brevissimis.

Coralloides perforatum minus ♂ *tenuis* DILLEN. p. 99. t. 16. f. 22.

Lichen fruticosus perforatus, ramis brevissimis acutis LINN. p. 1621.

Utique flavedine, levitate, defectu foliozæ in caule crustæ, cum priori 1959. convenit; sed humilior est, uncialis, minus ramosus, extremis ramulis perexiguis, ternis, quaternis, metris punctis subnigris terminatis. Ad basin aliqua crusta pyxidatis similis.

- *1961. LICHEN caule fruticoso, compresso, ramossimo, ramulis punctiferis. †

Lichen coralloides tubulosus, alpinus, major ♂ *durior*, ex cinereo virens, cauliculis primariis nonnihil compressis, ab imo ad summum, in ramulorum apicibus receptaculis florum rufis ♂ *perexiguis ornatus* MICHELI p. 80. n. 9.

J. GESNERUS ex albis misit.

Levitas, color ochroleucus prioris, sed multo humilior est, cauliculis compressis non teretibus, ad sesquilineam latis. Ramos confertos & frequentissimos edit. Apices finduntur in ramos brebissimos. Funguli vix conspicui; neque apertus ad genicula caulis.

Valde accedit ad 1960.

- *1962. LICHEN caule fruticoso, ramoso, erecto, densissime cespitoso. †

Coralloides minimum fragile, Madrepore inftar nascens DILLEN. p. 101. t. 16. f. 25.

Abunde reperi in monte Bruçero.

Ita confertus nascitur, ut cespites nullo fere intervallo distincti sint. Cauliculi vix unciales, frequenter perforati, ramis brevibus, ex trunco prodeuntibus. Fines conferti, argutas spinas ex latiusculo furculo educunt. Color lutescens, in basi niger; habitus durus & fragilis.

1963. LICHEN caule fruticoso, fungifero, verrucis calcaris testæ *Emend. VI. n. 2.*

Lichen alpinus ramosus, glaucus, botryoides SCHEUCHZER. It. II. p. 137. t. 19. f. 4. MICHELI t. 53. f. 7.

& *Lichen* EJUSDEM t. 53. f. 5. ex LINNÆO.

Coralloides crispum ♂ *botryforme alpinum* DILLEN. Syt. p. 114. t. 17. f. 32.

Muscus cupressiformis ramosus LOESEL. ic. 48.

Lichen fruticulosus solidus, testis foliolis crustaceis LINN. p. 1621.

Icon OEDER. t. 191.

In albis passim legi, in *Gemmio*, Scheidek: J. GESNER & SCHEUCHZER in monte *Speluga*; lte in *Adula*; Gen. DE SAUSSURE circa *Chamouny*. In *Krajalp Abbatis-Cellanorum*. In mont. S. Bernhard, *Rosboden*, *alpp. Grajis*.

Crusta farinosa, loco foliorum. Habitus Coralloides, ramosus, & fruticuli similis, sed totus Lichen ejusmodi verrucis cinereis tartareæ naturæ testus. Funguli passim per universam plantam magni, plani, fulci.

- *1964. LICHEN fruticosus, levis, diffusus, ramosissimus, flavus, ramulis viventibus. †
J. GESNERUS misit. Etiam ex mont. *Fouly*, la *Varaz* & *Isenau* habeo *Enend. IV. n. 1.*
Ambigit inter Coralloideos Lichenes & Usneas, neque tamen pendet. Durus, firmus,
levis, cavus tamen, intus albus, colore sulfureo, repetito dichotomus, ramis &
ramulis lividis, subnigris, repetito & tenerrime divisus, in arcum flexis, extremis
furculis bifidis.

- *1965. LICHEN fruticosus, durus, castaneus, furculis spinosis. †
Annon Lichen Coralloides aculeatus, nigricans BUXBAUM. *Centur. plant. var. II. p. 10. t. 5. f. 3.*
utrinque?
Coralloides, fruticuli *specie*, fuscum, spinosum DILLEN. p. 112. t. 17. f. 31.
In albis non infrequens, ut in *Scheidek*, *Enzeindas*.
A precedente omnino diversus. Cauliculi compressi, rugosi, castanei, nitidi, duri.
Ramuli dichotomi, repetito subdivisi. Surculi ultimi in spinulas minutissimas defi-
nentes, qui priori latiusculi. Subinde spinula de latere caulis exit. Fungos vidi,
maximos, convexos.

III. USNEÆ DILLEN. p. 56.

Plurima priorum habent, teretes pariter & repetito ramosi, penduli tamen sunt, &
scuta, si quæ habent, non gerunt in extremis furculis, eaque plana sunt.

- *1966. LICHEN fruticosus, durus, niger, repetito dichotomus. †
Lichen fruticosus alpinus minimus, nigerrimus ENEN. t. 47. f. 1.
Coralloides corniculatum fuci tenuioris facie DILLEN. p. 118. t. 17. f. 37.
In altissimis rupibus montis *Scheidek* legi, in *Walliz* albis DILLENIIUS.
Minimus Lichen, in circum cespitosus, cauliculis durissimis, nigris, nitentibus, te-
retibus, compressis, claterum dichotomus, divisione frequentissime repetita, etiam
ultimis corniculis gemellis. DILLENIIUS scutellas misit, planas, etiam cava, con-
colores, ut ad pulmonarios Lichenes accedat.

- *1967. LICHEN fruticosus minimus, flexuosus, cauliculis nigris capillaceis.
Usnea nigra lane similis, saxi adnascens DILLEN. p. 66. t. 12. f. 8.
Lichen filamentosus ramosissimus impicatus, opacus LINN. p. 1623.
Non dissimilis priorum Cotalloideorum.
Legi in monte *Brutero*, dudum etiam inter alpinos meos fuit.
Fruticulus minimus & tenerrimus inter alios Lichenes provenit, vix uncialis, flexuosus,
tener, ramosus, ramulis brevissimis quasi spinulis terminatus, omnino capillaribus.

- *1968. LICHEN barbatus, pendulus, filamentis nigris prolixis.
Muscus arboreus capillaceus, longissimus & *niger* SCHEUCHZER. II. VII. p. 513.
Lichen capillaceus longissimus, seu Muscus arboreus nigricans, Usnea officinarum, MICHELX
p. 77. n. 7.
Usnea jubata nigricans DILLEN. *Sylv.* p. 64. t. 12. f. 7.
Lichen filamentosus pendulus, axillis compressis LINN. p. 1622.
In albis, *Jura* & *Hercynia* sylva, de arboribus passim dependet, de Abiete, Larice,
Chamaerhododendro. In montibus *Neunenen*, *Grimmi*, *Fouly*, &c.
Teretis, pendulus, ramosus, glaber, cinereus, sed in atrum colorem frequenter dege-
nerans. Surculi in minutissima, denique capillaria, filamenta prælonga educunt, ut
quorum finis aut simplex est, aut breviter bicornis. Cauliculi majores subinde in
ficcis compressi, vere teretes sunt. In trunculis passim scutellæ pulverulentæ, pla-
næ subvirides perexiguæ, subvirides. Analogus atri 1966, cinereus, pendulus, ra-
mosissimus, hæcenus diversus, quod & rami & ramuli multo molliores sunt.

- *1969. LICHEN fruticosus diffusus, caulibus vagis, flexuosis, rigidis, teretibus.
Usnea rigida, borsum versus versa DILLEN. p. 66. t. 13. f. 10.
Icon OEDERI t. 292.
Lichen filamentosus subramosus, decumbens, implicate flexuosus LINN. p. 1623.
A priori parum diversus, in saxosis & ad arbores nascitur, non perinde pendulus, sed
ramis teretibus, fuscis, firmis, furculis huc & illuc conversis, vagis, minus ramo-
sis, brevioribus, fere quatuor unciarum.

1970. LICHEN barbatus, trunco articulofo levi.

Huc Bryon PLINII L. XII. c. 23. & alios veterum Muscos DILLENIUS refert.

Usnea barbata . loris tenuibus fibrosis DILLEN. p. 63. t. 16. f. 6.

Lichen filamentosus pendulus, subarticulatus, ramis patentibus LINN. p. 1622.

In alpinis Helveticis. In *Chamaerhododendro* legi.

Pendulus, palmaris, pedalis & ultra, trunco levi, quo a lacunato illo 1975. differt; ovatis, oblongis, articulis diviso, duro, grandi; inde cauliculis pendulis, teretibus, ramosis, ramos ad majores angulos edentibus flaccidis, teretibus, duris. DILLENIUS scutellas minimas rufas, cauli insidentes habet.

1971. LICHEN pendulus, teres, exasperatus, ramis descendentibus, scutellis radiatis.

Muscus arboreus DODON. p. 471. CAMERAR. Epit. p. 31.

Muscus Quercuon & *albarum arborum* L. B. I. P. II. p. 88.

Usnea vulgaris, loris longis implexis DILLEN. p. 56. t. 11. f. 1.

Non est *Lichen filamentosus pendulus, ramis implexis, scutellis radiatis* LINN. p. 1622.

De arboribus potissimum ficcis pendet, inmensa copia in sylvis, sub mont. *Montendre* versus *Gimel*.

Caules ramique ex cinereo fusci, etiam flavidi, teretes, firmi, fragiles, eo magis verrucosa alba tenui crusta asperi, quo sunt vetustiores, ramosi, penduli, divisi & subdivisi, ultima barba promissa, levi, terete, flavescente. Scutellas DILLENIUS habet, passim ramis adpressas & ciliatas. Non rarissime caulis interruptitur, & quasi geniculatus est.

Muscum abiegnum & pineum in alpinis suaveolentem mire in igne flagrare MATTHIOLIC.

Ad hæmorrhagiam narium ab HILDANO laudatur d), variasque laudes ei tribuit SCHNEIDERUS e). Usneam latifoliam, ficcata in fornace, tunc flagellis fractam, pro velum duplicaturis elasticis utilem esse CL. WESTBECK f). Cum lana in aqua maceratum luteum dat colorem g).

1972. LICHEN barbatus, ramis teretibus, furculis parallelis simplicibus, scutellis radiatis.

Muscus ramosus floridus TABERNÆMONT. p. 808.

Muscus feniculaceus HIST. LUGD. II. p. 1325.

Usnea quercus fruticosa τερεφυλλαν, atque σκωδικωτεληρον διασπαστικόν COLUMNA Ephras. I. p. 333.

Muscifungus arborum capillaceus, scutis amplis per ambitum pilis radiatis, HIST. OXON. III. p. 635. f. XV. t. 7. f. 14.

Usnea vulgarissima tenuior & *brevior*, cum orbiculis DILLEN. p. 69. t. 13. f. 13.

Lichen filamentosus ramosus, erectus, scutellis radiatis LINN. p. 1624.

Ad arborum ramos emortuos vulgo.

Sparsa potius, quam pendula, ramis, pro portione plantæ, magnis, teretibus, asperis, plurima brevia folia capillorum familia edentibus, parum cæterum ramosis. In summis ramis ciliatæ undique & radiatæ magnæ scutellæ.

Ad priorem valde accedit.

1973. LICHEN barbatus, teretibus cauliculis, ramis simplicibus parallelis.

Muscus ramosus TABERNÆMONT. p. 707.

Muscus feniculaceus BARRELIER. ic. 1277. non bene.

Usnea vulgarissima tenuior & *brevior*, sine orbiculis DILLEN. p. 67. t. 13. f. 14.

Conjunxi hæcenus cum scutellifero, nunc cum DILLENIO, bono duce, separo.

Habitus idem diffusus, & pariter cauliculi serpentinii, non valde ramosi, nisi in fine; toti vero obducti ramulis brevibus, simplicibus, capillaribus, qui ex fine ramorum longiores prodeunt. Polline albo, uti prior, exasperatur.

Vertor, ut Lichenes 1971. 1972. & 1973. vere diversi sint. Ita & CL. GUETTARD h).

IV. LICHENES CORNICULATI COMPRESSI

*1974. LICHEN ramosus aureus, cauliculis planis lacunatis, ramis farinosis, cornutis.

An *Usnea capillacea cistrina, fruticuli specie* DILLEN. p. 73. t. 13. f. 16? Non videtur, quæ nimis teres sit.

Ex Suecia cum nomine *Lichenis birti* accepi.

In *Gemmio*

c) p. 61.

d) Epist. 27.

e) De capite diff. II.

f) Smeat. boreall. p. 18?

g) K. ræmst. acad. boreall. 1745. p. 251.

h) Planc. Stamp. p. 42.

In *Gemmio*, *Scheidek*, *Krajalp Abbatiscellanorum*, *Speluga*, *Adula*: mont. *Fouly*, *Esseindaz*, *Javernaz*, *Chaud commun*, ex lignis.

Pulchra planta cum priori pene consentit, caule compresso, non ramosissimo, diviso, ramis rectis, longis, bicornibus, trunco levi, ramis pulchre flavis, & polline concolore adpersis, qua nota a sequente discedit, cæterum teretiusculis. Statura humior, duarum, trium unciarum, & in latum diffunditur, non pendet.

*1975. LICHEN ramosus, lacunatus, Baccidos. †

Muscus arboreus ramosus, longissimus, cinereus SCHREUCHZER. It. VII. p. 514.

Lichen longissimus, ex cinereo candicans, rugosus, mollior, receptaculis florum rufescentibus, MICHELI obs. 5. n. 2. t. 39. f. 2.

Umea mollis, ramis longis compressis DILLEN. Sylv. p. 62. t. 12. f. 5.

Satis prioris similis, pariter alpinus & montanus. *Aux Plans*, à *Fouly*, &c.

Caulis mollis, compressus, latiusculus, undique rugis notatus, ochreus pallens, aut ochroleucus, non raro articulatus, ut nudum inter articulos filum interponatur; extrema fila teretia, ramosa, pendula, ramis ad acutos angulos exeuntibus. Scutellas trunculis impositas DILLENIIUS pingit, cujus icon meo nullo modo convenit.

1976. LICHEN cornubus planiusculis acutis, superne farinosis, inferne atris & reticulatis.

Lichen arboreus, cornua Cervi referens, subtus anthracinus, desuper cinereus, receptaculis florum antherioribus, intus fuscis MICHELI p. 76. t. 38. f. 1.

Lichen arboreus leucomelanos, ramulis altera parte anthracinis BUXBAUM. Centur. II. t. 7.

Lichenoides cornutus, amarum, superne cinereum, inferne nigrum, DILLEN. Sylv. p. 157. t. 21. f. 52.

Lichen foliaceus decumbens, sferis acutis, subtus laciniosis atrox LINN. p. 1612.

In alpinis & montanis: in Rhætia, circa *Kerzen*. In la *Varaz*, *Richard*, Circa *Homburg* STÄHELIN, à *Ferrière* GAGNEBIN. In *Mercynia* sylva abunde.

Corniculatus omnino, mollis, facie superiori alias glabra, præter cinereum tenerum pollinem, alias tota scabra; inferiori atra, tota reticulata & lacunata. Divisio sit truncis in arcum flexis, ramos ex convexitate edentibus, & ipsos ramosos & cornutos, finibus ultimis breviter bifidis, etiam palmatis. Oræ sæpe contrahuntur. Non debet omitti, inferius etiam album reperiri, & dilute fuscum, absque reticulo.

Amarore est diuturno.

β. Leucomedani memorabilis varietas in sylvis circa *Ferrières*.

Trunci toti pilis asperis subviridibus efflorescunt, sed præterea ramos emittunt diversissimi a *Leucomelano* habitus, Coralloidis fungosi similes, albos, teretes, ramosos & divisos, in cornicula acuta ultimo fissos. Eorum ex trunco *Leucomelani* originem

*1977. LICHEN convexo concavus, lacunatus & glaber, ramis crispatis, subluteis.

Lichen pulmonarius saxatilis, tenuiter laciniatas, eleganter sulfurei coloris SCHREUCHZER. It. VII. p. 514. non autem BUXBAUMII Cent. II. t. 7. f. 3.

Lichenoides laciniosum candidum, glabrum, Endivia crispæ facie DILLEN, p. 162. t. 21. f. 56. Icon ORDERI t. 227.

Lichen foliaceus ascendens, laciniatas, crispus, glaber, laciniosus, albus, margine elevato, LINN. p. 1612. & cum alio nomine *Flor. lapon.* t. 11. f. 1.

In omnibus alpinis abundat ad terram & petras; etiam in *Jura*. Non satis hujus loci est. DILLENIIUS tamen huc referentem sequor.

Cespitosus, fronde convexa & concava, ramosus, ramis crispatis, obtusis, late terminatis, alias inferne in trunculis mediocriter lacunatus; cæterum glaber, alias totus lacunatus, colore aut ochroleuco, aut sulfureo, subviridi, denum flavo; scutellæ magnæ, spadicæ, planæ, ora flava, crenata, etiam lacinata, in petiolis nonnullis sessiles. Adulta planta in crispam & repetito laciniatam naturam abit sui dissimilem, eoque in statu totam oram flavissimo polline obductam vidi.

1978. LICHEN fronde convexa ciliata, pustulata, obtuse ramosa, utrinque levi, ramulis brevissime bicornibus.

Jeghl, seu *Muscus laponicus* *Galer. di Admervo*. V. p. 135.

Icon existat in CAMERAR. Epit. p. 783. n. 2.

Muscus pulmonarius terrestris, sanguineus Eph. Nat. Cur. Dec. I. ann. 3. obs. 289.

Muscus casbarricus BORRICH. *Atl. Hefn.* 1671. obs. 66. p. 121.

Lichen

LICHEN. IV. CORNICULATUS COMPRESSUS. 83

Lichen terrestris, folio *Eryngii* BUXBAUM. *Centur. II.* p. 11. t. 6. f. 12.

Lichen pulmonaria minor, *Æt.* MICHELI p. 85. t. 44. f. 4.

Lichenoides rigidum, *Eryngii folia referens* DILLÉN. *Sylv.* p. 209. t. 128. f. 111.

Lichen foliaceus adscendens, laciniatus, marginibus clavatis ciliatis LINN. p. 1611.

Icon OEDERI t. 155.

β. Tenuioribus & crispioribus foliis DILLÉN. f. 112.

γ. Tenuissimus nigricans, mundi muliebris (*Spizen*) instar textus EJUDEM p. 113. t. 17. f. 32.

Maxima copia ubique in alpinis, etiam in montanis *Juræ* ad terram & saxa.

Variabilis planta. Confans est, habere naturam siccam, duram, ægre lacerabilem: ramos supernæ modice convexos, inferne concavos, oris adtractis: margines durioribus & exiguis foveolis passim depressos, inferius eminentes, & pene spinulis ciliatos. sed multa varia sunt; alias simplex est, latus, planus, parum divisus, ramis bicornibus, lobis lanceolatis; alias, & quidem magis & magis subdivisus, gracilior, repetito dichotomus, durior, pene teres; denique in fruticulum dense ramosum abit, extremis finibus acutis. Color a glauco ad spadiceum ludit, & rubor miniatuſ sæpe se immiscet, potissimum ad basin. Scutellæ rarissimæ ramos terminant, in transversum latus planæ, spadiceæ.

Subamarus i) est, amarore quasi volatili k), liquorem stillat subacidum l) fere ut frumenti spiritus; hinc inter vulneraria medicamenta censetur, ad fracta etiam consolidaſanda, cum *Symphyto tritus m)*, interno usu idoneus n). Infuso theiformi sumto de utero hydatides depulsas o) fuisse legas. Aqua cum recente Lichene decocta alvum ducit p), magis verno tempore, & juniori cum planta, experimento nuperis etiam periculis confirmato q). Siccatus vium istam deponit, farinamque dat Islandi familiarem r), & abunde in cibum recipitur s), cum lacte t) potissimum, etiam cum aqua coctus. Ad catarrhos etiam compescendos medica vi inclauit v), & demum eo solo alimento, in jusculo decocto, phthisin sanare adgrediuntur x). Nuper Viennenses hoc Lichene ad tuſſim infantum & ad phthisin feliciter uti audio.

*1979. LICHEN fronde convexa, oris plicatis, ramis brevibus, obtuse lobatis. +
Lichenoides Eryngii folia referens, tenuioribus & crispioribus foliis CARL. Cat. plant. Upsal. DILLÉN. p. 212. f. 112.

In alpinis abunde, etiam montanis.

Multa similia Lichenis *Eryngii* folio, natura subcartilaginea, caules semicavi, conniventibus oris, & undulatis, ramosi, ramis in summo complicatis, & multiplicatis, crispa facie.

Ramorum fines in tres quatuorve obtusos quasi pedes terminati. Cilia mihi nulla.

1980. LICHEN corniculatus planus, ramulis capillaribus, scutellis petiolatis.

Muscus alter πλατυκαυδοσφυλλος COLUMN. *Ephraſ.* I. p. 334 335.

Muscus arboreus pyxioides pilosus LOESEL. p. 171. ic. 50.

Lichen cinereus arboreus, marginibus fimbriatis VAILLANT. t. 20. f. 4.

Lichenoides bifidum majus & rigidum, scutellis nigris DILLÉN. *Sylv.* p. 150. t. 20. f. 45.

Lichen foliaceus ereſtiusculus, laciniis linearibus ciliatis, scutellis pedunculatis; crenatis LINN. p. 1611.

Iconem dat TOURNEFORT. t. 325. C.

Ad arbores pervulgaris.

Cespites facit liberos, & foliaceam expansionem satis similem habet *Leucomelani*, caulem duplicatum, in extremis apertum & palmatum, colore cinereo, glauco, etiam fusco, inferne albo. Divisio peracuta est, fimbriis capillaribus, recurvis. Scutellæ in summis ramis, & in caule, per vetustatem petiolatæ, aliz sessiles, grandes, subnigræ, ora albæ, per ambitum sæpe serrata & crenata, aliz verrucis obſitæ.

X 2

β. Quando

g) Subasperum, deinde dulcem CL. CRANZ. *Mat. med.* p. 86.

h) ibid.

i) ibid.

m) BERTON.

n) *Hiarni roſenik veteruk. Acad.* p. 173. BARTHOL. LIN. *med. domſt.*

o) *K. roſenik. Acad. handl.* 1743. p. 106.

p) BARTHOL. *Med. Davor. domſtic.* p. 77. BORRICH. HIARN.

q) HARMENS *Med. Lapou.* p. 17. lq. K. *Acad. roſenik. handl.* 1744. n. 3.

r) HORREHOW.

s) IDEM p. 106. BORRICH. K. *roſenik. Acad.* l. c.

t) HARMENS.

v) IDEM.

x) HIARN. LINN.

- β. Quando per pluvias intumuit, tunc totus virescit, & videtur esse *Lichenoides foliolis pilosis crassioribus, obscure virentibus, scutellis fuscis* DILLEN. *Syn. III.* p. 74 n. 68.
1981. *LICHEN* lacunofus, complanatus, ramis acutissimis, orbiculis farinosis, marginibus frequentissimis.
Lichen pulmonarius, arboreus, angustifolius, scutis in marginibus foliorum VAILLANT. t. 20. f. 13. & 14.
Lichenoides segmentis angustioribus, ad margines verrucosus & puterulentis DILLEN. *Sylv.* p. 172. t. 22. f. 63.
Lichen foliaceus erectus, compressus, ramosus, farinaceus, lateribus verrucosis LINN. p. 1613.
 Ad arborum ramos exaridos frequens.
 Caules plani, lacunofus, molles, minus tamen conspici & firmiores, quam in 1980. minusque vagi, ramosi, angusti, eadem fere ubique latitudine, unius circiter lineæ; rami ultimi acute bicornes. Inferne concolor lichen, & paulum cavi, & levis. Color albidus cum aliquo virore. Ad latera orbiculi albi, feminales, farinosi, frequentes. Scutellæ nullæ.
- ?1982. *LICHEN*.
Lichen cornua Dana referens, angustifolius VAILLANT. t. 20. f. 7.
Lichenoides corniculatum candidum molle, segmentis angustis DILLEN. p. 158. t. 21. f. 54.
 Valde dubito, differre a priori, cum plantam DILLENII coram habeam. Aliquanto durior, longior, gracilior, perinde farinosis orbiculis, ad ramorum oras insignis. Rarissima sunt scuta.
1983. *LICHEN* utrinque lacunatus, complanatus, farinosus, & scutellifer.
Muscu alter quernus latifolius, Coralloides αQuααα COLUMN. I. p. 334. 335.
Muscifungus arboreus, capitulis rostratis HIST. OXON. III. f. XV. t. 7. f. 5.
Lichen cinereus latifolius ramosus VAILLANT. t. 20. f. 6.
Lichenoides coralliforme restratum & canaliculatum DILLEN. p. 170. t. 21. f. 62.
Lichen foliaceus, erectus, linearis, ramosus, lacunofus, convexus, mucronatus LINN. p. 1613.
 Ad arbores.
 Aliquanto priori latior, magis lacunatus, perinde divisus, sed ad marginem ramorum, ex brevi quasi petiolo fert scutellas leviter cavas, subrotundas.
 DILLENII suspicatur, alterum esse prioris sexum.
1984. *LICHEN* complanatus, utrinque lacunofus, undique farinosus.
Muscu arboreus ramosus I. B. III. p. 764. VAILLANT. t. 20. f. 11.
Lichen pulmonarius mollior, dichotomus, superne cinereus, inferne albus, receptaculis florum interna parte ferrugineis MICHELI p. 75. t. 36. f. 13.
Lichenoides cornutum, bronchiale, molle, subtus incanum DILLEN. p. 160. t. 21. f. 55.
Lichen foliaceus erectiusculus, lacunofus, subtus tomentosus, albus LINN. p. 1614.
 Ad arbores siccas ubique.
 A priori 1983. diffentit foliis plerumque latioribus, & superne lacunatis, & inferne, superne subvirescens aut flavescens, inferne albus. Divisio in ramos obtusos, in fine breviter bicornes. Junior valde acute γ), breviter, & confertim divisus est. Exempla farinifera maculas albas rotundas & ovales habent, tum in oris & marginibus, tum etiam in folii ipsa planitie. Scutelliferæ prioris exemplis simillimæ, quas DILLENII misit, ut ægre separem, duriores, breviores, cæterum scutellis ex margine petiolatis.
 Ad pulverem cyprum recipitur, in pulverem redactus α).
1985. *LICHEN* utrinque lacunofus, fronde latissima, scutellis uberrimis.
Muscifungus arborum angustior pulchellus & scutellatus HIST. OXON. III. p. 632. f. XV. t. 7. f. 3.
Lichen cinereus, Lactuce folio TOURNEFORT. t. 325. A. B.
Lichen pulmonarius rufescens, durior, in amplas lacinias divisus MICHELI p. 74. t. 36. f. 1.
Lichenoides longifolium rugosum, rigidum DILLEN. *Sylv.* p. 165. t. 22. f. 59.
Lichen foliaceus erectus, oblongus, lanceolatus, sublaciniatus, lacunofus, glaber, scutellis subpedunculatis LINN. p. 1614.
 In sylvis montanis.
 Varia est amplitudine, nam habeo binncem latum, cum scutellis dodrantalibus. Difformis est, utrinque concolor, flavescens, utrinque lacunatus, inferne profundius, ultimis

γ) VAILLANT. t. 20. f. 15.

α) DILLEN. des edens p. 427.

LICHEN. IV. CORN. COMPRESS. LACUNAT. CYPRII 85

ulimis corniculis brevibus, difformibus. Non alius frequentiores scutellis profert, quæ in principio verrucarum similes, sensim expanduntur, rotundæ, in aciem terminatæ, vel petiolo aliquo præditæ, & in oris, & in planitie frondis sparsæ. Seminalis farina nonnunquam passim per mediam frondem sparsa. Vidi spinas frequentes de fronde erigi, conicas, etiam ramosas, quæ in scutellas abirent.

- β. *Lichen pulmonarius cinereus*, mollior, in amplas lacinias divisis I. R. H. t. 325. MICHELI & Muscosingus arboreus tenuior, scutellis, vel capitulis cavis HIST. OXON. III. p. 634. t. 7. f. 9. & f. 5. 19.

Non credo vere differre, etsi ex cinereo viret, & mollior est, & scutellarum numero superat.

*1986. LICHEN lacunatus, inferne gibbosus, reticulo farinoso, scutellis lateralibus.

Pulmonaria DORSTEN. p. 240. FUCHS p. 637. MATTHIOL. p. 139. arborea MALPIGHI f. 106.

Lichen arboreus ALDROVAND. p. 123.

Muscosus pulmonarius BLAKWELL. t. 353.

Lichenoides pulmonarium, reticulatum, vulgare, marginibus peliferis, DILLEN. Sytu. p. 212. t. 29. f. 113.

Lichen foliaceus laciniatus, obtusus, glaber, supra lacunosus, subtus tomentosus LINN. p. 1612. *Mossimum* ejus Musci Eph. Nat. Cur. Dec. I. num. 2. obs. 50.

Ubique in sylvis ad arbores, potissimum grandiores.

Amplissimos hujus ordinis, fronde libera, lata, angulosa, sed parum, neque valde repetito, divisa. Totus Muscus nummi bracteati modo, hinc eminentibus lineis in reticulum intricatus percurtus, medietis valleculis, inde subiectis sub valleculas colliculis. Lineæ reticulatæ supremæ frequenter polline feminali efflorescant. Scuta floralia in nostris rariora a), non maxima, fere in oris foliorum.

Amarus est. Extractum resinofum copiosum, sapore ingrato b), colorem plantæ viridem continet. Sapa aquosa mucedo. Adstringentem c) vim habet. & ob amarorem suam in Cerevisia, lupuli d) loco, incoquitur. In *Dalia Fahlunensi* farina hujus Lichenis ad debilitatem pectoris e) curandam adhibetur, nostris ignota.

- β. *Lichen arboreus*, seu *Pulmonaria arborea minor* & *angustifolia* MICHELI p. 86. t. 45.

*1987. LICHEN lacunatus, exasperatus, inferne villosus, scutelliset. †

In CAMERAR. Epitome p. 783. ad 2.

Lichen pulmonarius saxatilis, fusco rufus, receptaculis florum albidis MICHELI p. 84. t. 43.

Lichenoides polyichides villosus & *scabrum*, peltis parvis DILLEN. Sytu. p. 199. t. 27. f. 101.

& *Lichenoides fuliginosus* & *putrescentum*, peltis parvis EJUSDEM p. 198. t. 26. f. 100. ex fide speciminum a Cl. Viro ad me missorum.

Ad rupes in sylva supra *Oßernundigen*. Circa les Plans.

Minor quidem frons, quam priori, ampla tamen. Rami plani, obtuse & parum ramosi. Totus Lichen superne fusco cinereus est, lacunatus, villo passim concolore. Cespites villi ad lentem vitream inspecti ramosi sunt. Inferius totus Lichen scaber est, duro villo & brevi, subfusco, in quo passim albos circulos depresso reperias. Addit DILLENIUS, peltas exiguas, sive scutellas perpendiculares, ad oras foliorum, in summis ramis elevatas.

In Lichene 102. DILLENIUS scutellas pingit, quem vero ad me misit, is nostri ceræ sit similissimus.

V. LICHENES FOLIIS AMPLIS & LIBERIS.

ANTILYSSI

*1988. LICHEN fronde subrotunde lobata, inferne reticulata, peltis convexo concavis.

Muscosingus terrestris latifolius cinereus, Hepatica facie HIST. OXON. III. t. 7. f. 1.

Lichen pulmonarius saxatilis digitatus VAILLANTI t. 21. f. 16.

Lichenoides digitatus cinereus, lactuca foliis sinuosis DILLEN. p. 200. t. 27. f. 102.

Lichen foliaceus repens, lobatus, obtusus, planus, subtus vinctus, villosus, pelta marginali adjectante LINN. p. 1616.

Lichen cinereus BLAKWELL. t. 335.

Ad terram locis macilentis, & ad vias inque sylvis, inter Muscos: a quibus perfosantur.

Frons

a) Etiam in Anglia DILLEN. p. 213. Germania RUFF. p. 175. In *Carniola* frequentia SCOPOLI p. 102.

β) NEUMAN. edit. ZIMMERMAN. p. 992.

c) C. HOFFMAN. *med. officina*. p. 447.

d) GWEILIN. *Sibir. Reis*. III. p. 426. 427.

e) HULTHER. *Dal.* p. 202.

Frons ampla, lobis subrotundis, liberis, imbricatis, superne cinerea & levis, inferne rete nigricens per album Lichenem educit, ex quo radiculæ undique descendunt. Peltæ rariores, sive semicavæ & semiconvexa scuta, rotunda, subrubentia, plicato & erecto plantæ margini adnata.

Sapor ingratus & mucidus. Et quæ aqua extrahit, & quæ vini spiritus, inertia sunt & nauseosa, odore ingrato: extractum aquosum dulce & amaricans, spirituosum subacre, quasi melleum f). Igne subjecto aquam acidam stillat ex drachmis 32. ad drachmas 13. cum semisse, tum olei drachmas duas cum semisse. In cinere sal fixus est g).

Olim a Roberto MORAY h) hujus plantulæ vis adversus morsum canis rabidi laudata fuit, & refertur, canes nobilis Viri universos, cum a rabioso cane demorssi fuissent, eo remedio fuisse sanatos i). Inde cum nigri piperis dimidia portione pulvis fit *Antilyssus LONDINENSIS*, cujus boni effectus passim in Anglia k) laudantur, & cujus dos quatuor l) est scrupulorum. Non quidem perpetuam ejus pulveres virtutem esse dixerim, qui in nuperis exemplis m) iners sit repertus, ut MEADIIUM n), quo auctore potissimum inclinauit, solo urinæ ciendæ sine eo remedio usum fuisse CL. LAYARD excusaturus moncat.

*1989. LICHEN fronde obtuse lobata, inferne scabra, maculis rotundis varia. †

Lichenoides pulmonum villosus, superficie scrobiculata & peltata DILLEN. p. 216. t. 29. n. 114.

Accedit insigniter ad primos illos Lichenes antilyssos, foliis planis, expansis, longis lobis, rotunde & obiter divisis, cætera levissima superficie, virefcente sublutea. Qram laciniarum albi orbiculi farinosi sæpe subliniunt, & similes alii passim per superficiem frondis sparguntur. Inferne villo brevi percurritur, extus albidus, intus subniger, sed una rete adest, ut in antilyssis, tamen obscurius, quod absque radiculis fiat albidis, nodis, particulis, fere rotundis, inter fuscum Lichenis villosi sparsis.

*1990. LICHEN fronde rotunde lobata, inferne villosa, peltis erectis convexo concavis. †

Lichen pulmonarius 1278. n. 1.

Lichen pulmonarius saxatilis digitatus VAILLANT. t. 21. f. 18.

Lichen pulmonarius major, inferne obscurus, desuper e cinereo virefens, receptaculis florum nigricantibus, primum circinatis, deinde teretibus MICHELI p. 85. t. 44. f. 2.

Lichenoides digitatus virefens, foliis laevibus crispis DILLEN. p. 203. t. 27. f. 103.

Vulgo ad radices arborum, ad terram & ad lapides.

Ut in priori 1988. frons perampla, libera, passim a Muscis perforata, rotunde lobata, oris magis introrsum tractis: superne viridis est, & per ætatem denique subspadiceus; inferne obscurius reticulum habet, & radículas frequentissimas. Peltæ sunt ex summis ramis se convolventibus, erectis, a plano frondis in speciem digiti sed cedentibus. Fungosa natura, ex fusco rubens, hanc peltam superne incrustat, ut deradi possit.

*1991. LICHEN fronde rotunde lobata, peltis planissimis.

Lichen pulmonarius fungoides BARRELIER. n. 1278. ic. 1.

Lichen pulmonarius maximus cinereus, inferne albus & niger reticulatus, receptaculis florum rubris, transversim oblongis MICHELI p. 83. n. 9.

Lichenoides subfuscum, peltis horizontalibus planis DILLEN. p. 205. t. 28. f. 104.

Ejusdem Lichenis mihi varietas videtur. Folia enim, postquam de terra decesserunt, venas spadiceas in extremis ramis vix ullas habent, eamque faciem levem, albam, concolorem, rufamque, cum in parte terræ adfixa reticulum radicatam superflua. Deinde scuta, quæ fuerant plana, per ætatem convolvuntur & fiunt teretia.

Hæc species mihi minor videtur, scuta grandiora, satore rubra, oris albis, & subtus radículas cirrhosas habet. Denique pollen seminalis ex ambitu peltarum, & de extremis ramis, digitatim divisis, per senium erumpit. Verrucæ demum in toto ordine frequentes sunt. Ita factum est, ut LINNÆUS, neglecta illa subtilitate, unicam pro tribus speciem fecerit, non male, ut puto.

1992. LICHEN

f) CARTHEUSER. *Mat. med.* ed. nov. T. II. p. 448. sqq.

g) MEAD. *poisons* p. 168.

h) BIACH. *Hist. of Reg. Socit.* T. II. p. 498. T. III. p. 19.

i) T. III. p. 19.

k) *Phil. Trans.* n. 443. 448. n. 5. Conf. OLDENBURG ad RAJUM *epist.* p. 110. MEAD. l. c.

l) *ibid.* n. 236.

m) JAMES of *canine madness*. p. 227.

n) *Bite of a mad. dog.* p. 75.

*1992. LICHEN fronde obtuse lobata, superne verrucosa, inferne villosa.

Muscus pulmonarius, corpusculis fuscis papillatus LOESEL. p. 172. n. 474.

Lichen pulmonarius maximus, verrucosus, superne e cinereo virescens, inferne obscurus, receptaculis florum rubris & circumatis MICHELI p. 85.

Lichenoides digitatum, late virens, verrucis nigris notatum DILLEN. Syll. p. 207. t. 28. f. 106.

Lichen foliaceus repens, lobatus, obtusus, plenus verrucis sparsis, pelta marginali ascendente. LINN. p. 1616.

Vix opinor vere diversum esse, vulgarem Lichenem, de cujus levi superficie verrucarum acervi passim efflorescunt. Subtus villosum esse & radices absque reticulo emittere DILLENUS, & omnino saepe ita se habet, ut intus tantum niger sit, rete tamen etiam vidi. Peltæ meis parvæ, rotundæ, per senium digitatæ.

Decodum sursum deorsum purgare vermesque necare LINNÆUS o).

*1993. LICHEN flabelliformis, subtus reticulatus, scutellis marginalibus planis.

Lichen pulmonarius minimus, inferne albus & niger reticulatus, superne cinereo virescens, receptaculis florum nigricantibus, ad latera oblongis MICHELI p. 85. t. 44. f. 3. & p. 86. n. 13. t. 44. f. 5.

Lichenoides parvum virescens, peltis nigricantibus planis DILLEN. p. 208. t. 28. f. 109.

Lichen foliaceus repens, ovatus, planus, subtus venosus, villosus, peltis marginalibus horizontalis LINN. p. 1015.

In cavarum semitarum marginibus adclivibus, inter Schlieren & Oberscherli, & ad dextra viæ per sylvam Graubolz.

Radiculæ colliguntur in unum quasi perbreve pediculum. Ex eo frons paulatim palmatim expanditur, superne virens, alba subtus cum nigro reticulo. Per ambitum peltæ rotundæ, nigerrimæ, leniter excavatæ. Totius ordinis minimus est.

*1994. LICHEN fronde rotunde lobata, plana, subtus venosa, miniata.

Lichen foliis subrotundis planis, levissime incisus, calycibus orbiculatis, disco folii adnatis, planis LINN. Flor. Japon. n. 443. t. 11. f. 3.

Lichenoides subius croceum, peltis adpressis DILLEN. Syll. p. 221. t. 29. f. 120.

Lichen foliaceus repens subrotundus, planus, subtus venosus, villosus, croceus, peltis sparsis adnatis LINN. Spec. p. 1616.

Icon OEDERI p. 263.

Elegans Lichen in monte Pindnerberg a Cl. GESNERO lectus est, in monte Speluga a Cl. DICKIO, a diversorio versus Chiavennam. In monte Brevenne a Gen. de SAUSSURE.

Lobi pariter plani, breves, & subrotundi, sed durior natura, reticulum inferne venis subfuscis factum, & villus totam superficiem occupans, miniatus & brevis. Scuta atro spadicea, perampla, orbiculata, planissima, frondi mediæ insident.

VL ALII FRONDE ROTUNDA, PARUM RAMOSA, LIBERA.

PULMONARI L

*1995. LICHEN fronde coriacea, rotunde lobata, scutellis immerlis.

Lichen pulmonarius alpinus, terrestriis, glauco virescens, receptaculis florum fuscis, MICHELI p. 91. t. 52. f. 1.

Lichenoides lichenis facie, peltis acetabulis immerfis DILLEN. p. 221. t. 30. f. 121.

Lichen foliaceus repens subrotundus, peltis depressis, subtus saccatis LINN. p. 1616.

In Helvetia frequens, ad rupes; circa Panex, S. Tryphon, les Fondemens. In rupibus mont. Pinzberg, supra Wabern ad rivum, in alpidibus Aquilejensibus ubique.

Habitus satis cum priori ordine convenit, coriaceus & lacerabilis, fronde rotunde lobata, parum divisa, viridi, inferne albida ex rubello, & glabra. Scuta nigra, profunde in ipsam frondem depressa, inferne respondentes habent gibbos.

*1996. LICHEN fronde cinerea, inferne lacunata, arbusculis superne nigris.

An *Lichen crustæ modo saxis adnascens*, verrucosus, cinereus, & veluti densus, VAILLANT, t. 20. f. 6?

Lichen pulmonarius saccatis, inferne reticulatus & lacunatus, superne cinereus & verrucosus, receptaculis florum, & seminibus nigricantibus MICHELI p. 89. t. 47.

Lichenoides pustulosus cinereum & veluti ambustum DILLEN. p. 226. t. 31. f. 121.

Lichen foliaceus umbilicatus, subtus lacunosus LINN. p. 1617.

Y

Cl Ga-

CL. GAGNEBIN prope *Wafen* Uriorum. Aliunde etiam habeo.

Ad sequentem accedit, tamen diversus.

Cresita plana, lobis subrotundis. Superne totus pustulatus est, convexis bullis cinereis & livescens, subinde etiam verrucarum acervis. Inter eas nigerrimæ arbusculæ erumpunt, quæ late oram occupant. Inferne pullus est & cinereus, totus lacunatus, rete eminenti & interceptis foveis, quæ superioribus bullis respondent, intus atris.

*1997. LICHEN fronde coriacea, inferne pustulata, villosa, scutellis atris.†

Lichenoides coriaceum, latissimo folio umbilicato & verrucosâ DILLEN. p. 545. t. 82. f. 5.

Lichen folio subrotundo petato, margine fere integro, subtus maxime hirsutus Flor. Japon. n. 454. DILLEN. Sytu. p. 222. n. 122.

In *Brüttero* monte legi.

Coriacea natura ei est, crassior, quam congeneribus, minusque lacerabilis. Latissima fronde est, parum divisus, lobis obtusissimis. Facies duæ, superna cinerea, globulis concoloribus conspicuis. Per eam sparguntur inpressæ in naturam Lichenis scutellæ, variae magnitudinis, nigerrimæ, rotundæ, ad lentem vitream tuberculosa. In altera facie, quam habeo pro prima, innumerabiles radiculæ albæ, vel fuscae, demum nigrae, ramosæ, efflorescunt, interque eas sacculi, ut in 1996. in pustularum hemisphaericarum modum expressi, qui scutellis respondent.

*1998. LICHEN fronde rotunde lobata, inferne nigerrima, glebosa.

Lichen pulmonarius fasciatus, e cinereo fusco minimus VAILLANT. t. 21. f. 14.

Lichenoides coriaceum cinereum, peltis atris compressis DILLEN. p. 219. t. 30. f. 17.

Lichen foliaceus umbilicatus, undique levis LINN. p. 1618. It. *Wästrogöth.* p. 217.

STÄHELINUS olim misit, locum vero natalem ignoro.

Durus, plus quam coriaceus, lobis obscuris, obtuse per oram crenatis. Facies superior livida, glabra, punctis nigris, seu scutellis demum subrotundis, adpersa. Facies inferior paulum concava, livida, pene nigra, globulis subrotundis undique adpersa.

*1999. LICHEN fronde imbricata, rotunde lobata, cinerea, punctata, inferne ochrea, subaspera.

Lichen pulmonarius, alpinus, cinereus, punctatus ENGM. n. 66. t. 2. f. 2. Emend. III. n. 19.

Lichen pulmonarius fasciatus, e cinereo fusco minimus MICHELI p. 101. t. 54. f. 1.

Lichenoides coriaceum nebulosum, cinereum, punctatum, subtus fulvum DILLEN. p. 223. t. 30. f. 127. Senlit conjungi posse cum 117. CL. GUETTARD.

& *Lichenoides corneum, marginibus eleganter substriatis* DILLEN. Sytu. p. 218. t. 29. n. 116.

Lichen foliaceus gibbus, punctatus, subtus fulvus LINN. p. 1617.

In alpinis, ut in mont. *Enseindaz*, *Prapioz*, & subalpinis passim, ad rupes prope *Interlachen*, & abunde prope *Roche*, ad ripas torrentis *P'Eau froide*.

Multiformis est. Habeo simplicem quasi cotylam, pezizæ similem, excavatam; habeo densos cespites, ex imbricatis frondibus factos, quæ elevantur & complicantur. Natura coriacea, per siccitatem fragilis. Color cinereus. Lobi subrotundi. In superficie puncta primo nigra adparent, quibus totus undique notatur: ea puncta demum in scutellas nigerrimas, planas, & tuberculatas abeunt. Inferne subasper est, globulis ochreis, nunquam miniatis.

*2000. LICHEN fronde imbricata, subrotunda, punctata, inferne villosa, atris scutellis.

Lichen ad marginem radicans alpinus, ex ceruleo nigricans, scutellis nigerrimis ENGM. t. 47. f. 4.

An *Lichenoides pullum*, superne glabrum, inferne nigrum & cirrhojum DILLEN. p. 226. t. 30. f. 129. † Omnino accedit.

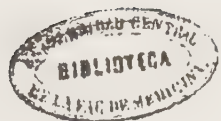
Lichen foliaceus polyphyllus, utrinque levis, polyrrhizos LINN. p. 1618.

Ad rupes de *P'Eau froide*, prope *Roche*.

Insignem esse suspicor varietatem præcedentis. Facies eadem omnino, livida, superne punctata, scutellisque plena petiolatis, aterrimis. Inferna facies subcarnea, in centro cespitis glabra est, sed in ambitu radiculis ramosis, crassis, dense efflorescit, eæque radiculæ in nonnullis exemplis de marginibus frondis ita exeunt, ut ciliati videantur.

*2001. LICHEN lapideus, crispus, utrinque coloris schistei.

An *L.*

An *Lichenoides tenax*, sed nostrum crassum est, *pallens*, foliis utrinque glabris DILLEN. p. 225. t. 30. f. 129?

Lichen foliaceus polyphyllus, utrinque levis, *crenatus* LINN. p. 1618.

Habeo ex albis, & ex Bruzéro monte.

Iterum adfinc priori, diversum tamen.

Dura ei natura est, etiam in recente planta, cornea, & ægre fragilis. Rosulæ imbricatæ, fine crispæ, furculis acutius bifidis. Color totus saturate ex cæruleo lividus, inferne similis.

*2002. LICHEN fronde rotunde lobata, virente, inferne scabra. †

Muscosingus lichenoides scutellatus, ex cinereo viridis Hist. OXON. III. p. 633. t. 7. f. 3.

Lichenoides late virens, scutellis fukis DILLEN. t. 25. n. 98.

In albis ad terram putridumque lapidem fissilem.

Crusta frondosa magna, lobis brevibus subrotundis. Pars superior levis, viridis, coriacei per ætatem coloris. In ea per interiora cespitis verrucæ efflorescunt, quæ sensim evolutæ, in maximas scutellas abeunt, demum convexas & multifidas, e cervino rubras, demum fuscas. Facies inferior cervina, breviter villosa & quasi arenosa. Interior pars cespitis radicales ramolas denso ordine emittit.

*2003. LICHEN pulmonarius latifolius, utrinque glaber, inferne lignei coloris, scutellis fukis depressis, polline flavescente rubro aurantio adpersus. †

CL. RAMSPER circa Ragaz.

Plura non adnotavi. An n. 1994.

2004. LICHEN fronde rotunde lobata, inferne scabra, arbusculis obscuris.

Lichen pulmonarius arboribus adnascens maximus, inferne obscurus. desuper e glauco cinereus, receptaculis florum rubris, seminibus nigricantibus MICHELI p. 88. t. 46.

Lichenoides fulgicans, cumasile, foliis tenuibus, elegantior laciniosis DILLEN. p. 197. t. 26. f. 99.

In terra & Muscis passim.

Habitus prioris 2002, rosæ amplæ, plantæ glaucæ, lobis in ambitu eleganter laciniosis, medio cespitis elevato, superficie levi; natura coriacea. Scutellæ dispo rubro limbo glauco. Deinde in nonnullis exemplis plurimæ arbusculæ acervatæ, obscure virides, per superficiem superiorem sparguntur. Inferna superficies concolor, scabra, villo brevi. Ita in exemplo ab ipso DILLENIO missa.

Eo vermes expulsi, qui muscæ fuscæ erant larvæ LINN. p)

2005. LICHEN fronde rotunde lobata, rugosa, inferne atra & alpera.

Muscosingus lichenoides, crusta modo adnascens, major, cinereus, Hist. OXON. III. p. 633. f. XV. t. 7. f. 4. non bene.

Lichen pulmonarius facis & arboribus adnascens major, inferne nigricans, superne ex sulfureo cinereus, receptaculis florum amplioribus, interne fordide & obsolete viridibus MICHELI p. 89. t. 48. f. 1.

Lichenoides caperatum, rosaceæ expansion, e sulfureo virens DILLEN. p. 193. t. 25. f. 97.

Lichen pallide viridis, rugosus, margine undulatus LINN. p. 1024.

Ad saxa vulgaris.

Crusta late expansa, plana, nisi quod in centro cespitis collectæ frondes in interstino- rum modum colligantur, colore sulfureo. Cæterum plana sunt folia, ambitu rotunde lobato, subcrenato, paulo interius, neque in margine, in plicas contracto, in centro toto verrucoso. Scutellæ per mediam frondem cavæ, magnæ, margine verrucoso, ora lorum sæpe opere verrucoso & pulverulento terete elevata. Inferna superficies nigra est, ad oras levis & subspadicea, interius glebosa & atra.

*2006. LICHEN viridis concolor, scutellis planis. serratis. †

In arborum corticibus.

Crusta late expansa, lobis obtusis, subrugosa, ut in caperato, late viridis, inferne ad oras fusca & levis, interius anthracina, carne nivea. Scutellæ numerosæ, oris serratis, per ætatem plantæ, concolores.

2007. LICHEN fronde laciniosa & crispæ, inferne atra & alpera.

Lichen

p) Tania p. 10.

Z

Lichen pulmonarius saxatilis cinereus minor, umbilicis nigricantibus VAULANT. t. 21. f. 12?

Lichen pulmonarius crispus, inferne nigerrimus & glaber, superne cinereus, receptaculis floribus subobscuris MICHELI t. 50. f. 1.

Lichenoides Badiæ foliis crispis & splendens, subtus nigricantibus DILLEN. p. 192. t. 25. f. 96.

Lichen foliaceus depressus, lobatus, glaber, margine crispo farinaceo LINN. p. 1615.

Ad arbores passim legi. Ab dem Kullen STEHELIN.

Crusta orbicularis ampla, tenuius divisa, quam in paulo priori, lobis longioribus, laciniatis, etiam crispis & duplicatis. Superficies pene æquabilis, absque plicis prioris Lichenis 2005, tamen nonnunquam leviter lacunata. Color glaucus, aut subluteus, cum splendore quasi gummeo. Scutellæ parvæ, exiguo foramine. Facies inferior ad oras exalbida, inde spadicea, denique in centro scabra & nigerrima.

*2008. LICHEN fronde rotunde lobata, glauca, polline concolore scabra, subtus hirta & atra. †

Lichen pulmonarius, querno folio, inferne nigricans, superne cinereus, receptaculis floribus fordidè virentibus MICHELI p. 86. ord. 15. t. 45. f. 1.

Licheni Endivizæ folio satis similis, laciniis rotunde lobatis, bifidis, trifidisque, cæterum albidus, subcinereus, non, ut in priori 2007. nitens & glaber, sed totus villosus, fusco erectus, undique per totam superficiem hispida. Inferior superficies carbonaria, scabra, oris foliis albis. Scutellæ in meis minimæ, albæ, in MICHELIANA icone in centro cespitis congestæ, ovatæ, leniter cavæ.

*2009. LICHEN cartilagineus, scutellis frequentissimis cervinis, fronde brevi, rotunde lobata. †

Lichenoides cartilagineum, scutellis subis planis, DILLEN. p. 179. t. 24. f. 74. ex fide plantæ siccæ, nam icon multum est infra nostræ staturam.

Satis respondet figura MICHELI t. 48. f. 2. non perinde nomen, & crassities, sublapidea enim natura addi debuisset.

Novum cæterum esse puto, mere alpinum, ex Ormond deffus, humo adnascentem.

Cespes parum foliosus, foliis ex cinereo virentibus brevibus, rotunde & eleganter lobatis, fere ut in duobus, quas modo descripsi. Lichenibus, robustis, ad semilicem crassis, alba natura, subtus nigra. Scutellæ copiosissimæ in centro cespitis congestæ, quem pene totum efficiunt, ora eminente cinctæ, concolores, cervinæ, in quibus viridem colorem minus, quam in fronde, agnoscas. Humo ichitose ita vehementer adheret, ut vix separet.

*2010. LICHEN foliis angulosis imbricatis, calcariis, spadiceis *Enem.* p. 82. 105. f. 7. †

Lichen pulmonarius terrestris chypeatus minimus & indivisus virens MICHELI t. 4. f. 3. ord. 36.

& *Lichenoides* &c. DILLEN. n. 135. cum a me habuerit.

Lichen 133. EJUSDEM. quod ad iconem, color enim recedit.

Circa *Interlachen, les Plans, Enzeindas*, &c.

Foliaceus est hæcenus, quod folia habeat imbricata, multangula, etiam semitriobata, castanei coloris, crassæ naturæ, tartareæ, subtus albo polline adpersa. In quoque scuto, sive folio, duo, aut plura puncta nigricantia. Nulla alia folia habet, & nuda hæc, sive scuta, seu folia, in Muscis inque terra congregantur.

Etiā folia præter scuta non videtur habere, suspicor a 2009. non satis differre q).

2011. LICHEN subviridis, fronde semipinnata, rotunde lobata, lineis pulverulentis reticulata, inferne scabra carbonaria.

Muscovizus lichenoides minor vulgarissimus HIST. OXON. III. p. 634. t. 7. f. 6.

Lichen pulmonarius, foliis eleganter divisis, inferne nigerrimis & circrhosis, superne lacunatis, & glauco cinereis MICHELI p. 92. t. 49. f. 1. & C. C. D.

Lichenoides vulgarissimum cinereo glaucum, lacunatum & circrhosum DILLEN. Syll. p. 188. t. 24. f. 83.

Lichen imbricatus, foliis sinuatis, scabris, lacunosus, scutellis folio concoloribus LINN. p. 1619. Ad arbores vulgarissimus.

Cespes, ut in hac tota classe, in margine foliosus, scutellis in centro congestis. Folia superne ex atro glauca, tota exasperata lineis asperis & albis, polline plenis, per oras in cornua quasi divisa, angulosa & varia. Scutellæ partim concolores, partim etiam

etiam spadiceæ, ora alba. Inferne carbonario villo totus adspersitur. Totus sic-
cus est & friabilis.

Violaceo colore tingit r).

- *2012. LICHEN crispus, convolutus, fronde olivacea, scrobiculosa, marginibus polli-
niferis. †

Timidius propono, cujus unicum mihi exemplum sit, ex Jura monte.

Frons virefcens, obscure flava, crispa, convoluta passim, etiam scrobiculis effossa, fi-
nibus angulosis, laciniatis, acutis. Passim per extremos margines revolutos pollen
alba. Inferne Lichen concolor est & levis, etiam fuliginosus & niger.

- *2013. LICHEN fronde semipinnata, rotunde lobata, olivacea, scutellis levibus. †

*Lichen pulmonarius saxatilis, silius nigricans, desuper Olivæ condita colore, receptaculis flo-
rum conscoloribus* MICHELI p. 89. t. 51. f. 19.

Lichenoides olivaceum, scutellis levibus DILLEN p. 77. t. 24. f. 77.

Ad arbores abunde.

Cum sequente multa communia habet, tamen diversus. Multo major est, majoribusque
foliis, perinde eleganter & rotunde divisis, colore ex ochraceo fusco, etiam saturati-
ori, non sine nitore. Sed frequentissime violatur, ut albus color intercedat. De-
inde in centro cespitis conscolores verrucæ undique congeruntur. Scutellæ planæ,
colore subfanguineo, ora alba, revoluta. Inferne albo colore est, qui tamen fre-
quenter decedit, ut frons ex nigro & albo varius adpareat.

2014. LICHEN fronde semipinnata, rotunde lobata, olivacea, pulla, scutellis crenatis.

Lichen crusta modo arboribus adhaerens olivaceus VAILLANT. t. 20. f. 8.

Lichenoides olivaceum, scutellis amplioribus verrucosis DILLEN. Syn. p. 84. t. 24. f. 78.

Lichen imbricatus, foliis lobatis nitidis, fructu LINN. p. 1610.

Ad Cerasos vulgarissimus.

Concinni quid habet, planissimus, cortici accurate adglutinatiss, tum prior tamen li-
berior sit, minor etiam, & tenerior. Color est olivaceus, ut tamen minus de vi-
ridi habeat, saturatus idem, cum nitore; lobi subrotunde incisi, & eleganter. In
cespitis interiori parte verrucæ, ut in priori, copiosæ. Scutellæ magnæ, multo frequen-
tiores, planiusculæ, etiam excavatæ, circinatæ rotunditatis, ora papillis undique
perforatis eleganter aspera, aut serrata. Inferne totus carbonarius est, & villosus.

2015. LICHEN fronde profunde laciniata, semipinnata, rotunde lobata, crasse villosa,
scutellis peramplis.

Lichen pulmonarius saxatilis, tenuiter laciniatus, elegantis fulsirei coloris BUXBAUM. Centur. II.
t. 7. f. 3.

Lichenoides imbricatum viridans, scutellis baditis DILLEN. p. 180. t. 24. f. 79.

Lichen imbricatus, foliis multifidis, obsolete albis, levibus, centrifugis, scutellis rufis fuscis LINN.
p. 1609.

Ad arbores & saxa vulgo.

Habitus, quam sequentibus major, & cespites ampliores; color subviridis cum glaucedine.
Lobuli longi, rotunde & eleganter laciniati. Facies inferior nigra, breviter villosa,
ad oras glabra. Scutellæ amplæ, rotundæ, sanguineæ, ora virente, in centrum
cespitis congestæ. In eodem centro cespitis frequenter insignis reperitur proventus
cylindrorum dense stipatorum, conscolorum, totam superficiem asperam reddent-
ium. Est etiam, ubi in eodem centro elevati & imbricati brevissimi lobuli foliosi
magna copia congeruntur. Id, ut puto, *centrifugis* homini locum dedit. Sed id
ipsum cum multis Lichenibus commune est.

- *2016. LICHEN fronde cinerea, profunde laciniata, rotunde lobata, scutellis nigris. †

Lichenoides glaucum orbiculare, segmentis latiusculis, scutellis nigris DILLEN. p. 177. t. 24. f. 71.

Ampliores facit rosulas, foliis est latioribus; color glaucus, etiam viridis, sicca natura.

Lobi obtusiores, subrotundi, latiores. Scutellæ majores glaucæ, inde nigre, mar-
gine cinereo, tumente. Passim polline virente, aut albo, in centrum cespitis con-
gesto, demum congestis novis foliis imbricatis & squamosis exasperatur.

Nimis vicinus præcedentis, ut ex collectis DILLENIANIS exemplis confirmor.

2017. LICHEN fronde cinerea, profundius divisa, laciniata, obtuse lobata, scutellis glaucis nigrescentibus.

Lichen pulmonarius vidgatissimus, superne albo cinereus, inferne nigricans, segmentis angustis & eleganter divisis, receptaculis florum nigricantibus MICHELI p. 91. t. 43. f. 2.

Lichenoides cinereum, segmentis argutis, stellatis, scutellis nigris DILLEN. p. 176. t. 24. f. 70.

Lichen imbricatus, foliis oblongis, laciniatis, angustis, cinereis, scutellis pullis LINN. p. 1611.

Ad arbores ubique vulgaris.

Frondes huic, quam hactenus dictis Lichenibus, angustiores, quod idem in sequentibus speciebus redibit. Rosulæ etiam planæ minorem latitudinem occupant. Divisio acuta est, foliis in lobos longiusculos semipinnatos & lobulos subacutos divisâ. Color niveus aut cinereus, etiam fuscus, olivaceus. Scutellæ in centro cespitis copiosissimæ, rotundæ, ex cæruleo cinereæ, per ætatem pene atræ, margine cinereo pulverulento; subtus hic Lichen anthracinus est & villosus.

2018. LICHEN fronde profunde laciniata, cava, cornubus pulverulentis.

Lichen pulmonarius, arboribus adnascens, desuper cinereus, subtus anthracinus, segmentis teretibus, tubulosis, crebro divisis, ad extremitates bianisibus & vetusi cristatis, receptaculis florum rubris MICHELI ord. 25. t. 50. f. 2.

& *Lichen pulmonarius* arboribus adnascens, desuper cinereus, subtus anthracinus, segmentis teretibus, tubulosis, corniculatis, ad extremitatem clavis, receptaculis florum subrubentibus EJUSD. t. 50. f. 1.

Lichen crustæ modo arboribus adnascens, subcinereus, BUXBAUM. Comm. Acad. Petrop. T. III. p. 272. t. 14. f. 1.

Lichenoides cerasophylon obtusum & minus ramosum DILLEN. Syll. p. 154. t. 20. f. 49.

Lichen imbricatus, lacinis obtusis, subinflatis LINN. p. 1610.

Ad arborum cortices vulgaris.

Rosulæ etiam facit, fere ut paulo priores, lobis latis, in semicirculum multifidis, lobulis dilatatis, palmatis & bicornibus; colore albo cinereo, subtus atro, ora sola alba. Sed totus Lichen cavus est, & lamina superior ab inferiori intervallo distat. Junior clausus est, etiam croceo sine, laminis conjunctis; adultior hiat, & lamina inferior longius producitur, pollenque plurimus de extremo ramo efflorescit. Est ubi ramuli palmati, & ad pedis informis similitudinem dilatati finiuntur. Scutellæ eminentes, breviter petiolatæ, rubellæ. Passim etiam orbiculi, ut in sequentibus, farinosi. Angustiori habitu in alpidibus ludit. Centrum cespitem plicatum est & rugosum.

2019. LICHEN fronde profunde laciniata, semitubulosa, ciliata. †

a. Absque cillis.

Lichenoides 48. DILLEN. p. 154. & ord. 29. n. 1. MICHELI t. 51.

β. Cum cillis.

Lichen cinereus minor, marginibus pilosis VAILLANT. t. 20. f. 5.

Lichen pulmonarius, arboribus adnascens exiguus, angustifolius; superne cinereus; inferne albus; receptaculis florum obscuris MICHELI obs. 27. p. 93. t. 50. icon superior.

& *Lichen pulmonarius*, facis & arboribus adnascens, exiguus, ad margines radicans, superne subcinereus EJUSD. obs. 28. n. 1. & t. 50.

Lichenoides hispidum minus & tenerius, scutellis nigris DILLEN. p. 152. t. 20. f. 46.

Ad arbores vulgaris.

Ex minoribus hujus classis, cæterum multiplici ordine frondium imbricatus, & squamatum compactus. Totus albicat, inferne magis. Lobi oblongi, hinc & inde semipinnati, lobulis obtusis: oræ alias ciliatæ, longiusculis pilis & validis, sæpe nihil quidquam: oras etiam adtrahit, ut cavus videatur, & paulo prioris similis. Glomerulos rotundos seminum concolorum in principio ramorum habet, ut paulo prior 2018. Scutellæ coloris obscuri, lividi, subatri, oris albis, visu rariores.

Vere diversus est a priori, & a ciliato majori.

*2020. LICHEN fronde utrinque nigerrima lacinata, scutellis concoloribus.

Lichenoides rinctorum atrum, foliis minimis crispis DILLEN. p. 188. t. 24. f. 81.

Lichen imbricatus foliolis linearibus, dichotomis, planiusculis, acutis, nigris, scutellis atris LINN. p. 1510.

Dudum in Bruçero monte legi, exque alpidibus habeo, cum Usnea lanæ nigræ simili.

Aterimus,

Aterrimus, nitens, secus, cespitosus, infetne crustaceus, pariter niger, extremitatibus divisus, lobulis obtusis. Insignes scutellæ, quas LINNÆUS minores pingit, & cætaneæ nigre, nitentes, rotundæ, margine paulum elevato.

VII. FRONDE ANGUSTIORI MINUS LIBERA. PSORÆ.

*2021. LICHEN fronde rugosa, rotunde lobata, flava concolore.

Lichen Dioecoridis & *Pluvii secundus*, colore flavescens COLUM. *Epbraf. I. p. 330. 331.*

Lichenoides vulgare sinuosum, foliis & scutellis luteis DILLEN. p. 180. t. 24. f. 76.

In arborum corticibus & ad Lixa vulgi.

Crusta arctissime adnata, sæpe perampla, folia tamen minuta, in medio cespite imbricata, in extremo laxiora, lobis latis, lobulis rotunde serratis: cespes in centro ferè rugosus. Scutellæ copiosissimæ, breviter petiolatæ, paulum cavæ, concolores, ut tamen crusta tota flava sit. Scutellæ etiam altiori colore. Inferna facies incana & alba.

Cum aqua & alumine coctus Lichen flavo tingit: chartas & linum, etiam carne t), demum pallidina rubro v).

Si idem est Muscus in demortais arboribus flavescens, adstringit in diarrhœa x).

*2022. LICHEN fronde calcaria, pulposa, miniata, lacinata, lobis linearibus. †

Lichen pulmonarius saxatilis farinaceus, coloris aurantiaci, foliis magis adpressis, receptaculis florum concoloribus MICHELI p. 95. n. 14.

Lichenoides tenuissimus, scutellus exiguis minimis DILLEN. *Sylv. p. 175. t. 24. f. 68.*

In alpinis rupibus, *Gemmio* Ab dem Kallen STÆHELINUS.

Folia pulposa, gracilia sed crassa, obruta, divisa, calcariæ naturæ. Scutellæ similes, planæ, congestæ, oris albis. Color miniatus egregius.

*2023. LICHEN fronde lacinata, rotunde lobata, flava concolore.

Lichen pulmonarius saxatilis farinaceus, luteus, vulgarissimus, foliis pulposis, receptaculis florum concoloribus MICHELI p. 95.

Lichenoides crispissimus, orbiculatis & scutellis flavis DILLEN. p. 136. t. 18. f. 18.

An *Lichen crispatus flavus*, scutellis luteis LINN. p. 1608? sed cur *Bythium dixisset*.

Ad muros & rupes calcemque.

Vulgaris, & a priori 2021. diversissimus.

Crusta lata, folia parva, in medio cespite crispa & elevata, in ora adpressa & explanata, rotunde & obtusissime crenata, crassula, lapideæ indolis, crocea. Scutellæ planæ, in centro cespitis.

*2024. LICHEN fronde lacinata adpressa, cervina concolore. †

Lichen pulmonarius saxatilis farinaceus, glauco virens, angustioribus segmentis, receptaculis florum griseis MICHELI obs. 30. t. 51. f. 4. &, ut puto, 5.

Lichenoides crispissimus orbiculare incanum DILLEN. p. 135. t. 18. f. 17.

Ad saxa & arbores.

Adinis priori, minoribus cespitibus, foliis accurate adpressis, vix solubilibus, rugosis, lobis parum liberis, tamen ramolis, lobulis obtusis. Color ochroleucus, sub-cervinus. In medio cespite scutellæ numerosissimæ, congestæ, planæ, rotundæ, etiam angulose, concolores, ora alba.

In aliis plantis, farina concolor cespitis interiora obidet.

*2025. LICHEN fronde verrucosa, obscure lobata, viridi. †

In cortice, ex montanis.

Ora crusta albissima, levis & simplex, foliaceæ tenuitatis, lobis obscuris est, sed versus centrum cespitis elevatur, fiuntque glebæ depresso, varæ figuræ & magnitudinis, aliquæ ad lineam lævæ. Scutellæ non vidi.

*2026. LICHEN quisquiliarum similis, fronde cinerea, scabra, ramis brevibus acutis, scutellis nigerrimis. †

Lichen terrestris minimus fruticulosus, cinereus MICHELI p. 78. t. 53. f. 8.

Circa Bernam passim reperi, muscis quasi innatantem.

Difficilis

1) LINN. *Plant. vasa* p. 29. K. *vetensk. handl.* 1742. p. 26. 28. DILLEN.

2) *Suppl. Flor. Pruss.* v. 41.

3) LINN. *Verbandl. d. v. Hof. Maasfch.* VIII. p. 115.

4) LAMOR. *Remed. Brunsv.* p. 117.

Difficilis est agnitus, quisquiliarum similis. Cauliculi longitudinem aliquam habent, paucarum linearum, toti obducti cinerea, tenera, scobe; ramis paucis & brevibus, acutis. Is abunde insident scuta nigerrima, exigua, perfecte rotunda, plana aut nonnihil conveva.

*2027. LICHEN friabilis, obtuse lobatus, scutellis fuscis. †

Ad terram glareosam latos cespites facit, v. gr. à la Grande Eau bey Alen. Inter Rickenau & Chur. A l'Isle de Mondenis, au Tomboy.

Pulposa farinacea, minus dura natura, foliolis in extremo cespite planis, latis, subrotundis. Scutellæ planissimæ, ex rubro spadiceæ, nitentes, grandicula.

*2028. LICHEN foliis pulposis, calcariis, glauco polline villosis, scutellis atris. †

An Lichen crustaceus saxatilis farinaceus, verrucosus, alpinus, mollissimus, receptaculis florum nigricantibus majoribus, per oras tenuissime friatis MICHELI obs. 34. n. 18.

Ad rupes au Furet. In rupibus prati Brühlmann prope Interlachen. Etiam circa Ferrières. Singularis pulchritudinis Lichen niveus, cum subcæruleo colore, qualis in lacte est, qui color a tenero villo fit, durissimus cæterum, natura ipsa nigra, quæ per alborum pulcet. Frons tota fit subrotundis quasi fungis imbricatis, crassis, qui in extremo cespite in undulatam foliaceam naturam confluant. Scutellæ orbiculares, juniores villo albo tectæ, maturæ calvæ, & nigre.

*2029. LICHEN saxatilis undulatus niveus. †

In alpinis legi, ad saxum adnatum.

Eleganter undosus, niveus, levis, alterne altior & depressior, non ut prior villosus, neque glaucus, sed ex crusta tenace, concolore, compositus. Scutellas non vidit.

*2030. LICHEN undulatus purpurascens. †

In cortice arborum.

Elegans planta purpurea, in lignum languens, crassula, alternis undis inæqualis, perpetua tamen & coriacea.

*2031. LICHEN foliis pulposis, calcariis, fuscis, imbricatis, scutellis nigris. †

Lichen alpinus glaucus, squamis crassis & brevissimis Euum. T. 47. f. 3. DILLEN. Syn. p. 228. t. 30. f. 134.

Lichen pulmonarius saxatilis viridis, clypeatus, foliis vix conspicuis, squamis sibi incumbens, receptaculis florum nigris MICHELI l. c. n. 4. f. 4. t. 35. obs. 36.

Non rarus in subalpinis, Interlaci, aux Plans, en Chapuisse, Enseindas, &c.

Singulari plantæ folia pulposa, crassa, hemisphærica, sublapidea, fusca & fuliginosa, nonnunquam cum obscuro virore admisto, subtus fulva, pene cinnamea. Ejusmodi folia Agaricorum exiguarum similia sibi imbricata inponuntur. Per superficiem passim globuli nigri sparguntur, & abeunt in scutellas nigras, planasque.

Nimium vicinus priori 2028, etsi calariis & rotundis squamis fit.

VIII. LICHENES GELATINOSI. NOSTOCH.

Hæc classis tremula fere folia habet, potissimum post pluvias, nam iidem Lichenes sicci exarescunt, & in membranas friabiles abeunt. Difficillimi sunt, & quam maxime variables, cum frondes interiores cespitis late, & subrotundæ, extimi divise & subdivise esse soleant, ut sæpe ejusdem cespitis partem intiam & extimam, pro diversissimis plantis habeas, si separarentur. Quare suspicor, DILLENII nimis numerosos esse Lichenes. Sed etiam color alius est & alius, & ex virore in fuscum, atrumque demum colorem degenerat. LINNÆUS aliquos hujus ordinis Lichenes ad Tremellas refert, sed cum Lichenibus per scutellas retinentur, quæ in pluculis speciebus reperiuntur.

*2032. LICHEN atro cæruleus, laciniatas & ciliatus.

Lichen terrestris minimus fuscus VAILLANT. t. 20. f. 15.

Muscogonium terrestris minor fuscus, foliis a latitudine crenatis, Musco innascens HIST. OXON. III. p. 632. f. XV. t. 7. f. 4.

Lichen terrestris membranaceus mollior fuscus, receptaculis florum sordide rubris persequitur MICHELI p. 76. t. 38.

Lichenoides

Lichenoides pellucidum, *Endivia foliis tenuibus*, crispis DILLEN. p. 143. t. 18. f. 21.

Tremella frondibus erectis planis, margine cribo, lacinulato LINN. p. 1625.

In sylva supra Ostermundigen, in sylva supra Sedelbach, Mulco intextus. Circa torrentem l'Eau froide. In valle Premieres.

Non vere gelatinosus est, nisi in humidis, colore schisti, sive ex cæruleo livente, cauliculis latiusculis, planis, aut concavis, acute & breviter lacinatis, ramulis demum fere ciliis similibus. In centro cespitis lacinis creberrimis, erectis, tenerissimis, in crispum vellus consentiunt.

β. Foliis tenuius divisis γ).

Lichenoides tenuissimum crispum & veluti aculeatum DILLEN. p. 146. t. 19. f. 35.

γ. Foliolis subrectis & stipitis.

Lichenoides tenerum, crispum, foliis exiguis subrectis DILLEN. p. 146. t. 19. f. 34.

δ. Foliis obtusioribus & latioribus, semper ex colore suo adgnoscentur.

Lichenoides pellucidum, *Endivia folio sinuato* DILLEN. p. 145. t. 19. f. 32.

Nam omnes, etiam ex DILLENII dono, coram video.

*2033. LICHEN nigerrimus sessilis, obtuse lobatus. †

In corticibus arborum.

Ad gelatinosus hactenus accedit. Tenuissimus, charta non crassior, sessilis, late per corticem maculas ex atro spadiceas occupat. Subtus concolor & perinde levis. Lobi obtusissimi & subrotundi.

*2034. LICHEN albidus, lacinatus, lobis acutis. †

Tremella terrestris cornuta DILLEN. p. 52. t. 10. f. 13.

Semel visus, in alveo fontis.

Satis adinis paulo prior 2032. etiam planus, acute & difformiter incisus, papiri tantitate; non vero perinde quasi ciliatus, densoque crispitate.

β. *Nostoch candidans*, arboribus adhaerens VAILLANT. p. 88.

Cl. GAONERIN à la Ferrière legat, mihi ignotum.

*2035. LICHEN acute lacinatus, crispus, schisteus, scutellis ex fusco rubentibus. †

Lichen saxatilis & *cæruleo nigricans*, crispus ENUN. n. 39. t. 47. f. 5.

An *Lichenoides pellucidum fuscum*, corniculatum DILLEN. p. 143. t. 19. f. 30? Non recedit.

In muris Tiguri, & alibi. In faxis der Brückmatte prope Interlachen.

Ex cæruleo nigricat, saturatus, quam prior 2032. Folia latiuscula, sed crispata, ut rami in diversis planis ponantur, sine latiusculo, obtuso & rotunda. Scutellæ ex fusco rubentes, ad originem ultimorum ramulorum.

*2036. LICHEN gelatinosus viridis, exasperatus, undique concolor. †

Lichen pulmonarius gelatinosus crassus, atro-virens, receptaculis floribus concoloribus, per siccitatem atro ferrugineis MICHELII p. 87. n. 2.

Lichenoides gelatinosum, lobis crassioribus, fusco-viridibus DILLEN. p. 138. t. 19. f. 22.

Circa Panex, les Plans, &c.

Color lætius viridis, etiam pulcherrime ex cæruleo virens; perinde ut in 2032. obtusi lobi; sed planiora longe folia & Jungermanniarum similia, quæ Marfilæ MICHELII. Superficies superior alias glaberrima, potissimum in cærulea specie, alias concolore villo undique aspera: is villus in acervos & glebulas coit, scutellarum æmulas, veras verò scutellas non videt. Subtus concolor est & levis.

*2037. LICHEN gelatinosus, membranaceus, exasperatus, convolutus, atro-viridis, scutellis rubris. †

Lichen saxatilis, nigricans, lævis folio BUXBAUM. Centur. I. p. 41. t. 61. f. 3.

Lichen pulmonarius membranaceus, gelatinosus, pulvis, in latiora segmenta divisis, receptaculis floribus eximie, obscure rubris, numerosissimis MICHELII p. 87. obs. 16. n. 1. &c.

Lichenoides gelatinosum, membranaceum, tenue, nigricans DILLEN. p. 138. t. 19. f. 20. icon compressa.

Frequens ad ligna sicca sepium ex asseribus factarum, & ad arbores.

Crustæ peramplæ, membranaceæ, intestini forma & nubium, extremis oris divisis, crispis, densissime congestis, fere ut in Lichene sulfureo alpino 1977, colore ex atro

A a 2

variis

viridi. Tota superficies polline feminali scabra est. In imo laminarum concavatum alveo scutellæ frequentes, planæ, albæ, nivæ, ora crenata subviridi, deinde obscure rubræ frequentes. Per pluvias hæc omnia gelatinosa sunt, & per siccitatem in naturam chartæ utulatae transeunt.

β. *Lichenoides gelatinosum atrovirens*, crispum & rugosum DILLEN. p. 139. t. 19. f. 23. habeo pro extremo plantæ crispoque celsitate.

*2038. LICHEN gelatinosus niger, undosus & crispus. †

An *Lichen terrestris membranaceus, gelatinosus*, & *fuscescens*, crispus & rugosus MICHELI p. 88. n. 10. ?

Lichen arboræus membranaceus, nigricans BUXBAUM. *Comm. Acad. Petrop.* T. III. p. 273. t. 14. f. 3.

An *Tremella arborea nigricans* unius pinguis & fugax DILLEN. p. 54. t. 10. n. 15. ?

Minime rarus ad terram, locis macilentis.

Totæ crustæ nubiformes, plicatæ, & undulatæ, non planæ, nigerrimæ, crassæ, pulposæ, per pluvias gelatinosæ, nunquam membranaceæ. Receptacula nulla vidi, neque villum habet.

*2039. LICHEN gelatinosus ramosus, laciniosus, scutellis rubris. †

Lichen pulmonarius gelatinosus, sacculis, media crassitie, atrovirens, foliis carinatis angustioribus, *Jacoea marina* in modum divisi, receptaculis fororum subrubris MICHELI p. 88. n. 14. & n. 13.

Lichenoides gelatinosum fuscum, Jacoea maritima divisa DILLEN. p. 140. t. 19. f. 25.

Ad terram frequens, ut in semita cava a Wabern docente ad villam der Spiegel. An der großen Schanze. Rupe à l'Eau froide, aux Ecots, circa Panex, in valle Frenières.

Multo magis gelatinosus quam priores Lichenes, tremula & carnea natura, qualis est in *Peziza*, nihil habens membranacei; sed multo magis organicus, quam paulo prior, laciniiis longis, ramosis, etiam ramis ramosis, ultimis lobulis rotunde incisis se spargit. Scutellæ frequentes, atrorubræ, excavatæ, etiam ita congelatæ, ut totam plantam tegant, & in continuam crustam coalescant.

β. Reperi minimum, viridissimum, obtusis ramis bifidis & trifidis, neque porro divisis. Hic fuit *Lichenoides gelatinosum, foliis imbricatis & cristatis* DILLEN. p. 140. t. 19. f. 26. *Lichen foliis imbricatis, dentato ciliatis, scutellis folio majoribus* LINN. p. 1010.

*2040. LICHEN niger undatus, crustaceus. †

Agarici similis, gelatinosus, obtusis tuberculis continuum in superficiem, in terra natantem, coalescit, multo, quam præcedens, simplicior.

*2041. LICHEN gelatinosus, plicatus, undulatus, laciniiis crispatis granulosis.

Linkia terrestris gelatinosa, membranacea, vulgerrime ex pallido & virescente fava MICHELI p. 126. t. 67. f. 1.

Nyssch GEORGI Mem. de l'Acad. des Sciences ann. 1708. REAUMUR. ibid. ann. 1722.

Tremella terrestris sinuosa, pinguis & fugax DILLEN. *Sylv.* p. 52. t. 10. f. 14.

Tremella plicata undulata LINN. p. 1625.

In gramineis circa Bernam, in ambulacris glareæ stratis, & in glareosis ad ripas v. gr. ad lacus Lemani litus prope Villeneuve, maxima copia.

Effossa terra reperias glebas tremulas, viridissimas, triquetras, hedris excavatas. Ejusmodi glebæ congelatæ inter Muscos & Gramina natant, inque intestinorum quasi acervum plicatum, undulatum, non cavum abeunt. Intra plicas glebulæ concolores abunde reperiuntur, quas pro seminibus Cl. Viri habuerunt, cum saxe provenirent, ego malim pro gemmarum specie habere, quales sunt in Polypo. Per siccitatem contrahitur, & abie in crustam nigrescentem, fimi fere similem. Quare, ob summam adfinitatem habitus, nolui a Lichenibus gelatinosis separare.

Nescio, quare in hac plantula Alchemistæ aliquid mirificum, & menstruum v) auri quæsierint, & adhuc dum quærant. Forte quod post pluvias, ex arida palea suscitata, subito in conspectum se efferat; nomen inde *Floris calis* nata. Igne subjecto acrida, alcalinæ volatilis x) naturæ, elementa edit, etiam sale volatilem siccum, & sponte sibi relicta putrescit. Sed etiam pro vulneraria habetur y), & aqua, quæ post diuturnam trium mensium fermentationem de hac plantula stillavit, pro remedio adversus dolores articulares laudatur z).

II. LICHENES

o) Conf. FLACHAT. *deung.* T. I. a) GEORGI, Du HAMEL. *Hist. Acad.* p. 166. g) GEORGI.

z) MARSSOLI de Fung. p. 104. CHOSSELL. *Ép. Nat. Cur. Cent. I. obs. 67. append. p. 684.*

IX. LICHENES SCUTELLATI CRUSTACEI HERPETES.

His, foliorum loco, glebæ farinose tartareæ aut verrucosæ, in crustam coalescant.

I. FUNGULIS PETIOLATIS.

*2042. LICHEN crusta tenace verrucosa, albida, fungis incarnatis.

Lichen granulatus incarnatus, seu non vesicus LÖWSEL p. 57.

Fungus incarnati coloris, minuti, Musco innasi MENZEL. pugill. rar. T. VI.

Lichen crustaceus terrestris, crusta granulosa, ex albo subcinerea, receptaculis florum rotundis, carneis, pediculis infidentibus MICHELI p. 100. n. 50.

Coralloides fungiforme carneum, basi lignosa DILLEN. Syll. p. 76. n. 14. f. 1.

Lichen leprosus candidus, tuberculis incarnatis LINN. p. 1608.

Passim circa Bernam. In semita cava, qua a Wabern ascenditur ad villam der Spiegel.

In sylva Granholz. J. GESNER circa S. Gallen & Bischofscelle. Um den Gurnigel.

In paludosis Chaux d'Abelle & Chaux des Brenleux.

Terram macilentam obducit crusta tenera, ex glebulis calcaris minimis, inconspicuis, aliisque majoribus composita globulis, rotundis & albis. Glebulæ majores excreverunt in fungulos cylindricos, subrubellos, qui capitula dilate rosea, calcaria, & rotunda gerunt.

*2043. LICHEN crusta tenace verrucosa, fungis fuscis. †

Lichen crustaceus terrestris, crusta granulosa, ex albo subcinerea, receptaculis florum rotundis fuscis, pediculis infidentibus MICHELI p. 100. n. 2.

Coralloides fungiforme fuscum, basi foliacea DILLEN. p. 77. n. 14. f. 2.

Bernæ ad viam e villa die Luzern versus stagnum sylvæ der Sedelbach. In rupibus sabulosis ad dextra viæ per Granholz.

Multa prioris, glebulæ tamen majores, fungi minus rotundi, diffformes, absque splendore fuscis. Crustam foliolis fieri DILLENIUS. Sed ea folia potius aliena puto, quæ Lichen noster sua crusta obduxerit.

II. SCUTELLATI

*2044. LICHEN crusta tartarea verrucosa, cinerea, scutellis carneis planissimis. †

Lichen crustaceus, alpinus, lignis putridis adnascens, glaucus, receptaculis florum carneis & tumulentibus MICHELI p. 98. n. 38.

In arboribus putridis Juræ, alpium, & sylvæ Hercyniæ. Prope Bernam, ad dextra viæ per sylvam Sedelbach, um den Gurnigel. A Ferriere.

Crusta glauca, glebulis exiguis, pene pulverulentis. Scutellæ planæ, aut levissime concavæ, orbiculares, carneæ, sessiles, aut levissime de crusta eminentes.

2045. LICHEN crusta olivacea verrucosa, scutellis rubris ferratis. †

In arborum radicibus.

Crusta ovata adhæret, parum determinata, lobata, plana, exiguis ramulis. Scutellæ numerosæ, grandes, concolores, etiam sanguineæ, oris ferratis.

*2046. LICHEN crusta farinacea, verrucosa, glauca, scutellis flavis planissimis. †

Crusta farinacea, glebosa, non coherens, glauca. Scuta planissima flava, ora alba.

In vallo Urbano ad terram.

*2047. LICHEN crusta farinosa, scutellis sordide rufis planissimis. †

Lichen crustaceus, farinaceus, arboribus adnascens, verrucosus, candidus, receptaculis florum rufescentibus MICHELI p. 96. n. 2. Alios huc revocat DILLENIUS.

Ad arbores & lapides sabulosos.

Crusta multo tenerior, mere farinosa. Scutellæ exiguæ margo albus, natura plana, tenuis, sordide rufa; denique per maturitatem nigrescunt, adeo confertæ, ut maturi Lichenis totam crustam tegant.

Varietatem totam luteam habeo.

*2048. LICHEN verrucosus tenax, albus, scutellis excavatis, marginatis, concoloribus. †

Lichenoides leprosus sinSorianus, scutellis lapideis cancri figura DILLEN. p. 130. n. 18. f. 10.

Ob scutellæ.

Bernæ ad arbores legi. GESNERUS etiam ex albis misit.

Pulchellus, coriaceus, tenax, verrucis albis aut ochroleucis fit, in crustam coalescentibus. Scutellæ magnæ, sæpe ovatæ, excavatæ, margine tumente, concolores, aut ochroleucæ.

2049. LICHEN crusta tenace, verrucosa, cinerea, scutellis rufis, marginatis.

Lichen crustaceus, arboribus adnascens, ex cinereo albicans, receptaculis florum rubris, subsus-
cis, limbo albo crenato cinctis MICHELI p. 97. n. 29.

Lichenoides crustaceum, leprosum, scutellis subsuscis DILLEN. p. 134. t. 18. f. 16. ob tenuem crustam, scutellarumque limbum album & crenatum.

Lichen crustaceus albicans, scutellis subsuscis, margine cinereo subcrenato LINN. p. 1609.

Crusta, quam priori, multo crassior, verrucosa. Scutellæ pariter copiosissimæ, quibus perpetuum est, habere oram tumentem, albam, crenatam cæterum, & non crenatam, rufam in tenera planta, denique fuscam. Eadem multo crassiores sunt.

*2050. LICHEN crustaceus tartareus, glaucus, scutis difformibus planis, ruberrimis. †

Lichen crustaceus verrucosus, cinereus, scutellis ruberrimis RUFF. p. 379.

In rupibus alpium, & sylvæ Hercyniæ.

Crusta calcaria verrucosa, tenera, cinerea, elegans. Scuta ruberrima, iniquz figuræ, varia, & difformia, plana.

*2051. LICHEN crusta tenace alba, scutellis sessilibus atris Enum. t. 47. f. 6. n. 113. †

An *Lichen crustaceus Musco plerumque innascens, polline cinereo vehati confusus, receptaculis florum nigris* MICHELI p. 94. n. 91?

Annon *Lichenoides tartareum farinaceum, scutellarum umbone fusco* DILLEN. p. 132. n. 12?

Circa *Interlachen*, & versus rupes glaciales *Zweylerthinen*, au *Tombey*, inter *Allen & Vercier*. Versus *Tvoerne*. Circa *les Plans*.

Crusta coriacea, verrucosa, tenax, albida, glebulis facta subrotundis, quæ non raro feminali polline efflorescunt, sessiles, ut nonnunquam, dum juniores, quasi in pulpa crassiusculæ crustæ immerse videantur. Scutellæ nigre planæ, ora alba, maturæ se efferunt. Si planta est DILLENII, pulchre a) rubro colore tingit. Debet sicca tempestate legi, conteri, supernatans pars tenuior colligi, ficcari, in urina per tres menses macerari, tunc cum filo, aut panno coqui b).

*2052. LICHEN ater, crustaceus, scutis inferne excavatis. †

Peculiarem plantam dudum inter meas haberi, locus excidit.

Crusta est Agarici similis, nigra, late effusa, tuberculis obtusis & planiusculis inæqualis. Inferne adparet cervina superficies, plena rotundis foveis, quæ superne tubercula illa faciunt. Ex foveæ nigra materie planæ sunt, qualis est in Lichenibus carbonatis ordinis decimi.

*2053. LICHEN crusta verrucosa, areis polygoniis punctiferis †

Lichen crustaceus verrucosus, alpinus, arboribus adnascens, cinereus, receptaculis florum rufescentibus MICHELI p. 95. obs. 32. t. 52.

Lichenoides verrucosum & rugosum, cinereum, glabrum DILLEN. p. 128. t. 18. f. 9.

Ad saxa, circa *Interlachen*, & ad arbores.

Totus verrucosus, rimosus & concolor, alias cinereus, alias fuscus. In areolis rimarum punctum nigrum adparet unum in una areola, vel duo: id paulatim increfcit, donec abeat in mammillam convexam, denique in scutellam atram, marginatam, margine cinereo, quæ totam aream occupat.

*2054. LICHEN crusta verrucosa tenace, fusca, scutis spadiceis nitidis. †

Lichenoides tartareum lividum, scutellis rufis, margine exili DILLEN. p. 133. t. 18. f. 14.

In muris & saxis.

Verrucosus est, crassus, hactenus adfinis 2053. sed diversus. Glebulæ multo majorem partem cespitis faciunt, absque scutellis, etiam solæ, inæquales ex, verrucosæ, magnæ, rotundæ, fuscæ, Coffeæ colore. Scuta plana, etiam difformia, cum splendore spadicea, demum nigra, plana, ora non tumente, albicante. Rimas prioris & areas non habet. A proximo scutellis planissimis, glebisque differt majoribus.

2055. LICHEN

a) K. westerh. Acad. bandl. 1745. p. 245. LINN. wäisg. vef. p. 147.

b) KALM. ref. p. 145. LINDBL. färgkonst. p. 45. 46.

*2055. LICHEN crusta tenui farinosa, rimosa, punctata, scutellis atris. †

a. Scutellis solitariis *Emend. n. 119.* Huc figura MICHELLI *ord. 37. n. 21. f. 54. f. 3. 7. 8.* cui nomen facit *Lichen Agarici terrestris scutati, albi*, hanc certe varietatem satis exprimit. Annon *Lichen crustaceus minimus* valde rimosus, rimis \S inferiori parte pallus, desuper, dum recens est, luteo viridis, per siccitatem fuscus, receptaculis florum nigris EJUSD.

β . Scutellis & crusta conjunctis.

Lichen crustaceus saxatilis, farinaceus, rimosus \S veluti resillatus, ex cinereo albicans, vultu gassissimus, receptaculis florum nigris MICHELLI p. 103. n. 20. f. 54. f. 7.

Aliqua similia habet cum 2053. rimosam naturam, glebularumque punctatas, etiam scutellas nigras. Sed differt, quod absque verrucosa crusta mere farinaceus, tenuis, lapidi accurate adnatus sit, areæque, sive insulae, planissimae vix de lapide se efferrant. In α . scutellae mere rotundae sunt, margine albo. In β . areae sunt polygonicae, in quibus lente vitrea adhibita puncta aliquot nigra distinguas, quae sunt futurarum scutellarum rudimenta. In γ . & receptacula matura sunt, & crusta adest polygonia. Color crustae constanter dilute cinereus. Scutellae ex schisti colore nigrae, ora alba.

*2056. LICHEN crusta glauca, verrucosa, tenace. †

Lichen crustaceus \S saxatilis verrucosus, cinereus, receptaculis florum nigricantibus MICHELLI p. 96. n. 8.

Lichenoides crustaceum \S leprosum, scutellis nigricantibus majoribus \S minoribus, DILLER. p. 133. f. 18. f. 15.

In parietinis ad calcem.

Crusta verrucosa, alba & glauca, inaequalis, coriacea & tenax. Scutellae magnae, nigrae, ora alba.

*2057. LICHEN sessilis, scutellis fordide viridibus, oris albis. †

Adfatis priori, planus, scutellis fordide olivaceis, oris albis.

*2058. LICHEN saxatilis, crusta verrucosa flava, scutellis concoloribus *Emend. III. n. 24.* †

In duro marmore prope *Yverne*.

Crustae late saxum tegunt, etiam ad pedis diametrum; verrucae non densae, neque continuae; scuta tertiam partem lineae latae & ultra.

*2059. LICHEN inseparabilis, reticulatus, cinereus, scutellis nigris minutissimis. †

Minimus, crustas facit rotundas, filices obducentis. Oculo nudo vix distinguas, nisi cineream maculam; lente vero vitrea adhibita, areae adparent polygonicae, fordide cinereae, timulis circumscriptae. In qualibet area multae scutellae minutissimae & nigrae.

*2060. LICHEN crusta tartarea albißima, scutellis nigris, marginatis. †

In duro lapide.

Crusta farinacea, tenera, verrucis minimis, albißimis, saepe inconspicuis. In ea scuta ex schisteo nigra, oris alba. A *Lichene* f. 15. DILLERII differt tenuitate crustae, scutellis minoribus, non atris.

*2061. LICHEN crusta tartarea albißima, scutellis nigris. †

In lateribus saxisque.

Crusta farinacea tenera, albißima, glebulis absque vitro augente non conspicuis, rimulis saepe distinctis, quae a paulo priori absunt. Scutellae perexiguae, nigerrimae, paulum convexae, perfecte orbiculares, absque ora alba, quae praecedenti cavæ & ora alba cinctae.

*2062. LICHEN crusta farinacea inseparabili, cinerea, scutis nigerrimis confertis. †

In saxis

Crusta cinerea subfusca, tenerrima, & a saxo inseparabilis, rimis vix nisi lentis vitreae opere conspicue distinctis. Scuta paulo prioris Lichenis scutis satis similia, plana; eminentia, aterrita, hic adeo conferta, ut totam crustam obfuerent.

*2063. LICHEN crusta inseparabili flava, scutellis nigris confluentibus.

Lichen crustaceus saxatilis luteus, nigris lineis variis MICHELLI p. 97. n. 19.

Lichenoides nigro florum, tabule geographice instar pictum DILLEN. p. 126. t. 18. f. 5.
Lichen leprosus flavescens, lineolis nigris, mappam referens LINN. p. 1607.

Frequens ad saxa angulosa per agros sparsa, Wacken.

Obiter inspecta crusta lapidi appressa, inseparabilis, late saxum tegit, & aliquam rudem similitudinem habet coloratæ superficiei, per quam rotundæ vicorum notæ sparguntur. Accuratus vero inspecta, fit scutulis flavis, plerumque polygonis, planis & glabris; inter quæ copiosissimæ sparguntur scutellæ nigræ rotundæ, ovals, etiam difformes, margine elevato, cavæ, undique verrucosæ. Ex scutellæ non raro in lineolas nigras continuantur.

*2064. LICHEN crusta inseparabili farinosa, cinerea, villosa, scutellis atris. †

In saxis arenosis.

Paulo priori satis similis, crusta nigra, inseparabili, farinosa, glebis vix conspicuis. In ea crusta scutellæ nigræ, ut in prioribus, planæ aut modice tumentes. Inter eas scutellas tota crusta polline cinereo efflorescit, qua nota facile a congeneribus separatur.

*2065. LICHEN crusta farinacea virescente, scutellis atris. †

An *Lichen crustaceus lateribus adnascens*, crusta tenuiori, fusco virescens, receptaculis florum nigris MICHELI obs. 34 n. 38?

Lichenoides leprosum, crusta cinereo virescente, tuberculis nigerrimis DILLEN. p. 126. t. 18. f. 3.

Frequentissimus in ligno putrido.

Maculæ late, farinaceæ, glebosæ, glebulis subrotundis, rima distinctis. Scuta, ut in prioribus, frequentia, nigra, perexigua, plana, sed etiam cava, & convexa & pediculata, fere ut *Pezizæ*.

*2066. LICHEN crusta verrucosa cinerea, scutellis nigerrimis planis. †

In arborum cortice crusta ex verrucis parum cohaerentibus facta, quibus scutellæ nigrae non agminatae innatant.

*2067. LICHEN crusta tenerrima, scutellis hemisphaericis viridibus Emend. IV. n. 27. †

Etiam in putrescente ligno.

Crusta cinerea, tenuis, farinosa. De ea frequentia hemisphaeria efflorescunt, undique hirta, tuberculosa, satute viridia, polline adpersa.

*2068. LICHEN crusta colliculosa, nigricante. †

In cortice.

Differt a prioribus. Asperam pellem asini Chagrin refert, ex subviridi nigram, totam plenam tuberculis conicis, depressis, subrugosis, concoloribus. Flavus brevissimus vilus passim intercedit.

*2069. LICHEN crusta farinosa, tenuissima, albida, scutellis nigris. †

In corticibus arborum.

Crusta tenerrime farinosa, aegre visibilis, albicans. Scutellæ planæ, nigerrimæ, ut in priori 2066, sed minores, confertæ aut sparsæ.

*2070. LICHEN crusta tenuissima, cinerea, scutellis fuscis. †

Lichenoides leprosum, tuberculis fuscis & ferrugineis DILLEN. p. 126. t. 18. f. 4.

Ad arborum cortices.

Scutellæ ex violaceis fuscae, caetera similia.

*2071. LICHEN crusta tenuissima, scutellis hemisphaericis, albo polline efflorescentibus. †

In arborum corticibus.

*2072. LICHEN crusta tenerrima farinosa alba, punctis atris notata. †

In arborum cortice.

Crusta nivea, sed tenuissima, vix nisi colore suo conspicua. Scutellæ punctis non majores, nigerrimæ, ad lentem vitream anulares.

- *2073. LICHEN crusta tenuissima, inseparabili, subcarnea, scutellis fanguineis subhirsutis. †

In marmore rubro *Rape*.

Crusta tenuissima, subcarnea, pallens, latus faciens maculas. Scuta minima sanguinei coloris, rotunda, hirsuta, si lens vitrea adhibita fuerit.

- *2074. LICHEN crusta miniata tenuissima, inseparabili, scutellis flavis marginatis *Emend. III.* n. 25. †

Ad rupes de la Marbrière *Rupe*.

Scutellæ flavæ, grandes, planæ aut concavæ, oris revolutis, in juniori planta albæ, in adulta concoloribus.

- *2075. LICHEN crusta nigerrima verrucosa, papillis maximis flavis. †

In saxo arenoso.

Crusta nigra verrucosa, aspera. Scutellæ maximæ, semilineam latæ, hemisphæricæ, subasperæ.

- *2076. LICHEN scutis in saxum immeris nigris. †

Lichen crustaceus saxatilis, farinaceus, ex albo subcinereus, receptaculis florum exiguis, concavis & nigricantibus, ac in substantia lapidis veluti depositis MICHELI p. 97. n. 21. conf. SCOPOLI p. 84.

In durissimo lapide.

Macula alba, etiam rubella. Lapis plenus scrobibus, in quibus minimæ, subrotundæ scutellæ. Ea scuta etiam absque conspicua crusta in lapidis scrobibus vidi.

- *2077. LICHEN subrubellus, minimus, scutis in saxum immeris. †

Lichenoides punctatum & vagosum nigrum DILLEN. p. 125. f. 18. f. 2.

Lichen leprosus albicans, lineolis simplicibus, punctisque nigris confertis LINN. p. 1607.

In durissimo lapide conf. SCOPOLI l. c.

Scutellæ hemisphæricæ, in quibus quasi anulus calcarius rubellus, crenatus, qui in scutellam abit concolorem, margine tumente, in rosulæ speciem laciniato.

- *2078. LICHEN scutellis flavis, lapidi immeris. †

Abunde in duris faxis.

- *2079. LICHEN de rimis efflorescens, bivalvis, ater, caracteristica.

Multiformis plantula, a MICHELIO mire multiplicata habetur.

Est *Lichenoides crusta tenuissima, peregrinis veluti litteris inscripta* DILLEN. p. 125. f. 18. f. 2.

Lichen leprosus albicans, lineolis nigris ramosis, characteriformibus LINN. p. 1608.

Commune est quibus, de fissuris minimis albi corticis arborum nigerrimam & asperam crustam emergere, quæ utrumque rimæ labium occupat. Oblongæ cum sint, si cum alijs suis similibus, ad varios angulos coevertant, aliquid faciunt literarum opientium simile.

α. Semiovalis, labijs tetortidis MICHELI ta 54 f. 2.

β. Planior: rimæ, & minus profunda Ejusd. ord. 37. n. 8.

γ. Simplicibus lineis & punctis mistus.

δ. Incurva rimæ MICHELI ibid. n. 6.

ε. Ramosior & polymorphos ibid. n. p. Satis adfinis literarum Chinesium.

- *2080. LICHEN stigmaticus, scutellis atris. †

In cortice etiam arborum.

Ex adfinitate priorum 2079.

In cortice depresso scrobes frequentes excavantur, ut in facie variolosa, aut in cute stigmatibus notata. In ejusmodi aliquot lineas lata scrobe cineream crustam videas, inque ea perminutas scutellas nigras, de ejusmodi ordinis indolæ.

X. CRUSTACEA

X. CRUSTACEÆ

SCUTELLIS HACTENUS INCONSPICUIS. LEPRÆ.

Hæc ultima classis propius ad Byssos accedit, hætenus diversa, quod Byssi filamenta pro elementis habeant, Lichenes glebulas; duriores etiam fere semper, colorisque sui magis tenaces sunt.

*2081. LICHEN crustaceus saxatilis, omnium minimus, niger. †

Annon *Byssus pulverulentus*, ater LINN?

Hic Lichen est, qui lapides de cotis genere, in facie cardinem Mundi spectante deformat, a quo pluviz solent venire. Albissimi enim sunt lapides, quando primum ab artifice politis, humorem a lapidicina adlatum exhalarunt. Idem paucos post annos, nobis qua austrum & occasum spectant, toti denigrantur. Maculæ sunt nigricantes, quæ latissime per cinereum lapidem regnant. Lente vitrea insectæ ostendunt agmen glebularum atrarum, absque splendore, rotundarum, aut infirmium.

*2082. LICHEN minimus, atro cinereus, villosus. †

In ligno crusta nigerrima adparet, subaspera & quasi verrucosa. Lente vitrea adhibita eadem hemisphæriis nigerrimis sit, arcte congestis, & villo concolore undique exasperatis.

*2083. LICHEN nigerrimus asper. †

An *Lichenoides punctatus* & *rugosum nigrum* DILLEN. p. 125. t. 18. f. 2?

De cortice coni acuti, asperi, undique adscendant, dense stipati, ad lineam longi, non veri villi.

*2084. LICHEN crusta aterrima, continua, glebulis subrotundis. †

In arborum corticibus.

A Lichene nigro vetustorum lapidum differt glebulis subrotundis nigris, per superficiem sparsis.

*2085. LICHEN archipelagus. †

In lapide de cotis genere sunt insulæ nigræ, ad lentem vitream subasperæ, angulosæ, mole & figura variæ.

2086. LICHEN verrucosus, crustaceus, albus, orbiculis villosis concoloribus.

Lichen crustaceus, arboribus adnascens, farinaceus, albus, superficie in acetabulis pulverulentis fere efflorescentis MICHELI p. 99. n. 54.

Lichenoides candidum & *farinaceum*, scutellis fere planis DILLEN. p. 131. t. 18. f. 11. sed scutellas nondum vidi.

* *Lichen leprosus* albus, subversulis albis farinaceis LINN. *skovska resa* p. 59. Spec. II. p. 1608.

Ad arbores frequens, late rimosum corticem occupat.

Crusta farinacea, alba, crassiuscula, glebulis facta minutis. Per eam creberrimi orbiculi seminalium villorum undique efflorescunt. Vides hujus ordinis cum Byssio nexum.

*2087. LICHEN verrucosus, cinereus, orbiculis villosis flavescens. †

In ligno putrido.

Huic crusta minus conspicua, cinerea est, obscura, orbiculi perinde frequentes & farinosi villosique, flavescens, etiam difformis figuræ.

*2088. LICHEN crustaceus tenax, verrucosus, subcinereus. †

In subalpinis.

Aliqua est adnitas cum Lichene 2053. Crusta nempe satis tenax, inæqualitates soli & Muscorum sequitur, colliculosa, inæqualis & continua. Glebulæ subrotundæ, majores, minoresque, absque scutellis, passim villis cinereis efflorescunt.

2089. LICHEN crustaceus, verrucosus, viridis.

Byssus botryoides saturate virens DILLEN. Syb. p. 3. t. 1. f. 5.

Byssus pulverulenta viridis LINN. p. 1639.

In cavis

In cavis muris, testis, saxis.

Crusta continua, omnes suæ scrobis recessus vestiens, subaspera, glebosa, colore pulcherrime viridi; alias viride æris coloris provocante, alias cum admixta flavedine. Lente vitrea adhibita putes Te obscuriuscula filamenta videre, simplicia, & ramosa, arbuscularum familia hibernarum. Sed ex possunt exigux inæqualitates calcis esse, crusta obductæ.

2090. LICHEN Iridis odore, crustaceus, ruberrimus, accitate pallescens.

Muscus Violæ odore AGRICOLA nat. fossil. L. I. p. 170.

Jolithos, seu *lapis violaceus* SCHWENKFELD. fossil. Siles. p. 382. Hirschberg bad. p. 181.

Lapis violaceus Sylva Hercynica BRUKMAN. script. propr. & Epistol. Cent. II. p. 110.

Byssus Germanica minima saxatilis, aurea, violam spirans, MICHELI nov. gener. p. 210. t. 89. f. 3.

Byssus pulverulenta sanguinea, sapis imascens LINN. p. 1638.

Ex Lithanthrace enata juxta Granitem lapidem J. GESNER. ultra Altdorf in via ad Steg, & in valle Toltmoos beatissimæ Virginis LANGIUS lap. figurat. Helvet. p. 12. Ex sylva Martia (Schwarzwald) haud longe Scaphusia, circa S. Bläsi WEPFER. citat. p. 13. Magna copia legi in saxis per sylvas paludosas inter Oderbrücke & Andreasberg.

Crusta junior ruberrima, de duro lapide late efflorescit: per ætatem vero ex luteo virescit. Filamenta, dum junior est, obscurissima, neque mihi conspicua educt; & siccus mihi pulverulentus videtur. Odore est Violæ, vel Iridis, eoque durabili, qui utique a c) Musco est, non a lapide d).

Ad morbos exanthematicos adhibetur e).

*2091. LICHEN crustaceus, rimosus, verrucosus, cinereus. †

In arborum cortice.

Asper, inæqualis, glebulis subfoliaceis factus, ut ad lentem vitream adparet, polline cinereo conspersis, rimis separatis, multo, quam 2088, tenuior.

*2092. LICHEN farinaceus mollis, villis efflorescens, albicans. †

An *Lichen crustaceus saxatilis, farinaceus, mollissimus, e cinereo glaucus, seminibus concoloribus* undique referitur MICHELI p. 100. n. 67.

Latus per terram crustas facit, friabilis, mollissimâ crusta, quæ glebulis sit exquisitè farinosis, inorganicis. De centro tamen cespitis crassissimus & creberrimus villus cinereus efflorescit.

*2093. LICHEN farinaceus mollis, albus, glebulis sphericis.

Lichen crustaceus saxatilis, farinaceus, albus, glebulis minutissimis undique referitur MICHELI p. 99. n. 56.

Byssus candidissima, calcis instar, Muscos vestiens DILLEN. p. 2. t. I. f. 2.

Byssus pulverulenta, crustacea, albidissima LINN. p. 1639.

Tenera, mollis, ut in priori, crusta ex albo subcinerea, non sine admixto virore.

Lente vitrea admota adparet, meris fieri glebulis, plerumque exquisitè sphericis.

2094. LICHEN farinaceus mollis, albicans, glebis difformibus. †

Byssus pulverulenta incana, farina instar strata DILLEN. Sylv. p. 3. t. I. f. 3. LINN. p. 1637.

Passim per terram, argillam nudam, Muscosque sterneritur, crusta lata, parum coherente, farinosa, friabili, glebulis modo sessilibus, modo paulum elevatis, colore albo, cinereo, glauco.

2095. LICHEN farinosus, arboreus, candicans. †

Lichen crustaceus, arboribus adnascens, neque rimosus, neque verrucosus, candidus, pulvisculo concolore adpersus MICHELI p. 99. t. 93. n. 4.

Candidissimus, tener, totus pulvisculo efflorescens, ut detergi possit, & late corticem obducit.

C c 2

2096. LICHEN

c) AGRICOLA. BRONN. Lithograph. p. 55.

d) LOCANDA. t. 29. Mus. LEDEL. Epb. Nat. Cur. Dec. II. ann. 8. obs. 28. CAMERAR. Uritis. lapid. figurat. mod. p. 29. Utrique musci, nempe dari & odoratum lapidem, & odoratum Muscum U. ZUCKERT Oberbars p. 295. Nostris odor in musco est.

e) LINN. Wäsgata resa p. 250.

2096. LICHEN crusta tenuissima flava.

Byssus pulverulenta flava, lignis adnascens DILLEN. *Sylv.* p. 3. t. 1. f. 4. LINN. p. 1637.*Lichen crustaceus arboribus adnascens, tenuissimus, pulverulentus, aureus; colore elegantissimo*
& immutabili MICHELI p. 180. n. 69.

Ad asseres & ligna, quæ pluvio vento exponuntur, latissimas crustas facit.

Acervi sunt informis pollinis, obque colorem immutabilem Lichenibus, quam *Byssus* magis familiarem, huc revoco

β. Pallide luteus, sæpius ochroleucus MICHELI p. 100. n. 70.

*2097. LICHEN crusta viridissima.

Byssus lamiginosa æruginea DILLEN. p. 4. t. 1. f. 8.

Crusta continua, granulosa potius, quam foliosa, pulcherrime viridis, ut viride æris.

*2098. LICHEN crusta cinnabarina. †

Lichen crustaceus pulverulentus, ruber, arboribus adnascens MICHELI p. 100. n. 73.In *Quercuum* & *Fagorum* corticibus.

Glomeres cinnabari corticem ornat, glebulis inorganicis, neque in fila fictis.

*2099. LICHEN late purpureus, latissimis crustis & tenuissimis. †

Pulchra planta latissima, etiam pedalis, ligna emortua vivida & durabili purpura pingit.

Adeo tenera est, ut nullas in ea glebularum distinguamus.

*2100. LICHEN omnium subtilissimus, late sparsus, late purpureus. †

Diversus a priori, penitus impalpabilis, in fungis putrescentibus crustam efficiens elegantissimam, coloris vivide rosei in kermesinum tendentis. Neque fila distinguo, neque glebas.

() o ()

CLASSIS XVIII.

FILAMENTOSÆ.

105

Ultimum locum mererentur, nisi hic a Lichenum minimorum adfinitate retinerentur, inde a Mucilagine. Sed etiam LINNÆUS Fungis præposuit. Natura ea est, ut solis filis confectis, simplicibus aut ramosis, aliquando articulatis, etiam amplioribus, articulatis, spinosisve, & tubulis conspicuis. Caterum neque floribus, neque fructuum ullum vestigium in hac classe reperi, præter aliquem subinde pollinem.

BYSSUS DILLEN. p. 1.

BYSSI LINN. n. 1208.

& MICHELI p. 210. plerique.

Huic natura terrestris fere durabilis; fila simplicia, aut ramosa, quibus passim secundum longitudinem globuli adherent. Ea femina vocat CL. GLEDITSCH, & per aërem pollinis specie volitare vidit a).

*2101. BYSSUS viridis, filamentis ramosis. †

Byssus terrestris, viridis, herbacea, filamentis ramosis & non ramosis, MICHELI p. 211. t. 89. f. 5.

Byssus filamentosa viridis LINN. p. 1638.

Byssus tenebrina viridis, velum referens DILLEN. p. 7. t. 1. f. 14.

Byssus 3. CL. GLEDITSCH. p. 19.

Passim ad terram & lapides.

Omnino diversa a botryoide DILLEN. Nostræ enim fila vera, pallide virentia, brevissima equidem, sed adhibita lente vitrea ramosa, & arbuscularum similia. Globuli non obscuri; filamenta sæpe serpentina.

*2102. BYSSUS cærulea, cespitosa, crispa. †

Byssus minima cærulea, non ramosa, Musco imascentis MICHELI p. 212. t. 90. f. 3.

Byssus capitacea cærulea, &c. GLEDITSCH. p. 23. b.

In lapidina derelicta supra *Osternundigen*.

Filamenta majuscula, curva & crispa, latos cespites sabulorum rupium obducunt.

*2103. BYSSUS spadicea crispa.

Byssus fericea, fuba, perelicans, tenuissima, rimis ramentis inascentis, & globis circumvestientis MICHELI p. 211. t. 90. f. 4.

Ad lapides sabulosos, ad dextra viæ ducentis in *Graubolz*. In cæsa rupe & sabulosa terra supra *Osternundigen*.

Color spadiceus elegans, mollities, quæ laæz, & similes crispis florum cinereorum tenerimi.

*2104. BYSSUS nigra velutina. †

Byssus petraea, nigerrima, fibrosa DILLEN. Sylv. p. 9. t. 1. f. 18.

Byssus minima, saxatilis, nigra, ramosissima, viticulis nudis MICHELI p. 212. t. 90.

Byssus f. e. GLEDITSCH. p. 21.

In subalpinis circa *Interlachen*, & per alpes, Muscis instrata.

Elegans, nigerrima, simillis serici tonsi, filamentis distinctis, erectis, dimidiam lineam longis.

Quæ in vetustis muris a GAGNEBINIO indicatur, Lichen forte fuerit.

*2105. BYSSUS rupestris aurantia.

Misit CL. GAGNEBIN.

In vulgari illa aurea 2106. differt. Sylvæ sunt florum aurantiorum, distinctissimorum, quasi crinium glomeres, colore immutabili, neque cespitosorum.

*2106. BYSSUS pulvinata, crocea. †

Byssus petraea crocea, & *Byssus petraea canescens* RUPP. p. 300.

Byssus aurea Derbentius humifusus PETIVER. Gazophylac. Dec. I. t. 15. f. 3.

Byssus

*) *Mém. de l'Acad. des Sciences de Berlin* ann. 1749. p. 31.

Byssus petrea crocea, glomerulis lanuginosis DILLEN. *Sylv.* p. 8. t. 1. f. 16.

Byssus minima saxatilis, aurea, inodora, filamentis partim simplicibus, partim ramosis, MICHELI p. 210. t. 89. f. 2.

Byssus capillacea puberulenta, fructificationibus parvis, filamentis simplicibus & ramosis, GLEDITSCH. *fung.* p. 1. LINN. p. 1628.

Berizæ frequens in ipsius muris urbis, in lapidina supra *Wabern* &c.

Amat in pulvillis convexos congeri, aurantii coloris, filis valde conspicuis, erectis, sæpe ramosis. Per siccitatem eadem in cinereum degenerant. A Lichene violaceo hercynico longe remota est, cum quo DILLENIUS comparavit, & GLEDITSCHUS conjunxit: pollinem iste habet, nostra pilos.

*2107. BYSSUS longissima, filamentis cervinis ramosis. †

In fungis putridis. Serici similis, filis duriusculis, in aquosam tamen molliem degenerantibus, ramosis, uncialis, subspadicea.

*2108. BYSSUS longissima tenerrima, nivea *Emend. III. n. 4.* †

Byssus major speluncis & cellis vinariis innascens, latissima, primum alba, deinde terea, postea fulva, filamentis crassioribus, & aureis, fissilibus MICHELI p. 211. t. 90. f. 1.

Byssus arborea, barbata, fusi coloris DILLEN. *Sylv.*

Byssus evanida, floccosa, nivea EJUDEM p. 5. t. 1. f. 9.

Byssus capillacea, fructificationibus parvis, filamentis productionibus, crassis, basi latissima, &c. GLEDITSCH. p. 22.

In subterraneis cuniculis des *Fondemens*: in cuniculis *Sylvæ Hercyniæ*.

Byssorum longissima, uncialis, filamentis, mollibus, albis, implexis, ut aquam sustineant, quæ per siccitatem in vellus Conservarum simillimum, cinnamonum & denique fuscum degenerant.

Ex ista Byssu adparet, Conservas vel cum Byssis conjungi debere, vel solo loco natali separari. Fateor, prius consilium mihi melius videri, nolo tamen a Cl. Viris recedere.

CONFERVA b) DILLEN. p. 11.

LINN. n. 1207.

A Byssu differt vita in aquis. Cæterum alias mero fere sit polline, in quo ægrius figuram aliquam demonstras, alias filis teretibus, alias articulatis, denique globulis in seriem concatenatis.

*2109. CONFERVA purpurea, aquis innatans.

Byssus a qua aqua rubent LINN. *Wäsgöta resa* p. 14.

Byssus aquatica purpurea subtilissima, filamentis partim ramosis, partim non ramosis SÖLZER. *Schweiz. Reis.* p. 12.

Hanc stagnorum aquis & Confervis innatantem Conservam vidi, tenerum pollinem, qui tamen continuam crustam efficeret, late purpureum.

Nonne ista causa aquarum, quæ dicuntur in sanguinem conversæ fuisse, SULZERIO dicæ, in lacubus prope *Andelfingen*.

Hic & in vicinissimis Confervis finis videtur vegetationis: cum in neutra partium ulla dissimilitudo superfit, & Lichenes decimi ordinis cum Byssis adeo inseparabili nexu cohererant, ut omnino ægerrime separari possint. Utique debuissent Byssi & Confervæ ob simplicitatem ad finem hujus operis servari. Verum neque Lichenes simplicissimis crustis a reliquis scutellatis separare licuit, neque Byssos a Confervis, hæc a Mucilagine, istam a Mucos. Incommode adeo factum est, ut plantulæ simplicissimæ ante alias tractandæ sint, quibus aliqua tamen partium est dissimilitudo.

*2110. CONFERVA globosa gelatinosa *Emend. III. n. 1.* †

In fundo purissimorum fontium globulos reperio, insignis & fere pollicaris diametri racematim congestos, aqua graviores. In iis sphaerulis reperi aqueas bullas, tum tenerrimum & viscentem pollinem, & plurima gelatina hæc omnia conjungit, ut certe manu suscipere, & de aqua haurire possis. STÄHELINUS etiam inter Icones habuit.

‡III. CON-

a) Conserva alpina huminibus peculiaris, spongia potius, vel Muscus, vel herba, villosa densiuscula & siliolosa, ad ossa fracta utilis FLIN. L. XXVII. n. 45.

*2111. CONFERRA crustacea gelatinosa Emend. III. n. 2. †

Ex alveis larginis aquas falsas fuscipientibus, quæ de spinis stillat.

Latissime effluerunt, cum primum aquæ in eos alveos innuissæ fuisset, crustæ tamen ampliores, aliquot linearum crassitie, gelatinosæ, violaceo polline ebriæ, quæ plurima gelatina continebat, etiam flavescite.

*2112. CONFERRA habelis tenuissima, Iridis coloribus. †

Pollen est in crustas latas diffusus, aquis stagnantibus innatans. Colores sunt, extimus flavus, tunc aureus, inde ruber, porro cæruleus, centro fordide viridi.

*2113. CONFERRA crustacea, tenerrima, subviridis.

Byssus farinacea virescens, aqua impersa CELSIUS *Ad. Lie. Succ.* Vol. I. p. 308. GLEDITSCH p. 25.

Byssus filamentis plumosis nascentibus LINN. p. 1637.

Byssus latissima, papiri instar super aquam sparsa DILLEN. p. 2. t. 1. f.

Mollissima, omni gossypio tenuior, fuscepta tamen in chartam crassiorē, & siccata, in verum velus abit, cujus fila nunc adparent, tenerrima, imbricata & ramosa, linea vix longiora.

Ejusmodi planta Porceti & Bathonii videtur in aquis thermalibus natæ, & pro sulfure haberi, Rayo dicta.

*2114. CONFERRA cespitosa, filis rectis, undique divergentibus. †

Conferva minima. Byssi facie p. 14. t. 2. f. 3.

Byssus palustris subobscura, filamentis non ramosis, brevibus MICHELI p. 89. f. 10. etiam f. 8. & 11.

Ad lapides in rivis, in ipso Rhodano frequens. In rivo Riedernbach, in fonte Hasenbrunn.

Circa topi glebas, filicesque jaspeos, quibus tivi nostri abundant, cespites crustasque facit. Fibre sunt longiusculæ, virides, saturati coloris, & ramosæ, trium fere linearum longitudine, quæ undique ex lapide, tamquam de centro, in ambitum rigent.

*2115. CONFERRA filamentis simplicissimis, æqualibus, longissimis LINN. p. 1633.

Conferva Plumii (non male) LOBEL. ic. H. p. 257.

Byssus palustris confervoides, non ramosa, viridis, sericem referens, filamentis longis tenuissimis MICHELI t. 89. f. 7. Non tamen citat DILLENIUS.

Conferva fluviatilis sericea vulgaris & fluitans DILLEN. p. 12. t. 2. f. 1.

Vulgo in rivulis.

Fila glabra, mollissima, prælonga, parallela, teretia, simplicissima, nullo partium discrimine, fluente obsequuntur.

Partibus lævis imposita, & ossibus etiam fractis, adpersa aqua recente, quoties iterum, mira celeritate etiam ossa fracta conferruminat c).

In aquis stagnantibus late expanditur & superficiem tegit.

*2116. CONFERRA filamentis simplicissimis duriusculis. †

Byssus palustris confervoides, non ramosa, viridis, filamentis crassioribus, setis aprinis armatis MICHELI p. 210. t. 89. f. 6: citante DILLENIO.

Conferva palustris, sericea, crassior & varie extensa DILLEN. p. 13. t. 2. f. 2.

Inter meas est, locum ignoro, nisi Gottingæ reperi. Fasciculos, etiam crustas facit, implexa, filis simplicibus pedalis, viridibus, splendentibus, teretibus, crassioribus, quam pleræque Confervæ, & per siccitatem albis.

*2117. CONFERRA dichotoma, setis porcine similibus DILLEN. p. 17. t. 3. f. 9.

Conferva filamentis æqualibus, dichotomis LINN. p. 1635.

Icon Flor. Dan. n. 358. cum nostra non convenit.

Fila pedalia, in lentis rivis, crassitie setæ porcine, aut crassiora, in ramis longos filia, & iterato divisa.

*2118. CONFERRA filamentis fuscis, tenuibus, ramosis, intricatis.

Conferva rivulorum capillacea, densissime congestis ramulis DILLEN. p. 21. t. 4. f. 15.

Conferva filamentis æqualibus, basin versus ramosioribus LINN. p. 1634.

Vulgo in rivis & ad molendina, lignorumque alveos, Bernæ.

A frequentibus, ut a prioribus differt. Pollinem efficit obscure virentem, subnigrum,

D d 2

cum

cum aliquo nitore, filis longitudinem sequentibus, in pelliceam crustam inplexis, sabulo adhaerentibus, & ab eo sustentatis, bombycea Conserva aliquanto crassioribus, simplicibus, frequenter ramosis, unciam & paulo ultra longa.

*2119. CONFERVA reticulata RAY. DILLEN. p. 20. t. 4. f. 14.

Conserva reticulata crispata PLUKNET. t. 24. f. 2. *Hist. Oxon.* III. p. 144. t. 4. f. 4.

Musci aquatici bombycini, retiformis LOESEL. p. 173. ic. 54.

Conserva filamentis reticulatis adnotata LINN. p. 1635.

In rivulis quietis innatat. Basileæ & Gottingæ repert.

Tenera valde, sublutea e viridi, tota in speciem telæ aranæ, areolis quadrangulis & quinquangulis, vacuas areas relinquentibus, disposita, satis coherens, ut educti possit, & obvia infecta retineat.

Puncta pro feminibus habet CL. LEDERMULLER d).

*2120. CONFERVA filis tenerrimis, vellere bombycino.

Musci aquatici bombycini, tenuissimis filamentis LOESEL. p. 173. ic. 55.

Conserva papyris bombycina DILLEN. p. 18. t. 3. f. 11.

Conserva filamentis aqualibus ramosis, bullas aëreas includens LINN. p. 1634.

Passim in aquis stagnantibus, misit etiam CL. GAGNEBIN & STREHLINUS.

Nomen meretur. Filamenta tenerrima, mollissima, quam maxime imbricata, ubique bombycinam telam (watte) referentia, ut etiam ejus usus supplere queat. Viridem habeo & albam, latam, crassam, multorum stratorum, facile perennantem, cujus pars inferior compressa corii albi, chirothecarii, habitum exprimit.

*2121. CONFERVA crusta continua, ex albo & nigro varia, filis planis stipatis. †

Misit CL. GAGNEBIN des Combes de Palasovron.

Pellis est rhomboideis nigris lineis varia, cæterum alba, parum crassa, tonsa quasi & artificiosa, inferne sublivide viridis.

*2122. CONFERVA filis crassiusculis, rigidioribus, subarticulatis. †

Conserva flavoatilis fibrillosa subrigida DILLEN. p. 21. t. 4. f. 16.

In rivis puris passim, in Dubi, Basileæ, Gottingæ, &c.

Aspera tactu, filamentis longiusculis, hæcenus intextis, ut crustæ modo eximi queat, constanter pallidis, subluteis, crassiusculis, ramosis, frequentes quasi radículas brevissimas edentibus. Ad lentem vitream plerumque videntur ex alternis obscuris & pellucidis particulis constare, unde habitus nodosus; sunt tamen certissime fila, absque nodulis simplicia, tota pellucida.

Valde suspicor *Conservam filamentis longis, geniculatis, simplicibus* DILLEN. t. 5. f. 25. non differre, synonyma tamen mea omnia ex plantis a DILLENIO missis sumta sunt.

*2123. CONFERVA coriacea obscura. †

Tremella pulvis, vesiculis sphericis fungiformibus DILLEN. p. 55. t. 10. f. 17.

Vesiculas non vidi, sed misit CL. GAGNEBIN, quem cum exemplo a DILLENIO olim communicato comparavi. Crusta est nigerrima, corii similis, pene lineam crassa, in aqua mollescens, & demum longo tempore in fila discedens, nigra, sed alternis tamen pellucidis & fuscis sedibus varia. Addit DILLENIUS, producere fungulos petiolatos, sphaerico capite, liquore plenos. Ex ea nota non esset hujus generis; crustam possis relinquere, quæ plana sit, Pezizarum dissimilis.

Alga fontalis trichoides C. B. *Conserva canalicularis* LINN. non vera planta est, neque debet Conservis adnumerari. Fit a radiculis arboris alicujus vicinæ, quæ per foramen in tubulum aquæ ducendæ destinatum aditum sibi aperuit. Ea radícula mira fecunditate fruticat, ramosque dat & ramorum ramulos, ut denique ad centum pedes producat, & aquæ ductus ab his stipatis capillitiis obturati dirumpantur.

Icon *Conserve fontalis ramosissima glomeratim congestæ* DILLEN. p. 20. t. 5. f. 31. hanc spuriam plantam exquisitè exprimit, sed nostra naturam ligneam nunquam deserit.

*2124. CONFERVA gelatinosa, globulis punctatis, concatenatis.

Conserva geniculata lubrica major DILLEN. *Eph. Nat. Cur. Cens. V. VI. append.* p. 60. t. 13. f. 3. cum spinulis loco punctorum.

Conserva fontana nodosa, spermatis ranarum instar lubrica, major ES fuscæ, EJUSDEM *Syst.* p. 36. t. 7. f. 42. Etiam n. 43. 44. 45.

Coralina

a) Friblingi - Erga. II. t. 72.

Corallina pinguis ramosa viridis VAILLANT. p. 40. t. 7. f. 6. non optime.
Conferva filis ramosis moniliformibus, articulis globosis, gelatinosis LINN. p. 1635.
 In rivis aquarum purarum, Gottingæ & Bernæ, illic in fonte, qui molendinum papiraceum *Weendense* agit, hic in *der Lorraine*.
 Gelatinosa tota & tremula, ramosa & cespitosa, lapides obducit, & alveos. Globuli sunt, crassiori filo conjuncti; ad lentem vitream punctis nigris distincti, colore viridi, lurido, rubro: major etiam & minor reperitur.

TREMELLA DILLEN.

LINN. D. 1204.

Non valde bene definitus est character, & LINNÆUS multo plures plantas in suum genus recipit, quam DILLENIUS. Gelatinosa natura princeps nota videtur, & cum finis meus sit, potissimum species constituere, & de generibus peritioribus cedam, visum est cum DILLENIO manere, & plantas aquaticas solum hic retinere.

*2125. TREMELLA viridissima, corniculis palmatis. †

Fucus fontanus pinguis corniculatus viridis VAILLANT. t. 10. f. 3.

Tremella palustris gelatinosa, Dama cornuum facie DILLEN. Syll. p. 51. t. 10. f. 10.

In *Gyrenmoos*. STÄHELINUS circa *Schauenburg* in fontium alveis.

In testa turbinis aquatici sedebant globuli hirsutuli viridissimi. Ex his hinc inde adscendebat cauliculus, pariter viridissimus, in fine suo palmatus, multicornis, cornubus & brevibus obtusis. Plantula vix semuncem superat.

Comparavi cum iconibus polyphi viridis. Multa certe similia. Sed iste multo minor.

Ita mea in paludosis lecta Tremella, sed aliæ plantæ multo magis ramosæ sunt, divise & subdivise, finibus acutis & difformibus. Ea videtur *Tremella terrestris tenera* & *crassa* DILLEN. p. 52. t. 10. f. 12.

Hujus plantæ nuper nascentis sphaerulæ constituunt, ut puto, florem putativum Maii 1856.

*2126. TREMELLA plana, difformis, ramosa. †

Cauliculus est, quem in charta agglutinatum inter meas reperio, ramosus, sed difformiter, ramis planis, subinde quasi capillaria filamenta emittentibus, tenerior multo, quam paulo prior.

Possit esse *Ulva palustris ramosa* & *foliosa* DILLEN. p. 514. t. 54. f. 48.

*2127. TREMELLA lobata & rugosa.

Linkia palustris, gelatinosa, saxis adnascens, ex obscuro fubua & concava, vesicam referens, MICHELI t. 67. f. 2.

Tremella saxatilis gelatinosa & utriculosa DILLEN. Syll. p. 54. t. 10. f. 16.

Tremella tuberculosa solida rugosa LINN. p. 1625.

CL. HUBER aquis innatantem reperit, inter *Ragaz* & *Sargans*. J. GESNER in palustribus circa *Wangen*.

Videtur *Linkia vulgaris* ab aquis torfaceis mutata J. GESNER.

ULVA LINN.

Cum Tremella vix potest manere, cava quæ sit, neque vere gelatinosa, scabra potius & subsæpera, membranacea.

*2128. ULVA tubulis cylindricis, tuberosis.

Tremella maxima tubulosa, intestinorum forma DILLEN. p. 47. t. 9. f. 7.

Ulva tubulosa simplex LINN. p. 1632.

In *Suza* fluvio prope *Renan*, &c.

Membranacea, subscabra, cava, intestini similis, variaz diametri a fili crassitie ad semuncem lata, tuberibus & brevibus cæcis appendicibus passim intumescens, e luteo viridis, sæpe tota crispatur, & in rugas collecta, satis longa, & ad pedem.

Plantæ marinæ ab Helvetia adsunt, nisi petrefactas velis, quarum magna copia & multa varietas, non impressa lapidi, sed integra, inque lapidem versa, in monte *Hubel* reperitur, supra *Dornach*, fuci certe integri cum vesiculis, Astroitesque varii; sed eas divitias filicesque indicas in fissili lapide expressas, lubentes prætermittimus.

CLASSIS XIX.

FUNGI LINN. n. 58.

Classis naturalis est, & nemini etiam veterum prætervisâ. Et tamen difficillimum fuerit, characterem classicum definire. Plerisque equidem natura mollis est, ab utrifulis aliena, fibrisque facta parallelis: sunt tamen & duri Agarici, & plantæ nullo fibrarum ordine. Sed & brevis ævi Fungi dantur, & perennes; similes alii, alii partibus diversæ fabricæ distincti: odor plurimis communis, aliis nullus. Semina conspicua, pollinea, in multis, neque tamen in omnibus: flores equidem & folia, & veri nominis radices vix ullis. A filamentosis alia distant præter fila natura, & conspicuis magis feminibus: a Lichenibus natura neque crustacea, neque tartarea, & scutellarum defectu.

MUCILAGO.

MUCILAGINIS MICHELI spec.

MUCI LINN. spec.

Huc refero plantulas fungosæ indolis, & odoris, & brevis vitæ, sed pene filamentosæ, aut cellulosæ, absque capitalis crusta aliqua tectis.

2129. MUCILAGO alba, crustacea & filamentosa.

a. *Mucilago crustacea alba* MICHELI p. 216. t. 96. f. 2.

ß. *Mucilago alba, ramosa, radices arborum simulans* EJSDEM p. 215. t. 96. f. 3.
Mucilago filamentosa ramosa BONANNI p. 135. ic. 3.

γ. *Agaricium luteum, radicibus arborum fibrosus simile, inter humanos & ligna vel lapides innascens* MICHELI p. 125. n. 19.

Mucor crustaceus, spongiam simulans, cortice in pulverem faciente GLEDITSCH p. 161. ex synonymo. Vix credo nostram esse.

Mucor ramosus niveus & monstrosus EJSDEM ibid.

Exeunte, autumno, in terra humida, orbitis viarum, arboribus putridis, quiescentibus omnis generis, vivis demum Mucis passim extensa reperitur, odore mucido, natura tenera. Plerumque crusta æquabilis est, filis facta simplicibus, in cespitem congestis, alias reticuli similior, areolis inanibus distincta contabescentes cortices obducit. Denique per terræ humectæ glebas & per marcescentia folia protrahitur, nervosæ folii sceleti non dissimilis, eaque ætate fere in luteum colorem degenerat. Certum est autem has diversas facies ejusdem esse plantæ.

Crustaceam (CL. BATTARA e) pro animali corpore habet. Nimis vero adfinis est Agaricorum.

*2130. MUCILAGO plumosa nivea. †

Diversissima priori, in fungis putridis nata.

Plumulae sunt, imbricatim congestæ, nivæ, tenerrimæ, ramosæ, trunculis in centro cespitis liberis, plumulis in ambitum dispositis. Prima initia sunt nivei, villosi, globulosi, cespites filorum.

*2131. MUCILAGO cinerea, filis cespitosis ramosis, & non ramosis. †

In corticibus & lignis.

Pulverulenta, cinerea, cespitosa, fruticulos efficit modo simplices, modo ramosos; quarta parte uncie non longiores.

*2132. MUCILAGO miniata, villosa, minima. †

In *Saxifragia alpina*, foliis integris & trifidis, & in *Carduis*.

Glebulae rotundæ, ovatae, & alterius figuræ, aurantiæ, succulentæ, teneræ, sessiles; totæ factæ filis concoloribus, mollibus, undique erectis. Byssum vocarem, nisi ad vitæ brevitetatem respicerem.

FULIGO.

Natura huius plantæ mollis, butyro similima, quæ celeriter in atrum & fuliginosum pollinem dilabitur.

e) *Fung. armitu*. t. 40. fig. G.

2133. FULIGO

*2133. FULIGO butyracea, crocea, cauliculis ramosis, laciniatis.

Spongia fugax mollis, flava *§ amara*, in pulvere coriario nascenti Mem. de l'Acad. ann. 1727. p. 427. Edit. Batav. 1799.

Mucor unguosus flavus LINN. p. 1656.

Mucor crustaceus, ramosissimus, mollis *§ fugax, crocei coloris* GLEDITSCH. Fung. p. 160.

In lignis putridis & foliis faginis tabescentibus. Arbuscularum cespes est, ad Coralloidis similitudinem, laciniatarum, bifidarum, trifidarum, crocei coloris, sponte ad butyri modum diffluentium. Ex sibi relicta intra unam noctem siccata, contracta, ovalem figuram induerunt, & cellulosam spongiam habetum, quæ intra paucas horas in nigrum pollinem fatiscit.

*2134. FULIGO ovata, laminosa, albida. †

Mucor primus SCHÆFFER. Fung. t. 192.

Priori vicinus, Virgultis, & Hederae ramis aridis circumnascitur. Tota planta ovum refert, elliptica, & convexa. Tota fit laminis albis, & quasi cellulosa tela, adeo hoc in stadio fugacibus, ut in pollinem diffiliari possint. Matura etiam planta in nigrum pollinem sponte dissolvitur.

*2135. FULIGO flava, butyracea, capitata. †

Tamen a priori diversa, Bernæ in sylvis, & foliis putridis im Sadelbach, im Burgdorffbolslein.

Fila flavissima, in butyri speciem diffuentia, in reticuli speciem intricata, primo procumbunt; deinde eriguntur eadem, & quasi capitula efferunt, rotunda, sibi proxima, in petiolo unius lineæ, etiam ad quatuor usque lineas alta, demum ita confluentia, ut Brasicæ caulifloræ capitulum imitentur, semper mollia, & in butyrum diffluxura.

EMBOLUS Enum. plant. Helv.

MUCILAGINIS spec. MICHELI Enum. p. 8.

A Fulgine differt, quod perinde quidem mollissimus sit, & in pollinem nigrum pariter dilabatur; sed caput habeat determinatæ figuræ, quæ pediculi est, erecti, tenuissimi, & cylindri crassioris. A Mucore differt, quod conspicuo cortice destituatur.

*2136. EMBOLUS carneus. †

Lycoperdon spurium, arboreum, barbatum BUXBAUM. Enum. plant. Halens. p. 204.

In arborum corticibus & ad terram, autumnali tempore, quo hæc tota classis viget. Brevissimæ vitæ plantula, intra horam & nascitur & perit. Pediculus tenerrimus, albus; capitulum carnei coloris. Ejus prima figura est globuli, inde typhæ succulentæ, minimis tuberculis exasperatæ. Deinde tota plantula, brevissimo tempore elapso, atra fit, & polline fusco obducitur, quo in stadio BUXBAUMIO dicta est.

*2137. EMBOLUS nigerrimus, albo villo adspersus f).

Mucor seta nigra, villo fusco LINN. p. 1655.

In ligno putrido.

Figura pariter Typhæ. Sed ea tota nigra est, paulo firmior, minusque brevis vitæ, & tuberculis albis, subtili villo non crassioribus adpersa.

*2138. EMBOLUS albidissimus. †

Videtur *Mucilago minima*, clava effigie, lacteam candorem simulans, pediculo donata MICHELI p. 216. t. 96. f. 4. nisi quod nostræ plantæ clava in medio non contrahatur.

Planta MICHELI est *Mucor petiolatus*, capitulo clavato, cortice in pulverem fatiscente, GLEDITSCH. p. 159.

In ligno putrido, clava flocculenta nivea.

BOTRYTIS MICHELI p. 212.

MONILIA HILL. bist. of plants.

MUCORIS spec. LINN.

BYSSI spec. GLEDITSCH.

Vita fugax; femina racemosa, vel spicata, in petiolis ramosis. Et femina in putridum melonem

E e 2

melonem delapsa germinare vidit Cl. GLEDITSCH *Mém. de l'Acad. ann. 1749.* p. 29. 30. Elasticam naturam, qua femina disjiciat J. HILL *Essays* p. 396.

*2139. BOTRYTIS cinerea, racemis sphaericis †

Botrytis comata grisea, caule simpliciter crassiori, seminibus rotundis MICHELI n. 1. t. 91. f. 1.

Icon MALPIGHII *plant. in aliis veget. t. 25. f. 108.* L. M. N. & BONANNI p. 135. ic. 1.

Byssus petiolata grisea, fructificationibus in petiolo ramosissimo spicatum digestis, GLEDITSCH.

Fung. p. 24. conf. abhandl. II. p. 345.

Unico & duplici rano WRISBERG. *anim. infusor. f. 9.*

Ex plantulis sub prelo humescentibus, ut in Plantagine.

Habet & simplicia filamenta, sterilia, & ramosa, quibus tres, quatuorve rami sunt, & cuique ramo etiam tres quatuorve acinorum acervi adident.

Botrytis capitulo quadriloculari, in medio antheras & fructus continente HILLIUS describit *Ess.* p. 396. in quo elastica vi concussis antheris pollex spargitur.

*2140. BOTRYTIS flava, simplex & ramosa. †

Botrytis ramosa cinerea, seminibus rotundis MICHELI p. 212. t. 91. f. 2.

In Mulcis autumnali tempore.

Capitula flava ex viridibus, grandiuscula, alia in suo petiolo simplicia, alia in ramosis petiolis, aliquot, tria, quatuor, majuscula. An vere a 2139. diversa.

*2141. BOTRYTIS alba, racemis sphaericis STÄHELIN.

Botrytis non ramosa alba, seminibus rotundis MICHELI t. 91. f. 2.

Fila producta in putrescentibus, in cespites collecta: inter ea longiora aliqua, ramosa, racemis albis, circiter quaternis.

Datur & racemis ovatis subatis, nondum in Helvetia visa.

LYCOGALA MICHELI p. 215.

BONANNI p. 136. ic. 4.

Petiolum habet, & sphaericum caput, & vitam brevem, ut Mucor, sed liquore aliquo plenum, in cellulofam naturam diffuso.

I. SESSILIA.

*2142. LYCOGALA sessile, fulvum. †

Lycogala globosum, granis pisi magnitudine, aeris recocti colore MICHELI p. 216. t. 95. f. 2.

J. GESNER in sylvis montis Legerberg prope Badam, neque ipse reperi.

Maxima inter omnia capitula habet, colore in arida planta subluteo, rufo, dum recens, cortice subhirsuto.

*2143. LYCOGALA sessile, niveum *Emend. III. n. 5.* †

In terra prope Drakau.

Pulchra plantulae sphaerulae minimae, vix dimidiam lineam latae, sessiles, niveae, tactu diffuunt, & lacteam succum effundunt.

II. PETIOLATA.

*2144. LYCOGALA petiolatum, album aquosum. †

In cuniculis subterraneis supra *les Fondemens*, de asseribus putrescentibus undique efflorescit, praelongum, fescunciale & ultra, mollissimum, aquosum, & album. Capitula non vidi. In telas arenosas conflunt.

*2145. LYCOGALA petiolatum, aquosum, flavescens. †

In ossibus humanis non recte purgatis.

Fila longissima, uncialia, aquosa, argentea, sed cum sapore inelegante admixto. Sphaerulae mollissimae, tactu diffuunt, aquam effundunt, & de toto cespite lana quaedam reticulata flava superest.

*2146. LYCOGALA petiolatum, niveum, opacum. †

A prioribus differt, & in ligno putrido, autumnali tempore, a me repertum est.

Petioli erecti, firmi, fuscus. Capitulum sphaericum, carnei coloris, tactum in lactei cre-moris similitudinem diffundit. Vacua testa spadicem colorem induit.

MUCOR

MUCOR MICHELI p. 215.

MUCORIS LINN. L. 1218. spec.

& GLEDITSCHII p. 158.

Ut hæ minimæ plantulæ in ordinem redeant, Mucori tribuo corticem fabricam intus cellulofam, vitam brevem, naturamque mollem. His notis ab Embolo, Mucilagine, Lycogala, & Aspergillo differt.

I PETIOLATI

*2147. MUCOR petiolatus cinereus.

Mucedo capitulo diaphano, deinde viridi, & postremo nigro MALPIGH. plant. in al. veget. t. 25. f. 108. P. Q.

Icon BONANNI p. 133. n. 1. HOOKE obs. 20. GRIENDEL. p. 38.

Mucor vulgaris, capitulo lucido, per maturitatem nigro, capitulo griseo, MICHELI p. 215. t. 95. f. 1.

Mucor stipitatus, capsula globosa LINN. p. 1655.

Mucor cespitosus, capitulo spherico, petiolo setaceo, longissimo GLEDITSCH. p. 161.

In pane situm contrahente, aliisque putrescentibus.

Setæ cylindricæ, cavæ, duas, tres lineas altæ. Capitula levia, rotunda, simplicissima, cortice conspicuo g). Is per maturitatem, aut aqua inspersa, vi magna rumpitur, & subtilem pollinem ejicit, globulis plenum regularibus, vero procul dubio femine, ut nudæ laceræque testæ superint. Cur ergo semen negat habere Vir CL. & vegetationem esse mavult, quæ non ascendat ad usque animaleam vitam h)? Addit CL. DE GLEICHEN alium pollinem sphericum, qui habitat in verrucis alterius speciei i).

*2148. MUCOR petiolatus albus minimus MICHELI p. 215. t. 95. f. 1. †

Mucor a GLEDITSCH. p. 162.

In humida Peziza.

Minimus, mucilaginosus, styli pariter nivei. Capitula glabra, nitentia, concolora.

*2149. MUCOR petiolatus albusissimus, capitulo ovali, vide *Éph. Nat. Cur. Dec. III. ann. 7. 8. obs. 139. †*

Ex putrescente Pruno, cespitose provenit, firmulus, totus niveus, & cortice distincto & cellulosa medulla, paulo priori altior.

II SESSILES.

*2150. MUCOR sessilis, globosus, albus. †

Sunt cervi globulorum sessilium, albusissimorum, in foliis putridis reperti. Referunt *Mucilaginem minimam, crustaceam, albam, capsulis grani panici magnitudine & forma, dense positis MICHELI p. 216. t. 95. f. 6.*

Referunt etiam *Mucorem minimum, cespitosum & candidum MICHELI p. 215. t. 95. f. 4. qui Mucor 6. GLEDITSCHII p. 162.*

*2151. MUCOR sessilis, globosus, luteus. †

Mucor luteus globosus, in basi tomentosa sessilis GLEDITSCH. p. 162.

Vulgo in plantis, dum sub prelo siccantur, humectis, neque satis repetito siccatis.

Tomentum flavum est, in quo concolores globuli nidulantur.

ASPERGILLUS MICHELI p. 212.

MUCORIS spec. LINN.

& GLEDITSCHII.

Non habet corticem, sed mera filamenta, ad lentem vitream articulata, plerumque in sphaerulæ speciem radiatim congesta, aliquando digitata, aut arbusculam ramosam referentia. Olim R. HOOKE ovalem videtur depinxisse k). Mihi minus noti sunt, unico excepto. Vita brevi, & mollitie, a sequenti genere differunt.

*2152. ASPER-

g) HOOKE obs. 20. GRIENDEL.

h) NEEDHAM *newer observations* p. 235.

i) t. 4.

k) t. 12. f. 2.

- *2152. *ASPERGILLUS capitatus ochroleucus*. †
In cortice querno, sub brumæ initia.
Tener, mollis & fngax: capitulum pro portione magnum, villis factum, a sphaeræ ambitu in unum centrum convenientibus.
An forte *Aspergillus capitatus*, capitulo aureo, seminibus subrotundis MICHELI p. 212? quem etiam Ill. GESNERUS scripsit, se ad radicem Pedicularis bulbosæ reperisse.
- *2153. *ASPERGILLUS purpureus*. †
Non satis accurate fabricam speculatus sum. Crusta quasi byssina erat, villosa, alba. In ea frequentes breves styli & capitula rubra, quasi rorida, elegantissima.
- *2154. *ASPERGILLUS capitulo pullo*, seminibus subrotundis MICHELI p. 212. †
J. GESNER in alveo balnei pagi *Röschliken*.
- *2155. *ASPERGILLUS albus*, pediculo articulo. †
- *2156. *ASPERGILLUS petiolatus*, capite cylindrico cinereo † qui forte fuerit *Embolus villo albo adpersus* p. 111.
- *2157. & *ASPERGILLUS ramosissimus*, in globulos terminatus, qui *Mucor capitulis aquosus, stipite dicotomo, fetaceo, procero* SCOPOLI p. 68.
Nomina plantarum optimus STÆHELINUS olim misit, ultimum etiam Cl. GAGNERIN, peritus & fide dignus Auctor; plantas ipsas non vidi.

TRICHIA.

CLATHROIDES MICHELI p. 214.

CLATHROIDASTRUM EJUSD. p. 214.

MUCORIS spec. LINN.

STEMONITIS spec. GLEDITSCHII p. 140.

& MUCORIS spec. EJUSD.

ARCYRIA HILL. *hisp. plant.*

Possent forte hæ plantæ non incommode cum Lycoperdis manere, cum quibus vita durabili, cortice membranaceo, polline feminali, & cellulosa medulla hæcenus conveniunt. Differunt, quod ea cellulosa tela non membranis, sed filis duriusculis intertextatur, & quod nunquam aut pulpæ humidæ similis sit, aut carnis scissilis. Fibrae in Sphaerocephalo breviores sunt; in Clathroide, potissimum flavo, longiores; nolim tamen separare.

I. PETIOLATI.

I. CAPITULIS SPHÆRICIS.

SPHÆROCEPHALOS Enum. p. 9.

- *2158. *TRICHIA nigra*, petiolata, capitulo sphærico. †
An *Fungoidaster parvus*, ex spadiceo rufescens, capitulo villosa, pene fornicato, Fungis semiputridis innascens, semine stellato MICHELI p. 200. t. 82. f. 1? Figura accedit.
In ligno putrescente.
Totus niger est & concolor: petiolus ad quatuor lineas longus, capitulum ad dimidiam lineam; cortex niger, & medulla, quæ cortice avulso undique hirta adparet.
- *2159. *TRICHIA nigra*, cespitosa, petiolis flexuosis. †
Iconem plantæ STÆHELINUS misit, in cortice natæ: ut tamen vere hujus potius generis, quam Fungoidastri MICHELI fuisse, non satis adpareat.
Cespites sunt ovales innumerabilium plantularum, similium & æqualium, altarum ad duas lineas, capitulo sphærico, petiolo flexuoso, totarum nigrarum.
- *2160. *TRICHIA petiolo brevissimo*, capitulo sphærico, cortice niveo, filamentis nigris
Enum. t. 48. f. 2. †

In ligno

In ligno putrescente.

Petiolus vix linearis, capitulum tamen grande, & majus, quam sequentibus. Petiolus & capillitium internum capituli aterrima; cortex albus, villo niveo conspicuus, ut tota plantula glauca videatur.

2161. TRICHIA petiolata nigra, capitulo sphærico, villo ochroleuco *Enum.* t. 48. f. 3.
Coralloides fungiforme arboreum, nigrum, vix crustosum DILLEN. *Syfo.* p. 78. t. 14. f. 3.
Mucor perennis, stipite filiformi nigro, capitulo globofo cinereo LINN. p. 1655. conf. *skonska* res p. 50. MONTI *Comm. Acad. Bonon.* T. III. f. 5.

LINNÆUS ab ista plantam DILLENII, ob caput lenticulare, separat, non tamen puto vere differre.

In corticibus rimosis arborum, in sudibus & asseribus vulgo, sub brumæ initia.

Petiolus niger, duas lineas altus; capitulum nigro cortice sphæricum. Cortice rupto villi ochroleuci adparent, & capitulum varium est; deinde pars superior corticis delabitur, & nudum nunc adparet capillitium, Alpergilli MICHELIIANII simile. Eo elapso cupula de capitulo fere disci similis superest. Vidi bicipites, tripicipites.

- *2162. TRICHIA flava, petiolata; capitulo sphærico.

Num *Mucor perennis viridis, foliis furfuraceis, stipite filiformi, capitulo globofo* LINN. p. 1655.
Lycoperdon omnium minimum, splendide lutescens FABRIC. *butib.* p. 28.

In cortice Abietis, & in terra cavæ semitæ supra *Ussire* vidi. Pollinem byssaceum flavum subiectum habebat; petiolum ejusdem stature villosum; capitulum majusculum, totum sulfureum, qui etiam in villo capituli color est.

An iste fuerit *Alpergillus aureus capitatus, capitulo aureo, seminibus subrotundis*, MICHELI p. 212. n. 2 f.

- *2163. TRICHIA petiolata rufa, capitulo sphærico *Enum.* t. 48. f. 4. †

Petiolus niger; capitulum villosum rufum, cortice & capillitio concolore.

- *2164. TRICHIA gregaria purpurea, petiolata, capitulo sphærico *Enum.* t. 48. f. 6.

Annon *Clathroides purpureum, pediculo donatum* MICHELI p. 214. t. 94. f. 2?

Arctyria pediculo in volvam expanso CL. HILL. p. 47.

In putrescente ligno elegantissima plantula. Capitulum sphæricum vivide cinnabarinum. Rupto cortice emergit elegans capillitium, & in ovi speciem se spargit, semenque pollineum excutit, ejusdem coloris. Una pars testæ superior decedit, manet in pediculo pars testæ inferior, inanis, hemisphærica. Iconem ejus vidi ILL. SCHWEDLII manu paratam, ab amicissimo GESNERO communicatam, in qua capitulum ovatum, inferne continuum, superne orbiculatum pingitur, filis de parte testæ inferiori exeuntibus: fila ipsa articulata, feminibus subrotundis.

In Clathroide purpureo motum elasticum vidit CL. GUETTARD. *flamp.* p. 17.

- *2165. TRICHIA petiolata, capitulo cylindrico, axi perforato. †

Clathroidastrum obsoletum purpureum MICHELI. *Majus* p. 214. t. 94. f. 1.

& *minus* ibid. f. 2.

Icon ORDERII t. 216.

Stemonitis petiolata gregaria, volva fugaci excepta, corpore elongato GLEDITSCH. p. 141. ubi volvam pro cortice ponit.

Petiolus niger, firmulus. Capitulum cylindricum, tres lineas altum. Cortex Magnesiæ obsoleto colore, fugax & deciduus. Ruptus idem pollinem concolorem effundit, & reticulum superest, in quo septum quasi Vir CL. vidit, nempe petiolum ad summam usque testam continuatum.

- *2166. TRICHIA gregaria cinerea, petiolata, piriformis. †

In trabibus putridis, & in sylvâ *Burgdorffblälein*.

Initia plantæ sequenti satis familia sunt, cespitosa, petiolata, capitulo piriformi, splendide cinereo, capillitio cinereo, subviolaceo. Rupta testæ exit idem, & ovatum sit, inde cylindricum, ad unciam longum, flexuosum, cum sui similibus intricatum.

- *2167. TRICHIA brevissime petiolata purpurea, piriformis *Enum.* t. 48. f. 5.

An *Clathroides purpureum, pediculo carens* MICHELI p. 214. t. 94. f. 2?

Habet CL. HILL.

In putridis lignis, & in teneriori parte rimarum corticis emarctidi.

Gregarium est, petiolo brevissimo, capitulo piriformi, sursum latescente, supra basin contracto, fusco. Disrupto cortice dependet capillitium cylindricum, ex aurantio purpureum, polline concolore plenum, eoque delapso testa cava & inanis superest.

II. SESSILIA.

*2168. *TRICHIA* gregaria, sessilis, piriformis, flava *Enum.* t. 48. f. 7. †

In sylva ducente ad villam *Märklingen*.

Minimo utique *Lycoperdo* simile, piriforme, sursum latius, supra basin strangulatum; sed lata ea basi & sessili. Cortex & capillitium flavi coloris. Illo rupto glomus capillorum erumpit, quem olim, anno 1735. motu quasi animali agitari vidi, & pollinem spargere, quem ipsum vitris argentibus usus reperi anulis perforatis similem esse. Frequenter dimidiæ testæ inanes reperiuntur.

*2169. *TRICHIA* gregaria, sessilis, sphaerica, glauca. †

In Muscis.

Globuli sunt majusculi, glauci, elegantis coloris, plerumque gregarii, terni, quaterni, etiam integri racemi, absque petiolo.

Præter iconem olim paratam, nihil de hac plantula reperio.

Alias adhuc species *CL. SCHMIEDELIUS* depinxit, sordide luteam petioli ramis in capitulum pyriforme diffusis, & late rubentem similem, & sessilem sphaericam purpuream, capillitio semper articulo, ramofo, pleno seminibus.

LYCOPERDON LINN. p. 1217. GLEDITSCH.

LYCOPERDON MICHELI p. 217. t. 97.

LYCOPERDOIDES EJUSDEM p. 219. t. 98.

LYCOPERDASTRI spec. EJUSDEM p. 219. t. 99.

TUBER EJUSDEM p. 221. t. 102.

GEASTER EJUSDEM p. 220. t. 100.

CARPOBOLUS EJUSDEM p. 221. t. 101.

Commune est *Lycoperdis*, saccum esse membranaceum, sæpe corticibus distinctis concentricis factum, in nonnullis speciebus secedentibus, plenum pulpa aut molli, aut duriori, carnea, quæ in cellulosam, laminosam, naturam dissolvitur, ex qua pollen feminalis alias, & sæpe, excutitur per ostium supremi sacci, alias cum ipsa pulpa diffluit.

I. PETIOLATA.

*2170. *LYCOPERDON* petiolo gracili, capite sphaerico, levi, papillato, perforato.

Lycoperdon Parisiense minimum, pediculo donatum *L. R. H.* t. 331. *E. F. MICHELI* p. 217.

Lycoperdon stipite longo, capitulo globofo glabro, ore cylindrico integerrimo *LINN.* p. 1654.

Lycoperdon sphaericopapillatum, petiolo longissimo *GLEDITSCH.* p. 151.

Pallium reperi, Basilæ ad *Robthaus*, versus *Michelsfeldensia* paludosa. *J. GESNER* ad vallos urbis minoris. Gottingæ non raro.

Petiolus uncialis, tenuis, albus, levis. Capitulum album, rotundum, de quo ex media convexitate papilla eminet, quæ orbiculari osculo in medio aperitur, quod torus undique eminens ambit.

*2171. *LYCOPERDON* totum exasperatum, cylindrico petiolo, capitulo sphaerico.

Lycoperdon album totius aspersum *MICHELI* p. 217.

J. GESNER in monte *Uetliberg*, qui nomen ad me misit.

II. SESSILE.

CORTICIBUS CONJUNCTIS.

*2172. *LYCOPERDON* faccatum, cinereum, polline obscure viridi.

Notabilis planta præter priorem plurimas alias varietates habet.

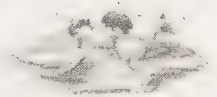
a. Pyramidalibus

f.1.

f.2.

f.3.

f.3.

f.4.

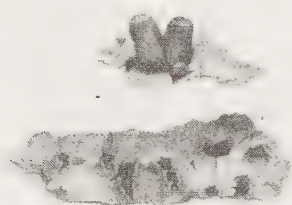
f.5.

f.6.

f.7.

f.8.

Don. M. S. P. 111. 1007

- A. Pyramidalibus verrucis exasperatum, simplicibus, & quaternis adunatis; post quas decussas granula manent.
- I. Quasi petiolatum, fove longi colli.
Lycoperdon album, solum aculeatum, aliori basi donatum, MICHELI p. 217. t. 97. f. 1. & VAILLANT. t. XII. f. 16.
- Cortex undique majoribus & minoribus pyramidibus acutis exasperatus. Pars inferior sacci petiolum refert, cylindrica quæ sit, & capitulo gracilior. Id ovato conicum, acuminatum. Membranacea intus natura mollis, & pollen niger.
- II. Collo alijuo MICHELI t. 97. f. 5. SCHÆFFER. t. 186.
Fungus carnosus, niveus, adamantinus, in montibus Feltrinis BOCCONE musf. di. f. sic. p. 306.
 Utraque varietas nobis non rara est. Etiam exiguus cernuus, durior fungus, acutis verrucis asper passim provenit.
- β. Verrucosus, non adeo accurate mucronatis verrucis.
- I. Collo longo SCHÆFFER. t. 187.
Fungus lupinus cucurbitinus, cervice longa scabra grisea BOCCONE ibid.
Lycoperdon excipuli chymici forma VAILLANT. t. XII. f. 15.
 & *Lycoperdon verrucosum sphaericum*, pedunculo donatum, e flavo rufescens, prostratus fuscis notatum VAILLANT. t. XVI. f. 7.
 Icon BATARRÆ t. 31. f. 4.
- II. Partim sessile & partim petiolatum, verrucis subrotundis spadiceis oblitum.
- III. Sessile, capite in transversum lato VAILLANT. t. 16. f. 5. 6. & MICHELI t. 97. f. 4. SCHÆFFER. t. 184. f. 1. 2. 3. 4. 5. 6. rotundum VAILLANT. f. 8. t. 8.
- γ. Reticulatum, reticulis elegantibus stellatis, exasperatis VAILLANT. T. XVI. f. 4. MICHELI t. 97. f. 3. SCHÆFFER. t. 189. 190. Etiam cinereum, aurantium & purpureum inter nostra est.
- B. Leve.
- I. Collo longo, levi.
- II. Collo aspero.
- III. Collo brevi, maximum ad capitis infantilis magnitudinem, etiam ad duos pedes, pondere 25. librar. & duarum ubiarum ambitu l) conf. Hanow, Seltenheit. II. p. 368.
Fragorum perniciosorum genus XXVI. Spec. III. CLVS. p. CCLXXXVIII.
 STERBECK. icon 28. e. SCHÆFFER. t. 191.
Fungus non vesicus XII. LOESEL. 190.
Fungus Carrariensis Cl. MARSIGLI.
- W Mifit ea magnitudine Cl. GAONEBIN.
- IV. Mediocre, quo pleræque vulgares species pertinent VAILLANT. T. XVI. f. 9.
- V. Minimum leve SCHÆFFER. t. 185. f. 1. 2. 3.
 Minimum, transversum latum, leve VAILLANT. t. XVI. f. 9.
 Etiam spadiceum, flavum SCHÆFFER. t. 184. f. 6. 7. t. 185. f. 4. 5. An? & t. 188?
 Huc etiam Icon TOURNEFORTII t. 331. 4.
- C. Non distinguo *Lycoperdon semiorbiculare* I. R. H.
Lycoperdon obverse conicum, in summa parte intus pulverulentum GLEDITSCH. p. 149.
Fungum calycis forma magnum, ex genere crepitus lupi MENZEL. pugil. t. 6.
 Icon SCHÆFFERI t. 189. f. 4. 5. 6.
- J. GESNER reperit, tum ego, & inter icones meas retuli.
 Huic figura globosa, aut transversim lata, pars inferior pene dimidia carnosâ, alba, non pulverulenta: superior semielliptica, in fuliginem diffuit.
- D. Fasciculatus.
Fungus obularius vel botryoides feniarius I. B. III. p. 848.
 Ad ripam Rheni.
 Figura mali & magnitudinem, substantiam lubricam & mollem, apice perforatam suo Fungo tribuit I. B.
 Confer cum istis varietates a Cl. GLEDITSCHIO recensas p. 143. sqq. & BOCCONE musf. di. f. sic. p. 301. f. 6. 7. 8. p. 305. 306.
- A. D. Est *Lycoperdon subrotundum*, lacerato debescens LINN. p. 1653.
 & *Lycoperdon sphaeroidale*, basi rugosum, stipitatum, laciniis obuse emarginatis debescens, LINN. ibid. Conf. DALIBARD. p. 390.
 Multiformis planta, in terra macilenta, in pratis, arvis, macilentis subalpinis ubique.
 In uni-
- l) K. wietensk. acad. ann. 1763. trim. 4.

In universum saccus est, inferne radicans, cujus involucria tria sunt, quæ plerumque possunt separare; epidermis, cutis callosa alba, & liber interior, ægrius a medulla separabilia. Intus medulla est, in juniori planta flavescens, solida, quæ in cellulosa telam facit, obscure viridi polline plenam, quem per ostium effundit, quod in suprema convexitate aperitur, & cujus lacinie se in nonnullis speciebus revolvunt, ut in alpina maxima. Is pollen particulis fit sphaericis *m*), in acutam caudam terminatis. Figura incerta est. Aliæ plantæ sessiles sunt, sacco orbiculari, in transversum lato, aut rotundo, inferne contracto & plicato, ut brevis quasi ad radicem pediculus sit. Is excrescit alias, & in cylindrum collum abit, quod rotundum & latius caput profert, alias Fungus sessilis manet. Deinde cortex iste alias levissimus est, aut certe polline brevi & obscuro conspersus: alias exasperatur maculis, tuberculis, squamis, verrucis, aculeis, pyramidibus, vario omnino modo, qui aculei fere delabuntur, ut matura planta calvescat. Color naturalis albidus est, aut cinereus & plumbeus, tamen etiam flavus, aurantius cum rubore admixto, & spadiceus.

Pulvis Lycoperdi neque cum lixivo sale fervet, neque cum acore, neque syrupum violaceum viridi colore tingit *n*). Extractum fervida factum amarum est *o*). Veteres eo polline ad supprimendas sanguinis iaduras utebantur, totumque Fungum vulneri imponebant, Germani etiam potissimum, & Ravius *p*) eo multum utebatur: monebat tamen, non debere removeri, sibi que jubebat permitti, ut sponte delabatur, avulsus enim nocere. Non recufaverim in leviori hæmorrhagia usui *q*) esse posse, nostro tamen ævo totus obsolevit.

Itali juniora Lycoperda, etiam maximum illud alpinum, fruxum, & in tessellas incisum cum sale & oleo, in cibum recipiunt *r*). Nostris incolis ignota sunt.

Denique Fungum maximum pulverulentum in Anglia in prelo elidunt, in fornace post coctum panem torrent, ita in fomitem parant, qui flammam concipit, & apes intoxicat *s*).

*2173. LYCOPERDON leve, sphaericum, miniatum.

Fungus non vefcus XXXI. LOESEL.

Lycoperdastrium autumnale flavescens, cortice tenuiori levi, pulpa sordide purpurea, MICHELI p. 220. & plures ejus viri plantæ.

Fungus sanguineus sphaericus BOCCONE mus. di. f. sic. p. 304. ic.

Lycoperdon sanguineum sphaericum BUXBAUM. Centur. V. t. 29. f. 2.

Lycoperdon IV. GLEDITSCH. p. 151.

In lignis putrescentibus & asseribus vulgo.

Sphaericum est, leve, obscuri coloris, molle, corticibus duobus, intus pulpa mollissima, miniata, humida. Per ætatem ipse cortex purpureus fit, & pulpa in aurantium pollinem contabescit.

*2174. LYCOPERDON cortice exteriori revoluta stellato *Emend. III. n. II.*

Geastri MICHELIANÆ figuræ multæ cum nostro consentiunt f. 100. f. 1. 2. 3. 4.

Fungus &c. Eph. Nat. Cur. I. ann. 4. obs. 90. SCHÆFFER. t. 182. BOCCONE p. 305. f. 4. MYLII in Hamburg. Magaz.

Icon TOURNEFORTII f. 331. G. H.

Lycoperdon globosum & sessile, volva radiata, patente, ore acuminato, dentato LINN. p. 1652. GLEDITSCH. p. 151.

Icon ORDERI f. 360.

In sylva Bremgarten, zwischen dem Neuenbrückwege und der Enge legi. STÄHELINUS Balitez. J. GRESNER im Silbölzlein. GAGNEBIN circa Ferrière.

In his plantis duo cortices separantur. Interior globulus manet, Lycoperdi prioris globosi similis, sphaericus, linearis, & per osculum lacinis eminentibus cinctum pollinem expuldit. Exterior cortex, crassus & solidus, fere ad Pezizarum modum coriaceus, se revolvit, & in radios decem & ultra, etiam quinque & sex, revolutus versus terram reflectitur.

Varietatem radiis dentatis MICHELI f. 5. aliam radiis reticulatis, a CL. GAGNEBIN missam f. 6. aliam stella duplici, altera sursum versa, altera deorsum BATAARA habet t. 39. f. 1. ad 5.

m) DEZHAM. phys. theol. p. 415. BAKEL. microsc. p. 255.

n) BREYNE fung. offic.

o) ibid.

p) ibid.

q) Commendat ad nimios sanguinis fluxus CRATO Confil. L. V. n. 25.

r) MARSHALLI L. C.

s) Gentileman. Magaz. ann. 1766. m. Jul.

l. i. ad γ. tum WATSON. *Phil. Transf.* n. 474. t. 2. E II. 13. BLAKSTONE in *Spec. SCHEFFER.* t. 183. Iſtam nondum reperi.

Hic idem, demta fabula, eſt *Fungus anthropomorphus* SEGERI *Eph. Nat. Cſtr. Dec. I. ann. 2. obſ. 55.*

*2175. LYCOPERDON corticibus revolutis, ſtellatis, globulo projectili.

Carpobolus aereus, volva albā, fructu obſcuro, ſeminibus ſubrotundis albicantibus, MICHELI t. 101. n. 2.

Lycoperdon volva multifida, fructu globoſo, ex ſeminibus combinato LINN. p. 1654.

Carpobolus ſegmentis longioribus HILL. *biſt.* p. 54.

In ligno putrido plantulam reperi, motum elatiſticum non vidi. Supra *Kohlholz.*

Volva quaſi foliacea, ſicca, apice in tres quaſitorve partes incifa, in ligno ſeſſilis. In medio roſula globulus albus, qui per ætatem ſcuſus & aſper-ſacſus eſt. Addit MICHELIUS, & Cl. FORSKAL, duos eſſe cortices exteriores, qui globulum comprehendant. Per maturitatem eos cortices in aliquot lacinias findi, fere ut in *Geaſtro* revolutas, & interiorem globulum elatiſtica vi expellere. In eo humorem eſſe, ſeminibus miſtum tenuiſſimis.

Tota planta minima eſt, linea paulo latior.

*2176. LYCOPERDON ſaccatum, nigerrimum, pulpa ſlava, cellulis ſimbriatis. †

Id *Lycoperdoides* MICHELI p. 219. t. 89. ad nullam autem Cl. Viri ſpeciem referri poſſe.

Plantam ipſe non vidi, ſed iconem Baſilæ lectæ ad me STÆHELINUS miſit.

Tota planta ollam fere reſert, cylindricam, latam, inferne ventricofam. Cortex exterior nigerrimus, villoſus, interior aurantius, pariter villoſus. Pulpa ſlava. In ea cellula rotundæ, ornameto denticulato cinctæ (*orle fleuronné*). In ſingula cellula glebula aliquot ſemina ſphærica nigricantia contineatur, filamentis ſerpentinis interſcindia. Racices aurantiæ, ex ligno ſparſæ. Plantam nunquam viſam, video me obſcure deſcribere.

Ad hanc adſinitatem *Boletum ramuſum Coralloidem ſetidum* Cl. DE REAUMUR† pertinere credo.

III. SUBTERRANEA.

*2177. LYCOPERDON ſubterraneum, conglomeratum, cortice nigro exaſperato.

Tubera MATTHIOL. p. 544. TOURNEFORT. t. 333. CICARELLI in propr. libr. & omnium Auctorum.

Tuber brunale, pulpa obſcuro odora MICHELI p. 221. t. 102.

Lycoperdon globoſum, ſubterraneum, ſolidum & ſcabrum, baſi & radice carens, capsulis ſeminalibus magnis GLEDITSCH. p. 157. qui tamen a MICHELIANO ſuum ſeparat: ſed color ſpeciem non diſtinguit.

Lycoperdon globoſum ſolidum, muricatum, radice deſtitutum LINN. p. 1055. conf. *Mem. de l'Acad. ann. 1711.*

Nunquam reperi, ſed vulgo notum eſt, in ſylvis ſupra vineta de la Côte legi. Supra *Fontaine André* DIVERNOI.

Subterraneæ, omni radice deſtitutæ ſphærule, aut certe rotunda & conglomerata corpora, cortice exaſperato v), primo albo x), deinde nigro, pulpa carnoſa ſolida, fibris quibuſdam ſerpentinis diſtincta y), quaſi marmorea, ſeminibus rotundis intra pulpam plena z). Enormi mole reperiuntur, ad libras a) octo b), & quatuordecim c).

Odor fatuus, ſed vere ſeminalis natura, volatilis urinoſa, qualia etiam tuber clemente igne actum fundit. Edule eſt, etiam Romanæ gulæ notiſſimum, & pro Aphrodiſiaco medicamento habetur, detracto cortice, neque tamen prius in menſas recipitur, quam nigrum d) colorem conceperit, album enim inſipidum eſt e). In Italia & magis odorata & ſapidiora proveniunt, quam in Germania f): & odorem ſatis acrem ſpargunt, ut a canibus g), ad eum laborem exercitatis, odore detegi poſſunt atque excuſi b).

G g 2

Neque

*) *Mem. de l'Acad. des Sciences ann. 1713. p. 71.*

v) MICHELI potius nimis.

*) PENNIER de LONGCHAMP des *Træſes* p. 12. ſqq.

Vere effodiuntur & ſaveſcunt DIOSCORID. L.II. c. 139.

Tuber album *Breil. Saml.* 1719. m. Nov. GLEDITSCH.

Hinc *Tuber aſtrorum*, pulpa ſubobſcuro, minus ſa-

pida & odora MICHELI.

*) Cellule & in iis ſemina GEORGI *Mem. de l'Acad.* 1711.

*) Conf. HALL. *veget. ſyſtem.* t. 15.

a) PLIN. L. XIX. c. 2.

b) *Breil. Saml.* 1725. m. Mart.

c) KEISLER *Reſ. I.* p. 335.

d) MARANTA p. 64.

e) PENNIER.

f) SCHREBER. *Saml. I.* p. 98. ſqq.

g) *Breil. Saml.* 1719. m. Novemb.

*) Tamen & in Borussia BRUEMAN, & in Comitatu Caſtell Francoſie *Eph. Nat. Cur. Vol. VIII. obſ. 3.* deum in Suecia LINN. *motig.* p. 36.

Neque *δ*) radices *h*) habere, neque caulem *l*) satis certum est. Num vero tubera radicibus Quercuum & Carpinorum innascantur, iisque per fila aliqua adhærescant *m*)? neque negare aſſim, neque recipere. Aliis corporibus circumſaſci, & in iis calculos, neque raro *n*) repertos eſſe, etiam denarios *o*), veteres reliquerunt.

*2178. LYCOPERDON ſubterraneum, rugoſum, congeſtum. †

Fungi Braſſicæ purſcens GLEICHEN. *Reich der pflanz.* t. 6. *Comm. Lit. Nor.* ann. 1741. n. 22. HANOW. II. p. 396. *Leipzig. Saml.* I. p. 612. f. q.

Paſſim reperiuntur ad caules & nervos Braſſicæ, hieme deſoſæ, & experimentum etiam mulieribus notum eſt. Pro ſemine Braſſicæ aliqui habuerunt *p*). Sed Fuſguli ſunt, tuberibus proximi, minimi equidem, eſſi integra eorum hiſtoria non cognita eſt. Exigui ſunt, Coriandri ſemini æquales, ſubrotundi, nigri, undique rugoſi, duricuſculi, quibusdam rimis in lobulos obſcure diviſi.

S P H Æ R I A.

LICHENAGARICUS MICHELI p. 103.

AECIDIUM HILL p. 62.

Lichenibus conſpicuæ ſcutellæ ſunt, planæ aut ſubrotundæ. Sphæræ fructus, non flores, ſphærici ſunt, pulvere carbonario pleni, quem per orificium ſuum effundunt. Eæ ſphærulæ plerumque ſub cortice aliquo latent, ſolo oſtio conſpicio.

I. SOLITARIIS SPHÆRULIS.

*2179. SPHÆRIA atrata, ſolitaria, minima. †

In virgultis aridis.

Superficies corticis ſimillima eſt agmini Lichenum atris aſperisque ſcutellis n. 2082. 2083. Remota vero epidermide, reperi ſphærulas atras, quarum oſcula erant, quæ ſcutellæ videbantur.

*2180. SPHÆRIA ſolitaria, ſcutellis nudis, atris, obtuſe conicis. †

α. Lichen cruſtaceus arboribus adnaſcens & veluti denſus, receptaculis ſorum exiguis mammiformibus MICHELI ord. 37. n. 4. t. 54. f. 4.

β. & Lichen cruſtaceus tartareus, arboribus adnaſcens, niger, & veluti denſus, receptaculis ſorum rotundis, per ſiccitatem nominib. adpreſſis & umbilicatis MICHELI ibid. n. 5.

Scutellæ quavis mamma magis convexæ, obtuſe conicæ, atræ, rugoſæ; in illa *α.* minores, puncto in apice notatæ; in illa *β.* majores, perforatæ.

*2181. SPHÆRIA ſolitaria, mammiformis olivacea. †

Lichenagaricus cruſtaceus, initio ſubvirſutus, & olea condita colore, per ſiccitatem glaber, niger & veluti denſus, receptaculis ſorum mammiformibus elegantiffimis MICHELI t. 55. f. 1. p. 104. n. 2.

Agmina, ſed diſtinctarum ſphærularum, in cortice non magna reperi. Tubercula ſunt hemiſphærica, mammiformia, etiam ovata, agminata, puncto pertuſa, quod ſuo margine ambitur, aciculæ mediocriſ capite vix majora, ſordide flava, cum-virore, villoſo; cortice detrito reliquum ſiccum, pulveri craſſiori carbonis ſimile eſt. Matura planta villum deſcit, & nigerrima adparet.

*2182. SPHÆRIA tenuiſſima, cinerea, ſphærulis miniatis. †

A J. GESNERO accepti.

Hemiſphærica & ipſa eſt, oſtiolo ſuo in convexitate perforata.

Has plantulas MICHELIUS *Lichenoides* vocat, non ſatis a Lichenagarico ſuo diſtinctas.

*2183. SPHÆRIA

δ) Recte PLIN.

h) Habere BOERHAVIUS *Cruſt.* III. obſ. 92.

l) Habere SCALIGER. *exerc.* 180. Folia ſaligna RYSD. *Comment.* in ARISTOTEL. de plant. p. 179.

m) LA HIRE *anc. mem.* I. p. 179. Du HAMEL. *hiſt. Acad.* p. 215.

n) DE LA BROESSE *natur. plant.* p. 174.

o) PLIN.

p) WILDIG. *med. ſpir.* p. 31. Conf. HANOW. I. c.

*2183. SPHÆRIA obscura, tuberculosa, foetilis. †

In ligno putrescente, gregaria & solitaria sunt tubercula obscuri coloris, non nigri, sed ex terreo spadiceo, inaequantis, ovata, rotunde de cortice surgentia, etiam gregaria, & in agmina coalescentia.

II. CRUSTACEÆ POLYSPHÆRIÆ.

*2184. SPHÆRIA nivea, plana, punctis nigricantibus.

Peziza tubuinata, truncata, disco punctato LICH. p. 1850.

Icon OEDERI t. 288.

Plani disci, ovati, albissimi, trium linearum diametro, pleni punctis nigris, intusque sphaerulis atris, per ea puncta se evacuantibus. Pedunculus disci niger unicus.

In stercore equino.

*2185. SPHÆRIA obscura minima. †

In virgultis aridis.

Similis Lichenibus glaucis, crusta destitutis, sub epidermide vero sphaerulae minimae, quarum pori in superficie superiori sunt.

*2186. SPHÆRIA atra, plana, carne alba *Enam.* p. 90. n. 8. t. 47. f. 9. †

Lichenoides tuberculosa, compressa, nigra, lignis putridis adhaerens DILLEN. *Sylv.* p. 127.

t. 18. f. 7.

Fungus disciformis, punctatus BOCCONI *musci di pianu.* n. 107.

Elvela tubuinata patida, disco foraminulis perforato, basi brevissima GLEDITSCH. p. 44.

Aecidium tuberosum reniforme HILL. p. 64.

In ficcis virgultis frequens.

Per rimas ruptae corticis erumpunt disci planissimi, orbiculati, diametro trium linearum, ex fusco nigri. Superficies disci plana, tota punctata est, punctis ad minimas sphaerulas decentibus, nigro polline plenas, nidulantes in dura, & albissima, disci quasi carne.

Spinulis quasi de superficie exasperata & agminata varietatem CL. WILICH descripsit & depinxit q).

*2187. SPHÆRIA atra, convexa, carne nigra. †

Lichenagaricus bullatus, parvus, ex obscuro nigricans, sub cute arborum exsiccatarum erumpens MICHELI p. 105. n. 8. t. 54. f. 2.

An iste sit *Fungus lignosus, disco punctato* BOCCONI p. 149. t. 107?

A paulo priori Fungo differt carne totius nidi obscure fusca, superficie convexa, hemisphaerica.

*2188. SPHÆRIA crustacea nigerrima, tuberculosa, foliis innascens *Enam.* p. 90. n. 7.

t. 47. f. 8. †

Iconem habet GLEICHEN. *Reich der Pflanz. append.* t. 5.

In foliis faginis, exeunte autumno.

Tumores unciales, quasi conglomerati, ex lobis globosis acervati, modice convexi, coriaceae tenacitatis. Dissecti medullam albam ostendunt, & tenacem, in qua sphaerulae nigrae nidulantur, quae in totius crustae tumores abeunt. Semina CL. v. GLEICHEN depinxit.

*2189. SPHÆRIA convexa, miniata, hirsuta. †

Lichen agaricus acanulos, cespitosus, ruber, in Abietis corticibus innascens, receptaculis florum sphaericis & nitidis MICHELI p. 105. n. 3.

Lichenoides tuberculosa amara purpurea DILLEN. *Sylv.* p. 127. t. 18. n. 6.

Pallidum in virgultis arefcentibus reperi. In Malo STÄHELINUS, in Aria majori GÄRNER.

De fisco cortice erumpunt tumores spongiosi, aurantii, rosei, aut adfinium colorum, rotundi aut angulosi, convexi, neque tamen hemisphaerici, subvillosi, miniati, punctati. Intus inter septula aliqua sphaerulae. Totus ceterum miniatus est.

*2190. SPHÆRIA rubra, Fragi similis *Enam.* p. 91. t. 47. f. 10. †

Ex corticibus arborum erumpentem legi.

q) In *disco inaequali*.

H b

Rotunda

Rotundæ pilæ & ovals de cortice arboris erumpunt, ex sanguineo aurantiæ, asperæ; undique granulis exasperatæ. Dilectum Fragum cavum est; & corticem crassum, durumque habet, totum nigrum, in quo sphaerulæ nigerrimæ nidulantur; & per quemque porum alicujus grani corticalis polleus ater effunditur. Intus medulla est cellulosa, nigerrima, solida.

*2191. SPHÆRIA subrotunda, sphaerulis minimis, medulla atra, pulverulenta.

Tubera cervina LOBEL. ic. 9. 276.

Lycoperdastrium tuberosum, arizon, fulvum, cortice duriore crasso & granulato, medulla albo-purpurascens, semina nigra, crassiore MICHEL. p. 299. t. 99. f. 4. non bene.

In Valesia abund. A la Ferrière & au Prus; à Chetelat, dans le petit Val.

Nescio quid virium aphrodisiacarum ei tribuunt r).

Summa adfinitas facit, ut huc reponam. Tubera & supra terram nascentia s) & infra, aurantia, tuberculis undique punctatis exasperata, durissima, quæ dissecta insuper sphaerularum aperiuntur; subest caro alba, coriacea, prædura. Aperta continuerunt cinereum, lætatum & mucidum velamentum, cui succedit colorans lanugo, seu cellulosa tela, araneosa, plena polline, seminali.

A priori 2190. differt sphaerularum corticalium exigua ad totum tuber ratione, carne alba, distincta a cortice, tum araneosa, pollinea, natura medullæ.

*2192. SPHÆRIA maxima, convexa, nigerrima.†

Lichenagaricus crustaceus crassus, bovellum quasi renem representans, niger & veluti densus, MICHEL. p. 104. t. 54. f. 1.

In dejectis arborum truncis frequens.

Nunquam vidi, nisi nigrum & aridum. Magnum sessilem, tumidumque Agaticum refert, convexum, inaequalem, in colliculos depressos intumescens, superficie punctata. Ea punctula sunt ostiola sphaerularum amphorum, inter septula propria nidulantium, sub punctato cortice. Sphaerulas pollen carbonarius replet.

III. SPHÆRIÆ CAULESCENTES.

XYLARIA HILL

*2193. SPHÆRIA nigerrima, aspera, petiolata, conica.

Icon ALDROVANDI p. 118. f. 6. 7.

Fungus monstrosus in alcavio natus Eph. Nat. Cur. Dec. I. ann. 2. obs. 54.

Lithophytoides terrestre digitatum, nigrum MARCHAND Mem. de l'Acad. ann. 1711. p. 100. sqq.

Fungus hypoxylon digitatus BRUKMAN. in diss. & Cent. II. t. 9. cum multis varietatibus.

Fungus lignosus nigricans, rostratus, Antverpiensis, BOCCONE mus. di. ss. p. 295. T. V. n. 12. non bene.

Lichenagaricus &c. MICHEL. p. 104. t. 54. f. 4 & 5.

β. Varietas difformibus, amplissimis, quasi siliquis, articulatis & non articulatis.

Hypoxylon seu excrementum ligni putridi fungosum MENZEL. pugil. var. 1. 6.

γ. Petiolatus, longe conica, simplici, etiam bifida aut trifida, siliqua.

Dux Xylariæ teretes HILL. p. 63.

Lichenagaricus nigricans, cupressiformis, ramosus, aut non ramosus, lignis nudis adnascens; MICHEL. p. 104. t. 55. f. 2.

In aridis lignis, asperibusque.

Commune est huic plantæ, cortice obduci aspero, nigerrimo, toto rimoso, & in hemisphaeria perforata, paulum eminentia, diviso. Sub villoso eo nigroque cortice sphaerulæ innumerales, atræ, plenæ polline carbonario. Natura alba, dura, ut corii duritatem superet. Figura universæ plantæ etiam in universum longa, & petiolo suo crassior, sæpe conica, alias ad siliquarum modum obtusa, etiam septulis intercepta, ut in papilionaceis, alias difformis, ovata, & varia.

*2194. SPHÆRIA nigerrima, aspera, palmata, cornubus planis, carnosus, pulverulentus.

Fungus alter HILDAN. Cent. II. obs. 92.

Lichenagaricus nigricans, ligno adnascens, plerumque multifidus & compressus, ima parte villosus, superna vero glaber, albidus & pulverulentus MICHEL. p. 104. t. 55. f. 1.

β. Cornubus non planis, sed teretibus, tamen aut pariter cinereis & levibus, aut etiam scabris.

r) MATTIOL. p. 252.

s) BUCHNER. mater. medic. p. 575.

Lichena.

Lichenogonicus terrestris, digitatus, niger, apicibus alborosis, seminibus griseis, scilicet coh. *spersis* &c. MICHELI p. 104. n. 4. t. 55. f. 5.

7. Radices hujus Sphæriæ intricatæ, proluxæ, nigrae.

Plante nouvelle DONANT. Journal des Savans ann. 1675. Apic. Mém. T. X. p. 557. t. 4. f. 3.

Agaricum nigrum reticularum, compressum MICHELI p. 125.

Peziza niger compressus, varis implexus & decurcatus, inter lignum & corticem. RAY Syn. III. p. 15.

Clavaria ramosa, cornuta, compressa LINN. p. 1652. qui priorem Sphæriam 2193, hunc ad-

Abunde in dejectis arborum & putrescentibus truncis.

Radix proluxa, complanata, nigra, lignosa, inter corticem & emortua ligna reticula facit. Inde coni adscendunt nigri, tuberculis atris perforatis asperi, quibus, ut in paulo priori specie, sphaerulae nigrae cavæ subjiunguntur, in alba & dura carne fessiles. Sed in hac specie summi coni expanduntur in palmata, plana, acuta cornu, loco strorum tuberculorum nunc tenera rubella cute secta, de quibus pollen coloris facile avolat.

CLAVARIA LINN. n. 1216.

& GLEDITSCH. p. 28.

CLAVARIA MICHELI p. 207.

& CORALLOIDES MICHELI p. 208.

quod MERISMA HILLII p. 61.

Nomen paucioribus speciebus convenit; iis vero quam optime. Omnibus natura peculiaris febacea, fungosa, flexilis, folida & similis, nulla ictus diverſi generis natura conspicua, præter fibras, quibus constat, & quas alii fistulas esse addunt, nullo, præter pollinem per epidermidem sparſum, partium discrimine. LINNÆUS suā perficiem unicam facit, situm perpendicularem, sed iste abest a 2196.

I. RAMOSÆ.

CORALLOIDES MICHELI p. 209.

MERISMA HILL.

*2195. CLAVARIA simplex & ramosa, subulata, vellere albo. †

Singularem plantam reperi, & siccatam servo, &, nisi fallor, etiam a Cl. LUBWIGIO habui.

In ligno putrescente cornua longa, peracuta, alia simplicia, alia etiam repetito ramosa, secta vellere villoſo, albo, pilis longis. Truncus & rami cavi, obliniti carne tenera, sordide purpurea, qualis in *Peziza* est, tenuiter villosa.

*2196. CLAVARIA caule ramisque cylindricis, sine crassescence. †

Ab omnibus aliis distincta.

In ligno putrido subterraneo reperta, & cum eo intertexta.

Natura, quæ sebi, & color, figura teres, ramis perinde teretibus, simplicibus, obtusis & cylindricis. Tota planta semuncem vix superat.

Posset esse *Muscus clavatus*, *ceranoides*, segmentis laevioribus compressis, PLUKNET. t. 47. f. 2. quod ad iconem.

*2197. CLAVARIA vertice multifido, ramis acutissimis. †

Corallofungus ornithopodioides VAILLANT. p. 41. t. 8. f. 4. Magis conferta cernua habet, quam nostra planta.

Clavaria omnium minima, sordide alba MICHELI p. 208. t. 87. f. 9. pro exemplo simplici.

Fungus ramosus ceranoides, seu digitatus, minimus, nonnunquam corniculatus PLOT. *floridib.* p. 200.

In ligno putrescente humido; nobis vulgaris. *Um Binningen t.*

Cornua ex ligno scaturiunt, minima, simplicia, acuta, alba, flavo apice. Eadem, dum increſcunt, flavum colorem induunt, & in ramos pauciores, peracutos, fiunt.

H h 2

A 198. CLA-

- *2198. *CLAVARIA* caule dichotomo, ramis breviter bicornibus. †
Coralloides dilute luteum, ramis expansis brevioribus & ramosioribus, in summitate bifidis,
 MICHELI p. 209. t. 88. f. 4. non penitus bene.
 In graminis adclivibus, circa Bernam; etiam circa Roche; Basilea STEHLEINUS iconem
 misit. Circa Ferrieres GAGNEBIN.
 Cauliculi simplices, non confusi in massam, cespites integros effusuram; ramosi sunt, &
 flexuosi, ad Corallii modum, ramis iterum ramosis, furculis ultimis brevissime bi-
 cornibus, crassulis.
- *2199. *CLAVARIA* caule ramoso, ramis incurvis acutis.
 Huc icones CL. SCHEFFERI t. 173.
Clavaria ramis paucioribus, laxioribus, longioribus REYER. *Gedon.* p. 180.
Fungus parvus luteus, ramosus RAJ. *Syn. III.* t. 24. f. 7.
Clavaria ramis ramosis, uncinatis, inaequalibus, luteis LINN. p. 1652.
 Etiam ista *Clavaria* nulla ex communi radicali massa proficiscitur, tota undique ejusdem
 latitudinis, flava & concolor. Difformius dividitur, & ultimi ramuli, non ut in 2198.
 breves, sed alicujus longitudinis, trium etiam & ultra linearum sunt, sine curvo.
- *2200. *CLAVARIA* caule plano, sulcato, ramis ferratis. †
Coralloides minor cristata BUXBAUM. *Censur. IV.* p. 39. t. 66. f. 1.
Coralloides ramosum, ex rigo carneum, placentum, seu. laesi cornubus, apicibus brevioribus,
 MICHELI t. 89 f. 3. non vero icon.
Coralloides anethyflina BATARRA T. I. C.
 Videtur *Fungus* t. 172. CL. SCHEFFERI, noster tamen lazier est.
 Passim in viarum orbitis, sylvisque reperi. HUBERUS etiam circa *Gundeldingen* reperit,
 & in patria CL. GAGNEBIN.
 Vera planta cespitosa, humilis, ramis planis, per longum placentis, etiam durioribus,
 quam aliquae hujus classis plantae. Rami etiam plani, cespitosi: ultimi furculi sine
 lato, obtuse ferrati, denticulis quatuor, quinque. Violaceus color est; fines ulti-
 mi fere albicant.
- β. Cespites densi corniculorum simplicium subulorum, acutorum, violaceorum.
 Est *Coralloides minimum capillare, dilute violaceum* MICHELI p. 210.
- γ. Alia varietas pro violaceo colore flava. Videtur huc f. 5. *Syn. III.* RAJ. t. 24.
- δ. Etiam ex flavo rubella *Emend. III.* n. 17.
2201. *CLAVARIA* caule crassissimo, ramis innumerabilibus, cespitosis, breviter dentatis.
- α. Flavum *Coralloides* MICHELI n. 1. TOURNEFORT. t. 332. β.
Esculentorum Fungorum genus XIX. Spec. 1. CLUS. hist. p. CCLXXIV.
Fungus ramosus comosus BARRELIER. ic. 1266.
 Eo *Corallofungus flavus* VAILLANT. t. 8. f. 4. SCHEFFER. t. 174. 175.
- β. Albidum MICHELI n. 2.
Esculentorum Fungorum genus XIX. Spec. 3. CLUS. p. CCLXXV.
Fungus Abietinus Coralloides niveus BOCCONE ff. p. 304.
Coralloides A. B. BATARRA t. 1.
 Icones SCHEFFERI t. 170. 176.
 & STERBEKII t. 11.
Clavaria ramis confertis, ramosissimis, inaequalibus LINN. p. 1652.
Coralloides albidum TOURNEFORT. *ibid.* A. ut videtur.
- γ. Subrubellum MICHELI n. 3. & 4.
Fungorum esculentorum XIX. Spec. 2. CLUS. p. CCLXXV.
Fungus ramosus, Coralloides purpureus BARRELIER. ic. 1262.
 & *roseus* ic. 1260.
 SCHEFFERI t. 177.
- In sylvis abiegnis & adclivibus maxima copia, im *Sodelbach, Siechenbolslein & Brem-
 garten* prope Bernam. In sylva *Plantour, &c.* Circa *Gundeldingen* v). Im *Kä-
 ferbolslein* CL. GESNER, ad lacum *Felinum*, circa *Wyl Thurgoviae*. Circa *Ferrie-
 res* abunde.
- Commune est omnibus, habere tuber ad terram magnum, in universum teres, pollicare
 & multo crassius; inde ramos emittere ad peracutos angulos divisos, in cespitem
 numerosissimos,
- δ) *Basler merkw.* p. 573.

numerosissimos, qui divisi & subdivisi ascendunt, paralleli, & vix se deserunt, teretes, aut compressi. Fines ultimi perbrevisiter divisi, & fere serrati, tridentati, bidentati, etiam obtusi & emarginati, ut vix initia ramorum adpareant. Caro alba.

- δ. Singularem varietatem misit ad me Cl. GAGNERIN. Ei caulis pedem altus erat, tres pollices latus, planus. ut fasciatæ plantæ solent, ramis perinde fasciatis & planis. Ex superficie tota innumerabiles aculei, plerique simplices, etiam bifidi & trifidi prodibant, ut tota planta erinacei similis esset. Idem aculei in ultimis ramis congesti, erecti, denique reflexi, peregrinum habitum Sphagni palustris canisleri exprimebant x). Aliam varietatem foliosam REYGERUS habet p. 181.

Edulis est, & inter optimos Fungos, Germani vocant *Ziegenbart*.

*2202. CLAVARIA rugosa & tuberculosa, ramis obtusis. †

α. Caule simplicl.

Clavaria vermiculara fistulosa, candida MICHELI p. 209. t. 87. f. 13.

Corallofungus candidissimus VAILLANT. t. 8. f. 2.

Simplicem Cl. STREHLINUS circa S. Jacob, & in pratis circa *Gundeldingen* reperit; ego in sylvis circa Bernam.

β. Ramosum, ramis paucis, obtusis, simplicibus, ramis difformibus, clavatis.

γ. Ramis numerosis divisis & subdivisis.

An *Clavaria* MICHELI t. 87. f. 12?

& alia t. 88. f. 6?

In sylva *Bremgarten* &c. *Pantigerbubel*.

Natura ei ceracea, fragilis, tuberculis minimis, & sulcis ad sebi deliquescentis modum varia, crispa superficie, subtiliter villosa. Anguli, quam priori, majores esse solent, rami ultimi digitis obtusis terminantur, etiam simplices sunt. Tota lente vitrea adspecta fuchifusa est.

II. NON RAMOSÆ.

*2203. CLAVARIA alba, longe petiolata *Emend. III. n. 13.*

Clavaria cepitosa major candida MICHELI t. 87. f. 10.

Coralloides teres fistulosa SCHMIDEL. t. 15.

Icon Fungi albi BOCCONE ff. p. 307.

Clavaria claviformis simplicissima LINN. p. 1651.

Clavaria ex una basi multiplex fistulosa, &c. GLEDITSCH p. 30.

Circa *Chamossire Aquil-jenjam*. GAGNERIN & Sonvilliers.

Nitide alba, pene pellucens, mucrone sublavescente, caule pollicari, simplici, sub mucrone intumescente, & clavam imitante, sed graciliorem, quam sequenti, neque raro obiter dividam. In fila fungosa distrahi potest.

Non videtur ILL. SCHMIDELII t. 15.

*2204. CLAVARIA indivisa, flavescens plicata.

Fungus clavatus, siccum referens BUXBAUM. *plant. circa Hal. n. 450.* p. 102.

Clavaria major lutea MICHELI p. 208. t. 87. f. 1.

Huc t. 169. Cl. SCHAEFFERI.

β. Varietas fordide rubens.

Clavaria major atrofusca crispa MICHELI p. 208. t. 87. f. 2.

Clavaria clavata integerrima, capite squamoso LINN. p. 1652. casu; si unquam ejusmodi.

In sylva *Bremgarten* & alibi.

Dum primum provenit, tenera, lutea, clava albida, polline adpersa, cava est. Inde in piri aut ficus speciem intumescit, & cortex secundum longitudinem plicatur, carne alba, etiam rubra, ambitu solidiori, centro fibroso, epidermide cervina, sanguinea, nigricante. Intus cellulosa natura est.

*2205. CLAVARIA indivisa, viridis, rugosa & compressa. †

An *Clavaria* γ. MICHELI?

In sylvis *Sedelbuch* & *Bremgarten*, in illa ad sinistra semite cave, quæ a villa *die Luzern* ascenditur.

Aliquanto minor est, unciali caule, clava paulo unciali minore, saepe compressa, rugosa, plicata. Viror in pediculo pulcherrimus, in clava paulo obscurior.

α) *Emend. III. n. 16.*

I I

*2205. CLA-

*2206. CLAVARIA indivisa, nigra, compressa.

Clavaria Ophioglossoides nigra VAILLANT. p. 39. t. 9. f. 3. MICHELI p. 208. t. 87. f. 4.*Clavaria clava integerrima compressa, obtusa* LINN. p. 1652.*Muscus clavatus ceranoides, nigredine splendens* PLUKNET. t. 47. f. 3.

J. GESNER circa lacum Felinum, in Mulco palustri candicante torfaceorum. Circa Spiez CL DICK.

Uncialis & ultra, gracili petiolo, clava rugosa, plicata, difformi, excavata. Superficies hirsuta & glabra, & interior fistula.

*2207. CLAVARIA lutea minima MICHELI p. 208. t. 87. f. 5. quæ nostram multum superat. †

Clavaria minima sordide alba Basler merkwürd. p. 386.

Exeunte autumno reperi, saturate flavam, uncia brevior, petiolo pertenui. A Bonodis GAONEBIN.

CL GLEDITSCHUS Clavarias veras omnes conjungit 9). Verum periculosum est, ad varietatum ordinem plantas relegere, in quibus tamen notas ad discrimen definiendum reperias. Sic etiam ramolas omnes conjungit 2).

PUCCINIA MICHELI p. 213.

ISARIA HILLII.

Mallem de rebus non visis tacere: sed imperfectum opus fieret, cum plantæ a STÆHELINO depictæ, quarum descriptæ icones apud me sunt, certæ fiat cives, quæ merito desiderarentur, si ab opere meo abessent. Puccinia adeo planta est Clavariæ fere habitu, simplici & ramofo, sed globalis in ambitu caudatis, folisque filamentis in transversum dispositis constat, quæ videntur in centro colligi.

*2208. PUCCINIA minima, candidissima, ramofo, bifurcata MICHELI p. 213. t. 92. f. 2. †

In dejecto ligno vidi, & depictam dedi.

Minima plantula, cujus cespes in orbem dispositus non superat quatuor linearum diametrum, ut quisque cauliculus vix duarum sit. Albi sunt, ramofo, ejusdem ubique latitudinis, ramulis ultimis simplicibus, aut breviter bifurcatis.

*2209. PUCCINIA flava, conica, fistulosa. †

In Sabina nascentis iconem STÆHELINUS misit, sed absque interpretatione.

Ex cortice orbiculi flavi gregatim, quisque tamen seorsum prodeunt, depressi & plani. Idem excrefcunt in conos ex flavo cinnamomeos, avellana paulo minores, paulum rugosos & plicatos, ad apicem punctatos, etiam gemellos connatos. Intus cavi sunt & gemelli, quasi biloculares. Aliquam similitudinem habet cum *Puccinia non ramofo*, majori, pyramidata MICHELI l. c. & t. 92. f. 1.

*2210. PUCCINIA flava depressa STÆHELIN. †

Iconem misit Vir CL quam hoc modo interpretoz. Funguli pallide lutei, solitarii, gregarii, tamen sub cortice se efferunt, ovals, reniformes, circulares. Ii intus toti pleni sunt granis ovatis caudatis. Deinde in corticis interiori facie radicem adpungitur fasciculus, promissarum, biuncialium, ex albo flaventium.

*2211. PUCCINIA nivea, granis coccineis. †

Etiam hujus plantulæ iconem CL STÆHELINUS misit. Tota tegitur albis, pellucidis, ellipticis, leniter convexis tumoribus, utrinque acuminatis. Gregariæ sunt, solitariæ tamen, nisi quod subinde aliquæ, ut in *Puccinia Sabinæ*, gemellæ sint, & acute cordiformes. Intus in alba natura grana coccinea agminata STÆHELINUS expressit.

CERATOSPERMUM MICHELI p. 123. t. 56.

Lichen Agarico proximum, seminibus lunatis P. ANTONIUS MICHELI distinguit.

*2212. CERATOSPERMUM nigrum, discoides, minimum, e diversarum arborum corticibus, imprimis Corylo crumpens MICHELI p. 125. t. 56. f. 1. †

9) p. 27.

2) p. 31.

J. GESNER

J. GESNER passim ex arborum corticibus. Etiam CL. GAGNEBIN in Fagis.

Valde simile Sphæræ, ovatum, de cortice erumpens, disciforme, punctatum, seminibus, ut MICHELII pingit, lunatis plenum.

- *2213. CERATOSPERMUM minimum cornucopioides, album & subhirsutum; feminibus incarnati coloris, autumnali tempore Lauri caudicibus adhærens MICHELII p. 125. t. 36. f. 3. †

CL. GAGNEBIN in variarum arborum cortice.

Petiolus cylindricus getit penicillum seminum lunatorum, miniato colore. Neutrum reperi.

CYATHUS.

CYATHOIDES MICHELII p. 222.

PEZIZÆ spec. LINN. n. 1215.

PEZIZA GLEDITSCH. p. 136.

Cum *Peziza* convenit, quod cavum sursum latefcens intercipiat. Differt, quod ea *cavea* plena fit feminibus, lenticulatis, compressis, de pediculo suspensis: in eo cum *Puccinia* proxima adfinitate conjunctus. Ea femina lata non proveniunt a), mihiq; manifestissimæ juniores plantulæ videntur, vivipara generatione ex planta matre productæ. Junior *Cyathus* velo gossypiceo quasi clausum b) ostium habet, deinde aperitur. Semina non sinunt cum *Peziza* relinquere.

- *2214. CYATHUS hirsutus, intus striatus.

Fungi non vesci 41. icon inf. LOESEL. n. 16.

Fungus exilis discifer Eph. Nat. Cur. Dec. II. ann. 6. obs. 110.

Fungillus minimus seminifer I. Eph. Nat. Cur. Dec. II. ann. 9. obs. 107.

Fungus sphaericus caryocaulatus BOCCONE mus. di. f. p. 301. f. 1.

Fungoides infundibuliforme, semine fetum, interne striatum, externe hirsutum VAILLANT. p. 57. t. 11. f. 4. 5.

Cyathoides cyathiforme obscurum, externe hirsutum, interne plumbeum, glabrum & striatum, MICHELII p. 222. t. 101. f. 2.

Fungus &c. SCHÆFFER. t. 178.

Icones etiam hujus & alterius NIGRISOLIUS dedit t. 4. f. 2. 3.

GLEDITSCHII & LINNEUS cum sequente conjungunt: nomen iste fecit *Peziza campanulata tenuifera* p. 1649. Conf. SCOPOLI p. 58.

Multis locis Bernæ; circa Ferrière, Tiguri &c. Circa Pantingen, in sylvis, inter Muscos, ad terram.

Radix alba, magna, prima facies subrotunda, vita gregaria. Adultæ plantæ figura est infundibuli sursum aperti; natura coriacea; vellus extus villosum fuscum; interior superficies levis, albida, a circulo maximo ad basin striata. Semina ex imo infundibulo acervata.

- *2215. CYATHUS sericeus, intus levis.

Fungus minimus axonomus CLUS. b. p. CCLXXXVII.

Fungus psycioides seminifer LOESEL. p. 90. ic. 16. ic. sup.

Fungi caryciformes, seminiferi MENZEL. pugill. rar. t. 6. MARSIOLI de fung. p. 17. 20. t. 1. f. 1. ad 6.

Fungus minimus seminifer II. STERBECK. l. c.

Fungus campaniformis niger parvus, multa semina plana in se continens FLUKNET. t. 184. ic. 9.

Fungoides infundibuliforme, semine fetum VAILLANT. p. 56. t. 11. f. 6. 7.

IC. Comm. Petrop. T. IV. t. 29 f. 1.

Cyathoides cyathiforme cinereum & veluti sericeum MICHELII p. 222. t. 102. f. 1.

IC. BATAREA T. III. f. 1. h. & SCHÆFFER. t. 180. & OEDERI t. 105.

In sudibus iste & asseribus provenit, aliquanto minor; circa Bernam passim; Tiguri &c. Juniori plantulæ globulus est fulvus, villosus, Lycoperdi similis. Paulatim secedit superne membrana villosa, quæ infundibulum clauderat, & nudat glabram caveam, in qua semina, ut in priori. Color dilute cinereus est; villus multo brevior, sericeus, & striz interiores nullæ, & tota planta aliquanto minor est.

Flava species SCHÆFFER. t. 179. & 181. mihi nondum occurrit.

112

PEZIZA

a) CAMERAR. Eph. Nat. Cur. Dec. II. ann. 7. obs. 3. Conf. Dec. III. ann. 6. obs. 274. VALIGNERI apud MARSIOLI & in Giorn. de Letter. Suppl. 3. p. 296.

b) BATAREA t. 3. l.

PEZIZA c) DILLEN. *Cat. Gieff.* p. 194.

FUNGOIDES MICHELI p. 204.

& aliqui FUNGOIDASTRI Ejusd.

PEZIZÆ LINN. spec.

ELVELÆ GLEDITSCHII spec.

ENCOELIA HILL. pro *Pezizis cavis*.

Caro plerisque propria, fragilis, crassa, tamen etiam membranacea, & gelatinosa, plerumque villo subtili tecta, caveam fere aliquam continens, qua nota ab Agaricis diffidet, et si sunt inter ista ægre separabilia aliqua. Cæterum præter rugas aliquas natura *Pezizæ* similis est.

I. PEZIZÆ CAVÆ.

ENCOELIA HILL.

I. PEZIZÆ MEMBRANACEÆ.

*2215. PEZIZA membranacea, tubæ similis, marginibus replicatis.

Fungoidaster MICHELI t. 82. f. 5. 6.*Peziza infundibuliformis, disco patente, foveato, punctato* LINN. p. 1650. ob VAILLANTII nomen, sed nostra non punctata est.*Elvela petiolata corpore excavato infundibuliformi* GLEDITSCH. p. 41. varietas b.*Fungoides nigricans majus cornucopia forma* VAILLANT. t. 13. f. 22.

Tab. SCHÆFFERI 165. & 166.

In *Querceto die Hardt*. In *Sylva Sedelbach*.

Cespitosa planta, membranacea, lacunata, sursum concinne dilatata, labro tumente, replicato, alias simplici, quasi reflecto, alias in lacinias quasi floris alicujus dissecto. Campanula terrea cum aliquo rubore, labri pars reflexa umbrina, intus & extus lineis percurritur.

Huc *Fungoidaster*, ut puto, MICHELI t. 82. f. 7.An *Agaricum tubæ fallopianæ simile* LIND. *hort.* p. 272. 273?

*2217. PEZIZA membranacea, tubæ similis, marginibus erectis laceris. †

Fungoides tubulosum laciniatum fuscum BURBAUM. *plans. Hal.* p. 130.*Elvela petiolata tubulosa, margine inequali, lacero & multifido* GLEDITSCH. p. 40.Bernæ reperi. STÄHELINUS versus *Arlesheim*.

Membranacea ei natura est.

Cespitosæ tubæ ascendunt, violaceo, deinde calcario extus colore, intus fuliginoso, squamis decedentibus. Orificium lacerum, difformiter multifidum, nullo labro.

II. PEZIZÆ GELATINOSÆ.

*2218. PEZIZA bracteata, petiolo rugoso, fronde sanguinea, intus villosa.

Fungus non vesca XVII. LOESSEL. p. 92.An *Fungoides auriculam Jude referens, intus rufescens, extus candidans & farinosum* VAILLANT. p. 57. t. II. f. 8?*Peziza infundibuli forma rufa, extus albescens* Suppl. Pruff. p. 24.Sæpe reperi, misit etiam STÄHELINUS & GAGNEBINIUS. *Um das obere Fundament montis falsi. Circa Bex, Ferrière.*

Natura gelatinosa, color purpureus inelegans, utrinque concolor. Stipitis quoddam rugosum, planum, aut quasi tubulosum pulverulentum genus habet, quo ad Boletos accedit, inde nascuntur auriculæ varia figura, bracteæ, hinc convexæ intus cavæ, extus rugosæ, rugis versus ambitum productis & ramosis, deinde rugis exiguis, ad retis modum Fungum percurrentibus, intus villo velutino adpersis. Variat, colore ex flavo & sanguineo puro. Non rarum autem est, veras auriculas producere petiolo rugoso, hinc convexo, inde flavo, ex cujus quasi hilo frons bracteata prodeat, quæ ex ellipfi sursum decrescat. Ita coram video.

*2219. PEZIZA sessilis, infundibuliformis, extus hirsuta umbrina, intus nigerrima.

Bernæ & Gottingæ ad arbores, & in semitis cavis & umbrosis.

c) *Peziza* in Fungorum genere, qui sine radice nascuntur FLIN. L. XIX. c. 3.

Pediculi

Pediculi similitudinem habet, rugosam & brevem, inde dilatatur cylindri similior, deinde in conî speciem fursum latiore abît, quæ operculo multarum hedrarum quasi tegitur: paulatim superficies deprimitur, & cava species Pezizæ subit ad imum, vasculo theæ bibendæ destinato similis. Vidi etiam oram vasculi undique plicatam fuisse & rugosam. Junior dissecta, fere ut in Lycoperdo, corticem habet villosum, interiorem carnem gelatinosam, in areolas fere divisam. Tota planta carbonis atrorem habet, præter petiolum, qui fuscus est. Ambigit Lycoperdon inter & Pezizam.

2220. PEZIZA bracteata, cespitosa, plana, extus sericea.

Fungorum perniciosorum I. genus CLUS. p. CCLXXVI.

Agaricum auricula forma MICHELÎ p. 124. n. 66. f. 1.

Tremella sessilis membranacea, rugosa & crispâ, in formam griseum & concavum varie concupicata GLEDITSCH. p. 39.

Auricula Jude BLAKWELL. t. 334. BATARRA t. 3. F.

Ad vetulas arbores passim, potissimum ad Sambucos, Oxyacanthas.

Auriculam minus refert, quam purpurea, & coccinea Peziza, quas diximus.

Frons cespitosa, in universum equidem hinc semielliptica, inde quasi incita, ex quo hilo, ut in humana aure, plicæ in cavam faciem. Fungi exeunt; totus etiam ad modum bracteati nummi hinc eminentias habet, inde fulcos, & valles eminentis respondententes, eaque juga inordinata varie serpentino more producantur. Facies convexa tota villo brevi nitet, ex cinereo obscure viridi. Facies interior obscurior est, & levis. Siccatus Fungus durefcit, & fuscus tamen naturam gelatinosam in aqua recuperat c).

In officinas recipitur, sapore fungoso, sed paucissimi tamen usus est: infusa cum eo aqua ad gargarismos in angina d), adque oculorum simplices defluxus utuntur. Suspectam plantam præstiterit omittere e). Spurius pro eo Fungum vendi HILLIUS f).

***2221. PEZIZA gelatinosa, coccinea, scyphis conicis, simplicibus & gregariis. †**

In lignis putridis non infrequens.

Natura ei tremula, gelatinosa, pubes exterior levissima, ut in priori, sed color purpureus; figura incerta. Est ubi crusta, Agarici similis, late super lignum expanditur: est ubi difformis petiolus excavatum calycem gerit; est ubi scyphi loco varia aut auriculæ forma est, plerumque tamen integri sunt sessilesque scyphi, simplices aut multiplices.

III. PEZIZÆ CERACEÆ.

***2222. PEZIZA cava, albida, intus coccinea ALDROVAND. ic. p. 116.**

Fungorum perniciosorum XXIV. species II. CLUS. p. CCLXXXVII.

Fungus III. C. D. STERBEEK. p. 241. 242.

Fungoides coccineum, acetabuli forma MICHELÎ p. 207. n. 13.

Tabula SCHÆFFERI t. 148. sed color nostri multo elegantior est, nihilque flavi habet admixtum.

Pulchra planta ad orbitas viarum, & in terra argillacea non rara.

Variabili etiam figura est. Natura cartilaginea, fragilis, ceræa, extus subhirsuta; figura varia; in acetabula lata & auriculas ficta bracteatas, rugosas; etiam simplices in calyces, plerumque imperfectos & hilo incisos. Color extus albidus, intus pulchre cinnabarinus.

Fungoides pyxidatum intus coccineum, externe albidum, pediculo prorsus albo MICHELÎ p. 205. t. 86. f. 5. & Icon 4. t. 29. *Comm. Petrop. T. IV.* mera varietas est, in qua junior planta videtur petiolo inniti, scyphumque eo tempore exiguum habet, qui paulatim explanatur, & concha intus pulcherrime rubens subnascitur.

Non distinguo similem plantam, pulchre croceam & aurantiam, qualem SCHÆFFERUS depinxit.

***2223. PEZIZA bracteata, fordide lutea, subvillosa.**

Fungi Peziza Plinii COLUMN. *Epbraf. I.* p. 335.

Fungoides fusum, acetabuli forma, externe ramificatum, seu Fungoides maximum pyxidatum; VAILLANT. p. 57. t. 13. f. 1. MICHELÎ p. 165.

& *Fungoides* VAILLANT. t. 11. f. 8.

Fungus tenuis, ceræ flavæ similis, ventricosum mortarium referens BOCCONE *Mus. di. fis.* p. 300.

Fungi-

c) BREYNE *Fung. Officin.*

d) Certum esse auxilium LOBEL. *advers.* p. 434.

e) HOFMAN. *delic. flor. Altdorf.*

f) *Mater. medic.* p. 237.

Fungoidis alia species MICHELI p. 206. n. 1. 2. 3. p. 207. t. 86. f. 1.
Fungoides fuscum majus BUXBAUM. *Comm. Acad. Petrop.* T. IV. p. 283. t. 29. f. 1. line 6.
Fungoides lutescens, ollam referens EJSUD. *ibid.* f. 2. s. 7.
Fungi SCHAEFFER. t. 155.
 & *Auricule forma* t. 156.
 & *paulo latius flavus* t. 150.
Elvela corpore hemisphærico, excavato, exterius costis ramosis; & sibi invicem implexis circumdata, basi brevissima GLEDITSCH. p. 42. cum multis varietatibus,
Peziza cyathiformis, extus angulata, venis ramosis LINN. p. 1650.
 & *Peziza turbinata, coarctata* p. 1651.
 Describitur etiam in *Svenh. vetensk. Acad. handl.* 1763. trim. 4.

Ad terram, viarum orbitas, & margines viarum cavarum adclives. *A la Ferrière.*

Natura, quæ miniato 2222. ceræ albæ, fragilis, cartilaginosa, villus in cava superficie tenuissimus. Figura valde variabilis; hinc convexa semper, & inde cava, bracteati nummi similis, rugis ramosis & respondentibus jugis percurta. Frons incerta, auriculæ, ex petiolo rugoso subrectæ, hinc convexæ, inde concavæ, ex elliptica acuminatæ g): aut undosi Agarici in crustæ speciem expansi, semper tamen concavi, vasisque adeo lati, parumque profundi (*en Soucoupe*): porro vasis latissimi cylindrici; difformis modii; calycis bibendæ theæ destinati, vel glandis cupulæ, cochleæ, acetabuli plani, perfecti. Color albus, cinereus, fulvus, flavus, fuliginosus, ex rufo fuscus, sanguineus, semper semipellucidus.

In varietate, quæ hypocraterem refert, vidi motum elasticum vividissimum, & alterno subfultu pollinem subtilem, ad aliquot pollicum altitudinem, in aerem propulsum, ut fumum adscendere putares. Vidit etiam Cl. POPOWITSCH h).

*2224. PEZIZA terrea, petiolo rugoso, acetabulo hemisphærico gracili. †

Fungoides fuscum, pediculo longiori donatum BUXBAUM. l. c. p. 282. t. 29. f. 3. sed petiolus gracilior est.

An BATARRA T. III. ic. C.

In sylva Sedelbach.

Caro ceræ modo fragilis; pediculus crassius, rugosus, albus, latiusculus, gerit acetabulum frequenter ita parum cavum, ut pene plane non cavum sit, etiam deliquio interruptum. Color albidus vel terreus, superficies exterior granulis adpersa (*chagriné*) rugosa, & plicata.

*2225. PEZIZA fordide lutea, longissime petiolata, cupula parabolica. †

Icon BUXBAUM. l. c. f. 2. accedit.

Tota concolor, ex terreo lutea, petiolo gracili, fescunciali, calyce quam hemisphærium profundiori, parabolico, semuncis diametro & ultra, per oram subtiliter ferrato, quasi punctato.

*2226. PEZIZA fusca, petiolo longissimo, cupula hemisphærica reticulata Cl. HOFER. *Ab.*

Helvet. T. I. p. 50. *Basler merkwürd.* T. III. p. 271. †

In sylva die Hardt.

Natura tenera, fugax, altitudine spithamali, petiolo cavo, capitulo hemisphærico; toto reticulato.

Ad proximum accedit, reticulo solo diversus.

*2227. PEZIZA terrea, petiolo longo gracili, acetabulo extus subsæpero, plano aut concavo. †

Possit etiam esse *Fungoides fuscum, pediculo longiori donatum* BUXBAUM. l. c. p. 282. t. 29. f. 3. Est *Fungus* Sch. SCHAEFFER. t. 167.

Passim in sylvis reperi.

Petioli semper graciles, in planta matura uncialis & altior. Petiolus sæpe fungiformis, cinereus, extus subvillosus, deprimitur, vel oblique in auriculæ figuram abit, ovata, hinc brevi margine terminata, inde longa quasi epiglottide; alias acetabulum fit baviculæ simile, ovale, ora inæquabili, profunde cavum. Color intus semper terreus, exterius concolorem vidi, aut niveum.

*2228. PEZIZA petiolata, hemisphærica, ora dentata, extus villosa spadicea, intus alba & levis.

Fungoides

c) SCHAEFFER. T. 156.

h) Vom Meer p. 391.

Fungoides glandis cupulam referens, margine dentato VAILLANT. p. 57. t. VI. f. 1. 2. 3.

Fungoides piri inversi forma, ore lacero, & veluti coronato, ex albo griseo MICHELI p. 207. t. 86. f. 2. et si petiolum non habet.

Peziza globoso campanulata margine crenato LINN. p. 1651.

In sylvis. Ad abietes à la Ferrière

Caro ut in prioribus cerea & fragilis; petiolus brevis & gracilis. Calyx hemisphaericus, etiam paulo profundior: vellus exterius hirsutum, colore spadiceo, intus albet, & levis est. Margo supremus totus triangularibus dentibus inciditur.

*2229. PEZIZA fessilis, hemisphaerica, ora subdentata. †

Fungoides parvum nigrum, interne leve, externe rugosum vel striatum MICHELI p. 207. t. 86. f. 18.

Valde accedit ad sequentem, sed fessilis est. Extus ex flavo albicat, intus albo rufa; calyx hemisphaericus, ora dentata, minus accurate, quam prior 2228.

Puto huc SCHAEFFER. A. 167.

*2230. PEZIZA atra, cupula hemisphaerica, fessili. †

Hemisphaerica est, thestormi valculo similis, femunce altior, tota concolor & nigra.

*2231. PEZIZA fessilis, hemisphaerica, extus villosa, spadicea. †

Fungoides scutellatum, intus album, externe obscurum & subhirsutum MICHELI p. 208. t. 86. f. 4. *Elvela hemisphaerica excavata & fessilis, intus candida glabra, extus pilosa & suooberius* GLEDITSCH p. 46.

SCHAEFFERI t. 151 optime.

Icon BATARRÆ T. III. E.

In sylvis non infrequens.

Magnitudo glandis cupulae, & fere figura. Exterius ex spadiceo luteum vasculum est, villis longiusculis hirsutum; intus glabrum est, & albidum, cum levi adaspera Violae tinctura.

*2232. PEZIZA fessilis, tota alba, hemisphaerica, extus villosa. †

An Fungoides scutellatum album, foris hirsutum MICHELI p. 206. ?

Elvela hemisphaerica excavata & fessilis, radice longa GLEDITSCH p. 46.

Similibus locis, femuncis diametro, duriuscula, cavea hemisphaerica, colore intus & extus albo, villo exterius tenero, quasi mucido.

*2233. PEZIZA infundibuliformis, umbrina. †

Fungoides celastri infundibuli forma, fulvum, radice longa suberosa, perenni, MICHELI p. 205. t. 86. f. 10.

STÄHELINUS iconem misit.

Calyx infundibuli forma, extus saturate rubet, intus croceus est, cum oblique rubore; extus per longitudinem striis percurritur.

*2234. PEZIZA brevissime petiolata, viridis. †

In sylva Bremgarten ad terram putridam.

A praecedente differt colore flavescente, etiam viridi obscuro; natura fessili, acetabulo parum profundo, saepe imperfecto.

Albicantem dicit MICHELI t. 86. f. 15. cuius ceterum similis icon est.

*2235. PEZIZA flavescens, petiolata, scypho infundibuliformi. †

An Fungoides griseum, infundibuli forma, pendulum, pediculo donatum MICHELI t. 86. f. 13 ?

Ex cortice virgultorum fliccorum frequens provenit.

Multo priori minor, petiolo in juniore planta brevissimo, in adulta aliquot linearum. Scyphus infundibuliformis, conicus, sursum patens, erectus plerumque, tamen & inclinatus, naturae coriaceae, durabilis: figura tota vitrei scyphi, qualis vulgo ad vinum adhibetur. Color flavescens, tamen etiam cervinus & albidus. Diameter scyphi sesquilineae & lineae.

*2236. PEZIZA viridissima, petiolata, scypho infundibuliformi. †

In ligno querno frequens nascitur

Summa cum priori similitudo, sed color vividissime viridis, qualis est in viridi aris. Possit esse prioris varietas, quam natura ligno querno propria viridi colore tinxerit.

K k 2

2237. PE-

- *2237. PEZIZA minima fusca, petiolata, scypho infundibuliformi. †
In Carlinæ disco.
Multo prioribus minor, vix cæterum satis simili figura, sed colore fusco subumbrino, petiolo a scypho minus distincto.
- *2238. PEZIZA minima, alba, petiolata, scypho infundibuliformi. †
Fungoides infundibuliforme, pediculo incurvo donatum MICHELI p. 205. n. 14.
Omnium minima, linea minor, fungina, tenera, alba, subaquaia, scyphum ex infundibulo, & petiolo distincto compositum perfecte refert.
- *2239. PEZIZA nivea, infundibuliformis, brevissime petiolata. †
Fungoides minimum pyxidatum album, externe hirsutum, pediculo donatum MICHELI p. 205. t. 86. f. 15.
Peziza parvula candida, Sc. FABRIC. *busib.* p. 28.
In virgultis ficcis vulgo.
Junior plantula in globum contracta, villo suo niveo Trichiam refert. Paulatim subnascitur petioli species, a scypho non distincta, brevis, cæterum Fungus est glaber, tremulus. Scyphus non profundus, villum adultus dejicit, & obiter inspectus planus anulus videtur, intus perforatus. Natura plantulæ ceracea, firmula, color undique niveus, diameter intra lineam.
Ea est *Evela* GLEDITSCHII p. 46. n. c.
- *2240. PEZIZA minima, petiolata, coccinea, hirsuta. †
Fungoides minimum cernuum, coccineum totum, pediculo donatum MICHELI p. 205. t. 86. f. 12.
In cortice putrescente, primo vere.
Priori potius minus hirsuta, scypho hemisphærico, aut parabolico, petiolo distincto. Totus carnei elegantis coloris, cæterum aciculæ capite non major.

I. II. PEZIZÆ PLANÆ.

- *2241. PEZIZA flava, brevissime petiolata, plana. †
An *Fungoides scutellatum patulum minimum, aureum, externe subhirsutum* MICHELI p. 207. n. 25? videtur.
Peziza lutea minima verna DILLEN. *Casal. plant. Gieff.* p. 195.
In ligno putrescente, inque terra gregaria nascitur, lataque agmina efficit.
Petioli breves, rugosi, minus distincti; scyphi planiores, vix depressi, transversim sæpe latiores, diametro ad duas lineas, extus hirsuti, maturi glabri, colore undique aureo, etiam extus fusco aut albidio.
- *2242. PEZIZA fœtilis, aurantia, plana, annulata.
An *Fungi, qui in vinaceis nascuntur* MARSIGLI *gener. fung.* p. 18. n. 36. f. VII?
Fungus fimosus, bracteolatus, croceus PETIVER. n. 56.
Fungoides minimum scutellatum aureum, externe polline concolore adpersum MICHELI p. 207. n. 24.
Peziza disciformis fœtilis & *plana* GLEDITSCH. p. 45.
Peziza plana, margine convexo piloso LINN. p. 1651.
Icon VAILLANT. t. 13. f. 14.
Peziza Basler merkw. III. p. 274. cum icon.
Primo vere ad terram, in vallis urbium.
Discus aurantius planus, aut levissime excavatus, ubique extus anulo minus saturati coloris cinctus, cavus, tener, diametro lineæ, aut paulo ultra.
- *2243. PEZIZA planissima, e glauco nigricans. †
Humilis, in ligno putrido, orbicularis, plana, ægre visibilis ob colorem, absque splendore, e livido nigra, a putrescente ligno vix diversa. Diameter intea lineam.
- *2244. PEZIZA fœtilis, glauca, extus albissima.
Unius lineæ diameter, sedes in Polyporo putrido.
- *2245. PEZIZA fœtilis, miniata, plana, ora ciliata. †
Fungoides coccineum lentiforme, oris pilosis MICHELI p. 207. t. 86. f. 19. DILLEN. l. c. f. 3.
Fungus minimus scutellatus, coloris aurantii VAILLANT. t. 13. f. 11.

Pro varietate prioris 2242. GLEDITSCH.

In orbitis viarum, autumnos, etiam in lignis putridis.

Orbicularis est, fessilis, plana, aut vix quidquam cava. Junior oblonga, cylindrica, alba, pilosa, extus pilis fuscis, etiam albis, undique villosa est: adultior pilos robustos, recta protensos, fuscios, undique tanquam radios expandit. Diameter duarum linearum.

β. Varietatem spadicem non separo.

γ. Nec flavam, in sylva v. Cl. GAGNERII locum.

? 2245. PEZIZA humida, exilis, late rubicunda *Basler merkwürd. III. p. 334.*

In alveo fontis.

Descriptio non sufficit. Fueritne nostra?

BOLETUS MICHELI.

PHALLI spec. LINN. n. 1212.

ELVELÆ spec. GLEDITSCH.

Cum Pezizarum ordine III. convenit carne ceracea, fragili, subtremitula: petiolum etiam rugosum, ut nonnulla Pezizæ habet, sed differt capitulo. Id enim non cavum est, acetabuli figura; sed convexum, alias bracteatum planum, multiforme, alias omnino rugosum, cancellatum, cylindricum, conicum, aut ovatum. Character fere in petiolo est, carnisque natura, quare cum Peziza a Cl. GLEDITSCHIO conjungitur.

* 2246. BOLETUS capitulo explanato laciniato.

Icon BATTARRE t. 11. G. MICHELI f. 8. SCHÆFFER. t. 154.

α. Fungus autumnalis, velus apex flammis MENZEL. pugill. var. t. 5. f.)

& Fungoides fungiforme, crispum & varie complicatum, pediculo tenuiori non fistuloso MICHELI p. 204. t. 86. f. 9.

Icon BATTARRE H. SCHÆFFER. t. 159. 160. 161. 162.

Helvela pileo deflexo, adnato, lobato, difformi LINN. p. 1643.

Etvela petioli lamina in formam capituli deorsum plicata, laciniata & crispa, petiolo fistuloso, friato & rimoso GLEDITSCH. p. 36.

β. Fungoides fungiforme crispum, laciniatum, & varie complicatum, pediculo crasso; friato, rimoso & fistuloso MICHELI p. 204. t. 86. f. 7.

& plures plantæ ejus loci.

Pallium in sylvis reperit, cum STAEN. in sylva die Harz & Gundeldingen, autumnali tempore. A la Ferrière.

Petioli simplex, rugosus, aliquot uncias altus; sulcatus & plicatus, gracilior *) quam sequenti. Capitulum in α. simplex & planum, aut fastigiatum, aut bicolle, Episcopalis mitræ non dissimile, semper simplex & parum divisum. Albidus est & brevi villo serico tonso simili adpersus. In β. pediculus sæpe latissimus, difformis, quasi ex coalescentibus Fungis factus, perforatus & rugosus, planus. Pileolus est lamina ampla, planiuscula, plicata, varie laciniata, semper simplex, neque perforata. Vidi petiolum absque capitulo, palmato sine deliisse. Pars terræ propiote sæpe fuliginosa.

Edulis est.

* 2247. BOLETUS capite terete, reticulato.

α. Ovato pileolo Tuber TRAG. p. 939.

Fungorum esulentorum genus I. CLUS. bist. p. CCLXXII.

Boletus esulentus rugosus albus, quasi fuligine infectus I. R. H. t. 229. A. MICHELI p. 204. t. 85. f. 2. & 6.

Icon STERBECKII n. 10. B. G. D.

β. Pileo vastissimo, sphaerico, flavo SCHÆFFER. T. 199. f. 5. 6. STERBECK. I.

γ. Pileo conico.

Fungorum

*) An iste, quem maximum candidum, apici flammis comparat, insignibus pediculis PERM. L. XXII. c. 23?

*) MICHELI f. 9.

Fungorum esculentorum I. gen. Spec. IV. CLUS. l. c.
SCHEFFER f. 1. 3. 4. STERREK. A. H. OEDER. 2. 53.

3. Pileo bicolori OEDER. t. 53.

a. γ. Phallus pileo ovato, cellulato, nudo, rugoso LINN. p. 1648.

Phallus capitulo fastigiato, subtus operculato, petiolo nudo GLEDITSCH. p. 59.

Planta variabilis, verno tempore per sylvas emicat, Ulmorum amans. In sylvis ad Vervai pertinentibus: sub Ulmis supra les prés novés cis Bex, &c.

Caro similis & tenerimus villus, & petiolus latus, rugosus, cavernosus, cavius. Capitulum aliter se habet. Ab ejus basi laminæ elevatæ ad apicem adscendunt, de-viz & undulatæ: earum intervalla rugæ transverse, humiliores, perambulant, eæ-que juga majora conjungunt. Color albidus, etiam luteus, juga & totus fungus non raro fuliginosus. Figura variabilis, nam capitulum modo sphericum est, modo ovatum, modo in conum fastigiatum.

Odor fatuus est, sapor siccorum Boletorum egregius, inque culinis notissimus, & inno-ccuus, nisi forte ex insectorum corruptela periculum natum fuerit a).

Numerosas varietates CLUSIUS habet, & MICHELII, tum BRADLEY b).

Non est Boletus veterum, qui manifeste ex volva erumpat.

PHALLUS MICHELII.

*2248. PHALLUS volva exceptus, capituli apice patulo GLEDITSCH. p. 55.

Fungorum noxiorum generis XXIII. Spec. 5. CLUS. p. CCLXXXVI.

Phallus vulgaris totus albus, volva rotunda, pileolo cellulato, ac summa parte umbilici pervio;

MICHELII p. 201. t. 83.

Phalli impudici LINN. Species p. 1648.

Tabula 196. 197. 198. SCHEFFER.

Non repertus in Helvetia, sed Cl. GAGNEBIN scripsit, & legisse in Comitatu Burgundia; vix semihoræ distantia ab Episcopatus Basileensis parte foedere cum Bernensibus unita.

Descriptionem plantæ non vix illubenter addo. Volva ovata, radicata, initia fungi continet, viscido succo plena. Inde rupta volva Phallus erumpit, & ad veretri similitudinem riget, odore Brassicæ putridæ, cum qua Cl. GAGNEBIN comparat: dum volva basin Phalli amplectitur. Caro, quæ Boleti, cerea, cellulosa, cellulis exiguis. Capitulum glandi penis simile, parvum, ovato conicum, concavum, in apice umbilico pervium, quasi urethra, visco obductum, cæterum reticulatum, re-ticulatum, quam corpus, crassiori, margine glandis libero, serrato, revolutum.

Ita Cl. GLEDITSCH. Non satis vero certum est, hunc potius quam priorem GLEDIT-SCHII Phallum a GAGNEBINIO lectum esse.

Igne subjecto de Phallo sal volatilis adscendit: Vires ei urinæ tribuuntur c).

AGARICUM.

AGARICORUM ord. VIII. MICHELII p. 124.

& FUNGOIDASTER MICHELII p. 200.

ELVELÆ spec. LINN.

TREMELLÆ spec. LINN.

ELVELA LINN. n. 1214. cujus unicam speciem facit.

Accedimus ad classem copiosam Fungorum veriorum: difficilem eam reddit inconstantia colorum, figuræ, duritatis: paucitas partium, a quibus discrimen sumas. Summam etiam difficultatem facit, quod plerosque omnino exsiccare nequeas: neque servare, ut comparando distinguas. Delineatos equidem hætenus conferre possis, & ipse circa quadringentas icones describi curavi d): etiam tunc tamen difficultatem facit plantarum in dies mutatio, quarum prima ætas ab ultima diffideat.

Genera paulo plura, quam LINNÆUS recepi, pauciora, quam MICHELIIUS.

Agaricum utrinque sibi similem, natura ipsa separavit. Merulium ab Amanita, facillime

a) LISTER. travels. p. 154.

b) Farmer. direct. p. 65.

c) BUCHNER. Miscell. 1710. p. 1023. 1024.

d) Coloris in libro servare docet Cl. POPOWITSEH. vom moere p. 122. sed non faccedis in omnibus.

facillime separet, & perutile est certe, si genera alioquin vastissima aliquantum sublevare licuerit.

Sessiles & petiolatos Fungos olim separavi, & facile e) possunt, cum in petiolatis petiolus naturam a pileo aliam habeat, undique semper teres & levis, neque laminatus, neque ventosus, neque tabulosus, neque echinatus: cum in sessilibus autem fungis nulla pars sit, quæ inferne non periode laminis, poris, tubulis, venisque se distinguat. Interim tamen consilium mutare melius vultum est, & retinere quidem genera à diversa faciei inferioris fabrica definita: cæterum sessiles fungos cum petiolatis conjungere. Non videtur cum natura consentire, ut sessiles a petiolatis separentur, quorum utrique similibus modis inferne per poros, tubulos, aculeos, laminas a se invicem distinguantur: omitto quod aliqui eodem fungos alias petiolatos provenire ajant, alias in arboribus sessiles nasci.

Erunt ergo nobis Agarica, sive petiolata fuerint, sive sessilia, quibus inferior superficies levis & simplex est, nullis poris, tubulis, aculeis, venis, laminisve varia. Plana superficie a Clavariis differunt, a Peziza, quod in cavum non deprimantur, a Lichene, quod nulla granula, floremve, aut fructuum imitamenta proferant f).

I. SESSILIA.

I. SUPERFICIE UNICA.

Hi plantarum seriem ordiuntur, cum a succis arborum concretis uno gradu differant.

*2249. AGARICUM lenticulare. †

In sylva reperi ad terram sessilem massam, fungosam, albam, undique ejusdem naturæ, perfecte solidam, convexam & pulvinatam, natura extus concolore, cinerea.

*2250. AGARICUM sebaceum, undulatum, ex albo spadiceum. †

Ad lignum putridum late expansa crusta, quasi sebum effudisset, in grana coactum, lineis & sulcis distinctum, duritie fere sebi, colore albo, cum spadiceo & livido. Fætor acris.

*2251. AGARICUM crustaceum, flavum, resinæ simile. †

Fungus non vespis XXX. LOESEL. p. 56.

An Agaricum, Lichenis facie, aureum MICHELI p. 124. n. 11.

Fungiformis materies flavæ, crusta rubente SCHEUCHZER. in possib.

In corticibus putrescentibus passim reperi. Circa Glanzenberg SCHEUCHZERUS. STR. HELINUS in Bruderholz.

Similis Galbani lacrimis, varie contorti, tuberculosi, colore aurantio, & sanguineo pulchro: tenax & vegetabilis.

*2252. AGARICUM purpureum, undulatum. †

Pulchram plantam non dudum in cortice reperi, colore amœne purpureo, lata & adherente crusta, undis & jugis varia, rotunde semper inæquali.

*2253. AGARICUM crustaceum, laciniatum, ochroleucum. †

Amplissima crusta, etiam pedalis, super Gramina & Muscos effusa, ad Stalactitis modum, tuberculosa, ochroleuca, mollis, nulla certa figura, nisi quod gramina & plantulas teretibus vaginis obducit, terram vero crusta obtuse & obscure lobata regat.

*2254. AGARICUM crustaceum, subcartilum, acute laciniatum, stercoris humani odore. †

Annon Agaricum lichenosum album, eleganter laciniatum MICHELI p. 125. n. 15.

Lichenem imitatur crusta, non coriacea, late expansa, etiam acute laciniata, inque aliqua quasi cornua protuberans, tenuis, albo calcei colore. Recens fungus inodorus est, siccus fætorem stercoris humani imitatur.

*2255. AGARICUM crustaceum, acute laciniatum, albissimum, coriaceum. †

Multis locis reperi in Muscis & graminibus, Gottingæ & Bernæ.

Late maculæ sunt & crustæ, etiam pedales, non ineleganter lacinatæ, palmatæ, lobis

L 1 2

ex

e) Bona signa dat, quibus Fungi ab Agaricis separent. f) WARLTON nunc. plant. cur, Cl. MULLER præmiser. p. 44.

ex centro latefcentibus, per extremam latitudinem acute & varîe incîsîs, etiam erectis & imbricatis, natura coriacea.

*2256. AGARICUM crustaceum, rotunde lobatum, superne villosum. †

Faciem Agaricorum verorum incipit imitari; ejus crustæ lobis sunt semiellipticis, imbricatis, etiam superioris faciei convexitate, ejusque natura villosa est. Sed nullam superficiem inferiorem habet, & Graminibus Mucisque nudis incumbit. Color albus, concolor.

II. DUPLICI SUPERFICIE.

I. AGARICA GELATINOSA.

*2257. AGARICUM gelatinosum, granulatum, flavo rufum. †

Annon *Nosfch granulatus coccineus, arboribus imasens* VAILLANT. p. 144.

J. GRESNERUS ad trabes, ego in corticibus arborum passim reperi.

Caro gelatinosa, tremula; tubercula pene sessilia, colore mali armeniaci.

*2258. AGARICUM gelatinosum, coccineum, lobis crassis, dentatis. †

Crusta gelatinosa, planiuscula, per terram putridam & arborum tabescentia folia spargitur. Ex ea quasi clavæ eriguntur, sed inæquales, dentatæ & difformeæ. Color undique coccineus, elegans.

*2259. AGARICUM gelatinosum, scutatum, obscure flavum. †

Ad ramos arborum integros cespites vidi; iconem etiam STÆHELINUS olim misit.

Modo sessilia sunt, modo imaginem aliquam pedunculi habent, scuta orbiculata, convexa, lineata, margine plerumque integro, aliquando inciso, unciali diametro. Color obscure ex flavo spadiceus; caro tota gelatinosa & tremula.

*2260. AGARICUM gelatinosum, flavorufum, superne tuberculatum.

Fungus juniperini HOFMAN. *delic. flor. Altdorf.*

Annon *Agaricus luteus viscidus* & *mollis* BUXBAUM. *Cent. V. t. 2. f. 2.*

Agaricum gelatinosum & *cespitosum, infundibulum dimidiatum referens, sordide aureum* MICHELI p. 124. n. 4.

Tremella sessilis, membranacea, auriformis, fulva LINN. p. 1625.

Ad Juniperos frequens, reperi in valle *Emmia*, supra Biennam, &c. STÆHELINUS supra *Dornach*, GAGNERIN ad sabinas hortenses.

Verna planta utcumque auriculæ figuram exprimit, aut renis fere, aut ellipseos transversum late, hinc convexæ. Natura mollissima, pene diffuens; convexa facies tuberculis aspera, inferne levis. Color sordide aurantius.

Aquam stillatitiam aliqui ad oculorum mala, & ad paralyfin ex arthritide superstitem laudarunt g).

*2261. AGARICUM gelatinosum, intortum & mesenteriforme. †

Fungus mesentericus STERBEEK. p. 259. n. 129. t. 26.

Nosfch luteum, mesenterii forma VAILLANT. t. 14. f. 4.

Evola membranacea multiplex, membranis sessilibus, fimbriate plicatis GLEDITSCH. p. 51.

Agaricus membranaceus, gelatinosus, sinuosus, aurantii coloris FABRIC. *butib.* p. 26.

Ad ligna demortua non infrequens. *Um Binningen.*

Radix ex ligno prodeuns, colore tincta saturatori, & quasi verissimo adipe perfusa. Initia refert vulgaris Agarici elliptici & imbricati. Inde in plicas contorquetur multiplices, mesenterii similes, potissimum cocti; nullum enim animal adeo numerosas lactes habuerit. Caro gelatinosa, tremula, villus brevis; color in juniori albus; inde luteus, porro leoninus obscurior.

Edule est b).

*2262. AGARICUM gelatinosum, imbricatum, villosum, zonis superne diversicoloribus, inferne unicolor, rugosum.

Agaricus squamosus & *lichenosus, substantia gelatinosa, superne variegatum* & *villosum, inferne primum violaceum, postea griseum, & mesenterii instar corrugatum*, MICHELI p. 124. t. 66. f. 5. SCHÆFFERI t. 168.

Agaricus

c) *Eph. Nat. Cur. Dec. I. append. ad ann. 6. 7.*

b) SETVERT. p. 83. *Bresl. Saml. ann. 1719. p. 148.*

Agaricus gelatinosus, membranaceus, fimbriatus, obsolete purpurascens FABBIC. *hurrb.* p. 245.
Elegans planta passim nascitur ad traves humidas & arbores emortuas, Tiguri, &c. CL. GAGNERIN.

A paulo precedente longissime differt. Agaricorum verorum modo, ex arboribus pro-
dit squamis ellipticis, imbricatis, superne convexis. Convexa superficies arcibus
ellipticis, concentricis, diversicoloribus pingitur, villo adpersis sericeo, in aliis zonis
longo, in aliis perbrevis. Vidi fuscam concolorem fuisse, sed etiam albidum, alias
varicolorem, ut sibi succederet viridis zona, cinerea, nigra, glauca, nigerrima,
albida, cinerea aliquæ, albida, fulva, alba, cinnabarina. Inferior facies ad *Peziza-*
rum modum rugis ramosis percurritur, continuo violaceo & spadiceo colore, villo
tenuissimo, quasi polline. Caro tremula, quæ *Peziza*.

Precedens non subtus, sed totum crispatur, neque supernam convexitatem ab inferiori
venosa distinctam habet, neque adeo conspicuum villum.

II. AGARICA CORIACEA.

*2263. AGARICUM coriaceum, squamis ellipticis imbricatis, superne villosis & diversicoloribus†
Lignosus aureus Quercus Fungus STERBEEK. p. 245. n. 116.

*Agaricum squamosum & lichenosum, membranaceum, superne hirsutum & variegatum, inferne
subobscurum & insular sericeo villi natus* MICHELI p. 124. n. 8. & forte n. 7. t. 66. f. 2.

Ad ligna emaricida.

Satis precedentis simile, inferna superficie, etiam initis venarum modo rugosis, minus
tamen longe progressarum; cæterum brevi villo nitet; superior superficies villo-
sa, zonis diversorum colorum, tota flava, tota fusca, albicans & hirsuta; & in-
ferne color carneus est, aut purpureus; aut fuscus; aut superne varius, inferne
ex violaceo fuscus. Duritate, & longioribus rugis, a priori differt.

*2264. AGARICUM squamis ellipticis imbricatis, sinuatis, superne album & hirsutum;
inferne violaceum.†

An non idem *Agaricus membranaceus Tenias*, superne albidus, villosus, fasciculatus, inferne
nigricans, levis *Basler merkwürd.* p. 2095.

Pulchrum Fungum ad terram reperi.

Magnus est, semipedalis, non crassus, superne albus, subluteus, inferne violaceus, abs-
que venis, ora flavescens, levis absque rugis, paulum plicatus. Natura dura, sublignosa.

*2265. AGARICUM imbricatum, squamis ellipticis, superne villosis cervinis, inferne glabris
flavisque.†

In ligno emortuo.

Squamæ longæ, graciles, ut unciam vix superent, obtusissime lobatæ, non crassæ.
Superior superficies villosa, villis per anulos concentricos dispositis, cervinis. Inferior
superficies flava, levissima.

*2266. AGARICUM durum, crassissimum, ambitu elliptico, superne villosum & fulvum,
inferne albidum.†

Agarico pedis equini facie L. R. H. RAJI, &c. adâne, nisi iste ad polyporos pertineret.

Stereum crassissimum durum HILL. *hist. plant.* p. 35.

Ad arborum truncos.

Sectionem conii elliptici refert, cujus altitudo arbori adhæret, ambitus liber est, & con-
vexus, infima facies plana, albida; superna declivis, villosa, leonini coloris. Ca-
ro dura, filamentosa, sublignosa.

Suspicio esse initium Polyperi *Brossardiani*.

*2267. AGARICUM durum, cespitosum, infundibulis imperfectis, intus aculeatum.†
SCHEFFER. t. 164. & 145. forte & 146.

In sylva *Bremgarten*.

Dura planta, coriacea, pene lignea, Musco innascitur, multiformis, ut vix possis ejus
fabricam verbis definire. Lata est, gregaria, Coralloidis palmati utcumque similis,
tamen diversa, & infundibulis sit imperfectis, quorum pedes confluant; ambitus undu-
latus, & pene æque resectus est. Ea infundibula fere aperta hiant, neque unquam
formam veram infundibuli servant. Intus qua cavitas est, parietes lineis descenden-
tibus

tibus parallelis percurruntur, & infra eas lineas cutaneis aculeis squamisve ejusdem, cum tota planta naturæ, de fundo infundibuli surgentibus. Color terreus, subrubellus, facies exterior levis, cum tenero aliquo villo, fere pollinis similiori.

*2268. AGARICUM anulare, atrum, laciniatum. †

Agaricus sericeus fuscus VAILLANT. p. 3. t. 1. f. 4.

Agaricus, luteus clypeiformis, transjunctus PLUMIER. *Fougér.* p. 145. t. 168. nostram plantam exprimit.

Agaricus porosus, flabellum referens BUXBAUM. *Enum. plant. circa Halam*, etiam nostram exprimit.

Circa virgulta arida Fagi.

Anuli ramulum circumdant, longo ordine imbricati. Tæniæ sunt, quarum series totum ramum ambit, ad lignum planæ & integræ, versus ambitum peracute incisæ, *viscidene Quæsten*. Facies convexa, tuberculis inæqualis, concava subhirsuta est. Color sordidus spadiceus, & pene niger.

II. PETIOLATA.

*2269. AGARICUM gelatinosum, petiolatum, capitatum, flavum. †

Fungoidaster parvus, gelatinosus, lubricus, pileolo subviridi, oris subtus repandis, pediculis aureo fistulosis MICHEL p. 201. t. 82. f. 2.

Fungus gelatinosus flavus VAILLANT. t. 13. f. 7. 8. 9.

Tabula SCHEFFERI t. 149.

Leotia gelatinosa, capitulo subviridi HILL. p. 43.

In sylvis frequens, tremulus & debilis, cespitosus, petiolo fere flexuoso. Capitulum convexum, oris adflexis, laciniatis, circa petiolum contractis. Flavus est, etiam subfuscus, subviridis, denique totus viridis, etiam superne tuberculosus. Odor gratus Merulii.

In der Enge, im Bremgarten. Au marais de l'Eschelette.

*2270. AGARICUM petiolatum, gelatinosum, corallinum, capitulo sphærico. †

Fungus non vesicus 32. aut granulofus corallinus LOESEL. *flor.* p. 69.

Fungus omnium minimus strimatus croceus BOCCONE *mus. di plant.* p. 150. t. 110.

Funguli incarnati coloris, &c. *Basler merkwürd.* T. IV. p. 383.

Inter Muscos, qua ascenditur ad cacumen montis *Pantigen*: in sylva pone piscinam *Alfchwylensem*.

Cespitosus, petiolo duas lineas alto, pergracili, pileo dimidiam lineam lato, gelatinosus, chartam corallino rubore tingens, non tamen eo minus durabilis.

*2271. AGARICUM carneum, gelatinosum, petiolatum, capitulo sphærico. †

Fongi parvi globosi, ex ungue equino putrescente nati DILLÉN *Syn. III.* p. 13. t. 1. f. 3.

Coralloides fungiforme, ex ungula equina, luvide rufescens EJUSD. *Sylv. Musc.* p. 72. t. 14. f. 1.

A priori diversus est, inelegante colore, pallido, inconstante, petiolo ad terram crassiori, sursum angustato.

POLYPORUS.

POLYPORUS MICHEL.

& AGARICORUM EJUSD. Ordines 2. 3. 4. 5.

& SUILLUS EJUSD. Ord. I. p. 126.

PORIUM HILL.

& SOLENIA HILL.

BOLETI LINN. n. 1210. & GLEDITSCHII spec.

Bonum nomen, & characteristicum, novare non adinet, & debetur MICHELII memorie, post tot de plantis minimis merita, ut, quæ feliciter constituit, auctoritatem retineant.

Nam a Suillis Polyporos oporteat separare, diu dubitavi: nonnullos facillime separe, cum Polypori dentur poris simplicissimis, neque conspiciis tubulis, quos facile separe a Suillis, quorum tubulosam carnem ab inorganica facillime separe. Cum tamen in plurimis Polyporis veri tubuli sint, non visum est genera ex majori, aut minori, facilitate constituere, qua caro de tubulis secedat.

In primo

In primo nostro Polyporum ordine fateor, initia forte aliarum plantarum contineri, & suspicor, qui superne porosi sunt, per ætatem perfectiores reddi, liberoque, & poros suos in legitima facie habere, quæ terram respicit. Quoad tamen hæc suspicio per accurata experimenta confirmata fuerit, utilius visum est, stirpes distinguendi habitus, cum distinctis nominibus proponere.

I. CARNE NON SEPARABILI

I. SESSILES.

I. UNICA SUPERFICIE.

*2272. POLYPORUS crustaceus effusus, farinosus, albus. †

Agaricum terrestre medullam panis referens MICHELI p. 121. t. 65. f. 2.

An *Boletus crustaceus inversus*, tubulis connatis GLEDITSCH. n. 11. p. 77 k qui certe huius est ordinis.

Brumali tempore, in sylva Bremgarten, GESNERUS etiam reperit. In cisternis GAGNEBIN Crusta difformis late lignum putridum obducat, terramve; colore ex flavo albido. Tubuli superne adparent, porique. Odor dulcis est, ut edulem plantam promittat.

*2273. POLYPORUS crustaceus, albus, undis crispatis. †

Corallifungus argenteus, Omenti forma VAILLANT. p. 41. t. 8. f. 1.

Agaricum squamosum crispum, superne album & lanuginosum, inferne primam ejusdem coloris, deinde rufescent, tenuissime, eleganter & varie perforatum MICHELI p. 120. n. 7.

Omentum vituli aut ovis expansum egregie refert. Crusta lata lignum aut corticem obducat, passim in juga crispata eleganter revoluta, plantis alba, jugis flavescens, pinguedinosas strias Omenti referentibus. Superior facies porosa, nam inferior latet. In resectis arboribus reperi, tum Cl. GAGNEBIN.

*2274. POLYPORUS crustaceus purpureus. †

Lignis relictis, & in sectione uvidis adhæret. STREBELIUS etiam iconem misit.

Crusta multiformis, plana, rotunde lobata, superne purpurea, poris subtilibus plena, qui tubulos terminant, ex brevissimis laminis factos; color purpureus est, aut albus, limbo purpureo, etiam cæruleus. Si a ligno detraxeris, ea superficies simplex est.

*2275. POLYPORUS crustaceus, albidissimus, poris maximis. †

In ligno putridissimo reperi.

Crusta albidissima, mucilaginis facie, sed poris magnis, ad favi modum, superne perforata;

II. SUPERFICIE DUPLICI

SUPERNE LEVES, INFERNE POROSI

*2276. POLYPORUS frondosus, cespitosus, imbricatus, spadiceus, poris albidis. †

Florum fasciculus STERBECK. p. 259. n. 130. t. 28. A.

An *Fungus foliaceus major*, carnosior, dendroides, cristatus BARRELIER. ic. 1258.

Fungus major carnosior, dendroides, cristatus BOCCONE mss. di. fsc. ad p. 302.

Agaricum squamosum cespitosum, esculentum, cristatum & laciniatum, superne obscurum, inferne album, foraminulis brevissimis, rotundis, exiguis MICHELI p. 119. n. 13.

Tabula 129. SCHEFFERI & forte 128.

Boletus imbricatus squamosus & sessilis, tubulis minutissimis connatis, lobis fimbriatis, ramose foliaceis GLEDITSCH. p. 245.

Passim pulcherrimum Fungum reperi, potissimum ad dextra viæ ducentis ad Pontem novum.

Cespites sesquipedales, densissimi, similes ornamentis foliaceis, quæ de cassidibus insignium dependentia pinguntur: totus fit lobis planis, divisis & subdivisis, imbricatis, sæpe reflexis. Superficies superior fusca, sæpe cum admixta flavedine, lineata, levis. Inferne juniori in fungo plana & albida superficies. Paulatim pori, & laminæ, conspiciuntur, sine inæquali, poris amplis. Etiam tunc alias albacat, alias terreo colore est. Caro succulenta, fragilis, Fungorum lamellatorum.

In Alsatia edi Cl. GAGNEBIN.

*2277. POLYPORUS sessilis, carnosus, flavus, digitatus, maximis. †

Fungus caesarius ex Campenbou STERBECK. p. 170. n. 79. t. 12. lit. A.

M m 2

Fungus

Fungus ramulosus major atreus, nulla membrana superne reclus DILLEN. in Syn. III. p. 22. n. 5.
Tabula SCHAEFFERI 109. & conf. RITTER. Eph. Nat. Cur. Vol. X. append.

In horto meo ad lapidem, in auditorio ex pariete, in sylvis passim legi STABELINUS ad Juglandem.

Nostratum Fungorum maximus, quem bipedalibus squamis viderim. Aliæ semiellipticæ sunt, & imbricatim sibi imminet, aliæ digitatæ & laciniatæ, crassæ semper & obtusæ. Color utrinque flavus, superne magis aurantius, inferne flavus, citrinus, palearis, albidus. Lamellæ laceræ, poros relinquunt, ipsæ ab una linea ad sex longæ. Caro cucurbitacea est mollitie, & celeriter putrescit, succumque croceum stillat.

*2278. POLYPORUS sessilis, convexo planus, poris amplissimis albidis. †

SCHAEFFER. t. 101. & 102.

Etiā ex amplissimis est, pede longior, pariter mollis, cæterum diversissimæ fabricæ: superficies convexa fere conica, ochroleuca, cute lacera, in squamas efflorescente nigricantes, & reflexas. Pori perampli, quadrangulares, ochroleuci, marginibus ferratis, sæpe etiā imbricati, & reticulati.

Ad arbores & in sylvis.

*2279. POLYPORUS sessilis, convexo planus, spadiceus, poris fulvis, latioribus, angulosis. †
In caudicibus arborum. In acere Cl. GAGNEBIN.

Ex iis est, quibus squamæ crassæ, semiellipticæ, de ligno prodeunt. Superne spadiceus & color est. Pori inferne laceri, ampli: quos sæpe obturat gummi de Fungo effluens, pariter spadiceum.

*2280. POLYPORUS sessilis, convexo planus, albidissimus, superne hirsutus, poris latioribus. †
Agaricus villosus & *porosus candidus* DILLEN. Catal. Gieff. p. 193. *Sclægus* BUXBAUM. Cens. V. t. 5.

Ad arbores frequens.

Squamæ semiellipticæ grandes, de more in marginem acutum declives exeunt. Convexa facies villosa, alba, aut ochroleuca: caro dura, mollem tamen circa *Panex* vidi. Inferior facies alba, poris terminatur multilateris, difformibus, variz magnitudinis, qui ex amplioribus sunt.

*2281. POLYPORUS sessilis, hirsutus, superne fuscus, poris albis tenuissimis. †

Annon *Agaricus cinereus*, margine albo BATARRA t. 35.

Multo priori minor, squamis longis, parum latis, minime crassis, superne hirsutus, in fuscum languens, poris tenuibus & albis, vidi subviolaceos fuisse.

Ad arbores.

2282. POLYPORUS sessilis, cespitosus, planus, hirsutus, anulis varicoloribus.

Fungorum perniciosorum genus V. CLUS. p. CCLXXVII.

Agaricus, seu *Fungus mesentericus* STERBEER. t. 27. K.

Agaricus squamosus iridiformibus BATARRA t. 35.

Agaricum squamosum, superne sericeum, inferne album, foraminulis brevibus densissimis, angustissimis, & quasi pentagonis MICHELI p. 119. n. 11.

Fungus lignosus roseus variegatus BOCCONE p. 295. t. 8. n. 5.

Boletus corymbosus squamosus sessilis & *multiplex*, lobis varie divisis & expansis, rubris tenuissimis, connexis, angulosis GLEDITSCH. p. 70.

Boletus aculeis, fasciis bicoloribus, poris albis LINN. p. 1645.

Ad siccos arborum truncos vulgo.

Squamæ ellipticæ, undulatæ, longæ, parum latæ, imbricatæ, planæ, ficcæ, coriaceæ, superne villosæ sunt, variis coloribus. Viridis sæpe color solus regnat, & certe aliquis viror nunquam ab ea planta abest: intercedunt autem zonæ concentricæ luteæ, e rubro spadiceæ, subcæruleæ. Vidi totum flavum, totum cinereum. Inferior superficies alba, cervina, xerampelina, obscurior, ut Fungus vetustior est: poris parvis laceris, qui, detritis per vetustatem imis tubulorum ostiis, denique nudas lamineas relinquunt, ut ad Echinum accedat.

Huc etiā *Agaricus speciosus* BATARRA t. 34. B.

*2283. POLYPORUS sessilis, convexo planus, anulis varicoloribus, poris albis tenuissimis. †

Icon 330. B. TOURNEFORT. I. R. H.

Agaricus imbricatus laciniatus major BUXBAUM. Cens. V. p. 1. t. 1.

Icon SCHAEFFERI t. 106. & 136.

Etſi cum paulo priori communes habet lineas verſicolores, diverſiſſimus tamen eſt. Ad arbores frequens.

Nempe ſquamæ convexæ ſunt, in marginem acutum declives, quarum ſectio ſit triangulum reſtanguſum, cæterum latæ ſunt & ellipticæ, natura duriffima & inmarceſcibili. Superne fungus zonis diſcoloribus variatur, etiam cum gummeo ſplendore conjunctis, cætera glaber. Vidi intimam zonam ochroleucam fuiſſe, alteram pallentem, tertiam flavam quaſi gummi oblitam, quartam ex flavo rubram, nitentem, quintam pullam, ſextam ſubcæruleam. Hi colores per ætatem in fuſcum, & nigrum fieri, degenerant. Caro craſſa, alba, ſpongioſa. Inferius inter hircuſas lamellas tubuli ſequuntur, poris terminati tenuiffimis. Pori parvi, albi, in ſenio fuſci.

2284. POLYPORUS ſeſſilis, convexo planus, anulis diſcoloribus fulvis, poris ochroleucis.

Agaricus p) omnium Auctorum.

Agaricus ſeu Fungus Laricis C. B. MICHELI p. 119. n. 1.

Ipſe de laricibus decerpiſi en *Jorogno*, etſi rarum eſſe, & vix in decem q) milleſima arbore naſci BELLONIUS icribit. Quare adeo NEUMANN, Agaricum naſci, niſi arbor incidatur q*).

Squamæ pedis equini figura r), nempe breves, ſed altæ, craſſæ, ut triangulum, quod ex fungi ſectiōne naſcitur, altitudinem latitudini parem habeat, hanc minus, quam præcedenti, latam. Facies ſuperna diverſicolor, ex anulis ochroleucis, aurantiis & fulcis varia. Caro tenaciſſima, fomitis naturæ ſimilis, & ochroleuca. Tubuli quatuor linearum longitudine & ultra, poris ochroleucis, tenuibus.

Larigno ſolo paſſim utuntur, qui ex *Valle Tellina*, tum ex *Pedemontio*, *Valeſia*, *Rbatia*, *Tridentina*, & ex *Norico* in officinas mittitur s), etſi etiam albus Fungus in *Illice* t) natus alvum ducit. Debiliorem tamen larignum eſſe, & ex oriente officinas ſibi proſpicere Cl. LIRIATAUD v). *Diverſitatem maris* x) mali, longi, nigri, gravis, feminæ albi, levis, poroſi, fragilis, aut flavi maris duri compaſſi, feminæ albi, levis, cavi, variæ figuræ y), referrem ad diverſas Agarici ſpecies, Quernum lethalem eſſe FALLOPIUS z).

Noſter ſiccatus in pulverem album abit, qui ſternutationem æ*) acrimonia ſua ciet. Siccus idem, ut multa acria vegetabilia, in farinacum inertem ſaporem tranſit, tamen ut ultimo nauſeoſiſſimum quid a) & diuturnum linguæ inhzreat b). Ipſum halitum immaturi Agarici carpti venenatum eſſe BELLONIUS c), ut autumnio legere ſuadeat, non vere, quando ſucci plenus eſt. Cum ſpiritu vini dat tincturam rubicundam, Agarici ſapore, quæ in frigore concreſcit in ſubſtantiam olei gelati ſimilem, in igne d) liqueſcentem, extractum, ut puto, reſinoſum, cujus dimidia portio ex Agarico obtinetur d*). Tinctura ſpirituosa vomitum movet, tota deterior e). Extractum aquoſum amarum e*) mitius f) eſt, & deorſum alvum ducit, cumque ſale tartari g) paratum commode purgat. Ex tinctura ſpirituosa etiam reſina Jalapinæ ſimilis, magnæque copia, per alembicum aſcendit, valde volatilis h), quam non male vir Cl. Terebinthinæ tribuit. Alpicolæ didicerunt, per experimenta, alvum ducere, & familiare ſibi medicamentum ad pecoris morbos adhibuerunt i). Hirudinis alpinæ deglutitæ, intra 24. horas occiſuræ, peſſimos effectus dato ſiccō cum pipere Agarico in *Pedemontio* ſuperant k). Vomitus etiam ciet l).

Veteres inter purgantia receperunt m), bilemque ducere ſcripſerunt, ſi ad duas drachmas daretur.

p) Agaricum radix fertur Laſerpicii ſimilis, ſicile ſumma ſolutori, rariori, contextu fungoſo. Femina præfertur, quæ rectis intus venarum diſcoloribus conſtat, mas rotundus & compactus; utriusque gultus initio dulcis, inde amarus. Sunt qui Fungom eſſe adſcrmant, & in arborem caudicibus naſci DIOSC. L.III.c.1.

Ayaquon Fungus circa *Borſorom* naſcitur, colore albo. Ad obolos 4. ſumitur. In Gallia infirmus eſt. Mas amarus, femina initio dulcis, abit in amaritatem Plin. L. XXI. n. 57. Glandiferæ arbores in Gallia Agaricum ferunt, Fungum candidum adnatum, eodete inſcentem PLIN. L. XVI. c. 8. Agaricum RHAEZE ad MANSOR. L.III.c. 54. Agaricum SALADIN p. 249.

Ayaquon Ruri purg. Agaricum radix eſt truncō inſcens, lata, ſurgola SORDAS p. 23.

q) BELLON. *Conſer.* p. 26. q*) T. I. P. II. p. 177.
r) Convexa eſſe projectione ALDROVAND. *dendrol.* p. 179.
s) MATTHEOL. p. 617. FALLOP. purg. p. 50.
z) BRASSAVOLA *exam. ſimplic.* p. 534.

c) *Precis de la maſtere medic.* p. 299.

a) MASUS p. 51.

y) CHABAS *thériaq.* p. 117. ex *Delphinato*.

a) purg. p. 50.

a*) NEUMAN.

a) LEWIS *maſter. medic.* p. 338.

b) BERNH.

c) l. c. p. 26. b.

d) BERNH. *Fung. offic.* p. 20.

d*) UNCIE ſex ex libra ſemis NEUMAN. p. 546.

e) CARTHUSER. *maſter. medic.* p. 546. Unicm guttum vomitum movere NEUMAN. Vol. II. P. I. p. 13.

e*) Multo parcius NEUMAN.

f) CARTHUSER.

g) BOULDOG. *Hiſt. de l'Acad.* ann. 1714.

h) J. C. GWELIN. *Comm. Lët. Noric.* ann. 1733. n. 8.

i) VACCAS *egrotas* BOCCONI obſt. p. 126.

k) *Miſcell. Taurin.* III. p. 203. 204.

l) In MESSUR. p. 111. b.

m) RUUS purg.

daretr. Segniter tamen purgare jam JOHANNES MESUEN) monuit; nuperiores penitus de officinis eliminare malunt o), neque multo in usu est, nisi ad tingendum nigro p) colore fericum. Antidoti laudes g), & cardiaci r) medicamenti, & alexipharmaci s), eductis forte venenatis plantis meruit, si quas imprudens aliquis devorasset. In obstructis visceribus t), in arthritide v), ad acidas cruditates x) vidi laudatum fuisse. Multis a DIOSCORIDE commendatur.

*2285. POLYPORUS sessilis, convexo planus, miniatus. †

Ex albis CL. RAMSEK retulit, & ex America septentrionali habui.

Convexo planus est, & de genere, quod cum equino pede comparatur, cui nempe crassities ad latitudinem & longitudinem magnam rationem habet; ceterum minor, vix triuncialis. Pori tennes, natura lignosa; color utrinque miniatus.

*2286. POLYPORUS sessilis, cespitosus, convexo planus, hirsutus, fulvus.

Ad terram cum quisquiliis intricata massa, innumerabilibus squamis, non magnis, imbricatis, superne hirsutis & fulvo colore subvaccino, inferne poris tenuibus & albis, carne dura, ad fomitem apta.

*2287. POLYPORUS sessilis, convexo planus, farinosus. †

Agaricum igniarium, Agarici officinalis facie MICHELI p. 118. n. 1.

Fungus non veticus XXXVI. LOESEL. p. 97.

In Cereis non infrequens. Paulo ultra *Muri*.

Ambitus semicircularis, sed per ætatem difformis, amplissimus: facies superna convexa, glabra, alba. Succedit multa caro farinosa, friabilis, albissima, subamara, subfœcida. Inde tubuli incipinat, laminis facti subfuscis, terminati in poros tenuissimos, fuscis.

Ad Igniarium CL. GLEDITSCHUS g) revocat, sed nullo modo videtur ex hoc Fungo fomes posse parari, cui nulla sit tenacitas.

*2288. POLYPORUS convexo planus, durissimus, cinereus, inferne albidus.

Fungi arbori ad elychonia I. P. III. p. 840.

Agaricus pedis equini facie I. R. H.

Agaricum igniarium, Esc. MICHELI p. 117.

Boletus subrotundus, petiolo horizontali brevissimo, tubulis subtilissimis GLEDITSCH. p. 68.

Boletus aculeis; puberulus, levis, poris tenuissimis LINN. p. 1645.

Subviridem pingit SCHÆFFER. t. 137.

Ad arborum truncis. Ad fomitem parandum præfertur tiliaceus, deinde faginus, juglandinus deterior est.

Brevis, non latus, crassus, ambitu arcum circuli describit, ex suprema crassitie in aciem declivis, inferne planus; suprema facies levis est, umbrino colore, aut albo, etiam cinereo, inferna albida, etiam purpurea. Caro fulva valde tenax, ad fomitem apta: tubuli unciales; pori omnium minimi albi, per quos tamen tubulorum subfuscus color pelluceat. Pori inde subcrescunt tenuissimi. Remota cortice, & superficiali carne, reliquus fungus contunditur, difsecatur per taleolas, aut etiam integer cum lixivio aut cinere coquitur, malleo iterum contunditur, ficitur, dat fomitem, quo vulgo ad ignem conservandum utimur. Is idem fomes ad sanguinem supprimendum a) vulneribus utiliter imponitur: a Chirurgis paulum dissimili modo paratur, qui omnino a) hunc ipsum Fungum adhibent, neque ab eo quercinus b) hæmatodes differt c). Hujus fomitis impositi usu speraverunt Chirurghi posse periculi plenam artuum extirpationem evitari; cum etiam post amputationes ejus taleolis impositis, in multis exemplis, etiam summis Chirurgis d) testibus, sanguinis jactura subpressa fuerit; ut etiam

a) p. 51.

b) D. LUDOVICI *op. p. 64.* NEUMANNUS.

c) *Art de seigner en sage p. 63.*

d) PLIN. L. XVI. c. 8.

e) AVICENNA *cardiac. T. II.*

f) *ibid.*

g) SUIDAS l. c.

h) LISTER *de arthritide.*

i) *ibid.*

j) p. 79.

k) BERGII *foeset 1755. p. 69. De Fungo Hist. de l'A. cad. ann. 1762. p. 74.*

a) PALLAS *Chirurg. p. 69.* WATSON *Phil. Transf. Vol. XLIX. P. I. n. 7.* Etiam nostro CL. KUNNIUS utitur.

b) Fagino VERDIER. l. c.

c) WATSON. *Phil. Transf. Vol. 48. P. II. n. 98.*

d) BRYNE *Dec. I. ann. 4. obs. 150.*

e) MORAND. *Mém. de Chirurg. II. p. 225.* PALLAS l. c. GASPARETTI *obs. 4. fungo fagino: WARNER. Phil. Transf. T. 48. P. II. n. 78.* THORNHILL. *Phil. Transf. ann. 1755. n. 43.* BERGIUS l. c. etiam QUER. *Flor. Edin. II. p. 194.* Etiam alius in cella vinarum repertos sanguinem post amputationem continet *Phil. Transf. XLIX. P. I.*

etiam in putridis vulneribus, quæ vinculi usum excludant, feliciter adhibitus fuerit e); & post aneurysmatis operationem f). Vulnera celeriter sanant f*). Non tamen debent hæc nimium laudari, cum noster quidem fungus nihil possit, nisi adpressus g) retineatur, & etiam tunc ad majora vulnera h), adque cruris amputationem non sufficiat, ut magni Chirurgi nondum ei fidem i) dederint. Aliquando etiam æger interit, cum Chirurgus Agarico fîsus esset k). Quare post aliquam famam usus hujus remedii obsolevit l), in minorum arteriarum vulneribus non spernendum. Paulo aliter autem ad vulnera præparatur. Diffecatur in tres quatuorve partes, malleo tunditur, quoad fibræ lignosæ in pulverem redactæ dispereant, & fungus mollescat, lixivio vero non incoquitur m). Etiam internus usus in dysenteria salubris fuisse dicitur n).

*2289. POLYPORUS sessilis, convexo planus, inferne albidus, superne fulvis discoloribus zonis. †

Leon TOURNEFORT. t. 330. hunc exprimit.

Agaricus pedis equini facie BATARRA t. 37. E.

Agaricum 2. 3. 4. MICHELII.

Agaricus ferruginosus viridis BATARRA t. 33. D. E. F. G.

SCHÆFFER. t. 138.

Ad ficcas arbores.

Aliquanto planior est; anulis discoloribus superne pictus, ex flavo & terreo varie tinctus, variis zonis & sericeis: maturus calvescit, totusque fit spadiceus, vel fuscus, sæpe tuberculosus. Pori albi, tenues. Succum fundit purpureum, durus cæterum & tenax, aptusque parando fomiti.

Infecta miram huic Fungo faciem impertiunt. Minuti enim pori, in ampullas grandes, sphaericas, abeunt, perforatas & gummeum humorem stillantes.

Vidi petiolatum, egregie pedem equinum referentem, fulvum, concolorem, inferne album, sectione carnis tota purpurea.

Quam etiam inferne album fuisse vidi, absque poris.

*2290. AGARICUS coriaceus faginus hæmatoides GAGNEBIN. †

Cognomini Querno BREYNI & GARIDELLI similem esse, inque truncis fossis arborum abunde reperiri CL. GAGNEBIN.

Pellicula albæ Chirothecæ corio similis, pariter tenera. An diversus a 2289.

*2291. POLYPORUS sessilis, convexo planus, laciniatus, flavus, imbricatus & cespitosus. †

Agaricum squamosum, ibicibus larvis, & Oxyacanthæ plerumque adnascens MICHELII n. 6.

An Agaricus porosus. coloris sature aurantii DILLEN. Catal. Gieß. p. 192?

Fungus quernus insule Mona Hb. Nat. Cur. Vol. I. obs. 119.

Agaricus ignarius heteroclitus BATARRA t. 37. G.

SCHÆFFER. t. 110. f. 10.

Passim in cavis arboribus reperi. Au Saignolet de la Ferrière.

Figura priorum, & durities, & spongiosa caro, & pori pariter pertenuis, ex tubulis tenuissimis. Vidi laciniatum fuisse; & amat imbricatus provenire, æque ut priores convexo planus, sed modice pulvinatus esse. Superne colore late flavo est, subhirsutus, inferne flavus & concolor. In centro amat nigricare, anthracino colore.

*2292. AGARICUM sessile, petiolo horizontali. †

An Agaricum squamosum durum, totum album, superficialiter in filamenta tenuissima, serici instar veluti fissum, inferne argutissime & varie perforatum MICHELII p. 120. n. 16.

Agaricus aureus, sabelli effigie BATARRA t. 37. E. Refert SCHÆFFERI t. 110.

Ad arborum truncos non infrequens.

Siccus, ut priores, & immarcescibilis. Petioli genus habet, hilo centrali insertum: & per hanc plantam Agarici sessiles cum petiolatis conjunguntur. Nam nostro verus petiolus, duas tamen de sessili natura notas habet. Nam & horizontali est ductus, &

N n 2

poris

e) Phil. Transf. T. 48. P. II.

f) Journal de Medec. T. II. n. 5. VARDIEN. anglol. p. 35

ed 3.

f*) Verb. der Holl. Maatsch. VI.

g) WARNER. conf. PARKER. the ligature preferable to

Agaric.

b) WARNER. HARN. vat. med. T. V. p. 205. 106.

Dobias SCHWENKES Hod. Adans. t. 1. c.

i) Journal de Medec. II. n. 5.

j) SHARPE Phil. Transf. T. 48. P. II.

k) Chirurg. pharmac. p. 75. 74.

m) BAUME Elem. de Pharm. p. 81.

n) Journal de Medec. ann. 1757. 30. Mars.

poris perterebratus, uti ipsa Fungi inferior planities. Non perinde convexus est, ut igniaria Agarica, pulvinatus tamen, ambitu reniformi, superne cervinus, etiam striatus, ex cervino & luteo varius: pori albi, aliquando lutei & subvirides. Præcedenti 2291. proximus.

I. CARNE INDIVISA.

II. PETIOLATI.

POLYPORI MICHELI p. 129.

- *2293. POLYPORUS petiolo laterali, pileo cervino, poris cinnameis. †
Cl. GAGNEBIN misit, suam circa patriam lectum.
Petiolus niger, uncialis, quasi vernice oblitus, calamo æqualis, altero extremo sui Fungi insertus. Pileus levis, oris undulatis & contractis, cervinus, seu avellaneus, oris albis. Pori subtilissimi, obscure cinnamei; natura dura & perennis.
- *2294. POLYPORUS petiolatus, amplissimus, albidus, alveolis subtus quadrangulis. †
In sylvis.
Ex maximis Fungis. Pediculus crassus, umbrinus, semipedalis. Petasus amplissimus, dodrantis diametro, carne amanitæ tenera, planus, orbiculatus, ex albo ineleganter flavescens. Inferne alveoli quadrati, perampli, jugis dentatis albidis cincti.
- *2295. POLYPORUS petiolatus niveus, alveolis subtus quadrangulis. †
In monte Gurtén.
Pediculus brevis, ut Fungus sessilis sit. Pileus crassus, convexus, triunciali diametro, planus; inferius alveoli seu foramina perampla. In nigram putredinem continuo dissolvitur.
- *2296. POLYPORUS petiolo & pileo reticulatis, albo viridis, alveolis subtus reticulatis terreis. †
Polyporus alpinus cinereus, pileolo superna parte lacero & veluti tessellato, inferne instar sævi ample perforato MICHELI p. 130. t. 71. f. 2.
Præter colores ad priorem accedit icon a STÄHELINO missa, lecti o) in sylva Fungi, pone villam inter eas remotissimam, quæ Gundeldingen dicuntur, tam à la Ferrière.
Petiolus brevis, umbrinus lineis reticulatis pictus. Petasus convexus, semipedalis, ex albo viridis, reticulatus. Inferius alveoli magni, difformes, terrei, quadrati, angulosi, reticulati. Tres istæ plantæ sibi valde vicinæ sunt.
- *2297. POLYPORUS petiolatus, cespitosus, ramosus, lobatus, spadiceus, inferne albidus. †
In sylvis abiegnis. Circa Ferrières Cl. GAGNEBIN.
Petiolus niger, cavus, ramosus. Pileus lacer, elegans, lobatus, excavatus, spadiceus oris luteis, carne pauca, poris & tubulis brevibus, albidis.
- *2298. POLYPORUS petiolatus, infundibuli forma, cespitosus, intus nigricans, extus albus. †
Polyporus ligneus & cespitosus, infundibulum imitans, superne nigricans, inferne cum pediculo albus, areolis carbonariis innascens MICHELI p. 20. f. 6.
Icon SCHÆFFERI t. 125.
Boletus 2. p. 67. GLEDITSCH.
Ad ligna putrida.
Ligneus, immarcescibilis, cespitosus, figura infundibuli, inferne albidus, poris tenuissimis, laminis brevibus, petiolo infundibuliformi, etiam poroso. Intus cavus, lineis concentricis pictus, satore fulvus, ut per ætatem in nigram degeneret.
- *2299. POLYPORUS petiolatus, pileo fusco, depresso. †
Polyporus nigricans, coriaceus fuscus, pileolo concavo, ac in medio nonnihil umbilicato MICHELI p. 130. t. 70. f. 9. sed gracilis huic petiolus.
Boletus tubulis tenuissimis connexis, pileolo orbiculari, ad oras fornicato, centro depresso, petiolo gracili, radice bulbosa GLEDITSCH. p. 73.
In sylva Sedelbach.
Radix bulbosa, crassa. Petiolus fuscus, uncialis. Pileus planus aut depressus, orbiculatus, fuscus. Pori creberrimi, minuti.

o) Etiam in *Basler merkwürd.*

2300. POLY-

- *2300. POLYPORUS petiolatus, petiolo curvo, pileo pulvinato albo. †
Polyporus exiguus coriaceus albus, lignis adnascens MICHELÍ p. 130. z. 70. f. 7.
 J. GESNER. ad lignum putridum.
 Petiolus ex ligno curvus, uncialis. Pileolus pulvinatus, rotundus, oris contractis.
 Pori subtus majusculi.

II. CARNE SEPARABILI

I. PETIOLATI

SUILLI §) MICHELÍ p. 128.

& AGARICORUM Ordo I.

BOLETI spec. LINN. GLEDITSCH.

Suilli MICHELÍ a Polyporis reliquis differant, quod spongiosa medulla superior a tubulosa inferiori parte integre separari possit. Molles etiam sunt omnes, & pulposi.

2301. POLYPORUS carne secedente, petiolatus, anulatus.

Boletus luteus DILLEN. Catal. Greff. p. 18. t. 10. n. 1.*Solenia petiolo bulbofo* HILL. p. 38.*Fungus porofus autumnalis viscidus* BUXBAUM. Cent. V. t. 14. cui anulum tribuit.*Boletus stipitatus, pileo pulvinato, subrujido, poris rotundis confertis, flavissimis, stipite albedo* LINN. p. 1646.

SCHEFFERI Fungus n. 114.

Minime rarus in sylvis Dählbolslein, Bremgarten, & Burgdorffbölslein.

Petiolus gracilis, terrei coloris, etiam superne flavus aut sanguineus. Pileolus mollis, pulvinatus, colore leonino, terreo & fusco q). Inferne luteus est, absque admixto virore, colore saepe eleganti. Pori ampli, laceri, oris reflexis. In summo petiolo anulus membranaceus fuscus. Caro trita caerulefcit, & fungus fere viscidus est.

2302. POLYPORUS carne secedente, petiolatus, fulvus, inferne virescens.

Nonne Icon TOURNEFORTII t. 328.

Suillus esculentus crassus, superne fulvus, inferne initio albidus, deinde ex flavo virescens, pediculo ventricoso, & superna parti pilei concolore MICHELÍ p. 127.*Boletus stipitatus, pileo glabro pulvinato, marginato, poris compositis acutis, porulis angulatis brevioribus* LINN. p. 1646.*Boletus pileo hemispherico, tubulis angulatis, petiolo ventricoso* GLEDITSCH. p. 63. qui plures alios huc refert.Huc forte *Cerioncyces phragmites rufus* BATARRA p. 63. t. 90. A. B.*Welmagende Pilze* MULLER. in libello *Hafnia* ann. 1763. edito.

In sylvis toto autumno frequens.

Pediculus juniori fungo bulbosus, adulto longior, gracilior, modo terreus, modo lineis sanguineis varius, denique purpureus. Pileus amplus, pulvinatus & parabolicus, superne fulvus, etiam flavus, leoninus, terreus, virescens, fuscus. Caro mollis & flava: tubuli flavi plerumque cum virore, pori ampliusculi, laceri. Pollen feminalis viridis r).

Edulis est CL. MULLERO teste, bonique saporis; omnibus etiam Suillis vaccae pascuntur.

Paucos Boletos GLEDITSCHMIUS facit, etiam duos solos BUXBAUMIUS s), quorum prior est anulatus 2301. tum ille, ut puto. Verum si colores his in plantis non valent, nihil porro superest, ex quo distinguas.

β. Capite eleganter reticulato, fusco, lineis distincto luteis.

SCHEFFER. t. 108. 112. 130. 135.

Fungus porofus medius, superficie sordide alba, tuberculis castaneis variegata VAILLANT. p. 59. n. 6.An differt *Suillus castaneus inferne citrinus* GAGNEBIN.*Fungus porofus maximus, crassus, luteus, lacer, pediculo longissimo virescente* VAILLANT. t. 14. f. 6. 7. 8. & p. 19.

Petiolus albus, fartus, quinque unciarum, lignei sit coloris, dum adolescit. Caro multa, a sectione rubescens. Pileus lobatus, rotunde multifidus, ad hepatis alicujus animalis similitudinem, subspadiceus, umbrinus. Tubuli citrini.

Annon

§) Suilli venenis accommodatissimi PLIN. L. XXII. c. 23.

7) MULLER. p. 54. Habet LISTER. Phil. Transf. n. 110. & PICKERING. D. 473.

q) Spadiceo SCHEFFER.

r) Nov. Ephem. Nat. Cur. Vol. I. p. 14.

Annon idem *Boletus superne fusco castaneus, inferne pallide fuscus, pediculo obsolete albicantis*
Ag. Helvet. T. IV. p. 54.

2303. POLYPORUS carne secedente, subviridis, inferne aurantius.

In sylvis abiegnis.

Petiolus brevis, fungosus, fartus; plicatus, uncialis, reticulo venoso pictus. Pori aurantii. Pileus ex luteo subviridis.

2304. POLYPORUS carne secedente, petiolatus, leoninus, inferne cinnamens.

Fungus porofus, petiolo ovali, pileoli superficie splendide crocea VAILLANT. p. 60.

Huc puto *BATARRE Ceromyces crassus* p. 63. t. 29. A. B.

Fungus t. 107. 115. 123. & 134. SCHAEFFER.

In sylvis, Augusto mense.

Petiolus crassus, bulbosus, fartus, eleganter saepe purpureus, aut venis rubentibus varius. Pileus superne leoninus, aut cervinus, etiam flavus & terreus, demum inferne cinnamomeus, aut tabaci hispanici colore. Laminæ sublateæ, caro alba, contrita subcærulea: pori tenues, reticulati, moles in tota gente maxima.

*2305. POLYPORUS carne secedente, purpureus, inferne flavus. †

Fanis bufonis magnus STERBEEK. p. 136. n. 27.

F. SCHAEFFER. t. 133.

An *Ceromyces jayubinus* BATARRA p. 64. t. 30. F. G. P.

An *Suillus esculentus crassus, superne sordide rubens, inferne dilate lateus* MICHELI p. 127.

STEHELINUS in monte Crenzach, ego in Burgdorfbozlein.

Firmus, ut proxime sequens, & solidus, pediculo inferne paulum crassiori, flavo, reticulato. Pileus pulvinatus, cupreus, aut late purpureus. Caro flava, alba: tubuli breves: pori subtilissimi, pulchre citrini, lacte flavo aut ochroleuco manantibus: vix tres uncias superat.

*2306. POLYPORUS carne secedente, petiolatus, pileolo albido, poris violaceis. †

STEHELINUS pulchri Fungi iconem misit, qui ex minoribus est, fere ad duos pollices latus.

Petiolus bulbosus, crassus, terreus, brevis. Pileolus pulvinatus, crassus, superne albus in terreum declinans, inferne violaceus. Caro alba. Tubuli terrei.

*2307. POLYPORUS carne secedente, petiolatus, pileolo terreo, inferne aurantio. †

STEHELINUS in monte Muteto: ipse etiam legi.

Petiolus bulbosus, crassus, purpureus, superficie reticulata. Pileus ex amplissimis, terreus, fuscus, spadiceus. Caro alba, adrita cærulea. Pori oblongi lacerti, subtilissimi, aurantii, in centro miniati. Laminæ flavæ.

*2308. POLYPORUS carne secedente, petiolatus, pileo spadiceo, inferne pallido. †

Fungus tertius bufonis STERBEEK. p. 183. n. 18.

Fungorum esculentorum gen. XVI. Spec. I. CLUS. p. CCLXXII.

Fungus porofus, magnus, crassus L. B. III. p. 333. ex coloribus.

SCHAEFFER. t. 105. forte & 104. & 126.

In sylvis Basileæ, in der Hardt, & Bernæ, im Sedelbach.

Bulbus crassus, terreus, obductus venarum fuscæ reticulo, etiam purpureus. Pileus convexus, campanulatus, crassus, etiam reticulatus. Caro alba, firmior, edulis. Tubuli ochroleuci, etiam pulchre citrini, cæterum subtilissimi, qua nota a 2302. differt.

*2309. POLYPORUS carne secedente, petiolatus, terreus, concolor. †

An *Ceromyces cinereus* BATARRA p. 53. t. 30. C. D. P.

Ad vias frequens.

Petiolus conicus, superne angustior, longus, villis fuscis notatus. Pileus pulvinatus, campanulatus, per ætatem planior. Caro mollis. Foramina magna & lacera. Tota planta cinerea & fusca, concolor.

*2310. POLYPORUS carne secedente, petiolatus, pileo ovato miniato, poris ochroleucis. †

Suillus esculentus crassus, superne ex rubro ferrugineus, inferne albidus, petiolo concolori rimisq; seu striato MICHELI p. 127. forte & proximus, ex aureo fulvus.

Fungus

Fungus porofus magnus, crassus, tuberculis minimis exasperatus, colore aurantiâ exsiccati VALENT. p. 59.

An *Fungorum esculentorum* genus XVI. Spec. 3. CLUS. p. CCLXXII?

Fungus vesicosus XVII. LOESEL p. 84.

Fungus aurantius, pileolo longo STERBERG. p. 119. f. 16. f. A.

& alii plures.

Tabula 103. SCHAEFFER.

Ineunte autumnino, in sylvis non rarus.

Junior Phallum refert: pileolus nempe ad petiolum adtractus, ovatus, glandem penis exprimit. Petiolus cæterum villosus, terrei coloris, ochroleucus, fulvus, sæpe rimis transversis distinctus. Pileus amplus, junior adprime convexus, minimus, etiam violaceus, aut vaccinus. Pori magni, laceri, albidî, ochroleuci.

Edulis est, neque facile putrescit.

*2311. POLYPORUS carne secedente, petiolatus, pileo villosus, cervino, poris albidis. Annon *Suillus parvus crassus, pediculo, & superna parte pilei fulvis, sericea perbrevisque laminae infestis, inferne vero ochroleuca* MICHELI p. 128. t. 68. f. 2? videtur.

Fungus porofus tenuis coriaceus BUXBAUM. Cent. V. t. 15. f. 1. & Nov. Eph. Nat. Cur. l. c.

Fungus T. 121. SCHAEFFER, et si petiolus crassius est.

Verno tempore, Bernæ, Gottingæ, Basileæ in sylva die Hardt.

Natura ficior, ut minime, sicuti priores 2301. 2302, putrescat. Petiolus tenuis, brevis. Pileus planus, terreus, aut avellaneus, plerumque villis pubescens: pori magni, hexagoni, colore albo vel ochroleuco.

*2312. POLYPORUS carne secedente, spadiceus, inferne albidus, poris minutis.

In sylvis abiegnis.

Ex minoribus est, superne spadiceus, inferne subterreus, poris minimis, laminis coloris subligneis.

*2313. POLYPORUS carne secedente, petiolatus, roseus, inferne flavus. †

Pulchrum Fungum Augusto mense legi.

Minor prioribus, ad duas uncias altus, petiolo gracili, cylindrico, pileolo plano, rosei coloris, carne flava, poris latissimis & inæqualibus, flavis.

*2314. POLYPORUS semipetiolatus, lobatus, spadiceus, inferne cinereus. †

In sylvis abiegnis.

Semipetiolatus est, uni lateri inserto petiolo, pileo per oram lobato, saturate spadiceo, oris albicantibus, poris parvis, reticulatis, subcinereis.

II. SESSILES.

*2315. POLYPORUS sessilis, sanguineus, crassus, mollis, obscure lobatus. †

Fungus non vesicosus IX. LOESEL. p. 90.

Annon *Fungus magnus fistularis* GREW. p. 238. & minor EJUSD.

Fungus jecorarius pretextatus seu cristatus BUCCONE inus. di. fusc. p. 305.

Lingua in caudicibus Castanearum CÆSALPIN. p. 619.

Agaricum esculentum, Castaneis adiacens, latissimum, hepatis facie, superius ex rubro ferrugineum, inferne sanguineum, subtus ochroleucum MICHELI p. 117. t. 60.

Tabule 117. 118. 119. 120. SCHAEFFER, forte & 116.

Boletus corpore sessili, latissimo, superius lobato, inferius gibbofo GLEDITSCH. p. 77.

Poria lata rufescens, foraminibus majusculis HILL. p. 29.

Ad *Quercuum* radices, & in cavis arboribus reperi. STÄHELINUS ad *Salicum* truncos, circa *Neubauß* & *Münchenstein*.

Pulcher Fungus, in crassos lobos dividitur, & superne convexus, & inferne, ea nota hepatis non dissimilis, carne undique succulenta, molli, succo purpureo plena. Cutis striata, saturate rubra, facile secedit a carne purpurea, cujus fibræ in longum extenduntur. Sed etiam caro facile separatur a tubulosa parte, cujus cylindrici terminantur osculis, tumente carne circumdatis. Color in tubulis roseus, extremi pallent.

In cibum recipitur.

ECHINUS.

ERINACEUS MICHELI p. 132.

& DILLENII *Catal. Gieff.* p. 188.

& AGARICORUM Ordo 6. MICHELI p. 122.

HYDNUM a) LINN. n. 1210.

BOLETI spec. GLEDITSCHII p. 74.

A Suillo differt non poris & tubulis, sed aculeis & papillis, in parte inferiori eminentibus. Cl. GLEDITSCHII mavult cum Polyporo relinquere, quod, defractis osculis, sæpe in Polyporo tubuli aculeorum similitudinem b) induant, & in nonnullis misti sint tubuli & aculei. In maximis tamen generibus, quoad ejus fieri potest, specierum numerum minuimus, & in plerisque discrimen non dubium est aculeorum a poris.

I. ECHINI SESSILES.

aut certe

PETIOLIS DISTINCTIS DESTITUTI.

- *2316. ECHINUS sessilis, albicans, squamis ellipticis, superne villosis. †
Agaricus cinereus & *sericeus* PLUMIER. *Fouger. d'Ameriq.* p. 145. t. 169. A. figuram certe nostræ plantæ exprimit.

Agaricus 4. 5. & 6. MICHELI p. 122. t. 64. f. 3. 4. 5.

An *Fungus non vesicus* XL. LOESEL. p. 90?

An *Agaricus barbatus flavescens* BUXBAUM. *Cens.* t. 56. f. 1?

SCHÆFFERI t. 144.

STÄHELINUS ad truncos arborum circa *Münchenstein*. Etiam in sylvis reperi.

Squamæ crassæ, convexæ, subtus planæ, ex arboribus projiciuntur, ut in Fomite, eaq̃ue imbricatæ sibi imminēt. Convexa facies ochroleuca est, aut vaccina diluta, tota villosa. Caro solidiuscula, alba. Inferne laminas longas, pendulas, sescunciales demittit, albas, apice flavo, recurvo.

- *2317. ECHINUS ramosus, aculeis parallelis. †

An *Cornu Cervi calcinatum* STERBECK. p. 255. t. 27. f. G?

Fungus mucosus albus, villis patensibus, rufisformis BOCCONE *Mus. di. sicc.* ad p. 303.

& *Fungus abietinus niveus* EJUSDEM p. 304. ex STERBECKIO.

Agaricum esculentum cepitotium album, multifidum & denticulatum, denticulis asperis MICHELI p. 122. t. 64. f. 2.

Tabula 142. SCHÆFFERI.

Pulchram plantam non vidi, sed iconem STÄHELINUS misit, in monte *Muteto* lectæ. A la Chaux d'Abelle GAGNERIN.

Icon STÄHELINI paulo aliter se habet, quam SCHÆFFERI. In illa ex communi pediculo in ambitum, inque rotunditatem ovalem, laminæ ramosæ disperguntur & flexuosæ. Ex iis laminis, branchiarum certe manifesto similibus, longa serie, quasi in pectine dentes, aculei recti & paralleli, subulati demittuntur. Color undique albidus. Figura SCHÆFFERI nullam determinatam figuram habet, ramos perinde.

Edulis est.

- *2318. ECHINUS nigricans, squamis ellipticis, longissimis aculeis. †

Circa ramos pinorum nascitur.

Siccus erat, niger, squamis in transversum ellipticis, per oras obtusissime divisis, cæterum subasper. Aculei distincti, cylindrici, semunciales, setiformes, simplices, duri & acuti, multo magis distincti, & longiores, quam in aliis speciebus.

- *2319. ECHINUS crystallinus gelatinosus. †

Boletus 10. SCOPOLI p. 48.

Fungus non vesicus IX. LOESEL. p. 96.

Fungus erinaceus candidus, substantia gelatina HOFMAN. *Flor. Altdorf.*

In lignis putridis pulcherrimam plantam sæpe reperi.

Figura

a) Tuber nascuntur, quando comit *ATHEU*. L. II. p. 30.

b) p. 78.

Figura incerta est, ut tamen non raro quasi petiolum erigeret, exque eo petiolo in speciem aliquam auriculæ dilataretur, utcumque Pezizæ purpureæ adfinis. Caveam tamen veram non intercepti, & constanter faciem alteram plenam majoribus & minoribus aculeis habet, dorsum simplex. Totus glaciei modo pellucidus, cum albore, & subcæruleo colore admisto.

*2320. ECHINUS infundibuliformis, rufus, intus anulatus †

Fungus campanulatus lignosus STERBECK. p. 258. t. 27. lit. I.

Erinaceus infundibulum imitans, coriaceus, colore ex fusco ferrugineo, pileolo desuper veluti sericeo, & pluribus striis circularibus excavato MICHELI p. 132. t. 72. f. 4.

Agaricus ramosus, cornua Rangiferi referens MILLERI, BLAKSTONE Specim. p. 2. t. 1. & in Phil. Transf. n. 475.

SCHETTERI t. 139.

Aconitia cyathiformis coriacea HILL. p. 42.

Lignea planta, & perpetuo cespitosa. Prima facies est Clavariæ, deinde Lichenagaritio clavato similis fit, denique in verum infundibulum perficitur. Petiolus hic distinctior, teres, levis, cervini coloris. Pars exterior infundibuli papillis hirta, deinde veris aculeis, conicis, cavis, perforatis. Hæc omnia cervina. Pars interior infundibuli rariter hirsuta, squamosa, circulis concentricis varia, ex cinnameo, cervino & nigricante colore alternatim distincta. In alpinis & montanis.

II. PETIOLATI.

*2321. ECHINUS petiolo gracili, laterali, pileolo plano, obscuro.

Erinaceus parvus, birsuus, ex fusco fuscus, pileolo semiorbiculari, pediculo tenuiore MICHELI p. 132. t. 72. f. 8.

Fungus erinaceus parvus, in conis abiectis nascens BUXBAUM. Cent. I. t. 57. f. 1.

& pridem in Enum. plant. Hal. p. 129. cum icona, cumque nomine *Fungi erinacei parvi*, &c.

Bolus pileo orbiculari, &c. GLEDITSCH. p. 74. n. 7.

Hydnum stipitatum, pileo dimidiato LINN. p. 1648.

SCHÆFFERI t. 143.

In semita cava, qua a villa die Luzern, in sylvam Sedelbach ascenditur.

Siccus totus; petioli basi bulbosa, stylo reliquo gracili, bianciali, in hilum pileoli reniformis, nigerrimi c) & glabri inserto. Aculei paulo pallidiores.

*2322. ECHINUS crystallinus, petiolo crasso, pustulato †.

Aux. Plans.

Pediculus fere bulbosus, pustulis exiguis, pelluciditate crystallina. Pileus obliquus, etiam rectus, pulvinatus, levis, inferne conicis aculeis asper. Totus gelatinosus est.

*2323. ECHINUS petiolatus, petiolo hemisphærico, aculeis ovatis †

In sylva *Muriensi*.

Pediculus albus, semuncem altus. Pileolus hemisphæricus, spadiceus, nitens. Loco aculeorum papillæ inferius eminent. Lac fundit, semel visus, ut nolim pro certa planta recipi.

2324. ECHINUS petiolatus albicans, superne squamosus.

Fungus pene albus, prima parte erinaceus I. B. III. p. 828. RAJ. &c.

Erinaceus esculentus albus MICHELI p. 132. t. 72. f. 2.

β. Varietas pileo squamoso.

Fungus non vescosus I. LORSEL. p. 87.

Fungus erinaceus major, atro cinereus, ad petasi fere amplitudinem accedens, prima parte squamatus HORMAN. flor. Altdorf.

Tabula CXI. SCHÆFFERI & t. 175. ORDERI.

Hydnum stipitatum, pileo corneo imbricato LINN. p. 1647.

In sylva *Muriensi, im Burgdorffbölzlein, &c.* STÄHELINUS in sylva die Harß.

Amplus, petiolo crasso, capite multiformi, sæpe in infundibulum depresso, concolor albus. Non rarum est, convexam faciem pilei cristis & squamis concoloribus, etiam fuscis & fuliginosis exasperari, & totum fungum umbrinum fuscum reddi, aculeis cervinis, cæterum conicis.

2325. ECHINUS

c) Flavofuscus GLEDITSCH, fuscus SCHÆFFERO.

2325. ECHINUS petiolatus, fubrufus, petiolo levi.

Fungus pubinatus, buxci fere coloris HOEPMAN. *flor. Aldorf.**Erinaceus coloris pallide citrei* DILLEN. *Caral. Gieff.* p. 188. t. 1.*Agaricus magnus aculeatus subflavus* Bastler *merkward. T. II.* p. 384.*Erinaceus*, Sc. MICHELLI t. 72. f. 3.*Boletus pileo pulvinato, integerrimo, tubulis comatis, echinato denticulatis* GLEDITSCH. p. 74.

Tab. CXII. SCHEFFERI & Icon 310. OEDERI.

Hydnum stipitatum, pileo convexo, levi, flexuoso LINN. p. 1647.

In omnibus sylvis.

Siccus & fragilis. Pediculus cylindricus, crassus, albidus, terreus & ex albo flavus, superne albo pustulatus. Pileolus superne vaccinus, dilute rufus, etiam miniatus d), denique & flavus. Aculei concolores, vaccini aut flavi, etiam dilute violacei e). Etiam cespitosus provenit & multiceps f). Figura sæpe difformis & lacinata.

MERULIUS.

FUNGI spec. MICHELLI.

AGARICI spec. LINNÆI.

Ut aliquas de nimio Fungorum lamellatorum numero species detrahamus, hoc cum nomine eos recensemus, quibus non veræ laminæ sunt, sed subtus ramosæ plicæ, sensim declives, pilei partem inferiorem percurrunt. Huc Auricula Judæ & plussculæ Pezizæ revocari possent, quas suo loco, ne nimium novarem, malui relinquere. Nomine meo *Johannes BAUHINUS & BOERHAAVIUS* ad alium Fungum usi fuerant.

2326. MERULIUS flavus, oris contortis & laceris.

*Fungorum esculentorum XIV. Spec. 2. CLUS. p. CCLXXI.**Fungus angulosus, & veluti in lacinias diffusus* VAILLANT. p. 60. t. II. f. 14. 15.*Fungus vesicus VI. LOESEL. p. 80.**Auricula leporis lutea* STERBEEK. p. 59. 60. 61.*Agaricus stipitatus, lamellis ramosis decurrentibus* LINN. p. 1639.

Qui etiam Fungum VAILLANTII t. II. f. 11. 12. 13. Sc.

Alium ibid. f. 9. 10. huc refert, parvitate sua diversum.

Tab. SCHEFFERI t. 82. OEDERI t. 264.

Alcerocephoides sulcis crispis BATARRA p. 29. t. 14. B.& *costulis rectis* IDEM ibid. C.

In pinetis, abiegnis aliisque sylvis abunde.

Junior pileolo & petiolo regulari est, orbiculari, medio depresso: adultiori ora undulata & fissâ, variegue lacera est. Venæ subtus ramosæ & crispæ. Color undique concolor, flavus.

Odor gratus prunorum. Duriusculus est, optimique saporis, subacris tamen: eo sæpe absque noxa g) usus sum, cum jure carniū cocto.

2327. MERULIUS violaceus. †

Simillimus priori, sed colore violaceo, absque flavi vestigio.

Non est varietas: laminæ magis reticulatæ; lobi crassiores, simpliciores, non crispi.

II. SESSILES.

2328. MERULIUS sessilis, semipetiolatus, convexo planus. †

In sylva *Bremgarten*, etiam ex ligno.

Durus & solidus, petioli fine cavo, extus rugoso: pileo orbiculato, sed per ora sulcis percurso & squamis exasperato, extus flavo. Venæ subtus ramosæ, divise & subdivise, reticulatæ, cum ætate coalescunt, & totus Fungus cinerei Agarici formam induit.

2329. MERULIUS sessilis, albus, hirsutus, subsus croceus, venis serpentinis intricatis, *Agaricus aculeis, coriaceus, villosus, margine obtuso, lamellis ramosis anastomosantibus* LINN. p. 1645.

Pallm

d) Ita & SCHAEFFERUS.
e) IDEM.

f) IDEM ibid.
g) Sic Cl. SCOPOLI p. 31.

MERULIUS. AMANITA.

51

Passim reperi ligno adhaerentem. STÄHELINUS etiam iconem miserat; & in suis montibus legit Cl. GAGNEBIN.

Tremulus & mollis, tamen & durior, squamis semiellipticis, convexis, planis, scolis, etiam lacinatis; superne hirsutus, albidus: inferiori facie subluteis, leonini, aut crocei, aut miniat coloris laminis, rugosa eadem, reticulata, longis imperfectis tubulis, leucopheis, quasi lineis serpentinis notata, quibus sulci intercipiuntur, & pene spatia, ut imperfecti Suilli similis fiat.

AMANITA ^{b)} DILLEN.

FUNGUS MICHELI p. 133.

AGARICUM LINN. n. 1209.

& GLEDITSCHII p. 136.

& AGARICORUM Ordo 7. MICHELI p. 122.

Character facilis est, a foliis sive laminis rectis, in superficie inferiori, a centro Fungi ad ambitum exeuntibus, ut aliae totum radium Fungi describant, aliae dimidiam, quartamve partem.

Ex ora Fungi & ex utraque in aliis laminæ pagina ⁱ⁾, in multis speciebus pollen seminibus ^{k)} pullulat, qui satus novas plantas reddit. Antheras ^{l)} MICHELIANAS ex margine pendulas neque ego vidi, neque Cl. MULLERUS ^{m)}, qui accurate inquisivit.

I. SESSILES.

AGARICORUM Ordo 7. MICHELI.

*2330. AMANITA sessilis, durissimus, lamellis cartilagineis imbricatis.

Fungus strigilis forma ALDROVAND. p. 173.

Voukhout STERBEEK. n. 128. p. 262.

Agaricus de St. Clou VAILLANT, p. 3. t. I. f. 1. 2.

Fungus ligneus dadaloides gibbus, non vesicus BOCCONE mus. di fific. p. 305.

Agaricus villosus, lamellis sinuosis ^{es} invicem implexis BUXBAUM. Cent. V. t. 4. f. 1.

Tab. LVII. SCHÆFFERI.

Agaricus aculeis, lamellis labyrinthiformibus LINN. p. 1644.

Agaricus coriaceus durior 30. GLEDITSCH. p. 134.

Capreolus POPOWITSCH. vom meere ad fin.

Ad ligna sicca frequens.

Squamæ convexæ, subtus planæ, ambitu semicirculari, semielliptico, imbricatæ sibi inminent. Facies convexa hirsuta est, colore vario, ochroleuca, alba, viridis, purpurascens, anulis diversi coloris distincta. Natura tota sicca est & inmarcescibilis. Laminæ crassæ, duræ, fere cartilagineæ, ramosæ, ut hactenus ad Merulios accedat, & in insularum speciem connatæ, aibæ vel ochroleucæ.

Ad fomitem aptus videtur, & eo sine adhiberi STERBEEK, atque excellere.

*2331. AMANITA sessilis, hirsutus, fulvus, lamellis concoloribus. [†]

Agaricus hirsutus, nigricans, lamellis luteis BUXBAUM. Cent. V. t. 5.

Agaricus flabelliformis villosus, pileoli margine fornicato GLEDITSCH. p. 133.

Icon SCHÆFFERI t. 76.

Ad ligna.

Squamæ imbricatæ, plerumque longæ, si cum ambitus distantia a ligno comparentur: non crassæ, rotundæ cæterum lobatæ, superne villosæ, zonis concentricis variz, nigris, fulvis, flavis. Laminæ ex ex albo flavescentes, etiam flavæ.

Laminæ rectæ, caro vix ulla.

*2332. AMANITA sessilis, fuscus, villosus, albicans, lamellis fulvis. [†]

P p 2

An

6) AMANITA ATHEN. L. II. p. 30.

i) GLEDITSCH. PICKERING. l. c. n. 472. In Fungo vario ILL. DE GLEICHEN. t. 4. In anulo Fungi PICKERING. Phil. Transf. n. 471.

k) Habet jam NIGRIBOLI Giorn. di Letter. XII. p. 267. lqq. in echino de orificiis tubulorum pendens Ann. Mem. X. p. 101.

l) GLEDITSCH. Mem. de l'Acad. de Berlin ann. 1748. p. 64.

m) MULLER. Smagelge pilfen. p. 56. 57.

An *Agaricus fessilis squamosus, laciniatus* & *villosus* GLEDITSCH. p. 135?

Ad ligna dejecta.

Majusculus, ad tres uncias latus, mensura a basi ad peripheriam sumpta, quæ semielliptica est; cæterum imbricatus, siccus & durus, superne villosus, albus, ochroleucus, fulvus. Laminæ fulvæ, subcinameæ, non satis ordinatæ, neque inter se parallelæ.

*2333. AMANITA fessilis, laminis pulverulentis bifidis.

Agaricus imbricatus, hirsutus, lamellis violaceis BUXBAUM. Cent. V. t. 7. f. 1.

Agaricus fessilis, squamosus, lobatus & *villosus, lamellis dissectis* GLEDITSCH. p. 134.

Agaricus acaulis, lamellis bifidis pulverulentis LINN. p. 1645.

Ad arborum truncos vulgo.

Minor, squamarum diametro unciam vix superante, figura semielliptica, superne convexus, villosus, albus vel albidus, in cinereum vergens. Laminæ crassæ, singula profunde bifida, duabus paginis, ut in ipsa fissura pollen adpareat feminalis. Color laminis cinereus subviolaceus. Siccus est.

*2334. AMANITA fessilis, perexiguus, tenera, cinerei coloris. †

Ad terram & ligna putrida, exeunte autumnno.

Diameter vix semuncia. Squamæ ellipticæ, superne villosæ, laminæ & totus Fungus murini coloris, vel schistei, mollis idem & tremulus.

*2335. AMANITA fessilis, minimus, albus. †

Agaricus lamellatus minimus albus BUXBAUM. Cent. V. t. 7. f. 3.

Perexiguus, vix semuncem latus, albißimus, mollis, tremulus, superne villosus.

Ad ligna putrida.

*2336. AMANITA crustaceus, fessilis, albißimus. †

Videtur initium alicujus Amanitæ fessilis in ligno putrescente. Crusta est continuo alba, simplex, tota superne lineis profundis divisa, sulcis & tubulorum initiis, absque carne.

*2337. AMANITA semipetiolatus, niveus. †

Im Engewald, etiam Cl. GAGNEBIN misit.

Tremulus est, & mollis, non vere petiolatus fungus, & tamen angustiori collo de ligno eminet, superne convexus, inferne cavus. Color albus, subceraceus, lamellæ terrea etiam albæ.

*2338. AMANITA semipetiolatus, albidus, subtus terreus. †

An *Agaricum auricula vel flabelli forma, superne subobscurem, inferne album, & lamellatum*, MICHELI p. 123. t. 65. f. 1. Accedit.

Agaricum cepitiforme fulvum, cochlearis vel spatula forma hirsutum MICHELI p. 123. t. 65. f. 5.

Agaricum cepitiforme, sordide lævem, cochlearis vel spatula forma glabrum MICHELI t. 65. f. 6.

Fungus arboreus albus durus, lamellis instar lapidis barnatis BUXBAUM. Cent. V. t. 10. f. 2 & f. 1.

An *Fungus parvus lamellatus, pediculi forma, Abeo adnascens* VAILLANT. p. 70. t. 10. f. 7?

Ad ligna ficca vulgaris.

Cepitosus & imbricatus, aliquando mesenterii similitudine. Habet aliquid petioli simile, angustum nempe collum, breve, ventricosum, tamen lamellatum, ut a veris petiolatis Fungis differat. Ambitus squamarum fere circularis, diameter uncialis, caro dura & sicca. Facies superior convexus, alba, terrea, rufa, vaccina, subvillosa, aut granulis albescentibus aspera, etiam calva. Lamellæ leonina vel terrea, etiam cinameæ.

II. PETIOLATI

FUNGI MICHELI.

Hi proprie magis Fungi dicuntur, Romanis æ) Boleti. Cum vastissimum genus sit, multum est laboratum, ut facilius tot species distinguerentur. Nuperi aliqui clari viri nodum ense solverunt, species nempe adeo paucas fecerunt, ut vix ad trigenas adscenderent. Et fateor notas, quibus species discernuntur, difficiles esse. Omnibus

Amanitis

Amanitis commune est, ut junior pileum petiolo adpressum habeat, aut conicum, aut ovatum. Ex ea convexitate pileus sensim expanditur, & explicatur, ut planus fiat, & sæpe infra planitiem medius deprimatur. Porro junior pileus aut membrana, aut plerumque araneosis filis ad petiolum revincitur. Ea vincula, dum a petiolo recedit, solvantur n), & alias anuli quasi modo ad petiolum adhærescunt, alias fere absque vestigio disperiunt. In aliis nihil simile reperias. Iterum striz in junioribus pileis sæpe nullæ, per ætatem subnascuntur, quando tenera Fungi caro nunc aquosæ pellucet, ut laminæ margini proximæ per ipsum pilum se efferant. Cespite nasci, ramos ex petiolo producere, id plurimis fungis contingit, qui iidem etiam seorsim & unico capite proveniunt. Colores in pileo variabiles sunt, ut dentur certis notis conspicui Fungi, in quibus niger, lividus, murinus, viridis, ruber, cervinus, & alii colores in pileo dominantur. Vicissim sol alios dealbat. Visciditas aut supervenit senescentibus, aut vicissim in adolescente planta dissipatur. Volvæ paucis datæ sunt, & præciter evanescent.

Quare figuras quidem depressas & convexas, anulosque non potui ad genera constituenda post Cl. BATARRAM recipere, & ne ad ordines quidem, cum in eodem Fungo aliter se habeant aliterque. Visum autem est mihi aliquanto plus esse constantiz in laminis, quarum figuræ & colores se sustineant. Non ergo ab albis pileis Fungorum ordinem feci, contra quam legem Amanita 2374. nimis inpingat, sed ab albis lamellis, deinde a flavis, cervinis, umbrinis &c. Etiam ista cautela aliqua egent, minori tamen. Fungos a me visos & depictos, præter paucissimos, quorum icones STÆHELINUS misit, solos enumero: varietates, ut colligerem elaboravi: si supersunt aliquæ, malo, ut sæpius falsus sum, in ea ubertate peccare, quam veras species abolere.

I. LAMELLIS ALBIS.

I. PETIOLO NUDO.

Albas lamellas vocamus, quæ in juniore fungo albæ sunt, etsi per ætatem degenerant.

2338. AMANITA umbilicatus, albus, lacte acri manans.

Fungus vefcus IX. LOESEL. p. 82. & forte X. EJUSD.

Fungus piperatus albus crassus, lacteo succo turgens I. B. III. p. 823.

Agaricus pileolo pulvinato, integerrimo, & in centro profundius depresso, lamellis connexis angustis & compactis, petiolo continuo cylindrico & crasso GLEDITSCH. p. 97.

Agaricus stipitatus, pileo planiusculo, lactescente, margine deflexo, lamellis incarnato pallidis LINN. p. 1641 p videtur.

Per omnes sylvas præcox.

Junior totus niveus est, pileolo pulvinato, in centro depressiori, quod mihi *umbilicatum* est: denique, ut multi alii Amanitz, per ætatem conicus, vertice in petiolo posito, cono cavo, aquam cælestem in suo infundibulo continente; eodem etiam tempore visco obducitur. Color una cum ætate mutatur, & ochroleucus, cervinus, rufus, castaneus fit. Laminæ firmissimæ, albæ, ramosæ, & subdivisæ, & per ramulos connexæ, sed rectæ, neque, ut in Merulio, serpentinæ; eadem in vetula planta extroorsum vertuntur, & pilei partem superiorem occultant. Caro fungosa cuti subiecta lacte acri o) & pene caustico plena est, quod succatum acrimoniam retinet, & croceum fit, qui Fungus vefcus IX. LOESEL. p. 82.

Etsi acris est, in Borussia tamen, & in Russia, in cibum recipitur: & in isto quidem Imperio magna dolia hoc Fungo cum sale condito ad jejuniorem tempora servantur. Ab hoc isto tamen Fungo BOTALLUS p) funesta eventa deduxit, & in Americanis q) insulis Fungus albus *venenatus* viscidus nascitur.

Lac acre, cum syrupo dialthææ datum, LOESELIVS ad calculum vesicæ haudat.

Cum frequentia ex usu Fungorum infortunia ubique legas, hoc loco, vel ad monendos posteros, aliqua colligere visum est: etsi non satis certum fuerit, a qua demum Fungi specie tetra ea symptomata supervenerint.

Omnibus Fungis cruda natura est, qui fere intra paucos dies primum adpareant & perferantur: est etiam in iis ad putredinem propensio, ut plerique celeriter in ni-grum, & pestilens, tabum diffuant, & etiam fetore suo nauscam & cardialgiam exci-tent.

n) Conf. WATSON. Phil. Transf. n. 471.
o) LISTER. in LOWTHORP. abridgum. II. p. 624.

p) Fung. strang.
q) SLOANE travel. I. p. 65.

citent r). Insectis s) etiam plurimis, limacibus aliisque, pro cibo sunt proque nido. In universum nostrates solent Fungis libere uti, qui solido & pleno sunt peritolo, abstinere iis, qui sunt cavo. Sed Russi hanc curiositatem spernunt, Fungosque devorant, quos nos pro maxime venenatis habemus, ipsum Muscarium. Ancipite tamen cibo inalem abstinere, & etiam optimi Fungi nocuerunt t).

Aquosi sunt plerique, ut partium solidarum vix sit una octava v). Igne subiecto derunt spiritum flavum, cornu cervi spiritus non dissimilem x), oleum flavescens, oleum empyreumaticum, salem volatilem y) siccum, crystallinum z). Naturam adgnoscas, ad alcalinam degenerationem pronam.

In universum difficiliter coqui videntur, quod sicci fere fumantur, fibrasque eorum ventriculus male frangat, & aqua subeans, ad spongiæ modum, eos cogat turgere; quare adsumptos triduo retentos fuisse exempla sunt, & post triduum demum novisse a). Ea adeo fere mala faciunt, quæ sequuntur ex inflatione ventriculi b), anxietates c), cardialgiæ d), vomitus e), colicos dolores f), strangulationes g), singultus h), cholera i), diarrhoeam cum tenesmo k); & in ventriculo gangræne vestigia l). Ad hæc mala acrimonia Fungorum suas partes contulcrit, quæ etiam tactu labra m) inflammaverit, & sanguinem per lotium & alvum effluere coegerit n). Demum est, certe in nonnullis Fungis, inebrians principium, quod delitium o), tremores p), insomnia q), syncopen r), apoplexiam s), sudores frigidos t), mala maxima v), mortem ipsam x) faciat, quæ in regionibus calidis frequentius videtur accidere y).

Coquendo aliquam partem veneni dispelli credas, neque id z) tamen præsidium, neque oleum a) tot in exemplis, sufficit. Auxilium in vomitu moto b), aut in alvo citata c), certissime quaeretur. Oleo citri feminam se liberasse SANCTORUM d), cui remedio minus fiderem. Passim etiam alli ex Fungis male adfecti homines sanati fuerunt e). Ab aquæductu Fungis pleno aquam vitiatam fuisse f) lego.

2339. AMANITA maximus, albus, infundibuliformis.†

Fungus infundibuli forma maximus, albus BUXBAUM. Cent. IV. t. I. f. 1.

Onphalomyces crassus BATTARA t. 17. A.

An iste Basler merkwürd. p. 275?

In sylva Burgdorffbölstein.

Figura & magnitudo prioris, & moles etiam major: frequenter flavescens colore ludit, siccus autem est, & absque lacte. Petiolus brevis, moles maxima.

Pro varietate CL GLEDITSCHUS.

*2340. AMANITA albus, oris repandis & laceris.†

Wir basenoor STERBEEK. p. 119. t. 15. B. B.

Fungus esculentus, acris, albus, pileolo surbinato, ad oras angulato, & subius repando MICHELI p. 143.

Fungus albus periculosus instar fungi lutei, Chanterelle disti, se contorquens BUXBAUM. Cent. IV. t. 32.

Passim in sylvis.

Et ipse

r) PENNIE. der Trufes p. 57.

s) REDI insect. p. 86.

t) FOJATI presero. p. 295. EPIPHANIOS de luteis optimis.

v) SEYFFERT. de Fung.

w) IDEM p. 33.

x) IDEM.

y) In Echinagario acidum deprehenderant Galli AUC.

Mem. X. p. 103.

a) Giorn. di letter. Suppl. III. p. 336. ANDRY Alim. du

Cerme c. VI.

b) TIMMUS.

c) BINNINGER. Cent. I. obf. 56.

d) AMATUS l. c. 39.

e) HILDAN. Cent. IV. obf. 34.

f) Journ. de med. IV. c. 4. TIMMUS L. VII. c. 4.

g) Botall. Fung. stranguin. TIMMUS, EPIPHANIOS

h) TIMMUS.

i) GUIBARD. II. p. 295. EPIPHANIOS bist. XI.

k) ALLEN. addend. p. 154.

l) Journ. de Medec.

m) HILDAN. Cent. IV. obf. 36.

n) GUIBARD.

o) ROSA offero. p. 582. DE LA BROESSE mater. der plants. p. 169

p) SLOANE.

q) BINNINGER.

r) IDEM.

s) AB. Hafn. Vol. II. obf. 116.

t) HILDAN. Cent. IV. obf. 34.

v) GUIBARD.

w) BOTALL. SLOANE. EPIPHANIOS bist. XI. Journ. de Medec. l. c. CHRISTINI Cent. IV. obf. 7. Giorn. di Letter. ANDRY. TABGIONI viagg. I. p. 146. Familia integra extincta BINNINGER. l. obf. 28. & super Pittis. A granis XV. fungi saligali mors Ephe. Nat. Cur. III. auct. 2. obf. 82. Imperator JOVIANUS ex Fungis petiit SUIDAS II. p. 121. Ex Bolis CLAUDIUS. Febris die v. funesta EPIPHAN.

x) GUIBARD. p. 295.

y) CELSUS L. V. c. 28.

z) ibid.

a) ROSA.

b) AMATUS.

c) Method. vitand. error. p. 82.

d) BINNINGER. TIMMUS. AB. Hafn.

e) Mem. de l'Acad. avant 1699. l. p. 379.

Et ipse absque lacte est, pileo plano, umbilicato, etiam infundibuliformi, utrinque albo, tamen & cervino, ad oras striato. Petiolus brevis, obliquus, si cum enormi Fungo comparaveris, nam diametrum pedem vidi superasse. Laminæ ramosæ & inter se ramis intermediis conjunctæ, oræ crispatæ, undulatæ & laceræ. Lacte destituitur.

Pro varietate GLEDITSCH, sed lactis absentia a 2338, striis & undulato pileo a 2339. differt.

2341. AMANITA albus, viscidus, laminis tenuissimis. †

Fungus nemorosus viscidus, lacteo candore fulgens MICHELI p. 145. n. 15.

Fungus capite expanso viscosus VAILLANT. n. 61. & n. 28. 34. & 17.

Agaricus pileolo campanulato, in centro depresso; lamellis tenuibus, petiolo fuleato, gracili

GLEDITSCH. p. 130.

Annon r. 39. SCHÆFFERI?

In sylvis.

Petiolus gracilis, sæpe planus. Fungus totus tener, fragilis. Pileolus campanulatus, inde pulvinatus, umbilicatus, tandem planus, diametro ~~marum~~ unciarum. Junior totus albus est, glaber, niveo splendore; paulo adultior tenaci glutine oblititur, & caput medium flavescit, & aquosa quasi madidæ chartæ pelluciditas incipit se per Fungum diffundere, & ad oram brevès striæ adparent. Una lamellæ ochroleucæ fiunt, pileus vero flavus & obscure puniceus. Laminæ tenerissimæ, & pene innumerabiles. Flavedo in medio pileo perpetua est.

§. Varietas cespitosa, ex una radice plures Fungos proferens.

Fungi albi lucentes, ex uno principio plures, ad radices arborum L. B. III. p. 834.

Fungus non vesces LOESEL p. 94.

Venenatam indolem J. BAUHINUS confirmat.

2342. AMANITA albus, petiolo villosus, pileolo umbonato, striato.

Fungus albus, viscidus, pediculo longo BUCHACM Cent. IV. t. 30. f. 2.

Agaricus stipitatus, pileo campaniformi, albido, lacerb, lamellis niveis, stipite subbulbo, subulato, nudo LINN. p. 1643.

Iconem STÄHELINUS misit, frequentem etiam reperi.

Petiolus prælongus quatuor unciarum, quæ pilei mensura est: idem viscidus, gracilis, præter imam partem, quæ crassior, inferne villosus, flavescens, etiam niger, quæ pileo comprehenditur flavus. Pileolus campanulatus, pene conicus, umbone flavescente integro, elevato, ambitu toto late striato, flavescente. Natura tenera; laminæ albæ. A priori differt tenuitate, quæ superat, striis majorem partem pilei tenentibus, pileo medio umbonato, qui priori potius depressus.

*2343. AMANITA albus, hemisphæricus, ambitu striato. †

Fungus gracilis, totus albus, pileolo hemisphærico, ad oras striato, pediculo altiori, fistuloso, serguitineum crasso MICHELI p. 170. t. 75. f. 6. cætera similia.

Exeunte Octobre m. reperi.

Petiolus gracilis, paulo minus altus, quam iconi MICHELI. Pileolus hemisphæricus, ea nota a prioribus 2341. & 2342. diversus, in parte convexa fordide albus & levis, reliqua striata. Lamellæ albæ, nitentes. Neque viscidus est, ut priores, neque planus pileo.

2344. AMANITA albus, siccus, cute coriacea. †

Fungus esculentus totus albus, farinam recentem molitam vedolens MICHELI p. 145.

Umphalomyces nanus albidus BATAARÆ M.

SCHÆFFER. t. 88.

Exeunte ætate.

Totus albus, cutis peculiari habitu, corii chirothecarii simili, sicca, crassa, pileo pulvinato, centro obscure flavescente, diametro quatuor unciarum, carne sicca alba. Vidi etiam hilo excisum, similem auriculæ. Laminæ sunt ochroleucæ. Pileolus cavus.

Hi sunt *Mousserons*, quorum sapor omnibus aliis fungis præfertur. Autumno nascuntur, vere magis.

2345. AMANITA albus, petiolo gracili, prælongo, pileo striato, conico. †

Fungus parvus, pediculo tenui firmo, lento, pileolo in medio fastigiato, striis exterius adpressis RAJ.

Fungus parvus, gracilissimus, totus albus, pileolo conico, a media sui parte ad usque oras striato, pediculo binuciali pratenui MICHELI p. 170. n. 5. f. 73. f. 4.

Agaricus pileo hemispherico, petiolo tenuissimo cylindrico GLEDITSCH. p. 119. SCHAEFFER. t. 31. Pöster esse t. XXVII. B. & D. BATTARRE.

In sylva isthmi die Enge, per folia abiogna.

Petiolum ad quatuor uncias altus, quadruplo adeo pileo altior, quasi ex bulbillo, sed gracili natus, gracilis, villosus, tubuli capillaris similis, ludit colore flavo & fusco. Pileolus conicus, uncia brevior, deinde campaniformis, denique planus, per oras striatus, albus, centro flavo, etiam cinereus. Cutis nuda, excarnis. Laminæ breves, albæ, etiam rosæ.

Flavescente pedunculo vidi, & totum flavum.

Est *Fungus epipterygius* VAILLANT. p. 69.

*2346. AMANITA albus, tener, pileolo campanulato, striato. †

Fungus minimus, totus albus, pileolo hemispherico utrinque striato, lamellis rarioribus MICHELI p. 166. n. 3. t. 80. f. 11.

Fungus parvus, candidissimus, lamellatus, pediculo longo gracili BUXBAUM. Cent. II. t. 32. f. 3.

Ex folio fagino putrescente.

Tremulus, tener. Petiolum albus, gracilius, fescuncem altus, etiam ultra, ima parte villosus. Pileolus pulvinatus, campanulatus, totus striatus, & ipse albus & laminæ. Diameter vix sex linearum.

*2347. AMANITA albus, petiolo gracili, pileo campanulato, striato, farinoso. †

Fungus gracilissimus Androsacen vel Acetabulum marinum simulans, &c. MICHELI p. 166. t. 79. f. 6. nostro major.

Fungus exiguus albicans, capitulo striato BUXBAUM. Cent. II. t. 50. f. 5.

Pöster esse t. XXVII. C. BATTARRE.

Inter Muscos non rarus. STEHLINUS etiam iconem misit.

Stylus cavus, debilis, albus, pellucens, ad terram hirsutus, saepe curvus. Pileolus campanulatus, præter medium umbonem totus striatus; farina quasi confusus, & subtiliter hirsutus, albus vel ochroleucus, per maturitatem cinereus vel umbrinus.

*2348. AMANITA albus, pileolo hemispherico excarni, oris striatis. †

Fungus minimus albus, pileo hemispherico in arborum caudicibus MICHELI p. 146. t. 74. f. 7.

Fungus parvus albus, ex conis Abietis dejectis nascens BUXBAUM. Cent. I. t. 57. f. 2.

Ad folia arida sylvarum.

Brevis, tenerrimus, vix uncialis, petiolo tremulo, albo. Pileolus vix trium linearum diametro; caro nulla. Laminæ adeo breves, ut vix sint, nisi venæ. Pars margini propior per ætatem striata fit & ochroleuca, tum laminæ, quæ albæ fuerant.

*2349. AMANITA omnium minimus, albus, pileolo hemispherico. †

Fungus minimus candidus, pileolo hemispherico MICHELI p. 146. t. 80. f. 10.

An BATTARRE t. 28. R?

In foliis faginis omnium Amanitarum minimus, tenerrimus, argenteus, petiolo tenuissimo, pileolo plano.

*2350. AMANITA pileolo campaniformi albo, superne violaceo, petiolo concolore. †

Petiolum firmulus, violaceus, uncialis. Pileus planus, in umbonem fastigiatus, albus, tamen etiam superne violaceus, non striatus. Lamellæ teneræ, albæ. Diameter a duabus lineis ad quatuor.

*2351. AMANITA pileolo nigro, pileo albo striato excarni.

Fungus pileolo candicante, lamellis paucis, pediculo fusco splendente VAILLANT. t. 11. f. 21. 22. 23. MICHELI.

Fungus caule nigro capillari, androsaces capitulo BOCCONE *Mon. di Piant.* p. 143. t. 104. BATTARRE t. 28. Q.

Agaricus pileolo striato hemispherico. parvo, lamellis angustissimis, paucis, petiolo capillaceo, altissimo GLEDITSCH. t. 108. n. 15.

Agaricus stipitatus albus, pileo plicato, membranaceo, stipite nigro LINN. p. 1644.

In foliis

In foliis abiegnis, & lignis putridia. Petiolus ex bulbillo niger, ex qua nota adgnoscitur, firmus, capillaris, unciam altus. Pileolus semuncem latus, albus, umbilicatus, præter umbilicum striatus, carne nulla, lamina brevissima.

II. ANULATI.

*2352. AMANITA albus, lamellis crassissimis. †

Fungus parvus albus, subius lamellis terofis MICHELI p. 145. n. 18. & forte phæres alii

Fungus albus tenax STERBEK. p. 178. n. 9.

(Passim in sylvis.

Parvus Fungus, petiolo biunciali & ultra: pileo unciali, pulvinato, etiam campanulato, sed & plano, albo: etiam ochroleuco, flavo, rufo, cinereo, umbrino, aquose pellucido, & per oras deimium striato, opere deimium hirsuto exasperato; Carne tamen solida, sicca, eduli, pene coriacea, neque viscida, neque laetefcente adgnoscitur. Laminæ crassæ, torosæ, albæ, etiam cervinæ, pauciores, quam in Fungis congeneribus, in origine sua per elegantes plicas conjunctæ, per ætatem extrorsum versæ. Denique anulus araneosus juniori fungo pileolum ad petiolum revincit, cujus vestigium, quasi stria annularis, in petiolo superest. Petiolus fartus. Etiam cespitosus & ramosus nascitur.

*2353. AMANITA albus, levis, pulvinatus, annulatus. †

Fungus bulbosus, campestris, ejculentus, totus albus, pediculo palmari, non fistuloso, peragrisso antio ciniso MICHELI p. 170. n. 1. & n. 7. p. 171.

Leoncyx T. X. C. BATARRÆ.

Annon REYGER. flor. Ged. p. 27.

Non infrequens, & inter ampliores.

Pediculus ima parte bulbosus, crassus, albus, fartus: anulus constans, haud longe a lamina. Pileus pulvinatus, diametri trium & ultra unciarum, & æque alto pediculo. Omnia alba, etiam subcinerea, in centro pilei obscuriora, denique tota glauca.

*2354. AMANITA albus, squamosus, pulvinatus, petiolo crasso, annulato MICHELI p. 171. n. 2. †

Petiolus crassus, dimidio pileo brevior. Pileus campanulatus, inde pulvinatus, totus villosus, squamis fuscis in centro congestis. Anulus membranaceus, omnia alba, aut subcinerea.

*2355. AMANITA albus, squamosus, petiolo gracili, annulato. †

Agaricus vobis exceptus, pileolo integerrimo, plano, petiolo annulato, in basi nuda GLEDITSCH p. 94. n. 7.

Annon *Fungus totus candidus, pileolo fornicato, pediculo tenui, anulo strigiosi ciniso, radice crassa & piriformi MICHELI p. 172. n. 8?*

Bulbosus petiolus, quatuor & quinque unciarum, fistulosus. Anulus membranaceus, haud longe a lamina. Pileus planus, quatuor & ultra uncias latus, non striatus, cute coriacea, quam subinde & levem vidi. Plerumque tamen squamulæ copiosæ fuscae elevantur, in medium umbonem pileoli coarctatæ. Hæc omnia ochroleuca. Figura BATARRÆ T. VIII. D. E. optima est, & pro pustulata varietate T. X. A. B.

*2356. AMANITA albus, squamosus, striatus, petiolo gracili annulato. †

Fungus minimus albus, pileolo leviter fastigiato, pediculo cylindrico spinosiori, annulato, fistuloso MICHELI p. 171. t. 7. 8. f. 7.

In sylvis reperi, & loco umbroso lecti figuram STÄHELINUS misit.

Pediculus, ut in prioribus, sed gracilis, a tribus uncis altus ad semipedem. Sub laminae latus & constans anulus. Pileus pene planus, in centro umbonatus, squamisque cutaneis castaneis variis, ad oras striatus, MICHELIO conicus. Lamellæ trium ordinum, breves; alba omnia, & per ætatem cinerea, glauca. Pediculum rubellum vidi.

Exemplum est Fungi tenui pediculo, cui tamen anulus sit in petiolo q).

*2357. AMANITA albus, campanulatus, squamosus, nigrescens.

Fungus albus, ovum referens BUXBAUM. Centur. IV. t. 27.

Fungus bombaceus perniciosus STERBEK. p. 226. n. 84. t. 24. B.

Fungus Sc. MICHELI p. 173. n. 2. p. 178. n. 1. 2. forme & p. 181. t. 80. f. 3.

An *Agaricus pileolo campanulato contracto, striato & villosio, laminae tenuissimis, petiolo cylindrico, anulo fugaci distincto, vel nullo GLEDITSCH. p. 122?*

Agaricus

Agaricus fissuratus, pileo campanulato, lacero, lamellis nigris. lateraliter flexuosis, fissipite fissu-
loso LINN. p. 1643.

Hydrophori A. B. C. BATTARÆ p. 53. §4. T. XXVI.

SCHÆFFERI t. VII. VIII. XLVI. & C.

SCHMIEDELII s. X.

Loci ruderosi, ad maceris & vias passim.

Amat gregatim nasci. Pediculi alti, villosi, juniores toti teguntur longo pileolo, ut to-
tus Fungus ovi figuram referat. Adultior pileus secedit de petiolo, in quo anuli
fugacis vestigia relinquit; & tunc quidem campanulatus est, villo farinaceo tectus,
etiam squamis elevatis maximis exasperatus, præter umbonem totus striatus. La-
mellæ tenerrimæ, densissime congestæ, albæ, farinosæ, cum levi ruboris tinctura.
Deinde pileolus terreo, & spadiceo, colore inficitur, & elevatur, oris replicatis, & laceratur, & in atramentum diffuit. Lamellæ pariter in umbrinum degenerant, & tan-
dem in atramentum diffuunt; petiolus vero in aliquot partes diffilit.

I. AMANITÆ LAMELLIS ALBIS.

II. PILEO DISCOLORE.

I. CERVINO, AVELLANEO, CASTORINO.

I. NON ANULATI.

*2358. AMANITA pulvinatus, pileolo cervino, lamellis albis, undulatis. †

Fungus esculentus albus, pileolo plano, viscidus, lamellis crispis MICHELLI p. 145. n. 2.

Ipsè reperi, & STÆHELINUS iconem misit.

Pediculus albus, crassus, bulbosus, fartus. Pileus amplius, dodrantalis, pulvinatus,
coriaceus, cervinus, ochroleucus, spadiceus. Laminæ serpentinæ, ramosæ & cri-
spæ, etiam in cervino pallentes. Totus Fungus siccus & edulis.

*2359. AMANITA infundibuli forma, cervinus, lamellis albis. †

In sylvis non rarus, *Enge, Siechenbölzlein*.

Petiulus gracilis, quatuor unciarum altitudine, flavus obscurus, retinet araneosâ mem-
brani in junioris planta anuli vestigia, prope terram. Pileolus fere infundibuli si-
milis, dilute vaccinus, aut corii rupicapræ. Lamellæ albæ, etiam ochroleucæ,
subrusæ.

*2360. AMANITA pileo pulvinato, leonino, centro fusco squamoso. †

Fungus pileolo jubileo, pulvinato, crispo & veluti pustulato, lamellis cum pediculo albis MI-
CHELLI p. 152. n. 2.

SCHÆFFERI t. 77.

Im Burgdorffbölzlein.

Pediculus modo villosus, modo glaber, albus, aut leonini coloris, cæterum gracilis,
ad tres uncias altus. Pileolus modice campanulatus, etiam pulvinatus, diametri su-
pra unciam; colore leonino, centro fusco, in quo squamæ lignei vel cinnamomei
coloris, bono ordine juxta rugas quasdam dispositæ, ad ambitum exeunt: oræ sub-
rugosæ. Lamellæ albæ, etiam ochroleucæ, havidæ, cinnamæ.

*2361. AMANITA sanguineus, laminis albidis, petiolo bulboso. †

Petiulus bulbosus, spadiceus & sanguineus, superne gracilis & albus. Pileus umbona-
tus, media papilla elevata, cæterum modice convexus, pulvinatus, colore cervino,
subluteo, spadiceo, sanguineo. Lamellæ albæ ochroleucæ, in pulchram flavedinem
degenerant. Diameter circa tres uncias. Etiam cespitosus provenit.

Bernæ vulgo.

Accedit ad T. LXXXVII SCHÆFFERI & T. IX. C. F. BATTARÆ.

*2362. AMANITA campaniformis, cervinus, reticulatus, lamellis albis. †

STÆHELINUS iconem misit aus dem Bruderbölzlein, neque nobis rarus est.

Solitarius nascitur, vel cespitosus, etiam villosus, succulentus, fragilis. Petiolus spa-
diceus aut rufus, etiam rugosus & difformis. Pileus campanulatus, ad quatuor un-
cias latus, vaccino colore, quem etiam vldi laceris squamis asperum fuisse, & de-
nique concinnis arcis quadrangularibus, ex globulis flavescentibus reticulatum. La-
minæ albæ.

2363. AMA.

- *2363. AMANITA viscidus, pileo flavescente, laminis albis. †
 Posset esse XXII. BATARRÆ p. 49.
 SCHÆFFERI f. 45.

Minime rarus.

Tenerrimus Muscus, aquosus. Petiolus fistulosus, debilis, spadiceus, cinereus & ter-
 reus, & superne in flavescentem expallescit. Pileus planus, fuscuncialis. Centrum
 tinctius & flavum est, ora pallide cervina, alba: & in centro frequenter succus
 viscidus. Lamellæ albæ, in terminum degeneres.

Accedit ad album 2341.

II. ANULATI.

- *2364. AMANITA petiolo gracili, anulato, pileolo convexo tuberculoso, cervino, laminis albis. †
 Annon *Asiatrica bulbosa*, pediculo longo anulato, pileo leviter conformi albo, maculis fuscis
 cinereis cribo, lamellis albicanibus Basler merkwürd. p. 2099?

An T. X. A. BATARRÆ.

Concinna planta Bernæ frequens, in Engewald, Burgdorffbölzlein, Siechenbölzlein,
 Bremgarten.

Petiolum firmus, fistulosus, duriusculus, biuncialis; inferne ligneus, superne albus,
 farinosus, cum anulo membranaceo, cujus vestigia aliqua in petiolo superesse so-
 lent. Pileolus fuscuncis diametro, campanulatus; papilla media eminente, glaber,
 in ambitu plicatis rugis depressis non striatus adeo, quam distinctus, etiam ramosus, in
 quibus quidem striis pollen glebosus concolor residet, lineolasque facit transversas.
 Color umbrinus, flavus aut ligneus; striæ avellanei grati coloris. Laminæ teneræ,
 albæ. Senescendo totus fungus aquosus fit, & sulcatur. Character est in tuberculis
 inque anulo. Istis præcedente 2362. distat.

- *2365. AMANITA petiolo crassissimo, anulato, spadiceo, laminis albis præcrassis. †

In sylvis abiegnis.

Pediculus biuncialis, crassissimus, fartus; squamis obductus. Anulus membranaceus al-
 bofuscus, pileum nascentem revincit. Pileus triuncialis, pulvinatus, spadiceo cervinus
 & spadiceus; totus plenus squamis elevatis. Caro multa albusque. Laminæ crassæ
 albidæ, subaquosæ. Odor singularis, non malus.

- *2366. AMANITA petiolo bulboso, anulato, pileolo convexo, spadiceo. †

Vulgo satis nascitur multiformis, compositus, biceps, transversum latus. Petiolum crassius,
 biuncialis, fartus, carne albidissima. Anulus membranaceus. Pileus convexus, ex
 cinereo spadiceus, tres latus uncias, edulis, & farinæ odore.

I. LAMELLIS ALBIS.

III. PILEO FLAVO.

I. PETIOLU NUDO.

- *2367. AMANITA pileo flavo, oris striatis & lanuginosis, lamellis albis.

Fingorum esculentorum genus III. CLUS. p. CCLXIII.

Fungus croceus magnus STERBECK. p. 63. t. 4. C.

Agaricus stipitatus, pileo flavo convexo, lamellis albis LINN. p. 1642.

Bernæ im Bremgarten & Sedelbach. Basileæ in der Hardt &c.

Petiolum cavus, crassius, flavus & glaber. Pileus latus ad quatuor uncias, umbilicatus,
 albus, ad oram striatus, aureus; & lanuginosus: caro firma, sicca. Lamellæ albæ,
 subrosæ. Per ætatem totus fungus ex flavo pulchre rubet. Edulis est.

CL. GLEDITSCH refert ad Fungum edulium principem; sed noster anulo caret.

- *2368. AMANITA pileo pulvinato, flavo, oris & lamellis albis. †

Fungus luteus, lamellis & pediculo albis BUXBAUM. Centur. V. t. 45. f. 2.

SCHÆFFERI f. 35.

In sylvis frequens.

Petioliis striis contortis pictus, albus cum flavore, sub pileo subsquamosus. Pileus hemis-
 phæricus, pulvinatus, etiam difformis, centro pulchre flavo, oris albensibus: caro
 tenera & fragilis. Laminæ albæ. Maturus in leoninum colorem cum umbrino alterne
 striatum degenerat, oris tamen flavis, & lamellæ albo colore diluto pinguntur.

- *2369. *AMANITA viscidus*, petioli carne flava, pileo plano, fordide luteo, lamellis albis. †
In sylva *Bremgarten*, &c.

Petioli tres uncias altus, fartus, extus albus, carne intus pulchre flava, cum crusta sub-nigra: basi tuberosa, viscida. Pileus leviter convexus, aut planus, viscidus, fordide flavus, aut intus terreus, extus spadiceus, oris late striatis, ad quatuor uncias latus. Laminæ albæ, deinde nigræ, umbrinæ, fuliginosæ.

- *2370. *AMANITA minimus*, oris adtractis, flavus, inferne albus.

Fungus minimus, aurantius, mamillaris VAILLANT. p. 76. t. II. f. 19. 20.

Agaricus stipitatus, pileo luteo convexo, striato, lamellis stipitique albis LINN. p. 1644.

In foliis putrescentibus & inter Muscos.

Pereziguus, uncia non altior. Petioli curvulus, albus, sic laminæ, etiam ochroleucæ. Pileolos trilinearis, striatus, convexus, circa petiolum contractus, ut clavorum capita. Laminæ perpaucæ.

I. LAMELLIS ALBIS.

IV. PILEO RUBRO.

I. ANULATI

- *2371. *AMANITA* petiolo procero, anulato, in acetabulum pilei immisso, pileo squamoso & maculato, lamellis albis.

Fungus coronatus, aut marmoratus STERBEK. p. 77. t. 7.

Fungi longissimo pediculo candicantes, sed maculati, esculenti I. B. III.

Agaricus, &c. 20. GLEDITSCH. p. 114. descriptus in *AB. Helvet.* T. IV. p. 49. f. 5.

CL. GAGNERIN in sylvis abiegnis, quem nunquam vidi.

Petioli procerus, inferne tumidus, quasi bulbosus, cavus, etiam pedalis, ex alba cute maculis rufis spadiceis variis, anulo membranaceo crasso, permanente. Pileus primo globosus, inde conicus, denique planus, peramplus, albus, vertice papillato, ad oras laceris & filamentoso, cæterum squamis ex rubro fuscis maculatus & scaber. Lamellæ dicuntur ex acetabulo quodam pilei oriri, in quod petiolum inferitur. Ex lamellæ albæ, per ætatem flavescent.

A sequenti & statura differt, & acetabulo.

- *2372. *AMANITA* petiolo gracili, anulato, pileolo albo, squamis sanguineis aspero. †

An *Fungus minimus*, pileolo in medio papillato, undique atro rufescente, cute lacera, velus squamosa, lamellis albis, pediculo vix fistuloso & anulato, medii coloris MICHELI p. 176. t. 48. f. 8?

STREBELINUS iconem misit; Gottingæ etiam & Bernæ legi.

Concinuus Fungus cespitosus multa cum 2367. & 2368. communia habet, differt tamen ab isto squamis & coloribus, ab illo anulo. Petioli subrubellus, gracilis, duarum unciarum, fartus, squamosus. Anulus sub lamellis fugax, membranaceus. Pileus bi-uncialis, flavus, quando maturus, nam junior conicus est, oris striatis, albus, squamis sanguineis elevatis, & circa centrum congestis. Laminæ albæ & subrubellæ. Carnis minimum.

2373. *AMANITA* petiolo anulato, sanguineo, lamellis albis.

Fungorum perniciosorum genus XII. Spec. 4. CLUS. p. CCLXXX.

Fungus non vesicus H. LOESEL. p. 88.

Fungi venenati, Muscarum species IIII. I. B. III. p. 241.

Mel Muscarum venenatum STERBEK. p. 214. t. 22. A.

Fungus &c. MICHELI t. 78. f. 1. & in pagina inop.

Icon SCHEFFERI t. 27. & t. 28. absque verrucis.

Agaricus stipitatus, lamellis dividiatis, solitarius, stipite ovato, apice dilatato, basi ovato LINN. p. 1640.

Agaricus volva exceptus, pileolo conico, in margine striato, pediculo anulato, in basin squamoso rubrofuscam desinente GLEDITSCH. p. 82.

Frequens in sylvis *Engewald*, *Bremgarten* &c.

Speciosissimo Fungo petioli albus, basi bulbosa, ex volva sensim subnascitur, cujus villi superflui, & cingitur anulo membranaceo, amplo, pluresque præterea in petiolo quasi annulos habet, imos retrorsum versos. Pileus campanulatus, inde planus, am-
plus,

plus, ad duodecim uncias, carne ruberrima, per oras striatus, verrucis albis intus sæpe-efflorescentibus. Vidi ora pulcherrime flava, & caro constanter flavet. Laminæ frequentes, tenues, albæ, quasi ferratæ, pulverulentæ. Vidi cinereum totum, & verrucosum.

Acris, fætidus, cum periculo editur, ut sex ex ejus usu Lithuani perierint, & etiam in *Kamtschatka* funesta deliria moveat, & desperatos in ferrum ignemque ruerre cogat. Tres quatuorve fungi modicam dosin constituunt, decem inebriant. Russi tamen inter cibos recipiunt. Ex eodem Fungo, cum *Epilobio* difformi, liquorem in *Kamtschatka* parant, qui minori copia animos addit, nervos tremere cogit, hominesque inebriat *b)*, aut tristi delirio, aut læto. Ipsa urina *i)* inebriat, quæ post comestum Fungum muscarium redditur. Contusus in aqua muscas stupefacit potius, quam occidit *k)*. Tufus etiam, & rimis oblitus, cimices *l)* exterminat. A Gallis *m)* edi lego.

II. NON ANULATI.

2374. AMANITA petiolo farto, pileolo convexo, umbilicato, oris rugosis, lamellis crassis & albis.

Icon TOURNEFORTII t. 327.

Fungus piperatus non lactescens VAILLANT. p. 62.

Fungus vesca VII. LOESEL. p. 81.

Agaricus stipitatus, lamellis omnibus magnitudine aequalibus LINN. p. 1640.

Agaricus pileolo orbiculari, in margine rugoso & striato, vertice tumido, petiolo brevi GLADSTON. p. 106. n. 14.

Multiplex pileo color, sed planta eadem. Petiolus albus, non bulbosus, semper humilis & fartus. Pileus quatuor ad summum unciarum, pulvinatus, media sede depressa, ad oras rugosus & striatus. Lamellæ semper crassæ, albæ, per intermedias venas conjunctæ, in senio flavescunt. Caro peculiariter fragilis, acris, tamen edulis. Color pilei maxime naturalis ex roseo & albo eleganter varius est.

An *Fungus esculentus albus* & *subpurpureus*, varius, lamellis prorsus albis MICHELI p. 152? SCHÆFFERI t. 58. 75.

Omphalomyces coccineus BATARRÆ p. 37, t. 15. E. & alii ejus ordinis.

♂. Pileo sanguineo & puniceo.

Fungus purpureus tener, lamellis albis BUXBAUM. Cent. V. t. 47.

Fungus fere p. 155. MICHELI plerique.

Fungus umbilicosus ruber STERBECK. p. 216. t. 22. F.

SCHÆFFERI t. 15.

γ. Pileo violaceo.

δ. Xerampelinus.

Vide colores rubros inelegantes SCHÆFFER. t. 83. 92.

ε. Cæruleus.

MICHELI p. 154.

ζ. Viridis.

BUXBAUM. Cent. V. t. 47. f. 2.

Album nempe & in centro viridem reperi in *sylva Dählbölzlein*. add. SCHÆFFERI t. 93. 94.

η. Lividus.

MICHELI p. 152.

θ. Flavus, leoninus.

ι. Ochroleucus & terreus SCHÆFFER. t. 16.

I. LAMELLIS ALBIS.

V. PILEO VIRIDI.

I. ANULATI.

2375. AMANITA pediculo anulato, pileo viridi, striato, lamellis albis.

Fungorum esculentorum genus XIII. Spec. I. CLUS. p. CCLXIX.

Fungus non vesca VI. LOESEL. p. 89.

Fungus

b) *Natur. hist. of Kamtschatka*. p. 208. 209.

i) *ibid.* p. 127.

k) SCOPOLI p. 127. SEPPERT. p. 19.

l) LINN. *Stomkarska* p. 430.

m) POROWITSCH. p. 396. 397.

Fungus magnus viridis STERBEEK. p. 65. t. 5. E.
Agaricus pileolo pulvinato, in margine striato, petiolo annulato GLEDITSCH. p. 105. n. 13.
 Göttingæ & Bernæ. Basilea STÄHELINUS iconem misit, conf. & *Basler merkwürd.* p. 272.
 Diversus est a varietate ? Fungi 2374. quod petiolum in origine sua bulbosum habeat, farfum adtenuatum, proceriorem: tum anulum in pediculo fugacem. Totum albidum vidi.
 Edulis n) est.

II. PETIOLO NUDO.

- *2376. *AMANITA* pileo umbilicato, striato, viscido, obscure viridi, lamellis albis †
 Bernæ reperi, humili petiolo, & albo, pileo viscido, obscure viridi, in medio depresso, oris striatis, lamellis tenuibus, numerosis, qua nota a 2374. differt, etiam subcæruleis
 *2377. *AMANITA* pileo pulvinato viridi, lamellis . . .
 Imperfectum vidi, lamellis non adparentibus, petiolo solido, albo, pileolum pulvinatum, viridem, vix uncialem, inferne album absque laminis. Si confirmaretur, *Agaricum* foret.

I. LAMELLIS ALBIS.

VI. PILEOLO CINEREO, MURINO, SPADICEO.

I. PETIOLO NUDO.

- *2378. *AMANITA* petiolo brevissimo, pileo umbilicato cinereo, lamellis tenuissimis albis. †
Fungorum esculentorum genus XI. CLUS. p. CCLIX.
Fingi lacri sylvestres, esculenti; subfusci coloris, inferne candicantes L. B. III. p. 831.
Fungus esculentus farinam recentem molitam suaviter redolens, pileolo superna parte griseo, inferne lamellis angustissimis, simul & pediculo albis MICHELI p. 150. n. 2.
Onphalomyces cinereus acris BATTARCA p. 37. t. 13. E.
Varietas Agarici XVIII. GLEDITSCH. p. 111. 112.
 In alnetis montis Gurten.
 Petiolus brevis, fartus, albus, humilis, uncia vix altior, quasi bulbosus. Pileus latus ad quatuor uncias, in medio depressior, oris frequenter laciniatis: cute superne glabra & cinerea, cum aliquo nitore. Laminæ teneræ, confertæ, albæ, etiam subcinereæ.
 Odor Fungi recentis farinaceus: inde fætet.
 *2379. *AMANITA* petiolo farinoso, pileo subcinereo viscido, lamellis albis, torosis. †
Fungus esculentus, petiolo ampliori, fornicato. tenui substantia ex plumbeo & cyaneo albescens, inferne primum albo, deinde griseo, pediculo brevissimo albo MICHELI p. 159. n. 5. p. 151. n. 1. t. 73. f. 2.
 Petiolus quasi farina adpersus, ima parte bulbosus, superne angustior, biuncialis. Pileus grandis, subcinereus, levis, viscidus, etiam cum violaceo colore admisto, cæterum neque squamosus, neque striatus, in perfecto statu pulvinatus, oris adtractis. Laminæ albæ, crassæ, qua nota a priori differt.
 *2380. *AMANITA* petiolo bulboso, brevissimo, laterali, pileolo hemisphærico, spadiceo, lamellis albis. †
 An *Fungus parvus, obesus, ex uno pede multiplex, superne ex fusco nigricans, inferne non brevi ac ventricoso pediculo albus* MICHELI p. 192. n. 2. & forte n. 4.
 An *Fungus nemorosus XXV. LOESEL. p. 91.*
 An t. 71. SCHLEPPERI.
 In sylvis gregatim nascitur, ut plures etiam in unum conferveant. Pediculi bulbosi, crassi, spadicei, in latera pileorum inserti, fere ut in agaricis, colore lurido, pene nigro, sæpe viscidis. Lamellæ albæ, inde ochroleucæ.
 STÄHELINUS iconem misit, petiolo & pileo castaneo, lamellis rufis terreis.
 *2381. *AMANITA* petiolo farto gracili, pileo plano murino, sericeis lineis striato, lamellis albis. †
Fungus esculentus, pileolo desuper cinereo, aut murino, & in filamenta quasi lacerato, inferne candido & tenuissime lamellato, pediculo plerumque candido MICHELI p. 155. n. 11. t. 12.

n) *Brev. Saml. ana. 1719. m. Septemb. p. 249.*

An *Fungus* non *vescus* IV. LOESEL. p. 86.

Agaricus pileo plano, lacero, angusto, petiolo cylindraceo tenui GLEDITSCH. p. 112.

SCHAEFFERI t. XIV. LXIV.

Bernæ in isthmo *die Enge*.

Gregarius nascitur. Petiolus cinereus, solidus, crassulus, nitens, cylindricus. Pileolus orbiculatus, planus, carne paucissima. Centrum obscure murinum est, ex eo in ambitum filamenta omnia dense ordine educuntur, cum sericeo nitore, quæ hujus Fungi propria nota est: ea fila adpressa ad cutem, dum Fungus est junior, per ætatem in squamas elevantur. Ora Fungi frequenter lacera. Lamellæ albissimæ.

*2382. AMANITA petiolo gracili, farto, pileo squamoso murino, lamellis albis †

Fungus effulentus, pileolo superne e griseo plumbeo, & veluti squamoso, lamellis fissis cum breviori & firmiori pediculo albis MICHELI p. 153. n. 9.

Fungus pileolo conico maculato VAILLANT. p. 53. n. 19.

Bernæ, Basilæ, Gottingæ non infrequens.

A prioribus differt pediculo gracili, albo, fistuloso, digitali, ad tres uncias alto. Pileus conicus sed latior, aut hemisphæricus, murinus, in principio levis, deinde squamis murini coloris, erectis & pene crispis varius. Laminæ albæ, per ætatem rubent. Minor est, & vix fuscuncem latus.

*2383. AMANITA petiolo farto gracili, pileo hemisphærico, cinereo purpureo, lamellis albis. †

Fungus effulentus, desuper plerumque griseus, interdum vero aliqua parte ceræ colore persusus, infimæ lamellis & pediculo albis MICHELI p. 150.

An *Fungus superficie murini coloris, lamellis albicantibus* RAJ. BUXBAUM. *Cent. IV. t. 12. f. 2.*

Petiolum non bulbosum, ad tres uncias altum, inferne crassior, superne angustior, fartus, fuscus, sulcatus, albus. Caro fissa & firma. Pileus campanulatus hemisphæricus, oris adtractis, & rubentibus, murini coloris, etiam cervini, glabri, virgatus aliquando, non tamen villosus. Lamellæ albæ, etiam cervinæ & subrubellæ. Per ætatem viscidus fit.

*2384. AMANITA petiolo farto, gracili, pileo pulvinato cinereo, lamellis albis. †

Possit esse *Fungus* 13. p. 151. MICHELI.

Petiolum rectus, fartus, triuncialis, gracilis, albus. Pileus conicus & pulvinatus, cinereus, absque vellere sericeo. Laminæ albæ. Plerumque pileus ad quatuor uncias latus est. Vidi tamen exiguum, uncialem, perfectum, per omnes notas similem.

*2385. AMANITA petiolo gracili, fistuloso, spadiceo, pileo plano cinereo, oris luteis striato, laminis albis. †

An *Fungus major tener, murini coloris, lamellis albis* BUXBAUM. *Centur. IV. t. 18.* sed videtur anulum habere.

ad *Agaricum* 25. GLEDITSCHII.

Tabula 45. SCHAEFFERI.

Minime rarus in *Stechenbölzlein*, &c.

Petiolum altus ad semuncem, cavius, cinnamæus & spadiceus, nitens. Pileus pulvinatus, planus, aut umbilicatus & depressus, semuncem latus, murinus cum splendore violaceo, centro saturatus tincto umbrino, oris lutescentibus per ætatem, & striatis, dum Fungus aquosè deliquescit: laminæ nunc extus adparent, & fungus striatus videtur. Lamellæ tenues, numerosissimæ, albæ, inde ochroleucæ.

Tota planta tenera est, & celeriter magno cum fæore putrescit.

*2386. AMANITA petiolo cylindrico procero, fistuloso, pileo plano umbonato, striato, cinereo, subtus alba. †

An *Fungus major tener, murini coloris, lamellis albis* BUXBAUM. *Centur. IV. t. 18.*

An *Monomyces* f. 21. F. BATAZZI? ubi color omittitur.

Differt a sequentibus, major & speciosior.

Pediculus procerus, semipedalis, fistulosus, superne grumosus, fordide terreus, in circulum lamellarum insertus, ad terram crassior.

Pileus amplior, ad tres uncias latus, planus, centro in papillam elevato: præter eam striatus & lacæ. Laminæ albæ.

*2387. AMANITA radice tuberosa, caudata, petiolo præalto, pileo plano, nigricante, albis lamellis. †

An Fungus pileolo superna parte fulvo & filariformi, ima albo, petiolo prædicto obscuro, radice tumida, in longum mucronem producta MICHELI p. 161 n. 5? videtur.

STÄHELINUS iconem misit, & in sylvis abiegnis legi.

Radix bulbosa, deorsum in longum uncum terminata, napiformem, fescuncialem. Pediculus procerus, ad quatuor uncias, & ultra, gracilis, pene niger. Pileolus pene carne ditatus, totus planissimus, umbrinus.

Sequente major, non striatus, neque umbonatus.

*2388. AMANITA radice caudata, petiolo fistuloso, procero, pileo umbonato striato, cinereo, lamellis albis. †

Fungus chyceus, in medio protuberans VAILLANT. p. 68.

Fungus pileolo desuper fulvo radiceo, centro umbilicato & levi MICHELI p. 169. n. 1.

ad 25. GLEDITSCHII.

Hydrophorus cinereus BATARRA t. 25. E.

Icon SCHEFFERI t. 52. f. 7. 8. 9.

Beræ legi im Däbiksklein.

Radix incurva, caudata. Fungus totus tener, succulentus, in putredinem pronus. Petiolus procerus, semipedalis, gracilis, fartus, firmus, terreus nitens. Pileus nitidus, umbonatus, totus striatus, magis, quam ullus alius, profundis sulcis percutus, murinus vel cinereus, nitens, carne vix ulla, sæpe transversim latior, oris elevatis, etiam viscidus. Lamellæ albæ pollinem fundunt album, & per maturitatem in cinereum colorem degenerant.

*2389. AMANITA cespitosus, petiolo procero fistuloso, pileo umbonato striato, squamoso. †

Varietas flocculenta Fungi chycei, in medio protuberantis VAILLANT. p. 68. n. 53.

Fungus soboliferus, fugax, pileo galericulato, obscuro, vertice levi, reliqua parte subtilissime striato, lamellis murinis, pediculo albo, fistuloso MICHELI p. 195. t. 79. f. 4.

Vulgaris, variabilis.

Petioli procerus, fistulosus, albus, Fungus cespitosus tener. Junior pene totus albus est, conico plicatili pileolo, extus cervino, in centro umbrino. Adultior conum aperit, & expandit: & media tunc papilla in plano pileo eminet, & una lamellæ & pileus roseo, aut dilute magnefino, colore pinguntur. Maturiori petiolus flavescit, vel cinereus fit; papilla flava est, reliquus pileus striatus, murinus, umbrinus, & laminæ in murinum vel umbrinum colorem transeunt. Denique totus pileolo squamis albidis efflorescit.

*2390. AMANITA tener, petiolo procero, fistuloso, pileo umbonato plicato, murino, lamellis albis. †

An Fungus campanulatus, pileo obscuro, vertice levi, reliqua parte striato, subis lamellis, ac fistuloso & cylindrico pediculo albis MICHELI p. 168?.

In hortis, exeunte mense Novembri, maxime serotinus.

Petioli cavi, tener, compressus, quasi linea divisus, cinereus, murinus, dilute castaneus. Pileolus campanulatus, alias planus, oris etiam supra planitiem pilei elevatis, umbone eminente, cute pilei præter umbonem plicata, non striata. Lamellæ albæ, lineæ crispæ, mediis lineis & rugis conjunctæ.

Totus Fungus succulentus & tener.

*2391. AMANITA petiolo procero gracilissimo, pileolo conico striato, murino, inferne albo. †

Fungus minimus fructuarius, pileolo undique & utrinque striato, cinereo aut murino, pediculo lanuginoso & fistuloso albo MICHELI p. 167. t. 75. f. 6.

Fungus fuscus, lamellis albis, ex Musco terrestri nascens BUXBAUM. Cent. IV. t. 28. f. 2.

& Fuscus pascuorum minimus, capitulo in metam fastigiato EJUSDEM ibid. t. 15. f. 3.

An Fungus multiplex, obtuse conicus, colore griseo murino VAILLANT, p. 71. t. 12. f. 1. 2?

Huc SCHEFFERI t. 32. G. 2. figure superiores.

Videtur B. T. 20. BATARRA.

In graminibus vulgo, folisque putridis.

Et solitaria provenit & gregaria.

Pediculus gracilior, fragilis, procerus, semipedalis, fistulosus, ad Taraxaci similitudinem, colore albo cinereo, terreo, murino; etiam ad terram villis adpersus. Pileolus tener, carne vix ulla, conicus præter apicem, striatus, per oram serræ modo dentatus, etiam viscosus, murinus vel umbrinus, uncia paulo latior. Lamellæ albæ, aut dilute terree.

- *2392. AMANITA minimus, pileolo campaniformi, spadiceo, lamellis albis. †
Fungus parvus, capitulo conico, in cellis vinariis proveniens BUXBAUM. *Centur. IV. t. 13. f. 1.*
Fungus minimus, pileolo umbilicato, subcinereo, lamellis 83 pediculo albis MICHELI p. 151. n. 20.
 BATARRA t. 27. C.

In ligno putrido.

Petiolus curvulus, tener, sed lartus, albus, hac nota a prioribus diversus; uncia non arior, gracilis. Pileus vix duarum linearum, campaniformis, oris ad petiolum adtractis, albus, inde murinus. Lamellæ albæ. Proximus sequenti.

- *2393. AMANITA pileolo conico, spadiceo, lamellis albis. †

Caput in t. 52. SCHEFFERI f. 1.

Petiolus ima parte bulbosus, cinereus & albicans, firmus, ut totus Fungus, cæterum procerus, ad unciam & fescuncem altus. Pileolus femunciam longus, acute & longe conicus, fature umbrinus aut spadiceus. Laminæ albæ.

- *2394. AMANITA petiolo curvulo, pileolo campaniformi, flocculento, striato, farinoso. †

Bernæ repert.

Petiolus incurvus, e cinereo spadiceus, farinosus, uncia altior. Pileolus late conicus, vel campanulatus, ad oras striatus & flocculentus, totus farinosus, spadiceus, uncia brevior. Lamellæ albæ, quasi farinosæ. Totus Fungus tener & succulentus. Parvitate differt a 2391. & farina.

- *2395. AMANITA volva exceptus, pileolo farinoso, pileo cinereo, striato, lamellis albis. †

In sylvis abiectis.

Volva trifida, membranacea, alba. Petiolus binncialis, farinosus, non anulatus. Pileus conicus, campanulatus, cinereus, oris profunde striatus. Lamellæ albæ, numerosissimæ.

II. ANULATI.

- *2396. AMANITA petiolo gracili, anulato, pileolo hemispharico spadiceo, lamellis albis. †

An *Fungus spadiceus minor, lamellis albis* BUXBAUM. *Centur. IV. t. 5. f. 1?* absque anulo.

Fungus pulverulento pileolo, castanei coloris, inferne lamellis albis, pediculo tumido, superna parte pilei concolore, ac anulo fugaci ornato MICHELI p. 179.

Agarici VI. GLEDITSCH. p. 92. varietates a. c. & d.

In sylvis, ferotinus.

Petiolus albus, brevis, uncialis, gracilis. Pileolus hemispharicus, in juniore planta sordide ex cinereo albidus, in adulta castaneus, fescuncialis. In petiolo anulus fugax & evanescent. Lamellæ albæ.

- *2397. AMANITA petiolo procerio, fistuloso, anulato, pileolo plano striato, verrucoso, fardido, lamellis albis. †

Fungus phalloides VAILLANT. p. 74. n. 4. & forte etiam 5. EJUSD.

Fungi albi venenati viscidii L. B. III. p. 326. STERBECK. p. 206. n. 51. t. 20. K.

& *Fungus perniciosus, inversus, pustularis* STERBECK. p. 211. t. 21. D.

Fungus fuscus, pediculo bulbofo. capitulo albis pustulis notato BUXBAUM. *Cent. V. t. 48. f. 1.*

Agarici 2. varietas c. GLEDITSCH. p. 85.

Leucomyces gemmatus BATARRA t. VI. B. p. 28.

Annon Tab. 20. 83 95. SCHEFFERI?

In monte Münchenstein. Bernæ im Bremgarten.

Volva petioli alba, conspicua, dum junior est. Petiolus procerus, fistulosus, albus aut cinereus, anulo albo, membranaceo, costante. Pileus junior globosus, lato tunc anulo albo ad pediculum adnexus, quo laminæ totæ velantur: adultus idem recedit, & in latam planitiem expanditur, ad tres uncias latus. Color ei fardidus, ex terreo spadiceus: pars oræ proxima per pollicis longitudinem striata, interior maculis elevatis albis non perpetuo varia. Laminæ albæ, per ætatem cinereæ, & roseæ, & purpureæ, in origine perbreves, subito inde latefcunt. Amat cespitose nasci. Vidi, neque separe, albis & latis squamis partem pilei tegentibus.

- *2398. AMANITA petiolo bulbofo, pileo hemispharico spadiceo, lamellis albis. †

Icon SCHEFFERI t. 38.

Minime rarus. Petiolo crasso, albo, farto, araneosa lanugine efflorescente, vix unciam superante. Pileus campaniformis, spadiceus, viscidus, in medio pallidior, ad petiolum adtractus. Lamellæ albæ, etiam terree.

T t

II. LAMELLIS

IL LAMELLIS OCHROLEUCIS;
 AVELLANARUM COLORE, CASTOREIS, &c.

I. PILEO CONCOLORE.

I. ANULATI.

- *2399. AMANITA petiolo procero, anulato, pileo cervino, squamis fuscis exasperato, lamellis cervinis. †

Fungorum esculentorum genus XVIII. CLUS. p. CCLXXIV.

Fungus pileo lato, micis furfuraceis adperso VAILLANTII p. 54. n. 2.

Annon varietas d. Agarici VI. GLEDITSCH. p. 93?

Annon Tabulæ 22. & 23. & 33. SCHÆFFERI?

& t. 28. 30. absque anulo.

Im Däbelslein, mutabilis Fungus.

Petioli in juniore planta bulbosus, fartus, femipedalis, cervinus, subrubellus, spadicus, anulo constante, etiam squamosus. Pileus juniore fungo cervinus, inde pulchre villosus, & squamosus etiam, nigricantibus squamis, oris per ætatem striatis: maturus leoninus & cinnamæus, aut olivaceus, spadiceus. Laminae albidæ, deinde flavidæ, etiam citrinæ, inde spadiceæ: polline feminali albicante adpersæ.

Absque anulo vidi, quem nolim separare.

- *2400. AMANITA petiolo fistuloso, anulato, pileo rufo, squamis & lamellis concoloribus. †

Fungus esculentus, pileo in medio vasis hirsuto & fusciscente, inferne colore non dissimili, sed valde diluto, pediculo crassiore, obscuro, & inter pileum & præteritum anulum striato MICHELI p. 177.

SCHÆFFERI t. XXV.

An Polymyces pediculo spirali BATTARA p. 34. t. XI. A?

Ad ambulacra in der Enge. STEHLEIN in sylva diß Hardt.

Gregaria. Petioli fistulosi, subrubelli, anulati. Pileoli ampli, rufo pulchro colore: quem etiam spadiceus ingreditur, totus longis pilis villosus, striatis, in circulos concentricos dispositis. Lamellæ cervinæ, per ætatem fordide rufæ. Anulus laevis in summo petiolo.

Proximus 2399, & forte idem, elegans.

- *2401. AMANITA cervinus, petiolo bulboso, farto; per oram tuberculosis & striatus. †
 Videtur t. 79. SCHÆFFERI.

Gregaris in sylva Bremgarten versus pontem novum, & versus Reichenbach. Im Burghardtsbelslein.

Petioli ima pars bulbosa; idem ex albo cervinus, triuncialis, biuncialis, teres, fartus, nisi quod per putredinem inaniatur. Pileolus glaber, obiter haud longe ab ora nonnullis eminentibus colliculis notatus, ex qua nota agnoscas; inde sensim striæ evidentiores fiunt. Junior albidus, avellaneus, isabelleus, inde flavescit, & ex campanulato explanatur. Lamellæ teneræ, numerosissimæ, albidæ, ochroleucæ, maturiores polline albo efflorescunt, & aquosæ fiunt colorisque lignei. In petiolo pene summo evidentissimus anulus. Diameter tantum fescuncis.

- *2402. AMANITA petiolo procero, anulato, pileo & lamellis cervinis. †

SCHÆFFERI t. 19. f. 1. 2.

Im Däbelslein.

Accedit ad priores, sed differt pileo non villosus.

Petioli procerus, ceræ crudæ colore, cum anulo albo. Pileus in principio campanulatus, inde explanatus, oris incisus, concolor, cervinus, flavus, diametro quatuor unciarum. Lamellæ ochroleucæ, teneræ. In vetusto fungo striæ per oram adparent.

- *2403. AMANITA anulatus, cervinus, procerus, exiguus. †

Petioli triuncialis, albus. Anulus pene in summo petiolo, pileo vix quatuor lineas alto; cervino, lamellis concoloribus. Alterum exemplum fungi anulati tenui pediculo.

II. NON ANULATI.

- *2404. AMANITA cervinus, pileo pulvinato, oris adtrahis. †

T t 2

Olim

Olim Bernz depinxit, & nuper, beyrn Engeweg.

Concinuus, fuscus, petiolo firmulo, gracili, ad terram crassulo, biunciali, pileo campanulato, inde hemispharico, demum pulvinato, accurate rotundo, oris introvertis, ab una ad duas uncias lato, avellaneo cinereo; lamellis concoloribus, aut sublineis.

*2405. AMANITA cervinus, petiolo fistuloso, pilei centro squamoso. †

Petiulus cavus, cervinus, gracilis, triuncialis. Pileus planus, pulvinatus, avellaneus, squamis in centro efflorescentibus, fescuncialis. Lamellæ concolores.

*2406. AMANITA cervinus, petiolo flavo, curvulo, excentrico, pileolo squamoso, lamellis ramosis. †

Petiulus flavus, gracilis, curvulus, extra centrum pileo insertus. Pileus fescuncialis, cervinus, squamis fuscis exasperatus, striatus ad oras & serratus. Laminæ paucæ, crassæ, ramosæ, ad aliquam Merulii similitudinem. Ora nonnunquam subcærulea est, quam ob notam Fungum T. LIII. SCHÆFFERI huc referas.

*2407. AMANITA ex vaccino & avellaneo varius, sericeus, lamellis numerosissimis albidis. †
Im Däbblatzlein.

Petiulus fistulosus, triuncialis, crassus & albus. Pileolus pulvinatus, quasi difformis, sericeus, lineolis quibusdam notatus, non squamosus, neque striatus, ex vaccino & avellaneo varius, non maculosus, coloribus colliquescentibus. Laminæ ex avellaneo albæ, colore eleganti, tenues, numerosissimæ, qua inficitur petiulus brevissimæ.

*2408. AMANITA cervinus, petiolo crassissimo, totus concolor. †
In sylvis ablegnis, ex maximis.

*2409. AMANITA tener cervinus, per oras striatus & fissus. †

In ericetis torfaceis Gümigen & Læbr.

Pediculus albidus, tener, uncialis. Pileus planissimus, per oras striatus, & in stellæ speciem fissus, radiis sedecim, octodecim, quorum quisque unam grandiozem, duasve minores lamellas habet. Totus aquosus, tener, & cervinus.

*2410. AMANITA fasciculatus, pileolo cervino, conico, undique concolor. †
In sylvis ablegnis; exiguus, non striatus, fuscus, pileolo vix uncialis.

II. PILEO DISCOLORE

I. ANULATUS.

*2411. AMANITA pileo flavescente, lamellis butyraceis, anulo araneoso. †

Im Ostermannigerbalslein, &c.

Petiulus procerofus, teres, ad ima crassus, ochroleucus, flavescens. Pileus convexus; inde planus, flavo umbone, ora ochroleuca & cervina. Lamellæ crassæ, peculiari colore isabelleo, non inelegante, butyri quadam similitudine. Anulus in summo petiolo araneofus.

*2412. AMANITA pileo flavescente, squamoso, lamellis terreis obscuris, anulo araneoso. †
SCHÆFFERI t. 29. 30. forte & 61.

STÄHSELINUS iconem misit, sæpe etiam reperi, ad falices & in sylvâ Byemgarten.

Petiulus cervinus, crassus, colore ceræ crudæ, fuscus, fartus, etiam villosus. Pileolus quatuor unciarum diametro, cervinus, aut totus leoninus, sive ex flavo saturo fuscus, squamis variis elevatis, oris obiter striatis. Lamellæ juniores isabelleæ, ora alba, subcærulea, inde avellaneæ ora alba, demum terreæ obscuræ. In summo petiolo reliquæ anuli araneosi, non membranaceæ.

*2413. AMANITA anulatus, cervinus, pediculo superne albo. †

Bernz depinxit.

Petiulus teres, biuncialis, inferne cervinus, super anulum albus; anulo cervino, lacero. Pileus ex rufo terreus, oris conspicue sulcatis, centro umbonato.

II. NON ANULATI.

*2414. AMANITA pileo plano, lacero, corio cervino, lamellis terreis obscuris. †

SCHEFFERI t. 43. 44.

Non rarus, in Engewald.

Ex volva erumpit, lacera, alba, persistente. Petiolus albus, teres, biuncialis, fistulosus. Pileus magnus, oris laceris & reflexis, non ineleganter, ad aliquam Merulii similitudinem, lobatus, leniter convexus, coriaceus, cervini coloris, ad oras saepe subfuscus. Parum carnis habet. Lamellae terrae, subfuscae, non latae, ramosae videntur, etsi non sunt. Quae enim ad se invicem accesserant, iterum se deserunt.

*2415. AMANITA fuscus, pileo plano, subcinereo, lamellis lignei coloris. †

Fungus nostras, pediculo brevi, in pileolum dichyram abeunte VAILLANT. p. 62.

An Fungus esculentus, farinam recenter molitam redolens, pileolo desuper cinereo, inferius cinereo, pediculo longiore & crassiore albo MICHELI p. 160?

Annon SCHEFFERI t. 83?

In sylvis.

Pediculus brevis, uncialis, albus, fartus. Pileolus pulvinatus, saepe lobatus & difformis, ex albo subcinereus, non striatus, centro tinctiori, saepe gemellus. Caro sicca & firma, nunquam nitens. Lamellae terrae coloris, utrunque subrubellae. Petiolus alias ita brevis est, & obliquus, ut Fungus sessilis videatur.

Cl. GLEDITSCH hunc & duos alios revocat ad suum *Agaricum pileolo hemisphaerico integerrimo, lamellis amplissimis laxè dispositis, petiolo mudo* & carvo n. 9. p. 95. Sed nostris petiolus fartus est; neque colores consentiunt.

*2416. AMANITA fuscus, pileolo albedo, lamellis crassis flavescens. †

In sylvis passim.

Siccus totus, pediculo brevi, albo, ochroleuco. Pileo orbiculari, in medio depresso, albedo vel ochroleuco. Laminis paucis, crassis, flavescens.

*2417. AMANITA fuscus, pileolo hemisphaerico, obsolete umbrino, laminis albis subcarneis.

In sylva uliginosa cis Worlauffen.

Petioli albus, brevis, fartus. Pileus hemisphaericus, obsolete umbrinus. Lamellae ex albis subrubellae. Caro sicca.

*2418. AMANITA tener, petiolo nigro procero, pileo terreo striato, laminis fordide albis. †

Tener iste. Petiolus procerus niger. Pileus terrae coloris obscuri, caeterum ad oras striatus. Laminiae ex albo leviter terreae.

Horum trium ultimorum icones neglexi.

III. LAMINIS FLAVIS.

I. PILEO CONCOLORE.

I. NON ANULATI.

*2419. AMANITA fulvus; lacte croceo.

a. Fungus parvus, lacteum & dulcem succum fundens, pediculo & suprema parte pileoli rufescens coloris, lamellis vero ejusdem seu remissioris.

b. Fungus lactescens praeclarissimus VAILLANT. p. 61. n. 9. & rufus n. 10.

Agaricus stipitatus, pileo plano, carneo, lactescens, lamellis rufis, petiolo longo carneo LINN. p. 1641.

Onphalomyces acris, lateris coloris BATARRA t. 16. H.

SCHEFFERI t. 11. 12.

c. Fungus perniciosus, lateris colore varians, succum acrem & croceum fundens, pediculo breviori MICHELI p. 141.

d. Livida cute, inferne subflava, a nobis lecta est, quem Cl. BUXBAUM dixit in Nov. Eph. Nat. Cur. Vol. I. p. 33.

Agaricus pileo hemisphaerico, in centro depresso, & in margine fornicato, petiolo brevi & crasso GLEDITSCH. p. 101. n. 11.

Agaricus SCOPOLI p. 25.

Agaricus stipitatus, pileo testaceo, succo lutescente LINN. p. 1641.

In sylvis

In sylvis non rarus, sed variabilis. *Im Bremgarten, umseit der Papiermühle, &c.*

Petiolus flavus, firmus, fartus, crassus, duarum unciarum. Pileus orbiculatus, figura concinna, oris versus petiolum adtractis, medio depresso, junior concolor flavus α , aut inelegeranter subvaccinus, etiam ochroleucus β . versus oram paulum rugosus; frequenter etiam ex miniato & viridi γ . varius, demum lineis concentricis, flavis, & tenui villo distinctus, diametro a duabus uncis ad sex. Demum spadicem vidi, & umbrinum. Lamellæ paulo pallidiores, concolores, etiam flavæ, aut cineræ. Caro firma, dura. Ex lamellis lac dulce croceum manat. Pollen seminalis viridis. Adulteræ laminæ virefcunt, neque tunc lac fundunt. Pulverem depinxit GLEICHEN t. 4. Hunc etiam petiolo oblique inserto vidi.

Edulis est ρ). Germanis Reizke dicitur, ob saporis acrimoniam.

*2420. AMANITA glutinosus, flavus, pileo umbonato. †

Fungus aureus, capitulo in conum abeunte VAILLANT. p. 67. n. 49.

Fungus gelatinosus, colore aurantio EJUSD. p. 72. n. 8. t. 12. f. 8. 9.

Fungus pasporum exiguus, hutescens BUXBAUM. *Censur.* IV. t. 28. f. 3.

Fungus parvus, lubricus, aureus, lamellis variis, amplioribus, pediculo crassiore, MICHELI p. 147, n. 64. & alii plures.

SCHÆFFERI t. 2.

In sylvis passim.

Petiolus fistulosus, saepe compressus, quasi geminus. Pileolus planus, umbonatus, sulfureus, flavus, aurantius. Plerumque glutine obducitur, non semper, tenet tamen & succulentus. Vetuli ora late striata.

*2421. AMANITA flavus, viscidus, pileolo conico.

An *Fungus viscidus, glutine flavo limacino splendens* VAILLANT. p. 62. n. 14.²

An *Fungi phori ex uno pede*, * Priorum caudice nati IDEM p. 71. n. 5.²

An *Fungus viscidus, forside hutescens* BUXBAUM. *Censur.* IV. t. 9.²

An *Agaricus stipitatus, pileo convexo, lamellis basi mucrone densatis* LINN. p. 1640.²

In sylvis non rarus. *A la Chaux d'Eau* GAGNERIN.

Petiolus gracilis, duplo pilei diametro altior, fistulosus, compressus, ochroleucus, lineatus. Pileus campaniformis, hemisphaericus, denique repandus, aurantius, viscidus aut glaber, semper tener, carnosus. Lamellæ nitidæ, flavæ, aut subcarneæ concolores.

Varietates sunt

α . Superne miniatus.

Un autre tout jaune d'or VAILLANT. p. 66.

β . Superne purpureus, cum lamineis, & aliquando totus coccineus.

Fungus alpinus, totus saepe coccineus, sem kermesinus, pileolo hemisphaerico MICHELI p. 150.

Fungus parvus coccineus VAILLANT. p. 66.

SCHÆFFERI *ibid.* f. 4.

γ . Viridi colore ad pedunculum, & in pileolum misto SCHÆFFER. t. 2.

δ . Totus viridis.

ϵ . Sanguineus & pene niger.

*2422. AMANITA sulfureus, siccus, lamellis crassis. †

Ab aliis diversus, siccus, petiolo farto, carne concolore, sulfurea, subviridi, lamellis crassis concoloribus, pileo subcoriaceo convexo, umbonato, in centro flavescente.

*2423. AMANITA flavus, campanulatus, siccus. †

α . *Fungus datus, citrini coloris* BUXBAUM. *Censur.* IV. t. 10.

SCHÆFFERI t. 2.

Agaricus pileo campanulato & striato parvo, lamellis rarioribus, petiolo cylindrico GLEDITSCH. p. 109.

In gramineis, *im Bremgarten, in der Enge, &c.*

Petiolus fistulosus, flavus, solidus, dum junior est. Pileus campaniformis, acutus, clausus, per oram striatus, citrinus, Juncifolii narcissi colore, etiam flavus; lamellis crassis, in basi transversim rugosis, citrinis, carne firmiori, quam prior 2421.

*2424. AMANITA flavus, pileo hemisphærico squamoso. †

Fungus totus per maturitatem cohortis aurantii VAILLANT. t. 64. n. 20.

Fungus ex lateo risjens, cute superne pilei lacera & veluti squamosa MICHELI p. 147.

In Bryonia ten.

Siccus etiam, lamellis crassis, colore pomi aurantii, figura hemisphærica, squamis de convexitate elevatis, quæ princeps nota est. Petiolus fartus, basi miniata.

*2425. AMANITA flavo cinnameus, viscidus, striatus, papillatus.

Fungus pediculo croceo, splendoris particeps VAILLANT. t. 11. f. 16. 17. 18. p. 69.

Agaricus stipitatus, pileo convexo viscido, pellucido, lamellisq. luteis, stipite nudo LINN.

Cl. GAGNEBIN circa Ferrière, siquidem a flavis viscidis differt, quos modo enumeravimus. Petiolus gracilis, fescuncialis, fartus, tener, nitidus. Pileus convexus, pene planus, colore tabaci Hispanici; papilla in medio, ex qua ad ambitum striz excurrunt. Lamellæ latiusculæ, flavæ, subrufæ.

*2426. AMANITA flavus, pileolo gracilissimo & procerissimo, pileo conico, viscido. †

An Fungus colore homogeneo pallido, pileolo & pediculo glutine obdueto VAILLANT. n. 56²

An Fungus minimus, pileolo hemisphærico, utrinque & undique striato MICHELI p. 167. t. 75. f. 7?

Bulla flammeante pileolo BATARRA p. 59. t. 28. Z.

Accedit Fungus t. XXXI. f. 6. 7. SCHÆFFERI.

In putridis foliis faginis.

Petiolus procerus, gracilis, quatuor unciarum. Pileus conicus, ex albo flavus, vel totus flavus, excepto vertice striatus; caro vix ulla; natura viscida & tenera. Lamellæ pallentes, stramineæ.

Valde adfinis Fungo 2345.

*2427. AMANITA tuberculofus, flavus, petiolo squamoso, lamellis cervinis. †

Siccus, flavus, tuberculofus, biuncem latus, squamis de petiolo efflorescentibus, ejus parte summa alba & glabra, lamellis cervinis.

In sylvis abiegnis.

*2428. AMANITA flavus, totus striatus, tenuissimus. †

Icon MICHELI t. 74. f. 8. hunc exprimit.

Non recedit SCHÆFFERI t. 99. f. 1. 2. 3.

In ligno putrido, in typha Scedelbach.

Stylus uncialis, sæpe curvulus. Pileolus umbraculi similis, totus striatus, absque carne. Omnia flava.

Iconem amisi.

*2429. AMANITA flavus, minimus, pileo hemisphærico. †

An Fungus parvus, fuscus, pileolo in obtusum conum fastigiato, & a media sui parte usque ad oras subtilissime striato, pediculo altiori, lineam lato & fistuloso MICHELI p. 170?

An Bulla colore inconstante BATARRA p. 56. t. 27. O?

SCHÆFFERI t. 63. f. 1. 2. 3. 4. 11. &c.

In lignis, ad arbores & ad terram.

Minimus, vix unciam altus, petiolo gracili, pileo conico, parabolico, hemisphærico, vix semuncem alto, cervino, dum junior est, inde ex flavo fulvo, denique spadiceo & deliquescente, dum medius apex colorem retinet. Ora striata. Lamellæ concolores, cinnamæ.

Adfinis Fungo 2343.

Rufo colore ludit & petiolo ad terram hirsuto, cæterum similis.

II. ANULATI

*2430. AMANITA flavus, volvatus, anulo latissimo.

Fungorum esculentorum genus XVII. CLUS. p. CCLXXII.

Fungus planus orbicularis aureus MICHELI p. 186. t. 77. f. 1.

Agaricus amplissima volva exceptus, aureus, pileolo hemisphærico, in margine striato, petiolo anulato, crasso, anulo latissimo cincto GLEDITSCH. p. 85.

Elvela Ciceronis BATARRA p. 27. t. 4. C.

Nunquam reperi, sed circa Münchenstein lecti iconem Cl. STÄHELINUS misit.

Volva

Volva ampla, valde conspicua, juniorem Fungum totum obvolvitur. Petiolus crassus, albus, fartus, anulo membranaceo, amplissimo, laminas velante. Pileus hemisphaericus, aut pulvinatus, ad oras striatus. Color ubique idem, flavus.

Inter Fungos gratissimi saporis numeratur.

Videtur *Boletus* PLINII, qui in volva nascitur, uti luteum in ovo g).

*2431. AMANITA leoninus, sericens. †

An Fungus pileolo desuper lacero & veluti filamentoso, fulvi, pallentisque, coloris, lamellis & substantia biceis, pediculo fistuloso, superna parti pilei concolore MICHELI p. 158. t. 74 f. 2? qui campaniformem pingit.

An Fungus major aureus perniciosis BUXBAUM. Centur. IV. t. 33?

SCHAEFFERI t. 4. 24. 41. & 65.

Minime rarus, magnitudine valde inæquali, ab uncia ad aliquot uncias. Petiolus obscure flavescens, basi bulbosa. Pileus planus aut leniter convexus, flavus, subfuscus, aut fulvus, perpetuo sericeo brevi & adpresso villo nitens. Anulo araneoso, ad initium petioli revincitur. Lamellæ concolores, etiam cinnamæ.

*2432. AMANITA sicca, leoninus, anulo araneoso.

Amanita dura, ex fusco rubens quercina DILLÉN. Syn. III. p. 5. n. 23.

An Monomyces flavo rufus, albido terreus BATTARRE. t. 15. F.

Agaricus stipitatus, pileo sordide flavo, lamellis luteo rufis LINN. p. 1642.

Petioli fatus, cinnamæus, terreus, albus, crassus. Pileus convexus, aut planus, neque sericens, neque splendens, leoninus, cinnamomeus, lamellis concoloribus, paucis, crassis, absque sericeo villo, aut glutine, siccae naturæ. Anulo araneoso ad principium pedunculi revincitur.

III. LAMELLIS FLAVIS.

II. PILEO ALTERIUS COLORIS.

*2433. AMANITA viridis, pileolo plano, lamellis pallidis. †

An Fungus flavus, pileo pulvinato virecente, lamellis & pediculo albis MICHELI p. 152?

An Fungus varia magnitudinis, pileolo superne ex rufo flavicante, lamellis subus sordide viridibus VAILLANT. p. 71. n. 3?

In sylvis.

Tamen a flavo coccineo diversus videtur. Petiolus fistulosus, tener, sed altior, triangularis, ex albo viridis. Pileus planus, a centro ad ambitum striatus, totus saturate viridis, eo colore, quem ex Rhamni baccis parant, etiam sordido. Lamellæ numerosæ, undulatæ & plicatæ, ex albo stramineæ, per ætatem in pulchrum colorem viridem transeunt.

*2434. AMANITA pileo pulvinato viridi, lamellis obscure lateis. †

Fungus vesca XXVII. LOESEL. p. 85.

Iconem STÄHSELINUS misit.

Multo major ei, quam præcedentibus statura. Petiolus crassus, fartus, superne crassior, flavescens. Pileus pulvinatus, colore viridi, rhamneo, sed debiliore, diametro pene triunciali. Lamellæ obsolete flavæ. Caro satis copiosa, ut possit edulis esse.

*2435. AMANITA pediculo bulboso, pileo hemisphaerico spadiceo, lamellis luteis. †

An Fungus spadiceus arvensis BUXBAUM. Centur. IV. t. 8. f. 1? non recedit.

SCHAEFFERI t. 71. 72.

In pratis circa *Münchenstein* STÄHSELINUS. Im *Burgdorffbölzlein*.

Petioli crassus, bulbosus, biuncialis, albus, in flavum languens, aut terreus. Pileus pulvinatus, pene campanulatus, diametro trium unciarum, colore castaneorum, etiam fuliginosus, cum nitore. Lamellæ latæ, luteæ, pulchre palcari colore, summa cujusque laminæ parte circumferrata, inferiori flavescens. Caro fungi tenuis.

IV. LAMELLIS RUFIS & RUBRIS.

I. PILEO CONCOLORE.

- *2436. AMANITA petiolo fistuloso, lineato, pileo convexo, flavo rufo. †
An Fungus parvus esculentus, odoratus, coriaceus, rufus, lamellis inter se longe distantibus
 MICHELI p. 148. n. 3 ? Potest.
An Fungus multiplex sordide carneus VAILLANT. p. 66. n. 36.
Agaricus pileo hemisphærico, integerrimo, lamellis amplissimis, laevæ dispositis, petiolo nudo &
cavo GLEDITSCH. p. 95. n. 9.
 SCHAEFFERII f. 13.
 In sylvis frequens.
 Concinnus Fungus siccus & firmus, sæpe gregarius.
 Petiolus sæpe incurvus, cavus, levis, ex communi carne multiplex, lineatus. Pileolus
 in recente planta hemisphæricus, adtractus, inde planus, aut modice pulvinatus,
 & de eo maturo etiam villuli decedunt. Lamellæ paucæ & crassæ. Hæc omnia
 sanguineo rufa; pallidiores tamen laminæ, flavæ, ora cinnamea. Pilei diameter un-
 ciæ est, aut fœcuncis.
- *2437. AMANITA petiolo fistuloso, lineato, pileolo vaccino, squamoso. †
 Varietas a. & b. GLEDITSCH. p. 95. 96.
 In sylva *Bremgarten*, *Dählbölzlein*.
 Adfinis prioris. Petiolo graciliori recto, lineato. Pileolo campaniformi, ceræ quadam
 teneritate, aut polline, aut villo adpersus: per ætatem idem spadiceus fit, & per
 ambitum striatus. Cæterum totus concolor, coloris non inelegantis vaccini, cui
 in lamellis aliqua albedo accedit.
 Villis a præcedente differt, nisi idem est.
- *2438. AMANITA vaccinus, petiolo farto, lamellis crassis. †
An Fungus ejulentus, infundibuli forma, farinam recentem molliam admodum redolens, pileolo
lasiore rufescente, lamellis & pediculo albicantibus MICHELI p. 153 ?
An Fungus pileo per maturitatem sursum repando VAILLANT. p. 64. n. 21 ?
 An SCHAEFFERII f. 43. 50 ?
 Basileæ, in *Bruderbölzlein*, & Bernæ.
 Caro sicca & firma. Petiolus a prioribus diversissimus, albus & crassus, pene bulbosus,
 brevis, vix biuncialis, etiam quasi fœssilis. Pileus vaccini coloris, hemisphæricus,
 etiam difformis, demum cavus. Laminæ vaccinæ, ora alba, crassæ, etiam terres.
 Caro plurima.
 Edulis videtur. Suilli miniati figuram refert.
- *2439. AMANITA flavo sanguineus, lamellis raris, petiolo procero. †
 Non infrequens, & elegans, siccus, firmulus. Color ei peculiaris, ex sanguineo & flavo
 mistus, coloribus non divisis, superne subinde albicat. Petiolus levis, fartus, tri-
 uncialis. Pileus campaniformis, etiam flavus & lacer, biuncialis, absque striis. La-
 minæ crassæ, paucæ, etiam ramosæ.
- *2440. AMANITA petiolo albo, pileo ex ochroleuco & lateritio vario, lamellis roseis. †
 In sylvis.
 Pediculus albus, fartus, triuncialis, gracilis. Pileolus pulvinatus, ochroleucus, ma-
 gnis maculis lateritii coloris variis, ad tres uncias latus. Lamellæ ex roseis lateri-
 tiz. Caro tenera & succi plena.
 Accedit inter albos ad 2341.
- *2441. AMANITA subrubellus, petiolo procero, pileo campanulato, striato. †
An Fungus parvus, totus rufescens, tenerimus, pileo campanulato, utrinque & undique
striato, pediculo tenuiori fistuloso MICHELI p. 166 ? Non recedit.
 In sylvis.
 Petiolus procerus, gracilis, fartus, castanei pene coloris, inde obscure sanguineus. Pileus
 conicus, totus striatus, ex cinereo sordide rubens, aut subrubellus. Lamellæ cum
 obsoleto rubore albidæ. Etiam expanditur, & fœcuncæ tunc latus est.
- *2442. AMANITA cupreus, pileo campanulato striato.

Fungus multiplex convexus, colore castaneo VAILLANT. p. 73. f. 12. f. 3. 4.
Fungus minimus, capitulo conico, rufescens, lamellis fibratis paucis RAJ Syn. III. p. 9. n. 44.
Fungus parvus, capitulo & pediculo cuprei coloris, lamellis fibratis fuscis DEERING. p. 84.
 In Mulcis & ligno friciculatus. Petioli unciales, facti, teneri. Pileoli exigui, vix uncia dodrantem, campaniformes. Striati: hæc cuprea, sive sanguinea obscura. Lamellæ pallidiores, albidae.

V. LAMELLIS RUFIS aut RUBRIS.

II. PILEO ALTERIUS COLORIS.

I. ANULATUS.

- *2443. AMANITA petiolo anulato, pileo campaniformi albido, laminis roseis
Pradellorum tertia species STERBEEK p. 29. f. 1. 6. C. D. & reliqui ejusdem capituli Fungi.
Fungus campestris, albus superne, inferne rubens I. B. III. p. 324. MICHELI p. 174. n. 8.
Leffissimi Fungi, qui rubent PLIN. L. XXII. c. 23.
Agaricus stipitatus, pileo convexo, squamato, albido, lamellis rufis LINN. p. 1641.
Agaricus pileolo amplo, hemisphærico, fornicato, petiolo brevi, anulo permanente circum GLEDITSCH. p. 15. n. 21.
Fungus pileolo lato rotundo BATAZZA p. 29. f. 7. A.
 F. *Fungus totus albus edulis* VAILLANT. p. 75. n. 8.
Fungus forestarius, totus albus, pileolo fornicato, squamato, pediculo cylindrico obeso, cuspis cinctis in cinctis & acutus squamas solvit MICHELI p. 171. n. 2. & alii ejus ordinis.
 γ. *Fungus non vesca* XXII. LOESEL. p. 94.
 Locis, graminis aridioribus. Circa Sissech Basler. Merkwürd. p. 2094. A la Ferrière GAGNEBIN. Gottingæ vulgo.
 Multiformis: junior totus albus, squamis elevatis villosus, antio amplo, membrana-co, crassiusculo, pileo hemisphærico, carne alba, lamellis albis β. aut leviter livida. Petiolus ea ætate albus est & brevis, & in pileo albor in cervinum abit. Paulatim pileus expanditur, planus fit, & lamellæ rubellæ fiunt α. deinde magnæ colore. Paulo post villus deijcitur, anulus delabitur, & Fungus a se ipso diversus videtur, lamellis denique nigerrimis γ.
 Sapor fatus, coctione emendatur, ut inter delicias sit r), & nomen gentis Champignon suum fecerit.
 Hic est Fungus, quem ex relictis lamellis, aliisque purgaminibus, vel ex parte simi pediculis Fungorum adhaerente, albis filis incrustata s), vel ex aqua, cui Fungus infusus f) fuit, in simo equino, in speciem dorfi asini adgesto, deinde recentis terræ uno pollice tecto, & instrato stramine v), hortulani x) propagant. Quando nodi adparent, separant injectam terram, novellosque Fungos transplantant y). Dudum veteres & juvenes ferebant z), & idæa, & semen etiam aliunde adferebant a). Ita ex Suillo b) unico, exque delapso polline, species late propagata fuit. Experimentum etiam semine in terram lignosam putridam, lato CL. SCHRÖFFER felicitè fecit c). Etiam de Phallo grana ovalia decessisse, quæ intra sex dies in plantas redierint CL. MAZZUOLI d).

- *2444. AMANITA anulatus, pileo convexo cæruleo viridi, lamellis roseo cæruleis +
Fungus parvus, pileolo cucullato viscido, intense viridi & quasi vermice obliquo MICHELI p. 152.
 SCHREFFER L. I.
 Varietas Agarici 13. GLEDITSCH. p. 105.
 Dicitur a REAUMURIO Mémoire sur l'Histoire des Insectes T. V. p. 22.
 Fungorum formosissimum Gottingæ repereram, tum Beron in sylva inter Deßau & Ostermundigen. locum etiam STEHLEINUS misit.

Pediculus

- 1) ELSHOLZ Tischnach p. 31.
 2) Erle des Jardinage p. 356. Conf. BRADLEY. gener. acc. p. 155.
 3) Decoda Das Sars p. 681.
 4) BRADLEY. novo intro. p. 291.
 5) Conf. anc. Mem. X. p. 121. Du HAMEL p. 166. L. STELL. travails p. 153. TOURNEFORT. Mem. de l'Acad. ann. 1707. & olim GUY DE LA BROUSSE natur. des glands p. 171.
 6) BRADLEY general account. p. 156.
 7) ATHENÆUS L. II. p. 30.
 8) Ibid. p. 11.
 9) MICHELI. gener. p. 18.
 10) Fung. p. 12.
 11) Mémoire de l'Acad. p. 170.

Pediculus ex viridi & cæruleo mistus. Pileolus pulvinatus, umbonatus, anulo fugace, concolore, glutine obductus, colore ex cæruleo & viridi æris nitidissimo mistus; per ætatem in alborem degenerat & centrum subluteum est. Caro alba. Laminæ dilute carneæ (lilac), cum aliqua coloris cærulei portione.

- *2445. AMANITA pileo pulvinato, cervino, lamellis cinnamæis. †
Petiolus inferne bulbosus, triuncialis, fartus. Anulus membranaceus albus, qui sequenti spadiceus. Laminæ cinnamomæ. Pileus pulvinatus, cervino spadiceus, triuncialis.

- *2446. AMANITA cespitosus, ramosus, hemisphæricus, mollis, lamellis cinnamæis. †
An *Fungus lividus alter*, pediculo minus bulbofo BUXBAUM. Centur. IV. t. 23. f.
Fungus ramosus maximus, pileolo desuper griseo, lamellis & lanuginoso, pediculo albis MICHELI
p. 190. t. 79. f. 1. colore laminarum recedit; figura similis.
SCHÆFFERI t. 8.

Cespitosus, ut ex basi unius plures alii proveniant. STÄHELINUS ex sylva die Hard. Bernæ cis Worlausen.

Petiolus juniore fungo crassus, brevis, paulatim excrescit, crassus semper, fartus & terreus: araneola in eo lanugo, qua ad pileolum revincitur, & cujus aliqua vestigia perpetuo solent superesse. Pileus pene campanulatus, paulatim explanatus; junior lividus, inde terreus, flavo rufus, subspadiceus & spadiceus, medio umbone tinctiori. Lamellæ raræ, crassæ, cinnamomi colore, polline feminali cæruleo, tunc sæpe ex cinereo violaceæ. Sicca Fungo natura. Etiam ramosos vidi, & oblique infertos.

II. NON ANULATI

- *2447. AMANITA pileo campanulato, cinereo, squamoso, laminis ruberrimis. †
An *Amanita campestris superne fuscus, inferne coralliformiter rubens*, DILLEN. Catalog. Gieß.
p. 177.

Iconem misit CL. STÄHELINUS Fungi in pratis circa Gundeldingen lecti.

Vereor, ut satis diversus sit a flavo 2421.

Credas differre. Petiolus perinde latus, fistulosus, ima parte sanguinea, superna flava; sed pileolus campaniformis, multo amplior, triuncialis, si expanderes, flocculentus, ex cervino terreus. Laminæ pulcherrimo saturati cocci colore nitent.

- *2448. AMANITA pileo plano flavescente, striato, viscido, laminis roseis. †
Petiolus fistulosus, flavescens. Pileus planus, glutinosus, ad oras striatus, luteus, pallidus. Laminæ rariusculæ, coloris rosei, etiam in umbrinum degenerantes. Pars pilei oræ proxima saturati coloris est.
An idem cum 2341? Non repugnvero.

- *2449. AMANITA pileo murino, umbilicato, lamellis subrufis. †
Fungus foveatus & lamellatus, infundibuli forma, fusco lividus VAILLANT. p. 73. f. 14. f. 1. 2. 3.
Fungus infundibulum referens, palustris, nigricans BUXBAUM. Centur. IV. t. 3. f. 1. & forte f. 2.
Fungus parvus obscurus, pileolo acetabuli modo cavo, ad oras undulato, coloris sericeo-nitore præditi MICHELI p. 149. n. 5.
Omphalomyces nigricans BATAARA p. 36.

In sylvis & scrobibus non rarus.

Petiolus murinus, fartus, triuncialis, teres. Fungus gregarius. Pileus exacte orbicularis, in centro depressus, speciem exprimens infundibuli, oris concinne repandis, tota cute tecta filis sericeis extrorsum exeuntibus, cum nitore, murinus cæterum aut cinereus, oris nonnunquam plicatis, diametro duarum unciarum, siccus, nec putrescens. Lamellæ breves, non profundæ, albidæ, isabellæ, inde rubellæ, obsoleto colore, demum murinæ.

- *2450. AMANITA pileo campanulato, castaneus, lamellis subrufis. †
In sylva Bruderhölzlein CL. STÄHELINUS.

Petiolus albus, aut ceræ crudæ colore, biuncialis, cavus. Pileus campaniformis, tres uncias altus, non striatus, sed pilicis cutaneis signatus, eleganter spadiceus. Lamellæ subcarneæ, absque nitore.

*2451. AMANITA pileo hemisphærico, murino, laciis rubellis striato. †

Annon *Fungus pileolo campanulato, desuper obscuro, in vertice levi, reliqua parte sulcato, &c.* MICHELI p. 168. ‡ cui laminæ cineræ.

Iconem pulchri fungi STÆHELINUS misit, qui circa *Gundeldingen* invenit.

Petiolus procerus, albus, sublividus, fartus. Pileus concinnus, hemisphæricus, murini coloris, sed latis lineis, ex albo dilute rubellis, a centro ad ambitum distinctus. Inter eas lineas, & ad verticem pileoli, & ad oram, spatiola umbrina, parabolica. Lamellæ singulari colore ineleganter carneo.

*2452. AMANITA pileolo spadiceo, subvilloso, lamellis subrufis. †

A 2450 tamen differt.

Petiolus fistulosus, albus, vel ex cinereo nitens. Pileolus lenissime convexus, spadiceus, villo adpersus, adeo tenui, ut abstergi possit; cæterum totus fuscus, unciali diametro. Laminæ subrufo butyraceo peculiari colore.

*2453. AMANITA leoninus, pileo campanulato. †

Petiolus gracilis, cylindricus, fartus, albus, leoninus. Pileus convexus, campaniformis, & hemisphæricus, albus, avellaneus, leoninus, fuscuncialis. Lamellæ cinnamomeæ, inelegantes.

*2454. AMANITA leoninus, pileo conico, lineato. †

STÆHELINUS circa *Gundeldingen*, Bernæ etiam legi.

Petiolus fartus, gracilis, triuncialis, lineis in spiram ductis striatus. Pileus obtuse conicus, ex leonino terreus, a summo ad imum nigris striis distinctus, & fissilis. Lamellæ terrei aut cinnamomei coloris. Vidi virgatum potius, quam striatum, & avescente pileo, ab imo ad summum subspadiceis tantis percurso.

V. LAMELLIS CÆRULEIS.

I. ANULATUS.

*2455. AMANITA violaceus, petiolo bulboso, anulato, pileo plano.

Fungus totus violaceus extrinsecus BOCCONE *musf. de phys. ad p. 301.*

Fungus ceruleus major RUXBAUM. *Censur. IV. t. 9.*

& *Fungus lividus, pediculo bulboso* EJUDEM *Censur. IV. t. 22.*

Fungus esculentus bulbosus, dilute purpureus MICHELI p. 149. t. 74. f. 1.

Agaricus stipitatus, pileo rimoso, margine violaceo tomentoso, stipite cærulescente, lana ferruginea LINN. p. 1641. SCOPOLI p. II. n. 17.

SCHÆFFERI t. 3. § 34. § 56.

Minime rarus in *Siechenbölzlein*, *Sedelbach*, *Burgdorffbölzlein*, &c.

Petiolus junior bulbosus, crassissimus, fartus, in ea ætate araneoso annulo ad pilei ambitum revincitur, cujus non raro vestigia supersunt. Idem sæpe squamosus est. Paulatim petiolus erigitur, semper tamen crassus, & brevis, & fartus. Pileus ex amplissimis, ad pedem usque latus, modice convexus. Laminæ frequentes, multorum ordinum. Hæc omnia violacea, lamellæ etiam maximæ. Pileus facile in terreum colorem abit, violacei tamen quid in laminis manet e).

Edulis est f).

*2456. AMANITA obscure cervinus, petiolo bulboso, araneose anulato, lamellis extus conspicuis. †

Ex grandioribus, passim a me repertus.

Totus concolor, obscurius cervinus. Petiolus crassus, teres, brevis, basi pene bulbosa, fartus & foliatus. Pileus modice pulvinatus, planus, etiam cavus, ad corii modum tuberculofus, quatuor unciarum. Lamellæ semper exterius aliquantum adparent, & subrubellum aliquid retinent. In fine petioli araneosi annuli vestigia adparent.

Ad violaceum 2455. accedit.

In coloribus obscurioribus synonyma vix possunt addi, cum ne de colorum quidem nominibus satis constet.

II. NON ANULATI.

*2457. AMANITA violaceus, petiolo gracili, pileo convexo. †

X x 2

Fungus

e) Cinnamum habes SCOPOLI.

f) *Bresl. Saml. ann. 1719, m. Septemb. p. 348.*

Fungus cæruleus minor, pediculo gracili BUXBAUM. Centur. IV. t. 12. f. 2. nimis magnus.
& *Fungus hirsutus*, pediculo crasso, capitulo parvo, lamellis subpurpureis, EJSDEM
Centur. V. append. f. 44.

Huc forte Fungi 7. 8. 9. p. 150. MICHELI.

In sylvis Sedelbach, Siechenholz, supra Pantigen, &c.

Petiolus superne gracilis, durus, striatus, fartus, etiam cavus, compressus. Pileolus semunce non major, convexus, etiam campaniformis, non striatus, laminis paucis, crassis, qua ex nota agnoscitur. Hæc omnia pulchre violacea. Dilutiores colores sunt, & pileolus subtili farina adspersitur, qualis prunis insidet, demum crassior farina ut ficui, quæ marcescit. Et ipse, ut Coralloides violaceum, & Limodorum, in terreum colorem elanguet.

β. Inde hujus varietas, pileolo livido compresso, pileo ceræ crudæ colore, & in eo subtilia tubercula, lamellæ subcarneæ, etiam teneræ: totus fungus tener & aquosus.

*2458. AMANITA obscure violaceus, pileolo conico. †

An *Fungus parvus amethystini coloris* BUXBAUM. Centur. IV. t. 8. f. 2?

An *Fungus totus subpurpureus, per vetustatem ad carneum colorem accedens, pileolo exfinis-*
rii forma MICHELI p. 150. n. 4. Putes.

Iconem STÄHELINUS misit, & Bernæ legi.

Perexiguus est, petiolo triunciali, pileo conico, laminis numerosis. Diameter vix supra dodrantem pollicis. Color satyre cyaneus, ad schisti cærulei colorem accedit.

*2459. AMANITA violaceus, petiolo plano, striato. †

Fungus dilute carneus vel incarnatus VAILLANT. p. 67. n. 46.

Bernæ frequens, in Siechenholz, &c.

Petiulus fistulosus, cum tota planta tener & aquosus, triuncialis. Pileus tenuissimus, absque carne, campanulatus, inde umbonatus, & planus, aut modice convexus, ora per tertiam partem latitudinis tenuiter in maturo Fungo striata. Laminæ paucæ, ex violaceo rubellæ (*gris de lin*), in terreum degenerant. Hæc omnia violacea, polline etiam adpersa. Diameter pollicis & ultra.

A priori 2457. striis & teneritate distat, vix satis diversus.

VI. LAMINIS VIRIDIBUS.

*2460. AMANITA totus viridis. †

Petiulus bulbosus, superne angustior, subviridis, laminæ sordide olivaceæ, pileus pulvinatus, viscidus, obscure viridis, caro e luteo viridis, diameter quatuor unciam.

VII. LAMELLÆ OBSCURI COLORIS.

LIGNEI, PALMEI, OBSCURI.

*2461. AMANITA ceræ crudæ colore, ora striata. †

Bernæ nascitur.

Totus concolor, ceræ crudæ colore. Petiolo procero triunciali, striis contortis picto, cæterum nitente. Pileo unciali, in medio depresso, ora ob pelluentes laminas striata. Iconem non paravi.

*2462. AMANITA pileo umbrino, lamellis obscure cinnameis. †

Minime rarus, & aliquoties depictus. Petiolus fartus, gracilis, triuncialis, sæpe curvulus, villosus, albidus. Pileus pulvinatus, etiam umbonatus, unciam latus, umbrinus, etiam albidus. Laminæ obscure cinnamomeæ. Caro sicca.

Hi Agarici palmei videntur pertinere ad *Agaricum pileo integro, vertice elato aut depresso, lamellis angustissimis* GLEDITSCHII. p. 110.

*2463. AMANITA pileo umbrino, campaniformi, striato, lamellis obscure ligneis. †

Fungus pileolo radiato, frons in tenuissimas partes, tanquam radios, usque ad centrum se dividens, fulvo, inferius lamellis obscuris, pediculo crassiori, albo, fistuloso MICHELI p. 161. n. 3.

Fasciculatim nascitur. In sylvis abiegnis.

Fungus tener. Petiolus gracilis, cavus, ceræ crudæ colore. Pileus hemisphericus, concinnus, lineis cinerei & saturatioris coloris variis, præter parvum umbonem totus striatus. Laminæ obscure ligneæ, aut umbrinæ. Vidi in medio depressum, & squamulis efflorescentem.

- *2464. AMANITA murinus, pileo papillato villoso, albo, lamellis lignis. †
Vix uncialis petiolus, fartus, pileo convexo, umbonato, albo, toto hirsuto, vix tres lineas lato. Laminæ lignæ vel obscure cinerææ.

VHL LAMINIS CINEREIS, MURINIS.

I. NON ANULATI.

- *2465. AMANITA cinereo umbrinus, cutē striata, lamellis cinereis. †
Im Dählbölzlein.
Petiolus albidus, & ceræ crudæ colore diluto, ad fescuncem altus, fartus. Pileolus umbonatus, ex cinereo umbrinus, striatus, non ob pellucences laminas, sed ob plicas epidermidis. Laminæ cinerææ, ora alba. Natura sicca, odor spermaticus.
- *2466. AMANITA pulvinatus, cinereus, petiolo supernè farinoso. †
Junior cinereus est & concolor. Adulto petiolus ceræ crudæ colore, supernè farinosus, pileus hemisphæricus leniter umbilicatus, lineatus, aquosè spadiceus, lamellis ex albo umbrinis. Forte idem priori.
- *2467. AMANITA cinereo spadiceus, cutē striata, lamellis umbrino violaceis. †
Bernæ
Petiolus fescuncialis, fistulosus, striis rectis lineatus. Pileus umbonatus, ex cinereo spadiceus, epidermide striata. Laminæ singularis coloris, ad lucis admittæ situm variabilis, umbrinus, ora alba, cum admisso violaceo colore.
Horum duorum icones non habeo.
- *2468. AMANITA cinereus, petiolo crasso & farto. †
SCHÆFFERI t. 89.
Passim reperi; etiam STÆHELINUS misit.
Petiolus albus, brevis, biuncialis, fartus, ima parte crassior. Pileus murinus, etiam albidus, pulvinatus, lobatus, biuncem altus. Lamellæ murinæ, teretæ. Vidi plures in unum confluisse, ad quatuor uncias altum.
- *2469. AMANITA petiolo fistuloso, pileo sericeo, spadiceo, cinereo. †
Fungus efulentus sapore cinereus, vel muris domestici colore, farinam recentur molitam redolens, pediculo crassiore MICHELI p. 147. n. 1.
Fungus late fusco colore VAILLANT. p. 64. n. 22.
Agaricus 25. GLEDITSCHII.
An SCHÆFFERI t. 64. lamellis albidis?
Bernæ & Gottingæ.
A priori differt petiolo cavo, pileo nitente sericeo villo testō. Cæterum ex spadiceo cinereus est, lamellis cinereis, qua nota a 2385. differt.
- *2470. AMANITA cinereo spadiceus, petiolo farinoso, fistuloso. †
Gregarius in sylvis. Petiolus biuncialis ceræ crudæ colore, farinosus, cavus. Pileus trium, quatuorve unciarum, ex cinereo subspadiceus, non striatus, lamellæ concolores.
- *2471. AMANITA sordide ex luteo cinereus, petiolo bulboso, villoso pileo. †
In sylvis legi.
Petiolus spadiceus nitens, ima parte bulbosus, lineatus, biuncialis, fartus, villosus. Pileus pulvinatus, sordide ex cinereo luteus, lamellis similis inegantis coloris. Diameter quatuor unciarum.
- *2472. AMANITA murinus, petiolo procerò, pileo late conico, striato. †
An *Fungus capitato mammoso VAILLANT. p. 70. n. 17*
An *Fungus palustris fuscus, pileo in medio elevato BODXBAUM. Centur. 17. t. 29. f. 17* videtur omnino.
In pratis circa Gundelkingen. Etiam legi.
Petiolus præaltus, etiam semipedalis, lineis contortis striatus, dilute murinus. Pileus expansus, conicus, brevis, concolor, totus præter umbonem striatus. Lamellæ murinæ. Accedit, præter laminas, ad 2389. & adfinis.

- *2473. *AMANITA* murinus, pileo ovato adtracto. †
Bulla verecunda BATTARA p. 56. t. 28. A.
 Putes exprimi in icone MICHELI t. 81. f. 3. qui est initium *Fungi campanulati*.
 Ante multos annos iconem paravi.
 Petiolus gracilissimus, intumescit quasi in nodum villosum, iterumque contractus in apicem pilei de more subit. Pileus villosus, campaniformis, clausus, glandi penis similis. Exiguus fungus seiscuncem altus, latus intra unciam, totus murinus.
- *2474. *AMANITA* pileo plano, subluteo, ora striata, lamellis umbrino violaceis. †
Im Engewald.
 Petiolus albidus procerus, quatuor unciarum. Pileus planus, tener, aquosus, centro umbonato, fordide terreus, oris folis striatis, saturate spadiceis. Lamellæ inaequaliter ex rufo subvinaceæ.
 Eodem loco cum 2467. reperi, & depictum distinxī striis pilei brevioribus, petiolo breviori, lineato, natura aquosa.
- *2475. *AMANITA* pileo cinereo semicirculari. †
Fungus parvus villosus, pileo griseo semiorbiculari MICHELI p. 147. n. 3.
 J. GESNERUS legit in monte *Uetliberg*, & communicavit. Utique diversus videtur.
- *2476. *AMANITA* minimus, pileo & petiolo villosis, albis, laminis obscure ligneis. †
An Fungus minimus, aculeos, fere griseus, pileo fornicato, utrinque striato MICHELI p. 166. t. 74. f. 8. †
 Figura non valde similis, nimis sulcata.
 In ligno putrescente reperi.
 Minimus, petiolo vix unciali. Capitulo hemisphærico, striato, quando adultus est. Lamellarum ora albicante serrata: colore undique murino.
- *2477. *AMANITA* cinereus, prolifer, vagina infundibuliformi. †
Fungus ramosus parvus albus, pileis in tubam veluti contractis MICHELI p. 144. t. 79. f. 3.
 Iconem singularis *Hydræ* STÆHELINUS misit.
 Infundibulum cinereum albidum, laminas habet albas, extus conspicuas. In eo infundibulo continetur petiolus flavescens, longe gracilis, deinde dilatatus in simile cinereum infundibulum. Ex eo tum de oris, denique de tumida pariete exterioris infundibuli, sive vaginæ, numerosi Fungi surgunt, biunciali, albo, pedicillo, capitulo duas tresve lineas lato, cinereo, lamellis albis aut cinereis.
 Initium forte fuerit alterius Fungi.

II. PETIOLO ANULATO.

- *2478. *AMANITA* petiolo anulato, pileo hemisphærico albo, laminis murinis. †
 Ad *Agaricum VII.* GLEDITSCH.
 STÆHELINUS duas icones misit.
 Petiolus triuncialis, teres, fartus, inde cavus. Pileus hemisphærico profundior, campaniformis, modo levis, modo totus squamis grandibus elevatis asper, piscium cutis similis. In petiolo anulus permanens, membranaceus. Laminæ latæ. Color undique murinus, nisi quod in laminas, inque petioli carnem, flavedo se per ætatem admiscet.
 Puto eundem esse, quem vidi in *Burgdorffbölslein*, dodrantalem, pileo plano, fordide albo, lamellis umbrinis.
- *2479. *AMANITA* pileo ovato striato, cinereo, anulato, fugaci. †
 SCHÆFFERI t. 66. 67.
Fungus multiplex ovatus cinereus VAILLANT. p. 73. t. 12. f. 10. 11.
Fungus, qui volvam vix egressus Sc. MICHELI p. 189. t. 80. f. 5.
 Agaricus volva exceptus. pileolo campanulato striato, vertice levi, petiolo anulato, cylindraceo fistuloso, in basin rostratam desinente GLEDITSCH. p. 89.
 Petiolus cavus, cylindricus, semipedalis. Pileus campanulatus, circa petiolum contractus, præter umbonem striatus, epidermide in fila plicata, colore cinereo. Lamellæ cineræ, similes, in atrum succum tinctorium continuo diffuentes. Anulus tenuis, fugax, absque vestigio evanescens. Fungus totus tener & fugacissimus, gregarius.

- *2480. AMANITA campanulatus, albus, lamellis subumbrinis, anulo araneofo. †
 Petiolus cavus, anulo araneofo, lamellis subumbrinis, pileo conico, aut campanulato.

IX. LAMELLIS UMBRINIS.

I. ANULATI.

- *2481. AMANITA anulo araneofo, pileo pulvinato, livide spadiceo, lamellis ex cinereo umbrinis. †

Im Burgdorffbölzlein.

Petiolus biuncialis, fartus, albus. Pileus quatuor unciarum, pulvinatus, non striatus, cute lubinde in lineas collecta, colore ex dilute castaneo & livido misto. Lamellæ ex cinereis umbrinæ, anulo araneofo petiolum ad pileum reviciente.

Icone careo.

- *2482. AMANITA anulo araneofo, pileo flavo, lamellis ex flavo fuliginosis. †

Pingorum noxiarum genus 22. Spec. II. Clus.

Fungus nostras multiplex, pediculo fistuloso VAILLANT. p. 70. n. 2.

Fungus major subhuteus, lamellis luridis BUXBAUM. Centur. IV. 2. 4.

Tabulæ SCHÆFFERI LXXX. nisi squamosum pingeret.

Vulgatissimus ad vias, sepes, & in hortis.

Plerumque fasciculatim nascitur. Petiolus superne subfulvureus, levis, cavus, ad ambitum pileoli araneofo lanugine revinctus, cujus aliqui flocci perpetui supersunt. Pileolus junior campanulatus, expanditur sensim, & planus fit, perque oras striatus & fulvureus, centro saturate flavo, sed inelegantius: ut tamen etiam totus fuscus & viscidus fiat. Laminæ peculiari colore ex flavo dominante, vlridi, & umbrino composito: per maturitatem nigricant, & fuliginosæ sunt. Caro sublutea.

II. NON ANULATI.

- *2483. AMANITA campaniformis, cinereus, lamellis nigris. †

An Fungus fimearius, pileolo exstinctorii forma, leucophaeo, lamellis nigris, pediculo tenuiori, prealto, fistuloso, & superne parti pilei concolore MICHELI p. 157. n. 7?

- β. *An Fungus cespitosus parvus, gracilissimus, pileolo campanulato. ex obscuro fusco, lamellis nigricantibus, pediculo prætenui, vix lineam crasso, & superne parti pilei concolore, MICHELI p. 193?*

Fungus digitalis STERBEEK. p. 230. n. 92. t. 2. T.

Fungus multiplex campaniformis, colore fusco VAILLANT. p. 71. n. 13. t. 12. f. 5. 6.

SCHÆFFERI t. 14.

Hydrophorus oris laceris alter BATARRA p. 54. t. 27. G.

In ruderosis & gramineis.

Alias β. cespitosus provenit, statura tunc minori, triunciali, pileolo intra unciam: alias α. solitarius, altior, semipedalis, pileolum campanulatum ad duas & tres uncias latum habet. Petiolus semper fistulosus, fragilis, albus & cinereus. Pileus campaniformis, obtusus, cinereus, potius lineatus, quam striatus, etiam glaber. Lamellæ in principio albæ, inde cinereæ, denique nigerrimæ, pollinem nigrum spargunt.

- *2484. AMANITA pileo conico striato, murino, lamellis nigris. †

Fungorum perniciosorum genus III. Clus. p. CCLXXXVII.

Lapis molaris gracilis STERBEEK. p. 225. n. 83. T. 25. A.

Fungus medius, fuscus, in acutum conum fastigiatus, lamellis ex livido nigris creberrimis DEXRING. p. 85.

Fungus parvus, pileolo plicatili, cinereus, oris crenatis BUXBAUM. Centur. II. t. 50. f. 2.

& Fungus parvus fuliginosus EJUSD. Centur. V. t. 48. f. 2.

Fungus murinus totus niger umbilicatus VAILLANT. p. 66. n. 39.

SCHÆFFERI t. 100.

Agaricus XVI. GLEDITSCHII.

Hydrophorus cinereus BATARRA p. 53. t. 25. E.

In ruderosis, macilentis hortis.

Tener totus & aquosus. Petiolus fistulosus albus, triuncialis & ultra: Pileolus junior conicus, totus plicatus, profunde sulcatus, umbellæ complicatæ similis, per oram lacer, umbone dilute spadiceo, cætera cinereo nitente. Laminæ tenerissimæ, juniores ex albo murinæ, inde nigre, per cutem pellucet: maturus fungus explanatur.

*2485. AMANITA tener, conicus, lacer, cervinus, lamellis nigris †

Fungorum perniciosorum genus XVI. Spec. III. CLUS. p. CCLXXXII.

Fungi multi ex uno pede chybeiformes huius I. B. III. p. 836. quod ad iconem.

Fungus pileolo ex fulvo ferrugineo, & ad centrum usque in plures partes plerumque se dividente, lamellis nigricantibus, pediculo tenuiori, cylindrico, purpureo MICHELI p. 164.

Annon & Agaricus MICHELI p. 189 t. 8. f. 5?

Agaricus IV. GLEDITSCH. p. 89? sed volvam non vidi, quæ perparva est.

Fungus pileo plicatilis major BUXBAUM. Centur. II. t. 50. f. 1.

SCHAEFFERI t. 66. 67. forte & 68.

Hydrophorus oris laceris BATARRA p. 54. t. 26. D.

In hortis. Iconem misit STÆHELINUS.

Cespitosus, petiolo procero, cavo, semipedali, albo, vel ex albo purpurascente, fistuloso, lacerabili. Pileolus umbonatus, cæterum planus, per totam latitudinem, præter centrum, striatus, terreus aut spadiceus, per oram profunde lacer. Laminæ ex terreo nigricantes.

*2486. AMANITA niger. †

Petiolus triuncialis, rugosus. Pileus pulvinatus, pene campaniformis, niger, rugosus, subfuscus, oris adtractis, laminis nigris. Suspitor potuisse viridem fuisse.

Plurimos Fungos, non facile definiendos, in suis memorabilibus Basileensibus Cl. BRUKER recenset, ut

Amanitam parvam lamellatam albicantem, sine pedunculo an der Birs p. 572.

Amanitam parvulam, pedunculo brevi, crassiusculo, cinereo albicante, pileolo subfusco conico, leviter striato, ad pediculum reflexo p. 173.

Amanitam magno pediculo bulbifero albo, pileo conico, cinereo, fusco, lamellis nigra mucagine confersis in der Kloster-Fuchte p. 575.

Amanitam parvulo pileo coniformi, cinereo fusco, pedunculo & lamellis magis pallidis, zwischen der Birsbrücke und S. Jacob p. 576.

Amanitam pediculo longo albedo, pileo conico & lamellis cinereis, ora crenata Binningæ p. 384.

Amanitam parvam coloris cinerei, pileis coniformibus striatis ibid.

Putaverim inter nostros latere.

A D D E N D A

ad Tom. I.

Ad p. 3. finemque Hypochoeridis. HYPOCHOE-
RIS foliis glabris semipinnatis Catal. plant.
Gotting. p. 421.

Hypochoeris porcellia TABERNAEMONT p. 179.
Hypochoeris glabra, calycibus oblongis imbricatis, caule ramofo nudo, foliis dentato finna-
tis LINN. p. 1140.

Radix gracilis, depacta. Folia radicalia glabra, pe-
tiolo foliofo latefoente, pinnis simplicibus, acu-
tis, triangularibus, ulterioribus maioribus, ex-
trema quadrangulari. Caulis pedales, ramofo,
fed nudi, præter peroxiguas ligulas, sub flori-
bus, qua fede latefcunt. Flos erectus, calyx
Hieracii cylindricus, imbricatus, glaber, aliquot
squamarum lanceolarum ordinibus. Peta-
la pallide lutea: squamæ prælongæ, nitentes,
placentam dividunt. Semina elliptica, acuta.
Pappus plumofus, longiffime in mediis femi-
nibus perfolatus; feffilis in feminibus ambitum
floris tenentibus. Circa Ferrière.

P. 3. ad notam m.) add. Mala Stomacho Lamplana
CELSUS L. II. c. 25. Sylvestre olus plus alit
quam rumex, & ftomacho utilius eft DIOSCOR.
L. II. c. 199.

Ad Tragopogonem 9. Circa *Augufam Prætorium*
GEN. DE SAUSSURE.

P. 6. ad finem n. 10. Scorzonere extractum
aquofum, ad drachmas quinque obtinetur ex
uncia, unguinofum, grato panis melliti odo-
re. Extractum fpirituofum balnificum eft, fed
leniffime CARTHEUSER nov. ed. II. p. 448.

Ad Lactucam 15. *Lactuca agrestis* LOBEL. p. 245.
Lactuca fylveftris longiori, quam fativa, caule
eft, foliis candidioribus, gracilioribus, afpe-
rioribus, guftu amaro, viribus papaveris fimili-
lis, ut etiam lacteum ejus fuocum cum me-
conto permifcuerint DIOSCORID. II. c. 130.

Ad Chondrillam. Chondrilla caulibus, foliis, flo-
ribus cichorii, gummi magnitudine fibæ ha-
bet in cauliculis DIOSCOR. II. c. 126. vix
noftre.

Ad n. 21. Sonchus alter teneritate mollefcit, cibus
expetitus DIOSCOR. II. c. 124. caule angu-
lofo inani, foliis in ambitu per intervalla dif-
fectis.

Ad n. 22. Sonchus fylveftrior magnis fpiris hor-
ret DIOSC. ib. ubi repetit eandem defcriptio-
nem.

Ad Sonchum 23. Folia radicalia nervo foliofo, in
origine cordiformi, magnis dentibus & mi-
nutis ferrato, inde lanceolatis, longo acumi-
ne, pinnis duorum parium retroverfis, a nervo
inque divifis, tenuiter fed duriffimè ciliatis.
Folia caulina amplexicaulia, hamis acutis, re-

trocedentibus, fuprema acuta & longe lanceo-
lata. Caulis fummu umbellifer, petiolis ra-
mofis, cum fummo caule rubiginofis, dum re-
liquus caulis glaber eft. Calyx nigris pilis hir-
futus.

Ad n. 25. *Hieracium montanum anguftifolium non-
nihil incanum* C. B. eft varietas hujus fpeciei
foliis longis, gracilibus, parum dentatis, lana-
tis, villis copia & brevitate fuperantibus, &
minus afperis. Ex H. S.

Ad Crepin n. 33. *Hieracium magnum* caule afpe-
ro, fubrubro, fpinofa: foliis ex intervallis
rariufcule divifis, per ambitum Sonchi fimili-
bus, flore luteo in oblongis capitulis DIOSC.
III. c. 63. potefteffe Sonchus arvenfis. Hie-
racium parvum folia ex intervallo habet, divifa
in ambitu, cauliculos teneros, videntes, in
quibus lutei flores in orbem circumeuntes emi-
cant, id. ib.

CREPIS 31 differt a Crepide 30 hamis amplexi-
caulis foliis dentatis, qui in n. 30 nulli funt,
folisque nervis foliorum hirtutis, etiam gla-
bris,

CREPIS 33. calyce etiam evidentius hirtuto re-
peritur, caule vero recto, firmo, bipedali.
Differt conftanter a 30 & 31 squamis ad bafin
calycis capillaribus, perpaucis, folisque glabris.

Ad Hieracium n. 36. In plantis SCHEUCHZE-
RORUM utique fuit cum nomine *Hieracii pu-
mili faxatilis afperi radice præmorfa*. C. B. Dein-
de ejus varietas, foliis radicalibus profunde
dentatis, longe lanceolatis, caule humiliori,
floribus minoribus, ad lacum Rivarium lecta
aderat, cum titulo *Hieracii montani hirtuti, va-
mofi, parvis floribus*. C. B. ut noftrum efte tamen
adgnofceres ex flavedine & afperitate foliorum,
cum rubiginofis pilis fummi caulis & petio-
lorum, demum ex foliis fub divifione caulis
latioribus.

Ad Hieracium n. 39. Crepis auftriaca culta abit
in plantam Ruthenicæ perfimilem.

Ad Hieracii 46. varietatem γ. Extremum varietatis
γ. inter herbas SCHECHZERIANAS eft, ad
lacum Rivarium lecta, foliis prælongis & gra-
cilibus, pene glabris, modice & rariter dentatis,
fine lanceolato obtufo, caule pedali, bifloro,
trifloro. Et tamen eft femine nigerrimo, calyce
nigro, foliis imis fubrotundis, ex qua nota feris
adgnofcas, quibus fummi caules fub floribus ad-
fperguntur.

Ad vocem Senecio. Senecio cauliculo eft cubitali,
fubrubro, foliis continuis, per extremitates
erucæ modo divifis, fed multo minoribus, lu-
teis floribus, qui celeriter diffusi vaneſcunt in
pappos; nafcitur in macris DIOSC. IV. c. 112.
Poft

Post n. 62. add. 62°. SENECIO foliis pinnatis, acutis, floribus umbellatis, calycibus pelvisformibus.

Jacoba scula Chrysanthemi facie, BOCCON. plant. rar. sic. p. 66. t. 36. satis accedit.

Jacobae alpina laciniata, flore euphrasii, SCHEUCHZER. plant. sic. In M. Fraico.

Peculiaris planta videtur. Caulis sesquipedalis, angulosus, ex summo ramosus, tomento aliquo leviter obductus. Folia lato nervo, pinnata, pinnis linearibus, incurvis, acutis, uno fere ramo, vel paulo pluribus, extrema pinna confluyente, lanceolata, acuta, semipinnata; caeterum aliquo tomento obducuntur. Summa planta, ut *Jacoba vulgaris*, ramosa, multiflora & umbellata. Sed flores omnium *Jacobearum* minimi. Calyx Othonnae, semiduodecimfidus, pelvisformis, ad tertias in dentes lanceolatos divisus, in basi tomentosus, ut vix ullam ligulam accessariam habeat. Adest tamen fere unica, longa, filiformis, quales etiam sunt in ramulo florifero, sub flore. Petala plana, lineata, elliptica, & flosculi numerosi. Othonna fuerit LINNÆO.

Ad Asterem n. 74. Lugduni ad moenia CHERLER. Misit Cl. DUCHESNE a JUSSIEVO confirmatum: misit etiam Lugduno Cl. RAST. Est omnino aster n. 78. caule duro, hirsuto, cubitali & altiori, foliis basi amplexicaulibus, lanceolatis, sub floribus hamatis, sed breviter. Flores in summis hirsutis ramis solitarii, grandes, calycis foliis numerosis, gracilibus. Petala numerosa. Deleatur adeo hic numerus 74.

Ad Asterem n. 77. Vera planta ex JACQUINI stirpibus, foliis est ensiformibus, oris parallelis, semiamplexicaulibus, rigidis, flore erecto, longo, calycis squamis triangulis, adpressis, apicibus parum repandis, virentibus. Deleatur ex cibus.

Ad Asterem n. 84. Aster atticus cauliculo lignoso, florem in cacumine habet purpureum luteumve, per ambitum diffusum, anthemidis modo capitulum, foliis stellæ modo radiatis: quæ caulem ambeunt folia, oblonga sunt & hirsuta, Dioscor. IV. c. 115.

Ad Arnicam 91. post voces Rhætorum alpiibus add. Ab ILL. JACQUINO misus est Senecio Doronicum, planta dodrantalis, tota hirsuta, caule imo folioso, imis foliis petiolatis, ovatis, lanceolatis, obtusis, integerrimis; inde amplexicaulibus, ampliter & rariter dentatis, flore unico, calyce hirsuto, petalis numerosissimis, lineatis; vera CLUSII planta. In H. SCH. est idem JACQUINIANO Doronicum uniflorum, foliis subulatis, ovato lanceolatis, hirsutis, ciliatis, calyce hirsuto.

Ad Bellidem minorem, jusculis bellide temperatis sublatu scorbuto RIEDLIN Miller n. 458. & sublatu tussis feminæ gravide IDEM n. 423.

Ad Pyrethrum. Pyrethrum Dioscor. III. c. 71. non huc pertinet, cum umbellam anethi habeat circinatæ rotunditatis.

Ad Matricariam 98. *Chrysanthemum astratum* JACQUINI est var. a. quam vix Clarissimus distinguit.

Ad Matricariam 100. Succus fortiori dosi alvum ducit LIEUTAUD *precis de la mat. med.* p. 424. Matricaria bona ad dolores calculi KALM. Matricaria vulgaris carnem diu præservat, ad menses duos, non tamen constanter *EJf. sur la putref.* p. 312.

Ad Matricariam 101. Parthenium, alii Leucanthes, CELSUS peridicium & muralem vocat: in hortorum sepius crevit flore albo, odorem, sapore amaro; ad inflammationes PLIN. L. XXI. c. 27. Aliud Peridicium, urceolaris, Parthenium, folio simile est ocymo, nigriori, in tegulis, in somno monstrata Perich a Minerva, sanavit senem de tecto lapsum, PLIN. L. XXII. c. 7.

Ad Chamæmelum 103. Calyx subhirsutus, fuscus, alis flavis, magnis; difcus planus.

Ad n. 104. Chamæmelum sylvestre paulo plus virium habet ad putredinem averteendam, quam hortense, sed neque hoc vaide magnas *EJf. sur la putref.* l. 97. 185. Theiforme Chamæmeli infusum post opium optimum in Dysenteria ad tollendos dolores ZIMMERMANN *rubr.* p. 100.

Ad Achilleam 111. summi caules lanuginosi.

Ad 120. γ. Perexiguum calyce quinquefolio pingit Cel. OEDER. n. 312.

Ad notam u) Tanacet 132. Inutile eo in casu expertus est Clarif. RAZOUX *Nofolog.* p. 204.

Ad not. b) ib. ut tumorem hydropicum dissiparet infusum, *Defer. des plants. nuisibles* p. 417.

Ad Eupatorium, ejus fomento subulatus pedis tumor RIEDLIN *Milken.* n. 334.

Ad n. 140. Petalites apibus gratissima GLEDITSCH. *Abb.* II. p. 139. Vis radices est in extracto aquoso, quod balsamicum, debile, subdulce, amicans est. Spirituosum habet specificum plantæ odorem, & glutinosum est & amaricans CARTHEUSER *mat. med.* II. p. 452. Ed. nov.

Ad n. 141. Est *Cacalia minor alpina*, folia angulosa crassiori SCHEUCHZERII *herb. vru.*

Ad Filaginem n. 150. add. ic. *flor. Dan.* t. 352.

Ad n. 160. de Centauro alpino fere acaulo vide hæc correctæ ad Cirium 173.

Ad Lappam n. 161. In Burgundia folia Lappæ sicce haberi pro alexipharmaco, & drachmæ pondere sumi Du HAMEL. Radice Bardanæ cum lacte cocta mictus sanguinis cum filamentis, & dolores rheumatici, superati fuerunt. In ancyloso cum melle profuit RAZOUX *Nofolog.* p. 245.

Ad Carduum n. 162. Est *Cirsium maximum asphodeli radice* H. SCHEUCHZ.

Ad Cirsium n. 177. *Carduus tuberosus* JACQUIN. caule est aspero, squamis calycinis fuscis, reflexis, bulbis cum magno tubere quasi asperagorum, foliis integris, ciliatis, caule recto ramoso. *Cirsium pratense asphodeli radice* SCHEUCHZERII foliis est cardui turbinatis. Carduo tuberoso nostro ima petiolata sunt, ovata, ciliata, incana,

incana, subaspera, caulina ciliato dentata, pene femipinnata, caput in petiolo nudo, mucronibus squamarum recurvis.

Ad Cirsium 179. Est omnino *Centaureum majus alpinum acaule* ferme foliis *Verbasci lanuginosis* SCHEUCHZER. H. S. & *Centaureum majus foliis Helenii incanis* H. S.

Ad Cyanum n. 188. Est *Jacea unicaulis foliolosa alpina*, calyce ex squamis pinnatis composito H. SCHEUCHZ.

Ad Cyanum 191. Saccharum etiam pulchro caelesti colore tangit DEJEAN, *disfill.* p. 128. Aqua florum cyani infusilla & inposita, sublata debilis visus, post cataractam superflua RIEDLIN *Lin. med. ann.* VI. p. 1352.

Ad Calcitrapam 194. Arcanum D. de BAVILLE erat, drachmæ unæ pondere cum vino ad colicam nephriticam sumta. Ea alias nihil profecit BUCHOZ. VI. p. 94. Cortex radicis est ex medicamentis diureticis; flores amarissimi in vino infusi febrifugi, tum fucos foliorum LIEUTHAUD *Précis de la Mat. med.* p. 408.

Addatur post Rhaponticum

SERRATULA.

RHAPONTICOIDES VAILLANT.

Hæc folia calycina lanceolata, absque appendice, qualia sunt in serratula, quæ species est Cardui.

*197. † SERRATULA foliis radicalibus petiolatis, ovatis, caulinis linearibus, pinnatis, denticulatis, ciliatis.

Senecio carduus apulus COLUMN. *Ephebr.* l. p. 32. t. 34. *Serratula acaula foliis laciniatis, serratis, purpureiscenti flore* GARIDEL. f. 52.

Centaurea calycibus inermibus, squamis linearibus subulatis, foliis pinnatis serratis LINN. p. 1281.

In Valesia interiori Ven de Coppes prope Branson.

Ex radice annua caules recti, cubitales. Folia omnia subhirsuta, denticulata, ciliata, radicalia petiolata, ovata, reliqua pinnata, pinnis longioribusque, linearibus, angustis. Flores in summis ramis. Calyx subhirsutus, ovato conicus, contractus, squamis dense imbricatis, lanceolatis, interioribus longioribus, imis ovato lanceolatis, mucrone purpureo. Flosculi trium generum: steriles, bifidi, trifidi, quinquefidi, pallidi, absque staminibus, quorum fere sex numeravi. Secundum genus semen habet imperfectum abortivum, & campanulam floralem perfectiorem, quinquefidam, cum purpureis staminibus, in vaginam confidentibus; Mares dicas. Tercium est genus florum tertium paucorum, trium ad quinque, femine maximo, ovato, coronato densa corona ciliorum; superne fusciorum. Flosculi campanula quinquefida, cum vagina staminum purpurea. Setæ latæ, sericeæ, de receptaculo plurimæ, super ovaria eminent.

Ad Succifam 201. ILL. LIEUTHAUD laudat ad diffundendum sanguinem, ex ictu aliquo aut lapsu effusum, infusi vel decocti species sumtam *Précis de la Mat. med.*

Ad Succifam n. 203. In SCHEUCHZERi plantis caulis fuit cubitalis, firmus. Folia amplexicaulalia, longa, graminea, tomentosa. Flos unicus, folia sub flore hirsutula, tamen viridia, flore breviora, & inter flosculos similia; ipsi flosculi argentei, hirsuto tubo, segmentis extus sericeis, in extremis floscalorum ordinibus valde inæqualibus, cæruleis. Semina argenteo nitentia, corona foliacea per oram striata. Corona superior setacea.

Ad Scabiosam n. 207. SCHEUCHZERUS habet, caule didranti, foliis hirsutis, pinnatis, pinnis parvis, dentibus paucis, extrema pinna maxima, dentata, ovato lanceolata,

Ad n. 210. fin. Valerianæ drachmæ duæ cum cerevisia aut vino coctæ sursum & deorsum purgant LINN. *purg. indig.*

Ad Verbenum n. 219. in convulsionibus infantum sæpe appendum nihil præstitisse ROSEN *Kinders-Krankh.* p. 79.

Ad Marrubium 258. Extractum aquosum dat herbaceo subamaro odore, subfalso, minus forti quam spirituosum, sapore amaro CARTH. II. p. 502.

Ad Sideritidis nomen. *Sedgertæ* inter impositiones in podagra restringentes ARET. *Cur. diut.* II. c. 12.

Ad Betoniam 264. In lacte cocta salutaris est adversus vaccarum morbum, ex victu palustri, & junci noxio genere natum, qui insectina inflammata DEJEAN. *disfill.* p. 165.

Ad Galeopidem 267. Calycis segmenta acuta, summum minus, duo mediocria, duo ima maxima. Flos grandis, galea fornicata, flavâ, apice serrata, cæterum angusta. Barba maxima, segmentis lateralibus quadratis, in tumorem ad fauces elevatis, medio lato, emarginato, serrato.

Ad Lamium 272. Urtica morfu carens Lamium dicitur PLIN. L. XXI. n. 55.

Ad Bugulam 282. Decoctum sanguinem coactum solvere Desf. *des plant. usuell.* p. 55.

Ad 283. β. *Bugula rubra* SCHEUCHZERi est minor, foliis ovatis, parum dentatis, stipulis maximis, ovato lanceolatis, dentatis, flore parvo.

Ad Utriculariam I. adde stamina tantum bina esse.

Ad Utriculariam n. 291. In *Gyrenmos* prope Bernam CL. TRIBOLET.

Ad Melampyrum 309. adde *lc.* OEDERI t. 305.

Ad Stacheliniam 312. adde, est utrique *Teucrium* SCHEUCHZ. ex herb. viv. neque CL. vir Caslidam alpinam inter herbas siccas habuit.

Ad Pedicularem 316. Utique in H. SCHEUCHZER. erat nostra nova, cum nomine *Pedicularis alpina filicis majoris folio*, quare dele æstificum.

Ad n. 32. Est *Pedicularis alpina*, folio minori, SCHEUCHZER. H. S.

Ad Scrophulariam 326. Infusum aquosum amarum,

- rum, extractum ad unam quintam ponderis partem amaricans prunorum odore: extractum spirituosum æque copiosum CARTHEUSER. nov. ed. l. p. 518.
- Ad Gratiolam, recens valde purgat, antiqua vix quidquam potest, LINN. purg. indig.
- Ad Cymbalarium n. 339. Calyx profunde quinquefidus, segmentis lanceolatis. Flos longus, calcare conico. Labium superius purpureum, bicorni, lineatum, palatum albo luteum, barbæ segmenta tria lanceolata, pallida, cum lineis in origine rubris: sic in tubo floris. Inter palati juga duæ flavæ villosæ lineæ.
- Ad Fumariam 348. Fumarie bulbosæ extractum spirituosum amarissimum, acre, subalsum, acrimonia diuturna. Aquosum valde amarum. Odor in extracto & infuso nullus CARTHEUSER nov. ed. l. p. 516.
- Ad Melilot. n. 362. Meliloti aqua aliquantum obfolevit, cæterum optime subit miscelas spirituosas, quibus ad odora mentis utitur: plantæ fœtior suavior odor est DEJEAN. distill. p. 149.
- Ad Trifolium 374. Repertum a GEN. DE SAUSSURE ann. 1767. à Couche sous Champ aux bords de l'Arve. Calyx tubulosus, hirsutus, segmentis ciliatis, superioribus maximis, mediis mediocribus, imo longissimis. Flos rosei coloris, valde strictus. Vexillum petalis reliquis longius, sine ovato distinctum, longe petiolatum. Alæ acute hamatæ, carina longiores. Carina brevior, ovata: cum aliis coarctat.
- Ad Medicam 381. flore vere integre violaceo legi circa Fontanai.
- Ad Medicam n. 382. Ex radice dentifricia paratur BAUME Dem. de pharm. p. 733.
- Ad Astragalum n. 404. Ad hunc ordinem pertinet Syriacus LOBELII qui nobis 415.
- Ad Astragalum 408. In H. S. erat cum nomine Astragali, caule ramoso, flore ceruleo glomerato, & iterum cum nomine Astragali Monspessulani.
- Ad Astragalum 414. Est Astragalus alp. foliis caulibus & floribus longis in capitulum sphericum congestis MICHELI ex H. SCH.
- Ad Astragalum 415. Fructus anno 1767. repertus, hirsutus, brevis, turgidus, triquetrus, hinc planus, quasi emarginatus, inde duabus hedris, tamen unilocularis, septo & valvis introfurm tractis factis, polyspermis. Ad ordinem II. pertinet.
- Ad Viciam 430. In fativa flores gemini. Glandula Linnæana inter germen & calycem intra vaginam, in sede ei opposita, in quam tubus curvatur. Hæc plumosa, sine rectangulo.
- Ad Hesperidem 448. Est Pannonica JACQUINI. Ei silique distantes, paucæ, articulatæ, ovatæ. Isthmus & cornu gracile.
- Ad Erucam 458. Siliquæ strictæ, congestæ, plurimæ, graciles, fuscæ, acie utrinque inter convexas facies intercepæ, iis faciebus leniter a rumore seminum notatis. Ad sepes Valefæ Gen. DE SAUSSURE.
- Ad Cardaminem 472. Omnino emendandus est error in Cardamine hirsutiori commissus, quo cum nomine, alios Cl. viros secutus, duas diversissimas plantas conjunxit, utramque indigenam. Cardamine nempe 472, 3.
- Cardamine IV. Dalech Lugd. p. 659.
Nasturtium aquaticum minus C. B.
Cardamine Sylvestris minor Italica BARRELIER. ic. 755.
- Quæ eadem Rupe nascitur, & circa Montrou, & Basileæ, in pratis udis, multis modis a Cardamine 472. differt. Folia ejusdem ima facie consentiunt, & siliquæ, & flores exigui, super quos siliquæ aliquæ emergunt. Differt autem insigniter caule glabro, foliis multo minus numerosis, quorum inferiora utcumque latiuscula, tamen valde stricta sunt, si cum 472. comparaveris, & denique linearia, præterea firmiora. Hercynicæ pene omnia, supremis exceptis, lata sunt, rotunda, parvissime dentata, extremum latissimum, caulibus constanter hirsutis. Denique hercynica florem majorem, & in eo sex stamina habet, neque brevioribus illis destituitur, ut nuper Cel. GRIMMIUS monuit: nostræ sunt quaternæ.
- Nomina ergo novare oportet, estque 472. CARDAMINE caule folisque hirsutis, pinnis subrotundis.
472. 3. vero CARDAMINE tetrastramon, caule glabro, foliis subhirsutis, imis subrotundis.
- Ad Cardaminem n. 474. In Norvegia semper hirsuta est GUNNERUS. Magna glandula ambit stamen minus, alia extra stamina majora ponitur, ut sint quaternæ: stylus simplicissimus. Petala subferrata.
- Ad n. 475. CARDAMINE alpina, foliis latis, teneris, longo pediculo insidentibus SCHEUCHZ. It. VI. p. 454. In H. S. SCHEUCHZER. Folia radicalia & caulina in longis pediculis, quatuor unciarum. Pinna prima minima, fere capillaris, deinde duæ majores, in ultimo petiolo tres vicinæ pinnae, subrotundæ, peramplicæ. Caulis tener, dodrantalis, spica floralis desloruit. Siliquæ 14. longe petiolatæ, pergraciles, sine acuminato, aiculae simili. Potest tamen trifolia esse.
- Ad Cardaminem n. 475. JACQUIN. Caulis reptans, folia radicalia lobata, obiter serrata, in caule vix ulla. Siliquæ latiusculæ, planiusculæ, acute lanceolatæ. Calyx ovatus, petala multo majora, alba.
- Ad Sifymbrium 482. Nasturtii aquatici succus ventriculo gravis est, ut etiam vomitum citat RIEDLIN millen. n. 198.
- Ad Sifymbrium n. 483. Vereor ne sit insectorum opus.
- Ad Sifymbrium 484. Petala petiolata, bractea ovata, staminibus breviora, stigmata bicollia: glandulis minimis, siliqua gracili, compressa, polysperma, seminibus turgentia.
- Ad n. 486. Sifymbrium aquaticum raphani siliqua breviori aux Trallieri de Grandson en bord du lac, à Aven, GAON.

Ad Drabam n. 499. *A la Pire* vallis Ormondiae varietas lecta est, Ruriae pastoris similis, tantum subhirsuta, cætera viridis. Radicula unica, longa, teres, quæ annua videtur. Cauliculi cespitosi, collecti. Folia ima petiolata, ovato lanceolata, tridentata, oris ciliatis: folia caulina lingulata. Calycis folia ovata, conniventia, duo deorsum gibba. Petala petiolata, ovata, alba, Stamina sex, cum maxima glandula circa stamen minus. Fructus junior conicus, turgidus, polyspermos, septo valvis parallelo. Tubus brevis, subrotunda, hirsutula. Maturior fructus ovato similis, sed lineis orarum magis parallelis, subhirsutus, tumidus; semina compressa, ad decem in uno loculo.

Ad Nasturtium §13. Pro eo Myagroides SCHEUCHZERI in H. S. habent.

Ad Fraxinum. Ex ligni Fraxini decocto CLERON morbos chronicos curabat BUCHOZ VI. p. 201. Fraxini cortex multo debilior Cortice Chinæ. Aqua furculorum viridium ad ignem exsilians ad sordidatam utilis est, in meatum auditorium data LIEVIAUD *precis mat. med.* p. 736.

Ad Veronicam §45. β. optima icon OEDER t. 342.

Ad Stellariam §54. Repetii 1767. Folia superne parva, lanceolata: flores supremi mares, longo stamine sunt: inferiores habent fructus explanatos, quatuor sulcis intersectos, cum duabus tubis incurvis.

Ad Violam §58. Syrupus violarum gratissimas est, sed rarus & magni pretii DELEAN *distill.* p. 455.

Ad mortes ex Belladonnæ baccis n. §79. Inflammatus ventriculus & intestina, vasa omenti & hepatis prætumida. Pelliculæ in ventriculo. Magna symptomata etiam a tribus baccis ZIMMERMANN. in lit.

Ad Verbascum §81. Norwegi ad phthisin utuntur *Druntheim gesellsch.* T. III. p. §12.

Ad Verbascum §82. valde incerta civis, quam fatius omitas.

Ad Auriculam §13. *Auricula purpurea* SCH. hæc fuit.

Ad Menyanthis efficaciam p. 280. not. p. Habet exemplum RIEDLIN LIN. t. VI. p. 1110, 1111.

Ad Gentianam §52. Est *Gentianella omnium minima* H. S. S. In Glacialibus *Valforey SAUSURE*. Pedunculis longis accedit *Gentiana Islandica* §18. OEDERI, sed icon omittit ornamenta faucium.

Ad Gentianam §53. Similem sed quinquefido flore habet OEDERUS t. 317.

Ad Plantaginem §56. Huc pertinet *Plantago alpina folio angusto longo nigricante* BOCCONE *musci plant.* p. 22. t. 5.

Ad Caprifolium §76. Baccæ duræ, alias distinctæ, alias in unam transversim latam nigramque

baccam confusæ, & semididymæ: pro umbilico punctum habent, circa peralium vero vallem laceris oris exceptam. Semina 9. 10. in una baccâ ad 20. adeo & ultra in fructu. Succus violaceo colore, sed inconstante & livescente, tingit.

Ad Campanulam 700. *Campanula linifolia flore unico pentagono grandi* H. S. S. est mera varietas.

Ad 702. *Campanula alpina floribus juxta caulis longitudinem pluribus, singulis prælongis pediculis infidentibus*, MICHELI in H. S. S. hujus est varietas.

Ad Campanulam 703. Angusta calycis segmenta, quæ sequenti lata.

Ad Rubiam 708. Rachitis superata infuso Rubiæ LEVRET *abus des regles gener.* p. 24.

Ad 711. Est *Gallium alpinum floribus albis velut in umbellam dispositis*, H. S. S.

Ad Libanotiden 745. Daucus creticus cum vulgari dauco & carei semine subit potum spirituosum eam *Nuptiale DELEAN distill.* p. 324. 325.

Ad Daucum. *Fan de Vessale*, gratus & odoratus potus, fit ex folis feminibus Carotæ, addito tamen o eo essentiali limonis & ambræ DELEAN *distill.* p. 358. 369.

Ad Oenanthen 756. Radix cylindrica, folia ima tamen trilobata & subrotunda, latiuscula, proxima elliptica, suprema peucedani. In H. S. S. fuit cum nomine *Oenanthes ramosa angustifolia* C. B.

Ad Coriandrum. Coriandri spiritus habetur & aquam melissæ subit, idem vix dat oleum essentiali, sed multum spiritus volatilis DELEAN *distill.* p. 256.

Ad Anallysin Cicutæ. BAUME *Elem.* p. 755. fgg. Libræ duodecim dederunt aquam odore plantæ suæ gravem, cum nonnullis olei globulis, cæterum fere inspidam: in residuo iridis colores fuerunt, & extractum dedit salinum. Ipsius plantæ viridis extractum coit in grumos virides: liquor spiritatus salem rufum deposuit; sal essentialis crystallinus flammam concipit, & relinquit alcalinum lixivium.

Ad Cicutam p. 231. suprem. Cl. TARTREAUX *epist.* p. 53. Cicutâ in cancro mammæ pus bonum reddidit, absque dolore, donec tota mamma consumpta esset; & sanies redibat, quoties usus cicutæ interrompebatur, denique ægra hydropica perit p. 58. Ulcus cancriformi colli purulentum cicutæ extr. perfecte sanavit. cum 40. grana bis de die fumerentur -- dedit vir Cl. p. 55. ad gr 80. ter de die P. 61. Vomica purulenta, scirrida, sanata est cicutæ extracto, ad semidrachmam bis terve de die dato, cum diæta lactea. P. 62. tota familia herpetica lepra adfecta Cicutâ sanata est. P. 65 & puer ulceribus tibiæ laborans, cum mercurius sublimatus nihil profecisset. P. 66. 67. scirri vari, & p. 68. tussis sicca cum febricula drachmis duabus in diem datis, & p. 74. juvenis

juvenis strumofus ulcerata parotide laborans Cicuta sanatus est, ut tamen fistula superesset. Uteri scirrhus ulceratus extracto cicute superatus gr. 25. in diem datis CLOSS. post *variol.* o. 25. Cl. HARTMAN. de *Cicut. merc. sublim.* &c. sæpe extractum ad quadraginta in diem grana dedit, in testiculo venereo scirrhoso, in viscerum scirrhosis, in spina ventosa, utiliter, ut in 75. rebellibus morbis spei responderit. Vis est in spiritu acido volatili.

Ad felices etiam Cicute successus pertinent experimenta Ill. SULZERI, qui extracto in glandulis induratis, scrophulosis, in phumosi scirrhescente, in glandulis mammarum scirrhosis, in mammae scirrho, & in teste indurato maximo feliciter usus est N. A. N. C. Vol. III. obs. 40.

Ad Cicutam ad p. 341. imam. Sæpe absque utilitate data Cicuta TARTREUX, HIRSCHEL *beverage* p. 49.

Ad Selinum 801. Prope lacum *les Breuets*, & in parochi prato prope oram agri nascitur. Radix maxima, pollicaris, teres, ramosa, anulata, alba. Caulis crassus, glaber, quadrangulus. Umbella tenera, subrubra, involucri ultra umbellam eminenti. Plura hoc anno 1767. obtinere non potui.

Ad Sphondylium 809. Sphondylii infusum spirituosum amaricat, extractum melleo odore est, & dulcamarum. Infusum aquosum plantæ odore subamarum, extractum subausterum, inertius. CARTHEUSER. II. nov. p. 494-495.

Ad *Hydrocotylen* 812. Acris planta & noxia, in ovibus cruentam urinam & inflammationes facit GLEDITSCH. *Abhandl.* T. III. p. 362. 369.

Ad Ribes nigrum. Non dudum DEIZAN ratafia, sive saccharata aque vitæ genus, ex *Cassis* multo in usu fuisse, etiam nunc parari foliis infusis in vini spiritu, addito saccharo: fieri etiam cum fructu maturo scribit *destill.* p. 417. fqq.

Ad Ribes 820. Syrupus grossulariæ potum gratum ætate præbet DEIZAN *destill.* p. 451. fqq.

Ad Rhamnum 823. Sculptus exstat noster t. 40.

Ad *Corrigiolam*. Icon OEDERI t. 334.

Ad n. 861. Alfine COLUMNÆ pertinet ad priorem n. 860.

Ad Alfinem 866. Alfine foetalis habet calycem acutissimum, lineatum, caules subnudos, foliis superioribus lanceolatis, imis linearibus H. SCHEUCHZER.

Ad n. 876. OEDER. t. 34. foliis longioribus.

Ad Saponariam 908. Utraque pars activa, resinosa acrior: Infusum nauseosum penetrans, extractum balsamicum, amaricans, subdulce, acre, ut pimpinellæ radix. Spirituosum simile est, & acrius CARTHEUSER. nov. ed. P. I. p. 448-449.

Ad 949. Ulcus antiquum sanatum, cum adspargeretur pulvis foliorum siccorum Sempervivi *Descr. des plants. usuell.* p. 182.

Adde descriptioni Sedi 950. Folia albida, pene pentagonia, spicæ etiam quinque, & sex, petala etiam quatuordecim. Elastræ brevissima ad siliquarum basin ponuntur.

Ad Saxifragam 986. Varietas notabilis *aufm Ried zwischen Sarnen und Stanz* valde ramosa, caule pene dodrantali, foliis trilobatis, lobis integris aut bilobatis GAON.

Ad Saxifragam 989. Iconem bonam dedit OEDERUS t. 348.

Ad Agrimoniam. Extractum aquosum minus austerum, spirituosum magis CARTHEUSER *Ed. nov.* P. II. p. 300.

Ad Epilobium 995. OEDER. t. 326.

Ad Epilobium 997. OEDER. t. 347.

Ad Epilobium 999. OEDER. t. 322.

Ad Vaccinium n. 1022. bacca quadrilocularis, femina exigua, ovata, compressa.

Ad Oxycoccum n. 1023. Bacca saturati coloris, compressa, quadrilocularis, loculis triangulis. In quolibet loculo femina aliquot, parva, subrotunda. Cum hydromelle fermentatæ bacce saporem gratum addunt: earum acor post nives gravior est CLERC *hist. natur.* p. 429. In Hercynia etiam sylva saccharo condiuntur, aut aceto, & ægrotis propinantur, tum in morbis pituitosis pectoris ZUCKERT. *Natargechichte des Oberbarzes* p. 288.

A D D E N D A

ad Tom. II.

Ad Cistum 1034. *Helianthemum serpyllifolium* JACQUINI non est nostrum, habet enim calyces leves. Nostrum est *Cylus suffruticans*, pro-cumbens, exstipulatus, foliis oppositis, pilosis, ciliatis, floribus racemosis p. 93. n. 26.

Ad Tithymalum 944. Lathyrus folia multa habet, lactuce familia, aut capparidis, quæ cum exaruerint, oriuntur: grana piperis mole, candida, dulcia: facilis purgatio PLIN. L. XXVII. n. 71. Tithymalus genus herbæ acerrimæ, qua Lacon pungebat palpebras ad lippitudinem SUIDAS L. III. p. 468. Cataputiz minoris grana 7. 8. purgare, vel 20. absque folliculis MIZALD. *hort. med.* p. 137. Tithymalum nostri vocant herbam lacturiam, alii lactucam caprinam, manat lacte PLIN. L. XXVI. n. 39. Limaces cataputia cocti diarrhœam faciunt BOCCONE *Mus. di. his.* p. 145. Succum tithymali per incisionem educi, & in vasa colligi TEOPHRAST. L. IX. c. 8. *ἱσπομαρίς* ex *τὴνυμάλω* fit ID. L. IX. c. 15. Succo Tithymali se purgant Colchi LAMBERTI *relas.* p. 56.

Ad Tithymalum 1045. Characias foliis oleæ, ramis digitalis crassitie, altus ad 5. 6. cubitos PLIN. L. XXVI. n. 39.

Ad Tithymalum 1047. Quintus T. cyprarissias a foliorum similitudine, caule gemino aut triplici, vis quæ helioscopii PLIN. L. XXVI. n. 43. Cyprarissias helioscopio valentior, folia arida ad semi oxybaphon purgant RUFUS. Mors a Tithymalo, (quo?) pro mercuriali in clystere adhibito LA MOTTE obs. 36. Esula parva melior, radicule exiguis, huius corticem MESUE commendat 736. Cerevisia Dantificana alvum ducit, quia inter lupulum plurima esula nascitur PONTANUS. Esula foliis Taxi RIV. pene lethaliter in pulvere purgavit GLEDITSCH. *meth.* p. 41. Sal habet pyramides hexagonas, prismati hexagonio insistentes (nitrum) BELLIN. *gust. org.* p. 81.

Ad Tithymalum 1049. Peplis, syce, meconion, ex una radice tenui fruticat, foliis rutæ γ, paulo latioribus. Semina sub foliis rotunda, minora, quam papaveris albi: alvum solvit PLIN. L. XXVII. n. 93. An huc an ad paraliolum.

Ad Tithymalum 1050. *τὴνυμάλως ἡλιοσκοπίος* omnium debilissimus, ducit pituitam, bilemque. Succus validior, tunc semen, deinde folium RUFUS. Quintum genus Tithymali helioscopius, foliis portulacæ, ramis 4. 5, a radice stantibus, rubris, succo plenis, semipedalibus, semine albo; purgat PLIN. L. XXVI. n. 42.

Ad Tithymalum 1052. Tithymalus myrsinites f. myrri acutis, pungentibus, foliis mollibus, etiam necem dat PLIN. L. XXVI. n. 40. Non noxer.

Ad Tithymalum 1053. Tithymalus 6. platyphyllos, alias amygdalites, brevia folia habet & latissima: purgat PLIN. L. XXVI. n. 44.

Ad n. 1055. Tithymalus paralius folio rotundo; caule palmari, semine albo, ramis rubris PLIN. L. XXVI. n. 41. fabæ magnitudine semen ad dimidium acetabulum sumum purgat PLIN. L. XX. c. 19. Idem puto locus, qui RUF.

Ad Nymphææ characterem. Alia in Ægypti flumine *Κρυα* tofis similia fructu: in alio folliculo ex radice adnascitur locus fivo vesarum similis (*fructus*): in eo ut olivæ nucle, edulenti, nascuntur HERODOT. L. II. p. 361.

Ad Achæam 1076. Calyx bifolius, foliis ovatis, cavis. Petala exteriora subrubella, magis cava, acuminata, caduca, alba. Petala interiora tria, quatuor, perparva, staminibus æqualia, ovato lanceolata, quorum petioli cum ætate crescunt.

Ad locum natalem Amygdali 1078. adde Val d'Aoste sub m. S. Bernbard. In Persia eadem nascitur, non eadem cum dulci quæ altior FRAYER. *trav.* p. 242.

Ad Prunum 1080. Vim non esse in aqua destillata, neque in destillato cum vino spiritu STAHL *mat. med.* p. 342. 343. neque in aqua florum Tiliæ. Florum pruni manipulus in vino infusus commode purgat LINN. *purg. indig.* aut cum pulve coctorum RIEDLIN. *minem.* n. 671.

Ad Prunum 1081. *Prunus infistia* HUDSON. Arbor magnitudine pruni domesticæ. Rami leve, annotini fusco rubri: ramuli in sylvis & sepibus spina acuta terminati, in hortis & cultis innocui. Folia ovata, serrati, superne subglabra, inferne villosa. Stipulæ lineares, acutæ, ciliatæ. Petioli gemelli, calyx & flos pruni domesticæ. Fructus rotundus, pruno domesticæ dimidio minor, niger vel ex luteo aëbus. In exemplo HUDSONIANO, quod idem est cum nostro, folia ovata, latiora quam in sylvestri Pruno 1080. breviora, subhirsuta, non villosa, minute serrata. Petioli duarum linearum, calyx expansus. Petala ovata.

Porro ad ramos a Cel. TSCHIFFELIO missos, circa *Kilchberg* nascentes. Folia ovata, serrata, subhirsuta, spinæ nullæ, flores fere gemini, in petiolis robustis, sub foliis nascuntur: calycis segmenta ovata, rugosa, ciliata: stamina expansa 19 & ultra. Petala ex brevi petiolo patula, alba, subrotunde incisa & cordata: tuba curva, stigmate latiusculo. Tres stipulæ sicæ ad basin petioli florigeri. Campanula calycis glabra, filamentorum staminum origo latiuscula: spinæ paucæ, valentes, folia glabra, ovato lanceolata, crenata. Cortex hirsutus.

Ad Mefilum 1089. *Elæbeeren* CRAMER t. 17. IC OEDER. t. 302. B. & t. 301. quam a nostro separat: nostra tamen Mefilus foliis incisis non est nisi varietas, quam etiam totam calvum

calvam habeo. De boreali planta non pronuntiaverim. Lignum firmum figuram non mutat, ad librarii brachia laudatum.

Ad *Mesepilum* 1094. Folia ovata, hirsuta, ciliata, etiam serrata. Flores solitarii, petiolo brevissimo. Fructus involucri sericeo, pene totus separabilis: calycis segmenta lanceolata. Petala alba, breviter petiolata, inde dilatata, emarginata, undulata, magna. Stamina 28-29. Tubæ quinque, cornubus crassis, una sola, duæ & duæ coherentes.

Rosam 1104. denique Genevæ Gen. de SAUSSURE reperit, vere a canina, aque reliquis diversam. Fructus firmus, humilis est, ramulosus, multiflorus, qui caninæ decem-pedalis. Pars infima spinis libera, suprema spinis horrida, deorsum spectantibus, parum incurvis, longis, gracilibus, & fere cylindricis. Stipulae maximæ, in dorso hirsutissimæ, serratæ, rubris glandulis adpersæ. Petioli florales pilos fortiores habent, glanduligeros. Folia inferius quinata, superius ternata, duriora & crassiora, quam caninæ, & rotundiora, subus tomentosa: dentes aristati, in basi latiores, minus longi, minus acuti, minusque curvi, & minus repetito serrati. Petioli foliorum pleni robustis pilis & globuligeris. Pedunculi florigeri, germina, calyx glandulis exuberant. Calycis folia demum post petalorum elapsam reflexa, plena pilis robustis, fuscis: appendicibus simplicibus, vel unica pinna ornatis, ora plena pilis globuligeris, sine appendicibus elliptico-lato, lanceolato. Petala majora quam caninæ, minus emarginata, colore & odore magis intensis. Tubæ luteæ scissiles, stigmatæ pene quadrangulæ.

Ad n. 1109. In Leucophlegmatia appetitus Rubi nigri felicissimum effectum habuit, urina largo URON CLERC *hist. natur. de l'homme* p. 75.

Ad Rubum 1111. Petala potius angustiora quam calycis segmenta, alba, elliptica.

Ad Fragariam 1112. n. 1. *Presinge*. Caules floriferi rubentes, hirsuti. Calyx segmentis angustioribus expansis, latioribus, ad fructum contractis. Flos patulus, petalis rotundis, staminibus 20. Tubæ recte innumerabiles.

Ad Fragariam 1112. n. 2. *Fragaria fragifera* absque flagellis, foliis extus sericeis, caule & calyce hirsuto, fructu piloso, intus rubri coloris, unde calyx rubet, sapore valde diverso. Bienenæ in calidis petrosis juræ.

Ad Fragariam 1116. In Herbario SCHEUCHZERIANO cum nomine Fragariæ Helveticæ non ea planta fuit, sed alia Sibbaldicæ folio tridentato, ab ea diversa flore in pediculo nudo, unico, supra folia elato, multo majori, petalis cordatis calycem superantibus.

Ad Clematidem 1114. Flores perparvi, petala lanceolata, subhirsuta, viridia.

Ad Atraginen 1147. Sed utique nostra scandit, ut nunc in optimis exemplis vidi.

Ad Anemones 1153. Ab Anemones Nemorensis

incauto pastu boves ininexpertæ hæmorrhagia per anum & lotium erumpente pereunt LINN. *us. hist. natur.* n. 20.

Ad Ranunculum 1158. Omnino recte de SCHEUCHZERII planta.

Ad Ranunculum n. 1179. Inter herbas SCHEUCHZERII fuit aliquantum diversus, foliis in caule ex ordine quatuor, ovato lanceolatis, amplexicaulibus, petiolo floralis longe nudo. Flos parvus videtur.

Ad Trollii characterem. Trollii semina duplici utique ordine in folliculo ponuntur, ovato triquetra, numerosa. Caulem ramulosum habeo. *Trollius humilis* ff. *patulo* BUXBAUMII habet nectaria longitudine petalorum LINN. *philos. bot.* p. 248.

Ad Aconitum 1197. Inter staminum ungues & petala inferiora 4. & 5. styli, nigri, parvi.

Ad Aconitum 1197. Napelli flores masticati fornicationem relinquunt, late per linguam repentem, & una caput quasi a diademate premittitur, aut vinculo, & membra semisopita languent. Vinum tamen cum tota planta maceratum, & destillans cum ea vini spiritus, non stupefaciunt *Journ. d'Agric.* 1765. May.

Ad Veratrum 1204. Flores mares hexastemonæ, filamentis longis, basi latioribus, petalis ciliatis, ejus generis flores duos numeravi. Hi supremi. Feminini flores sunt filiquis tribus, conglutinatis, tuba recurva, seminibus in quoque loco bino ordine dispositis: in quoque femina numeravi sex.

Ad Phalangium 1213. & 1214. Posterius Basileæ vulgo in segetibus provenire. Prius in sylvis nonnullis, rarius tamen LA CHENAL.

Ad Allium 1218. Infra *Nendars* in dumetis IORM.

Ad Allium 1227. *Cepa juncifolia minor purpurea* SCHEUCHZ. in H. S. est nostra plantæ.

Ad 1230*. *HEMEROCALLIS* foliis ensiformibus, scapo paucifloro, petalis lineatis, undulatis. *Lilium Alphonse* *phœniceus* LOBEL. ic. 93. GARDEL. t. 61.

Hemerocallis corollis flavis LINN. p. 462. In pratibus inter *les Posset* & *Fenalet* CI. RICOU. Radices longæ, teretes, cylindricæ, folia radicalia ensiformia, plana, origine angustiori, inde latecentia & longe lanceolata. Caulis firmus, cavius, tripedalis, stipula lanceolata, fusca. Summa pars caulis ramosa, flores fere octo. Eorum tubus longus, ex ovario eductus, quod comprehendit, inde latecit; petala in universum rectis, sed undulatis, lineis percurtis, ex flavo saturæ rubentia.

Ad Lilium 1231. Flores lilii non debent in oleo contabescere, quod fetidum fieret & noxium. Subinde oportet novos in oleum flores dare *Descr. des plans. usuel.* p. 206. Aqua stillatitia lilii albi duplex, & quinta Essentia supernatans, describuntur apud DEJEAN *distill.* p. 102.

Ad Polygonatum 1241. Infusum aquosum amarum grate balsamicum, extractum amarum balsamicum

cum. Tinctura spirituosâ amara: extractum mellis & cere odore amariâs CARTHEUSER. *ed. nov. II. p. 510.* Odonamenta ad capillos fudit DEJEAN *distill. p. 436.* Folia ante solstitium flavo tingunt GUNNER p. 68.

Ad Hyacinthum 1278. Saccharum pulchro colore caelesti tingit DEJEAN *distill.*

Ad Epipactin 1299. Huc icon OEDER. t. 345.

Ad n. 1301. Nuper detectum est, ex Ari feminibus bonum panem coqui posse, si acrimonia expurgata fuerit. Ex radicis tamen Kulkas usu fluxus sanguinis NIEUHOF edit BARROW T. VI. p. 139.

Ad n. 1304. Sparganium natans esse, quod pro VALISNERIA habuerat, Cl. LA CHENAL.

Ad n. 1318. Basileæ vulgo nasci Cl. LA CH.

Ad n. 1320. Circa Mühlhausen & ad pedem m. Ballon se legit Cl. LA CHENAL.

Ad n. 1344. Persuadetur vir Clar. sola ætate differe. Mihi æque perfecta exempla videntur, quæ minima.

Ad Caricem 1364. Iconem dedit OEDER. t. 308.

Ad n. 1382. ß. Vere omnino differre persuadetur Cl. LA CHEN.

Ad n. 1383. dele locum natalem Basileensem.

Post 1389*. CYPEROIDES alpinum pumilum Caryophyllatæ foliis ad radicem confertis, SCHEUCHZER. *H. succ.* Folia lata, glabra, ad duas lineas. Spica sæpe unica, ovata, glumis ovato lanceolatis spadiceis, oris albis. Accedit non semper altera spica feminina, erecta, pauciflora, satore spadicea. Differt a *Saxatili* foliis latis. Caulis vix palmaris.

Ad n. 1405. Basileæ vulgo Cl. LA CH.

Ad Secale 1425. Morbus ex Secali corniculato convulsivus artuum fiebat, ut ne digitos quidem recte extendere possint, neque flectere. Una vertigo aderat, & deliria. Clavi plus dant farinæ, quam bona grana, & inest iis aliquid etiam magis inebrians, quam opium: panis inde fœtidus paratur, & spiritus valde inebrians,

COTHENIUS in SCHREBERI *Saml.* Amiserunt aliqui digitos manuum pedumque, etiam artus. Præcedit lassitudo diuturna, sequuntur artuum frigora, tunc stupor & insensibilitas, & tamen maximus dolor, noctu cum calore ingravescens. Denique gangræna accedit LANG. De eadem gangræna *Aten. præsentis* T. II.

Ad Triticum 1428. Basileæ vulgo provenit LA CH. & 1432. ID.

Ad Festucam 1445. Basileæ nascitur.

De Poa 1454. dele locum natalem Basileensem.

De Poa 1493. Suspiciatur vir CL. pertinere ad 1487.

Ad Bromum 1501. etiam artilis recurvis reperiri ID.

Ad Bromum 1503. Basileæ vulgarem esse.

Ad Bromum 1507. in præs. Onobrychide confectus frequens.

Ad Arundinem 1515. Arundinis radix decocta datur ad menses pellendos & lochia LIEUTAUD *Præcis mat. med.* p. 390.

Negat IDEM Hordeum 1538. Basileæ provenire.

Sed Alopecurum utique 1539.

Ad 1597. Acetose libra una dat drachmas septem boni falis essentialis, olei & spiritus drachmas duas, & falis fixi grana sexaginta LA GARAY *Ep.* 182.

Ad 1611. Mororum succus est ex melioribus dissolventibus calculi, quem intra quintum diem emollit LOBB. c. 5.

Ad Quercom. Vellanède calyx est glandium, quo cōriarii utuntur cum gallis, TAVERNIER. I. p. 95.

Ad Salicem albam 1635. Duodecim se homines sanasse febre quotidiana aut tertiana laborantes, pulvere corticis falicis albae uberius dato CLOIS *post. variol. obsl.* 28.

Ad Salicem 1644. Misit Cl. GAGNEBIN exemplum foliis utrinque lanuginosis, cætera simile. Ea fuerit *Salix pumila*, foliis utrinque candidantibus & lanuginosis RAJ. *Syn. III. t. 19. f. 3.*

ADDENDA

ad Tom. III.

Part. III. n. 2165. adde 2165*. *TRICHIA* petiolata, gregaria, nigra, capitulo cylindrico, *STÄHELINUS* iconem miserat, adfinem *Clathroidotro*.

2252. *AGARICUM* album, tenue, crustis subrotundis. †

In cortice fagi etiam *Cl. GAGNEBIN*.

Inseparabiles sunt crustæ, papyraceæ tenuitatis, exiguae, vix semunciales, albae, complicitæ quasi & sulcis irregularibus distinctæ, levissimæ.

2262. *AGARICUM* subhirsutum, miniatum, inferne planum. †

In ramis abietis albæ.

Crustæ sunt crassulæ, pene coriaceæ, fere pezizæ similes, figuræ subrotundæ, paululum cavæ, non tamen ut possis ad pezizam referre, etiam

juniores dum prodeunt, partim cavæ sunt, partim ad modum capituli clausæ, minimæ, acicula non majores: superficies tota subhirsuta, carinatus alba.

2366*. *AMANITA* petiolo procero, squamoso, anulato, pileo conico, squamoso, subspadiceo, laminis albis. †

Fungus 23. *SCHAEFFERI*.

In sylvis abiegnis.

Petiolum basim bulbosam, procus, semipedalis, squamis bono ordine dispositis, ut quasi plures ex radice anulos efficiant. Anulus persistens, membranaceus: supra eum cylindricus petiolum producitur, lineis elevatis, aliquo villo obductus. Lineæ abeunt in laminas albas, crassas. Pileus conicus, latus, spadiceus, totus squamis efflorescit, ad oras striatus.

INDEX GENERUM.

Tomus primus absque numero, reliqui suis numeris designantur.

- Abies* II. 312, 313, 314, 316.
Abrotanum 53, 55.
Abstinibium I. 26, 48, 55, 56.
Abutilon II. 24.
Acanthium 60, 73.
Acanthus 76.
Acer 442, 443, 444.
Acetofa II. 273, 274. III. 189.
Achillea 45, seqq. III. 182.
Achillea 30.
Acinos 104.
Acopa 280.
Aconitum II. 90, 91, 92, 93, 94. III. 182.
Aconitum I. 36. II. 24, 84, 94.
Acontia III. 149.
Acorum II. 129, 164.
Acorus II. 164.
Acorus II. 129.
Acrostichum III. 12.
Acrostichum III. 12.
Actaea II. 24, 25. III. 188.
Acuta Spina II. 30.
Adarces III. 66.
Adiantum III. 17.
Adiantum III. 8, 9, 10, 15, 51.
Adonis II. 66, 67.
Adoxa 419.
Aecidium III. 121.
Aegilops II. 202, 218, 236.
Egopodium 333.
Aesculus 442.
Ethusa 336.
Agaricum III. 135, 136, 137, 138, 139, 140.
Agaricum III. 111, 120, 123, 129, 142, 143, 147, 148, 152, 190.
Agaricus III. 136, 140, 141, 142, 143, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 163, 165, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 175, 177, 178, 179, 180.
Agave II. 122.
Ageratum 10, 133.
Agrimonia 423. III. 156.
Agrofiliana 343.
Agrostemma 400, 401.
Agrostis II. 225, 226, 227, 228, 242.
Aira II. 217, 229, 230, 231.
Ajuga 123, 125.
Aizoon 412, 415, 419.
Aleca II. 22, 23.
Alchemilla II. 262, 263.
Alchemilla II. 254, 262, 263.
Alechorolophus 137.
Alechorolophus 138, 139, 140.
Alechorolophoides III. 150.
Alisma 270, 271, 272. II. 19, 155.
Alkekengi 250.
Alliaria 208.
Allium II. 104, 105, 106, 107, 108, 104, 110, 111. III. 188.
Allium II. 120.
Alnus II. 300, 301.
Alnus 366.
Aloe II. 122.
Αλπιμελιστροφορ 205.
Αλπιμελιστροφορ 308.
Αλπιμελιστροφορ 374.
Alopecurus II. 248, 249. III. 188.
Alopecurus 306.
Alpinanthemum 386.
Alpinanthemum 380.
Alpinella 382.
Alpine 381, 382, 383, 384, 385, 380, 387, 388. III. 186.
Alpine 119, 132, 215, 236, 238, 275, 278, 362, 374, 375, 379, 388, 389, 390, 396, 398.
Alpinodes 132.
Althaea II. 23.
Althaeoides 213.
Alyssum 212, 213, 214.
Alyssum 115, 233, 236, 237.
Amanita III. 151. & ad finera usque operis.
Amaranthus II. 280.
Amaranthus 430.
Ambrosia 57.
Amelanchier II. 34.
Amellus 35.
Ammi 349.
Amygdalus II. 29, 30. III. 188.
Anacampteros 411, 412.
Anagallis 278.
Anagallis 276, 277.
Anagallis 132, 231, 261, 379, 387.
Anagyris 151.
Anblatium 170.
Anchusa 263, 264, 265, 267.
Andromeda 434.
Andropogon II. 203, 204.
Andropogon II. 202.
Androspermum II. 5, 6, 7.
Androlace 276.
Androface 273, 274, 275.
Andryala 10, 16.
Anemone II. 60, 61, 62, 63, 64. III. 188.
Anemone II. 66.
Angelica 357, 358.
Angelica 356.
Anonis 154, 155, 156.
Anonymos 131, 149, 296. II. 265.
Anonymos 27.
Antabanthium 48.
Anthemis 44, 45.
Anthericum II. 98.

- Anthervicion* II. 100, 101, 112.
Anthoceros III. 67.
Anthora II. 93.
Anthoxanthum II. 231.
Antyllus 173. II. 262.
Antirrhinum 14, 145, 146. III. 184.
Antirrhinum II. 12.
Aparine 128, 269, 318, 319.
Aphaca 191.
Aphemes II. 263.
Aphyllanthus 95.
Apiastrum 106.
Apios 188.
Apium 350.
Apium 355.
Apinanthum 53, 54, 55.
Aquifolium 296, 297.
Aquilegia II. 88, 89.
Aquilegia II. 83.
Arabis 196, 197.
Arabis 193, 194, 199.
Arachidia 188.
Aracus 184.
Arbutus 434, 435, 436.
Archangelica 118.
Arctium 70, 71.
Arctia III. 1115.
Arenaria 383, 384, 385, 386.
Aretia 273, 274, 275, 276.
Argemone II. 15.
Argentina II. 51.
Asia II. 31, 32.
Aristolochia 440, 441.
Aristolochia 151.
Armeria 392, 393, 394, 398, 399.
Arnica 37, 38. III. 182.
Artemisia 55.
Artemisia 54.
Aribanita 281.
Arum II. 160, 161. III. 189.
Arundo II. 240, 241, 242, 243. III. 189.
Arundo II. 171.
Afarum II. 252.
Asclepias 245.
Alpinaegus II. 117.
Alpergulus III. 114.
Alperugo 219.
Alpergula 317.
Alperula 319, 320, 321.
Alperula 321.
Asphodelus II. 99.
Asplenium III. 8, 9, 10, 11.
Asplenon III. 16.
Aspenzo 48, 54.
Aster 31. ad 34. III. 182.
Aster 35, 36, 50, 58.
Asparagus 263.
Asteroides 50.
Astragaloides 176.
Astragalus 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181.
 III. 184.
Astragalus 172, 173, 181.
Altrantia 351, 352.
Altrantia 357.
Aibamanta 325, 326, 334, 356, 357.
Atractylis 83.
Atragene II. 60. III. 188.
Atriplex II. 289.
Atriplex II. 264, 266, 267, 268.
Atropa 250, 251.
Avena II. 227. ad 235.
Avena II. 202.
Auricula Jude III. 129.
Auricula Leporis 344. III. 150.
Auricula Muri 19, 261, 382, 390, 398.
Auricula Urvi 272.
Azalea 196.
Ballote 114.
Balsamina 239.
Balsamita 58.
Balsamon 433.
Barba capra II. 55.
Barba hirci 5.
Barba Jovis 173.
Barbarea 207, 208.
Bardana 70.
Barbifia 136.
Beccabunga 231.
Beckfraw 315.
Beeflower II. 134.
Been 397.
Belladonna 211. III. 185.
Bellflower 305, 308, 309, 310, 311.
Bellidagrum 38.
Bellis 39. III. 182.
Bellis 38, 40, 41, 95.
Berberis 369.
Berula 231.
Betonica 114, 115, 116. III. 183.
Betonica 141, 393, 399.
Betula II. 299, 300.
Betula II. 300.
Bidens 50, 51.
Bisfolium II. 250, 251.
Bindweed 295.
Biscutella 216, 217.
Bistorta II. 258, 259.
Blasia III. 57.
Blattaria 258.
Blitum II. 264.
Blitum 430. II. 266, 267, 268, 280.
Blokweed 312.
Bluebottle 82.
Boletus III. 133.
Boletus III. 139, 140, 142, 144, 145, 147, 148.
 149, 150.
Borrago 269.
Botrys II. 268.
Botrytis III. 112.
Boaxxer, Canis 270.
Brassica 193, 197, 198, 199, 201.
Breslinge II. 44.
Britannica II. 270.
Briza II. 218.
Bromus II. 235, 236, 237. III. 189.
Bromus II. 212.
Brunella 120, 121.
Bryonia 247.
Bryonia 291.
Bryum III. a 42. ad 50.

- Bryum* III. 36, 37, 38, 39, 40, 52, 53, 54, 55.
Bubonium 32.
Buceras 164.
Buglossum 265.
Buglossum 268, 269.
Bugula 123. III. 183.
Bulbocastanum 350.
Bulbocodium II. 101, 123.
Bulbus leucanthemus II. 103.
Bulla III. 170, 178.
Bunias 226.
Buphtalmum 49, 50.
Buphtalmum 94. II. 66.
Bupleurum 342, 343, 344, 345.
Burmargold 50, 51.
Bursa pastoris 197, 215, 221, 223, 224.
Butchersbroom II. 116.
Butomus II. 81.
Butterbur 61, 62.
Buxbaumia III. 25.
Buxbaumia III. 24.
Buxus II. 283.
Byffus III. 105, 106.
Byffus III. 102, 103, 104, 105, 107.

Cacalia 60.
Cacalia 62.
Calamindta 98, 105.
Calceolus II. 157, 158.
Calcitrapa 83, 84. III. 189.
Calendula 39.
Callitriche 236.
Caltha II. 82.
Caltha 37, 38.
Camelina 207, 212.
Campanula 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311.
 III. 185.
Camphorata II. 263.
Cannabina 51.
Cannabina similis 50.
Cannabis II. 288.
Cannabis 117.
Capillus Veneris III. 9.
Capparis II. 25.
Capreolus III. 151.
Caprifolium 300, 301, 302, 303. III. 185.
Cardamine 205, 206, 207. III. 184.
Cardamine 194, 222.
Cardamine amula planta 194.
Cauliaca 119.
Carduocirsium 75, 76, 77.
Carduus 71, 72, 73. III. 182.
Carduus 74, 75, 76, 77, 78, 79, 84.
Carex II. 182. ad 200. III. 189.
Carlina 79, 80.
Carlina 77.
Carpinus II. 298.
Carpinus 370.
Carpobolus III. 119.
Carthamus 83.
Carvifolia 356.
Carum 353.
Caryophyllata II. 52, 53, 54.
Caryophyllus 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 399.

Caiffida 122.
Caiffida 291.
Castanea II. 293.
Castanea 342.
Cataria 108, 109.
Caucalis 324, 325, 326.
Caucalis 361.
Cauda miris II. 68.
Cauda equina III. 1, 2.
Ceanothus 74.
Celtis II. 290.
Cenchrus II. 203.
Centaureum 69. III. 182.
Centaurea 80, 81, 82, 83, 84, 85. III. 183.
Centaureum luteum 289.
Centaureum minus 288, 289.
Cepa II. 208, 209.
Cepa 413.
Ceratophyllum II. 275.
Ceratoppermum III. 126, 127.
Cerastium 388, 389, 390, 391.
Cerulus II. 28, 29, 30.
Cerfolium 327, 328.
Cerithe 267.
Cerithe 267.
Ceriontyces III. 146.
Cervaria 346.
Cervicaria 306, 317.
Cherophyllum 327, 329.
Chamebuxus II. 283.
Chamecerasus 301, 302. II. 30.
Chamecistus II. 2, 3.
Chamecyparissus III. 23.
Chamaeclema 107.
Chamaedrys 124, 125, 126.
Chamaedrys 136, 232, 233, 234.
Chamaenissa 153.
Chamaelea 438, 439.
Chamaeleon 77, 79.
Chamaelinum 394.
Chamaemelum 44, 45, 46, 47. III. 182.
Chamaemelum 41, 43.
Chamaemetipilus II. 33.
Chamaenerium 426, 427.
Chamaeorchis II. 132.
Chamaepeuce III. 19.
Chamaepitys 124, 296.
Chamaerhododendros 430.
Chamaerodon II. 40.
Chamaerubus II. 43.
Chamomile 44, 45.
Chara III. 3, 4.
Charne II. 298.
Cheranthus 153, 196.
Chelidonium II. 13.
Chelidonium II. 14, 67.
Chenopodium II. 265, 266, 267, 268.
Chervil 329.
Chlora 289.
Chondrilla 8. III. 181.
Chondrilla 7, 8.
Christophoriana II. 24.
Chrysanthemum 26, 30, 40, 41, 42, 45.
Chrysocoma 64.
Chrysocoma 64, 65, 66, 67.

Chrysosplenium

- Chrysosplenium* II. 253, 254.
Cicer 174
Cicer 155
Cichorium 1, 2
Cicorium 11.
Cicuta 337, 344. III. 185, 186
Cicuta 336, 343
Cineraria 23
Cinquefoil II. 46
Circaea 362
Cirsium 73, 74, 75, 76, 77, 78. III. 182, 183
Cirsium 71, 72, 73
Cistus II. 2, 3, 4. III. 188
Clathrodistichum III. 115
Clathroides III. 111, 115
Clavaria III. 123, 124, 125, 126
Clavaria III. 123
Clematis II. 59. III. 188
Clematis 246
Clevers 318
Clinopodium 104
Clinopodium 136
Cymenium 187, 188
Cnicus 76, 77
Coccynia 348
Cochlearia 217
Cochlearia 217, 218
Cochlearia 166
Colchicum II. 124, 125
Colubrina II. 259
Comarum II. 51
Colysfoc 62
Colutea 174
Cobaea 169
Conferva III. 106, 107, 108
Conium 337
Conjoida 123, 266
Conjoida regalis II. 95
Convolvularia II. 117, 118, 119, 120
Convolvulus 295
Convolvulus II. 260
Conyza 89
Conyza 32, 33, 35, 50
Conyzella 35
Conyzoides 35
Corallofungus III. 123, 125
Coralloides 204. III. 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 97, 109, 115, 124, 125, 138
Corallorhiza II. 159
Corrophi 51
Coriandrum 335, 336. III. 185
Coris II. 6
Cornu cervi 217. III. 148
Cornus 362, 363
Coronilla 168, 169, 170
Coronopus 292, 293
Corylus II. 295
Cotinus 368
Cotoneaster II. 32, 33
Catula 44
Cotyledon 361, 410, 418, 419
Cowslip 278
Cracca 184, 185, 186
Craenbeeren 437
Crepis 12, 13, 14. III. 181
Crepis 222
Cresseros 314
Crenzdorn 367
Crista galli 137
Crocus II. 126, 127
Crucata 314, 318, 320
Cucubatus 396, 397, 399
Cudweed 64, 65, 66, 67
Cuscuta 290, 291
Cyanoides 80
Cyanus 80, 81, 82, 83. III. 183
Cyathoides III. 127
Cyathus III. 127
Cynbalaria 146
Cynocrambe II. 277
Cynapium 336
Cynoglossum 260, 261
Cynolurus II. 250, 251
Cynoforus II. 205, 217
Cyperoides II. 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200. III. 189
Cyperus II. 181, 182
Cyperus II. 178, 179, 188
Cypripedium II. 157
Cytisogenista 154
Cytisus 163
Cytisus 156, 157, 178, 179
Daedylia II. 239
Daedylus II. 244
Damafonium II. 79
Damafoninus II. 154, 155, 156, 157
Dandelion 23
Daphne 438, 439, 440
Daphnoides 438, 439
Daucus 285
Daucus 326. III. 185
Daucus 255, 257, 325, 326, 335, 351, 352
Delphinium II. 94, 95, 96
Dens canis II. 114
Dens leonis 4, 12, 13, 23, 24
Dentaria 204, 205
Dentaria 130, 131
Dianthus 391, 392, 393
Diapensia 273, 323
Diobotryllum II. 275
Didamnum 441
Digitalis 141
Digitaria II. 244
Droshyros II. 34
Droshyros 37
Diplacus 85, 86
Dioscoridis 305
Dock II. 271, 272
Doronicum 36
Doronicum 28, 34, 37, 38
Dorycnium 167
Draba 194, 195. III. 185
Draba 196, 197, 199
Dracocephalus 112
Dracunculus 49
Droshyros 331
Droshyros 372
Dryas II. 54
Dutch agrimony 59.

Ebidus 29
Echinops 68
Echinopus 68
Echinus III. 148, 149, 150
Echoides 268
Echium 268
Echium Scorpoides 20, 163
Eglanteria II. 39
Eibenbaum II. 322
Elaphoboscium 359
Elatine 380
Elatine 146, 147
Elfwort 33
Elchrysium 64, 65
Elleborine II. 154, 156, 157
Elleborus II. 66, 84, 96, 119
Evola III. 121, 128, 131, 136, 170
Eymus II. 212
Embolus III. 111
Emerus 169
Empetrum II. 279
Eudavia 7, 15, 26
Ephedra II. 322, 323
Epilobium 425, 426, 427. III. 186
Epimedium III. 6
Epipactis II. 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157. III. 189
Epipogon II. 149
Epithymum 291
Equisetum III. 1, 2, 3
Equisetum II. 264, 275. III. 4
Erable 443, 444
Erangelia II. 125
Erica 431, 432
Erica 34. II. 279
Ερικαλη 286
Ericoides 380
Erigeron 35, 36
Erigeron 12
Erimaceus III. 150
Erinus 132, 133
Erinus 310
Eriophorum II. 174, 175, 176
Eruca 198, 199, 200, 201. III. 184
Eruca 201, 210, 226
Ervum 172
Ervum 182, 183
Erythraeum 207
Erythraeum 195, 196, 201, 210
Erythraeum fimbriatum 198
Erythraeum 75
Erythraeum 289
Eryngium 322
Eryngium 349
Erythronium II. 114
Ερυθροζωνος 271
Esche 207
Esparlette 172
Esula II. 8, 9, 10, 11
Euonymus 370
Euonymus 433
Eupatorium 50, 51, 423. III. 182
Euphorbia II. 7, 8, 9, 10, 11
Euphrasia 134
Euphrasia 131, 134, 136
Eyebright 136, 191

Fagopyrum II. 260
Fagus II. 290
Fagus II. 293, 298
Falcaria 349
Falcata 165
Farnkraut III. 13
Felwort 282
Ferrum equinum 170
Fescue II. 214, 220
Festuca II. 213, 214, 215, 216, 217. III. 189
Festuca II. 202, 203, 211, 219, 220, 229, 235, 236, 237, 238, 239
Feverfew 42, 43
Ficaria II. 67
Ficus II. 280
Ficus II. 37
Filago 64, 65, 66, 67. III. 182
Filanthus III. 7
Filicula III. 11, 14, 15
Filipendula II. 54, 55, 56
Filipendula 138, 140
Filix III. 7, 8
Filix III. 12, 13, 14, 15, 16, 17
Flachs doster 212
Flammula II. 59, 60
Florum falcatus III. 139, 140
Flos regius II. 95
Flos solis II. 3
Fluvialis 236
Foeniculum 333
Foeniculum II. 68
Fennum gracum 164, 180
Fontalis 376
Fontilapatum 376
Fontinalis 376. II. 40, 41
Foxtail II. 249
Fragaria II. 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51. III. 188
Frangula 365, 366
Fraxinella 441
Fraxinus 228. III. 185
Fritillaria II. 115
Fruentum saracenicum II. 253
Fucus III. 109
Fuligo III. 111
Fumaria 149, 150, 151. III. 184
Fumaria 429
Fungoidaster III. 114, 128, 133
Fungoides III. 128, 129, 130, 131, 132, 133
Fungus III. 93
Fungus III. 133. & sic porro ad finem.

Galanthus II. 121, 122
Galega 171
Galeopsis 116, 117. III. 183
Galeopsis 118, 119, 120
Gallium 314, 315, 316, 317, 318, 319
Gallitrichum 106
Gallium 315, 316, 317, 320. III. 185
Garosmus II. 266
Geaster III. 118
Genistella 152, 153
Genista 152, 153
Genista 154
Gentianella 289

- Gentiana 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288,
 289, 290. III. 185
 Geranium 402, 403, 404, 405, 406, 407
 Geum II. 52, 53
 Geum 418, 420
 Gladiolus II. 130
 Gladiolus II. 81
 Gladiolus 200
 Glaucium II. 14
 Glaucoides 379
 Glance 178, 379
 Globularia 94, 95
 Globularia 394
 Gnaphalium 64, 65, 66, 67
 Goats beard 5
 Goldenloks 63
 Goldenrod 28, 29
 Goutweed 333
 Graecus 292, 372, 383, 387, 388. II. 80, 117,
 165, 166, 169, 170, 171, 172. & sic porro ad
 251. exceptis paginis 189, 193, 194, 206, 207,
 208, 209, 223, 240, 247, 249
 Gramen Parvum 371
 Gramini adnisi II. 202
 Graminifolia II. 279
 Gramineus II. 36
 Grass II. 223, 228, 231
 Grasshopper II. 80
 Gratiola III. 184
 Greml 264
 Grasshopper 364
 Groundell 26, 27, 28
 Gui II. 282
 Gypsophila 393, 394

 Haarenhoor III. 154
 Haberschleben II. 28
 Halimus 375
 Harpweed 80
 Hartwegel 230
 Hartwort 269
 Hawksbeard 13
 Hawkslung 15, 20
 Hawksweed 13, 21
 Hedera 368
 Hedera terrestris 107
 Hedyarum 172
 Hedyarum 168, 172
 Heidelberg 436
 Helenium 31
 Helianthemum II. 3, 4
 Heliotropium 262, 263
 Helleboraster II. 87
 Helleborine II. 137, 154, 155, 156, 158
 Helleborus II. 83, 84, 85, 86, 87
 Helleborus 351. II. 66, 83, 96
 Helvela III. 133
 Helvina 297. II. 260, 285
 Hemerocallis II. 112. III. 188
 Henbane 254
 Bonus Henricus II. 266
 Hepatica II. 65
 Hepatica 371. II. 64, 65, 66, 67
 Hepaticoides III. 58, 60, 63
 Hepatorium 51
 Heptaphyllum II. 262
 Heracantha 80
 Heracleum 360
 Herba alba 55
 Herba articularis 397
 Herba fumaria II. 2
 Herba facie auricula muris 389
 Herba gataria 108
 Herba Gerardii 333
 Herba paralytica 271
 Herba parvis 429
 Herba pilla 295
 Herba D. Stephani 562
 Herba Trinitatis 244
 Herba venti II. 61
 Herba vichervaria 345
 Hernandaria 292
 Hernaria II. 255, 256
 Hernaria 374
 Hesperis 195, 196. III. 184
 Hesperis 196, 197, 199, 209
 Hesperidi adnisi 193
 Hetre II. 192
 Hiberis 206
 Hieracoides 4
 Hieracium 14, 599. III. 181
 Hieracium 2, 3, 4, 5, 11, 12, 13, 14, 15, 26
 Hierochloa II. 303
 Hippocastanum 442
 Hippocrepis 170
 Hippopaschum II. 272
 Hippophae II. 278
 Hippophaestum 84
 Hippopodum III. 25
 Hippuris II. 264. III. 1, 2, 3, 4
 Hirculus 417
 Hirundinaria 279
 Holcus II. 229, 232
 Holotheum 293, 383, 387, 389
 Holunder 298, 300
 Homalocenchrus II. 201
 Homwort 348
 Hordeum II. 246, 247, 248. III. 189
 Hornminum 106
 Hornminum 110, 111
 Hostonia 281
 Hounds tongue 260
 Houx 297
 Hulse 297
 Humilis II. 290
 Hyacinthus II. 120, 121. III. 189
 Hyacinthus II. 101, 102
 Hybanum III. 149, 150
 Hydrocharis II. 21
 Hydrocerat. phyllon II. 275
 Hydrocotyle 261. III. 186
 Hydrophace III. 68, 69
 Hydrophorus III. 158, 164, 179, 180
 Hydrophyper 280. II. 256
 Hyoscyamus 254
 Hyoscyamus 425
 Hyoseris 4
 Hypericum II. 4, 5, 6
 Hypnum III. 26 ad 41
 Hypochaeris 2, 3. III. 181

- Hypopitys* 427
Hypoxylon III. 122
Hyssopifolia 378
Hyssopus 109
Hyssopus 182. II. 3

Jacea 80
Jacea 52, 80, 81, 82, 84, 85, 244
Jacobaea 26, 27, 28, 38
Jafione 303
Jalminum 230
Iberis 223
Iberis 219
If II. 322
Impatiens 230
Imperatoria 357
Intybum I
Intybus 2
Isula 31, 32, 33, 34
Jolitor III. 103
Jostibajfi 214
Irion 203, 210
Iris II. 128, 129
Ironwort 101
Isatis 224
Isopyrum II. 83
Isopyrum II. 89
Iva 48, 127
Judaica herba 122
Juglans II. 294
Juncellus II. 177, 180
Juncus affinis II. 165, 181
Juncoides II. 168, 169, 170, 172, 173, 174
Juncoidi affinis II. 166
Juncus II. 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174
Juncus 331. II. 81, 166, 175, 176, 177, 178, 180, 187, 195
Jungermannia III. 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64
Juniperus II. 319, 320, 321

Kali affinis II. 265
Keiri 193, 196
Kiefer II. 317
Krausel 381. II. 254, 255
Kulavon 284
Kuchenscheil II. 61
Kuam 285
Kiehnbaum II. 317

Labrum Veneris 86
Labrumum 187
Lactuca 6, 7. III. 181
Lactuca 4, 94. III. 64
Ladanium 117
Lady mantle II. 262
Lagopus 97
Lamium 118, 119. III. 183
Lamium 101, 107, 120, 141
Lamplana 3, 4, 203. II. 124
Lapathum II. 270, 271, 272, 273, 274, 275
Lapathum 376. II. 266
Lapis molaris III. 129

Lappa 70. III. 182
Lappula 324
Laplana 3, 4. III. 181
Larkspur II. 94
Larix II. 314, 316
Laserpitium 354, 355, 356
Lathraea 130
Lathyrus II. 7
Lathyrus 188, 189, 190, 191
Lathyrus 181, 187
Lavandula 101
Laureola 439
Laurus II. 277
Laurus II. 116
Ledum 413
Lemna II. 181
Lemna III. 68
Lens 165
Lens II. 281. III. 68, 69
Lentibularia 128
Lenticula 236. III. 68, 69
Lenticularia III. 68, 69
Leontocetes III. 157
Leontodoides 4
Leontodon 5, 11, 12, 23, 24
Leontopodium 65, 66
Leonurus 119
Leopardsbane 36, 38
Lepidium 222, 223
Lepidium II. 219, 220, 222, 224
Leucanthemum 41
Leucocjum 193, 194
Leucocjum 95, 196, 197, 215, 216, 217
Libanotis 325, 326. III. 185
Libanotis 354, 355
Lichen III. a 70 ad 104
Lichen III. 64, 65, 66, 67, 120, 121
Lichenagarius III. 120, 121, 122, 123
Lichenastrum III. 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64
Lichenoides III. 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 125
Liguliticum 332
Liguliticum 354, 355
Ligultrum 230
Lilac 230
Lilago II. 100
Liliasthodelus III. 188
Liliastrium II. 112
Lilium II. 112, 113, 114. III. 188
Lilium II. 117, 118
Limbowedrewo II. 316
Limnopeuce II. 264
Limodorum II. 137, 148
Limofella 132
Linagroitis II. 175
Linaria 67, 145, 146, 147, 440
Lingua 28. III. 147
Lingua cervina III. 11
Lingua passerina 440
Linkia III. 96, 109
Linnaea 131
Linokarpon 374
Linum 373, 374
Lithonblajfi 221
Lithospermum 268

- Lithospermum* 263, 264
Litobryoides III. 122
Livelong 64, 65
Locusta 94
Lolium II. 204, 205, 206
Lomchitis III. 16, 17
Lonicera 301, 302
Loofstijfe 278, 279
Lotus 167, 168
Lotus 154. II. 290
Lujula 402
Lunaria 216
Lunaria 277. III. 6
Lusularia III. 65
Lupulus II. 90
Lupulinum 154
Luteola II. 12
Luzerne 166
Lychnis 399, 400, 401
Lychnis 381, 394, 396, 397, 398, 399
Lycium 366
Lycogala III. 112
Lycopodastrum III. 122.
Lycopodoides III. 119
Lycopodon III. 116, 117, 118, 119, 120
Lycopodon III. 119
Lycopodium III. 19, 20, 21, 22, 23
Lycopis 268
Lycopos 97
Lycodonon II. 95
Lysimachia 278, 279
Lysimachia 113, 378, 425, 426, 427
Lysitrum 378

Machabe II. 29
Μακεδοσιακόν 335
Madder 313
Malva II. 22, 23
Mabus II. 35
Mabus puvica II. 36
Mandragora 250
Marchantia III. 65, 66, 67
Mariscus II. 179, 180, 181
Marrubiastrum 114
Marrubium 107. III. 183
Marrubium 97, 113
Marsilea II. 281. III. 63, 64
Martagon II. 113
Marricaria 41, 42. III. 183
Wallburgis May 302
Μῆραν πρακλῆς 82
Medica 165, 166. III. 184
Medicago 165, 166
Mel muscarum III. 160
Melampyrum 132
Μελανοστικη 282
Melanthium II. 88
Meleagris II. 115
Melica II. 225
Melilotus 158
Melilotus 159, 165. III. 184
Melissa 105, 106
Melissa 106, 107
Melissophyllum 107
Mentha 98, 99. 100

Mentha 58, 103, 108
Menthastrum 98
Menyanthus 283. III. 185
Meon 128
Mercurialis II. 276, 277
Mercurialis II. 266
Merulus III. 150, 151
Meserum 438
Melampus II. 30, 31, 32, 33, 34. III. 187, 188
Melampus II. 34
Meum 334
Milium II. 243
Milium II. 241
Millefolium 45, 46, 47, 48, 128, 279, 424. II. 275, 276
Mint 98
Mnium III. 50 ad 57
Mniun III. 56, 57, 58, 59
Möhringia 382
Molugo 315, 316
Moly II. 107
Monomyces 171
Monorchis II. 132, 151
Monotropa 428
Montia 128
Montana Althrogum Sc. 433
Moorwort 273
Morsus Diaboli 87
Morsus gallina 119
Morus II. 284. III. 189
Moschatellina 429
Moschatella 429
Mousséar 24
Mucedo III. 113
Mucilago III. 110.
Mucilago III. 113
Mucor III. 113
Mucor III. 110, 111, 114, 115
Mullyn 356, 257, 258
Muscipula 399
Muscifungus III. 73, 77, 78, 81, 84, 85, 89, 90
Muscoides III. 61
Muscus III. a 19 ad 63. iterum 71, 72, 76, 78, 79,
80, 81, 82, 83, 84, 85, 87, 103, 108, 126
Mustard 198
Mustelina 335
Myagro affinis 203
Myagroides 211
Myagrum 225, 226
Myagrum 212, 213, 395
Myofotis 388, 389, 399, 391
Myofotis 261, 262
Myrica 408
Myriophyllum 279, 377, 424. II. 275
Myrtus 329, 330
Myrtus 325, 328
Myrrhoides 407
Myrtillus 434, 436
Myofurus II. 67

Najas 236, 237
Napellus II. 90, 94
Narcissus II. 122, 123, 125
Narcissus II. 101
Nardus celtica 91, 93
Nasturtium 217 ad 222. III. 185

Nasturtium

Nasturtium 194, 206, 208, 209, 213, 217, 222, 224

Navelswort 276

Nepeiba 108, 109

Nerium 433

Nidus II. 149

Nigella II. 88

Nigellastrum 401

Nigelsbade 248, 249

Nissolia 190

Noftoch III. 36, 136

Nummularia 278

Nux II. 294

Nux vesicaria 371

Nuci metella congener 258

Nymphaea II. 20. III. 187

Nymphaea II. 21

Ocimum II. 260

Ocymastrum 400

Ocymoides 390, 396, 400

Ocyman 104

Odonites 134

Odorata 297

Oenanthe 351. III. 185

Oenanthe 352

Oenothera 425

Oleaster II. 218

Omphalomyces III. 154, 155, 162, 168, 174

Onobrychis 172

Onobrychis 172, 173, 178, 179

Ononis 155

Onopordum 68, 69

Onopteris III. 9

Onoisma 267, 268

Optrioglossum III. 5

Ophrys II. 132, 133, 134, 149, 150, 151, 159

Opisanthe 289

Opulus 297

Opuntia II. 37

Orchiastrium II. 125

Orchiodes II. 153

Orchis II. 131 ad 147

Orchis II. 148, 152, 153

Oreochia di topo 262

Ορεκτογχαυλον 275

Ορεομυλλοπριονιδης 292

Oreoselinum 356

Origanum 101, 102

Orme II. 269

Oriuhogalum II. 103

Orxisthogalum II. 101, 102

Ornithopodium 171

Orobancha 129, 130

Orobancha 130, 427. II. 159

Orobis 181, 182

Orrach II. 289

Orovala 129, 130

Oryza II. 202

Osmunda III. 6

Osmonda III. 7

Ossiris 63

Ostbonna 29

Ostites 399

Oxalis II. 274

Oxel II. 31

Oxlip 271

Oxyacantha 369. II. 30

Oxycoctus 437. III. 186

Oxylapathum II. 271, 272

Oxys 401, 402

Padus II. 29, 30

Paeonia II. 81

Palmata II. 139, 141, 142, 147

Panax 113, 355

Panicum II. 249, 250

Panicum 244

Panis bufonis III. 146

Papaver II. 15, 16, 17, 18

Papaver II. 14

Parietaria II. 285

Parietaria 135, 136

Paris 429

Parnassia 371

Paronychia 422. III. 9

Parisleyptis II. 263

Parinip 348, 359

Paribenium 42, 44, 47

Passerina 440

Pastinaca 359

Pastinaca 326

Peixen 330

Pedicularis 137, 138, 139, 140. III. 188

Pedicularis 134

Pentagonium 311

Pentaphylloides II. 45, 46, 50, 51

Pentaphyllum II. 48, 50, 51

Pentapteris 424

Pephis 378, 379

Peplos II. 9

Perfoliata 355

Periclymenum 301, 302

Perficaria II. 256, 257, 261

Perfonata 70

Pervinca 245

Pes anferinus II. 268

Pes columbinus 405

Pes leonis II. 262

Petalites 61, 62. III. 182

Peucedanum 354

Peucedanum 355

Peziza III. 128 ad 133

Peziza III. 121

Phaca 175, 176

Phalangium II. 100, 101, 102, 103. III. 188

Phalangium II. 98

Phalaris II. 202, 243, 246

Phallus III. 134

Phallus III. 134

Phascum III. 24, 25

Pheliandryum 332

Pheliandryum 335

Philadelphus II. 37

Phileum II. 245, 246

Phlox 392

Phoenix II. 102

Phu 90, 91, 92, 93, 94

Phyllitis III. 11, 12

Phyllostomus 123

Phyllus

D d d 2

- Phyllo adonis* 275
Phyllalis 264, 265
Phytolacca 88
Phytolacca 430
Pianta alpina 343
Picea II. 312, 317
Picea 288
Picris II. 12
Pilosella 18, 20, 21, 22, 23, 67, 197
Pimpinella 311, 312
Pimpinella 276, 351, 352
Pinnaster II. 316
Pinguicula 128
Pinus II. 312, 313, 314, 315, 316, 317
Pirus II. 34, 35
Pistolochia 441
Pisum 186, 188
Pityusa II. 10
Planta fragaria similis II. 46
Plantago 291, 292, 293, 294, 295, III. 185
Plantago II. 79
Plantaginella 132
Plantanaria II. 162
Plantula sedo affinis 420
Platanus 443
Pneumonanthe 285, 287
Poa II. 218 ad 226. III. 189
Poa II. 212, 213, 215
Podagraria 333
Polemoniura 296
Polemonium 397
Polygon 53, 125
Polyacantha 72, 84
Polyanthemon II. 73
Polycnemum II. 263
Polycocca III. 20
Polygala 148, 149
Polygala 149, 305
Polygaloides 149
Polygala similis 178
Polygonatum II. 118, 119, 120. III. 188
Polygonatum II. 110
Polygonifolia 375
Polygonum II. 256 ad 261
Polygonum 375, 384, 385, 394. II. 254, 255, 264, 323
Polyporus III. 138 ad 147
Polypodoides III. 7
Polypodium III. 11, 12, 13, 14, 15, 16
Polysericum II. 266
Polytrichum III. 42, 49, 50, 51
Pondweed 376, 377. II. 274
Populago II. 82
Populus II. 302, 303
Poria III. 147
Porrum II. 104, 108
Portula 378
Portulaca 416
Potamogeton 375, 376, 377, 378
Potamogeton 236. II. 166, 261, 279
Potamogeton 380
Potentilla II. 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51
Pradelli 173
Prenanthes 9
Primrose 270
Primula 270, 271, 272, 273. III. 185
Primula 273, 275
Prunella 112, 120
Prunus II. 27, 28. III. 187
Prunus II. 28, 29
Pseudoambrosia 217
Pseudoapios 188
Pseudoaphrodes II. 93
Pseudochamaecris 180
Pseudochamaecris 112
Pseudocyperus II. 179, 196
Pseudoiris II. 129
Pseudolignifrum II. 30
Pseudolysimachia 426, 427
Pseudonarrubium 97
Pseudonyctagium 224
Pseudorubus II. 137, 151
Pseudolysimachia 112
Pseudolysimachia II. 12
Pseudovaleriana 94
Pyllium 294
Pyrrhica 49, 52
Pteris III. 7
Puccinia III. 126
Pulegium 97, 98
Pulmonaria 264, 265
Pulmonaria 20. III. 85
Pyrethrum 40, 41. III. 182

Quercus II. 296. III. 189
Quinquefolia adonis II. 48
Quinquefolium II. 47, 48, 49, 50, 51

Radicula 211
Radix cava 151
Radix Rhodia 411
Ragwort 27, 29
Rampion 305
Ranunculus II. 21
Ranunculus II. 68, 69, 70, 71 ad 79
Ranunculus 373, 429. II. 64, 65, 83
Raphanus 203, 204
Raphanus 211, 218
Rapistrum 205, 226
Rapion 307, 310
Rapunculus 303, 304, 305
Rapunculus 305, 306, 308, 309, 310
Regina prati II. 55
Releda II. 11, 12
Rha 64
Rhagadiolus 4
Rhamnus 365, 366, 367. III. 186
Rhamnus II. 278
Rhaponticum 84
Rhaponticum 69. III. 183
Rhnanthus 137
Rhodola 411
Rhododendron 433
Rhus 368
Ribes 363, 364, 365. III. 186
Riccia III. 67
Rorella 371, 372
Rofa II. 38, 39, 40, 41. III. 188
Rosmarinus 109, 110
Ros jolis 372

- Rubrola* 315, 320, 321
Rubia 313. III. 185
Rubia 315, 316, 318, 320
Rubus II. 41, 42, 43. III. 183
Rupturewort II. 256
Rufcus II. 116
Ruyter II. 269
Ruta 428
Ruta 142. II. 57
Rusa muraria III. 8, 9
Rusciflora 112

Sabina II. 321
Sagina 382
Sainfoin 170
Salicaria 178
Salix II. 30, fqq. III. 189
Salomon's seal II. 119
Saliflora 378
Salvia 10, 111
Sambucus 298, 299, 300
Sambucus 297
Sarcocolla 312
Sanguinella II. 244
Sanicula 323
Sanicula 272, 418, 421
Sanguiflora 311, 312
Santolina 64
Sapin II. 312, 314
Saponaria 393, 394, 395, 397. III. 186
Satyrium II. 135, 136, 137, 142, 144, 146, 149, 153
Savina III. 23
Sawwort 71
Saxifraga 416, 417 ad 423. III. 186
Saxifraga 151, 312, 382, 394. II. 254
Scabiosa 91. III. 183
Scabiosa 81, 85, 86, 87, 88, 94, 303
Scandax 325, 327, 330. II. 263
Scariola 4
Scheuchzeria II. 166
Schoenus II. 79, 101
Scirpocyperus II. 178
Scirpoides II. 107
Scirpus II. 276. III. 179
Scirpus II. 180
Sclarea 111
Scleranthus II. 254, 255
Scolopendria III. 10
Scordium 126
Scorodonia 126
Scorodoprasium II. 104, 105, 106
Scorpiurus 261, 262
Scorzonera 5, 6. III. 181
Scrophularia 140, 141, 142
Scutellaria
Secale II. 206, 207. III. 189
Securidaca 166, 168
Sedis adonis 423
Sedum 409 ad 415. III. 186
Sedum 215, 273, 274, 275, 344, 381, 417, 419, 420, 421, 422, 423. II. 2, 254
Selaginoides III. 20
Selago III. 19
Selheal 121

Selinum 354, 355, 356, 357. III. 186
Selinum 378
Semperivum 404, 410, 412
Senecio 25, fqq. III. 182
Senecio III. 183
Serapias II. 135, 136
Scripium 210, 211
Serpentaria II. 258
Serpyllifolia 131
Serpyllum 102, 103
Serratula III. 183
Serratula 71, 74, 77
Sejana 212
Sejanoides 394
Sejeli 332, 333
Sejeli 352, 353, 355, 357
Sesleria II. 217
Sferracavallo 170
Shepherd's burse 224
Sherardia 321
Sibbaldia II. 36
Sida II. 24
Sideritis 101, 114, 115, 312. III. 183
Silene 396, 397, 398, 399
Siler 355, 356
Silvium 78
Simfon 45, 46, 279 -
Sinapi 201
Sinapi 200, 226
Sifon 345, 346, 347
Silymbrium 209, 210, 211. III. 184
Sijmbrium 199, 200, 201, 208, 211
Sium 334, 335
Smilax 295
Smyrnum 358
Solanum 248, 249
Solanum 250, 251, 258. II. 267
Soldanella 280
Solenia III. 145
Solidago 28, 29
Solidago 29, 30
Sonchus 9, 10. III. 181
Sonchus 4, 9
Sophia 210
Sorbus II. 31, 32, 33
Sowbread 281, 282
Sowthistle 10, 11
Sparganium II. 162, 163. III. 189
Spargula 132
Spartium 154
Spergula 383, 384, 385, 399
Sphaeria III. 120, 121, 122, 123
Sphagnum III. 23, 24, 25
Sphagnum III. 40, 41
Splachnum III. 49
Sphondylium 360. III. 186
Spicerwort 280
Spica 91
Spina alba 68
Spina infectoria 370
Spina solstitialis 83
Spinage II. 266
Spindelbaum 370, 371
Spirea II. 55, 56
Spongia III. 111
Squamaria 130

- Squamata* 130
Stachys 112, 113
Stachys 101, 115, 120
Stachelinia 183
Staphylæa 370, 371
Staphylæus 326
Staphylocladon 371
Statice 372
Stellaria 236. III. 185
Stellaria 382, 383, 387, 388. II. 262
Stellera 440
Stemonitis III. 115
Stereum III. 137
Stipa II. 379
Stoebe 81, 85
Stoechas 64
Stramonium 258
Stratioses 45, 46, 274. II. 281
Stonecrop 414
Scruithopteris III. 6
Succisa 87, 88. III. 183
Suafe II. 312
Suillus III. 145, 146, 147
Superba 392
Suertia 282
Symphitum 266, 267
Symphitum 397
Syringa 230
Syringa II. 37

Tamariscus 408
Tamarix 408
Tamus II. 291
Tanacetum 57. III. 182
Tanacetum 41, 47, 48
Tanne II. 312, 314
Taraxacum 23, 24
Taxus II. 321, 322
Telephium 375
Telephium 411, 412
Terra glandes 188
Testiculus II. 133, 146, 152
Teucrium 122, 124, 125, 126, 127, 176, 232, 233, 234, 235
Thalecraß 197
Thalictrum II. 56, 57, 58
Thamnacnemum 395
Thelypteris III. 14
Thesium II. 265
Thlaspi 213, 214, 216, 219, 220, 221, 222, 223, 224
Thlaspidium 216, 224
Thora II. 76
Thylacitis 285
Thymelæa 438, 439, 440
Thymus 104
Thysclenium 355
Tilia II. 1
Tika II. 169
Timothygraß II. 245
Tichymalus II. 7, 8, 9, 10, 11. III. 186
Tordylium 361
Tordylium 326
Tormentilla II. 47
Tozzia 131

Trachelium 305, 306, 307, 308
Tragacantha 177
Tragopogon 5. III. 181
Tragopogon 6
Tragofelinum 351, 352
Tragum III. 323
Tragus II. 203
Trapa 226, 227
Tremella III. 109
Trenella III. 95, 96, 108, 109, 129, 136
Tretorrhiza 286
Tribulus 408
Tribulus 227, 376
Trichia III. 114, 115, 116, 190
Trichomanes III. 14
Tridactylites 422
Trifolagistrum 160
Trifolium 158, 159, 160 ad 164. III. 184
Trifolium 158, 165, 167, 280, 402. II. 46
Triglochin II. 165
Tridicum II. 207, 208, 209, 210, 211, 212. III. 189
Trixago 101
Trollius II. 82, 83. III. 188
Tuber III. 111, 119, 133
Tubera III. 122
Tulipa II. 115
Turritis 197
Turritis 193, 194, 208
Tussilago 28, 60, 61, 62
Typha II. 163

Ulnaria II. 15
Ulmus II. 269
Ulvæ III. 109
Umbelifera 355
Unifolium II. 117
Urtica II. 286
Urtica 117, 118, 120
Urtica III. 80, 81
Utricularia 128. III. 183
Uva crispa 364
Uva marina II. 323
Uva versa 429
Uva ursi 434, 436
Uvularia II. 116
Vaccinium 436, 437. III. 186
Valantia 314, 315, 319
Valeriana 90, 91, 92, 93
Valeriana 94, 296. III. 183
Valerianella 97
Valisneria II. 166. III. 189
Valisneroides II. 167
Veratrum II. 96, 97, 98. III. 188
Veratrum 351. II. 84, 87, 98
Verbascidum 82
Verbascum 256, 257, 258. III. 185
Verbena 96. III. 183
Verbesina 51
Veronica 231, 232, 233, 234, 235. III. 185
Veronica 147
Viburnum 297
Viburnum 298, 302
Vicia 173. III. 184
Vicia 184, 185, 186

- Violaria* ll. 11, 130
Vinca 245
Vincetoxicum 215
Viola 240, 241, 242, 243, 244
Viola 127
Vipergras 6
Virga aurea 28, 29, 30, 35
Virga pastoris 86
Vitago 396, 397, 398
Viscum ll. 281, 282
Vitalba ll. 59
Vitaliana 273
Vitis ll. 91
Vitis 367
Vitis idae adjuis 434
Vitis idae 436, 437
Volubilis 295. ll. 260
Vonkhou lll. 151
Vulneraria 173
Vutaria ll. 266
Wachholder ll. 319
Walwurz 266
Whitehead 81
Woodruff 320
Xanthium ll. 292
Xeranthenum 52
Xylosteum 302
Yarrow 45, 46, 47, 49
Zanichellia ll. 278, 279
Zea ll. 209, 210.

ERRATA.

Tom. I.

- In Præf. p. xx. l. 3. dele *longo itinere*.
 Deinde M. ANTONIUM CAPPELER vitalem
 supereffe, octogenario quidem majorem,
 lætus nunc didici.
 p. 4. l. 8. pro *balla* lege *Celle*.
 7. n. 15. l. 4. pro *nervo* lege *odore*.
 20. n. y. l. 5. lege *Ciland*.
 22. posterius *Hieracium* 51. inscribe 51. a.
 25. n. 59. l. 9. pro 588. lege 58
 26. l. 3. pro 5732. lege 573.
 27. n. 64. l. 2. pro p. 23. lege n. 23.
 31. n. 72. l. 3. post CAMER. adde *Epi*.
 43. titulus *Matricariae* 101. est *MATRICARIA*
 foliis capillaribus duplicato pinnatis &c.
 58. n. 133. ex titulo dele vocem *integris*.
 71. n. 163. l. 3. pro 117. lege 157.
 78. *SIBYBUM* lege *SILYBUM*.
 101. ad *Lavandulam* præfixe signum *
 108. n. 243. l. 2. pro *parva* lege *pann*.
 115. n. 263. loco *Sideritidis* titulo præfige
BETONICA.
 139. l. 2. pro t. 8. lege t. 9.
 140. n. 322. pro f. 3. lege f. 1.
 155. n. 357. corrige tria ultima tituli verba, &
 lege *petiolis floralibus multifloris*.
 157. l. 5. RIVINI non pagina, sed tabula citatur.
 p. 177. n. 405. in titulo loco *spinascens* lege *spinaf-*
centibus.
 182. n. 434. l. 3. RIVINI non pagina sed tabula
 citatur.
 198. n. 456. art. *Folia* l. 1. pro *deorsum gibbus*
 lege *paulum deorsum gibbus*.
 203. n. 467. l. 2. pro p. 953. lege 933.
 213. t. 490. lege titulum *Alyssum* toliis scabris,
 radicalibus petiolatis, ovaris &c.
 252. in articulo, pro l. 6. lege *Scotorum*, &
 citu BUCHANANI *Hist. Scot. L. VII. p. 197*.
 334. titulum Mei lege MEUM DODON. *piarg.*
 p. 478. RIVIN. t. 62.
 370. n. 729. l. 2. pro 783. lege 83.
 382. n. 861. remove synonymum COLUMNÆ,
 & refer ad n. 860. VAILLANTII synony-
 mum dele.
 n. 873. dele †
 410. n. 950. pro *Sempervivum* lege *Sedum*,
 n. 951. l. 3. dele II.
 412. n. 957. adde titulo pro *sessilibus*, in *alis*
sessilibus.
 415. n. 967. pro l. B. lege C. B. Basil.
 432. n. 1013. β. l. 2. pro 324. lege 34.
 436. n. 1020. in titulo pro *rugosis* lege *nerv-*
osis.

Tom. II.

- p. 4. *Hypericum* lege *Hypericum*.
 15. pro 1063. 1064. 1065. lege 1061. 1062.
 1063.
 26. l. 1. pro 1080. lege 1078.
 33. n. 1093. pro LINNÆUS lege LINN.
 45. n. 1113. l. 13. pro *floris* petalis lege *floris*,
petalis
 63. n. 1150. pro *flavibus* lege *floribus*
 65. n. 1156. pro *Anemone* lege *Hepatica*.
 E e e 2
 p. 102. n. 1218. l. 4. pro *solute* lege *dilute*.
 120. n. 1246. l. 4. 5. pro LINNÆUS lege LINN.
 168. n. 1314. Nomen est JUNCUS caule *bifo-*
bo, foliis *teretibus* &c.
 190. n. 1378. lege nomen CAREX spicis fe-
 mininis tribus, erectis, petiolatis, folio in-
 fidentibus, capsulis ovatis, breviter mucro-
 natis.
 192. n. 1379. l. 2. dele voces *spicis latifolium*.
 p. 197.

- p. 197. ad n. 1398. & 1399 adde †.
 202. n. 1412. in titulo post locuta dele comma
 203. n. 1415. lege titulum ANDROPOGON
 spicis geminis, locustis bifloris, folliculis
 alterne muticis.
 217. Sesleriae 1446. titulus est SESLERIA lo-
 custis trifloris, imbricatis, flore tricorni.
 & Sesleriae 1447. SESLERIA locustis quin-
 quefloris, distichis, flore bidentato.
 221. n. 1457. in titulo pro *folliculis* lege *locustis*
 222. lin. ultima pro 103. lege 203.

- p. 229. n. 1486. in titulo pro *paniculis* lege *pe-
 diculis*.
 233. de Gramine marino dele †
 n. 1497. l. 4. dele *It. II*.
 256. n. 1554. in titulo pro *spicis florigeris* lege
spicis strigosis.
 275. n. 1598. l. 3. pro *latiori folio* lege *lato
 ari folio*.
 289. Atriplici praefigatur n. 1616.
 & pro *vasculis* lege *vacuulis*.
 289. quæ p. bis redit, lege in posteriori 291.

Tom. III.

- p. 30. n. 1748. titulus sit HYPNUM caule nudo,
 confertim ramoso, ramis inclinatissimis, capfulis
 aristatis.
 31. n. 1753. l. 3. pro t. 52. lege 42.
 n. 1755. l. 1. pro *filo* lege *pilo*.
 43. n. 1800. & 1801. praefige titulo Bryum, &
 dele Polytrichum.
 51. n. 1837. de titulo dele †
 62. n. 1878. l. 2. pro *Jungermannia* lege *Liche-
 nastrum*, & pro *nunima* *minimus*.
 63. n. 1883. pro t. 75. lege 73.
 n. 1883. l. 5. pro 14. lege 41.
 64. n. 1885. l. 4. pro f. 5. l. 45.
 70. in articulo hos cum Scyphigeris l. 4. lege
 1951.
 71. ad 1905. 1906. 1907. & 1908. adde †
 72. ad 1911. 1913. 1914. & 1917. adde †
 73. n. 1924. l. 5. pro p. 811. lege p. 81
 85. n. 1987. pro *Scutellifer* lege *Scutellifer*.
 88. n. 1999. titulo adde t. 47. f. 2.
 90. n. 2010. post titulum lege t. 47. f. 7.
 91. n. 2014. pro 84. lege 184.
 n. 2015. dele profunde laciniata.
 94. n. 2027. lege *Lichen luteus* *Esc*.
 101. n. 2077. dele †
 103. n. 2094. dele †
 105. ad 2103. adde †
 107. n. 2114. post *Byssi facie* adde DILLEN.
 108. n. 2121. lege CONFERVA crusta pelli-
 cea, filis planis, imbricatis, stipatis.

- p. 112. n. 2147. pro *capisalo griseo* lege *pediculo
 griseo*.
 124. n. 2199. in titulo pro *incurvis* scribe *ste-
 nuosis*.
 n. 2288. dele †
 n. 2292. pro *Agaricum sessile* lege *Polypo-
 rus sessilis*.
 & in BATARRÆ synonymo A. loco E.
 n. 2298. lege synonymum MICHELI,
 p. 131. t. 10. f. 6.
 n. 2305. adde signum †
 n. 2308. dele signum † & in citatione
 I. B. lege p. 833.
 ad n. 2311. in titulo pro *imbricatis* lege *in-
 tricatis*.
 n. 2334. pro *tenera* lege *tener*.
 n. 2338. in nomine LOESELII lege *vesica*.
 n. 2344. ad BATARRÆ citationem adde
 T. XIX.
 n. 2345. p. 156. l. 4. pro p. 73. lege t. 73.
 n. 2351. pro *pilcolo* lege *petiolo*.
 n. 2356. l. 3. pro 7. 8. lege 78.
 n. 2372. pro 48. f. 8. lege 78. f. 8.
 n. 2385. pro *oris luteis striata* lege *oris
 luteis striatis*.
 n. 2419. adde ad MICHELI locum p. 142
 n. 4.
 n. 2425. pro *pilcolo* lege *petiolo*.
 n. 2479. pro *annulata*, *fugace* lege *annulo
 fugace*.

A D D E

Tabulae 30. & 34. ex errore Scalptoris in unam tabulam stipatae sunt, quod monemus, ne ali-
 quid deesse putetur.

B E R N Æ.

Ex Officina BRUNNERI & HALLERI.

CPSIA information can be obtained at www.ICGtesting.com
Printed in the USA
LVOW03s1955220915

455250LV00015B/334/P

This is a reproduction of a book published before 1923 or a book otherwise in the public domain. This book may have occasional imperfections such as missing or blurred pages, poor pictures, errant marks, etc. that were either part of the original artifact, or were introduced by the scanning process. We believe this work is culturally important, and despite the imperfections, have elected to bring it back into print as part of our continuing commitment to the preservation of printed works worldwide. We appreciate your understanding of the imperfections in the preservation process, and hope you enjoy this valuable book.

